

مجموعه آثار قلم اعلی

جلد ۲۷

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران شهیدالله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمی باشد.

شهر الجلال ۱۳۳ بدیع

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَجْبَى

حمد مقدس از ذکر ممکنات ساحت امنع اقدس حضرت مقصودیرا لایق و سزاست که بمفتاح اسم اعظم باب لقا را بر وجه عالم و جمیع امم گشود و باعلی النداء مابین ارض و سما صلا در داد و کل را بافق اعلی که مقرّ ظهور و بروز مالک اسماست دعوت فرمود باب وصال بگشود وبصراط مستقیم راه نمود ولکن قوم از این یوم و عرفانش محروم و ممنوع طوبی از برای نفوسیکه نسایم صبح ظهور را ادراک نمودند و از قبور غفلت از نفحات وحی برخواستند ایشانند عبادیکه در کتب قبل و بعد مذکورند و حق جلّ جلاله بایشان بشارت داده و از اهل سفینه حمرا محسوب داشته جلّت عنایت و عظم سلطانه سبحانک یا مالک الایجاد و المهیمن علی العباد اسئلک بنفحات بیانک و انوار ظهورک فی ایامک بان تقدّر لاولیائک ما قدرته لأصفیائک الذین نصرتمهم بجنود الغیب و الشهادة و حفظتهم من الذین کفروا بک و بأیاتک الکبری و اعرضوا عنک یا فاطر السماء انت الذی لا تحجبک حجبات خلقک ولا تمنعک و ما خلقتک فی مملکتک بارادتک انت الذی لم تزل کنت مالک ملکوت القدرة و سلطانه و ملیک جبروت العزّة

و مظهر

و مظهر آثاره لا اله الا انت الشاهد السامع المقتدر العليم الخبير و بعد دستخط انجبوب روحانی مکرز رسید و فی الحقیقه هر حرفی از آن ناطق بود بثناء مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی العالم سمع از نعماتش محظوظ و بصر از لقایش روشن و منیر و بعد از مشاهده و قرائت و اطلاع قصد ذروه علیا نموده تفصیل امام وجه مالک اسم اعظم عرض شد هذا مناطق به لسان العظمة فی الجواب

قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه و عظم سلطانه بسمى الشاهد وسمى السميع یا امین یذکرک ربّ العالمین من هذا المقام الأعلى الذی سُمی بالاسماء الحسنی لعمر الله انه یجذبک الی مقام القدس و القرب واللقاء كما قریک من قبل انّ ربّک هو العزیز الفضال انا ذکرناک من قبل و من بعد و حین حضورک و غیابک انّ ربّک هو العزیز الوهاب قد حضر العبد الحاضر بکتابک مرّة بعد مرّة انه فاز بالأصغاء و نزل من ملکوت البقاء ما لا یعادله ما کنت فی الأرض و لا ما یفتخر به الأحزاب و صّ العباد بما امرناک حین الحضور اذ

كنت قائماً لدى الباب طوبى لعبد تمسك بما ارتفع به امرالله بين العباد و ويلٌ للذين عرضوا عن الحق بما اتبعوا الذين انكروا فضل الله و نقضوا لميثاق فى المآب قل يا اهل البهاء ان استمعوا نداء مالک الأسماء خذوا كأس الأستقامة

*** ص ۳ ***

ثم اشربوا منها باسم الله ربّ الأرباب يا امين قد انزلنا لك الآيات من قبل و من بعد و صرّفناها فضلاً من عندنا و فى قبضته قدرتى ازمة فى الأرضين و السموات يا ايها الناظر الى الوجه قد ظهر ما اخبرنا العباد من قبل و ارتفع التعاق فى الآفاق بما اكتسبت ايدى كلّ فاجر مرتاب قد ارتفع عن خلف الحجاب طنين الدباب قل اتق الله ولا تتبع نفسك يا ايها المشرك الكذاب انصف بالله ان تنكر ما قررت به عين العالم بائى شىء يثب ما عندك فات به ولا تكن من الذين عرضوا عن الله اذ اتى بقدرة و سلطان انّ الناعق نعق و اتبعه الذين نبذوا البحر عن ورائهم مقبلين الى غدیر اجاج ذكر اوليائى من قبلى و بشّرهم بعناتى و رحمتى و ذكرى الذى لما نزل من سماء مشيتى طافت حوله الأذكار قل اياكم يا اهل البهاء ان تضعفكم اقويا الأرض او تخوفكم امراء البلاد توكلوا على الله و فوضوا الأمور اليه انه ينصركم بالحق و هو المقتدر على ما يشاء و فى قبضته زمام الاقتدار قل اياكم ان تحزنكم شئون البشر او تمنعكم عن المنظر الأكبر ضعوا الأوهام آخذين ما امرتم به من لدى الله مالک يوم القيام كذلك نورنا افق سماء البيان بمنير البرهان طوبى لمن اقبل و ويلٌ لكلّ غافل كفار انتهى لله الحمد انوار آفتات عنایت الهى عالماً احاطه نموده و ذرات كائنات را روشن و منير

*** ص ۴ ***

فرموده اى عجب كلّ العجب اكثرى از عباد محروم مشاهده ميشوند بعضيرا سكر غرور منع نموده و برخى را سكر ثروت و حزبى را شئون نفس و هوى و قومى را شبهات و اشارات علما مع اعراض و اعتراض و انكار اهل ارض مالک اسما جلت عظمته و عظمت اقتداره در جميع احيان اهل امكانرا بما يقربهم اليه دعوت نمود و بسبيل مستقيم هدايت فرمود ولكن قساوت قلوب و شقاوت نفوس بشأنى ظاهر كه فيوضات فياض حقيقى را انكار نمودند و اشراقات آفتاب سماء معانى را بحجبات نفس و هوى مستور داشته باينهم اكتفا ننموده فتوى دادند برآنچه كه اهل فردوس اعلى و سگان جنت غلّيا بفرع و جزع آمدند. سبحانك يا اله العالم و الظاهر بالاسم الاعظم اسئلک ببحر رحمتک و سماء فضلک و شمس جودک و افلاک عطائك بان تنزل على عبادک ما يقربهم اليک و يعرفهم ما اظهرته فى ايامک و ما قدرت للمقرّين من عبادک فى کتابک ايرب لاتجعلهم محرومين عمّا عندک و لا ممنوعين عمّا قدرته لاصفيائك انک انت الذى رحمتک سبقت و فضلک سبق و عنایتک احاطت الملك و الملكوت فى الحقيقه

مدتهاست که خادم در بحر حیرت متمسک چه اگر ممکن بود انسان تعقل نماید ظهوری اعظم از آنچه ظاهر شده و یا اموری اکثراً از آنچه دیده شده سکون

*** ص ۵ ***

دست میداد ولکن علم الله از اول ابداع تا حال چنین امری ظاهر نشد جمیع کتب الهی شاهد و گواهیست بر آنچه ذکر شده و میشود و اگر آذان حقیقی یافت شود و امروز ندای کل کتب را اصغار می نماید که باعلی التداء مقبلین خود را بافق اعلی دعوت مینماید آیات آفاقر احاطه نموده و بیّنات عالم را پر کرده و اشراقات انوار آفتاب معانی و بیان کل را اخذ نموده و مع ذلك دیده میشود آنچه که انسان حیا مینماید از ذکرش شنیده میشود آنچه که لسان عاجز است از بیانش الایده يفعل مایشاء و یحکم ما یرید و هوالعزیز الحمید اینکه درباره پنجاه تومان که حسب الأمر حواله شد بمسجونین بدهند مرقوم داشتند در ارض ق دادند و قبض ارسال شد نسئل الله بان یوفق الذی تمسک بالمعروف و عمل ما استفرح به افئدة المخلصین و اینکه این بنده را وکیل فرمودند که بوکالت آنمحسوب بزیارت فائز شود لله الحمد این اراده از قوه بفعل فائز و تلقاء وجه بقبول مزین هنیئاً لجنابکم و لمن فاز بعناية الله رب العالمین و اینکه درباره جناب محبوب فواد حضرت ورقا علیه بهاءالله مالک الأسماء مکرر مرقوم داشتند فی الحقیقه بخدمت قائمند و بذکر دوست یکتا ناطق تعالی تعالی هذا المقام الأعلى و هذه الرتبة العلیا آنچه آنمحبوب مرقوم داشتند مطابق واقع بوده هنیئاً له و مریئاً له و بشری لحضرت

و اینکه

*** ص ۶ ***

و اینکه ذکر جناب لامیرزا محمدعلی و آقا خلیل علیهما بهاءالله را نموده بودند و ذکر انفاکیکه از ایشان فی سبیل الله ظاهر شد. مخصوص مظلومین ارض طا این مراتب در پیشگاه حضور بشرف اصغار فائز هذا ما نطق به لسان العناية فی ملکوت العزة و القدرة

قوله جلّ جلاله یا امین طوبی از برای نفوسیکه در این ایام بر خدمت امر قیام نموده اند هر عملی امروز فی سبیل الله از نفسی ظاهر شود او از سلطان اعمال عند غنی متعال مذکور طوبی لمحمد قبل علی الذی ذکرته و لمن سمی بخلیل انا نذکرها و نبشرها

يقبول ما عملا في سبيلي المستقيم كبر من قبلي على وجههما انا نسئل الله بان ينزل عليهما ما يقرّ بهما اليه و يحفظهما من شرّ
اعدائه اّنه على كلّ شىء قدير انتهى

اينكه ذكر ارض م ر و توجه بانشطر و ذكر جناب لاميرزا حاجى آقا ابن جناب ابن دخيل عليهما بهاءالله و همچنين ذكر
جناب ملا حاجى آقا در شيشوان و ذكر جناب لالمحمد على مامغانى در بناب و ذكر جناب آقا سيد محمد عليهم بهاءالله نموده
بودند ذكر اين نفوس و مقلبين آن ديار كل ايام وجه مالک قدم عرض شد هذا ما نزل من ملكوت الاقتدار لأولياء ربنا المختار قوله
تبارك و تعالى هو المنادى بين الأرض و السماء يا اولياءالله فى الميم و الزا ان استمعوا نداء مالک الورى الذى بقدمه توضع عرف
الظهور فى العالم و نطق عندليب

*** ص ٧ ***

الوفاء على غصن البقاء اّنه لا اله الا هو الفرد الواحد الحكيم انا ذكرناكم من قبل و من بعد و بشرناكم بعناية ربكم الكريم و
اخبرناكم بظهور التّاعين فى ديارالله رب العالمين اياكم ان يمنعكم النعاق عن نيرالافاق ضعوا الأول و تمسكوا بما امرتم به من لدى
الله المقتدر القدير يا اهل الميم و الزاء يذكركم المظلوم فيهذا السجّ الذى جعله الله من اعلى المقام ان استمعوا نداء مالک الأسماء اّنه
ارتفع بالحقّ فضلاً من عنده اّنه هو العزيز المختار انا نذكرالألف و الحاء والذين آمنوا هناك بذكر تطير به القلوب و الأرواح طوبى
لمن تمسك بالمعروف و عمل بما امر به فى كتاب الله مالک الرقاب لعمرالله هذا يوم الذّكر و البيان و هذا يوم تظهر فيه مراتب العباد
فيهذا الأمر الذى انفطرت منه سماء الأوهام قد طوى بساط الظنون بيد الاقتدار و استوى هيكل اليقين على العرش رغماً لكلّ جاهل
مرتاب يا أهل سيسان ان استمعوا نداء الرحمن اّنه ذكركم من قبل و يذكركم فيهذا الحين الذى ينطق جمال القدم بما انجذبت به افئدة
اولى الألباب اياكم ان تمنعكم شئون الخلق عن الحقّ كسروا اصنام الهوى باسم مالک الورى و خذوا كوب الأستقامة باسم مطلع
نور الأحديّه ثم اشربوا منه بقدرة و سلطان انتم جواهر معادن الأرض و لقالى صدف البحر قد اظهركم الله فى يوم بشر به كتبه من
قبل يشهد بذلك من عنده امّ الكتاب

نوصيكم

نوصیکم بالمحبّة والوداد و بالاتّفاق الذی به اشرقت الافاق ایاکم ان تحجبکم سطوة الذین کفروا بالله مالک المآب سوف تفتنی الأرض و ما فیها و علیها و یبقی الملک و الملکوت لله فالق الأصباح و نذکر احد احبائى فى شیشوان الذی سمى مجاحى قبل آقا و نوصیه بما وصینا العباد به من قبل اذا ارتفع صریر القلم الاعلی بین الأرضین و السموات ان افرح بذکری ایاک ثم اذکر احبائى لمن قبلى بشرهم بما قدر لهم فى الصحیفة الحمراء من قلم الله العزیز الوهاب یا اهل البهاء تالله قد فتح باب الوصال و انار افق الظهور من انوار وجه ربکم الغنی المتعال طوبی لمن نبذ الهوى و تمسک بما أمر به فى کتاب الله مولی الأنام انّا نوصیکم بالعدل والأنصاف و بما یرتفع به امرالله مالک الأدیان و نوصیکم بالحکمة کما وصیناکم بها من قبل اتّقوا الله و لا تكونوا کالذین قاموا و قالوا الله ربنا فلما مرّت نسایم الأفتتان انقلبوا على الأعقاب یا اهل العالم اتّقوا مالک القدم ثم اخرجوا من بیوت الظنون والأوهام باسم مولی الأنام تالله انّ الشمس فى وسط الزّوال و ینطق من افق الجلال طلعتہ الجمال انه لا اله الاّ أنا الغنی المتعال و نذکر ديار اخرى التی فازت بانفاس الذین جعلهم الله اولیائه فى ارضه و انزل لهم ما قرّت به الأبصار قوموا على خدمة الأمر و تدارکوا مافات عنکم فى ایام الله مالک الأیجاد ایاکم ان تحزنکم شغونات العباد الذین نبذوا کتاب الله و عن ورائهم

و نقضوا الميثاق فى اليوم التلاق كذلك ماج بحر البيان اذ نطق لسان الرحمن طوبی لمن سمع و عرف و ویل لكلّ مشرک کفّار انتهى.

یا محبوب فؤادى شما و این عبد و اولیای حق جلّ جلاله باید بطلبیم و در شب و روز مسئلت نمائیم تا عباد خود را از سمع و بصر و فؤاد محروم نفرماید. و هم چنین از طراز انصاف منع ننماید. چه اگر جمیع عالم اقل از خردل بسمع و بصر فائز شوند هر آینه کل بعد از اصغاء یک آیه از آیات الهی بشاطی بحر معانی توجه نمایند. ای حبیب روحانی خادم چه عرض کند و ناس چه بشنوند در هر آنی هزار حیرت دست داده و می دهد. چه که اراده نموده اند آفتاب حقیقت را بكل اوهام ستر نمایند. هیهات هیهات ایادی عالم از این مقام قاصر بوده و هست. از حق جلّ جلاله می طلبم که بفضل و کرم و جود معامله فرماید و عباد را از بحر عنایتش محروم ننماید. اوست قادر و توانا. باری جمیع دوستانیکه آتمحسوب ذکر نموده اند هر یک بعنایت مخصوصه مقصود عالمیان فائز شد.

له الحمد و الثنا و له الشكر و العطاء اینکه درباره ارض خضرا و آقای مکرم حضرت افنان جناب الف و حا علیه منکل بهاء اجماع مرقوم داشتید ایشان بمحبوبی جناب ابن نبیل علیه بهاء الله و عنایته مرقوم داشته اند و ایشانم مطابق نوشته عمل نموده اند

*** ص ۱۰ ***

و آنچه درباره وجهیکه باید بموصل برسد مرقوم داشتند عدد خمسین که هنگام حضور فرمودند حسب الأمر آنوجه بموصل رسید. این وجه بیست و هفت^{۲۷} تومانرا که آنمحبوب نوشته اند نزد حضرت اسم الله زین علیه منگل بهاء اجماع ارسال دارند و اینکه در امور این ارض و اخذ وجه از بعضی مرقوم داشتند تا حال چیزی اخذ نشده آنچه لازم شده و یا بشود بدین اخذ می شود. فرمودند این اولی و انساب است و حق انشاءالله ادا میفرماید و چون آنمحبوب نیتش در امور لله است جمیع امور بطراز اصلاح مزین خواهد شد. مع آنکه در ظاهر اسباب منقطع است ولکن حق جل جلاله مسبب و قادر و مظهر بوده و هست آنه علی کل شیء قدیر. اینکه مجدّد در دستخط ثانی این بنده را وکیل نمودند زیارت فائز شود. لله الحمد در آخر شهر رمضان المبارک از قبل آن محبوب زیارت فائز و بطراز قبول مزین همچنین در دستخط ثالث ذکر نیابت زیارت و ذکر حضرت محبوب فؤاد جناب ورقا علیه بهاء الله الاهی را فرموده بودند در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة قوله عزّ اعزازه یا عبد حاضر وکالت جناب امین را مصمّم شو انا قبلنا ما عملت من قبله فضلاً من لدناّ انه هو الفضل الکريم و نذکر فیهذا المقام مرّة اخرى من قام علی خدمة امری و ذکری

*** ص ۱۱ ***

و ثنائی بین عبادی و خلقی ان رأیته کبر علی وجهه من قبلی و بشره برحمتی الّتی الکائنات البهائم المشرق المشرق الباهر من افق ملکوت بیانی علیه و علی الّذی فاز بما انزله الله فی الکتاب انتهى.

اینفانی خدمت ایشان تکبیر و سلام عرض مینماید لله الحمد موفق بوده و هستند. امید هست که نفوس آن اطراف بنار ایشان مشتعل شوند. اشتعالیکه خواموشی نپذیرد ولکن در جمیع احوال عباد اطراف باید بحکمت ناظر باشند. چه که مشرکین و منکرین بر مراد منتظرند. یسئل الخادم ربّه بان یحفظ حزبه من ضغينة العلماء و بغضاء الفقهاء انه علی کل شیء قدیر. اینکه ذکر حبیب

روحانی جناب میزار ع ب علیه بهاءالله و عنایتہ نموده بودند فی الحقیقہ ایشان بر خدمت قائمند و باعمال خیریتہ موفق. از حق جلّ جلالہ میطلبم از سماء عنایت عطا فرماید آنچه را کہ لایق دریای بخشش و سماء جود اوست آنّہ لہو القریب السّامع الحییب.

مطلب دیگر حضرت افنان علیہ منکل^۹ ابھام کزّہ اولی فائز و بعد در این ایّام ہم مجدّد استدعای حضور نمودند سپس اذن مشرق و بعنایت فاز گشتند فی الحقیقہ توفیق و تأیید

الھی

*** ص ۱۲ ***

الھی با ایشان بوده چه کہ در ہمچہ ایّام مکرّر فائز شدند اینست اثر آیات الھی کہ در الواح مخصوص ایشان نازل گشته هر روز از سدرہ بیان رحمن ثمری ظاهر شده و خواهد شد و البتہ اثمار قلم اعلی منتهی نشده و نخواهد شد. طویبی لهم و نعیماً لهم و یوم ۱۴ شهر شوال المکرم حضرت افنان آقای لاسید م علیہ منکل بھاء ابھام حسب الأمر از ارض مقصود بارض یا متوجّہ مع محبوب فؤاد آقای حاجی میرزا محمد علیہ بھاءالله الابھی و آقای معظّم حضرت افنان کبیر علیہ منکل بھاء ابھام هم این ایّام فائز میشوند چه کہ اذن مخصوص ایشان حاصل و جناب افنان آقا سیّد محسن علیہ بھاءالله الابھی حال حضور دارند. از حق جلّ جلالہ سائل و آمل کہ کل را مؤید فرماید بر آنچه عرف بقا از او متضوّع باشد فی الحقیقہ بنده از این دعا خجالت میبرم چه کہ آنچه از قلم اعلی مخصوص ایشان نازل فنا باو نمیرسد نفاذ او را اخذ مینماید محو را در انجا راه نہ ولکن در هر حال دعا محبوبست نعم ما قیل ای دعا از تو اجابت هم ز تو با گرم و بخشش الھی هر امری سهل و آسان امید هست کہ عباد خود را از هیچ خیری محروم نفرماید له الحمد فیکل الاحوال لا اله الا هو الغفور الکریم البھاء و الذّکر

*** ص ۱۳ ***

التّناء من الله مولی الوری علی جنابکم و علی من معکم اولیاءالله فی الأمصار و الأقطار خ ادم فی ۱۵ شهر شوال المکرم

سنه ۱۳۰۱ مقابله شد.

حمد مقدّس از ادراکات موجودات ساحت عزّ مقصودیرا لایق و سزااست که جمیع عوالم نامتناهیها بدو حرف از غیب بعرضه شهود آورد اوست توانائیکه قدرت عالم نزد قدرتش ضعیف بل معدوم بوده و خواهد بود. اوست سلطانیکه سلطنتهای ارض نزد ظهور ادنی آیه اش مقهور و مغلوب قد شهد کلّ شیء بعظمته و قدرته و سلطانه و خضع کلّ ذی شوکة لعزّه و ظهوره واقتداره سبحانک یا من باسّمک ما ج بحر الحیوان و هاج عرف اسمک الرّحمن استلک بعرشک العظیم و کرسیک الرفیع بان تؤید عبادک و خلقک علی التّوجه الی فرات رحمتک و التّشبیث بذیل کرمک ای رب نور الوجوه بانوار وجهک و القلوب بتجلیات شמוש عرفانک انک انت الّذی اعترف کلّ ذی علم بکرمک و الطافک و کلّ ذی فضل بعظمتک و مواهبک ایربّ خذ الیادی احبّائک

بجودک

*** ص ۱۴ ***

بجودک و کرمک ثمّ خلّصهم عنکل ما لا ینبغی لک و لایامک لا اله الا انت المقتدر القدیر. و بعد مکتوب آنجناب که بتاريخ ۱۷ رمضان بود مع دو ورقه دیگر مطلع بهجت و منبع سرور واقع لله الحمد که آنجناب بطراز صحّت مزینند و بخدمت امر مشغول بدوام ملک و ملکوت اگر شکر این توفیق که بشما عنایت شده نمائید البته قلیل بوده و خواهد بود. الحمدلله رشحات بحار فضل آنجنابرا اخذ نموده و در جمیع ایام باسّمش معروف بوده اید و بخدمتش قائم هر ذی بصری انکار اینمقام را ننموده و نخواهد نمود. اگر اینمقام بلند مستور کشف شود اکثری از عباد منصعق دیده شوند. انشاءالله باسم دوست یکتا و عنایت محبوب بیهمتا اینمقام بلند اعلی محفوظ ماند هنیئاً لک یا حبیبی ثمّ مریناً لک بدوام اسماء الله و صفاته این عبد دومکتوب مفصّل بانجناب ارسال داشته یکی از آن دو که بتاريخ ۲ رجب بود آنجناب مرقوم داشته اند که رسیده و لکن مکتوب دیگر که ۱۴ شعبان تاریخ آن بود و مفصّل تر از مکتوب قبل بوده خبر وصول آن نرسیده از حق منیع اینخادم فانی سائل که آنمکتوب را هم بانجناب برساند آنّه علی ما یشاء قدیر و اینکه مرقوم داشتید که اینفانی بنیابت اینجناب بزیارت فائز شود حسب الخواش آنجناب بعمل آمد آنچه مقصود بود یسئل الخادم ربّه بان یجعله کنزاً لک عند الله هو المقتدر

القدر اینکه درباره معاملات میان دوآب و غیره نوشته بودید عرض شد. اینحکم از مصدر امر ظاهر قوله عزّ اجلاله باید آنچه تلقاء وجه امر شد آنرا معمول دارند. مطالبه از احدی جایز نه هر نفسی بصرافت میل خود چیزی داد اخذ نمائید. و الا لیس لک ان تطلب من احد شیئاً ان ربّک هو المعطى الکریم انتهى آنچه درباره امورات نوشتید انشاءالله آنجناب موقّند بر اعمال خیریه و مؤیدند بر خدمت امر و اینکه درباره محل البرکه نوشته بودید بلی چندی قبل حضرت افنان علیه بهاءالله الأبهی و هم چنین جناب لامیرزا اسدالله علیه ^{۶۶} بساحت اقدس عرض نمودند و بطراز قبول فائز شد و فی الحقیقه آنچه در این ایام از امورات خیریه و اعمال حسنه ظاهر شود نفحات آن منقطع نخواهد شد. طوبی لمن تمسک بالمعروف و نهی الناس عن المنکر انّ الخادم نسل ربّه بان یوفق الکل علی ما یرتفع به کلمة الله ما یبقی به اذکارهم و اسمائهم انّه معین المقبلین و مجیب السائلین و اینکه درباره جناب ملاحسین علیه ^{۶۷} نوشته بودید عریضه ایشان بساحت اقدس فائز جواب از سماء مشیّت نازل و مخصوص نفوس مذکوره آیات بدیعه منیعه عنایت شد انشاءالله در جمیع

احیان

احیان و احوال بنار محبت الهی مشتعل باشند و بخدمت امر مشغول چون در مکتوب آنجناب هم ذکر جناب ملاحسین و اخوان ایشان و جناب حاجی لا بابا علیهم بهاءالله مذکور بود. مجدداً در ساحت امنع اقدس عرض شد و این آیات منیعه ممتنعه مقدّسه از سماء مشیّت الهیه نازل لتکون ذخراً و شرفاً لهم و لاهلهم و لذریاتهم انّ ربنا الرحمن هو الغفور الکریم. هذا ما نزل من سماء الفضل قوله جلّ و عزّ هو الشاهد السّمیع العلیم ذکر المظلوم احبائه الذین عباد فاز و ابرحیق الوحی و بکوتر البیان اذ اتی الرحمن بملکوت البرهان طوبی للفائزین یا احبائی ان استمعوا ندائی من شطر سجنی انّه یدکرکم باحسن الذکر و یامرکم بما یرتفع به امرالله ربّ العرش العظیم قد فزتم بحركة القلم الأعلى اذ یجول فی مضمار الحکمة و البیان من لدن قوی قدر تمسکو بجبل الأمر منقطعین عمّن علی الأرض كذلك یامرکم من عنده لوح حفیظ سوف یظهر بینکم من یمنعکم عن فرات رحمة ربکم الغفور الکریم. هذا یوم الاستقامة و البیان لو انتم من العارفين و هذا یوم الحکمة و العرفان

لو اتم من السامعين يا احبء الرحمن بلسان پارسی ذکر می شود تا کل بیاید امروز حق مابین اشقیای خلق مبتلا و گرفتار و شما را ذکر می نماید در حینیکه احزان از جمیع جهات او را احاطه نموده بشنویند ندای دوست یکتا را و بآنچه امر مینماید عمل نمائید.

امروز روز استقامت است انشاءالله کل از تجلیات انوار آفتاب یقین منور شوند و بقدرت و قوت الهی بر امرش مستقیم مانند چه که شیاطین در کمین بوده و هستند و باسم حق ناسرا گمراه نموه و مینمایند طوبی از برای نفسیکه بر امر بشانی قیام نماید که ماسوی الله قادر بر منبع آن نباشد. یا احبانی ان افرحوا بذكری و بیانی و امطار سحاب حکمتی فیوضات سماء رحمتی و فرات عنایتی الّدی جری عن یمین عرشى العظیم. انشاءالله کل از حرارت بیان رحمن مشتعل شوند و از حلاوت ذکرش متلذذ و بشانی در حب الله ظاهر باشند که سبب و علت جذب قلوب عباد شود کذلک یعلمکم من عنده علم کلّ شیء فی کتاب مبین انتهی الحمدلله که کل مرّة اخری بذكر مالک وری فائز شدند. هنیئاً لهم و مریناً لهم از قول اینخادم فانی خدمت کل تکبیر برسانید و از لسان او عرض نمائید ایدوستان جهد

کنید

کنید تا بالمژه از ظنون و اوهام قبل فارغ شوید. امروز روزیست که انسان میتواند از برای خود و منتسبین خود مقامات عالیه و اذکار باقیه تحصیل نماید قسم بانوار وجه محبوبی و محبوبکم که ذکر این یوم امع اقدس در جمیع کتب الهی بوده قدرش را بدانید و بما ینبغی له قیام کنید چه بسیار از ناعقین ظاهر شده و میشوند چنانچه از قبل که نیز امر از افق عراق مشرق بود جمیعرا بنعاق ناعقین و طیور لیل اخبار فرمودند و البته آنچه از قلم اعلی نازل شده ظاهر خواهد شد. از حق بخواهید تا کل را بعنایت خود محفوظ دارد. هر نفسی فی الحقیقه در این یوم اعز اقدس بمعرفه الله فائز شد واز رحیق بیانش آشامید او محفوظ بوده وهست اگر فی المثل جنود و صفوف عالم بر منبعش قیام نمایند هر آینه خود را عاجز مشاهده کننده انشاءالله جمیع اهل بها باین اثواب مقدسه نورا مزینند یا حبیبی چون اینفانی باینمقام رسید بساحت اقدس فائز شد فرمودند یا عبد حاضر انا نحب ان نذكر ابالحسن مرّة

اخرى الذى اقبل و سمع وفاز و قام على خدمة امر ربه المهيمن القيوم و نذكر امائى اللائى امن بالله العزيز الودود يا ابالحسن اتا نكبر
عليك و نامرك بان تكبر على وجوه احبائى و بناتك اللائى اقبلن و فزن بذكرالله رب ماكان و مايكون و نذكر امائى فى هناك و
نبشرهن بفضلى و عنايتى التى سبقت من فى الوجود ان افرح

*** ص ١٩ ***

بعناية ربك وقل لك الحمد بما ذكرتنى و عرفتنى سبيلك الممدود الحمد لله مالک الغيب و الشهود انتهى

و اينكه مرقوم داشتيد جناب لاميرزا اسد الله عليه بقاءالله و عنايته درباب حقوق ارض خا نوشته اند در جميع امور مشورت نمايند و
بانچه ظاهر شد عمل كنند البهاء عليك و على من يسمع قولك فى امرالله رب العالمين خ ادم فى ١٢ ذى قعدة سنه ^٨

مقابله شد.

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

حمد مقدس از انفاس عالميان ساحت اقدس حضرت محبوبيرا لايق و سزاست كه جميع الفاظ عالم از بيان يك معنى حرف ها و
واو كه خلق اوست در مقام اشاره عاجز و قاصر است. سبحان الله الفاظ چه رتبه تا ادراك نمايد و عرضه دارد كل اشياء و مظاهر
اسماء نزديك آيه از آيات عظمت او منصعق و مدهوشند تعالت عظمة و تعالى سلطانه و تعالى عزه و اقتداره. قوه اراده اش يوم قديم
را بطراز جديد مزين نمود و بحدود نسبت داد. بشأنيكه گويا ابداع از او در عالم كون نيامده و نخواهد آمد هر قديمى ساجد اين جديد
بوده و هرمكنونى خاضع اين مشهود اشهد انه

لا اله

*** ص ٢٠ ***

لا اله الا هو له العظمة الأقتدار و له الرفعة والاختيار يفعل و يحكم و هو الحاكم العزيز المبين سبحانه يا من باسمك ماج بحر
البيان فى الامكان و هدر عندليب البقاء على الأغضان اسلك بالأسم الذى به فتح باب السماء و انار الافق الاعلى بان تويد
احبائك على التقرب الى شاطى بحر عرفانك و الاستقامة على هذا الامر الذى به زلت اقدام اكابر خلقك ايرب قد توجهت الوجوه

الی وجهک و ارتفعت الأیادی الی سماء فضلک اسئلک بانوار عرشک والذین یطوفون حوله فی ایامک بان تریهم ما اشرق ولاح من افق سماء ظهورک ثم اجمعهم فی ظل کلمتک العلیا الّتی بما نطقت الأشیاء الملک لله الفرد الخبیر و بعد عرض می شود مکتوب آنجناب فرح بخشید و بهجت آورد عرف محبت محبوب عالمیان از اومتضوع بود انشاءالله همیشه بذکر و ثنای حق مشغول باشید. بخدمتش قائم بشأنیکه نور ثنا ملکوت انشا را احاطه نماید. تعالی هذا المقام الامنع الأقدس و بعد از اطلاع اینخادم فانی بعرضه باقی توجه نمود و در پیشگاه حضور آنچه مذکور و مسطور بود عرض شد فرمودند

*** ص ۲۱ ***

یا ابالحسن انشاءالله بما اراده الله فائز باشی و در کلّ احوال بافق رضا ناظر قسم بلؤلؤ بحر توحید و اشراق آفتاب تفرید یکقطره بحر رضا را بحور عالم معادله نمایند طوبی از برای نفسیکه لله ناطق شد والی الله سائر امروز شمس عنایت مشرقست و آفتاب شفقت طالع و سماء رحمت مرتفع طوبی از برای نفوسیکه بجهت این دو روز فانی خود را از ملکوت باقی محروم نمودند. بجمیع نفوس مقبله بکمال روح و ریحان از قبل اینمظلوم تکبیر برسان بگو ایدوستان انشاءالله بطراز امانت و صداقت و استقامت امام وجوه عباد ظاهر شوید تا جمیع از اشراقات انوار این شمس منور و مزین شوند هر عملیکه خالصاً لوجه الله ظاهر شود او بمثابة شمس مشرق و منیر است در هر حال بمعروف متمسک شوید بما نزل فی الکتاب ناظر ان اقروا ما انزله الرحمن فی الفرقان بقوله احسن کما احسن الله الیک باید نفوس مستقیمه مطالع شمس اخلاق روحانیّه واقع شوند و مشارق اعمال طیبه ملاحظه گردند کلرا بما ینبغی متذکر دار یا ابالحسن ندا بسیار بلند است ولکن ثقل حرص و آز آذانرا از اصغا منع نموده واز حق بطلب حجبات مانعه را بذراع قدرت خرق نماید و جمیعرا

بفردوس

*** ص ۲۲ ***

بفردوس اعلی هدایت فرماید. انتهى اینفانی لازال در بحر حیرت متغمّس چه که دیده میشود انوار وجه منیر و مشرق و شمس کلمات منزل آیات بمثابة نار بر اعلی الأعلام مشتعل و هویدا مع ذلک ناس محتجب و محروم از عبد سئوال وتضرّع و ابتهاج است و از حق منیع شفقت و عنایت و اجابت امید است که رحمتش احاطه فرماید و ندایش آگاه نماید الأمر بیده یفعل ما یشاء و یحکم

ما يريد و هو المقتدر القدير. اينكه درباره اب سمى حضرت مقصود عليهما بھاء الله نوشته بودند عرض شد باينكلمات عاليات تكلم فرمودند بسمه العليم الحكيم يا محمد قبل جواد ان افرح بما يذكرك المظلوم من شطر سجنه الاعظم لتفرح و تكون من الشاكرين قد حضر فى السجن كتاب من سمى بابى الحسن و كان فيه ذكرك ذكرناك ان ربك هو الغفور الكريم لا تخزن من شىء توكل على الله رب العالمين انه ينصر من يشاء يجنود الأرض و السماء و يكتب لمن اراد اجر لقاء العزيز الثمين قل انه اتى بالحق و ينطق بالحق و دعا الكل الى الحق ولكن الخلق اكثرهم من الغافلين قد نبذوا ما ينفعهم و اخذوا ما يسوقهم الى اسفل السافلين انا وجدنا عرف حبك اقبلنا اليك و انزلنا لك هذا اللوح المبين لعمرى من فاز بقطرة

*** ص ۲۳ ***

من بحر الانصاف ينادى و يقول تالله قد نزل كتاب عظيم ان افرح بما يذكرك الفرح الأكبر اذ احاطته الاحزان من الذين انكروا حق الله و اوليائه واعرضوا عنه بما اتبعوا كل جاهل مريب كذلك فتح باب الفردوس باصبع عناية ربك و اسمعك هدير حمامة الامر على الأغصان انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير انتهى الحمد لله بعناية محبوب فائز شدند و باينكلمات مباركات كه نفحات آن الى الابد متضوعست مرزوق گشتند هنيئاً له بما نزل له و لك بما تسمعها و لى بما حررتها و تعالى منزلها و مبيتها و مظهرها و مطيعها و اينكه درباره جناب لا محمد حسن عليه^{۹۹} نوشته بوديد عرض شد هذا منازل فى الجواب بنام خداوند يكتنا

يا محمد قبل حسن الحمد لله از بحر آگاهی آشاميدى واز عالم بينائى قسمت بردى از قبل ترا ذكر نموديم انشاء الله در كل احيان از انوار آفتاب رحمت رحمانى روشن و منير باشى ندائت را شنيديم و اقبالت را ديديم و از شطر سجن بتو توجه نموديم طوبى لك بما اقبلت و فزت و ويل للغافلين چه بسيار از مردم كه نقض عهد نمودند و از مطلع عنايت محروم گشتند. عجب دراينكه فجر طالع ونسيم خوشى بكمال رقت و لطافت

از شطر

*** ص ۲۴ ***

از شطر قميص در مرور ولكن اهل ارض از آن غافل و محبوب دخان تيره اكثريرا از مشاهده منع نموده آيا كتب الهيرا ندیده اند و يا فرقانرا كه فارق حق و باطل است قرائت ننموده اند. آيا بچه جبل متمسكند و بكدام ذيل متشبث از نور معرض و بنار مقبل

از اشعه آفتاب ظهور بغایت بعیدند و از کوثر حیوان ممنوع کذلک سوّلت لهم انفسهم و هم لا يشعرون یا حسن ان افرح بذكری
ایاک واقبالى البک و قل یا اله الملك والملکوت و مالک العظمة و الجبروت اسئلک بالاسم الذی به سرع الموحدون الی بحر
وصالک و المقربون الی کوثر لقائک بان تکتب لی من قلم تقدیرک ما ینفعنی فی کل عالم من عوالمک ایرب انا الذی اقبلت الی
کعبة قریک و فزت باصغاء ندائک اسئلک بأن علی ذکرک و توفقتنی علی ما تحب و ترضی انک انت المقتدر علی تشاء لا اله
الا انت المهیمن القیوم انتهى چندی قبل هم مکتوبی از ایشان باینعبد رسید و اینفانی جواب ارسال داشت همچنین از قبل قبل وهر
دو مکتوب این فانی بانوار شمس عنایت محبوب عالم مزین و منیر بود. انشاءالله لم یزل ولا یزال در ظل سدره عنایت ساکن باشند و
بخدمت امر مشغول و همچنین از جناب ملاً ابراهیم

*** ص ۲۵ ***

علیه^{۹۹} عریضه وارد و در ساحت اقدس عرض شد و اینجواب از ملکوت بیان نازل انشاءالله بان فائز شوند.

هو الله السامع الخیر قد حضر کتابک لدی المظلوم و سمعنا ندائک و ما ناجیت به الله رب العالمین طوبی للسان فاز بذكرالله
و لقلب تزین بانوار حبّه العزیز المنیع ستفنی الدنيا و زخارفها والائها و نعمها و یقی الملك الله العزیز الحمید ان احمدالله بما نورّ
قلبک بانوار معرفته و ایدک علی الاقبال الیه فی يوم فيه ارتعدت فرائص العالم من خشية الله المقتدر القدير یا ابراهیم انّ المظلوم یقول
این النار لادخل فیها حبه و اسمه و این السنان لاقبل الیه بصدری فی هذا السبیل المستقیم لعمری لو یجد احد لذة بیانی تجذبه الی
مقام لا تخوفه سطوة العالم و لا تشغله زخارف کلّ امیرکبیر قل یا الهی هذا وجهی قد توجه الی وجهک و اراد ریحق عنایتک و
الاستقامة فی سبیلک اتجعله محروماً عن بدایع فضلتک او تعطیه ما اراد بجدوک و احسانک اشهد انک من تحبب آملیک و لا تمنع
قاصدیک اّک انت الغفور الکریم. فاکتب لی ما یقرّنی الیک فی کلّ الأحوال لا اله

الا

*** ص ۲۶ ***

الا انت العزیز الجمیل انتهى نفوس مذکوره که در کتاب آنجناب بود الحمدلله بفضل الهی فائز شدند و بنعمت باقیه متنعم گشتند.
انشاءالله باید این مقام بلند اعلی را از دست ندهند در لیالی و ایام مراقب باشند چه که دزدان در کمین بوده و هستند و خائنان

بر مرصده منتظر یسئل الخادم ربّه بان یحفظ احبائه من شر کل خادع و کل مکار مریب و همچنین در مکتوب جناب لاهمّددجواد ذکر جناب استاد باقر مذکور لدی العرش عرض شد. هذا ما نزل فی الجواب

بنام خداوند بیمانند انسان را بمثابه سما ملاحظه نما شمس و قمر او اعمال طیبه طاهره و انجم او اخلاق روحانیه انشاءالله جمیع اولیای حق باین طراز منع اقدس مزین شوند امروز بحر آگاهی موج وشمس دانائی مشرق بشنوید و بیاید تا پاینده بمانید. کلمه مطاعه محیی جان و روان بوده و خواهد بود و در هر حرفی از آن بحر حیوان مستور طوبی از برای نفسی که از او آشامیده و بطراز بقا مزین گشت انّه یعطی و یمنع و هو المقتدر العزیز الحکیم از قبل ترا ذکر نمودیم و این کرّه هم بافتاب بیان حضرت رحمن منورشدی انشاءالله این عطیه رحمانیه را از عیون خائنین وسارقین محفوظ داری البهاءعلیک و علی احبائى فی هناک انا ذکرناهم و بشّرناهم بذکرى الجمیل انتهى

*** ص ۲۷ ***

عرض اینفانی آنکه ستمی حضرت مقصود را از جانب اینخادم تکبیر منیع ابلاغ دارید البته لوح امنع اقدس که مخصوص ایشان نازل شد داده اید و بان فائز شده اند. الحمدالله بعنایت حق مؤید بوده و هستند و همچنین دوستان اراضی اخری را که فی الحقیقه فائزند و بافق اعلى ناظر تکبیر برسانید و خدمت جناب لاهمّددعلی علیه بقاءالله ذکر و سلام و تکبیر ابلاغ نمایید و مذکور دارید انشاءالله بما یجبه الله و یرضی مؤید و موفّق و فائز باشید. البهاءعلیک و علیهما علی الدین اقبلوا بوجوه بیضاء الی الأفق الأعلى الحمدالله مالک العرش و الثرى خ ادم ۲ رجب سنه ۹۸ مقابله شد

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

الحمدالله الذى انزل الأحكام و جعلها حصناً لعباده و علّة لحفظ بریته طوبی لمن تمسک بکتاب الله و عمل بما أمر به و وبلّ للغافلين والصلوة و السلام على سيد الكونين و مقصود من فى السموات و الأرضين الذى به اثار ملكوت الأسماء و نُصب علم يفعل ما يشاء و على آله و اصحابه و مظاهر العلم و الحكمه و مهابطها و بهم سخرت المدائن والقرى و انتشر حكم الله مالک الورى و على كلّ تابع راسخ ثابت امين و بعد دستخط آنجناب رسید و مراسلات

رسید

رسید وبصاحبان آن داده شد خود جواب ارسال میدارند عمل شما انشاءالله مبرور لله الحمد در جمیع احوال مذکورند و بخدمت مشغول و دستخطی حضرت افنان اح علیه منگل ۹ ابهاء باینفانی ارسال داشتند از جمله فقره جناب لامیرزا علیرضا علیه ۹ء را مرقوم فرموده بودند. امید هست که جواب ارسال شود. از حق میطلبم ایشانرا موفق دارد بما یحب و یرضی فی الحقیقه بخدمت مشغولند. خبر جدید تازه آنکه محبوب قلب و فؤاد جناب ورقا علیه^۹ الأجهی را خرجی داده بمحلّ اولشان فرستادند و درباره مسجونین ط و ر ش هم نوشته بودند امید کَلّی آنست که این روزها بیرون تشریف بیاورند این اخباریست که از اطراف رسیده العلم عندالله ولكن درباره محبوب فؤاد جناب ورقا علیه عنایة الله از قبل از قلم اعلی کلمه نازل و حضرت افنان هم بشارت آنرا بایشان داده آنه یعلم و لایعلم ما عنده و هوالعلیم الخبیر درخصوص لوح جناب حاجی محمدعلی علیه ۹ء از اهل ق مرقوم داشته بودند این کژه ارسال شد و همچنین لوح جناب محمد اسمعیل حاجی ملک و ذکر برادر مرحوم او و ضلع و این در آن شده و همچنین در سایر الواح آنچه باید ذکر شود شده

ملاحظه میفرمائید از بعد انشاءالله بقیه ارسال میشود و اکثر این الواح این کژه حسب الأمر بخط اینفانیست و اینکه درباره جناب آخوند ملا حسین و کنیز حق علیهما^۹ ذکر نمودند در ساحت امنع اقدس عرض شد اینکلمه علیا در جواب نازل قوله عزّ بیان هوالشّاهد الخبیر

یا حسین مظلوم آفاق را اهل نفاق احاطه نموده و در اطفاء نوراهی و اخماد نار سدره ربّانی بکمال جهد قائمند آیا آبا و اجداد ایشان که از قبل براین امور کمر بستند چه نفعی حاصل کردند لعمرالله خسران نمودند امری را که تدارک آن محال است نفوس غافله هم متابعت نمودند ولكن غافل از آنکه حق بیدار و مراقب طوبی لک یا حسین بما سمعت نداء الحسین آن حسینیکه جمیع عالما حق بظهور او و بعد از قائم بشارت فرمود. اوست ظهوریکه میفرماید جمیع انبیا و مرسلین در ظلّ عَلمش جمع میشوند یعنی بتصدیق امرش فائز میگرددند. حمد کن مقصود عالم و مالک قدم را که ترا به این رتبه علیا و مقام اعلی فائز فرمود ان احفظه باسمه

المقتدر القدير و همچنين مخاطباً لأمة نازل قوله جلّ كبريائه اوست عالم و بينا ای كنيز خدا ذكرتان در منظر مظلوم بوده و در هر سنه از اسماء عنایت الهی مخصوص شما نازل شد آنچه كه اشياء عالم بآن معادله ننماید اگر

دوستان

*** ص ۳۰ ***

دوستان الهی آگاه شوند و مقام كلمه كه درباره ایشان از قلم اعلى جارى ميشود بدانند بيم آنست كه از فرح و سرور هلاك گردند طوبى از برای نفسيكه بكلمة الله المطاعه فائز شد او بنعمت باقيه فائز است جميع آماء آن ارض را از قبل حق تكبير برسان و بفضل و عنایتش بشارت ده كه شايد بما يبنغى لأيام الله قيام نمایند آتّه يهدى من يشاء على صراط المستقيم و بصرف من اراد ما هوالمستور عن انظر الغافلين البهاء عليك و على آمائى فيهنالك اللائى ما منعهن صنوواء الظالمين انتهى لله الحمد جناب مذكور عليه بهاءالله و همچنين ورقه كه بكنيز حق موسوم گذشته بعنایت مقصود عالميان فائز گشتند طوبى لهما و نعيماً لهما حضرت افنان عليه منكل^۹ اباه هم ذكر اخوى ایشان و آنچه را آن محبوب نوشته اند مرقوم داشته اند اينفانى از حق سائل و آمل كه در اينظهور هيچ نهالى و هيچ گياهى را از سحاب نيسان مكرمت محروم نفرمايد. اينكه مرقوم داشتند در مراجعت نفسيرا همراه بياورند اذن هست يا نه اينفقره عرض شد هذا ما نطق به الرحمن فيملكوت البيان قوله عزّ بيانه انا اذناك بذلك ليكون معك من يذكرالله فى العشى والاشراق انشاءالله جميع اهل عالم بذكر و ثنا و خدمت امر فائز شوند اگر نفسى باينمقام فائز نشود فى الحقيقه وجودش

*** ص ۳۱ ***

حاصلى نداشته و سدره اش ثمرى نياورده انتهى

اينخادم فانى در ليالى وايام از حق منيع ميطلبد كه كل را برضاى خود فائز فرمايد و باين اكليل كه اعظم اكاليل عالم است مزين دارد آتّه على كلّ شىء قدير. غرض ديگر خدمت حضرت محبوب فواد جناب لا محمد مصطفى عليه بهاءالله الابهى بكمال خلوص تكبير ميرسانم دستخطّ ایشان رسيد بجهت كلّى از آن حاصل چون مطلبى كه اين عبد مزاحم شود نبود لذا مكتوب عليه عرض نشد و آنچه مرقوم داشته بودند حق لاريب فيه از حق مطلبم دوستان خود را مقدّس فرمايد از آنچه كه سبب ذلّت و حقارت خود ايشانست آتّه هو السامع المجيب كلّ التّناء على حضرته جناب دوست مكرم مهريان جناب لا عبدالغفار عليه ثناء الله تكبير و سلام

برسانید. از حق جلّ جلاله سائل و آمل که ایشانرا موفق دارد و مؤید نماید بر حفظ آنچه عطا شده انّه لهوالمجیب العليم عرض دیگر خدمت آقایان و دوستان الهی در آن ارض یک یک عرض فنا و نیستی بوکالت اینفانی برسانید

السّلام و الثّناء و الرّحمة علیکم اجمعین و الحمد لله ربّ العالمین خ آدم فی ۵ صفر سنه ۱۳۰۱ مقابله شد.

*** ص ۳۲ ***

۱۵۲

بسم ربّنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

حمد خداوند یکتا را که ندایش بیهمتا و ذکرش بیهمتا و ظهورش بیهمتا یکتائی سزاوار او و بيمثلی شأن احبّای او تا چه رسد بذات تعالیّ لیس کمثل مثله من شی لا اله الا هو الفرد الواحد المهیمن القیوم النور الضیاء و الثّناء و البهاء علی ایادی امره الذین ما نقضوا عهده و ما جادلوا بآیاته اجابوا اذ سمعوا و اقبلوا اذ كان القوم فی اعراض مبین نسل الله ان یهدی الكل الی افق فضله و تقرّبهم الیه علی کل شیء قدیر. یا محبوب فؤادی نامها که از شهر قاف فرستادند پی در پی بمنابه باران نیسانی رسید لله الحمد هر یک از آن نامها کتابی بود مبین در ذکر مقصود من فی السموات و الأرضین وبعد از تلاوت و قرائت قصد حضور مالک یوم النشور نموده امام وجه عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمه قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه

یا امین علیک بقاء الله ربّ العالمین حمد کن مقصود عالم را که ترا توفیق بخشید بر خدمت امرش و تأیید فرمود بر آنچه ذکرش بدوام ملک و ملکوت باقی و دائمست آنچه درباره اولیا ذکر نمودی کل باصغا فائز از حق میطلبم کل را فائز فرماید بر استقامت کبری بشأنیکه صفوف والوف و اسباب والوان دنیا ایشان را از صراط مستقیم منع نماید قل یا ملأ الارض هذا یوم الله لا یدکر فیه الا هو اتقوا الله و لا تكونوا من الغافلین ضعوا

*** ص ۳۳ ***

ما عندکم و خذوا ما امرتم به من لدی الله العليم الحکیم. یا امین از اوّل ایام تا حین بر خدمت قائم و بذیل امانت متشبّت و بجبل استقامت متمسک بوده این از فیوضات یوم الله است که شما را اخذ نموده امور حق با آنجنا هست و تا حال در خدمت امر از

شما ظاهر شده آنچه که لسان عظمت بران گواهی داده طوبی لک و نعیماً لک از حق میطلبم کل را فائز فرماید بر آنچه سبب اعلاء امر اوست جناب قائم بر خدمت فی الحقیقه بعنایت مخصوصه فائزند یشهد بخدمه و اقباله لسان العظمه فی اعلی المقام آنچه درباره ایشان ذکر نمودی حقّ لاریب فیہ توفیق و تأیید در یمین و یسارش حاضر و موجود نسئل الله تبارک و تعالی این یرفعه باسمه و ینصره بجنوده و یعزّه بجنوده انّه هوالمقتدر علی ما یشاء و هوالفرد الواحد العلیم الحکیم یا امین در جمیع احوال بحق و اخلاقش ناظر باش مقصود آنکه کل از آنجناب راضی باشند قلم اعلی درباره تو شهادت داده آنچه را که سبب اعلاء کلمه الله است ولكن تأسی بحق جلّ جلاله در جمیع احوال محبوبست مخصوص آنجناب که باو منسوبند و باو مذکور و باو معروف باید راتحه اخلاق آنجناب بشأنی متضوّع باشد که از برای احدی مجال گفتگو نماند انّه ایدک و یؤیدک و یکون معک و هوالمشفق الامین اولیای آن ارض را بعنایت ناظریم و بفضل ذاکر و بحبّ متوجّه لله الحمد بر خدمت قائمند و بنور عرفان منور سوف یرون

*** ص ۳۴ ***

اجور اعمالهم و ما قدر لهم من لدی الله العزیز الحمید. نظر بورود غصن اکبر و عبور و مرور اولیا جواب جناب جمال علیه بهائی و همچنین جناب علی قبل اکبر علیه عنایتی تأخیر شد. انشاءالله از بعد بآنچه سزاوار است فائز میگردد بشرها اولیائی من لدی الله المعطى الکرم انتهى

له الحمد فضل و عنایت حقّ جلّ جلاله لازال متوجّه عباد خود بوده و هست مخلصین و مقربین شهادت حق تعالی شأنه امام کرسی عدل حاضر و موجودند هنیئاً لهم و اینکه مرقوم داشتند حضرت غلام قبل حاخا علیه بهاء الرحمن وجهی حواله نموده اند که جناب قائم بر خدمت امر علیه بهاءالله و عنایته در چهار ماه برسانند حسب الامر دو ماه آنرا بمحضرات مبلّغین علیهم بهاءالله و عنایته و رحمته برسانند فرمودند یا امین ملاحظه آن نفوس مطمئننه لازم الی ان یفتح الله علی وجوههم ابواب برکاته انّه هوالمقتدر المختار انتهى عرض میشود در ساحت اقدس تا وجهی لازم نشود اخذ نمی شود مدتی بود باین ارض وجهی نرسید تا آنکه معادل سیصد لیره دین پیدا شد لذا آنوجه حواله شد و یوم قبل حضرت اسم وجود علیه بهاءالله و عنایته وارد و وصول وجه حواله را ذکر نمودند و فقره اخذ ارض در حیفا که از قبل ذکر شد سهامیکه از اطراف یعنی مصر و پرت سعید و بیروت و عکا بود

اکثر آن حسب الأمر بصاحبانش داده شد چه که ارض یافت نشد که اخذ شود و مباشر آن مولائی حضرت غصن مبارک آقای لامیرزا بدیع الله روحی لقدمه الفداه بوده لذا آنچه را شایسته دانستند عمل فرمودند و ما بقی هم این ایام داده میشود وبعد از رسیدن نامه آنمحبوب مجدد امر صادر که چند یوم بآن ارض توجه نمایند که اگر یافت شد باسم آنجناب اخذ فرمایند هذا من فضل الله علیک وعلی المخلصین و المقربین من عباده و اما درباره ورقه علیها بحاءالله بعد از عرض در ساحت امنع اقدس فرمودند این امور وامورات متعلقه بحق بانجناب راجع لازال چنین بوده و انشاءالله خواهد بود و اگر طالب لقا و حضور باشند آنجناب تدارک نموده ایشانرا روانه نماید و اگر با جناب علی قبل اکبر توجه کنند مقبولست چه که از ابتدا او ذکر این امر را نموده و یا نفس دیگر که به رضایت او واقع شود و آنجناب باید در اطراف بتهدیب نفوس و ارتفاع کلمه با کمال استغنا مشغول باشید نسئل الله ان یوفقک و یؤیدک و یرفع بک اعلام المرضیه بین عباده انّه علی کل شیء قدیر انتهى مطالب دیگر انشاءالله از بعد ارسال میشود پنج لوح امنع اقدس اعلی مع اوراق وصول ارسال شد

انشاءالله

انشاءالله بصاحباش برسد اولیا طراً را ذاکر بوده و هستم و از حق عنایت و فضل درباره کل سائل و آمل انّه هو المقتدر القدیر البهاء والذکر و العلا علی حضرتکم وعلی اولیاءالله و اصفیاء هناك و علی کل مقبل مؤمن ثابت مستقیم و الحمدلله کلمه محو شده خ ادم فی ۷ رمضان المبارک سنه ۱۳۰۸ اوراق آنجناب باید ملاحظه نمائید شاید بعضی مجدد ارسال شود مقابله شد

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَجْمِيِّ

حمد و شکر و ذکر و ثناء و سلام و بها در رتبه اولی ساحت امنع اقدس حضرت مقصودیرا سزاست که قلم اراده اش در لیالی و ایام بذکر اولیا و اصفیا متحرک و از کوثر بیان که از او جاریست افتده و قلوب بحیوة جدیده بدیعه فائز کدام قلم قادر است بر شکر این عنایت کبری و حمد این عطیه عظمی امواج بحر عطا بشأنی ظاهر که صاحبان اقلام از احصای آن عاجز و قاصر رحمتش

سبقت گرفته و عدم را بطراز وجود مزین فرموده طوبی از برای نفسیکه در ایامش فائز شد و صاحب یک کلمه از نزدش گشت آنه
هوالعزیز الوقاب فی المبدء و المآب و بعد یا محبوب فؤادی چند یوم قبل جواب نامه های

*** ص ۳۷ ***

مفصل آنحضرت باختصار ذکر شد و مع الواح بدیعه منیعه ارسال گشت که شاید نفوس مطمئنه از لجه بحر احدیه که در
کلمات مقصود عالمیان مستور است بیاشامند و بحیات تازه فائز گردند دستخط آنحضرت مع نامه و عرایض دوستان بساحت
اقدس فائز و مخصوص هر یک نازل شده آنچه که گواهی میدهد بر ایام حق و آنچه در آن ظاهر شده حسب الامر کلرا بشارت
دهید و از قبل و بعد آنچه ارسال شده برسانید مع انقلابات با عالم و حوادث آن و بغضای حزب قبل یعنی شیعه قلم اعلی از
ذکر باز نماند و باعلی النداء دعوت فرموده و میفرماید این ایام لله الحمد متصل احباً وارد میشوند محل باقی نمانده در دو یوم نوزده
نفر با وجوه بیضا و قلوب نورا وارد و فائز محل تنگ است ولکن بفضل الله قلوبشان وسیع در سختی صابر و بصیر جمیل متمسک
یسئل الخادم ربه بان یقدر لهم خیر الاخرة والاولی اوراق علی عدد اسم بهاج ارسال شد در هر حال از حق جلّ جلاله بطلبید کل را
مؤید فرماید بر آنچه سبب ذکر ابدی و حیات سرمدیست یک لوح اقدس مخصوص جناب حاجی حسن م ص علیه بهاءالله و
یک لوح مبارک مخصوص جناب لامحمد صادق علیه بهاءالله در جواب عریضه او نازل و ارسال شد و مخصوص ابن و ضلع و خال
جناب لا علی حیدر علیه بهاءالله و عنایته الواح مقدسه منیره نازل و ارسال شد بایشان میرسد فی الحقیقه

آنچه

*** ص ۳۸ ***

آنچه آنمحبوب درباره اشتعال ایشان بنار محبت و قیامشان بر خدمت امر مرقوم داشتند حق لاریب فیه و اینکه در ذکر سایر
اولیا علیهم بهاءالله مذکور داشتند کل در ساحت اقدس عرض شد و بشرف اصغا فائز قوله تبارک و تعالی

یا امین علیک بهائی و عنایتی نامه های آنجناب از قبل و بعد که بعبد حاضر ارسال داشتی رسید و در ساحت اقدس عرض
نمود اولیاء مذکوره هر یک را ذکر نمودیم لحاظ مظلوم لازال بشرط اولیا متوجه انشاءالله فائز شوند بمقامیکه حوادث عالم ایشانرا از ذکر
و ثنا و خدمت امر باز ندارد و بنار سدره مشتعل باشند و بنور امر منور مخصوص نفوس مذکوره ازاهل کاف و را که آنجناب الواح

طلب نمودند هر یک فائز شد بآنچه که بحر بیان طائف حوال اوست نسل الله ان یویدهم بفضله و یدگرهم بآیاته و یقرهم الیه و یقدر لهم الاستقامه الکبری انشاءالله امید هست بانتمقام اکبر فائز شوند و ماسوی الله را بمثابه قبضه طین مشاهده کنند انتهی

یا محبوبی عباد بیچاره خبر ندارند بگمان آنکه هادی دولت آبادی و میرزا باقر اصفهانی از امر آگاهند هر صاحب بصر و سمعی شهادت میدهد که کل بیخبر بوده و هستند و در ظلمت صرف حرکت میکنند

*** ص ۳۹ ***

داهیه دهما اصلا باحق نبوده بخدعه ظاهر شده که شبه ومثل نداشته و ندارد الواح الله که در اول ورود سجن مرحوم لاحسن علیه بقاءالله حامل آن شد بید آن ظالمه مکاره افتاد و او بمیرزا هادی این نفس موهوم داد بخط خود نوشته باسم یحیی باطراف نزد بعضی ارسال داشته آیا انصاف کجا رفته عدل چه شد حقیکه من غیر ستر و حجاب از اول امر الی حین اهل شرق و غرب را بافق اعلی دعوت نموده از او اعراض نموده اند و باوهم و اصنام متمسکند ذرهم باهوائهم و ذرهم فی خوضهم اثم لا یشعرون و لا یعرفون و لا یعلمون

سبحان الله بمثابه امطار آیات نازل و هاطل مع ذلک بیخبرهای عالم دعوی اطلاع نموده و در اضلال عباد بمثابه حزب قبل سعی نموده و مینمایند نفوس معدوده در آن کور عباد بیچاره را از نعمت ابدیه ومائده سرمدیه وعرفان حق جلّ جلاله محروم نمودند اینخادم فانی از حق سائل و آمل عبادیرا برانگیزاند که ناس را از اوهامات قبل حفظ نمایند. اصنام کذب و اوهام رابشکنند و بمقام صدق و یقین توجه کنند اوست قادر وتوانا لاله الا هو مالک العرش والثری اولیای هر ارض از قبل اینخادم فانی تکبیر برسانید از حق تعالی شانه سائل و آمل کلرا فائز

فرماید

*** ص ۴۰ ***

فرماید بآنچه که سبب اصلاح عالم و حیات امم است انّه علی کل شی قدیر البهاء و الذکر و الثناء علی حضرتک و علی من معک و یحبک ویسمع قولک فی امرالله ربّ العالمین خ ادم فی ذی القعدة الحرام مقابله شد.

هو الله تعالى شانه العظمة والأقنطار

حمداً لمن اظهر بكلمة العليا ملكوت الأنشاء و انطق السدرة في الفردوس الأعلى بمناطق به لسان العظمة قبل خلق الأسماء انه لا اله الا هو فاطر السماء و الصلوة و السلام على لذي ناح به المشركون و فزع المنكرون و استفرح به عباد مكرمون الذين لا يسبقونه بالقول و هم بامرهم يعملون و على آله و اصحابه الذين بهم انارت آفاق سموات البيان لملاء الأمكان و ارتفعت رايات التوحيد بين الأديان و بعد قد فتح باب الوصال بفتح ذكركم و بيانكم و ثنائكم مقصودنا و مقصود من في السموات و الأرض هنيئاً لمن فاز بالمقام المحمود وعمل بما نزل في كتاب الله مالک الوجود فلما شربت رحيق الحب من كاوس كلماتكم اقبلت الى ان حضرت وعرضت لدى الوجه و سمعت في الجواب ما تضوع به عرف القميص في الجهات سوف يسمع جنابكم حين الحضور الأمر لله مالک الغيب و الشهود اين ايام الحمدالله بحر لقا در موج و كاوس وصال هريك در نغمه و شور فضلاً

*** ص ۴۱ ***

عن الطيور له الحمد و المنه فيكل الأحوال و از او ميطلبم كلرا در اين سنه بزيارت بيت فائز فرمايد و لله على الناس حج البيت سكر كوثر اينكلمه مبارکه چنان عباد را اخذ کرده كه در قرون واعصار از جهات قريبه و بعينه توجه نموده اند بشأنيكه امراض مزمنه و مشقتهاي عظيمه وبلاياي وارده ايشانرا منع نموده بجان شتافتند و بمقصد رسيدند طوبى لمن فاز عمله بطراز القبول و ويل لكل غافل محجوب و آنچه مرقوم داشتند ديده شد جواب كل معلق و منوط بحضور است چون وعده وصال نزديك شد لذا بعرض جواب نپرداخت خدمت آفای معظم حضرت افنان على حضرته و عليهم منكل بهاء اجماء عرض فنا و نيستی معروض ميدارم الحمدالله بما يحبه الله فائز و مرزوقند و همچنين خدمت محبوبى جناب لأمجد مصطفى عليه ^۹ الأبهى و من معه و جناب حبيب روحانى حاجى عباس و ساير دوستان تكبر و سلام ميرسانم و از براى كل تأييد و توفيق ميطلبم ان ربنا هو المؤيد الموفق المعين و الحمد لله رب العالمين خ ادم في ۲۴ ج ۱ سنه ۱۳۰۰ مقابله شد

حبيب مكرم جناب آقا عبدالحسين عليه ^{٩٩} ملاحظه فرمايند

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلى الابهى

حمد محبوبيرا لايق و سزاست كه دوستان را بجانب فرات رحمت خود راه نمود و آگاه فرمود برخى بجان مشتاقند و آشاميدند و بعضى در مخالف اوهام سرگشته و حيران آذان عباد را ثقل كلمات اهل علم بيمعنى از اصغاي نعمة الله محروم نمود و از ترنمات عندليب بقا ممنوع داشت و عيونرا حجابات غليظه ظنون از مشاهده انوار وجه در يوم الهى بى نصيب نمود.

از حق جلّ جلاله اينخادم فانى سائل و آمل كه اين حجابات را بيد قدرت خرق نمايد چنانچه نمود و آنرا از اين ثقل اكبر نجات بخشد چنانچه بخشيد تا كل از تجليات انوار ظهور محروم نمانند و از استماع نداى جانفزاى الهى ممنوع نگردند له الفضل وله الجود و له الكبرياء ولكن حنظل طعم شكر نخواهد و حلاوتش نيابد ابليس را مواعظ حسنه انبيا ثمر نمود و اثرى حاصل نه مع ذلك از بحر رحمت مأيوس نبوده و انشاءالله نيستيم از او مى طلبيم كلرا مؤيد دارد و موفق فرمايد انه هو المقتدر القدير عرض ميشود نامه آنحبيب مكرم فرح كمال آورد چه كه بذكر و ثنای محبوب عالم و مقصود امم مزين بود و همچنين بشيرى بود خبر صحت و سلامتى آورد بعد از اطلاع بما فيه توجه بشرط امنع اقدس اعلى شد و بعد از قيام و اذن تمام مکتوب تلقاء وجه محبوب عرض شد و همچنين عريضة آنجناب لدى العرش معروض گشت يك لوح امنع اقدس

*** ص ۴۳ ***

اعترّ ابهى مخصوص آنجناب از سماء مشيت نازل و اينفانى از اصل تنزيل نقل نموده ارسال داشت انشاءالله بان فائز شوند و از بحور رحمت الهى كه در كلمات عاليات مستور است بياشامند. اينكه درباره امة الله ها نوشته بوديد معلومست كه آنجناب آنچه از مصروف از ايشان برآيد درحق بندگان و كنيزان الهى معمول داشته و ميدارند. جميع مقبلين اليوم بايد بخدمت يكديگر مشغول باشند الحمدلله آنجناب موفق شدند. اگرچه فى الحقيقه در اينفقره حمل مشقات نمودند ولكن اجر آن عندالله مكنون و مخزون است هر عملى كه لله واقع شود و البته مكافات آن در دنيا و آخرت ظاهر گردد در جميع احوال بايد باخلاق مرضيه ناظر بود و بمدارا

رفتار نمود چه که دون آن سبب کدورت و احزان شود و اینکه درباره حضرت اسم "ج م علیه بهاءالله الابھی نوشته بودید در
ساحت امنع اقدس اعلى عرض شد هذا ما نطق به لسان المحبوب قوله عزّ کبريائه

انا نذکر اسمنا الجمال كما ذکرناه من قبل و نبره بفضلی و عنایتی و رحمتی و انا المشفق الکریم طوبی لک یا عبدالحسین بما
اکرمت مثواه از ورد علیک حباً لله ربّ العالمین انا نکبّر من هذا المقام علیه و علیک و علی الذی آمن فی هذه الأيام و اقبل الی الافق
الأعلى و شهد بما شهیدالله مقصود العارفین انتهى این عبد خدمت ایشان سلام و تکبیر عرض مینماید در هر مقام تشریف برده اند
آنچه از قلم اعلى جاری شد بایشان برسانید امریکه اهم از جمیع امور است امر

تبلیغ است

*** ص ۴۴ ***

تبلیغ است مکرر از لسان قدم اینکلمه اصغاشد بر جمیع دوستان این امر لازم و لکن بحکمت و بیان چه اگر امری از امور که
الیوم واجب و لازم است سبب ضوضاء شود و عمل بآن جایز نه باید بکمال حکمت و بیان نطق نمود بدون ذکر این امر و بعد
که ارض را مستعد یافت کلمه را القا نماید تجاوز از این حد جایز نبوده و نیست. جمیع مبلغین حسب الأمر باید بتعلیمات مقررّه
ناظر باشند که مباد طفل عالم عرفان بغذای ثقیل در اول امر هلاک گردد و ببلوغ حقیقی که مقام عرفان حضرت مقصود است
فائز نشود و همچنین باید بمستمعین و طالبین بعد از اقبال القا نمود آنچه که لدی الله محبوب و مقبول است که مباد نزاع و جدال
و فساد از احدی ظاهر شود و سبب حجبات اهل عالم گردد و باید کل بیقین مبین بدانند که مقصود حق از ظهور فساد و جدال
و نزاع نبوده و نیست بلکه از برای اتّحاد قلوب و الفت نفوس و اصلاح عالم و رفاهیت کل آمده و اگر این مطالب را فی الحقیقه
کماینبغی ادراک ننمایند شاید سبب فتنه و اضطراب گردند و حضرت اسم "ج م علیه منکل بهاء ابها اگر بکرمانشاه و آنحدود
تشریف ببرند بکمال حکمت عمل فرمایند شاید نار محبت در آن دیار مشتعل گردد و یا آنکه شخصی را که موافق است انتخاب
نموده ارسال فرمایند از حق جلّ جلاله راهی که برانگیزاند نفوس مطمئنّه موقنه ثابته جازمه را و بطراز حکمت مزین فرماید تا جمیع
اهل عالم از انفس ایشان شرافت اخذ نمایند و از نبراستشان منور گردند انّه

علی کلّ شیء قدیر و اگر از جناب محبوبی حضرت اسم جود علیه منکّل بهاء ابهاء خواسته باشید الحمدلله در جوار ساکن و بخدمت امر مشغول و بافق رضا ناظر و از بحر عنایت مشروب هنیئاً له و المحبّیه والخادم من المحبّین و اینکه نوشته بودند که یکی از خوانین و چند نفس از ابناء خلیل و وراثت کلیم بشرط الهی توجّه نموده اند اینفقره در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد مخصوص هریک آیات بدیعه منیعه از سماء مشیّت مالک احدیّه نازل انشاءالله کل از مائده عنایتیه سمائیه مرزوق گردند و حسب الأمر این عبد در اوراق عدیده نوشته ارسال داشت بایشان برسانند تا بعنایات حضرت محبوب فائز شوند ارسال الواح مبارکه را باید از غیر نفوس مطمئنّه مستور داشت که مباد سبب و علّت احداث جدیدی شود و اینفقره لازم است ان استر امر ربّک عنکل غافل محبوب و عنکل مغلّ مردود و همچنین این آیات باهرات مخصوص احتیای الهی از سماء عنایت ربّانی نازل قوله جلّت عظمته هوالشّاهد و المشهود قلم اعلی جمیع دوستانرا بعنایت خود بشارت میفرماید و باستقامت کبری نصیحت مینماید امروز کنوز مستوره ظاهر و عیون ممنوعه جاری و انجم و شمس و اقمار آفله کل بازغ و منیر و روشن بگو ای طالبان معانی کوثر رحمانی جاری

بیاشامید

بیاشامید بیاشامید ای فقرای ارض بحر عنایت مّوّاج و باب کرم مفتوح از حق بطلبید جمیعرا از فضل اعظم محروم نفرماید و از کوثربقا ممنوع نسازد الحمدلله کل در منظر اکبر مذکورید و بعنایت الهی فائز جهد نمائید تا آنچه از قلم اعلی درباره شما ثبت شده محفوظ ماند الیوم أمنا موجود و لئالی عرفان الهی مشهود و سارقین و خائنین از اطراف در کمین باید کل باستقامت تمام باسم مالک الدین لئالی ثمینه را محفوظ دارند و چون جان در حفظش جهد بلیغ مبذول فرمایند انّه یقول الحق و ینهدی السبیل و هو العزیزالجمیل انتھی این مکتوب حسب المکتوب آنجناب خدمت حضرت سمندر علیه بهاءالله ارسال می شود که برسانند چون ذکر جناب ایشان آمد علی قول قائل قبل علیه عنایة الله واجب امد چونکه آمد نام او شرح کردن رمزی از انعام او فی الحقیقه باستقامت کبری بر امر مالک وری قائمند محبوب جان و روانند و بفضل الله لدی العرش مذکور اینفغانی عالم از مالک قدم بکمال

عجز و ابتهاج سائل که نفوسی مبعوث فرماید تا بماینیگی لهذه الایام عمل نمایند و بحکمت تمام بر خدمت امر الهی ثابت و راسخ مشاهده کردند بجز آنکه مجدّد ذکر محبوب فؤاد حضرت سمندر شود چه که ذکر جناب نبیل بن نبیل از قبل نشده و محبوب آنکه ذکر این دو محبوب معاً از قلم خلوص و لسان محبت جاری گردد انشاءالله در جمیع احوال بر خدمت امر غنی متعال ثابت و راسخ و قائم و ناطق باشند البهاء علیک و علی من فیهناک من احبّاءالله

*** ص ۴۷ ***

و اولیائهم و علی الذین نبذوا الأوهام بعد اشراق نیر الأیقان من افق الله العلی العظیم و الحمد لله رب العرش و الثری و مالک الوری و محبوب العالمین و مقصود من فی السماوات و الأرضین

خ ادم فی ذی الحجّه سنه ۹۸ مقابله شد

حبیب روحانی جناب لا عبدالحسین علیه بهاءالله ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الابهی

حمد و ثناء اولیای حق جلّ جلاله را لایق و سزااست که منقطعاً عن العالم بر خدمت امر قیام نمودند قیامیکه قعود او را ندید بلکه در حین قعود قائمند تعالت مقاماتهم و جلّت مراتبهم عندالله خالقهم و بارئهم و محییهم و ممیتهم و مؤیدهم و معرفهم و موقّهم ایشانند رجالیکه لازال در مضمار بیان حقرا نصرت نمودند ابطال عالم از نزدشان بمنزل عصفوری و ضوضاء امم در ساحت عزّشان مانند نعیمی ایشانند فوارس میدان و معین و مقصود عالمیان باصیع یقین حجابات اوها مرا شق نمودند و اصناما درهم شکستند سلاسل ظنون احزاب عالم ایشانرا منع نمودند از صریر قلم اعلم بهوش حقیقی فائز گشتند و بشعور معنوی مزین شدند ایشانند عبادیکه میفرمایند کنائز ارضند و خزائن آن چه که ایشانند لغالی حکمت و بیان و ودیعه های حضرت رحمن طوبی لمن عرفهم

و فاز

و فاز بلقائهم و خدمتهم و توجه الی وجوههم سبحانک یا مقصود الغیب والشهود و المستوى علی عرش العظمة فی مقامک المحمود اسئلک بنور وجهک الّذی به اشرفت الأنوار و بنفحات حبّک بین الاخیار بان تؤیّد اولیائک علی ذکرک امام وجوه الأدیان بالحکمة و البیان ایّرب لا تمنع اصفیائک عن التّوجه الی افق منه اشرفت شمس لقائک و لا تجعلهم محرومین عن القيام لدی باب جودک و کرمک ایّرب تریهم مقبلین الی شطر سجنک و المتمسکین بحبل عنایتک قدر لهم من قلمک خیر الآخرة و الأولى ثمّ اکتب لهم اجر لقائک یا مالک الأسماء و فاطر السّماء لا اله الا انت المقتدر العلیم الحکیم و بعد نامه های آن حبیب روحانی مکرر رسید جواب بعضی باقتضاء وقت و فرصت عرض شد و بعضی نظر بکثرت تحریر آیات الهی در عهده تعویق ماند تا آنکه چندی قبل محبوب فؤاد حضرت اسم جود علیه بقاء الله الأبهی مکتوبی بساحت اقدس ارسال داشتند و این عبد تلقاء وجه عرض نمود و بشرف اصغا فائز گشت و لکن جواب آنهم در عهد تعویق ماند تا این ایّام مکرر حضرت اسم جود علیه فضل الله و عنایاته از اسماء مشیّت مالک الرقاب مسملت جواب نمودند در این یوم که سلخ شهر رجب المرجّب است آن نامه تلقاء عرش بشرف اصغا فائز و بعد لسان عظمت باینکلمات عالیات ناطق قوله تبارک و تعالی

بسمی الناطق العلیم یا عبدالحسین مظلوم عالم میفرماید امروز حریف سدره منتهی مرتفع و قلم اعلی در اعلی افق عالم ناطق ارض غیر ارض و سما مشاهده می شود و لکن اهل عالم غافل و محجوب اهل قبول از نفحات وحی حضرت قیوم قیام نمودند و نفوس قائمه بمثابه میّت مشاهده میگردند سکر غرور و غفلت عالم را احاطه نموده و از مالک قدم محروم داشته طوبی از برای حزب الله یعنی اهل بها آنکه بمثل بحر مّواجند و بمثابه شمس مشرق و نّوار ظلمات اهل ایشانرا از نور باز ندارد و شبهات اهل اشارات ایشانرا از افق رحمن محروم نسازد قلوبشان مقدّسست از ضغینه و بغضا بحبل فضل متمسکند و بذیل عدل متشبّث ضوضاء ابطال ایشانرا از غنی متعال منع نمود لله قائمند ولله ناطق والی الله راجع و ناظر اولیاء آن اطرافرا از قبل مظلوم تکبیر برسان و بعنایت مقصود عالم بشارت ده و بگو یا حزب الله الیوم عرف وحی الهی در عالم متضوّع است و نسیم روحانی در سحرگاهان در مرور لعمرا له آگاهی دهد و زندگی ابدی بخشد بگو خود را محروم نمائید و بقیل و قال ملاء بیان خود را از مالک امکان محجوب

مسازید در حزب قبل و اقوالشان تفکر نمائید بر منابرها چه میگفتند و چه ادعا مینمودند و در یوم جزا چه از ایشان ظاهر شد
اگر بر اعمال آن نفوس غافله و ثمرات آن آگاهی یابید بر صراط الهی مستقیم مانید بشأنیکه اسماء

شما را

*** ص ۵۰ ***

شما را از مالک معانی منع ننماید و محروم نسازد یا عبدالحسین مکرر بعنایت حق جلّ جلاله فائز گشتی از حق میطلبم تورا
مویذ فرماید بر آنچه سزاوار امر اوست و لایق ایام او امة الله را تکبیر برسان بگو الحمدالله بدکر مظلوم از قبل و بعد فائز شدی امه
جدیده را از قبل مظلوم تکبیر برسان طوبی لامة اقبلت و سمعت و فازت عرفان الله رب العالمین یا امة الله جمیع عالم از برای عرفان
مالک قدم خلق شده اند و از عدم بوجود آمده اند ولکن در ایام الهی و ظهور محبوب لایزالی کل غافل و محجوب مشاهده گشته
مگر معدودی حمد کن مالک قدم را که ترا تأیید فرموده و راه نمود و هدایت بخشود و چون فائز گشتی و دارای لعالی محبت الهی
شدی او را از سارقین و خائنین حفظ نما اینست وصیّت مظلوم آفاق حزب الله از ذکور و اناث قدر مقام را بدان و بحمد مالک
انام مشغول باش انتهی آیا احدی قادر بر تحریر فضل الهی بوده و یا هست لاونفسه المهیمنة علی من فی الارض و السماء هر اسمی
که بشرف اصغا فائز گشت بآیات الهی مژین و ممتاز کیست آن گمگشته کش فضلش نجست الحمدالله نفوس مذکوره در نامه
آنحیب روحانی بآیات الهی فائز گشتند اینخادم فانی از حق باقی سائل و آمل که ایشانرا تأیید فرماید بر استقامت بر امر و از بجزر
معانی

*** ص ۵۱ ***

که در کلمات الله مخزون و مکنون است قسمت بخشد و نصیب عطا فرماید اوست قادر و توانا و دو لوح امنع اقدس
مخصوص جناب سیدعلی علیه بهاءالله بلسان عربی و پارسی نازل حسب الامر این عبد نوشت و ارسال داشت انشاءالله بآن فائز
شوند و اینکه خواسته اند ما بملک خود را بفروشند و بافق اعلی توجه نمایند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این آیات باهرات
از ملکوت بیان رحمن نازل قوله تبارک و تعالی

فروش اشیا جایز نه از حق میطلبم او را بر خدمت امر مؤید فرماید و اجر لقا از قلم اعلی در صحیفه حمرا ثبت نماید آنّه علی کلّ شیء قدیر یا سید قبل علی قل الهی الهی لا تمنعنی من نفحات ایامک و لا تجعلنی محروماً عمّا قدرته لاصفیائک ارب قد اهلکنی هجرک و فراقک و احرقتنی نار عشقک و محبتک اسئلک بآیاتک الکبری و حفیف سدره المنتهی و صریر قلمک الأعلی بان تقدّر لی فیکل عالم من عوالمک ما یقرینی الیک و ینفعنی بچودک و الطافک ارب انت تعلم ما فی قلبی و نفسی و ذاتی و لا اعلم ما عندک لا اله الا انت الغفور الکریم انّی اعرض امام وجهک ما نطق به احد

اصفیائک

*** ص ۵۲ ***

اصفیائک رب لاتدرنی فرداً و انت خیرالوارثین اوتظهر منّی ما یبقی به ذکری بدوام اسمائک الحسنی و صفاتک العلیا انک انت المقتدر الّدی لا یعجزک شیء و لا ینعک امر تفعل ما تشاء و تحکم ما ترید و انک انت المقتدر القدر انتهی له العنایة و الفضل و له الموهبة و العدل عالم از اشراقات انوار آفتاب بسان رحمن منور گشت و لکن قلوب اکثری بظلمت خود باقی اینخادم در جمیع احوال متحیر باری جزای اعمال کل را منع نموده و استحقاق جمیع را از عرفان مقصود محروم داشته این عبد خدمت جناب سید مذکور علیه بهاءالله سلام و تکبیر میرساند و همچنین خدمت جناب خان میزبان علیه بهاءالله و سایر دوستان طوبی از برای نفوسیکه الیوم از قلم اعلی بحزب الله موسوم گشتند و باین نسبت کبری فائز شدند باید کل قدر این فضل اعلی و نعمت باقیه و مائده دائمه را بدانند و بکمال اتحاد و اتفاق بر امر مالک یوم طلاق ثابت و راسخ باشند.

ای اولیای حق خلق بی انصافند وعبده اوهام سالها اصنام اوهامرا عابد و عاکف بودند باری از حق قادر و مقتدر مسئلت مینمایم حزب خود را حفاظ فرماید و از کوثر حقیقی عطا فرماید تا کل از باده عرفان سرمست شوند و بذکر دوست یکتا مشغول گردند

الامر

بیده و هو العالم المقتدر العليم الحكيم و یک لوح اقدس هم مخصوص جناب میزبان از سماء مشیت رحمن نازل انشاءالله بآن
فائز گردند و از بحور معانی آن بیاشامند السّلام و التّنا و الذّکر و البهاء علیکم وعلی من معکم وعلی کلّ ثابت مستقیم و کلّ
راسخ امین خ ادم فی غرّه شهر شعبان المعظم سنه ۱۳۰۳ مقابله شد

جناب عبدالحسین علیه بقاءالله

هو الأقدس الاعظم الأبهی

حمد مقدّس از شبه و مثال محبوب بیزوالی را لایق و سزا که بیک کلمه علیا اهل ملکوت انشا را بافق اعلی هدایت فرمود و از
کأس لقا قسمت عطا نمود آنّه هوالمقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون طوبی از برای نفسیکه منقطعاً عن العالم ببحر اعظم توجّه
نمود وباسم حق از او آشامید اوست از مظاهر کلمه و اهل سفینه ای شاریان رحیق بیان قدر این یوم را بدانید و بماینبغی عمل
نمایید یا عبدالحسین نامه ات رسید و عبد حاضر لدی المسجون عرض نمود و باین کلمات عالیات و بیّنات باهرات که از قلم اعلی
جاری فائز شدی انشاءالله در جمیع احوال بذکر غنی متعال مشغول باشی الحمدلله بعنایت حق از قبل و بعد فائز بوده و هستی و
از دریای رحمت الهی نصیب برداشتی ان اطمئن آنّه غفرک و اباک و انزل لکما ما فاح به عرفه بین السّموات و الأرضین امهالله را
تکبیر برسان و بگو آنّه عفا عما

سلف

سلف ان احفظی نفسک باسم ربّک فیما بقی من ایامک انّ ربّک هو الغفور الرّحیم قد نزلت لک کلمة الغفران من لدی الرّحمن
ان اعملی بما امرت به فی کتاب الله ربّ العالمین

انّ الله قد جعل العصمة اكليلا لرؤس امّته طوبى لامة فازت بهذا المقام العظيم انشاءالله بعناية مالك امكان مؤيد شوى بانچه نزد حق مقبول است بصد هزار لسان اگر شكر نمائی معادله باينكلمه مباركه كه از سماء مشيت نازل شد ننموده و نحواهد نمود.

يا عبدالحسين آنچه از قلم اعلى درباره امة الله جارى شد باو برسان و بشارت ده او را بعناية حق و فضل و رحمت او البهاء عليك و عليها و على من آمن فيهنالك بالله الفرد الخبير

مقابله شد.

عبدالحسين

بسم الله الأقدس العلى الأعلى

هذا كتاب من لدنا الى من على الأرض اجمعين ألا تعبد و الا اياه انه نكفيكم و انه على كلّ شىء شهيد ان اتبعوا من لا يستلکم اجرأ و يدعوكم فيكلّ الأحيان الى ربكم الرحمن و ورد عليه فى الغريه مالا رأّت عين و لا سمعت اذن و انه يكون راضياً بما قضى الله له و كان من الشاكرين و فيه يخاطب الله عبداً

*** ص ۵۵ ***

من عباده ليستبشر بذكر الرحمن و يكون من الذّاكرين ان يا عبد قد اذكرناك فيهذا و انزلناك آيات بيّنات لتقرئها و تتوجّه بما الى مولاك القديم ان وجدت لنفسك راحة فاذا ذكر شدّتى و ان اخذك سرور فاذا ذكر حزبي و بلائى و لاتكن من الغافلين انّا فدينا نفسنا لمن فى السّموات و الأرض ليدخلنّ كلّ فى ظلّ رحمة ربهم العزيز العظيم و حملنا الشدايد ليستريحنّ احباءالله و يكوننّ من المستبشرين طوبى لك بما اشتعلت فيك نار محبة ربك و قلبتك الى شطر الايمن و جعلك من الفائزين و قد نزل لكلّ الأحباء آيات عز بديع ولكن منعنا عن ارسالها لان الشيطان قد قعد على المراصد و انّ هذا الظلم عظيم و سوف نرسلها اذ اشاءالله و اراد انك كبر على وجوههم ثم بشرهم بما نزل لهم من جبروت عز رفيع و الروح و البهاء عليك وعلى عبادالله المصطفين الذين هم شقوا حجاب الأكبر و توجهوا الى منظر الأطهر تالله انهم من اهل ملا الاعلى على وجه الأرض ولكن المشركين هم فى حجاب غليظ ذكر اييك من قبل و قل انّ ربك حفظك من قبل من بلاء الاوهم كذلك بخيرك قلم القدم ان اقبل اليه بتمامك و لاتكن من الذين غيرهم

التكاثر فى الحيوۃ الباطله و كانوا من المعرضين ففكر الذى حضر فى العراق بين يدينا و وعدناه بخير الدنيا فلما بلغ اعرض فسوف تجده فى خسران عظيم الا بان يرجع الى الله و يكون من الثابتين

و نسل الله

*** ص ٥٦ ***

و نسل الله بان يوفقه بالرجوع و انه هو ارحم الراحمين فاعلم بان عند ربك علم السموات و الارضين لا يعزب عن علمه من شىء انه على كل شىء محيط فسوف يفنى الارض ما تشهد عليهما و يبقى ما قدرلك ان لا يعقبه نيران الظن و الريب ثم حفظناك مره اخرى من بلاء آخر اياك ان تنس فضل ربك ضع الأوهام و تمسك بذيل رحمة ربك العزيز العلام

انه مع عباده المخلصين مقابله شد

جناب عبدالحسين هو الناطق بالحق فى اعلى المقام

يا عبدالحسين بذكرك المظلوم اذ كان جالسا فى قصرينى لمقر عرش ربك العليم الحكيم انه يبذل الجته بالسجن و السجن بالفردوس الاعلى ان ربك هوالمقتدر القدير انا اظهرنا الامر و رفعنا السجن الى مقام خضع له كل مقام رفيع طوبى لعبد نبذ الهوى و تمسك بمولى الوارى الذى ظهر و نطق فى مقامه الاعلى انه لا اله الا انا الفرد الخبير انا ذكرناك من قبل و فيهذا الليل فضلا من لدن عزيز عظيم. خذالكتاب ثم اشكر الذى انزله و ارسل اليك انه هو المعطى الكريم البهاء عليك و على من معك و على الذين تمسكوا بحبل عناية ربه العزيز الحميد مقابله شد

*** ص ٥٧ ***

جناب عبدالحسين عليه بقاءالله

هو الشاهد من افقه الاعلى

اين مظلوم در سجن و غير سجن كل را بافق اعلى دعوت نموده جميع اشياء شهادت ميدهند براينكه قلم قدم ليلاً و نهاراً بذكر اولياى الهى مشغول بوده وهست دريا دريا عنايت حق از قلم جارى و نازل ولكن اهل ارض غافل و باوهام خود مشغول مطلع نور

را ظلمت دانسته اند و بحر دانائی را نادان شمرده اند. جزای اعمال این نفوس غافله عالم را احاطه نموه و هر علمی بیهمت و اثری ظاهر اهل بصر ادراک نموده و مینمایند از حق میطلبیم باجمای فساد را مسدود نماید و ابواب خیرات و حسنات بوجه عالم بمفتاح اسم اعظم بگشاید یا عبدالحسین جناب جود علیه بهائی ذکرت را نموده و مینماید نامه که ارسال داشتی در ساحت امنع اقدس عرض شد. از اختلافات و شئونات متغایره دنیا محزون مباش لله الحمد در ظلّ عنایت حق ساکنی و بافکش ناظر از حق میطلبیم اصلاح نماید آنچه را سبب و علّت حزنت انا نبشرک برحمة الله و فضله و عنایت و نکبّر علیک من شطر السجن و علی امتی هناک و نذکرها فضلاً من عندنا و انا الفضال الکریم کبر من قبلی علی وجوه اولیای هناک و ذکرهم بما نزل من قلمی الاعلی

فیهذا

*** ص ۵۸ ***

فیهذا اللوح المبین البهاء الظاهر من افق عنایتی علیک و علیها و علیهم و علی کلّ عبد آمن و کلّ امة فازت بعرفان الله ربّ

العالمین

ق جناب عبدالحسین علیه بهاءالله مقابله شد

هو السامع البصیر

یا عبدالحسین الحمد لله الذی استمعک ندائه الأعلى و هدیک الی صراط الابهی و عرفک سببیه و علمک دلیله انه هو الفرد الواحد المقتدر القدير یا عبدالحسین قد حضر کتابک و سمعنا ما نادیت به الله ربّ العرش و مالک الفرش و سلطان القضاء و مالک القدر طوبی للسانک بما فاز بذكرالله ربّ الملك و الملكوت و لسمعک بما فاز باصغاءن داء اذ ارتفع من الجبروت و نعیماً لقلبک بما اقبل و لوجهک بما توجه نسئله تعالی ان ينزل علیک من سحاب فضله ما يجعلک رافعاً لامره و قائماً علی خدمته انه هو المقتدر الفضال العلیم الحکیم انک اذا سمعت ندائی قل الهی الهی لا تجعلنی محروماً عن بدایع فضلک و لا ممنوعاً عن فرات رحمتک ایرب انا عبدک و ابن عبدک آمنت بک اذ سمعت ندائک اشهد ان فضلک احاطنی و رحمتک سقتنی و عطائک عرفنی و عنایتک اسئلک یا موجد الأشياء و المیهمن علی الأسماء بکتابک المبین و نباک العظیم ان توفقنی علی ما تحبّ و ترضی ثم اکتب لی خیر الآخرة والاولی انک انت مالک العرش و الثری لا اله الا

انت الفیاض العزیز العظیم. اولیا را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بگو این مظلوم که مبعوض عالم شده شما را ذکر مینماید
مفتریات ظالمین و اعراض ملحدین و نار مشرکین لسان عظمت را از ذکر منع نموده و در جمیع احوال باولیا ناظر و بما ینبغی ناطق
کذلک نطق لسان عظمتی فی ملکوت بیانی طوبی لمن سمع و فاز و ویل للغافلین

جناب عبدالحسین علیه بهاءالله مقابله شد

هو الناطق العظیم

قد اتی یوم الذی بشر به کلیم و من بعده الروح و من بعد محمد رسول الله بقوله یوم یقوم الناس لرب العالمین یا عبدالحسین
علیک سلامی و بهائی لو یسئلك احد عن البهاء قل انھذ تحت برائن البغضاء طوبی لك بما جعلك الله حامل اخبار التورین
المجوسین من دون بیته من الله العزیز الحمید البهاء و التور المشرق من افق الظهور علیک و علیهما و علی کل ثابت مستقیم و کل
راسخ امین منتسبین اسم جود را بذكر حق جلّ جلاله مسرور دارید نسل الله ان یحفظهم و ینصرهم بسلطانه انه هو المقتدر القدر
مقابله شد

ق جناب عبدالحسین علیه بهاءالله

هو الناظر من افقه الاعلی

قل اللهم یا الهی و مقصودی و معبودی تری عبدک استظل فی ظل قتاب عظمتک و یكون منتظراً بدایع جودک و فضلک
اسئلك بالفرات الذی جرى من قلمک الأعلى فی افقک الأبهی بان تبدل غل عبادک برحمة من عندک و شفقة من لدنک ثم
اجعلهم مقبلین الی المقر الذی فیہ نطق لسان عظمتک انک انت الذی لا تمنعک ضوضاء العباد و لانعاقهم قد احاطت قدرتک و
غلبت ارادتک لا اله الا انت العزیز العظیم قدرلی یا الهی من قلم تقدیرک ما یجعلنی فارغاً عن دونک و مستقیماً علی امرک انک
انت المقتدر علی ما تشاء بقولک کن فیكون

هو الناظر الحاضر

لك الحمد يا الهى بما خلقتنى و اظهرتنى و سقيتنى و اطعمتنى و زينتنى و عرفتنى الى ان جعلتنى مقبلاً الى افق توحيدك و كعبة
لقائك فى يوم فيه ناحت قبائل الارض اشهد يا الهى بانك ما عملت بى الا ما ينبغى لعزك و جودك و الطافك و انى ما عملت
الا ما استحيى ان اذكره تلقاء مدين ظهورك ايرب اسئلك بهذا اليوم الذى فيه تنفس صبح فضلك و اشرفت شمس عنايتك بان
تقدّر لاصفيائك

*** ص ٦١ ***

كلّ خير فى كتابك اترك انت المقتدر العليم الحكيم مقابله شد

ق عبدالحسين ابن من صعد الى الله

بنام مقصود عالميان

قلم اعلى مى فرمايد اى احبّاي من در اين ايام كه شمس كرم از افق عالم مشرق گشته و كوثر حيوان باسمم جارى شده الحمد لله
از فضلش بآن فائز گشتيد و از ايام الله محروم نمانديد. حال بايد در كلّ اوان از طلعت رحمن طلب نمائيد تا بر امرش مستقيم مانيد و
از كاس استقامت كبرى بياشاميد و دشمنان دين در كمين بوده و هستند خود را بمباركى اسم اعظم حفظ نمائيد نكبر من هذا المقام
على وجهك و على وجه اخويك و اختيك و لا يعادل بهذا التكبير ما خلق فى الأرض انّ ربك هو الغفور الكريم

مقابله شد

جناب عبدالحسين

بسم الله العليّ العظيم

تلك آيات الله نزلت بالحق و ما يتذكّر بها الآ اولوالالباب قل يا قوم اتّقوا الله و لا تعترضوا على الذى بارادة منه كسفت شمس
الأسما و نشقّ القمر فى سماء القضاء و مرّت الجبال كمر السحاب ايّاكم يا قوم ان تبدّلوا امرالله بما عندكم ان انصروا ربّكم الرحمن فى
تلك الأيام و لا تعقبوا الذينهم كفروا بالله المقتدر العزيز الوهاب قل انّه ما اراد لنفسه من شىء بل اراد لانفسكم ما قدر لكم فى
الكتاب قل قد جاء يوم اللّدى وعدتم به و استضاء من انوار الوجه طوبى لمن فاز

*** ص ٦٢ ***

به فويلٌ لك مشرك مرتاب انك قم ثم بلغّ الناس بما استطعت هذا الامر اللّدى منه بدّلت الوجوه و ذلت الرقاب ان استقم و لا
تحف من احدٍ و انّ ربّك معك و يؤيّدك فى امرك و يلهم الذينهم يذكرونه فى العشى والاشراق قل الحمد لله الذى اسكننى فى ظل
رحمته و نجّانى من اللّذينهم كفروا و عرفنى مظهر نفسه فى تلك الأيام اللّتى فيها اتى الله فى ظلل من انعام كذلك علّمناك سبيل الحق
تسلّك فيه و تكون ممّن سمع النداء من شطر الاعلى ثم اجاب و البهاء عليك و على الذينهم توجهوا الى الله اللّدى كان عنده فصل
الخطاب

ق عبدالحسين ابن ز مقابله شد

الافدس الاعزّ الابهى

ذكر من لدنّا لمن فاز بالذكر الاعظم اذ نزل له من لدن مالك القدم ما قرت به عين العرفان و انارت به الوجوه عبدى ان استمع
ندائى من حول عرشى انّه لا اله الا هو المهيم القيو لا تحزن بماورد عليك لعمرى لا ينزل على الاحباء الا ما هو خير لهم يشهد
بذلك قلم الله المقتدر العزيز المحبوب ان ارض بقضاءالله قل اى ربّ انا عبدك و ابن عبدك قد رضيت بما ورد على فى ايّامك انك
انت المقتدر العزيز الغفور انّ اباك قد صعد الى الله و انّه فى مقام محمود انا غفرنا فضلاً من لدنا عليه انّ ربّك هو الحاكم على
ماكان و ما يكون طوبى له بماذكر ذكره من قلم القدم اذ تكلم لسان العظمة بما تضرّعت به نفحة الرحمن ولكنّ الناس هم لا يفقهون
*** ص ٦٣ ***

و قد نزلنا له من قبل آيات بيّنات اللّتى لا يعادها خزائن الملوك انك انت لا تحزن من شى توكل على الله ثم استقم على حسبه
انّه يحفظك بالحق و ينصر من اراده فى الدّنيا و الآخرة انّه هو العزيز الودود فاعتبر فيما ورد عليكم واعلم كلّ نفس تفتّى و ما يلقى

انه ما نزل من لدى الحق للذينهم آمنوا بالله بعد الذي اتى من السماء بسلطان مشهود لو يكون عند احد خزائن السموات و الارض و نكشف الغطاء عن عينه لينفق كلها لذكر من اذكار ربه لعمري ان هذا الحق معلوم ثم اعلم ان اسمنا الجواد عندنا و قدكرم الله وجهه عن التوجه الى غيره كذلك قضى الامر من لدى الله المقتدر العزيز المهيمن القيوم

مقابله شد

جناب آقاي سيد موسى عليه بقاءالله

بسمي المهيمن على الأسماء

هذا يوم فيه ينادى ام الكتاب و يدعو من على الارض الى الله رب العالمين و ام البيان ينادى و يقول يا ملاء البيان قد نقضتم عهدالله و ميثاقه و كفرتم بالذي في حبه انفق النقطة الاولى روحه يشهد بذلك كتب الله المقتدر القدير و ام الألواح يصيح و يقول يا ملاء الارض اقرؤا الواح الله انما تهديكم الى نباء استبشر به المخلصون و اضطرب به كل غافل بعيد والكتاب الاعظم ينادى بين الامم قد اتى الوهاب انه ينادى باعلى النداء

طوبى

*** ص ٦٤ ***

طوبى لمن سمع و ويل لكل منكر مريب

بلسان پارسی بشنو ندای حق جلّ جلاله را مرجع کل کتب اوست و منزل کل او و مظهر کل او لیس له شریک ولا شبیه از حق میطلبیم کل را آگاه فرماید و از بحر آیاتش محروم ننماید یا سید قبل موسی در بحر فیض قیاض حقیقی تفکر نما کشف سبحات جلال فرموده ظاهراً باهراً تکلم مینماید و باب وصال و لقا را بمفتاح فضل اعظم گشوده هنیئاً لمن دخل و مریئاً لمن رقم له اجر هذا المقام العزيز الرفیع و از ملکوت بیان نازل شده آنچه که افنده اهل امکانرا حذب نموده و بعد یوماً فیوماً ظاهر شود آنچه که حال مستور است قد حضر کتابک و عرضه العبد الحاضر لدى الوجه اجنباک بهذا الكتاب المبين انا سمعنا ندائك و علمنا ما سئلته من بحر عطاء ربك الكريم افرح بما فاز ذكرک و کتابک بالحضور و انزل لك ما يبقى به اسمک بدوام ملكوتی العزيز البديع ثم

اشكر ربك بما انزل ما ماج به بحر الغفران امراً من لدنه فى هذا الحين المبين قد غفرک الله و اباک و اخاک قد سبقت رحمته و احاطت من فى السموات و الأرضين قل الهى الهى لك الحمد بما سمعت ندائى و انزلت لى مالا يعادله ما خلق فى الأرض اسئلك باعلام هدايتك ورايات عزك ان تقدرلى ما يجعلنى ثابتاً راسخاً مستقيماً على حَبك و امرک بحيث لا تمنعنى كلمات الغافلين و اذکار الملحدین انک انت المقندر العليم الحكيم مقابله شد.

*** ص ٦٥ ***

ق بنت كلبعلى عليها و على ابنها بماء الله

الافدس الابهى

يا امتى ان اسمعى نداء ربك من هذه السدرة التى ارتفعت بالحق انه لا اله الا هو العزيز الحكيم قد ذكر اسمك العرش و نزلت لك آيات بينات التى لا تعادلها الكائنات و لا ما خلق فى السموات و الأرضين اذا فزت بما تمسكى بذيل عناية ربك الغفور الرحيم ينادى لسان الكبرياء من فى ملكوت الأنشاء فى كل صباح و مساء ولكن الناس فى بعد مبين قد انار افق الامكان من اسم ربك الرحمن ولكن الناس فى حجاب عظيم تمسكى بالسدرة المنتهى ثم انقطعى عما دونها كذلك يامرک ربك العزيز الحميد انا نوصى عبادنا و امائنا على الاستقامة الكبرى فى امر ربهم مالک الأسماء نسئل الله بان يحفظهم و هن عن مكر الذين انكروا حجة الله و برهانه و قدرة الله و سلطانه و يدورون البيوت والأسواق ليضلوا الناس عن سبيل الله الحق المستقيم ان اشكرى بما فزت بذكر ربك ثم استقيمى على الامر كذلك وصيتنا الأماء من قبل وفى هذا اللوح المنير

مقابله شد

*** ص ٦٦ ***

ط حبيب فؤاد جناب آقا ميرزا محمدعلى عليه بماء الله و عنايته ملاحظه فرمايند

حمد حضرت مقصود را مالک غیب و شهود را مظهر اسماء و صفات را که بیک کلمه علیا عدم محض را بطراز وجود مزین داشت و باو مدائن ظاهره و باطنه را بنور بینائی و دانائی منور و روشن فرمود تعالی عزّه و اقتداره و تعالی نوره و اشراقه النور والضياء و الذکر و البهاء علی الذین قاموا علی نصره امره و اثبات اوامره و احکامه بحيث ما زلت اقدامهم من شبهات الأنام و الاشارات عیة الاصنام سمعوا و اقلبوا عرفوا و نطقوا الی ان قاموا علی خدمة امره المحکم الممتنع العزیز الحکیم

یا حبیب فؤادی کلمات و بیاناتیکه حال نفحات محبت و اتحاد بود رسید رسیدن یکبجر ذکر و ثنا از برای عطشان حقیقی و ضمناً معنوی و بعد از ورود و قرائت و توجه حالت سروری حاصل که وصف آن از خامه و مداد منقطع چه که از هر کلمه از ان عرف محبت مقصود عالمیان متضوع طوبی لکم و نعیماً لکم بما جرى من معین حبکم کوثر عرفناکم نسئل الله ان یؤیدکم و یقریکم الیه فیکل الأحوال انه هوالغنی المتعال و بعد از ظهور انبساط و نشاط قصد ذروه علیا و افق اعلی نموده بعد از اذن تمام نظم و نثر که از قلم و مداد محبت و وداد جاری عرض شد

هذا ما نطق به مالک الرقاب فی الجواب قوله عزّ بیانہ و جلّ برهانه و لا محبوب غیره

هو التاطق المشفق الکریم یا محمد قبل علی علیک بجائی و عنایتی

لازال اهل آن بیت و مقام امام وجه مولی الانام حاضر و بابدع اذکار مذکور

*** ص ۶۷ ***

مرحوم مرفوع جناب حا قبل سین الّذی صعد الی الأفق الأعلى بعنایات مخصوصه فائز بوده اند و انزلنا له قبل صعوده و بعده ما قرّت به العیون و ظهرت به الأسرار نشهد انه قام علی الأمر بقدره ما اضعفته شعونات الخلق و شرب رحيق البقاء من ایادی العطاء باستقامة ما زلتها شعونات العلماء ولاشوکة الأمراء و لاضوضاء و کلّ ناعقٍ بعيد و نشهد انه فاز بما کان مرقوما من القلم الأعلى فی کتب الله ربّ العرش العظیم.

انه سمع اذ ارتفع النداء و سرع قال بلی بلی یا مقصود افئدة العارفين

لبيک لبیک یا محبوب من فی السموات و الأرضین كذلك اظهر مالک الوجود فضله و رحمته التي سبقت الاشياء ان ربک هو الفضال العليم الخبير. یا محمد قبل علی اشکرالله ربک بما ایتدک علی الأقبال و انزل لک فی السّجن الاعظم ما تبدلت به السّدرة

بالتَّار و ناوت و قالت يا ملاء الأرض و السَّماء قد اتى مولى الورى بسُلطان احاط الغيب و الشهود و بامر لا تقوم معه جنود العالم يشهد بذلك الأسم الأعظم فيهذا المقام العزيز المنيع قد حضر كتابك لدى المظلوم و وجدنا منه عرف ذكرك فيهذا التَّباء الاعظم الذى به اشتعلت افئدة المخلصين طوبى للسانك بمناطق الحلق ولقلمك بما ظهرت منه لقالى الذكر و التَّناء امام وجه مولى الأسماء فيهذا المقام الرِّفيع نسئل الله تبارك و تعالى ان

يويديك

*** ص ٦٨ ***

يؤيدك بسُلطانه و يوفقك باقتداره و يكتب لك اجر لقاءه من قلم فضله و مداد عطائه انه الفرد الواحد المقتدر القدير البهاء المشرق من افق سماء ملكوتى عليك و على من معك و يحببك لوجه الله رب العالمين.

و اردنا ان نذكر و رقتى و امتى التى اقبلت و آمنت بالله العزيز الحكيم يا ورقتى اسمعى ندائى من هذا المقام الذى جعله الله مطاف المقربين و الموحدين انا ذكرناك من قبل بايات لا تاخذها بالحو و لا تتغير بالقرون و الأعصار و جعلها الله مخلدة فى كتابه المبين افرحى بهذه البشارة التى اشرقت نيرها من افق سماء بيان ربك التَّاطق السَّميع البصير. طوبى لك و لمن معك انا انزلنا ما يقربكم الى الله رب الكرسى الرِّفيع

يا عزيز عليك بهاء الله و عنايته قد فزت بالاقبال و بمدح موليك الذى به ظهر ماكان مكنونا فى العلم و مخزونا فى كنز عصمة الله العزيز الحميد. قد حضر العبد الحاضر و عرض ما ابقى الله على فؤادك و وجدنا منه عرف التَّوجه و الأقبال ان ربك هو الذَّاکر التَّاطق العليم اشكر الله بما اظهر من كنز بيانك لقالى عرفانه انه هو الفضال الكريم قل الهى الهى لك الحمد بما شرفتنى باياتك و نورتنى بانوار معرفتك اسئلك ببحر آياتك و سماء فضلك و بالمصباح الذى ما اتخذ لنفسه خافضاً و لا حائلاً ان تجعلنى معروفاً باسمك و مستقيماً على خدمة

*** ص ٦٩ ***

امرک اسئلك يا مولى العالم ان تفتح بمفتاح اسمک الكريم ابواب عنايتک و رحمتک وغنائک انک انت المقتدر على ما تشاء و فى قبضتک زمام الأمور من الأولين و الآخرين. البهاء المشرق من افق سماء فضلى عليك و على لسانک وعلى قلبک و اقبالک و على

من معک و علی کل ثابتٍ مستقیم و کلّ راسخ امین انتهى لله الحمد بعد از ورود نامه عالم دیگر ظاهر و نفعه دیگر متضوع چه که آنچه از جوهر فؤاد و ظاهر هریک نوری بود ساطع و ضیائی بود لامع در وصف و ثنای مقصود عالم و محبوب امم و بعد از حضور و قرائت لسان عظمت باینکلمه مبارکه ناطق قوله تعالی یا عبد حاضر توفیق الهی شامل عزیز علیه بهائی شد هنیئاً له و مریئاً له انتهى فی الحقیقه در اول ایام مع اعراض اکثری از انام بکوثر بیان فائز بشأنیکه مزین شد بطراز قبول و منور گشت بنور رضا و در هر حین عرض و قرائت کان نغز المقصود متبسماً و وجه المحبوب طلقاً مستبشراً هیچ عملی الی حین ضایع نشده و نخواهد شد ذکر و ثنا در این ایام که بیوم الله معروف از سید اذکار محسوب از حق جلّ جلاله توفیق مسئلت نموده

*** ص ۷۰ ***

و مینمایم لاجل ذکر و ثنای اولیائش لله الحمد اهل آن بیت از اول ایام الی حین بمشاهده آثار و قرائت آیات و توجه بافق ظهور و فائز بوده اند نعیماً لهم و هنیئاً لهم حضرت مرحوم مرفوع علیه بهاء الله الأبهی در اکثر احیان نزد مقصود عالمیان مذکور لعمر ربّنا مکرر در حضور مذکور و بعنایت مخصوصه فائز در هر حین مدد عنایت بفرودس اعلی بمرفوع میرسد انّ ربّنا هو الفیاض الکریم و هو المشفق الغفور الرحیم منتسبین طراً را ذکر مینمایم و از برای هریک از حق جلّ جلاله میطلبم آنچه را که سبب علوّ و علّت سموّ است انّّه یوفی اجور المحسنین و یقضی حوائج المخلصین اینکه اذن حضور طلبید و مسئلت نمودند بعد از عرض فرمودند این ایام حکمتیکه کل بان مأمورند مقتضی نه انا ابامرک بالصبر و الأصبّار و نسل الله ان یکتب لک اجر الدین سرعوا و اقبلو الی ان حضروا و سمعوا ندائی العزیز البدیع انتهى فی الحقیقه اجر لقا دربارہ آنجیب روحانی مکتوب و مرقوم و ثابت حال سزاوار انکه نه تسع^{۸۱} هنیئاً لجنابک ذکر شود و مریئاً لجنابک گفته شود الحمد لله معطی هذا المقام الرفیع و هذا الذکر العزیز البدیع الملک و الملکوت و العزّ و الجبروت

*** ص ۷۱ ***

له الفرد الخبیر و البهاء و الذکر و الثناء علیکم و علی من معکم و علی کلّ مقبل قام بالاستقامة الکبری لاثبات هذا الامر

الاعظم العظیم

ط جناب ميرزا محمد علي عليه بهاء الله

هو المعزى المسلى الناطق الأمين

الحمد لله الذى ظهر بملكوت بيانه و اظهر ماكان مخزوناً فى علمه و مكنوناً فى كنز عصمته انه هوالحق كنز لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر القدير هذا يوم فيه ينادى المناد امام وجوه العباد و يبشرهم بما قدّرهم من القلم لأعلى فى الزبر و الألواح انه جاء الحيوه العالم و من فيه طوبى لعبد فاز بنفحات الوحي فى ايام الله ربّ الأرباب هذا اليوم فيه ينادى ام الكتاب و يهدى الناس الى افق منه اشرق نير بيان الله مالک الرقاب سبحانک اللهم يا الهى ترى عبدک قائماً لدى باب عطائک و ناطقاً بشنائک و اراد الورد امام وجهک اسفلک باحاطة آياتک و اقتدار مشيتک و نفوذ ارادتك ان تؤيد اوليائك على ما تحب و ترضى وفقهم على خدمة بتضوع بما عرفه فى العالم اى رب لا تمنعهم عن فيوضات ايامک انک انت المقتدر

*** ص ٧٢ ***

على ما تشاء و فى قبضتک زمام الامور من الأولين و الآخرين يا ايها الناظر الى افق الله انا اردنا ان نقربک باجنحة ما غيرها طين الظنون و الأوهام بارادة ما منعها صفوف البقى و الفحشاء ان ربك هو المقتدر على ما يشاء لا اله الا هو العزيز الوهاب و اردنا ان نذكر فيهذا الحين امتى و ورقتى التى طارت باجنحة الأشتياق الى الله مالک يوم التلاق يا قلم قل اول نفحة من نفحات الوحي و اول نور سطع من انوار الوجه عليك يا امة الله و على اللآئى طفن العرش فى العشى و الاشراق نشهد انها اقبلت اذ ارتفع النداء و اجابت موليتها بكلمة بلى و نشهد انها فازت بايامى و تمسكت بعنايتى و تشبثت باذيال رحمتى و نطقت بثنائى بين امائى و اوراقى و نسئل الله تبارک و تعالى ان ينزل عليها فيكل الاحيان نفحات اسمه الرحمن لعمراه فى الحين الذى اردنا ذكرها ماج بحر الغفران و هاج عرف قميص الله مالک الاديان كذلك اشرفت نير الفضل من افق اراده مالک المبدءو المآب طوبى لها و نعيما لها انها اقبلت اذ اعرض اكثر الآماء و اقرت اذ انكر اهل ناسوت الانشاء الا من شاءالله المستوى على عرش اسمه العزيز المان يا محمد قبل على عليك بهائى و عنايتى اذا فزت بلوحي و وجدت عرف بيانى و شربت من بحر علمى قل الهى الهى لك الحمد بما سقيتني من بحر عطائک و هديتني الى نباک العظيم و اريتني اثارک و اسمعتني ندائك اسفلک ان تغفر لامتك التى صعدت اليك

ثم اغفر لمن توجه الى مسها و زارها بما نزل من لسانك الاحلى و قلمك الاعلى انك انت مولى الورى و ربّ العرش والثرى لا
اله الا انت العزيز الفضال مقابله شد

جناب ميرزا محمد على عليه بهاء الله

بسمى المهيمن على الأسماء

كتاب انزله المظلوم لمن اقبل الى الله المهيمن القيوم انا ذكرناك من قبل بايات شتى في هذا الحين بهذا اللوح المبين سمعنا ذكرك
ذكرناك و راينا اسمك انزلنا لك ما تنجذب به القلوب اذا فزت بلوحى و شربت رحيق الوحى من كأس عطائي قل الهى الهى لك
الحمد بما اسمعتنى ندائك و اريتنى آثار قلمك واسكرنى رحيق بيانك ايرب اسئلك بامرک الذى جعلته مفتاحاً لابواب رحمتك و
فضلك و بتجليات نير جودك فى ايامك بان تؤيدنى على ما يقربنى و العباد اليك ايرب انا عبدك و اين عبدك اسئلك بنفحات
بيانك الاحلى تظهر منى ما ينتشر به ذكرك و شأنك من خلقك ثم قدرلى خير الآخرة و الاولى انك انت ربّ العرش و الثرى لا
اله الا انت العليم الحكيم

البهاء عليك و على ضلعك و على كل عبد آمن و كل امة اقبلت و قالت لبيك يا مقصود العارفين و معبود من فى السموات و
الارضين مقابله شد

جناب محمد قبل على عليه بهاء الله

بسمه المستقر على العرش

يشهد لسان العظمة انه لا اله الا انا المهيمن القيوم و تشهد السن الكائنات انه لا اله الا انا العزيز المحبوب طوبى لمن وجد عرف
قميصى و اصبح منقطعاً عن العالمين من عرف الحق بعينه لا تمنعه حجابات الخلق هذا حق لا ريب فيه طوبى للعارفين كم من عبد
تحركه ارياح الأفتتان و كم من عبد لا تزله شئون الغافلين ان الذى شرب رحيق الحيوان من بيان الرحمن انه يقوم على نصره الأمر

على شأن لا تخوفه جنود السموات و الأرضين انّ انلصر قدّر في الذكر و البيان اتقوا الله و لا تكونن من المفسدين ليس لاحد ان يعترض على احد كونوا امناء الله الرحمن في الأمكان كذلك ينصحكم العليم الخبير عمروا القلوب باسم المحبوب هذا حق النصر لو انتم من العارفين علموا اولادكم ما نزل من عند الله ليقره باحسن الالحان هذا ما نزل في كتاب عظيم. انا لما وجدنا منك عرف الاقبال نزلنا لك هذا اللوح البديع لتقرء آيات الله و تتفكر فيما ظهر في هذا الظهور المنيع انما البهاء على الذين فازوا بانوار الوجه بعد فناء الأشياء الا انهم من المخلصين مقابله شد

ط جناب آقا م محمد قل على ت ف ر

الاقديس الأعظم

سبحان الذي انزل الآيات بالحق و جعلها حجة من عنده لمن في السموات

*** ص ٧٥ ***

والأرضين انّ الذين سمعوا اوليائك فازوا بما اراده الله و الذين غفلوا اولفك في ضلال ميين. قد انتظر كلّ ملّة بما وعدوا به فلما ظهر ما هوالمسطور كفروا بالله العلي العظيم. طوبى لمن توجه الى الوجه معرضا عن الذين اتبعوا كلّ شيطان رجيم. قد سمعنا اقبالك الى الله نزلنا لك هذا اللوح البديع ليجذبك الى مقام ترى نفسك منقطعاً عن الامكان و متمسكا بجبلى المتين انا دعونا الكل الى الله من الناس من اعرض و منهم من اقبل و منهم في سكر عجيب طوبى للذي ما منعه شوكة العلماء و لاسطوة الأمراء و توجه الى الافق الاعلى باسم ربّه الأبهى انّه من المقربين ان اشكرالله بما فزت بهذا الذكر الحكيم و ذكرت من قلم الوحي اذ كان مطلع الأمر في سجن عظيم.

نسئل الله بان يوفقك و يؤيدك على خدمة الامر انه هو المقتدر القدير مقابله شد

ورقه شاه جهان عليها بحاءالله

بنام مقصود عالميان

يا ورقتی اینمظلوم در اینحین بتو توجه نموده و ترا ذکر مینماید لازال مذکور بوده و هستی و از لسان عظمت مخصوص شما نازل شده آنچه که باقی و پاینده است از حق میطلبیم ترا مؤید فرماید بر حفظ آنچه عطا فرموده دنیا داریست فانی در هر حین تغییرش

*** ص ۷۶ ***

ظاهر و فنایش مشهود کل از تراب موجود و بتراب راجع آنورقه محزون نباشد ان ربک هوالصبار و یامرک بالصبر الجمیل آنچه ظاهر میشود واز غیب بعرضه شهود میآید بمقتضیات حکمت الهی بوده و هست قولی الهی لک الحمد بما هدیتنی الی صراطک المستقیم و عرفتنی نبأک العظیم اسئلك بالاسم الاعظم الذی به اضطربت افئدة الامم بان تؤید فی کل الاحوال علی ذکرک وثنائک بین امائک اتریب ترانی ناظره الی افق فضلک و متمسکه بجبل عطائک اسئلك بامواج بحر فضلک و اشراقات انوار شمس جودک بان تقدری من قلمک الأعلى خیر الآخرة و الاولى و ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک انک انت المقتدر علی ما تشاء لاله الا انت العلیم الحکیم و نذکر اختک و نبشّرها بعناية الله و نذکرها بما نزل من سماء فضل ربّها الغفور الکریم. لله الحمد اقبال نمودند و فائز شدند بآثار قلم اعلی آنچه الیوم مشاهده میشود کل بعدم راجع و این آیات در امّ الكتاب مذکور و مسطور فنا او را اخذ ننماید قرون و اعصار تغییر ندهد کذلک من فضل الله ربکم و ربّ آبائکم الأولین البهلاءعلیکما من لدی الله المشفق الکریم

مقابله شد

شاه جهان علیها بهاءالله

بسمه الباقي بعد فناء کلشیء

ان یا ورقة الحب قد حضر کتابک لدی العرش و نزل لک هذا اللوح

*** ص ۷۷ ***

المبین و سمعنا ما نادیت به الله ربک مولی العالمین تغمستی فی بحر السرور بما یذکرک مالک الظهور فیهذا السجن العظیم انه یذکر من نطق بثنائه و یحب من اقبل الی وجه المنیر طوبی لک و لابیک و انک و لمن آمن بالله الفرد الخبیر تمسکی بالسدره علی شان لا تحرکک عواصف اشارات المشرکین قد قدرنا لکلّ واحد منکم مقاماً ما اطلع به الا نفسی لمهیمنة علی من فی السموات والأرضین کذلک تحرکک علی ذکرک قلمی الاعلی هذا من فضله علیک ان اشکری انه هو المعطى الباذل العلیم الحکیم

مناجات بعد از لوح ذیل است

این مناجات اگر تلاوت نمایند بسیار محبوبست

سبحانک اللهم یا الهی استلک بالکلمة العلیا و الأسماء الحسنی و مظهر نفسک العلی الأعلى و باسمک الّذی منه فصلت بین
مظاهر الاسماء و قدّر مقادیر الأمور من قلمک الأعلى بان لاتحرمنی من نفحات ایامک الّتی فیها تجلّیت علی من فی ارضک و
سمائک و لاتبعدنی عن شاطی قریک و رضائک ایّرب هذه ورقة من اوراق اشجار حدیقة امرک و امة من امائک قد اقبلت الیک
متوجهته الی شطر فضلک و مواهبک و ناظرة الی بوارق انوار وجهک و مقبلة الی حرم عزّ توحیدک و مطلع ظهورات تفریدک
ایّرب استلک بمظاهر امرک و مطالع اسمائک بان لاتحیینی عن باب فضلک و رحمتک ثم اشتبّنی یا الهی فی حبّک

*** ۷۸ ***

علی شأن لا یمنعنی حجاب خلقک و اشارات بریتک و اعراض الّذین کفروا بنفسک و جاهدوا بآیاتک ایّرب وفقنی علی
ذکرک و ثنائک بین ایامک ثم انزل علی من سحاب رحمتک ما ینقطعنی عن دونک و یقرّبنی الیک ثم ارزقنی خیر الدنیا و الآخرة و
انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المتعالی الممتنع العزیز المستعان مقابله شد

هو الباقي الدائم الاعز الاقدس الابهی

چه مقدار از لیالی و ایام که جمیع ایام بافق اعلی ناظر و از حق مستدعی که بایام الله فائز شوند و بعد که کشف حجاب شد
و شمس جمال محبوب بیزوال در قطب زوال مشرق گشت کل بحجبات وهم محتجب و بنفاق از نیر آفاق محروم ماندند مگر نفوسیکه
رحیق معانی از کاوس کلمات ربّانی آشامیدند از آن نفوس از جذب کلمه الهیه بشرط احدیه توجه نمودند و بمقصود عالمیان فائز
شدند حمد خدا را که نسایم رحمت رحمانیه بر آن ورقه فرموده و او را ببیت احدیه و کعبه الهیه هدایت نمود اینست از فضلهای
اعظم الهی که هر نفسیرا اراده نموده بآن مخصوص فرمود اکثری از رجال را زلزال اخذ نمود و از حضرت ذی الجلال محروم ماندند
ولکن انشاءالله باید آنورقه مردانه در حبّ مالک بریه مستقیم شوند عنقریب دنیا و آنچه در او موجود مفقود خواهد شد.
نفوسیکه الیوم بر سریر عزّت متمکنند و نفوسیکه بر ارض ذلّت ساکن کل بتراب راجع شوند نیکو است

حال نفوسیکه اهل ملا اعلیٰ روایح حبّ الهی از ایشان استشمام نمایند یا لیت قومی یعلمون

مقابله شد

ورقه بنت ح س علیه بهاءالله

هو الاهی

یا ورقتی حق وفا را دوست داشته در جمیع احوال باو ناظر است محزون مباش بآنچه وارد شد بحبل رضا متمسک باش و بذیل

اراده متشبّث آنّه اقرب بک منک و یغینک فی کلّ الاحوال ان استقیمی علی الامر بحول الله القویّ الغالب القدیر مقابله شد

جناب ح س ن

هو المهیمن علی الأسماء

انّ السّدرۃ ینادی علی البقعة الحمراء و یدع کلّ الی الله مالک الأسماء یشهد بذلك کلّ الاشیاء ولكنّ الناس لا یفقهون ینکرون

برهان الله بعد الذی اشرق من افق البیان کالشمس الطالع من افق السماء الا اّهم لا یشعرون طوبی لک بما فزت بعرفان المقصود اذ

اتی بسطان مشهود تمسک بالجبل الاعظم و تشبّث بذیل عنایة ربّک العزیز المحبوب لا یتاس من روح الله و رحمته آنّه مع الذین اقبلوا

الی الوجه واتبعوا ما نزل فی لوح مسطور

مقابله شد

بسم الله الاقدس الاهی

ان استمع ندائى شطر سجنى ليطعلك بما ورد على جمالى من مظاهر جلالى و تصرف صبرى بعد قدرتى و اضطبارى بعد اقتدارى و نفسى لو تعرف ما نزل من قلمى و تطلع بجزائن امرى و اولياى اسرارى فى بحور اسمائى و اداعى كلماتى لتفدى نفسك فى سبيلى حباً لاسمى و شوقاً الى ملكوتى يا عبدى جسمى تحت سيوف الاعداء و جسدى فى بلاياى لا يحصى و روحى فى بشارة لا يعادها فرح العالمين. اقبل الى قبله الآفاق بقلبك و قل يا ملاء الارض اكفرتم بالذى استشهد فى سبيله من اتى باسحق ببناء ربكم العلى العظيم. قل هذا بناء استبشرت به افئده النبيين المرسلين هذا هو المذكور فى صحائف الله العزيز الحكيم. قدر ارتفع ايدى المرسلين للقاءه الى ربهم العزيز الحميد و يشهد بذلك ما نزل فى الالواح من لدن مقتدر قدير و منهم من ناح فى فراتى و منهم من حمل الشدائد فى سبيلى و منهم من فدى نفسه لجمالى ان انتم من العارفين قل الله هو المذكور بلسان الأشعياء و زين بذكره و التورية ولانجيل و فى القرآن ذكر بالبناء العظيم كذلك قضى الامر فى الواح ربكم الرحمن انه شهدلى و اتى على ما اقول شهيد قل البيان ما نزل الا لذكرى يجد منه كل مقبل عرف اسمى و ثناء نفسى كان كل كلمة منه ينادى فى برية الهدى انه محبوب العالمين ان لسانى ينصحكم خالصا لوجه الله و قلمى يتحرك على ذكركم بعد الذى لا يضرنا ضر من على الارض و لا ينفعنا اقبال الخلايق اجمعين قل يا ملاء الدنيا اترون انفسكم فى القصور و سلطان الظهور فى اهرب البلاد لا لعمري انتم فى القبور لو تكونن من الشعارين. هل تظنون بان منكم ما عندكم او ينفعكم ما اشتغلتم به فى ايامكم سوف يملكون ما ملكتم غيركم و ترجعون الى

*** ص ٨١ ***

السقر انه مقرّ الظالمين. لعمري لو اذكر حلاوة بلايا التى اكون فيها لتنفدا الألواح و تنصعق الأقلام و ربك على ما اقول عليهم لا خير فى حياة ياتيها الموت و لالبقاء يأخذه الفناء و لا لنعمة تتغير دعوا ما عندكم ثم اقبلوا الى نعمة الله التى نزلت بهذا الاسم البدائع كذلك عزّ و لك القم الأعلى باذن ربك الابهى اذا سمعت و قرئت قل لك الحمد يا من ذكرتنى فى سجنك العظيم الحمد لك يا الهى و محبوبى و آله من فى السموات و الأرضين مقابله شد.

بسم الله الأمتع الأقدس

ذكر من لدنا الى الذين استضاءوا من انوار الوجه و انجذبوا من آيات الله العزيز الحكيم و قاموا على ذكر الله فى ايامه و نصره امر مولاهم القديم يا اولياء النصر تالله هذا يومه لو انتم من العارفين يا اولى الاقتدار هذا يوم ينبغي لكم ان تقوموا باقتداركم على نصره امر ربكم العزيز المنيع ان اغتنموا الأيام ثم انصروا ربكم العزيز العلام هذا ما امرتم به فى الواح ربكم العزيز الحميد ستفنى العزة و الأعتزاز و

القدرة و الأقتدار و يبقى الأمر لله وحده ان انتم من العالمين طوبى لقادر يخدم موليه و لمقتدر يتبع امره المبرم الحكيم انا جعلنا العباد
مظاهر الأسماء ليظهر منهم ما ينبغي لهذا اليوم الذى فيه ينادى المقصود الملك لله المقتدر الغفور الكريم و الذى فاز بذلك انه لحيى فى
ملكوتنا الأعلى و يبقى ذكر بدوام الله رب العالمين و الذى انه من اهل القبور و لو يكون من التاطعين مقابله شد

*** ص ٨٢ ***

حسين

بسم الله الدائم الباقي

هذا كتاب كريم نزل من لدن مقتدر قدير و انه لتنزيل من رب العالمين يبشر الناس بهذا اليوم الذى فيه استوى على عرش عظيم و
ينذر الناس من قهر يوم شديد يا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا كل معرض اثم ان الذى اتخذه اصحاب الضلال لانفسهم ولياً من دون الله
انه فى ضلال و سعي قد اعرض و تولى ثم ادبر و افترى تالله قد ظهر بافك مبين يا قوم اتقوا الله و لا تقربوا اليه انه يدعوكم الى
نفسه التى يستعيد منها مظاهر الشرك الى الله المهيمن العزيز الفريد انه ما امن بمنزل البيان و لا بما نزل فى لوح عز حفيظ قل تالله ما
قرء البيان و ما يقره الا بان يضلكم عن السبيل و كلما يقر آيات الله الملك الحق العدل الأمين يخاطبه روح الذى يطوف حول
كلمات ربك العزيز العظيم. و يقول اكفرت بالذى خلقك بكف من الطين ان كنت آمنت بآيات الله لم افتييت على الذى بامر
نزلت صحايف الله فى ازل الازال و هذا الكتاب المبين اتق الله و لا نفسك و هويك ان اتبع ملّة الرّوح و هى حب من اظهر بالحق
و اتى بسلطان مبين لا تشتهه على نفسك و لا تجعلها مستحقاً لقهرالله و نعمته خف من يوم تضطرب فيه قلوب المنكرين قل اتى
امننت به الله و رسله و كتبه و تبت اليه انه هو ارحم الراحمين انك انت يا ايها الناظر الى شطر البقا اسمع نداء ربك الأبهى و قل

بسم الله *** ص ٨٣ ***

محيى الأسماء احترق بجمرة حب ربك حجبات الغافلين و قل ان الحمد لله رب العالمين و البهاء عليك و على الذينهم آمنوا بالله

العزیز الحكيم مقابله شد

بسم الله الأقدس الاعز الابدع الابهي

سبحانك اللهم يا الهى كلما يحظر بقلبي ذكرك و ثنائك ياخذنى الجذب و الانجذاب على شأن ينبغى عن الذكر و البيان و يرجعنى الى مقام اشاهد هيكلى نفس ذكرك فى مملكتك و كينونة ثنائك بين عبادك متى يكون يكون ثنائك منتشرا بين خلقك و ذكرك مذكورا بين بريتك و كل ذى بصر من عبادك يوقن بان هيكلى باقى لا يفنى لانّ ذكرك باقى بدوام نفسك و ثنائك دائم بدوام سلطانك و به يذكرك الذاكرون من اصفياك المخلصون من عبادك بل كلّ من يذكرك فى الأماكن بدء ذكره من هذا المقام و يرجع اليه كما انّ الشمس اذا اشرفت تتجلى على كل من قابلها و التجلى الذى ظهر فى كل شىء هو منها و يرجع اليها سبحانك سبحانك من ان بقاس امرك بامر او يرجع اليه الأمثال او يعرف بالمقال لم يزل كنت و ما كان معك من شىء لا يزال تكون بمثل ما كنت فى علو ذاتك و سموّ جلالك فلما ارادت عرفان نفسك اظهرت مظهراً من مظاهر امرك و جعلته آية ظهورك بين بريتك و مظهر غيبك بين خلقك الى ان انتهت الظهورات بالذى جعلته سلطانا على من فى جبروت الأمر و الخلق و مهيمناً مقتدرأ على من فى الملكوت السموات و الأرض

*** ص ٨٤ ***

و جعلته مبشراً لظهورك الأعظم و طلوعك الأقدم و ما كان مقصودك فى ذلك ألا بان تمتحن مظاهر اسمائك الحسنى بين الأرض و السماء و امرته بان يأخذ عهد نفسه عنكل الاشياء فلما جاء الوعد و تم الميقات ظهر مالک الأسماء و الصفات اذاً فزع كلّ من فى السموات و الأرض ألا الذين عصمتهم بعصمتك و حفظتهم فى كنف قدرتك و عنايتك و ورد عليه من طغاة خلقك ما عجزت عن ذكره السن عبادك اذاً يا الهى فانظر اليه بلحظات رأفتك ثم انزل عليه و على محبته كلّ خير قدرته فى سماء مشيتك و لوح قضائك ثم انصرهم بنصرک و انك انت المقتدر المتعال العزيز الجبار مقابله شد

هو الناظر من شطر سجنه الاعظم

سبحانك يا الهى و مقصودى هذه امة من امائك تمسك بجبل عنايتك و اجابت اذ ارتفع ندائك بين سمائك و ارضك و اقبلت الى افقك اذ اعرض عنه علما و ارضك و فقهاء بلادك اسئلک بامطار سماء رحمتك و بفيوضات ايامك بان تويدها على الاستقامة على حبك و قدرلها ما تقرّ به عينها و يطمئن به قلبها انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الكريم مقابله

شد

بسم الله العلي الاعلى

تلك آيات الكتاب المبين نزلت بالحق من جبروت الله العلي العظيم و أنّها لتنزيل يشهد كل ذى فطرة بانّها نزلت من لدن مقتدر
 قدير أنّ الذين هم كفروا اوليائك لا يجدون منها عرف الرحمن الاّهم في ضلال مبين كما ما وجد الذين كانوا من قبل في يوم اتى فيه
 مظهر نفسى العلي الحكيم قالوا أنّها ما نزلت من الفطرة بعد الّذى خلقت الفطرة منها كذلك نلقى عليكم مما قضى و أنّ ربك اعلم
 بالمشركين قل يا قوم خافوا عن الله و لا تقولوا ما ينوح به سكان ممالك البقاء و تضطرب اركان عرش عظيم

كلّ ذى فطرة خلق بامر الله ان انتم من العالمين و كلّ ذى فؤاد لن يبدل حرفا من كلمات الله بخزائن السموات و الارضين قل يا قوم
 اتقوا الله و لا تتخذوا له شريكا أنّه كان واحداً في ذاته خلق الممكنات من كلمة الّتى تجلّى عليها باسمه الخالق فتبارك الله احسن
 الخالقين. قل كلّ عباد له و يذكرن في الليالى و الايام ولكن اكثرهم في حجاب عظيم و قد قبل الله عمل الذين هم اقبلوا اليه و أنّه
 هو الغفور الكريم و الذين اعرضوا لمن يقبل اعمالهم و لو يسجدونه بدوام الملك و الملكوت و ان هذا الحق يقين و لو قبل الله اعمال
 الذين هم كانوا من قبل ملاء التورة و الانجيل ليقبل عمل هؤلاء كذلك قضى الأمر من لدن عليم حكيم دع الناس باهوائهم ثم اتخذ
 لنفسك الى الله سبيلا أنّ الذينهم اعرضوا عن هذا الوجه اولائك

منعوا من فضل الله و رحمته و كانوا من اهل الضلال من قلم الجلال في اللوح المذكوراً تجتنب منهم و توجه بكلك الى الّذى بامر
 اشرفت شمس القضا عن افق هذا لسماء الّذى كان باسم الله مرفوعاً كذلك القيناك قول الحق و شرعنا لك شريعة الهداية لتشكر
 ربك و أنّه بعباده خبيراً و البهاء على اهل البهاء و على الذينهم اتخذوا الله لانفسهم وكيلا مقابله شد.

بسمى الّذى سخر اللوح و القلم و المعانى و البيان

يا احمد اسمع النداء من شطر الكبرياء من سدرة المنتهى عن يمين بقعة النوراء أنّه لا اله الاّ انا الفرد الواحد العليم الخبير قد انزلنا
 الآيات و اظهرنا البيّنات و خرقنا الاحجاب على شأن اضطربت به افئدة الذين كفروا بالله رب العالمين قد فاز من اقبل سمع و

خيرالذنين انكروا حجة الله و برهانه الا اّهم من المعتدين فى كتاب الله العزيز الحميد قد حضر لدى المظلوم ما ارسلته سمعنا ما فيه
اجبناك بهذا الكتاب الذى خضعت له كتب العالم يشهد بذلك

*** ص ٨٧ ***

من ينطق اّنه لا اله الا انا السّامع البصير. قد فكّ ختم الرّحيق بيد الاقْتدار و خرقت السّبحات امراً من لدن مقتدر قدير يا احمد
يا احمد انظر الى الأفق الأعلى تالله قد اوضحنا السبيل و اظهرنا الدليل و اجرينا من معين قلمى الأعلى كوثر البقاء طوبى لمن تقرب
و اخذ و شرب باسمى المهيمن على من فى السّموات و الأرضين و ويلٌ للذّين منعوا و غفلوا عن هذا الفضل الأعظم و كفروا بالذّى
آمنوا به ألا اّهم من الميستين فى كتاب الله العزيز العظيم قد خرقتنا الأحجاب على شأن سمع كلّ ذى اذن صوت خرقتها انّ ربّك
هوالمقتدر على ما يشاء و هو القوى الغالب القدير طوبى لك بما فزت باثر قلمى مرّة بعد مرّة و هذه كرهة اخرى فضلاً من عندى و
انا الفضّال الكريم فكّر فيما نزل من سماء مشيئة ربّك اّنه يغفرک ما اردت عرفانه و يبلغک الى سماء العلم اذا ترى الأمر مشرقاً من
افقها انّ ربّك هو المؤيّد الحكيم انّ الأمر اظهر من الشمس فى وسط السّماء سوف تعلم و ترى باسئلته من عمّان علم ربّك العالم
الغفور الرّحيم. البهاء المشرق من افق سماء رحمتى

*** ص ٨٨ ***

عليک و على من معک و على من فاز بالاستقامة الكبرى فيهذا الأمر العظيم. الذى به ارتعدت فرائص العالم و انصعق كلّ
جاهل بعيد بلسان پارسی احلى بشنوند اى مظلوم را که از شطر سخن تکلم مينمايد. يا احمد امر اظهر از شمس و ارفع از سما
مشاهده ميشود. در آيات منزله نظر نما و تفکر کن اّها تعرفک حقّ العرفان. و تقرّبک الى صراط واضح مستقيم در حزب شيعه
تفکر نما از قبل از قلم اعلم امر نموديم کل را بتفکر در اين حزب غافل در قرون و اعصار بذکر حقّ جلّ جلاله ناطق و ايام لقائش
را سائل و آمل و چون فجر ظهور طالع و مشرق کل بر عراض و اعتراض قيام نمودند در ثمرات اعمال آن نفوس تفکر نمايد. در
سنين اوليه جميع علمای ارض ش و ارض صاد و ارض خا و مداین اخرى و تبعه آن نفوس فتوى بر قتل سيّد عالم دادند مکتوب
علمای ارض ش و ارض صاد بحضور آمد و بلحاظ رسيد. انّ قلمى الأعلى لا يجب ان يذكر ما ذكره

تو میدانی که چه گفتند و چه کردند نتایج کل در یوم حساب ظاهر و ثمرات اعمال در او مشهود از صدر اسلام آثری در بحر اوهام و ظنون

*** ص ۸۹ ***

مستغرق بعد خاتم انبیا روح ماسواه فداه و ائمه طاهرین و نفس بحق واصل و بطراز آگاهی مژین مرحوم شیخ و سید علیهما بهاءالله الأبهی و تأیید بر عرفان سید بشر آن دو نفس نمودند انا معما و سمعنا منهما مالا اطلع به احد الاالله العلیم الخیر بشرافت آن دو نفس نفوس مقبله بشرط شین توجه فرمودند و بمطلع فیض و مشرق عالم فائز گشتند و این از فضل آن دو وجود مبارک بود. یشهد بذلک کلّ منصف بصیر و کلّ عالم خبیر یا احمد در مقامی اینکلمه علیا از قلم اعلی جاری و نازل قولی عجب سکری و عجب غفلتی کل را اخذ نموده از صدر اسلام تا اول یوم ظهور نفسی از علمای شیعه بر کیفیت ظهور و کون آنجوهر وجود در اصلاب آگاه نه این شأن علمای قبل که بقدر سم ابره دارای علم نبودند اگر در اینمقام فی الجملة تفکر نمائید صیحه بزیند و حق مقتدر را در لیالی و ایام حمد نمائید که کشف نمود و خرق فرمود و کلمه مذکوره در جواب مجمع منشاء نازل صورت آنرا بخطّ

*** ص ۹۰ ***

زین المقربین علیه بهاءالله ارسال نمودیم تا ملاحظه نمائید و بر ظنون و اوهام و غفلت اهل بیان اطلاع کامل حاصل شود. ارتکاب نمودند آنحزب آنچه را که یهود و نصاری و سایر احزاب عالم مرتکب نشدند بلی معدودی از حزب شیعه در زمان غیبت آگاه شدند ولکن از سطوت علما اظهار نمودند و بافق اعلی شتافتند فساد اینفرقه اظهار از شمس است در بسط سما در اول ایام کل بسب و لعن و طرد و مشغول غفلت این نفوس بمقامی بوده که بر منابر ذکر سید الشهداء علیه بهاءالله الأبهی را مینمودند و میگریستند و بعد بر نفسیکه بکلمه او هزار حسین در مشهد فداجان داد لعن و سب مینمودند و از منبر رو بسقر میشتافتند و بعد انجناب عالماند که اینمظلوم بچه قسم امام عالم قیام نمود نه ضوضاء علما او را مانع شد و نه سطوت امرا جمیع اهل امکانرا بافق رحمن دعوت نمودیم تا آنکه بعضی از اهل ایران بافق اعلی اقبال نمودند ایشانند جواهر خلق و همچنین نفوسیکه در این اراضی از اهل جماعت بنور یقین فائز گشتند و همچنین از ابناء خلیل و وراث

کلیم یا ایها الناظر الی الوجه والشَّارِبِ رَحِیقِی الْفَضْلِ اَکْرَ حَضْرَتِ مَبِشَّرِ رُوحِ مَاسِوَاهِ فَدَاهِ دَرِ اَیْنِ اِرَاضِی ظَهْرٍ مِیْنَمُودِ حَالِ اَکْثَرِ خَلْقِ رَا اَزِ اَهْلِ حَقِّ مِشَاهَدَه مِیْنَمُودِی چِه کِه اوهامات حزب شیعه از جابلقا و جابلسا و ناحیه مابین این نفوس نبوده و نیست یا احمد این اوهامات سبب سفک دم سید عالم شد این اوهامات از که صادر و که سبب منع اهل ایران گشت اگر نفسی کلمه بغیر آن تکلم مینمود فتوی بر قتلش میدادند تفکر نما و بعین خود مشاهده کن که شاهد بعروه معانی و بیان غافلین را از بثر اوهام نجات دهی و باشراقات انوار آفتاب یقین فائز نمائی یا احمد عالم را بگذار فوق آن طیران نما قلم اعلی ممنوعست ولکن مع منع اهل عالم و قیام کل بر اعراض اصبع قدرت بعضی از حجبات را شق نموده عالم بصیر و عارف خبیر را آگاه فرموده میزان عنایت شد هر کلمه را با آن بسنج در ثمرات احزاب تفکر نما در یکمقام

همان میزان حق است چه که نفوس را معرفی مینماید لکن امید هست عالم بنور توحید حقیقی فائز شود شرک بلمزّه از میان برخیزد و بحق وحده ناظر باش اینست وصیت مظلوم آنجناب و دوستان الهی را بیانی صاحب بیان در باب ثانی از واجد ثامن میفرماید قوله عز بیانہ اینست سرّ قول مرحوم شیخ در وقتیکه کسی از ایشان سؤال نموده بود از آنکلمه که حضرت میفرماید و سیصد و سیزده نفر که در آن روز اتقیای آنظهورند متحمل نمیشوند و حضرت صادق ذکر کاف در حق ایشان میکنند بعد از نھی بسیار که نمیتوانی متحمل شوی فرموده بودند که اگر حضرت ظاهر شودو بگوید که دست از ولایت امیر المؤمنین بردار تو بر میداری فی الفور ابا و امتناع نموده بود که حاشا و کلا و ظاهر است نزد اهل حقیقت که کلمه را از لسان حضرت باو شنودند و او چون متحمل نشد کافر شد ولی ملتفت نشد و این از آنجائیسست که نظر بمبدء امر نمی کنند انتهی

حال در بحران این بیان که از لسان نقطه و شیخ جاریشده تفکر نما تا مقام حقرا مقدس از کل بدانی و کل را بکلمه مخلوق مشاهده نمائی

چه مقدار نیکوست اینکلمه در آخر بیان حضرت که میفرمایند این از آنجائست که نظر بمبدء امر نمیکند چه اگر نظر بمبدء نمایند یعنی نفس ظهور با دو نظر انکلمه اش قائم مشاهده نمایند یا احمد مقام ظهور فوق آنست که عباد از او ذکر مینمایند اذاً اشرق نور التّوحید و طفتت سُرج الأوهام و الظّنون یا ایّها الطائر فی هواء حبّی

اعلم أنّ ملاء البیان اخبر من ملل القبل کلّها چه که بعد از کشف سبحات و خرق حجابات و ظهور نور ظهور و نداء مکلم در طور گفته اند آنچه را که هیچ مشرکی نگفته باوهامات قبل متمسکند و در اضلال خلق ساعی و جاهد بیانات نقطه اولی را آنچه مخالف ایشانست بتحریف نسبت میدهند باری اوهامات قبل لایق ذکرنه حیف است قلم و لسان بان مشغول شود.

قل الهی الهی قد اقبلت الی افق امرک و وجّهت وجهی الی انوار وجهک اسئلک بان تؤیّدنی علی استقامة بهاء یستقیم عبادک علی امرک و القیام علی خدمتک الهی الهی اجد عرفک

من بیانک و ما فزت بمقام علیه استقر عرش عظمتک ایّرب شرفنی بلقائک و زیارة جمالک و کوثر وصالک او تکتب لی من قلمک الأعلى اجر القائمین امام وجهک و الواقفین لدی باب رحمتک الهی الهی ترانی مقبلاً الیک و آملاً فیوضاتک و عنایاتک اسئلک باسرار علمک و ما کان مستورا عن اعین خلقک بان تؤیّدنی علی القیام علی ذکرک و ثنائک و خدمة امرک انک انت المهیمن العلیم الحکیم.

و اما حکم الصّوم قد انزله الله فی کتابه الأقدس لاریب فیہ أنّه نزل من لدن علیم حکیم صوم و صلوة آنچه نازل شده تغییر نیافته ولكن حکمت واجب است چنانچه تا حین غالباً بشریعت فرقان عمل شده اگر بالمرّه امام وجوه غیر آن ظاهر شود و فصل اکبر بمیان آید دیگر احدی تقرّب نجوید تا اصغاء کلمة الله نماید در هر حال عفو الهی شامل حال آن جناب بوده و هست ولكن سائرین باید بحکمت تمسک نمایند و بذیلش تشبّت این بیان رحمتی است از برای دوستان و فضلی است از برای حزب الله لئلا یرتفع ضوضاء کلّ عالم جاهل و کلّ معرض

منافق یا احمد صلوتی نازل شده اگر قرائت نمائی مشتعل شوی اشتهالیکه عالم بر منع آن قادر نباشد و لکن حکمت اظهار را منع نموده حزب الله را از قبل حق تکبیر برسان بگو کل لدی المظلوم مذکورید و ذکر هر یک از عباد و آماء از قلم اعلی جاری در آنچه ظاهر شده تفکر نمائید و بحق توسل جوئید انه یفتح علی وجوهکم ابواب الفضل و یهدیکم الی سواء الصراط از آنچه سزاوار این یوم است غافل نشوید و بر تدارک آن قیام نمائید کذلک ینصحکم المظلوم من شطر السجن و یدعوکم الی ما یقریکم الی الله الفرد الواحد العلیم الخبیر

یا احمد مکرر ذکر مینمائیم فضلاً علیک لتشکر ربک الذاکر العلیم مقصود از آنچه ذکر شد آنکه ناس را آگاه نمائی تا کل گواهی دهند بر آنچه از قلم اعلی جاری شده تا حال مقام نفس ظهور مستور بوده و احدی بنور توحید حقیقی فائز نه الا من شاء الله مقصود آنکه مقام ظهور معلوم شود

مثلاً رسول الله روح ماسواه فداه مظهر یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید است و بر عرش لایستل عمّا یفعل مستوی در اینمقام شریک و شبیه از برای او نبوده و نیست. بلکه احدی در آنساحت مذکور نه و کل بکلمه او خلق شده اند و از این بیان بر مراتب هیچیک نقصی وارد نمیشود طوبی از برای نفسیکه مراتب و مقامات را تمیز دهد اوست از اهل بصر در منظر اکبر در این بیان منزل بیان تفکر نما که میفرماید اگر نفس ظهور بفرماید این شجر حجّت است حجّت است نفس ظهور مقدّست از شئونات دوش کل بکلمه او خلق میشوند و اینمقام باقی مادام منحرف نشود و بعد از انحراف از اهل نار مذکور و محسوب امروز یوم الله است لا یدگر فیه الا هو امروز است روز توحید اینکلمات بیابد خود را در عالم تازه بیند و بنور توحید حقیقی فائز شود اختم القول انه لا اله الا انا الفرد الواحد المقتدر المهیمن القیوم یا احمد علیک بهائی ذکر صوم و صلوة

مجدد میشود تا معلوم و واضح گردد. صوم بیان لدی الرحمن بطراز قبول فائز و در کتاب اقدس حکمش نازل و اما الصلوة انما نزلت من قلمی الاعلی علی شان یشتعلم به الصدور و تنجذب به الافئدة و العقول و لکن تا حین احدی بان فائز نشده مگر بعضی

از طائفین ان رتک امر الكل بالحکمة انه هو العليم الحکيم و حکم صوم قبل مخصوص عباد اين ارض بوده چه که ترک آن سبب
ضوضا شد

امروز آنچه مطابق حکمت است بايد بان تمسک نمائيد آنجناب بطراز فضل مزينند ليس لك ان تصوم و لك ان تقوم على
خدمة الأمر بالروح و الریحان و بالحکمة التي انزلناها في الزير و الألواح ان رتک يفعل ما يشاء و يحکم ما يريد انه هو المقتدر القدير
انظر ثم اذكر ناطق به النقطة قوله انه لويحكم على الأرض حکم السماء و على السماء حکم الارض ليس لاحد ان يقول لم او بم و
من قال انه كفر بالله رب العالمين البهاء عليك و على من معك

*** ص ۹۸ ***

و على من يحبك لوجه الله العزيز الحميد مقابله شد

محبوب فؤاد

حضرت على قبل نبيل ابن حضرت اسم الأصدق عليهما بحاء الله الابهي

ملاحظه فرمايند

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأعظم العليّ الابهي

انسان بصير لازال منفعل و خجل چه که وصف مينمايد مقصوديرا که جميع ارکان و اعضا بکلمه لا يوصف مُقر و ذکر
مينمايد مقاميرا که بکلمه لا يذكر معترف هر خبيري از وصف رايحه تحديد استشمام مينمايد و از ذکر و ثنار رايحه عرفان بعد از
اصغا و ايقان و اعتراف بانکه سيد لولاک ما عرفناک فرمود في الحقيقه مقام ذکر و وصف اگرچه متغمسين بحر عرفان بي انتهاست
ولکن در مقامی حکايت از تحديد و عرفان مينمايد و مقربين و مخلصين از اينکلمه رايحه غرور استشمام مينمايند لذا استغفرالله مرّة
اخري استغفرالله

کرة اخرى استغفرالله آه آه من خجلتى و انفعالى و عدم حياىى لائى اتيفست بانّ ذكرى اياه يدل على وجودى تلقاء القدم و اظهار مقامى لدى تجليات انوار مالک الأمم و مقصود العالم ايضاً استغفرالله الهى الهى ترى ضعفى عند ظهورات قدرتك و عجزى لدى شئونات اقتدارك و فقرى تلقا بحر غنائك و عزّتك حين ذكرک تاخذنى الحيرة و الخجلة على شأن ايد ان استر نفسى تحت اطباق تراب ارضك. فاه آه من جهلى عند تجليات نير علمك اشهد انى فيهذا المقام حين ما انطق بذكرک ترتعد فرائصى و اركانى من خشيتك فآه آه آرى عملى مخالفاً بما يخرج من فمى تلقاء ملكوت بيانك و فى مقامى ينادينى ظاهرى و باطنى و اسارى و عروتى و شعراتى لا تحزن بذلك لانه جلّ جلاله لما ماج بحر فضله و هاج عرف عطائه اذن لعباده بذكره و ثنائه و عزّتك و جلالك فى مقام آخر انك خلقت اللسان لذكرک و العيون لمشاهدة انوار ظهورك ايرب اسئلك

باسرار اسمك الاعظم و بنور امرک الذى اشرق به العالم بان تبدل مالايلىق و لايامك بما يلىق لظهورك و سلطنتك انا عبدك و ابن عبدك اعترفت باقتدارك و اختيارك و برحمتك التى سبقت عبادك و خلقك ايرب قدر لعبدك و لاوليائك ما يقربهم اليك و يقدهم عن كل ما لاينبغى لساحته عزّك و بساط قربك انك انت المقتدر على الرّد و القبول و على المنع و البلوغ و انك انت المقتدر المهيم على ما كان و ما يكون و بعد دستخط آمحبيب فؤاد مكرر رسيد و مكرر تلقاء كرسى ربّ باصغاء فائز و كرة بعد كرة امواج بحر فضل بكمال اوج ظاهر و از لسان عظمت جاريشد آنچه كه هيچ قلمى احصا نتواند و هيچ مدادى از عهده برنبايد ولكن تأخير جواب از كثرت تحرير بوده ذلك تقدير من لدن عليهم خبير و خود آمحبيب بر آنچه ذكر شد شاهد و گواه تا آنكه نامها باين نامه كه بتحرير چهارم شعبان المعظم بود منتهى گشت عوالم علم سرمدى گواهيست صادق كه آنچه

از قلم آمحبيب جارى گشت فرح اكبر را منبع بود و سرور اعظم را مطلع چه كه از هر حرف و هر كلمه آن عرف ذكر و ثناء و اقبال و توجه و استقامت بر امر محبوب عالميان استشمام گشت و بعد از قرائت قصد مقام نموده امام وجه مولى الأنام عرض شد

إذا تحرك ملكوت البيان و انزل ما انجذبت به افئدة اهل مدائن العلم و العرفان قول الرب تعالى و تقدس هو المشرق من افق
سماء العطاء يا ابن اسمي عليك بهائي و عنابتي در امر مظلوم تفكر نما و فيما ورد عليه من البلايا و الرزايا و بر جميع احيان از افق
سماء فضل اشراق نمود آنچه که عالم رجا و طلب را منور فرمود و از قلم اعلى جارى شد آنچه که اهل قبور را برانگيخت و بحیوة
تازه جديده منيعه فائز نمود.

يا ابن اصدق اگر صاحب اذن حقيقي يافت شود اصغا مينمايد آنچه را که مخلصين و مقرين نور عرفان اصغا نمودند و مقصود از
ظهور و ذکر و بيان آنکه انفاق برخيزد و بجايش اتفاق مقام اخذ نمايد و کلّ بصفات و اخلاق مبارکه محدودحه که سبب

*** ص ۱۰۳ ***

حفظ و علت ارتفاع است مزین گردند ولكن در بعضی عكس آن ظاهر مقام اتفاق نفاق مشهود و مقام امانت خیانت از
حق بطلب عباد خود را مؤيد فرمايد تا از كأس انقطاع بنوشند و بطراز تقوى مزین گردند نصح الهيرا فراموش نمودند بعضی باعمالی
ظاهر شده اند که سبب تضییع امرالله مابین غافلین و تارکین شده بیدانشهای دنیا هر امر منکریرا که از مدعیان محبت مشاهده
مینمایند بحق نسبت داده و میدهند بذلک ناح القلمی الاعلى فى الذروة العليا و بکت العيون فى الفردوس الاهی اولیا را از قبل
مظلوم تکبیر و سلام برسان تکبیریکه کل را مشتعل نماید و از برای اصغاء مکلم طور مستعد فرماید قل ما اولیاءالله فى الارض
اسمعوا نداء المظلوم و زینوا رؤسکم باکاللیل التقوى و هیاکلکم باثواب الانقطاع ثم انصروا ربکم بالأعمال هذا ما امرتم به من لدی الله
الغنى المتعال

امروز اعمال و اخلاق و ناصر و معین حق جلّ جلاله اند طوبی از برای رجالیکه لوجه الله باین دو تمسک نمودند تقوى سراجی
است

*** ص ۱۰۴ ***

منیر اوست سبب روشنی عالم و علت هدایت امم اگر از اول امر مدعیان محبت الهی باوامر و احکامش تمسک میجستند
حال عالم بنور ایمان منور مشاهده میگشت این ایام از مدعیان محبت وارد شد آنچه که از اعدا وارد نشده لعمرالله ان المظلوم فى
حزن مبین انتهى لازال مواظب حسنه و نصایح مشفقانه که فى الحقیقه سبب قرب و لقا و علت فیوضات لامتناهی مولی الوری است

از لسان عظمت جاری و نازل و بشأنی نازل که قلم و مداد از احصای آن عاجز و قاصر مع ذلک از بعضی ظاهر شد آنچه که عین عدل و انصاف میگردید و قلوب ناله میکند باید اینعبد و آتمحوب و اولیا کل از سماء عفو و عطای حق جلّ جلاله مسئلت نمائیم غافلین را مؤید فرماید تا بر تدارک مافات عنهم قیام کنند و در این یوم اقدس انور خود را از فیوضات و عنایات مقصود عالمیان محروم نسازند

*** ص ۱۰۵ ***

انّ ربّنا هو العطوف الغفور ذکر توجّه باطراف را لاجل اعلا کلمة الله نمودند و همچنین ورود در مقامیکه از لسان عظمت بفروغ نامیده شده بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این آیات از سماء فضل نازل قوله تبارک و تعالی هو الذاکر العلیم یا اولیای فی فروغ اسمعوا نداء الله المقتدر العزیز الودود انه ذکرکم بذکر اشتعلت منه الأفتدة و القلوب و به شهدت الأشياء و من فی ملکوت الأسماء انه لا اله الا انا المهیمن القیوم قد ذکرناکم مرة بعد مرة فضلاً من لدنا و انا الفضّال فی ممالک الغیب و الشهود و انزلنا لمن زیناه بطراز التخصیص و ابنائه و من معه ما انجذبت به حقائق الموجودات و توجهت الوجوه الی الله مالک الیوم الموعود نسئل الله یؤیدهم علی ذکره و ثنائه و تبلیغ امره العزیز المحبوب بذلک و اشرقت شمس ان السما افق سماء عنایته الله مالک الملک و الملکوت طوی لمن شهد و رأى و ویلٌ لكل غافل محجوب البهاء

*** ص ۱۰۶ ***

من لدنا علیکم و علی امائی اللائی آمن بالله اذ اتی من سماء الأمر بسلطان مشهود انتهى و هذا ما نزل لاحباء الله فی حصار هو المقتدر العلیم الحیکم. یا اولیائی فی حصار افرحوا بما توجّه الیکم من شطر السجن وجه ربکم المختار و ذکرکم بما انجذبت به افئدة الأبرار اسمعوا النداء من شطر السجن انه یقرّبکم الی الله ربّ الأرباب انا ذکرنا من احبّنی الذی صعد الینا بنور اشرقت منه الآفاق قد استقبله حین العروج قبیل من الملاء الاعلی و اهل الجنة العلیا یشهد بذلک من اتی من سماءه الفضل برایات الآیات و ذکرنا الذین نسبهم الله الیه و قدرناهم فی الصّحیفه الحمراء ما غرّد به العندلیب و قرّت به الأبصار نسئل الله ان یؤدیهم علی ما یحبّ و یرضی و یکتب لهم ما کتبه الأصفیائه انه هو العزیز الوهاب انا اردنا ان نذکر من سمی بمیر قبل حسن حاجی میر حسن بیک لیفرح بعنایت ربّه فی هذا الیوم الذی فیہ نادى المناد من کل الجهات و نذکر من سمی بالله یا ربیک لیتمسک بجبل المختار و یشهد

لسان ظاهره و باطنه بما شهد به مكلم الطور و يطوف حول الامر باستقامة لا تمنعه فراغته الأرض و لاجابة البلاد و اذا نستوى على عرش الظهور و اردنا ان نذكر من سمى بمحمود كربلائي و فى كتاب الأسماء و انا العزيز الغفار يا محمود خذ كأس البيان باسم مالك الأديان ثم اشرب منها امرأ من لدنا و قل يا قوم تالله قد نزل من سماء البرهان ما قام به اهل القبور و نفخ فى الصور و نطفت الأشياء الملك لله فالق الاصباح يا جهانگير اسم ندالله المقتدر القدير من السدره الحمراء المغروسته فى الفردوس الاعلى من يد اراده مولى الورى و قل سبحانك اللهم يا الهى لك الحمد بما هديتني الى صراطك و سقيتني كوثر بيانك و عرفتني اذ كان القوم فى نوم عجاب يا اسماعيل اشكرالله ربك بما جعلك فائزاً باصغاء ندائى الاحلى الذى كان اقل المقربين و المخلصين فى ازل الازال اشهد بحدك الذى سبق الوجود و بامرک الذى سحرت به الأحزاب يا اوليائى فى نامق انا ذكرناكم من قبل و فيهذا الحين بما اشرق به نير البيان من افق سماء رحمة ربكم مالك الابدان

انا ذكرنا الذى شرب رحيق الشهادة فى سبيل ربه امام العيون و الأبصار و بذلك فاز بما لافاز به احد الا من شاءالله مالك الرقاب يا ابن الشهيد طوبى لك بما تمسكت بعروتي و تشببت بذيل رحمتي اذ كان القوم فى غفلة و ضلال نسل الله ان يقربك اليه و يقدر لك من قلمه الاعلى ما ارتفع به النداء بين الارض و السماء الملك لله رب ما يرى و مالا يرى و رب المشارق الأذكار يا ابالقاسم قد حضراسمك امام الوجه اقبل اليك وجه الله منهدا المقام و انزل لك ما اشتعلت به النار فى الأشجار و نطقت انه لا اله الا هو المقتدر المهيمن العزيز الجبار ذكر الناس بآيات ربك و بشرهم بما نزل من القلم الأعلى فى اعلى المقام انتهى لله الحمد در اين ايام بعضى مكرّر بعنايت حق جلّ جلاله فائز شدند نامها و عرايض متتابع رسیده و میرسد و در هریک اماکن و دیار آن اطراف مذکور و هریک از اولیا فائز

شده بآنچه که گواهی میدهد بر عنایت و شفقت و فضل حق جلّ جلاله صد هزار طوبی از برای نفوسیکه در این ایام
بعنایة الله فائز گشتند چه که کلمة الله را فنا اخذ ننماید و تغییر راه نیابد يشهد بذلك لسان العظمة كما شهد من قبل أنه هوالمقتدر
على ما يشاء فى المبدأ و المآب

ذکر بجااستانرا نمودند بعد از عرض امام وجه این آیات از سماء عطا نازل قوله جلّ جلاله وعز برهانه

يا بستان افرح ثم احمد سبح ثم اشكر بما ذكرك الذى بكلمة منه خلقت السموات و الأرض كم من عالم ما ذكر لدى المظلوم و
كم من عارف انكر المعروف و كم من رجل منع عن بحر الحيوان فى أيام ربه الرحمن و انت فزت بعناية الله و رحمته و ذكرك من كان
مذكور فى افئدة المتقربين المخلصين انا ذكرنا علياً فى الكتاب و فى الزبر و الألواح مرة بعد مرة ثم الذين آمنوا بالله ربّ العرش العظيم
نسئل الله ان يبعث منك رجلاً ينصرون ربهم فى الأعمال و يعظوا الناس بالاخلاق و يوضيهم بالمحبة و الوداد انه هوالعليم الحكيم.
انا سمعنا نداء الذين اقبلوا و اجبناهم بلوح يشهدهم فيكل عالم من عوالم الله الملك الفرد العزيز الحميد يابن اسمى

كبر على وجوه عبادى فى بلادى ثم اتل عليهم آيات الله ربك و ربّ آبائك الأولين قد انزلناك فى هذه الأيام ما ابتسم به نعر
البيان ان ربك هو الغفور الرحيم و هو ما نزل لأوليائه الله فى فاران قوله جلّ جلاله و عظم شأنه لله الحمد اوليائى آن ارض فائز شدند
بنور ايمان فاران خوب اسميست از آن عرف محبت استشمام ميشود لهم ان يفتخروا بهذا الاسم الذى خرج من فم مشية الله ربّ
العالمين انشاءالله آثار این اسم بارادة الله در اوليائى آن ارض ظاهر و مشهود گردد كل را در اينحين ذكر مينمائيم نفوسيكه قصد
كعبة الله نمودند و رحيق لقا را از ايادى عطا آشاميدند كل در ساحت اقدس مذکورند الله الحمد آن نفوس بذكر و حضور و لقا
فائز گشتند وهمچنين ساير اوليا در این ایام مکرر ذکرشان از قلم اعلى جارى يا ابن اصدق عليك بهائى و عنایتى حال اراده آنکه
نفوس مذکوره در نامه را ذکر نمائيم

لتعرف اوليائي بعنيتي و رحمتي الهى سبقت من فى السموات و الأرضين هذا ما نزل الجناب مير آقا حسين بيك عليه بقاء الله

هو الله

يا حسين عليك بهائى در اين حين بمصباح الهى باين كلمه مبارکه ناطق يا حزب الله خذوا كأس الفلاح من يد عطاء ربكم مسخر الأرياح ثم اشربوا منها باسمى العزيز البديع طوبى لك بما تمسك بجبل الله و اقبلت اليه اذ كان الظالمون فى ظلم عظيم و اعراض مبين نسئل الله ان يؤيدك على ما اردته فى سبيله الواضح المستقيم ما نزل لجناب ميرزا عبدالعلى عليه بقاء الله هو الله يا عبدالعلى عليك بقاء الله الأبدى اشكر الله بما توجه اليك وجه القدم من شطر سجنه الاعظم و انزل لك ما انجذبت به افئدة الأمم الذين وفوا بعهده الله و ميثاقه و اخذوا الكتاب بقوة من لدنه

انه هو المؤيد العليم طوبى لك ولمن فاز برحيق بيانى و كوثر عرفانى و سلسبيل ذكرى العزيز المنير البهاء من لدنا على اهل البهاء الذين اقبلوا بالقلوب الى هذا لنباء العظيم و هذا ما نزل لجناب استاد على اكبر بقاء الله هو الله يا على قبل اكبر عليك بهائى در كتاب قبل بشارت داده ميفرمايد كل باسماء ذكر ميشوند حمد كن محبوب عالما كه ترا فائز فرمود آنچه كه مظاهر جلال و مطالع كمال از آن محرومند مقصود از اين كمال اموريست كه نزد مظاهر اوهام مقبول سبحان الله حزب غافل اسم منكر را معروف گذاشته اند و جهل را علم نسئل الله ان يعترفهم خسراهم ومافات عنهم في هذا اليوم الذى بذكره نطقت الأوراق فى الأشجار قد اتى المختار و معه فرات العلم و الحكمة اقبلوا و لا تكونوا من الغافلين هذا ما نزل لجناب كربلايى حسن عليه بقاء الله

هو الله يا حسن عليك بهائى حسين را علمای عصر بر شهادتش فتوى دادند چنانچه در اين عصر بر مالکش فتوى دادند كتب الهى از ظلم علمای آن عصر نوحه مينمايد ولكن آذان از اصغا ممنوع احفظ لؤلؤ محبة الله فى خزينة قلبك ثم استره من اعين الخائنين و قل لك الحمد يا اله العالم و معبود من فى السموات و الأرضين و هذا ما نزل لجناب مير احمد بيك عليه بقاء الله

هو الله يا احمد عليك بهاء الله الفرد الأحد بگو یا قوم امروز روز ذکر و ثناست چه که جمال قدم و محبوب امم بر عرش عطا
مستوی خود را از این فیض اعظم و فضل اکبر منع نمائید جهد نمائید شاید فائز شوید بآنچه که بعزّ قبول فائز گردد و بدوام ملک
و ملکوت باقی ماند عالم منتظر این یوم بوده و چون ظاهر شد اهلش بعدم راجع طوبی لمن عرف المقصود و تمسک بالمعروف اّنه
من المقرّین عندالله ربّ العالمین

*** ص ۱۱۴ ***

هذا ما نزل لجناب میرغلام رضا بیك علیه بهاء الله

هو الله

یا غلام قبل رضا مقصود یکتا از سجن عکا بتو اقبال نموده و ترا ذکر مینماید لیدجیک ذکره الی مقام تسقی بید العطاء اهل
البهاء کوثر البقاء اّنه هو مولی الوری یذکر اولیائه بما تبقى به اسمائهم بدوام اسمائه و صفاته اّنه ولیّ المقبلین و مقصود العارفين انا
نوصی عبادنا و امائنا بتقوی الله ربّ العرش العظیم طوبی لمن تمسک بجلی و نطق بثنائی بین عبادی اّنه من المخلصین فی لوح
المبین و هذا ما نزل لجناب محمّد هاشم علیه بهاء الله هو الله تعالی یا محمّد قبل هاشم علیک بهائی و عنایتی مکرر ذکرت از قلم
اعلی نازل اّنه معک و سمع ندائک فی ذکره و ثنائیه و هو السميع البصیر و هو العليم الحکیم
انشاءالله درجمع احوال و احیان بنار حبّش مشتعل باشی و بنور عرفانش منور اولیاء را تکبیر برسان و بضیاء سراج الهی مشتعل نما
تا کل بحکمت و بیان عباد را به شریعه

*** ص ۱۱۵ ***

مقصود عالمیان فائز نمائید. یوم یوم حکمت است و خدمت و خدمت حق جلّ جلاله در رتبه اولی تبلیغ امرش بوده و هست
از حق میطلبیم اولیای خود را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتفاع کلمه و ارتقاء مقام است البهاء علیک من لدن مشفق کریم
انتهی

این یوم الحمد لله یوم ابصار مخلصین و آذان مقربین است چه که جز ابصار حدیده و آذان واعیه لایق مشاهده امواج بحر بیان الهی و اصغاء حفیف سدره ربّانی نبوده و نیست هنیئاً لهم و مرئياً لهم هم باصفاً فائز و هم بمشاهده فائز یوم اولیاست و وقت وقت اصغیا فی الحقیقه ساعت موعوده متحیر چه که مقام مقامیست که جز حق آگاه نه و جز اراده و علمش محیط نه. یسئل الخادم ربّه بان یقدّر لاحتبائه ما قدّر للذّین فازوا بکوثر الانقطاع فی ایامه اولئک عباد ربّین الله السن الملاء الاعلی بذکرهم و ثنائهم من یقدر

*** ص ۱۱۶ ***

ان یصفهم حق الوصف او یعرفهم حق العرفان اولئک رجال استقرّوا فی ظلّ قباب العظمة و الأجلال امرأ من لدی الله الغنی المتعال. ذکر توجّه بارض با و شین و قریه را نمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این آیات بیّنات از لسان عظمت ظاهر و نازل قوله جلّه جلاله و عمّ نواله بسمی الّذی به انجذب اهل مدائن العلم و العرفان

اولیای ارض با و شین لدی الله مذکور بوده و هستند در این ایام مکرّر ذکرشان از سماء مشیت نازل و هر یک بامواج بحر بیان مقصود عالمیان فائز لله الحمد از کأس عرفان و ایقان آشامیدند و لدی الله از اصحاب سفینه حمرا مذکور و مسطور أنّه یحبّ اولیائه هناک و ذکرهم من قبل بذکر احی الله به عباده و یذکرهم فی هذا الحین بما فاحت به نفحات الوحی فی الأمکان أنّه هو العزیز المتّان

لا یعزب عن علمه من شیء یشهد و یری و هو العزیز البصّار یا اولیائی اسمعوا ندائی من شطر سجنی

ثمّ

*** ص ۱۱۷ ***

ثمّ اذکروا ماورد علی المظلوم من الذّین یدعون العرفان فی انفسهم و یرتکبون ما ارتفع به حنین الملاء الاعلی یشهد بذلك من اتی بالحق بملکوت الآیات انا نبشّر کل واحد منهم من القانتین و القانتات بما قدرهم من لدی الله ربّ الارباب البهاء و المشرق من افق سماء رحمتی علیکم و علی الذّین سمعوا التّداء و قالوا لک الحمد یا من فی قبضتک زمام فی الارضین و السّموات و نذکر اولیائی فی خیر القرى و نذکرهم بآیات الله مولی الانام یا محمّد قبل رفیع قد ذکرک من قام علی خدتی ذکرناک بلوح تضرّع منه عرف

عناية الله ربّ الأرباب طوبى لك و لمن اتخذ لنفسه مقاماً فى ايام الله مالک المبدء و المآب احمدالله بما ذكرک من نظفت الأشياء عند ظهوره قد اتى المحزون بامر لايعادله ماكنز فى الأراضى و الجبال

يا ملاّ محمّد قبل تقى قل لك الحمد يا الهى بماذكرتنى مرّة بعد مرّة و ايدتنى على الاستقامة على امرک اشهد أنّك انت العزيز الفضّال اسئلك بان تنزل على و على عبادک

*** ص ۱۱۸ ***

من سحاب رحمتک امطار العناية و الألفاظ أنّك انت المقتدر العزيز الوهاب

يا ابن اصدق قد ذكرنا من صعد الى الله الذى سمى بمحمّد قبل ثمّ الذين نسبهم الله اليه انّ ربّك هو المشفق العزيز الفيّاض انّا نذكرهم فيهذا الحين و نكبّر على وجوههم و نسئل لهم ما يقرّبهم الى الغنى المتعال انتهى

ذكر هر يك از اولياء كه در محضر مولى الورى عرض شد بعنايت كبرى فائز گشت مقصود از خلقت آنكه در حضور مذكور آيند تا بخدمتى فائز شوند. امطار رحمت از سحاب فضل و عنايت من غير تعطيل و تعويق نازل ما ذكر من اسم الآ و قد نزل له ما يكون باقياً باسمه الباقي طوبى از برای نفوسيكه در اين ايام موجودند ولدى الوجه مذكور ذكر ورقه بنت محبوب فؤاد جناب حا و سين و همچنين ورقه بنت ايشان عليه و عليهمّ بھاءالله را نمودند لله الحمد از سنين گذشته الى حين عندالله مذكور بوده اند و بذكر

*** ص ۱۱۹ ***

و عنايت و الطاف و شفقت سدره مباركه مزین و مرزوق و مخصوص هريك اين ايام لوح قدس ابدع انوار بهى نازل نزد جناب محبوب فؤاد حا و سين عليه بھاءالله الابهى ارسال شد. يسئل الخادم ربّه يجعلها من اللائى طفن العرش فى العشىّ و الأشراق و يسجنّ ربّهنّ فى الغدو و الأصال و يقدرّ لهما ما تقرّ بهما الأبصار فى الحقيقه اولياى با و شين در هر سنه بلکه در هر شهر بلکه در هر يوم در پيشگاه حضور مذكور بوده اند متنعمند بنعمتهای ذكر و بيان و حکمت و عرفان مجدّد بعد از عرض با و شين در ساحت امنع اقدس اعلى اين آيات از مشرق اراده اشراق نمود قول جلّ جلاله و عمّ نواله و عظم سلطانه هو السّامع العليم يا امتى يا ورّقة الفردوس قد فزت بايات قد خلق الله بكلّ حرف منها عوالم ما اطّلع بها الا نفسه انّ ربّك هوالعليم الخبير قد فزت فى اكثر

الأَيَّامُ بِنِداءِ اللهِ مَقْصودِ العارفينَ اناَ ذَكَرناكَ تَمَّ اللائِي آمَنَ باللهِ رَبِّ العالَمينَ قَد تَوَجَّهَ اليكَ مَلَكوتِ البِيانِ و انزَلَ لَكَ و لِمَن مَعَكَ ما شَهِدَت بِهِ الذَّرَاتُ بِفَضْلِ اللهِ و عِنايَتِهِ و رِحمَتِهِ و عِطائِهِ اِنَّهُ هُوَ الفِضالُ الكَرِيمُ يا رُوحانِي عَلَيكَ بِحائِي و عِنايَتِي نَطَقَت بِالْحَقِّ اِذِ اقْبَلتْ

*** ص ١٢٠ ***

الى اللهُ مَقْصودِ المَخْلِصينَ قَد فازَ ما جَرى مِن فُؤادِكَ و لسانِكَ باصْغاءِ رَبِّكَ رَبِّ العَرشِ العَظيمِ. تَشْهَدُ بِعِنايَتِي لَكَ كِتابِي و صَحنِي و ما جَرى مِن قَلَمِي العَزيزِ البَديعِ طُوبى لَكَ و لِمَن احْبَبَكَ و ذَكَرَكَ و لامةَ سَمِعَت قولَكَ فيهِذا النَبأِ المَبينِ قَد فازَ عَمَلَكَ بِطَرازِ القَبولِ نَسئِلُهُ ان يُوَيِّدَكَ عَلَي ما يَبقى بِه ذَكَرَكَ و ذَكَرَ بِدَامِ امْرِي المَحْكمِ المَتينِ

يا غِلامَ قَبْلِ رِضا قَد فازَ اُوليائِي هِناكَ بِذَكَرِي مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةً و في هِذهِ الأَيَّامِ ذَكَرناهُم كَرَّةً بَعْدَ كَرَّةً بِذَكَرِ انْجِذابِ بِه المَلاءِ الاعْلى و سَكَّانِ هِذا المَقامِ الرِّفيعِ اشْكَرُ اللهُ بِما تَوَجَّهَ اليكَ الوِجْهَ و زَيَّنَ عَمَلَكَ و عَمِلَ اُوليائِي بِطَرازِ تَنوَّرتَ بِها مَدائِنِ الاعْمالِ فَكَّرَ فيما جَرى مِن قَلَمِي الاعْلى لِتَجِدَ حِلاوَةَ ذَكَرِي و ما نَزَلَ مِن مَلَكوتِي و سَماءِ عِنايَتِي الَّتِي سَبَقَت مِن في السَّمواتِ و الأَرْضينَ يا مُحَمَّدَ قَبْلِ عَلِي قَد نَاحَ قَلْبِي و قَلَمِي بِما وَرَدَ عَلَيَّ مِن جَنودِ الغافِلينَ الَّذينَ يَنسَبونَ انْفِساباً اليَ نَفْسي و يَأْكُلونَ اِموالَ النَّاسِ بِالْباطِلِ الا اِنَّهُم مِن الآخِرينَ في كِتابِي العَظيمِ قَد ارْتَكَبوا في المَدِينَةِ الكَبيْرَةِ ما صَاحَتْ

*** ص ١٢١ ***

بِه الصَّخْرَةَ و نَاحَتِ بِه الأشْجارِ و ذَرَفَت دَموعُ العارفينَ نَسئِلُ اللهُ ان يَوفِقَ الكَلَّ عَلَي العَدلِ و الأَنصافِ و يُوَيِّدَهُم عَلَي الرِّجوعِ اِنَّهُ هُوَ المَقْتَدِرُ القَدِيرُ الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَيَّدَكَ و اُوليائِي عَلَي خِدمَةِ امْرِهِ و ما يَرتَفِعُ بِه ذَكَرُهُ اِنَّهُ هُوَ المُوَيِّدُ الحَكِيمُ.

يا حَسينَ اِنَّ المَظْلومَ اقْبَلَ اليكَ و ذَكَرَكَ بِما انْجَذَبتَ بِه مَدائِنِ الاذْكارِ مِنْهُم مَن قالَ يا اُولياءِ اللهِ قُوموا ثُمَّ اقْبَلوا بِقُلُوبِ طاهِرَةٍ و نَفوسِ رَكيَّةٍ و وِجوهٍ مَنيرَةٍ و آذانٍ و اعْيَةٍ و ارجلٍ مُستَقِيمَةٍ تالَهُ قَد ارْتَفَعَ ما طارتَ بِه الأَشياءُ و ظَهَرَ ما خَضَعَ عِنْدَ ظَهورِهِ مِن في السَّمواتِ و الأَرْضينَ قَد انزَلنا لَكَ ما يَسْجُدُ مِنْهُ المَقْرَبونَ عَرَفَ حَبِيَّ طُوبى لَكَ و لِمَن فازَ بِاَيَّامِ اللهِ و سَمِعَ ما ارْتَفَعَ مِنَ الفِرْدوسِ الاعْلى اِنَّهُ مِنَ المَخْلِصينَ يَشْهَدُ بِذَلِكَ كَلَّ مُنْصَفِ خَبيرِ كَبَّرَ مِن قَبْلِي عَلَي وِجوهِ اُوليائِي و بَشَرَهُم بِرِحمَتِي و فَضَّلِي اِنَّ رَبِّكَ هُوَ المَشْفِقُ الغَفورُ الرَّحِيمُ البِهاءِ مِن لَدُنَّا عَلَيكَ و عَلَي ابْنِكَ و عَلَي الَّذينَ مَنَعْتَهُم ضِوَاءَ الغافِلينَ عَنِ صِراطِي المُسْتَقِيمِ

يا عبد الوهّاب اسمع نداء مالك الرّقاب الّذى ارتفع فى المآب رغماً لكّل عالم بعيد قل هذا يوم فيه استوى مالك القدم على عرش
اسمه الاعظم و نطق بما هدى

*** ص ١٢٢ ***

الأمم الى منظره المنير طوبى لعين رأّت و لاذن سمعت و لقلب فاز بالأقبال الى مشرق آيات ربّه التّاطق البصير و نذكر فى هذا
الحين امائى اللائى يشرين رحيق البيان من كاس عطائى و سمعن لنداء من شطر سجنى و تمسّكن بجلبى و تشبّثن بذيل الله المقتدر
العزير الحكيم يا ورقتى يا امّ مهاجرى انّ المظلوم لا ينساک قد ذكرك و يذكرک بدوام الملكوت العزير الجميل و نذكر امة الأخرى انّه
يجبّ اوليائه و امائه الّذين نبذوا العالم فى حبّه و رضائه و اخذوا ما امروا به فى كتابه الّذى اذ انزل خضع له ما عند الأمم انّ ربّك
هو المبين الخبير و نوصى الكل مرّة اخرى بالامانة الكبرى لعمرى قد ظهرت فى المدينة الكبيرة خيانة بما ناح عباد مكرمون انّا لله و انّا
اليه راجعون

يا قلم الاعلى اذكر اوليائك فى سرايان و بشرهم بعناية الله ربّ الارباب يا محمّد قبل طاهر انّا ذكرناك من قبل و الّذين آمنوا فى
المدن و الدّيار تالله قد سرت نسمة الرحمن فى البلدان و القوم اكثرهم فى غفلة و ضلال هل تعرف ما منعهم قل اهوائهم و هل
تصرف بأىّ شىء يتحرّكون قبل بشبهات الّذين كفروا بالمبدء و المآب ذكّر احبائى من قبلى و نورهم

*** ص ١٢٣ ***

بما سطع و لاح من افق لوح الله مالك الرّقاب قد فتح باب السّماء و اتى الموعد بنور ما منعة السّحاب
قل لك الحمد يا مولى العالم و لك الثّناء يا منزل الآيات اشهد انّك ظهرت و اظهرت ما هدى النّاس الى سواء الصّراط يا
مسعود اسمع نداء الله العزير الودود

قد حضر اسمك من قبل امام وجه مالك الفضل و اجابك رحمته من عنده و هو العزير المحبوب

قد ظهر كلّ سرّ و برز كلّ امر و نطق كلّ لسان الملك لمالك الوجود قد حضر اسمك مرّة اخرى ذكرناك كتره بعد كتره امراً من
عندنا و انا المقتدر المهيمن القيوم طوبى لك بما سمعت و اقبلت و ويلّ لكّل غافل مردود نوصيك و الّذين آمنوا بما تشتعل به الأفئدة

و القلوب و بالامانة و العفة و الأئحاد طوبى لمن سمع و عمل بما امر به فى لوحى المحتوم طوبى لمن اقتصر اموره على تاليف قلوب
الأولياء و طوبى لمن تمسك بحبله الممدود ذكر اوليائى من قبلى

*** ص ١٢٤ ***

و بشرهم بما نزل لهم من لدى الله رب الجنود لعمري من اقبل اللى من العباد و الأماء قد تحرك على ذكره القلم و فاز بعناية مالك
القدم الذى نطق امام وجوه الأمم الملك لله مالك الملك و الملكوت انتهى

يا اولياء الله و احبائه از برای هريك از دوستان از سماء بيان نازل شده آنچه كه سبب حیات عالم و امم است عالم از نوحه الهى
تازه و خرم عمر رتبا و رتكم هر يوم كتابى نازل و هر لیلی حجتى باهر ولكن قوم غافل از حق ميطلبم اوليای خود را بر تبليغ امرش
مؤيد فرمايد يعنى بحكمت و بيان عالم را برهان احاطه نموده و نور ظهور منور داشته ولكن غافلین بيخيزند آيا سبب بيخيزى چه
بوده علمه عند رتبا العليم الخبير

و هذا ما نزل من سماء مشيئة رتبا ما لك الايجاد لاوليائه فى كاخك و جناباد قوله تبارك و تعالى

بسمى السميع و بسمى البصير يا محمد سمع الله ندائك

*** ص ١٢٥ ***

و انزل لك ما لايعادله ما عند القوم يشهد بذلك كتاب الله المهيمن القيوم طوبى لاذن فازت باصغاء ندائى و لوجه توجه الى
شطرى و لعين رأت آثار قلمى و ليذا خذت كتاب الله رب ما كان و ما يكون فضائل ايام الهى خارج از تحديد و فيوضاتش مقدس
از انتها و احصا طوبى از برای نفسيكه ضوضا و زماجير و غوغا و نعاق او را از نير آفاق منع ننمود بوجه منير اقبال نمود بعين
مقدس از رمد و اذن منزه از مانع قصد مقام اعلى و ذروه عليا كرد يشهد لسان العظمة بانه هو اهل البهاء المستقر على السفينه
الحمراء كذلك اشرق نير العطاء من افق سماء عناية مولى الورى طوبى لقوم يعرفون طوبى لك بما اقبلت و سمعت اذ منع عن الأقبال
اكثر الاماء و الرجال نسئل الله ان يوفقك على خدمة امرى و يكتب لك خير كل عالم من عوالمه انه هو المشفق العزيز الودود

يا اسمعيل اسمع ندائى من ملكوت بيانى انه يجذبك الى افق

اشرق منه النور و اضاء به الديجور قد ذكرك من احبني و قام على خدمتي ذكرناك بايات لا يذكرك عندها ذكر الخزان و الكنوز
نعيمًا لك و لمن عمل بما امر به في لوحه المحفوظ انا زينا سماء البرهان بالنجم الذكر و البيان طوبى لمن سمع و فاز انه من الذين وصفهم
الله في الفرقان بقوله لا يسبقونه بالقول و هم بامرهم يعملون و نذكر امائي اللائي اقبلن الى الأفق الأعلى و عملن ما امرن به في كتابي
المحتوم يا امائي و اوراقى في المدن و الديار اسمعوا نداء ربكم المختار انه اتى من افق الأقتدار بسطان احاط الغيب و الشهود و ذكر
كل عبد اقبل اليه و كل امة اقبلت و سمعت و قالت لك الحمد يا الهه الأسماء بما هديت عبادك الى افقك و اوراقك الى سدره
امرک اسئلك بامرک الذى سخر العالم و الأمم بان تغفرهم و تؤيدهم على ما يقرهم اليك فيكل الأحوال انك انت المقندر على ما
تشاء لا اله الا انت الحق علام الغيوب البهاء المشرق من افق سماء رحمتى على عبادى و ورقاتى اللائي آمن به و باياته فى يوم فيه
نصب الميزان و نفخ فى الصور

يا محمد قبل باقر قد توجه اليك المظلوم من شطرالله المهيمن القيوم انه يدعوك بما يقربك اليه و يلقي على العالم ما يؤيدهم على
خدمة مالك القدم هذا الاسم الأعظم الذى به حدثت الأرض اخبارها و اظهرت كنوزها و خزائنها طوبى لمن سمع و رأى و ويل
للغافلين احفظ ما نزل لك و قل لك الحمد يا من فى قبضتك زمام الوجود من الغيب و الشهود ان الكتاب ينطق و القوم لا
يسمعون و النور اشرق و القوم اكثرهم لا يفقهون قداى الميقات و سلطان و النور الآيات استوى على العرش و قال العزة لله مالك
الوجود يا اولياى فى الحكم و التون قد انجز الله وعده و اظهر ما اراد بقوله كن فيكون ما منعه ضوضاء العباد و لا صفوف الذين
انكروا حجة الله و برهانه و قالوا مالا قاله الاولون يا محمد قبل باقر لعمرا لله قد تبدلت الأرض و الناس فى ريب عظيم و نطقت
الأشجار و القوم اكثرهم من الراقدين قد سمعوا النداء و انكروه و احاطت الجهات حجة ربك و هم لا يشهدون اذا قيل لهم باى حجة
آمنتم برسل الله يقولون الكتاب فلما انزل امه كفروا قالوا ما ناح به المقرين لعمرا لله لا يعرفون

ما يخرج من افواههم اولئك همج رعاع اتبعوا اهوائهم في يوم فيه نادى المناد من افق الأعلى. يا ملاء الانشاء قد استقر العرش في عكاء اسرعوا هذا خير لكم عما خلق في الأرض ان انتم تعلمون اذا اخذك كوثر بياني قل الهى الهى لك الحمد بما هديتني و لك الشكر بما ذكرتني و لك البهاء بما القيت على ما قرّنتي اليك اشهد انك انت مولى العالم قد ظهرت و اظهرت ما كان مكنونا في العلم و مخزونا عندالله مالک الملکوت البهاء من لدنا على اهل البهاء الذين سمعوا و قالوا لك الحمد يا اله الغيب و الشهود.

يا اوليائي في خير آباد لا اشكوئتي و حزني ولكن ذكر مينمائم آنچه را که سبب تنبه و بيداری و آگاهيست هر بلد و هر مدینه که اليوم بلقاء اهل بما فائز او بسبب و علت ظهور خود آگاه گشته و از فائزين عندالله مذکور و محسوب ولكن اهل بما نفوسى هستند که بارادة الله تمسک نموده اند و بذيل مشيتش تشبث ايشانند مطالع عفت و امانت و مشارق

عهد و وفا قسم بمالك يوم که اگر نفسى اليوم ندا نمايد آيا وصايای الهى در چه وقت نازل و در کدام ورق مسطور در آنوقت الواح لاتحصى از اطراف عالم ندا نمايد مائيم حامل نصايح الهى و مواعظ ربّانى و بر هر نفسى القا نموديم آنچه که سبب نجات ابدى و عزّت سرمديست ولكن بعضى از مدّعيان محبت هيكل امانت را اخذ نمودند و بزنجيرش كشيده انظالم بيوفا در صباح و مساء از ضرب سياط جفا معدّش دارد ظلم بمقامى رسیده که حنين حصة بلند شده و نواة و اسفا ميگويد ينغى الكلّ نفس ان يقول الهى الهى لك الحمد بما هديتني و ايدتني على عرفان بحر آياتك و سماء رحمتك اسئلک بان تؤيد عبادك على ما تحبّ و ترضى و زين هياكلهم بطراز الامانة و الوفاء بدّل يا الهى كذبهم بالصدق و اعراضهم باقبال و انكارهم بالاقرار و ظلمهم بالعدل و اعتسافهم بالأنصاف ايرب وفقهم على الرجوع اليك و الانابة لدى باب عفوك انك انت التّواب الغفور الرحيم و الفضّال العزيز الكريم انتهى

از فضل نامتناهى و رحمت لا تحصى هريك از اسماء که در ورقه آنمحبوب فؤاد

بود فائز شد بما لاعدل له اگر باب انصاف و عدل بوجه عباد باز شود کل شهادت دهند از آنچه نازل گشته بر عنایت و شفقت و فضل حق جلّ جلاله چه بسیار از لیالی که کل در مهاد راحت بوده اند و لسان مقصود عالمیان بذکر احبائش ناطق و ذاکر آیا کدام حمد و شکر لایق این عنایاتست ما یظهر من الخلق لم یکن لا یقاً للحق جلّ کرمه و جلّ فضله و جلّ جوده الذی احاط الوجود الهی الهی بچه لسان و بچه استعداد میتوانیم تدارک عملهای ناکرده را نمائیم یا در کل غفلت فرو رفته و ید را اوهام و آمال از اخذ کتاب باز داشته مقام اعراض اقبال فرموده اند و بعنایت خفیه ستر نموده اند غیر او که را داریم تا از او مسئلت نمائیم آنچه را که سبب تدارک مافات عنا گردد و لکن نظر بانحصار مبتلا و محدود محدود کجا لایق مشاهده و یا قابل عمل است و چون سبیلی جز سبیلش نه و راهی جز راهش نه با حمل کبائر و صنائر باو راجعیم چه که غیر او نداریم و نشنیدیم و ندیدیم پس باید دست توسل بذیل اطهرش بلند نمائیم و بحبل رحمتش

تمسک جوئیم اوست قادر بکتا و بخشنده یکتا و عالم و کریم یکتا بصد هزار لسان مسئلت مینمائیم که کل را مؤید فرماید بر عمل بآنچه تعلیم داده و اخبار فرموده.

ای پروردگار ما بمثابه اطفالیم تربیت لازم داریم از دریای کرمت مسئلت مینمائیم که ما را بایادی اراده ات تربیت نمائی و بمقام بلوغ که انقطاع از غیر و توجه بفناء باب تو است مزین و فائز فرمائی قدر لنا فی کلّ الأحوال ما یقرینا الیک و یطهرنا عن دونک انک انت الفضل الکریم و تمنعنا عما لایلیق لعظمتک و سلطانتک و قدرتک و اقتدراک لا اله الا انت افرد الواحد القوی القدر ذکر زاده و اولیای الهی را در آن ارض نمودند مخصوص ذکر جناب آقا سید جواد علیه بهاءالله و عنایت و ذکر اشتعال و توجه و قیامشان را بر خدمت امر بعد از غرض اینفقره در ساحت امنع اقدس ابھی یک لوح مبارک از سماء مشیت مالک رقاب نازل و ارسال شد یسئل الخادم ربّه بان یشرفه بلقاء و لوحه و یرزقه ما کان مستورا فی کلماته المطاعه

امید آنکه از نار سدره و نور احدیه آنجهات را مشتعل نمایند و منور دارند ان ربنا الرحمن هوالمبین العلیم و هو المشفق الکریم

این عبد از برای ایشان توفیق و تأیید میطلبد تا بحکمت و بیان اهل امکان را راه نمایند و بمقصد رسانند در لوح حکمت این کلمات عالیات از سماء مشیت منزل آیات نازل قوله تبارک و تعالی انّ البیان جوهر یطلب التقوذ و الاعتدال اما التقوذ معلق باللطافة و اللطافة منوطة بالقلوب الفارغة الصافية و اما الاعتدال امتزاجه بالحكمة التي نزلناها في الزبر و الألواح انتهى أكثرى غیر بالغ مشاهده میشوند لذا باید بایادی و محبت و رفق و مدارا اهل آن اطراف را از نوم غفلت برانگیزانند و ببحر اعظم هدایت فرمایند انّ الله یمده و یؤتیه فضلاً من عنده و رحمة من لدنه و هو الجواد الغفور الرحیم و هذا ما نزل من سماء مشیة ربنا الرحمن لاولیائه هناك قوله عزّ برهانه و عزّ بیانه بسمی الذاکر العلیم یا شیخ قاسم

*** ص ۱۳۳ ***

احمد الله تبارک و تعالی بما ایتدک علی التوجه الیه و الأقرار بما انزله فی کتابه فی یوم فیہ اعرض عنه اکثر خلقه و انکروا ما سطع و لاح من افق سماء قلمه الأعلى طوبی لقوی ما اضعفته الشبهات و ما منعه اشارات الذین کفروا بیوم الدین افرح بما جرى ذکرک و اسمک من لسان العظمه فیهذا السجن البعید و انزل لک ما یبقى بدوام الملك و الملكوت من لدن علیهم حکیم لایعادل بکلمة من کلماته ما عند القوم یشهد بذلك من عنده لوح حفیظ نسل الله تعالی ان یوفّقک علی ذکره و ثنائه و یمدک بجنود البیان انه هو المقنن القدير اذا سمعت النداء من هذا الافق الاعلی

قل الهی الهی لک الحمد بما زینت هیکلی بطراز الأقبال الیک و رأسی باکلیل حبّک و عینی بمشاهدة آثارک و قلبی بالأقبال الی ساحة عزّک اسئلک بجدک الذی احاط الوجود و باسمک الذی به سخرت من فی الغیب و الشهود و بان تویدنی علی الاستقامة علی امرک انک انت المقنن العزیز الوهاب و هذا ما نزل لجناب شیخ سمی حضرة المقصود

*** ص ۱۳۴ ***

هو الناطق بالحق یا شیخ یا من سمیت باسم ربّک قد توجه الیک وجه المظلوم و ذکرک بما تزوّع به عرف الفضل اشکرو قل لک الحمد یا مقصود العالم اسئلک بالاکباد التي ذابت فی هجرک و فراقک و بنور وجهک الذی به اشرفت مدائن علمک و حکمتک و هجر فضلک و عثمان آیاتک ان تقدرلی خیر الآخرة و الاولی ایّرب لا تمنعنی عن فیوضات ایّامک و لا تجعلنی محروماً عمّا قدرته لاصفیائک الذین بهم نصبت رایة ظهورک فی طور العرفان و ارتفعت اعلام هدايتک بین الأنام بان تجعلنی من الذین

نصروا امرک بالحكمة و البيان و طافوا حوال ارادتک منقطعین عن ارادتهم و اخذوا کتابک بقوة من عندک و سلطان من لدنک
ایرب انت الذى ايقظتنى و اسمعتنى و هديتنى الى صراطک المستقیم و امرک المحکم المتین لا اله الا انت المقتدر القدير ما نزل لجناب
ملا رجبعلى عليه بهاءالله هو الظاهر المستوى على عرش البيان يا رجب قبل على عليك بهائى

*** ص ۱۳۵ ***

قد اتت الأیام التى فيها قصد القاصدون بیت الله الحرام و طافوا حوله بامرہ و عملوا ما امرهم به فى كتابه طوبى لطائف انقطع
عن دونه و فاز بما فاز به المقربون بفضلہ و عطاء اسئله ان یقدّرهم من قلمه الأعلى ما تقرّ به عیون الوری أنّه یشهد و یرى و هو
بالمنظر الاعلى لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحکیم قم على ذکر ربّک و بشرّ العباد بالحكمة هذا يوم المشاهدة و الاصغاء طوبى
لأذن مامنعها القصص الأولى و لعین ما حجبتها حجاب الغافلین کبر من قبل المظلوم على وجوه احبائى و نورهم بما اشرق و لاح
من افق سماء عنایة ربّک الکریم کذالك انزلنا الآيات و ارسلناها الیک لتشکر و تقول لک الحمد یا مقصود العارفين بما نورّت قلبى
فى ایامک و هديتنى الى صراطک الأعظم العظیم.

ما نزل لمن سمى بمحمد قبل حسين عليه بهاءالله هو السميع من افقه الابهى يا محمد قبل حسين انا ذكرنا اولياءالله و احبائه من قبل و
من بعد أنّه اقبل اليهم قبل اقبالهم اليه و ذکرهم قبل اذكارهم و توجه اليهم قبل توجههم ان ربّک هو الفيض

*** ص ۱۳۶ ***

ذوالفضل العظیم و فى مقام اقبل اليهم بعد اقبالهم و ذكرهم بعد اذكارهم أنّه فى كلّ حين فى شأن بديع لا يشغله شأن عن شأن
و لا تمنعه جنود الظالمين به ظهر حكم الأثبات و نزل كل امر حكيم انصروا ربّكم بالحكمة و البيان لئلا ترفع ضوضاء الغافلین أنّه
ظهر ما بفضل و اظهر ما كان مكنوناً فى علم الله ربّ العالمين طوبى لبصير ما منع عن مشاهدة آثارى و لسميع سمع نداءالله ربّ
العرش العظیم كذلك ماج بحوالبيان فضلاً من لدى الله لتشکر و تقول لک الحمد یا مقصود المقربين بما هديتنى الى ساحة عزّک و
سقيتنى كأس حبّک و نورتنى بنور معرفتك و ذكرتنى فى سجنك و انزلت لى ما انجذبت به افئدة المخلصين و هذا ما نزل لجناب
ملا حسين عليه بهاءالله هوالبصير فى الافق الابهى يا حسين فكّر فيما ورد على هذا الحين بعد القائم و هذا القيوم الذى قام امام
الوجوه بسطان مبین قد ورد علينا من علماء ايران ما ناح به سگان الفردوس یشهد بذلك من انصف

فی هذا التّبء العظیم قل انّه هو اللّدی وعدتم بظهوره بعد القائم لعمرالله لولاه ما ظهّر النقطة و ما نزلّ البیان اتقوا الله یا قوم لا تنکروا اللّدی به ظهر کلّ برهان و ثبت کلّ حجة و تنوّر کلّ افق و نزلّ کلّ آية و ماج کلّ بحر و هاج عرف الله العظیم الخبیر

قل یا ملأ الأدیان طهّروا آذانکم من القصص الأولى و لتسمعوا صریر القلم الاعلی من الافق الابهی هذا ما امرتم به من قبل و فی هذا الحین من لدن عزیز حکیم ایّاکم یا قوم ان تمنعوا انفسکم عن ریحق عنایة ربّکم اقبلوا باسمه و خذوه بحبّه ثم اشربوا بذکره العزیز البدیع قل تالله لا یغنیکم الیوم ما عند القوم ضعوا مظاهر الأوهام و مطالبها مقلبین الی الله ربّکم و ربّ آبائکم الأولین كذلك نطق القلم اذ کان الأسم الأعظم فی سجنه العظیم قل یا معشر العلماء من الأعجام قد اخذتم زمام العباد باسمی و تقعدون علی الصّدور نسبتکم الی امری فلّما اظهرت نفسی اعرضتهم و عملتهم ما جرت به دموع العارفین سوف یفنی ما عندکم و یبدل عزّکم بالدّلة الكبرى و ترون جزاء اعمالکم من الله الأمر الحکیم طوبی لک بما نبذت الموهوم و اخذت القیوم معینا لنفسک انّه مع من احبّه

یسمع و یری و هو السمع البصیر انتهى

این بنده هم خدمت هریک تکبیر میرساند و از حق جلّ جلاله میطلبد بر اشتعال ایشان بیفزاید لیشتعل به الموقفین و یسرعون الی الله العزیز العظیم ذکر اولیا را ارض خا را نمودند لله الحمد هریک بعنایت و فضل و رحمت الهی از قبل و بعد فائز شده و میشود حبیب روحانی جناب ابن شهید علیهما بقاءالله و عنایته از بحر ذکر الهی قسمت کلی برده اند چه که مکرّر ذکرشان مذکور انّ ربّنا هوالمشفق الکریم و حبیب فؤاد جناب عین و لام علیه بقاءالله و عنایته مکرّر نامه ایشان رسیده و جواب از کثرت تحریر در عهده تأخیر ماند امید هست این ایّام بایشان چیزی عرض شود و آن محبوب میدانند و دیده اند که در جواب دستخط آنمحبوب چه مقدار عرض میشود و ارسال میگردد و همچنین از اطراف متصل میاید و جواب باید برود فی الحقیقه این عبد متحیر است از قدرت و اقتدار آنچه ظاهر شده

و میشود و در هر جواب اسامی متعدده مذکور و از برای هریک نازلشده آنچه که شبیه و نظیر نداشته عنایت بمقامی رسیده که هیچ مقبلی محروم نمانده و هیچ سائلی ممنوع نه کل بعنایت و آثارالله فائز کدام قلم لایق ذکر این مقام و کدام لسان قابل وصف این اکرام مع ذلک مشرکین بیان کل را انکار نموده اند هرگز گمان نمیرفت از ایشان چنین ظلمی ظاهر شود وصیتهای نقطه اولی روح ما سواه فداه از میان رفته التماس و تدبیرشان محو شده فرقی که کرده اینست که همان اوهامات شیعه محکمر بمیان آمده هزار و دویست سنه یا وصی گفتند و حضرت مقصودیرا که هزار وصی بقولش خلق میشود و شهیدش نمودند فاعتبروا فاعتبروا فاعتبروا یا اولی الأبصار یا اولی الانظار یا اولی الأبواب یا اولی العرفان یا اولی الأقبال عالم متحیر بر منابر حرفی از حروفات را ذکر میکنند و نوحه مینمایند و بر خالق و رازق و محیی و ممیت و مبغش لعن مینمایند و از منبر بزیر می آیند اینست شأن این قوم غافل ظالم و حبیب روحانی جناب حاجی محمد علیه بقاءالله مکرر بذکر و عنایت و فضل و رحمت حق جلّ جلاله فائز گشته اند الحمدالله الّذی عمّت عنایته و کلمت حجّته و احاط برهانه بعد از

عرض فقرات مذکور امام وجه مولی البریه مخصوص هر یک لوح اقدس نازل و ارسال شد یسئل الخادم ربّه بان یویدهم
جميعا علی عرفان ما کان مستوراً فی کلماته و مخزوناً فی حروفاته
الهی الهی ایدهم علی اخذ الواحک بقوّه من عندک و ارزقهم لقائها بحدک و کرمک ثم اشر بهم الکواثر الّذی قدر فیها بامرک و اقتدارک انّک انت المقتدر القدير امید هست از رحمت مسبوقه آنچه در این ایام از بحر وجود مالک وجود ظاهر شده غافلین را آگاه نماید و کلرا بافق هدایت کشاند ما من اسم الا و فاز بذکره و ما من عبد الا و قد احاطه ما ظهر من ملکوت بیانه انه هو الفضل بالفضل و الحاکم بالعدل لا اله الا هو التّاصح الرّحیم و هو التّاطق العلیم از حق جلّ جلاله میطلبم بر نور ابصار بیفزاید و همچنین بر قوه اصغا بشنوند بیابند آنچه را که از برای آن از عدم بوجود آمده اند انّ ربّنا هو المقتدر القدير و هو المشفق العطوف الکریم ذکر جناب ملا محمد علیه بقاءالله را نمودند و همچنین اشتعال ایشانرا در امر حق وتوجهشان باطراف لا علاء کلمة الله بعد از
عرض اینمراتب در افق اعلی یک لوح اقدس اظهر ابھی از سماء مشیّت مخصوص ایشان

نازل و ارسال شد یشرَب من بحر الآیات ما یجعلہ ساقی سلسبیل البیان بین الأدیان و قائد العباد الی علی الجنان و نسئل له التلامیذ و التوفیق فیکل الأحوال اَنه هو الغنی المتعال

و ذکر جناب آقا میرزا محمود علیه بھاء اللہ بعزّ اصغفا فائز لله الحمد مکرّر از قلم اعلی مذکور و کَرّة بعد کَرّة ذکرشان از لسان عظمت جاری و همچنین سفرهای ایشان لاعلاء کلمة الله و در این ایّام هم در الواح شتی ذکر ایشان نازل و اینکه اذن توجّه از سماء عنایت الهی طلب نموده اند بعد از عرض فرمودند در همان اطراف لوجه الله منقطعاً عن دونه بتبلیغ مشغول گردند.

در آستانه علیه شخص اصفهانی مع آنکه کمال عنایت درباره اش ظاهر با عدو الله متّحد شده و بعضی ارادلرا تحریک نموده اند مقبلین را شتم مینمایند عمل کرده اند آنچه را که هیچ ظلمی عمل نکرده نار حرص و طمع اخذشان نموده مبالغی مال عباد را با ادّعی آنکه سرقت شده از میان برده اند. باری از امانت گذشته اند و بخیانیت تشبّث جسته اند و حال در فساد مشغولند

نسئل الله ان یزینهم بالانصاف و یؤیّدہم علی الرجوع

قسم بآفتاب حقیقت ارتکاب نموده اند آنچه را که شبه و مثل نداشته حکم الله آنکه تعرّض باحدی ننمایند ولکن بانفوس معرضه که اعراضشان ظاهر شده معاشرت و تکلم و ملاقات جایز نه. هذا حکم قد نزل من سماء ارادة امر قدیم طوبی لمن نبذ ما اراد و اخذ ما اراده الله ربّ العالمین انتھی ذکر منتسبین ارض طا را نموده بودند چندی قبل از ان ارض ذکرشان و مراتب اقبال و محبّت و توجّهشانرا بتفصیل نوشته بودند و در ساحت اقدس بعزّ اصغفا فائز و همچنین آن محبوب فؤاد از قبل ذکر نموده اند آنچه را که مشعر بر محبّت اقدس از سماء مشیّت مخصوص ایشان نازل و بخط ابھی مسطور چند یوم قبل ارسال شد انشاء الله بآن فائز شده اند و از بحر آیات الهی قسمت کامل اخذ نموده اند منتسبین آن محبوب لازال بعزّ ذکر الهی فائزند و این کَرّه هم دو لوح اقدس مخصوص دو ورقه مذکوره علیهما بھاء اللہ از افق سماء فضل نازل و لائح ارسال شد یسئل الخادم ربّه بان ینزال

عليهما و علی امّها و أمّ امهما ما ینبغی لبحر وجوده و سماء عطائه انّه هو الاکرام الفضّال النّوار العلامّ الفیاض المقتدر القدیر
اینکه درباره توجّه بعضی از بستگان مرقوم داشتند این ایّام توجّه جایز نه چه که سارقین مدینه کبیره قاطعین طریق شده اند محض
محبتّ حضرات آقایان افنان علیهم بھاءالله الابهی بنفس اصفهانی که حال در مدینه موجود اعانت نمودند و چون تجارت محکم شد و
محلّ رجوع احبّا از اطراف گشت بنار حرص و طمع مشتعل و مقصودش آنکه جناب نبیل ابن نبیل حاجی شیخ محمد علی علیه
بھاءالله را از میان بردارد و بعد با نفسی مثل خود که البته تفضیل او را شنیده و یا می شنوید متّحد شد در فساد و مبلغی مال
مردمرا از میان برد و فریاد برآورد که سارقین برده اند و چون این افترا از او پذیرفته نشد بر اعتراض قیام نمود و بھتک حرمت امر
پرداخت دز نزد جمیع اعجام مدینه کبیره مذکور داشته بابیها آمدند و مال مرا سرقت نمودند مقصود از این ذکر آنکه آنمحبوب و
اولیا آگاه باشد که احدی بشطر مدینه کبیره توجّه ننماید شقاوت آن نفسین بدرجه اعلی رسیده حرمت امرالله را نزد اعجام ضایع
گردند یسئل الخادم ربّه بان

یبعث من یعرف النّاس بکذبهم و افتراءهم انّه علی کلّ شیء قدیر و اینکه در ذکر جناب حاجی سی وقفه الله علی ما یحبّ
و یرضی مرقوم داشته در حضور مکرّر ایشانرا نصیحت و موعظه فرمودند و از آنچه رایج فساد از آن استشمام شود بتصریح تمام
منع نمودند مع ذلک ایشان باوهامات خود متمسک تمسّکیکه فصل آن بنظر محال آمد و بعد در ظاهر راضی و در باطن شاکی از
اینجا تشریف بردند

واقع رشت و مازندران نظر بمعاشرت او با اصحاب واقع شد چه که بعضی از معاشرت ظاهره او با اصحاب همچو گمان نمودند
که اهل الله با مولای او متّحدند باری باینجهت وارد شد آنچه که وارد شد معاشرت او در ظاهر ابداً جایز نه ولکن تکدّر اوهم
نظر بآشنائی قبلی محبوب نه صاحب یکوجه نبوده و نیستند چون از قبل اظهار محبتّ مینمودند از حقّ جلّ جلاله میطلبم عامل
خیال ایشانرا از غبار و ظلمت و فساد و نزاع و ما تکدّر به النّفوس مقدّس فرماید سبحان الله نزد هر نفسی صلاح مقدّم است بر
فساد باری درباره

ایشان باید دعا نمود و از حق طلبید آنچه را که سبب حفظ اوست آنه هو السّامع المحیب و اینکه در ذکرناحق که در لوح خضرا بوده مرقوم داشتند ناعقین نفوسی هستند که ناسرا از صراط منحرف میسازند و بغیر حق دعوت مینمایند سبحان الله کاظم مذکور علیه بهاءالله الأبهی امام وجوه بحق ناطق است و بر خدمت قائم جای شبهه نبوده نیست بعد از عرض اینکلمات عالیات از سماء مشیّت نازل قوله تبارک و تعالی الهی الهی طهر قلوب اولیائک عمّا لاینبغی لایامک و ألف بین افئدتم و عقولهم و نفوسهم لئلا ینطق احد بغیر رضائک و عرفهم ما انزلته من قبل عباد مکرمون الدّین لا یسبقونه بالقول و هم بامرہ یعملون کل باید باینکلمه ناظر باشند و در قول سبقت نگیرند زمام امر در یمین اوست و قبضه قدرت او طوبی لمن انصف فی الامور و تمسک بالعدل آنه من الفائزین فی کتابی المبین انتهى

و اما حکایت کردستان در چند سنه قبل بعضی از نفسی شکایت نمودند و در شکایت صادق بودند و لکن قلم اعلی

هتک ستر نمودند باشارات ذکریه اکتفا رفت و این سنه شکایت عظیم گردند از نفس دیگر آنهم مستور است ان ربنا هو السّتار الحکیم اینفقره بنفوس مؤقّنه معدوده که حال در این ارض موجودند راجع نبوده نیست باید این عباد دعا کنیم و از حق بطلبیم نفوسیکه خود را بحق نسبت میدهند بمثابه روح خفیف حرکت نمایند و لطافت روح از ایشان ظاهر شود بقسمی که در هر ملت وارد میشوند سبب تقدیس و تنزیه و ارتفاع و ارتقاء و اطمینان اهل آن بیت گردند بخود نپردازند بلکه باولیا توجه نمایند. در اینمقات از قلم اعلی نازل شده آنچه که مجدد و بذکر محتاج نه آنه هو المبین العلیم صفحه مناجات که از قبل اولیا بساحت اقدس ارسال شد باصغا فائز جناب ابن شهید علیهما بهاءالله و عنایته الی آخر اسما از اولیا و اوراق علیهم^۹ هریک از بحر بیان مقصود علمیان قسمت بردند و بعنایت مخصوصه فائز گشتند و لکن نظر بفقدان وقت و مجال باختصار ذکر شد فی الحقیقه آنچه از لسان عظمت جاری عظیم و محیط بوده و هست این عبد هم خدمت

هریک تکبیر و ثنا می‌رساند و توفیقی و تأیید مقدّس از ادراک و عقول از برای هر یک طلبیده و می‌طلبد انّ ربّنا هو الجواد الکریم
لا اله الا هو العلیم الحکیم البهاء و الذّکر و الثّناء علیکم و علی من معکم و یحبّکم و یسمع قولکم فی امرالله ربّ العرش العظیم خ
ادم فی ۲۴ ذی الحجه سنه ۱۳۰۶ اوارق وصول از بعد ارسال میشود مقابله شد.

م ش جناب محبوب فؤاد ابن حضرت اسم الله الأصدق المقدّس علیهما بحاء الله الاهی

بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلی الاهی ۱۵۲

الله لا اله الا هو الّذی ینطق فیکلّ شی انّه لا اله الا هو له العزّة و الجلال و القدرة و الجمال و هو الّذی فصلّ بکلمه بین الحق و
الباطل و الظلمة و التّور و الجهل و العلم و الأقبال و الأعراس انّه هو المقتدر الّذی اقر بقدرته کلّ الأشياء و بثنائه من فی الملکوت
الأمر و الخلق انّه هو العزیز المختار العزّة و الثّناء و العظمة و البهاء و التّکبیر و العلاء

علی ابادی امره الّذین ما نقضوا عهده و میثاقه و وردوا فی المدائن و القرى لاعلاء کلمته و هدایة خلقه و اظهار امره و انتشار
اثاره یستل الخادم ربّه ان یؤیّدهم و یوفّقهم و یحفظهم و یجرسهم و ینصرهم و یمدّهم و یلهمهم ما یقرّب العباد الی افق العنایة و
الألطف

یا محبوب فؤادی آثار قلم که از فواد رقیق لطیف بر ورقه القا شد فی الحقیقه فتح باب لقا نمود و ایام حضور ان محبوبرا یادآوری
فرمود. و در مقامی مبشّر بود علم الله از هر کلمه از کلماتش عرف محبت محبوب عالمیان بشأنی متضوّع که از برای احدی جز
کلمه فتبارک الله ملهم احبّائه ما تنجذب به افئدة المقلین مجالی نه و توقّی نه جلّ بارتنا و حافظنا و ناصرنا و بعد از اطلاع و
قرائت قصد مقام اعلی و مقرر اسنی اقدس انور نموده امام وجه مالک اسماء عرض شد و بعزّ اصغا فائز

گشت هذا ما نطق به مولى الآخرة و الأولى

قوله جلّ جلاله بسمى العلى الأبهى

قد حضر اسمك و سمعنا ندائك و وجدنا عرف حبك و خلوصك و اقبالك الى الله العزيز العظيم قد عرض العبد الحاضر ما ناجيت به الله الذى اتخذ لنفسه فى السجن مقاماً و فيه رفع ندائه و اظهر امره و سلطانه و نطق امام وجوه عباده و فتح باب فضله و رفع سماء بيانه و زينها بانوار آياته انه هوالمقتدر على ما يشاء و فى قبضته زمام البيان و هوالفرد العزيز المتان يا ابن اسمى عليك بهائى و عنائتى يعرف المجرمون بسيماهم امروز است و تظهر خافية الصدور و خائنة الاعين امروز است در مدينه كبريه ظاهر شد آنچه كه مستور بود بمفترياتى تمسك جسته اند كه شبه نداشته و ندارد يحيى و شيخ محمد بمثل خودى تشبث نموده اند و بفساد مشغولند هر نفسى باين ارض توجه نمايد فوراً خبر سياله

برقيه ميرسد كه فلان وجهيرا سرقت نموده و بعكاً رفته از جمله جناب افنان لا سيد احمد عليه بقاءالله لابهى چندی قبل بعد از توجه او بشطر اقدس قبل از ورودشان بيروت خبر سياله رسيد كه سيد احمد و من معه مبلغى سرقت نموده بآنجهت متوجه كذلك سؤلت لهم انفسهم مقاميرا كه جميع منصفين شهادت ميدهند بر تقديس و تنزيهش مطالع ظلم اراده نموده اند بغير مفتريات بياليند مشير الدوله ميرزا حسين خان غفرالله ورود مظلوم و رفتار و گفتار و كردار او را در مدينه كبريه ادراك نمود و فهميد و در مجمع اصحاب دولت و ملت ذكر نمود. الحمدالله الذى اظهر ما كان مستورا فى افئدة الغافلين و المشركين و نسئله ان يجعل اولياء طائفين حول ارادته باستقامة تظرب بما افئدة الظالمين و المعتدين امروز امر الهى بمثابه آفتاب روشن و لائح و بقدرتى ظاهر كه شبه آن ديده نشده مع ذلك ظالم دولت آبادى بمجرد آنكه اصغا مينمايد نفسى اقبال نموده بتعجيل تمام خود او

و یا کذّابی مثل او بانواع حیل درصدد اضلال برمیآید قل الهی الهی نور قلوب عبادک بنور معرفتک تمّ الق علیهم ما یحفظهم من شر اعدائک بی انصافی بمقامی رسیده که فضل این ظهور را انکار نموده اند. یحیی بفرار مشغول و او در پست مستور و مظلوم امام وجوه کل قائم گاهی در حبس و هنگامی تحت سلاسل چون تجلیات انوار نیر بیان الهی فی الجملة اشراق نمود از خلف حجاب بیرون آمدند و عمل نمودند آنچه را که حقایق اشیا بنوحه و ندبه مشغول و روح الامین با ناله مشهود از جمله در سبزواری با خلیل ملاقات نموده و گفته آنچه که حق بر آن آگاه و لکن عجب از خلیل که مثل آنغافل را داده بگو یا خلیل بدان اعمال هادی اول خدعه و تزویر است که در این امر وارد شده طهر ذیلک من همزانه و همزات امثاله در صدر اسلام امثال این نفوس غافله عمل نمودند آنچه را که ثمر آن در یوم جزا آن شد که مالک وجود را آویختند و شهید نمودند یا خلیل برستی میگویم امثال آن نفوس با ما نبوده و از اصل امر آگاه نه بآثار رجوع نما لیظهر لک الحق امروز نفحات آیات علمرا احاطه نموده ختم ریحی محتوم باسم قیوم برداشته شد خود را محروم مکن

بقدرت و قوّت الهی بر امر قیام نما عالم فانی و ما عندالله باقی از اوّل اسلام الی حین نفسی از علما بر کیفیت ظهور آگاه نه و نزد حزب شیعه جز لعن و سبّ چیزی نبوده یا خلیل اطمع من افق البیت باسم ربّک قل یا قوم اسمعوا اسمعوا تالله قد ارتفع صریر قلمی الاعلی من سجن عکّا انظروا انظروا انّ النور اشرق و سطع من افق سماء مشیّة الله ربّ العالمین یا خلیل لاتستل من احد اتّا ارسلنا الیک من قبل آیات لاتعادلها حرائن الملوک و لا ما عند العباد یشهد بذلک مالک الأیجاد و فیهذا المقام العزیز البدیع یا خلیل انشاءالله بعنایت حضرت جلیل مجدد بیئر اوهام مبتلا نشوی در حزب شیعه از عالم و جاهل تفکر نما خود را اکبر و اعظم و اعلم و اتقی از اهل ارض میشمزند و سبب نفسی مثل هادی بوده یا خلیل در عمارتھائیکه بایادی ظنون و اوهام بنا نمانده اند و تعمیر کرده اند تفکر نما دیگر راضی مشو که امثال آن اوهام بمیان آید آه آه اوهام بظلم تبدیل شد و فزع اکبر ظاهر گشت و شنیدی که چه وارد آوردند و الی حین علما بر منابر بسبّ و لعن مشغولند سبب آنرا

تفکر بنما شاید از ید عطای مقصود عالمیان رحیق ایقان بیاشامی و راضی نشوی مجدد حزبی مثل حزب قبل در ارض ظاهر شود احفظ العباد امرأ من لدن آمرٍ قدیم یا خلیل ایامیکه ظلمت سوطت عالم را اخذ نموده بود غیر اینمظلوم احدی ظاهر نه و چون فی الجملة نور امر مشرق بر اینمظلوم با اسباف بعضا حمله نمودند و چون آنچه الیوم لازمست بر آنجناب اینست که بکمال خضوع و خشوع برخیزی و مقبالاً الی کعبة الله باینکلمات عالیات ناطق شوی

الهی الاهی سیدی و سندی اسئلک بامواج بحر بیانک و بالأسرار المکنونة فی کتابک و بالآیاته المنزله من سحاب فضلک ان تؤیدی علی الانقطاع عن دونک والتمسک بمجل عنایتک ائرب ائدنی علی الأستقامة الکبری و التوجه الی بابک الّذی فتحتہ علی من فی الأرض و السماء انک انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت الامر العلیم الحکیم ائرب احفظ عبادک من همزات المفترین و نفاق الناعقین الّذین نقضوا عهدک و میثاقک و کفروا بآیاتک وجادلّوا بحجتک

و برهانک انک انت الفضل المقدر القدر لا اله الا انت الفیاض المشفق الکریم یا خلیل علیک بهاءالله در سنین قبل مکرر مخصوص آنجناب آیات از اسماء و عنایت نازل و بتوسط جناب ابن اصدق علیه بهائی ارسال شد اقرئها منقطعاً عن العالم أنّها تجدنک الی الله ربّ العرش العظیم در حزب قبل خوب تفکر نمائید که جزای اعمالشان در یوم قیام چه بود و چه شد مجدد بدام نیفتید اهل سنت و جماعت که مبعوض کلّ اهل ایران بودند بدون تبلیغ بمجرّد ملاقات جمعی اقبال نمودند و شخصی در سودان ادعای مهدویّت نمود صد هزار نفر دورش جمع شدند و شیعه ظالم بی انصاف عمل نمود آنچه را که از برای لسان قدرت بیان نمانده امروز روز این آیه است که میفرماید یوم یقوم الناس لرب العالمین وهمچنین می فرماید و لقد ارسلنا موسی بآیاتنا ان اخرج قومک من الظلمات الی النور و ذکرهم بایام الله انّ فی ذلک لآیات لكل صبار شکور اگرچه ایام ظهور مظاهر هم از ایام الله

محسوب ولکن این ایام مخصوص است بایام الله که در کتب الهی یا خلیل آن نفوس مثل هادی و غیره نزد مؤمن اول من آمنند و نزد کافر اول من کفر لعمرالله انه لیس من فوارس مضمار العلم العلم و العرفان براستی میگویم خذ الكتاب بقوة لا تمنعک الجنود

والصفوف و بقدره لاتضعفها ظلم الظالمين و ضوضاء المعتدين انتهى له المنة والفضل و العطا بما اظهر لعباده لغالى كنوز عرفانه و جواهر خزائن بيانه انه هوالمقتدر على ما يشاء و هو الفضال الكريم فى الحقيقه هر منصفى متحير و هر صاحب عدلى مبهوت چه كه حزيكه خود را افضل و اعلاى اهل علم ميشمرند و در يوم جزا از ايشان ظاهر شد آنچه كه از اول عالم الى حين نشده و وقتى از اوقات فرمودند يا عبد حاضر ناله و حنين منابر ايران مرتفع و بلسان افصح ندا مينمايند و ميگويند الها سيدا سندا مقصودا محبوبا مارا از براى ذكر و ثنيت خلق فرمودى و تربيت عنيت نمودى حال محلّ اعادى نفس تو شده توئى سميع و توئى

*** ص ۱۵۶ ***

بصير ميشنوى كه چه ميگويند و مشاهده نموده كه چه کرده و چه ميكنند و حال مجدد بعضى بتربيت چنين حزين مشغول

انتهى

اين عبد نظر بمحبت و همچنين اخلاصيكه بجناب ايشان بوده لازم دانستم بعضى امورات وارده را ذكر نمايم چه كه ملحدين بحيله و تزوير تمسك نموده اند و هر نفسيرا كه شنیده اند با اوگفتگوئى شده باو توجه مينمايند. جميع آگاهند كه آن نفوس سالها از سطوت ايام مستور بوده اند و چون بقوت مالك ممالك علم و عرفان امروز مرتفع شدند از هر شطرى ظاهر و نير بيان از هر جهتي ساطع با سيوف ضعيفه و بغضا بيرون آمدند البته ايشان آگاهند كه چه مقدار نفوس از جذب بيان مقصود عالميان قصد مقر فدا نمودند و جان را يگان در قدوم مولى الانام نثار گردند اما ميرزا هادى بمجرّد آنكه شنيد او را بابى گفته اند اضطراب اركانش اخذ نمود و از براى زندگاني در يوم دنيا از حيات ابدى و زندگى سرمدى گذشت و بر منبر گفت آنچه كه سزاوار خود او بود لعمر مقصودنا نطق بما ناح

*** ص ۱۵۷ ***

به الروح الامين در هر مقام به منبر رفته و كلمه گفته بر يك منبر تبرى نموده و خود را از كشتن نجات داده يا حبيب فؤادى بقاء وجودش گواهدست بر نفاش و نورين نيرين و جناب اشرف و من قبلهم جناب كاظم عليهم منكل بهاء ابهاء شهادت هريك شاهديست مبين بر ايمان و عرفان و استقامت و ايقانسان صاحبان بصر و سمع اگر خود بعين انصاف و سمع و عدل در آنچه از اول اين ظهور اعظم الى حين ظاهر شده تفكر نمايند و مشاهده كنند كل بكلمه اقبلنا اليك يا اله العالم ناطق گردند سبحان الله

مع انفاق نفوس مقدّسه ارواح و اموال خود را و همچنین قیام بر خدمت امر امام وجوه خلق متوهمین در بیداء غفلت و هیماء اوهام سائر وسالکند مع آنکه کل میدانند او و امثال او اطلاع بر اصل این امر نداشته و ندارند چه که با حق نبوده اند این عبد قریب چهل سنه بخدمت حاضر بوده و کل براین فقره آگاهند مع ذلک هیچ از این عبد سؤال ننموده اند که شاید بنور صدق منور گردند و در این ظهور ظاهر نشود آنچه

*** ص ۱۵۸ ***

که مجّد سبب بلاپای لا تحصی و رزایای لا تعد گردد. باری اینفانی لوجه الله عرض نموده و مینماید که آنحضرت آگاه باشند و بیقین مبین بر امر قیام نمایند قیامیکه قعود آنرا نیابد و بآن تبدیل نشود. حضرت مقصودیکه بقدرت الهی و قوت حضرت باری امام وجوه امرا و علما قیام فرمود ستر اخذ نمود و بحجاب تمسک نجست و احکام و اوامر الهی را القا فرمود از او احتراز نموده اند چه که عبد اوهامند و آنحضرت میدانند لوح حضرت سلطان که از ساحت اقدس ارسال شد شنیده اند و همچنین نامهای ملوکرا یا محبوب فؤادی معرضین بظلمی ظاهر شده اند که شبه نداشته و ندارد و در سنین قبل مکرر الواح مخصوص آنحضرت نازل و ارسال شد و جناب این اسم الله اصدق علیه بهاءالله الاهی مأمور بتبلیغ آن بوده خذ زمام الامر بقدره من عندالله ربنا و ربکم و ربّ العرش العظیم ثم اهد الناس الی صراطه المستقیم و نباه العظیم حال قریب صد جلد آیات و بیّنات از سماء

*** ص ۱۵۹ ***

مشیت نازل در مفتربات بمقامی رسیده اند که هر صاحب صدق و عدل و انصافی شهادت میدهد بر ظلم آن نفوس غافله یک حکایت لوجه الله عرض مینمایم تا آنکه فی الجمله مقام مفتترین و کاذبین معلوم شود یومی از ایام حضرت مرفوع جناب حاجی سیّد جواد علیه بهاءالله الاهی معروف بکربلائی بحضور فائز عرض نمودند خال حضرت جناب حاجی میرزا سیّد محمد خال دیگر علیهما بهاءالله الاهی بزیارت نجف و کربلا فائز شده اند و حال مراجعت نموده اند و اراده رجوع بوطن دارند جمال قدم فرمودند بایشان چیزی گفته عرض کرد خیر، فرمودند چرا شما باید بتبلیغ امرالله مشغول باشید حال برو از قول ما سلام برسان و ایشان را بحضور آور کن دلیلهما الی ساحة العزّ الجلال تشریف بردند یوم دیگر مع حضرت خال راجع شدند و بحضور فائز و لکن جناب خال کبیر تشریف آوردند من دون اخوی دیگر از حضور امواج بحر بیان مقصود علمیان بشارتی ظاهر که احدی قادر بر احصا نبوده بالاخره فرمودند ما دوست نداریم که شما از سدره مبارکه که ما بین شما روئیده و باثمار

حکمت و بیان مزین محروم مانید عرض نمود مولای هزار و دویست سال شنیدم که حضرت قائم در مُدن معروفه مشهوره ساکنند و اولادهای آنحضرت هریک یکسال عزت و عظمت در آمدن موجود و هر نفسی کلمه در تولد آنحضرت ذکر مینمود فی الحین اخذش مینمودند و خورش میریختند و از این گذشته حکایت ناحیه مقدسه چه شد ذکر بحر و غالیچه کجا رفت و همچنین از جمیع علمای حزب شیعه شنیده ام که آنحضرت میآید و ظاهر میشود و دیون شیعیان را ادا میفرماید و جمیع ارض را مسخر مینماید و همچنین ذکرهاییکه این عبد از ذکرش عاجز است چه که مطلب بطول میانجامد بالاخره عرض نمودند مع عظمت و جلال و ذکر خوارق عادات حال میگویند خواهرزاده شماس است این عبد چگونه قبول نماید آنچه از قبل گفته شده حال خلاف آن بمثابه آفتاب روشن و ظاهر تکلیف این عبد چیست نمیدانم بعد لسان عظمت باینکلمه علیا ناطق یا خال حال بمقر خود توجه نمائید و اخبار و شعونات مذکوره و آنچه که سبب توقّف شماس درست در آن تفکر

کنید و معین نمائید مع جناب اخوی تشریف بیاورید لوشاءالله یدلّ الشبهات بآیات محکّمات انّه علی کل شیء قدیر یوم بعد من غیر اخوی تشریف آوردند و یک یک شبهات را ذکر نمودند و جواب نازل او آنچه نازلشده ما بین عباد برساله خال معروف و نظر بحکمت بالغه از بعد اسم خالرا برداشتند و بکتاب ایقان موسوم گشت حال عین میرزا هادی بامثال خود گفته کتاب ایقان از میرزا یحیی است جمیع افتان موجود شما تفحص نمائید تا کذب مفترین معلوم و واضح گردد امید آنکه آنحضرت از اقوال ناشایسته آنقوم بگذرند و بآثار توجه نمایند امر بمثابه آفتاب از برای آنحضرت واضح شود الهی الهی هذا عبدک و خادمک تعلم و تری انّه ما یتکلم من عنده بما عرفته بسلطانک اسئلک یا مقصود العالم و الظاهر بالأسم الأعظم ان تؤیّد عبادک علی الرجوع الیک الانابه به لدی باب فضلک ثمّ وفقهم علی التدارک علی ما فات عنهم فی ایاک انک انت المقدرّ العزیز المختار لا اله الا انت المالك فی المبدء و المال حسب الأمر آنمحبوب فؤاد

آنچه باسم میرزا هادی دولت آبادی نازلشده و نزد اولیا موجود جمع نمایند بنویسند و بید امینی بجناب خلیل علیه بهاءالله برسانند تا ملاحظه نمایند و همچنین کتب آیات و بعد اخذ نمایند چند سنه میشود باسم ایشان لوحی مخصوص نازل نشده اگرچه از قبل مکرر باسم ایشان آیات نازل و ارسال شد و هر یک حجتی بود لائح و برهانی بود ساطع از برای اثبات امر عنقریب از جمیع اقطار عالم ندای بلی و بلی و لبیک لبیک مرتفع خواهد شد چه که مفری از برای احدی نبوده و نیست نسل الله ربنا و ربّ العرش ان یؤید الکل علی ما یحبّ و یرضی ذکر حضرت مرفوع مغفور مرحوم جناب فائز علیه بهاءالله الأبهی را فرمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلی اینکلمات عالیات محکّمات مخصوص ایشان نازل قول الرّب تعالی و تقدّس هو المبیّن المشفق الکریم شهدالله أنّه لا اله الاّ هو الذی فاز فی ایامه أنّه هوالفائز

و سَمّی به من لسانه المقدّس العزیز البدیع نشهد أنّه فاز بالایمان فی اوّل الاّیام و شرب رحیق العرفان من ایادی عطاء ربّه الرحمن أنّه هوالذی زینه الله بطراز الاستقامة الکبری بحیث مامنعه ضواء و لا زماجیر الذین انکروا حکم المآب یا فائز علیک بهائی و عنایتی و رحمتی افرح فی الفردوس الاعلی بما ذکرک مولی الوی فی سجن عکا طوبی لسانک بما اقرّ بتوحیدالله ربّ العرش و الثّری و اعترف بما انزله القلم الاعلی فی الافق الأبهی و طوبی لقلبک بما اقبل الی افق الظهور و بسمعک بما سمع نداء مکلم الطور اذ ارتفع بالحق الذی به نفخ فی الصّور و قام اهل القبور و ظهور یوم النّشور و طوبی لبصرک نشهد أنّه فاز بآثارالله و بمشاهدة الذین نبذوا الوری ورائهم مقبلین الی مشرق آیاته و مطلع بیّناته و مصدر احکامه و طوبی لوجهک بما توجه الی شطره و لسمعک بما سمع نداء الأحلی اذ ارتفع بین

الأرض و السّماء نسل الله تبارک و تعالی ان ینزل علیک من سماء کرمه امطار رحمته و یرزقک من اثمار سدره المنتهی فیکلّ صباح و مساء و یفتح علیک فیکلّ الأحبان ابواب العنایة و الفضل و الاحسان أنّه هو المشفق العزیز المتّان

سبحانك اللهم يا الهى و سيّدى و سندی و مقصودى و محبوبى اشهد بتوحيد ذلك و تقدیس نفسك عن المثل و الأمثال و اعترف بقدرتك و سلطانك و عظمتك و اقتدارك اسئلك يا اله الكائنات و مقصود الممكنات برايات آياتك و اعلام هدايتك و بالتور الساطع الّلامع الّذى اشرق من افق ارادتك بأمرک و عزّك و بحفيف سدره المنتهى و خرير كوثر الحيوان فى الفردوس الأبهى و بهذا التراب الأطهر و هذا الرّمس المطهر ان نقض الى حوائجى و تغفرلى و لابی و امى و الّذين آمنو بك و باياتك ايّرب قدّرى خير الآخرة و الأولى و ماقدّرتة لعبادك الأصفياء الّذين ما منعهم شبهات العالم و لا اشارات الأمم عن التوجه الى بساط عزّك و التقرب الى ساحة مجدك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الرّحيم انتهى

لله الحمد

*** ص ١٦٥ ***

لله الحمد بعد از ذکر از صعود حضرت مرفوع عليه بهاء الله الأبهى امام وجه امواج بحر عنایت و غفرانرا اينخادم در ساحت اقدس مشاهده نمود از جميع جهات رحمت كبرى و عنایات عظمى بحضرت مرفوع متوجه امید آنکه ابناء مقام ايشانرا اخذ نمایند و بآنچه سزاوار ایتام است تمسّك کنند ذکر ايشان هم در ساحت اقدس مذکور اشكرالله والعظمة والعناية له چه كه از لسان عظمت ظاهر شد آنچه كه تلافى مافات عنه را نمود اينخادم از حق جلّ جلاله ميطلبد آنچه را كه سبب توفيق و تأييد است تعالى افضل هذه الأيتام و عنایتة و رحمته و فضله مخصوص جناب مرحوم از لسان عظمت ظاهر شد آنچه كه بقاء ابدى و عنایت سرمدى فائز گشته هنيئاً له و مريئاً له حسب الأمر ابناء و منتسبين عليهم بهاءالله را ذكر نمايند وبصبر و اصطبار وصيّت کنند انه هولالمشفق الغفور الرّحيم اسامى مذكوره در نامه آنمحبوب فؤاد امام كرسى حق جلّ جلاله عرض شد و هريك فائز شد بآنچه كه شبه و مثل نداشته و ندارد

هذا ما نزل لجناب رفيع خ اعليه بهاءالله قوله تبارك و تعالى

*** ص ١٦٦ ***

هو العليم الحكيم هذا يوم فيه اثمرت اشجار الفردوس الاعلى و باثمار الحكمة و البيان و ارتفع خرير ماء الحيوان باسم الله مالک الامكان و سطع التور من افق الظهور بما استوى مكلّم الطور على عرش البيان تعالى الرّحمن الّذى اتى بقدره و سلطان يا رفيع

عليك بهائي البديع افرح بما اقبلنا اليك منهذا الشطر الذي منه اضائت الافاق و ذكرناك بذكر اذ ظهر من اللسان خضعت له
الأذكار كن متمسكاً بجبل العطاء و متشبهاً بذيل رحمة ربك مالك ملكوت الأسماء اياك ان تحزنك مقالات الغافلين او تحجبك
شبهات الذين كفروا بالله مولى الأنام خذ الكتاب بقوة من عندنا انه يقربك الى الافق الأعلى المقام الذي فيه ناد المناد الملك الله
مالك الرقاب قل لك الحمد يا مولى الورى ولك الثناء يا مالك الآخرة والأولى و لك البهاء يا رب العرش و الثرى بما هديتني و
قربتني وانزلت لى ما يكون باقياً بدوام اسمائك و صفاتك انك

*** ص ١٦٧ ***

انت المقتدر العزيز الوهاب

و هذا ما نزل لجناب يوسف خ ا عليه بهاء الله هو الناطق الأمين هذا كتاب يمشى و يقول قد اتى الوعد و هذا هو الموعود الذي
اظهر نطق الأشياء كلها تالله قد ظهر محبوب من فى السموات و الأرضين هذا يوم فيه ظهر ما كان مستوراً فى ازل الأزال يشهد
بذلك من نطق امام الوجود الملك لله رب العالمين يا يوسف خ ا قد ذكرك من احببني و شرب رحيق البيان من كأس عطائي
ذكرناك بآيات لاتعاد لها ما كان مشهوداً على وجه الأرض و مكنوناً فى طبقاتها كذلك نطق لسان العظمة فضلاً من عنده و
هو الفضال الكريم خذ قدح البيان باسم محبوب الأمكان ثم اشرب منه انه يجذبك الى مقام تنطق فيه الذرات الملك و الملكوت
والعظمة و الجبروت لله مقتدر العزيز الحميد و هذا ما نزل لجناب ميرزا هدايت عليه بهاء الله

بسمى المقتدر المهيم على الأسماء

طوبى لك با هدايت بما هداك الله الى بناء المبين و صراط المستقيم قد اخذ فرح الظهور مالك الغيب والشهود والقوم اكثرهم من
الغافلين

*** ص ١٦٨ ***

قد نبذوا ما امروا به فى الكتاب و اخذوا ما نحو عنه بما اتبعوا كل شيطان مريب طهر قلبك بماء الأنقطاع و لسانك من
كوثر البيان و قل الهى الهى لك العطاء بما سقيتني كوثر البقاء و لك البهاء هديتني الى افقك الأعلى اشهد ان فضلك احاط به

ارتعد فرائص عبادك ان تجعلني مستقيماً على حبك بحيث لا تمنعني الأسماء عن تقربتي الي بساطك ولا الأشياء عن التوجه الي انوار وجهك

ايرب ترى عبدك هذا متمسكاً بجبل جودك و منتظراً ظهورات عفوك و عطائك اسئلك ان لا تحببه عمّا عندك المقتدر الغفور الرحيم و هذا ما نزل بجناب ميراز محمد حسين م س ابن عليه بهاءالله بسمى الفضال العليم الحكيم

يا ايها الناظر الى الوجه انا اردنا ان نذكرك في هذاالحين فيهذا السجن العظيم ليأخذك جذب نداء ربك و يقربك اليه انه هوالمقتدر على ما يشاء و هو الفيّاص الغفور الكريم اذا سطع النور و تكلم مكلّم الطور اعرض عنه العباد منهم من منعه الأسماء عن موجدتها و منهم من غرته الدنيا والوانها و منهم من اخذالكتاب

*** ص ١٦٩ ***

بقوّة لا تضعفه جنودالارض و ما فيها تبارك الله مولى العالم الظاهر بالاسم الأعظم الذي به نطقت الأشجار الملك لله مالك هذا المقام الكريم يا محمد قبل الحاء و الستين اسمع نداءالله ربّ العالمين انه يذكرك بما يقربك اليه انه هو ارحم الراحمين توكل في كلّ الامور على الله المقتدر القدير وبلغّ الناس بالحكمة و البيان و عرفهم صراط الله المستقيم

اياك ان يمنعك ما عندالقوم عن اسمي القيوم واياك ان تضعفك قوّة كلّ ظالم بعيد ضع العالم و ما فيه وخذ ما نزل في كتاب المبين كذلك غنّت حمامة البيان على الاعضان امراً من لدن امرٍ حكيم هذا ما نزل لجناب شيخ اسمعيل عليه بهاءالله

بسمى الغفور الرحيم قد ظهر الصراط و وضع الميزان الامرالله المقتدر العزيز المتان قد اخذ اهتزاز الظهور من في القبور و ظهر كل امر مستور فضلا من لدى الله رب الأرباب انا سمعنا هذاك ناديناك عن يمين البقعة النور من السدرة الخضراء الله لا اله الا هوالفرد الواحد المقتدر الغفار يا شيخ يا اسمعيل اعلم انّ النورين الأنورين الحسن و الحسين قصدا مقر الفداء شوقاً للقائي سرعا وحضراً فاز بما قدر لهما من لدى الله مالك الأيجاد ما منعهما الدنيا

*** ص ١٧٠ ***

و الوانها و الأشجار و اثمارها قد اقبلاً و انفقا اروجهما في سبيل الله مالك يوم القيام كم من عبد اقبل الي مقرّ الفداء و ما رجع بما فدا روحه في حبّ الله مطلع الانوار اذا فزت بندائي و شربت رحيق بياني قل الهى الهى لك الحمد بما نورت قلبي بنور

معرفتک و هدیتنی الی مشرق وحیک و مطلع الهامک اسئلک به و بسلطانه و بعزّه و بجائّه ان تجعلنی ناصر امره و القائم علی خدمته بحيث لا تزلّی شبهات العالم و اعراض الأمم أنّک انت المقتدر المهیمن العزیز العلام

هذا ما نزل لجناب حاجی محمد ع ر علیه بهاء الله

بسمی العزیز الفضّال قد اتی الامر و ظهر ما کان مستورا

عن الأبصار و نزلت الآیات و برزت البینات و القوم فی غفلة و ضلال الآ الذین نبذوا الاوهام ورائهم مقبلین الی الله مولی الأدیان قد اتی مشرق وحی الله الذی به ناححت القبائل و ظهرت الزلازل كذلك قضی الأمر من لدی الله مالک المبدء و المآب یا محمد اشکر بما ذکرک الفرد الاحد من شطر السّجن بما انجذبت به افئدة العباد قل یا ملاء الارض اسمعوا

*** ص ۱۷۱ ***

النّداء أنّه ارتفع فی الافق الأعلى ایّاکم ان تمنعکم اوهام الذین انکرو امرالله اذ اتی بالحجّة و البرهان یا قوم هذ یوم و هذا یوم کان مذکوراً فی الکتب و الزّبر و الألواح ایّاکم ان تمنّعوا انفسکم عن هذا الامر الذی به تَضوّع عرف البیان فی الامکان كذلك نطق الکتاب اذ یمشی فی اعلى المقام من الناس من قال اهل الکتاب یمشی قل ای و ربّ الأرباب یمشی و ینطق بل یا کلّ رغماً لكل منکر مرتاب نسل الله ان یوفّقک علی استقامة تستقیم بها ارجل الأنام و یوفّقک علی ذکره و ثنائه و ینطقک بما تنجذب به افئدة اولی الألباب و هذا ما نزل لجناب لامیرزا محمد ن ه ا علیه بهاء الله

هو المحیب بالحکمة البیان سبحان الله نور ظهور مکّم طور عالم را منوّر نموده و آیات و بیّنات الهی احاطه فرموده بشأنیکه از برای منصفین مجال اعراض و انکار نمانده طوبی از برای منصفیکه بسمع و بصر خود بمشاهده واصفا فائز گشت سبحان الله غفلت بمقامی رسیده که حروفرا بر امّ الکتاب مقدّم داشته اند بگو ایملای بیان ضعوا الظنون و الأوهام تالله الحق قد شرق نیر الايقان من افق ارادة الله ربّ العالمین خود را از سلاسل اسماء فارغ نمائید و بازادی قصد مقام اعلى و ذروه علیا کنید

*** ص ۱۷۲ ***

امروز نفحات آیات الهی متضوّع و اسرار مستوره ظاهر و مشهود خود را محروم نمائید و از ما عندکم بما عندالله توجّه نمائید. امروز بحر عطا موجّ و آسمان فضل مرتفع طوبی از برای نفسیکه اعراض ارباب عمائم او را از تقرّب منع نموده و از توجّه باز

نداشت کذلک ذکرک المظلوم فی هذه اللیلة اللّماء لتشکر و تقول لک الحمد یا مقصود من فی السّموات و الارضین انتهى الحمد لله
هریک از اسمای مذکوره برحیق بیان مقصود عالمیان فائز شد. امید آنکه بیاشامند و بر خود حتم نمایند که بقدر قوّه عباد را از اوهام
حزب شیعه غافله حفظ کنند. باسماء از مالک آن محروم نمانند هزار و دویست سنه یا وصی گفتند و از حق جلّ جلاله ممنوع و
محروم بالاخره اعمال و افعال و اقوالشان ثمره که بخشید سفک دم اطهر بود یا علی گفتند و مالک وجودیکه بکلمه اش هزار علی
خلق میشود شهید گردند باری، یوم یوم الله است طوبی از برای نفسیکه از این کأس بیاشامد منقطعاً عما سواه و و التّأیید من الله
مالک الأسماء و الصّفات ذکر محبوب فؤاد حضرت حیدر قبل علی

*** ص ۱۷۳ ***

علیه بقاء الله الأبدی را نمودند حسب الأمر مأمور شدند که دیدنی از اولیا نمایند و مراجعت کنند باید آن محبوب فؤاد در لیالی
و ایام بر خدمت قائم باشند و بذکر و ثنای حق ناطق اصحاب اینظهور اعظم باید بشأنی مستقیم باشند که عالم و مافیة من العباد
و الاشیاء والالوان و الرّخارف و الکتب ایشانرا از افق اعلی منع نماید شاید کنوز حقیقی ظاهر گردد و آن رجالی هستند که غیر
الله را معدوم صرف شمردند ناعقین بسیارند در هر شهر و دیار ظاهر شوند این از اخباریست که در عراق ض و ار سرّ و اوّل
سجن اعظم از قلم اعلی جاری این ارض هم خالی از ناعقی نبوده و نیست خدمت حضرت محبوب جان جناب حیدر قبل علی
علیه بقاء الرحمن و عنایته تکبیر عرض مینمایم و از حق جلّ جلاله از برای ایشان مدد میطلبیم الله الحمد در حضور مذکورند و
بعنایت فائز اولیای ان ارض را تکبیر و ذکر و ثنا میرسانم و از برای ایشان میطلبم آنچه را که سبب ارتفاع کلمة الله و ارتقاء مقام
است ذکر جناب حبیب روحانی لا احمد علیه بقاء الله و عنایته را فرمودند و بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این آیات عالیات
محکّمات مبارکات مخصوص

*** ۱۷۴ ***

ایشان از سماء مشیّت مالک اسماء و صفات نازل

هو المشفق الکریم

قوله جل بیانه و عزّ برهانه

حمد و ساذج آن شکر و جوهر آن سزاوار بساط قرب قدس حضرت مقصودبست که خلق بدیع را باراده مطلقه نافذه جاذبه از عدم بحت بطراز وجود ظاهر فرمود و مزین داشت این خلق از ماعندالقوم یعنی حزب قبل و بیان و ما عندهم مقدس و منزهند چه که من دون اینحکم بدیع در مقام اول و رتبه اولی صادق نه طوبی از برای صدریکه باسم یا طاهر مقدس از نقشهای عالم است و از برای اذنیکه مطهر از قصصهای کاذبه امم است ایشانند اهل بها و اصحاب سفینه حمرا که از قلم اعلی در قیوم اسماء ذکرش نازل و راسخ و ثابت و مرقوم یا احمد علیک بهائی و عنایتی لازال مذکور بوده و هستی نامهای شما که بعدد حاضر ارسال داشتی هریک بشرف اصغا فائز و بلحاظ عنایت مخصوصه مشرف طوبی لک و لایبک الدین الله ظاهر الأرض بوجوده و باطنها بجده

*** ص ۱۷۵ ***

لعمری قد انزلنا له ما لاتعاده زخارف الدنیا کلها و لابیانات العلماء و لافرات العرفاء و لا آه آه الحکماء مقصود از علما و عرفا و حکما در اینمقامات نفوسی هستند که باسباب ظاهره خود را میآریند و در باطن سدود مانعه اند از برای احزاب عالم و آلا عارف حقیقی و عالم معنوی و حکیم الهی در عرصه ظهور میان مالک ادیان بر سُرر ایقان متکی و مستوی یا احمد انشاءالله بمتابه نار مشتعل و بمتابه نور لائح و ساطع باشی بشأنیکه کل از حرارت محبت سبیل الهی را بیابند حق را از باطل تمیز دهند و باستقامتی فائز گردند که حرکت عالم آنرا حرکت بدهند و وضوای امم آنرا نلغزاند اولیای آن ارض و اطراف را از قبل مظلوم تکبیر و سلام برسان قل افرحوا بما اقبل الیکم مالک الوجود و سلطان الغیب و الشهود و ذکرکم بذکر جعله سلطان الأذکار و أمها لهم ان یقولوا لک الحمد یا محبوب الأرض والسما و لک التناء یا مالک الفردوس الاعلی و لک الشکر یا من باسمک خضعت الجنة العلیا نستلک یا محبوب العالم و مقصود الامم ان تویدنا علی القیام علی خدمة امرک بحیث لاتمنعه الجنوده و الصفوف

*** ص ۱۷۶ ***

ایرب ترانا منقطعین عن دونک و متمسکین بجبل قدرتک قدر لنا ما ینبغی لجودک و عطائک و رحمتک و الطافک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی یمینک ازمة من فی السموات و الأرضین

البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی الدین نسبهم الله الیک و علی الدین یحبونکم لوجه الله مالک هذا المقام العزیز المنیع

انتهی

این فانیهم خدمت ایشان سلام و ثنا و تکبیر و بها میرساند حق شاهد و گواه که از نظر نرفته اند و لازال در بساط بیان مقصود عالمیان که دارای مقام بوده اند امید آنکه از سدرهای وجود اثمار طیبه طاهره که سبب اعلاء کلمة الله است طاهر شود و عالم بنعمت قرب متنعم گردد. انّ ربّنا هوالمقتدر القدير و بالاجابة جدیر

اینکه درباره جناب مرفوع مرحوم ملا غلام رضا علیه بهاءالله الأبهی مرقوم فرمودند چندی قبل مخصوص ایشان لوح امنع اقدس و همچنین زیارت از لسان عظمت نازل و ارسال شد فی الحقیقه تجلیات انوار نیر عنایت حق جلّ جلاله نسبت بایشان و جناب ابن بمثابة نور ساطع و لائح له الحمد و له الشکر

*** ص ۱۷۷ ***

و له الثناء و له البهاء از حق از برای ایشان تأیید و توفیق میطلبم و بعد از عرض ذکر اسم ایشان امام کرسی بیان مقصود عالمیان این آیات محکمت نازل قوله تبارک و تعالی یا مهدی علیک بهائی و عنایتی چندی قبل از جهة عرش اعظم آیتی نازل الّتی بهاماج بحر الغفران و حاج عرف عنایة ربّک الرحمن و بهاء اشرق نیر الفضل و ظهر ما یكون باقیا بدوام ملکى و ملکوتی انّ ربّک هو الغفور الرحیم قد ظهر مالانفادله لتشکر ربّک المبین العلیم مکّرر ذکر من صعد الی الأفق الأعلى از قلم ابھی جاری و نازل اشکر و قل لک الحمد یا بحر العطاء و لک الشکر یا مالک البقاء اسئلک ان تؤیّدنی علی خدمة امرک بحیث لا یمنعنی منع المانعین و ضرّ الظالمین و نار المعتدین و اعرض المعرضین و اما ماسئلت فی البیت لک ان تؤدی به دیون من صعد الینا هذا ینبغی لک و لمن تمسک بهذا الجبل المتین قل لک الحمد یا اله من فی السموات و الأرضین یا ابن اسمی الأصدق المقدّس قد فاز من صعد الی الأفق الأبهی بما لا فاز به اکثر العباد بشرالمهدی علیه بهائی و من معه بعنایة الله

*** ص ۱۷۸ ***

ربّ العالمین لله الحمد لحاظ عنایت بتو متوجّه منتسبین هریک فرداً فرداً را بفضل و عطای حق بشارت ده کل در ساحت اقدس مذکورند و بعنایت مخصوصه مزین و فائز قد قدر لهم ما لو یظهر منه اقل من سمّ الأبرة لینصعق العباد الا من شاءالله ربّ العرش العظیم باید آنجناب بعدل ظاهر شوند که صیثش آنجهاترا احاطه نماید هذا ینبغی لک و لنسبتک بهذا الامر الأقدس الأعظم العزیز المبین کن کالتار بین الأخیار لیجد منک کلّ نفس حرارة محبة الله ربّ العرش و الكرسي الرفیع قد فزت مرّة بعد مرّة و سمعت کرة بعد

کَرَّة ما لو یلقى علی الجبل لطار شوقاً لذكرالله العظیم الحکیم كذلك نطق لسان عنایتی فضلاً من عندی لیأخذک جذب البیان و یجعلک متحرکاً منجذباً طائراً فی هواء محبة ربک الرحمن الرحیم انتهی اینعبد هم خدمت هریک از منتسبین سلام و تکبیر و بها میرساند و از بدایع فضل و رحمت نامتناهی الهی از برای ایشان میطلبد آنچه را که اشاره وجود از آن ظاهر شود امید

*** ص ۱۷۹ ***

آنکه این استدعا بشرف قبول فائز و عالم از این اثمار منقفع گردد چه که ایام ظهور است و عنایت و نعمت و مائده محیط آن ربنا هو المعطی الکریم و هو السميع المجیب الروح و الثناء و الذکر و البهاء والتکبیر و العلاء علی حضرتکم و علی من نسب الیکم و علی من یحبکم و علی اصحاب السفینة الحمراء الذین لمن ینکر عندهم الأسماء و ملکوتها و لا المرایا و شموسها اولفک اهل البهاء حقاً حقاً فی کتاب الله رب العالمین خ ادم ۱۹ رجب سنه ۱۳۰۸ مقابله شد

محبوب روحانی جناب ابن اسم الله الأصدق^{۲۲۰} علیهما من کلّ بهاء ابناه

ملاحظه فرمایند

بسم ربنا القدس الأعظم علی الابهی

۱۵۲

یا حبذا نصره الله علم الله المقتدر علی ما یشاء بر اعلی مقام عالم نصب فرمود ذلتش مالک عزتها شکستش سلطان فتحها قد خسر الذین انکروا قدرة الله و سلطانه و نقضوا میثاقه و کفروا بآياته و جاهدوا علی طفاء نوره و جاهدوا ما اتی به فی ایامه تعالی الملك افرد الحق العزیز القیوم و تعالی سلطانه المهیمن علی ما کان و ما ینکون عالم از کلمه پدید آورد و انهار معانی و بیان در او جاری

*** ص ۱۸۰ ***

و ساری فرمود باب ملکوت را باسم مبارکش گشود و من علی الأرض را بان دعوت نمود چه مقدار از عباد جزای اعمالشان حجاب شد و ایشانرا از مشاهده اشراقات انوار توحید منع نمود و چه مقدار از ماسوی الله گذشتند و بظلم عنایتش پیوستند اوست

مقدّریکه حجابات غلیضه را باصبع اراده شق نمود و سبحات جلیله را خرق فرمود جنود عالم قادر بر منع نه و صفوف امم لایق
ذکره بلند نمود هرکه را خواست هوالفرد الواحد المقتدر الّذی یفعل بسلطانه ما اراد انه هو المراد فی المبدء و المعاد

سبحانک یا من بنورک انارت آفاق المعانی و البیان و باسمک تزینت سماء العرفان بانجم الّذکر و البیان اسئلک بقدرتک و قوتک و
سلطانک و عزّک و عظمتک و اقتدارک بان تکتب لاولیائک من قلم فضلک ما یقرّهم الیک و یسقیهم كأس العطاء باسمک و
عنایتک ایّرب تریهم ناظرین الی افقک متمسّکین بمجل جودک تری یا الهی اعینهم منتظرة بدائع رحمتک و ایدیههم مرتفعة الی سماء
جودک ایّرب لا تحییهم عمّا ینبغی لکرمک و الطافک و لا تمنعهم عن اشراقاته انوار وجهک ایّرب تری الّذی

*** ص ۱۸۱ ***

دار البلاد لاعلاء کلمتک و ذکرک و حمل الشدائد فی ایّامک اسئلک بان تؤیّده فی کلّ لأحوال بمظاهر قوتک و اقتدارک و
مطالع قدرتک و اختیارک انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت المهیمن القیوم

یا محبوب فؤادی دستخطهای متواتره بمنابه امطار ریاض وجود را سقایه نمود و تازه فرمود الحمدالله الّذی وقّفکم علی الأرسال و
وقفنی علی قرائة ما فیها من الازکار و بعد از اطلاع قصد مقام نموده امام وجه مالک انام عرض شد در هر کزه از سماء عنایت
مالک احدیه نازل شد آنچه که خلق عالم از ذکرش عاجز و قاصر تا در این کره بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این کلمات
عالیات از مشرق اراده اشراق فرمود قوله تبارک و تعالی بسمی السّامع البصیر

یا ایّها الناظر الی الوجه نامهای متعدّده از شما رسید و کل تلقا وجه مظلوم بشرف اصغا فائز له الحمد و له الشکر بما ایّدک
علی الأقبال و علی الأقرار و علی الاعتراف و علی التوجّه و علی الأصغاء و علی الاستقامة علی امر فرت منه قساورة العالم الامن
شاءالله ربّک القوی الغالب القدير ابطل عوالم معانی و بیان نفوسی شد که سطوت امر او شک و ریب علما ایشانرا از مالک اسما
منع نمود و از بحر فیض قیاض محروم نساخت الله اکبر آن نفوس را شبه

*** ص ۱۸۲ ***

و مثلی نبوده و نیست جمیع کتب الهی از قبل و بعد بر علو و سموّ مقام آن نفوس مطمئنّه شاهد و گواه طوبی از برای نفسیکه
بطراز استقام مزین و و برداء وفا فائز حزب الله را از قبل مظلوم تکبیر برسان بگو راضی مشوید که بمنابه حزب قبل بامور لاسمینه

لایغنیہ مشغول گردید در قرون و اعصار عابد اصنام بودند و عاکف اوہام و خود را اعلی الخلق و افضلہم میدانستند و در لیالی و ایام ظهور مالک انام را از حق جلّ جلالہ بکمال تضرّع و ابتہال مسئلت مینمودند و چون باب لقا مفتوح و سرّ مکنون را از افق غیب ظاہر و مشرق و بحر بیان مواج از عالم و جاہل بر اعراض قیام نمودند سبحان اللہ بقطرہ از دریای مکاشفہ و شہود فائز نگشتند فاعتبروا یا اولی الأبصار حال مجدداً اہل بیان بھمان اوباہات ناطق مشغولند گاہی ذکر تحریف و ہنگامی ذکر وصی و وقتی ذکر مرآت و فوق آن نمودہ و مینمایند بگو ای بیدانشان ہزار و دویست سنہ و ازید باین اسباب مشغول بودید ثمر آن را نیاوردید

*** ص ۱۸۳ ***

تا بر عالمیان ظاہر و ہویدا گردد بلی ثمر آن شد کہ بسبب و لعن سلطان وجود مشغول گشتید و بالاخرہ بر سفک دم اطہرش فتوی دادید ایکاش عالم خلق نمیشد و این ظلم کبیر ظاہر نمیگشت بھود از ظلم آن حزب بحق پناہ بردہ و میبرد و کذلک احزاب اخری بگو امروز یوم توحید حقیقی است آفتاب ظهور از افق سماء فضل مشرق و لائح ذکر غیراللہ جایز نبودہ و نیست بنفوسیکہ باسما متمسکند تازہ از برای مطلع اوہام اذکار جدیدہ تتبع نمودہ اند قدر خسرالذین کذبوا بآیات اللہ و بیناتہ وانکروا حجّتہ و برہانہ الا اثم من المعتدین فی کتاب اللہ ربّ العالمین منتسبین و بیت ع ط کل را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بعنایت حق بشارت دہ صعادت امّ الأولیاء و فزت بما لا فاز بہ اماء الأرض الا من شاراللہ المقتدر القدير البهاء المشرق من افق سماء فضلی علیک و علی من معک و یسمع قولک فی هذا الامر الأعظم وهذا النبء العظیم انتھی

لازال در ساحت حضرت عنی متعال مذکور بودہ و ہستید امطار نازل و فرات جاری و فضل مشہود و نور ساطع و بحر مواج و عرف متضوع

*** ص ۱۸۴ ***

و آفتاب توحید حقیقی مشرق ولکن کل غافل و محجوب سلطان وجودیکہ از اول ایام تا حین امام وجوہ عالم قیام فرمود و اہل آفاق را من غیر ستر و حجاب بافق اعلی دعوت نمود اہل بیان از او اعراض نمودہ اند و باوہامات جدیدہ کہ صد ہزار بار از اوہامات عتیقہ حزب شیعہ سقیم تر است تمسک نمودہ اند فی الحقیقہ انسان متحیر و صاحبان ابصار متحیر بل کلّ اشیا متحیر حق

منیعیکه آیاتش عالم را احاطه نموده و ظهوراتش بمثل شمس در وسط زوال ظاهر و لائح او را گذاشته اند و بنفوسی تمسک بسته اند که قابل ذکر نبوده و نیستند سبحان الله این چه غفلتی است که عالماً اخذ نموده عمر رتبا انّ القوم فی غفلة عظيمة و سکر عظیم اینکه درباره جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله مرقوم داشتند عریضه ایشان در یوم ششم ماه مبارک رمضان چهار ساعت و نیم از روز گذشته امام وجه مولی العالم عرض شد و بشرف اصغفا فائز و یک لوح امنع اقدس از سماء فضل مخصوص ایشان نازل لله الحمد فائز شدند بآنچه که عرفش بدوام صفات علیا باقی و دائم است هنیئاً له و مریئاً له اینفانی هم خدمت ایشان سلام میرساند و عرض مینماید آنچه را که سبب ارتفاع کلمه الله است

*** ص ۱۸۵ ***

از حق تعالی شانه این خادم سائل و آمل که ایشانرا مؤید فرماید بر آنچه لایق ایام اوست و اینکه ذکر جناب ال محمد و لاحیدر علی من اهل یا علیهما بهاء الله را فرمودند و همچنین استدعای ذکرشان در ساحت امنع اقدس این امل محقق گشت و ذکرشان در پیشگاه حضور مالک ظهور بشرف عرض فائز فوله تبارک و تعالی

یا حزب الله چندی قبل مخصوص اولیاء آن ارض الواح بدیعه منیعه نازل و بتوسط یکی از افنان علیه بهائی ارسال شد انشاء الله بآن فائز شوند و از بحر بیان رحمن بیاشامند یا حزب الله آنچه از قلم اعلی جاری و نازل کل ظاهر و مشهود ناعقین از اطراف هجوم نموده اند و بمتابه ذیاب قصد اغنام الله کرده اند ایکاش نفسی از انقوم سئوال مینمود که حزب قبل یعنی شیعه از آنچه گفته اند و عمل نموده اند اجرش چه شد و جزای ایشان در یوم جزا چه بود لعمر الله باوهم متمسک بودند و خود را از اهل یقین میشمردند و عبده اسماء بودند و خود را از اهل توحید میدانستند اف لهم و بما اکتسبت ایادیهیم ثمره اعمال آن نفوس مجعوله مردوده غافله کاذبه اعراض از حق بوده چنانچه ظاهر و هویدا گشت قولوا

*** ص ۱۸۶ ***

انه يعلم خائنة الأعین و خافية الصدور بکمال اتحاد و اتفاق از کوثر عرفان بیاشامید رغماً للذین انکروا حجّة الله و برهانه و قالوا مألعنوا به فی الدنیا و الآخرة انه هو الحق لا اله الا هو و هو الامر الحکیم و هو الامر المبین تازه بجبل تحریف و امثال آن تمسک نموده اند بر حزب الله کل لازم و واجب که نفوس ضعیفه را از نفاق ناعقین و شبهات معتدین حفظ نمایند. لعمر الله اهل بما ماسوی

الله را بمثابه کفّ تراب مشاهده مینمایند ایشان بر استقامت مستوی و بر نمارق نور جالس طوبی للعارفین الهی الهی تری اصفیائک
مشتعلین بنار حبّک و متوجهین الی افقک و متمسکین بحبل عنایتک لک الحمد یا مقصود العالم و معبود الأمم بما اوضحت لهم
السبیل و انزلت لهم الدلیل و اظهرت لهم ما قربهم الی بحر لقاءک و سماء جودک اّرب اسئلک بآیاتک الکبری و ظهورات قدرتک
فی ناسوت الأنشاء و بحور المعانی المکنونة الّتی كانت مستورة فی آیاتک و کلماتک و بالسفینة الّتی تتحرک مرّة فی الهواء و تارة
علی البرّ و اخرى علی بحر ارادتک و مشیتک بان تؤیّد اصفیائک علی الاستقامة

*** ص ۱۸۷ ***

علی امرک علی شأن لایرون سواک الأکواد عین نملة متیته اّرب قربهم الی مقام فیہ ارتفع خباء مجدک و نصبت خیام امرک و
ارتفعت اعلام نصرتک انک انت المقندر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی السموات و الأرضین انتهى
عند هر کلمه از کلمات حق ﷻ و عمّ نواله و عزّ بیانه کتب عالم خاضع و خاشع صد هزار افسوس که نفوس موهومه خائنه از
مشرق غیب مکنون محروم مشاهده میگردند امروز ربیع عنایت است و امروز آسمان افضل مرتفع جهد نمائید شاید بذکری فائز
شوید و یا بخدمتی مفتخر یوم عظیم است و امر عظیم و فضل عظیم طوبی للعارفین و طوبی للبالغین و ویلّ للغافلین اینکه درباره
ناعقین مرقوم داشتید هر نفسی باقل از سم ابره ببصر فائز شود کل را معدوم و مفقود مشاهده نماید کثرت نعمت سبب غفلت عباد
شده لعمر ربّنا نازل شده آنچه که مهیمن است بر اسما و ملکوتها و صفات و جبروتها و بیان و علوه و فرقان و ضیائه حال نائمند
زود است نزد حشر آیات الهی بهوش آیند و بر اعمال خبیثه خود شهادت

*** ص ۱۸۸ ***

دهند ایقوم بترسید از خداوند قادر غالب قاهر اینست آنظهوریکه نقطه بیان روح ما سواه فداه عند ذکر اسمش بکلمه اناّ اول
العابدین ناطق باری از دریای کرم الهی و سماء وجودش سائل و آمل که کل را بر رجوع تأیید فرماید که شاید عباد از نفعات ایام
مالک ایجاد محروم نمانند اّنه علی کلّ شیء قدیر و از قبل در دستخط های آتمحسوب عرایض بعضی از اماء بوده جواب هر یک از
اسماء فضل الهی نازل و ارسال شد انشاءالله بآن فائز شوند و از بحر رحمت بیاشامند هر اسمی تلقاء وجه حاضر بآیات الله فائز آیا
چه شده که عالم از بحر علم و فرات رحمت و سدره دانش محروم مانده اند آیا بچه متمسکند لعمر ربّنا و مقصودنا سبیل و دلیل و

عبادت و توجهشان از ظنون و اوهام ظاهر گشته بآس عمل المربین الأمر بیدالله رب العالمین حق را شکر و سپاس که امواج بحر بیان را بشکل نیر برهان از افق سماء سفینه حمرا ظاهر و آشکار فرمود سبحان الله دریا مَوَاجِ آفتاب مشرق نور ساطع ولامع

*** ص ۱۸۹ ***

مع ذلك غافلين و ملحدین و ناعقین در رب مبین تلعب بهم الأشياء کلّها و هم لا يشعرون انسان متحیر که معرضین بیان چه ادراک نموده اند و چه فهمیده اند آیا رشحات اناء معانی را ندیده اند و یا تفرّجات حمامه ابدی را نشنیده اند حیات از کیست و ممات از که در یکی از الواح اینکلمه علیا از قلم اعلی نازل قوله تبارک و تعالی انا نفخنا فی الصور و هو قلمی الأعلی و به احیننا من فی الارض و السماء الی آخر بیانہ روح من فی ملکوت الأمر و یخلق فداہ حق جلّ جلالہ اولیاء خود را حفظ فرماید آنمحبوب باید بکمال همت بر حفظ نفوس ضعیفه قیام نمایند شاید بمثل اوهامات قبل مبتلا نشوند وقتی از اوقات فرمودند بگو یا حزب الله باید بشأنی بر امرالله ثابت و مستقیم باشید که ماسواہ را معدوم و مفقود مشاهده نمائید اگر از جمیع اشطار نعیق مرتفع شود بمثابه طنین ذباب شمرد بل احقر لو اتم تعلمون نفحات آیات در قطب عالم متضوع و ید اقتدار باعلم انّی انا المختار آشکار بگو ای ناعقین بساط ظنون و اوهام را برچید بساط الله ظاهر و مالک قدم بر اوجالس اتقوالله ولا تکونوا من الظالمین
انتهی لعمر مقصودنا و مقصودکم شعله

*** ص ۱۹۰ ***

آیات الهی و انوار بیان رحمانی عالم را اخذ نموده ولكن المحتجبین فی حجاب مبین و اینکه ذکر شهدا علیهم منکل بهاء ابھاء و تفصیل واقعات آن ارض را مرقوم داشتید این فقرات را حضرت غصن الله الأكبر روحی و ذاتی و کینونتتی لتراب قدومه الفدا خواسته بودند اگر صحیح آن مقدّس از کذب و ظن بدست افتد ارسال نمائید بسیار محبوب است چه که مقصود حضرت غصن الله روحی فداہ و انکه برحسب ظاهر آنچه در این امر واقع شده مرقوم دارند تا سبب دانائی و آگاهی اهل عالم شود
و اینکه ذکر در جز اقبالشان بافق اعلی و تقدیستان از ماسوی الله مرقوم داشتند این فقرات در ساحت امنع اقدس بشرف اصغاء مولی الوری فائز قوله تبارک و تعالی

یا ابن اسمی یا ایها السائر فی البلاد لذکری خائن و سارق و ناعق و ملحد در اطراف و اقطار ظاهر و این آنخبريست که در اول
ایام از قلم اعلی جاری و نازل آتہ اخبر الکّل بما ظهر و نظهر یشهد بذلک من ینطق فی هذا الحین اتی ایالله رب العالمین انا نذکر
اولیائی فی جز الدین ذکرهم و نبشّهم بعناية الله و رحمته و نذکرهم بما نزل من قلمی

*** ص ۱۹۱ ***

فی زبّری و الواحی و نخبهم بما قدرهم امرأ من عندی و انا المقدر القديم یا حزب الله در امر اینمظلوم تفکر نمائید از اول ایام تا
حین در دست اعدا مبتلا آنی براحت و حفظ خود نپرداخت امام وجوه امر او علما و فقها ندا نمود و کل را بافق اعلی دعوت
فرمود و چون نور ساطع و امر فی الجملة ظاهر معرضین ازخلف حجاب با اسیاف بغضا بیرون آمدند و قصد مقصود عالمیان
نمودند لعمرالله از بحر عرفان محرومند و از اشراقات انوار آفتاب معانی ممنوع و از اصل امر غافل و بیخبر یلعبون باهوائهم و لا
یشعرون و قالوا مالا قاله الاولون و قصدوا مالا قصده الآخرون بعضی از جهّال اعتراضاتی تریب داده اند و او را دام حزب الله نموده
اند آیا از یفعل ما یشا چه ادراک کرده اند و از یحکم ما یرید چه فهمیده اند هر صاحب بصر و انصافی شهادت میدهد بر
عظمت امر و علّوش و همچنین بر تقدیس و تنزیهش ماخلف حجاب نبودیم امام وجوه ظاهر و آشکار بیان ظاهر و عمل آشکار
از حق میطلبیم عباد خود را

*** ص ۱۹۲ ***

از نور نیز عدل و انصاف محروم نفرماید و بر رجوع تأیید نماید اوست قادر و توانا لاله الاهی العزیز الأهی انتهى
طوبی از برای آن نفوس که از کأس استقامت آشامیدند اینعبد فانی از حق باقی تأیید و توفیق از برای دوستان میطلبد و
بهریک ذکر و سلام و تکبیر میرساند در هر حال انشاءالله غلبه با آنمحبوب روحانی بوده و هست. اینکه درباره ناعقین و معتدین و
مفتترین و ظالمین بیان مرقوم داشتند آن حزب قابل ذکر نبوده و نیستند

الحمدالله اکثری از اولیاء بارض مقصود فائز مدّتها در جوار ساکن و در ظل آفتاب عظمت مستتریح دیدند و شنیدند و آگاه
گشتند فرمودند یا ابن اسمی امر نباء اعظم است البته بمراتب از اقوال و مفتریان مشرکین قبل باید اعظم و اکبر مشاهده شود هر یوم
نفسی و انفسین او جمعی بارض اقدس وارد کل دیدند و شنیدند و آگاه گشتند ولکن در اینمدت یکنفس جزیره با حضرات بوده

البته تفصیل آن بسمع آنمحبوب رسیده و یا میرسد مع آنکه در بلد آنگریز است یک نفس را نگذاشته در آنجا ساکن شود و یا بشغلی مشغول گردد لئلاً یطلع بما عندهم

*** ص ۱۹۳ ***

باری این ارض ذکرش و عملش آشکار است از شمس ظاهر تر و از سماء مرتفعتر طوبی للناظرین و طوبی للسامعین و المنصفین بیان الهی بمقامی ظاهر که امّ الکتاب از امّ البیان متحیر از حق میطلبم انصاف عطا فرماید و عباد خود را از نور عدل محروم نسازد و تکلیف آنمحبوب حقیقی حفظ عباد است و آنچه از شدائد نوشتید حقّ لاریب فیها اینخادم فانی از حق سائل و آمل بیدها بالبسط و الرّخا آنّه هو مولی الوری و المقتدر علی ما یشاء و اینکه مرقوم داشتند دو ماه او ازیدات که آنچه نوشته اند اینفانی بجواب آن مؤید نشده فی الحقیقه همین قسم است که مرقوم داشته اند ولکن قلب آنمحبوب شاهد و گواه که این اهمال را دو سبب بوده یکی اطمینان که لله الحمد آنمحبوب فواد فائز شدند و امواج بحر اعظم را دیده اند و نداءالله را شنیده اند و آثارهم در هر شهری رفته آنچه که از وصف و ادراک اهل عالم مقدّس و میراست و سبب دیگر کثرت اشغال تحریر لازال فرموده و میفرمایند نهای تازه جدیده بدیعه را باید توجه نمود و آب داد که مبادا از سموم مفتریات

*** ص ۱۹۴ ***

معرضین بمرض خشکی مبتلا شوند آنمحبوب لله الحمد بخدمت مشغولند و بنصرت قائم یسئل الخادم رتّه بان یفتح علی وجههم ابواب فضله و رحمة آنّه هوالمشفق الکریم و السّامع المحیب و اینکه درباره جناب لا صادق از ابناء خلیل مرقوم داشتند و ذکر اینکه اراده او اداء حقوق داشتند و بعد موفق نگشتند این فقرات تلقاء وجه بشرف اصغا فائز قوله تبارک و تعالی یا ابن اسمی علیک بهائی اداء حقوق الهی بر کل فرض است و حکمش از قلم اعلی در کتاب نازل و ثابت ولکن اظهار و اصرار ابداً جائز نه. هر نفسی مؤفّق شود بر اداء آن و بروح و ریحان برساند مقبولست و الا فلا از بابت تدکّر یکبار باید عموماً در مجلس ذکری بشود و بس نفوس موقنه ثابته و بصیره خود اقدام مینمایند و بما امروا به من لدی الله عامل میشوند نفع اینفقره بخود آن نفوس راجع انّ الله غنی عن العالمین حزب الله محزون نباشند لعمرالله مقدرش از برای ایشان آنچه که محصین از اخصایش عاجزند انتھی

آنچه آنمحبوب از عدم قبول مرقوم داشتند بعد از عرض فرمودند نطق بالصدق چه که بغنا و استغنا امرالله مرتفع شده و میشود ینبغی الأولیائی ان یتمسکوا بما یرتفع به امرالله و سلطانه انتهى فی الحقیقه همان قسم است که آنمحبوب نوشته اند اینخادم فانی از حق باقی سائل و آمل که اولیا را یعنی نفوسیکه ایادی امرند و بطراز تبلیغ مزینند و بر خدمت امر قائم موقف فرماید بر آنچه که سبب اعلاء کلمه اوست این ایام در اینفقره ذکر شده امید هست باب فضل مفتوح شود و ید عنایت عطا فرماید آنچه را که سبب و علّت علوّ و سمو اولیاء اوست جناب لا محمد فارانی علیه بهاءالله باین عبد ورقه ارسال داشته اند و مخصوص خواسته اند این عبد بنیابت ایشان بزیارت فائز شود لذا او در لیل دوشنبه پنجم ماه مبارک رمضان سه ساعت گذشته قصد مقام اعلی و ذروه علیا نموده و عمل شد آنچه مقصود بود بعد از اتمام لسان عظمت باینکلمه مبارکه ناطق قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه یا عبد حاضر لله الحمد فائز شدی و عمل بطراز قبول مزین بشر الذی اراد لقاءالله المهیمین القیوم

*** ص ۱۹۶ ***

له ان یقول الهی الهی قد وجدت عرف ظهورک و اقبلت الی طور عرفانک اسئلک بلئالی بحر علمک و حکمتک و آیات کتابک و اسرارها و قلوب اولیائک و ضیائها و نورها بان تقدّر لی من قلمک الأعلی ما ینفعنی فیکلّ عالم من عوالمک و یقرّینی الیک تعلم یا الهی و سیّدی بانّی لا اعلم ما ینفعنی و ینصرّنی انک تری و تعلم و تسمع وانک انت السّمیع البصیر انتهى

لله الحمد فائز شدند بآنچه که مقصود مقرّین و امل مخلصین است اینفانی از حق میطلبد که ایشانرا موقف فرماید و مؤید دارد بشأنیکه بحق وحده تمسک نمایند واز دوش فارغ و آزاد اینست مقام توحید حقیقی که در اینظهور ظاهر شده صد هزار طوبی از برای آملین و علمین و دیگر دستخطهای قبل آنمحبوب فؤاد بعض اسامی مذکور هریک بآیات الهی فائز و بانوار بیان رحمن منور لعمر مقصودنا و مقصودکم بحر بیان الهی بعد از ذکر اسما بشأنی مّوّاج که السن و اقلام از ذکرش

*** ص ۱۹۷ ***

عاجز و قاصر است صاحب الأمر کل را تکبیر برسانید و بما نزل لهم بشارت دهید امید هست آفاق آنجهات بنور اتحاد و اتفاق منور شود و کل ما ینبغی عامل مکرر لسان عظمت باینکلمه علیا ناطق یا حزب الله وقت را از دست مدهید قدرش را بدانید لعمرالله معادله نماید بآنی از این ایام قرون و اعصار هذا ما شهد به الله اذ استوی علی عرشه الأعظم بسلطانه العظیم انتهى امید هست که کل بکلمه رضا فائز شوند و بذکر و ثنا حق جلّ جلاله ناطق السلام و الثناء و التکبیر و البهاء علی جنابکم و علی من معکم و علی الذین منعتهم سطوة الجابرة و الفراعنه الذین زیتو رؤسهم بالبيضاء و الخضراء و صدوا الناس عن سبيل الله رب العالمين خ ادم فی ۱۹ شهر ر ج سنه ۱۳۰۴ مقابله شد

*** ص ۱۹۸ ***

جناب ابن اصدق علیه بهاء الله ابھی

هو الظاهر الباهر القائم امام الوجوه

یا ابن اصدق علیک بهائی و عنایتی انا سمعنا نداء الذین اشتعلوا ربنا محبة الله و قاموا علی خدمة امره بميثاق مبین و عهد متین نسئل الله تبارک و تعالی یمدهم بجنود الحکمة و البیان و یؤیدهم علی ما یرتفع به امر الله هو المقتدر علی ما یشاء لاله الا هو العزيز المنان طوبی لمقام تشرف فی اول الرضوان بذكر ربه الرحمن مولى الأديان لله الحمد مع اعراض عالم و اغماض امم ایادی امر الهی بهمت تمام بر امر قیام دارند و از کوثر بقا رغما للاعدا باسم ابھی میآشامند یا اولیاء الله باجتماعکم و حبکم فی یومه اقر نعر نقطة البیان فی قطب الجنان و قال هنیئاً لکم یا اهل البهاء انتم الذین وفیتم بميثاقی عهدی اشهد انکم من لثالی اصداق بحر البیان و امواج عمان ربکم الرحمن طوبی لبيت

*** ص ۱۹۹ ***

تشرف بقدمکم و ارتفع فيه ذکر محبوبی و محبوبکم انی اباهی فی الجنة العلیا بوجودکم و حبکم و اجتماعکم و استقامتکم طوبی لصاحب البيت الذى قام بين الأنام علی خدمة الله مالک الأیام در این حین جناب اسم رضا علیه بهائی و عنایتی حسب

الأمر از سجن نبیابت نفوس قائمه قصد مقام نمود و در آخر یوم زیارت فائز و بقبول مزین الهی الهی اسئلك بالأسرار المكنونة فی آیاتك و بالانوار المشرقة من افق ظهورك ان تقدّر لكلّ واحد من ابادی امرک ما ينصب به اعلام هدايتك بين بریتك و رأيات نصرتك فی بلادك ائرب تريهم مقبلين اليك و متمسكين بحبل عنايتك اولفك يا الهی عباد ذكرتهم فی كتبك و زبرك و الواحك انت الّذی رفعت امرک الى مقام تحيّرت به الأفكار و ارتعدت فرائص الأشرار ما من مدينة آلا و قد فازت بانوار ذكرك اسئلك يا مالک الأسماء و فاطر السماء باسمك الّذی به سحّرت مدائن الأرض و نورت افئدة عبادك

*** ص ۲۰۰ ***

ان یوقّتهم فی كلّ الأحوال علی ما ینبغی لایامک و ظهورک و یلیق لعظمتک و سلطانتک لا اله الا انت افرد الواحد المقتدر

العلیم الحکیم مقابله شد

محبوب فؤاد

حضرت ابن اسم الله الأصدق علیهما بهاء الله الأبهی ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الاعظم العلی الابهی

حکم گوینده پاینده را لایق و سزاست که در حین اشتعال نار بغضا در اطراف و اشطار بکوتر بیان و سلسبیل تبیان اولیا را ذکر فرمود و بشارت داد. اسباب ذلت و ادوات ظلم و غفلت نیز عدل را از اشراق باز نداشت جلّ مقامه و عزّ بیانه و لا اله غیره روز مبارکست و امر اعظم چه که نبأ عظیم بر عرش ظهور مستوی از حق جلّ جلاله سائل و آمل که عباد خود را بمثابه حزب شیعه بکذب و افترا نیالاید و محفوظ دارد آنه علی کلّ شیء قدير و بالاجابة جدیر یا محبوب فؤادی دستخط عالی بمثابه پیک روحانی رسید و عرصه وجود را بنور سرور منور نمود چه که از هر کلمه از کلماتش عرف خضوع

و خشوع و توجّه و اقبال الی الله متضوّع فی الحقیقه اسباب محبّت الفت قلوب ذکر محبوب بوده و هست و امید آنکه این لطیفه کبری مقدّس و منزّه ماند و بغبار اوهام حزب قبل محبوب نماند. انّ ربّنا هوالمقتدر القدیر و بعد از فرح و ابتهاج و قرائت و اطلاع قصد ملکوت بیان نمودم امام وجه مولی الأدیان عرض و بشرف اصغا فائز قوله عزّ بیانه و جل برهانه بسمی القائم امام الوجوه یا ابن اسمی علیک بھائی و عنایتی باید آنجناب در جمیع احوال باین آیه مبارکه منزله در فرقان ناظر و متمسک باشند یفعل ما یشاءو یحکم ما یرید فی الحقیقه این آیه مبارکه جنود حفظ الهی بوده و هست اولیا را با اینکلمه علما تربیت نمائید و از شئونات لا تسمنه لا تغنیه حفظ کنید کلمه یفعل ما یشاء آیتی است کبری و معلّمی است آراسته و دانا طوبی از برای نفسیکه فی الحقیقه بآن تشبّث نماید او در جمیع احوال محفوظ و محروس است یا ابن اصدق المقدس باید در لیالی و ایّام بخدمت امر مشغول باشی و بعنایت حق مطمئن اوست ناصر تو و معین تو و حافظ تو

بیقین مبین بدان هر کلمه که از کلمات که از افق سماء الهی اشراق نماید آن در نامهای آسمانی و صحیفه حمرا که امّ الکتاب جزوی از آنست ثابت و محقق است. نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤیّد عباده علی استقامة لاتزلّها الأوهام و الظّنون ولاشبّهات الّذین کفروا بالله المهیمن القیوم ظلم ظاهره وارد در ارض باینمظلوم را بشأنی محزون نموده که اسباب ذکر و بیان خود را در انعرصه عاجز مشاهده مینماید. یا الیهالناظر الی الوجوه مصیبت کبری وارد و رزیه عظمی مشهود البتّه بان جناب هم قسمت کبری از این حزن رسیده اگرچه از صریح و فصیح اشیاء غلبه و قهر بظفر تبدیل گشت از آنچه وارد شد امرالله مرتفع تعالت قدرته و تعالت سلطنته و تعالی امره و سلطانه ولکن انسان متحیّر است از نفوسیکه خسارت اکبر را رنج اعظم میسرند و شاعر نیستند آیا چه غفلتی را احاطه کرده و چه عملی حایل گشته یا ایهاالمذکور لدی العرش دربارہ شهدا علیهم بھاءالله الأعزّ الانور الاجمی نازلشد

آنچه که بدوام ملک و ملکوت الهی باقی و دائم هنیئاً لهم و مرئياً لهم امر نمودیم جناب زین علیه بھائی و عنایتی بعضی از آنچه نازلشده نزد آنجناب ارسال نماید و نسئل الله یویده علی ما امر به انّه هو السامع المجیب چندی مقرر عرش ارض حیفا بوده و در اکثر

احیان ندای فطرت مرتفع قلنا مالک یا فطرۃ نسمع فی اللیالی صریحک و فی الایام ضجیجک و فی الأسحار حنینک عند ذلك ارتفعت ندائها و قالت یا سلطان الوجود المشرکین عرفوا سفینتک الحمراء و عقروا نافتک البیضاء دارا دوا ان یطفؤا انورک بذلک ارتفع ضجیجی و ضجیج الأشیاء و صریخی و صریخ من فی الأرض و السماء یا سید الاکبر اسئلک بک و بذلک الأحلی و صریر قلمک الأعلى ان تحفظ نفسك عن مدافع الأعداء و سیوف الأشقیاء انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الأمور من الاولین و الآخرین مکررّ این ندا در احیانیکه مشغول بانزال صحیفه جدیده بودیم اصغا شد و ذکرش در انصحیفه

*** ص ۲۰۴ ***

مبارکه ثبت گشته یشهد بذلک هذا الكتاب الذی یمشی و ینطق انه لا اله الاّ أنا الفرد المقتدر الأمر الحکیم اینکه در اول مناجات ذکر نمودی الهی الهی ترانی طائفا حول ارادتک و ناظرا الی افق جودک فی الحقیقه این بیان و این اراده اعظم اعمال و اقوال است عندالله نسل الله تبارک و تعالی ان یسقیک فیکل حین کأس هذا المقام الأعلى و الرتبة العلیا انه هو مولی الوری و ربّ العرش و الثری یا ایّها الشارب رحیق اللقاء امام وجه مولی الأسماء اولیای آن ارض را طرّاً از قیل مظلوم تکبیر برسان بگو امروز روز خدمت و نصر است و هیچ نصرتی اعظم از هدایت خلق نبوده و نخواهد بود باید کل بآن تمسک کنند و عباد را بصراط مستقیم راه نمایند قل ایاکم ان یمنعکم شیء و یبعدکم امر عن التوجه الی المقام الذی فیه ارتفع النداء فیکلّ الأحیان یا ابن اصدق المقدّس کلّ را وصیّت نما بعدل و انصاف و استقامت و ایتلاف باید از امریکه علی قدر سمّ ابره از ان رایحه فساد استشمام شود احتراز نمایند اینست وصیّت الهی که در زیر و الواح از قلم امر جاری و نازل گشته

*** ص ۲۰۵ ***

طوبی للعالمین و طوبی للعارفین انتهى امید آنکه اولیا از کأس استقامت کبری در هر حین بیاشامند چه اگر بآن فائز شوند نفحات ظنون و اوهام از ایشان از صراط مستقیم منع نمایند و هریک بقدرتی ظاهر شود که عالم را بمثابه ظلّی مشاهده کند این ایام مکرر فرمودند امروز روز نصرت است و روز ظفر لله الحمد ید عطا بقسمی ظاهر شده که عالم را احاطه نموده در جمیع احیان قدح بیان موجود طوبی للسائلین و للشاربین هر نفسی اقبال نماید همانحین فائز میشود من غیر توقّف و تعطیل و اینکه دربارہ و توجه محبوب فؤاد حضرت حاجی میرزا حیدر علی علیه بهاءالله الأبهی و حضرت محبوب فؤاد لامیرزا اسدالله علیه بهاءالله الأبهی مرقوم داشتید حقیقت اینست از خضرا جناب حبیب روحانی حاجی محمد کاظم علیه بهاءالله مرقوم داشتند که دو نفس مقدّسه مرضیه

عليهما بھاء الله در این ارض وارد و حاکم بلد ملاقات ایشان را طالب شد ولکن چون مقتضی حکمت نبود گذشتند و معاشرت نمودند بعد از عرض این فقره در ساحت اقدس امر شد آنجناب و با جناب مذکور

*** ص ۲۰۶ ***

بآن راضی توجّه نمایند و اگر ممکن شود ملاقات کنند تا از آن ملاقات معلوم و واضح گردد که عدم ملاقات آن دو نفس از مقتضیات حکمت بوده نه جُبْن و خوف و اَمّا محبوبی جناب لامیرزا الله علیه بھاء الله الأبهی محض دیدن اخویشان تشریف بردند و دو سنه قبل جناب حبیب روحانی ملاً علی علیه بھاء الله مخصوص ایشان را طلب نمودند و از ساحت اقدس اذن حاصل نشد تا این سنه که مخصوص اذن خواستند که بدیدن اخوان بروند جز این فقره امری صادر نه و اما حقوق ابداً در ساحت اقدس ذکرش نبوده و خود آن محبوب فؤاد آگاهند که در چند سنه قبل حضرت سلطان الشہداء ارواحنا فداه همیشه گمان فرمودند که در ارض مقصود امر معاش در تنگی است باینجهت محبوب معظم حضرت اسم الله جمال علیه بھاء الله الأبهی را امر فرمودند که مخصوص اخذ حقوق بارض خا توجّه نمایند و بعد از آنکه اینخبر بساحت اقدس رسید همانچین این بنده را احضار فرمودند و یک لوح ابداع امنع

*** ص ۲۰۷ ***

که مشعر بر منع ان فقره بود نازل فی الحقیقه نمی اعظم درآن ظاهر و حین نزول بشأنی آیات مهیمن بود که غیر منزل احدی بر ان آگاه نه و بعد از حضرت اسم الله علیه بھاء الله الأبهی عریضه بساحت اقدس آمد اظهار دلتنگی نموده بود که خدمات این عبد هرگز قبول نشده بعضی از اولیا از جمله ابناء خلیل و وراث کلیم علیهم بھاء الله بمحبّت و خلوص و شوق و اشتیاق وجهی داده اند اگر امر برد شود سبب یأس کل میگردد و وجه موجود را بھزار تحدید نمودند و این عبد در ساحت اقدس عرض نمود که اگر بقبول فائز نشود سبب فرح و سرور و رجای افئده و قلوب میگردد و بعد امر صادر بر قسمت انوجه و مخصوص هر یک از اولیا مبلغ پنجاه تومان مقرر فرمودند و بتمامه قسمت شد و نفوس آن اراضی شاهد و گواهند بر آنچه از مصدر اوامر صادر گشت و همچنین حضرات اولیای فاران علیهم بھاء الرحمن قصد زیارت و ادای حقوق

نمودند و بعد از حضور وجوه ایشانرا قبول فرمودند و بخود ایشان واگذاشتند مخدّره جناب درویش خدا علیه بهاءالله درساحت اقدس عرض نمود استدعا آنکه وجوه را قبول فرمایند و مدّتیست که آنجوه را از مال خود خارج کرده اند. مع ذلك بشفقت و عنایت خارج از احصا مجدّد قبول فرمودند و واگذارند و دیناری اخذ نشد مگر انجناب سیّد علیه بهاءالله که با ایشان بود مبلغ سی و پنج تومان قبول شد و قسمت گشت ده تومان از آن بجناب مشکین قلم علیه بهاءالله عنایت شد و ما بقی آنرا بأولیای عرض عنایت فرمودند البته آنمحبوب مطلعند و حال آنکه خود آنمحبوب میدانند که در سجن چه قدر نفوس مجتمعدن لازال دین موجود بوده و هست مخصوص این ایّام که مبلغی از محلّ معینی حسب الأمر طلب شد و بادای دین رفت و اگر هم گاهی قلیل وجهی نوشته اند که موجود است باصحاب آن ارض داده شد و شخصی هم مبلغی

بحضرت آقای افغان و حضرت امین داده که برسانند آنهم الی حین بقبول فائز نه و لکن رد نشد چه که حیا و خجالت مانع گشت و تا حال موجود است و بتصرّف فائز نه جمیع آنچه ذکر شد آنمحبوب و سایرین آگاهند بلی در چند سنه قبل شکایت بعضی بساحت اقدس رسید ابدأ اعتنا نشد و جواب نرفت یا محبوب فؤادی در عنایات حق تفکّر فرماید لازال لحاظ عنایت متوجّه بوده و هست و درباره حضرت اسم الله الأصدق علیه بهاءالله الابهی نازل شد آنچه که حروف آن مدل بر عنایت و فضل و رحمت بوده مکرّر در حینیکه مرحومه ورقه حاجیه ضلع مرحوم مرفوع حاجی میرزا حسن علیهما بهاءالله و رحمته در حضور بوده لسان عظمت آنمحبوب و حضرت اسم الله را ذکر میفرمود ذکریکه لویلقی علی الجبال لتربها منجذبة من بیان الله ربّ العالمین مع کلمه مبارکه یفعل ما یشاء ملاحظات ظاهر از دست نرفت بامید آنکه بر آنچه ظاهر شده آگاه شوند و عبادالله را آنچه سبب

ارتفاع کلمه و ارتقاء نفوس القا نمایند و اگر گاهی در ارسال جواب دستخطها و نامهای آنمحبوب فؤاد تعویق رود نظر باطمینان و عدم فرصت بوده چه که از هر جهتی متصل میرسد فی الحقیقه وقت بمثابه اکسیر کمیاب گشته این ایّام بعضی خبرها از ارض طا رسید که مایه حیرت شد از جمله نوشته اند سیّد جمال الدّین افغانی بزرگان ایران را بزنجیر ظنون و اوهام بخود کشیده

بقسمیکه در فساد با او شریک شده اند و آنشخص تا در مصر بود کمال عداوت را باین حزب غیر جهت ظاهر نمود و نوشت آنچه را که سزاوار خود او بوده و همچنین در بیروت مکتوبی نوشته و بپطرس که بطبع دائرة المعارف مشغول بود داده و آن جاهل بیخبر هم در کتاب خود طبع نموده و انتشار داده و بعد پاریس رفته و در آمدینه ورقه اخباری طبع نموده و اسمش را عروة الوثقی گذاره و در هر هفته خدمت سیّدی و مولای حضرت غصن الله الاعظم روحی و ذاتی تراب قدومه الأطهر ارسال مینمود و اظهار دوستی نمود و خواهش کرد که آنچه اراده فرمائید

*** ص ۲۱۱ ***

ارسال دارند تا طبع شود و لکن اینخواهش مقبول نیفتاد و بعد قصد ایران نمود و تفصیل ما بعد را البته استماع فرموده اند باری عجب در اینکه همچو نفسی نفوس معززه را برنش فساد خود تائید نمود سبحان الله استقامت چه شد عقل و دانش کجا رفت و لکن از حق جلّ جلاله مسئلت مینمایم که او را بر رجوع تأیید فرماید الهی الهی اید الغافلین علی الرجوع الیک و الانابة لدی باب عفوک ثم عرفهم ما ینبغی لایامک ایرب بدّل فسادهم بالاصلاح و بغضاهم بالحب و منقریاتهم بالصدق انک انت المقتدر العلیم الحکیم

اینکه درباره اشرار و مفسدین و وضوای مغلّین و منکرین مرقوم داشتید معلوم و واضحست چه که اینحزب را یتیم میدانند پدر ندارند تا حمایت کنند مادر ندارند تا در رزایا برایشان نوحه نماید و البته حزب بی معین مورد سهام جاهلین و اسیاف معرضین است در مملکتی که ظهور عدل مفقود و انصاف مقطوع همچو مملکت مضمار مطالع ضغینه و بغضا واقع میگردد یفعلون

*** ص ۲۱۲ ***

ما یشأون و یقولون ما یریدون اینحزب مظلوم با محبت کامل و شفقت راسخ معاشرت نموده و مینمایند و جز خیر از برای نفسی اراده ننموده اند مع ذلک در لیالی و ایام چه کرده اند و چه وارد آورده اند باری اینمراتب بعد از عرض امام کرسی عدل اینکلمات باهرات محکّمات از مشرق اراده مُشرق قوله ما احلی بیانه و ما ابھی عزّ و ذکره یا ابن اسمی علیک بهائی در غفلت آنحزب تفکّر نما خسارت اعظم را رنج میدانند و ظلم اکبر را عدل میشمزند لعمرالله سوف یرون جزاء اعمالهم و یأخذهم العذاب منکل الجهات یطلبون التصر و لا ینصرون و یستغشون و لا یغاثون و لکن آنچه در این امر از ظلم ظالمین و اعتساف معرضین وارد شده سبب

اعلاء كلمة الله بوده در ارض يا اعدا بعقیده خود شریعت غزا را انصرت نموده اند فبأس ما ظنّوا و باطل ما عملوا و يعلمون بیقین

مبین بدان

*** ص ۲۱۳ ***

آنچه وارد شود سبب ارتفاع رایة نصر و ظفر است من یقدر ان یغیّر بما اراده الله بقدرته و سلطانه کلّ عجزاء عند ظهورات قدرته و ضعفاء عند تجلّی انوار اقتداره نسل الله ان یعرفهم ما احتجوا به فی ایامه و وردوا علی اصفیائه و اولیائه أنّه هو المؤیّد العلیم و المقتدر العزیز الحکیم اولیا را وصیّت مینمائیم باعمال و افعالیکه سبب توجّه ناس و علّت اقبال عباد است اگر از اوّل ایام الی حین بآنچه نازل شده عمل مینمودند حال امرا و علمای آن مملکت را طائف حول مشاهده میگرددن و لکن قضی ما قضی امرأ من لدی الله الأمر القديم انتهى

ذکر حضرت حاکم عادل و حضرت عالم عامل ایدهما الله تبارک و تعالی را نمودند البته اجر ایشان من عندالله ظاهر میشود جزای یک ذره از عمل ترک نمیشود و محو نمیگردد ان ربّنا هو العلیم الحکیم و بعد از عرض

*** ص ۲۱۴ ***

در ساحت امنع اقدس اعلی اینکلمه مبارکه علیا از مصدر بیان مولی الوری نازل قوله جلّ جلاله یا عبد حاضر ابن اسمی الذی قام علی خدمة امری از برای عالم مذکور جا نموده آنچه را که سبب بقاء اسم و ذکر اوست و این رجا بعزّ رضا مزین و بنور قبول منور یک لوح امنع اقدس مخصوص و از سماء عنایت نازل و ارسال میشود اگر عرف اقبال استشمام شود برساند شاید از کوثر بیان الهی که در کلمات مکنون و مستور است بحیوة ابدی فائز گردد و ذکرش در کتاب از قلم و هباب ثبت شود از حق بطلب علمای آن مملکت را در یکساعت مؤیّد فرماید بر اصغا آیات منزله البته از ماعندهم فارغ شوند و قصد ما عندالله نمایند و بر تربیت و هدایت عباد قیام کنند.

قل الهی الهی اسئلک بأیاتک التّوّاء الّتی بها انجذبت حقائق الأشياء ان تؤیّد عبادک علی ما ینبغی لایامک

*** ص ۲۱۵ ***

ثم اشعل قلوبهم بنار سدرة ظهورک لیشتعل بقاء العالم و الأمم انک انت القوی الغالب العزیز الحمید انتهى

امید آنکه نور امر افنده قلوب را منور فرماید و کل را بافق ظهور راه نماید حضرت عالم مذکور ائده الله تبارک و تعالی اگر فی الجملة در ما عندهم از شرایط ظهورات قبل تفکر فرمایند البته از ما عندالناس بگذرند و از غنی متعال طلب نمایند آنچه را که بيمثل و شبه است اینکه در فقره خضرا از قبل مرقوم داشتند میرزا هادی دولت آبادی کمال محبت را باو اظهار داشتند و باو نوشته بود که از شما الی حین خبری نرسیده آنچه در اینمقام ذکر میشود صحیحست و لاریب فیه باید بعضی از آیات منزله نزد او ارسال گردد لیتخذ لنفسه سبیلاً الی المحبوب خدای واحد شاهد که جز تبلیغ عباد و هدایت ایشان مقصودی نبوده و نیست هر منصفی گواهی داده و میدهد اینکه درباره توجه بجهات مرقوم داشتند اینفقره لازم است

*** ص ۲۱۶ ***

چه که غفلت در انسان بوده و هست توجه آنمحبوب بجهات البته سبب آگاهی و ثبوت و رسوخ میگردد بعد از عرض اینفقره امام عرش لسان عظمت باینکلمه علیا ناطق قوله تبارک و تعالی یا ابن اسمی علیک بهائی نفس حرکت لوجه الله در عالم مؤثر بوده و هست و در کتب قبل مقام توجه مخلصین باطراف لاجل هدایت عباد مذکور و مسطور توجه بارض لازم چه که اوراق منتسبه بانجناب حق دارند باید بحق خود برسند اینمنظوم لازال از حق جلّ جلاله مسئلت نموده آنچه را که سبب انقطاع است از ما سوی یا حبذا هذا المقام الرفیع باید مبلغین را بیاناتیکه سبب تقرب و جذب و انجذاب عباد است تعلیم نمود در الواح منزله آنچه بخواهند نازلشده در مقام انقطاع آیات کبری نازل و همچنین در تقوی و توجه و هجرت در هر یک از صفات و اخلاق

*** ص ۲۱۷ ***

نازل شده و آنچه که اگر القا شود وجود را بذروه علیا و غایة قصوی جذب نماید آنجناب در جمع آن همت نمایند تا کلّ فائز شوند بآنچه که سبب ارتقاء وجود ارتفاع نفوسست نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤیدک فیکلّ الأحوال علی جذب القلوب انه هو السامع المحیب انتهى مکرر از لسان عظمت توجه آنمحبوب بارض طا استماع شد و آنچه در اینفقره مرقوم داشتند فی الحقیقه صحیح و تمامست و نفس حق جلّ جلاله حششان را تصدیق فرموده لذا توجه آنمحبوب لازم هم ملاقات با منتسبین و هم مصاحبت با اولیا و اصلاح نفوس این ایام اخبار را ارض طا مکرر رسید و محبوسین بحال اول مانده اند ولکن از بعضی از عرایض و مراسلات مفهوم شد که حضرت سلطان ائده الله تعالی و نواب و الانایب السلطنه بر عدم فساد اینحزب گواهی داده اند و برحسب ظاهر اظهار محبت و التفات نموده اند دیگر سبب تأخیر و آزادی و خروج از سجن معلوم نه لله الحمد آن دو نفس ثابته

راسخه مستقیمه در جمیع احوال راضی و شاکرند نسئل الله ان یتظهر فی ایتامه ما ینبغی لظهوره و عظمته و کرمه و سلطانه اَنّه
محب السائلین ذکر حبیب روحانی لامیرزا حبیب الله را فرمودند بعد از عرض امام کرسی ربّ این آیات بیّنات از سماء

*** ص ۲۱۸ ***

فضل نازل قوله تبارک و تعالی بسمی العلیم الحکیم

یا حبیب قد فزت باللقاء و شربت کوثر البقاء و رأیت الأفق الأعلى و سمعت نداء الله الأعزّ الاهی نسئل الله تبارک و تعالی ان
یجعلک خادماً لامره و راسخاً فی حبّه و ثابتاً مستقیماً علی هذا الأمر الذی به ناح کلّ غافل و صاح کلّ منکرٍ و حقّ کل فاجر
بعید و اطمئن به کل مقبل و فاز کل سامع و انجذب کلّ متوجّه كذلك نطق القلم اذ کان المظلوم ماشياً فی هذا المقام العزیز الرفیع
جمیع منتسبین اسمی اصدق المقدّس لدى العرش مذکور بوده و هستند و نزل لهم من سماء الفضل و العطاء مالاتعاده الأشياء یشهد
بذلك مولی الأسماء اَنّه هو المحصى العلیم کبر من لدى المظلوم علی وجوههم و بشرهم بما نزل فیهذا الحین انتهى این عبد هم خدمت
ایشان و منتسبین تکبیر و سلام میرسانم و همچنین خدمت اولیای آن ارض و میطلبم آنچه را که سبب ابقاء اسم و ذکر است انّ
ربّنا هو الناصر المعین

عرض دیگر آنکه از قبل عبد خدمت جناب حبیب روحانی حضرت مآلّ علی علیه بقاء الله تکبیر و سلام برسانید نامهای ایشان از
قبل و نامه

*** ص ۲۱۹ ***

آخر که از طرف عشق آباد بتوسط حبیب روحانی جناب حاجی محمد کاظم علیه بقاء الله ارسال داشتند رسید هر قدر در
جواب تأخیر شود سبب و علّتش کثرت شغل است از حق میطلبم این خادم را تأیید فرماید بر اجرای خدمتیکه بآن مأمور است
امید هست جواب نامهای ایشان از بعد ارسال شود البهاء و الذکر و الثناء علی حضرتکم و علی من معکم و علی اولیاء الله الذین
وفوا بعهدہ و میثاقه و عملوا بما امروا به فی کتابه المبین و الحمد لله ربّ العالمین خ ادم ۲۴ ربیع السنه ۱۳۰۹ مقابله شد

محبوب فؤاد

ابن حضرت اسم الله اصدق جناب علی قبل محمد علیهما بقاء الله الاهی ملاحظه فرمایند

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَجْبِيِّ

تسبیح و تقدیس ذات بیچون را لایق و سزاست که لعالی بحر حکمت و بیانرا نموده و افتده صافیہ منیرہ را بآن جذب فرمود له الحمد و العطاء و له الفضل و الثناء از رحمت منبسطه و عنایت محیطه اصحاب ملکوت امر و خلقرا بمقام

*** ص ۲۲۰ ***

مقدس از زوال و فنا آگاه نمود و اخبار فرمود سبحانه سبحانه از او میطلبیم عباد خود را مؤتد فرماید بر دو امر بزرگ بعد از عرفان ذات مقدس و استقامت بر ان عِبْرَاتیکه از خشیه الله نازل شود و قطرات دمیکه در سپیل برخاک ریزد این دو امر لازال لدی العرش مقبول بوده و هست و چون ثانی نمی شد ثالثی بر مقامش نشست و آن نفاق عمر است در سپیل شناسائی او بشناسد و بشناساند اسئلک یا اله الأسماء و مالک العرش و الثرى و بالدماء الّتی سفکت فی سبیلک شوقاً للقاءک و بالعبرات الّتی نزلت من خشیتک بان تجعلنی و احبائک مستعدّین لاطهار امرک بین عبادک بالحکمة و البیان لا اله الا انت المقتدر العزیز المتان ایّرب تری الّذی اقبل الیک فی اول الأیام و کان ان یدکرک بین الانام ایّرب ایدہ لچودک و کرمک علی نصره امرک بجنود الذکر و البیان و قدرله ما یرفعه بین عبادک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الأولین و الآخرین الحمد لک

*** ص ۲۲۱ ***

یا اله العالمین ایّرب تری عبدک ارادان یدکر من سافر خالصاً لوجهک مرة اخرى اظهاراً لحبّی ایاہ و شوقی الی ذکره فی کلّ صباح و مساء ایّرب فاجعل لسانه سیفاً لیفصل بین الحق و الباطل و بصره حدیداً لمشاهدة آثارک و انوارک و رجله ثابتاً کالجبل بحيث لاتزعزعہ سطوة العالم و وضوءاً الأمم ثم اجعل یا الهی شجر وجوده مشتعلاً بنار حبک لیحترق بها سبحات خلقک و حجیات عبادک انک انت الفرد الواحد المهیمن القیوم و بعد یا محبوب فؤادی دستخطهای عالی مکرر رسید فی الحقیقه مکررش مطلوب چه که هر یک بطراز محبت محبوب عالمیان مزین عرف خلوص از ان متضوع و رایحه خدمت و وفا از آن منتشر طوبی لأذن سمعت نداءالله مولى الأسماء و فاطر السماء و هر یک بابی بود از برای مدینه محبت و مودت و وداد و اتحاد و بعد از ملاحظه و قرائت و ادراک و استشمام قصد مولى الانام نموده امام کرسی ربّ عرض شد و بشرف اصغا فائز گشت

قول جلّ جلاله و عمّ نواله

*** ص ۲۲۲ ***

بسمی الّذی به قام من فی القبور کتاب انزله مکلم الطّور اذ استوی علی عرش الظّهور الی من هاجر الی الله المهیمن القیوم و
حضر امام الوجه و سمع النداء اذ ارتفع بالحقّ و فاز بما کان مسطوراً فی کتب الله ربّ ما کان و ما یكون قد شهد القلم الأعلى
باقبالک و حضورک و قیامک لدی باب فتح علی من فی الغیب و الشهود طویب لأذنک بما سمع صریر قلمی و لعینک بما رأّت
منظری و لقلبک بما اقبل الی مقامی المحمود احفظ ما ادیتت من لدی الله ثمّ اشکره بهذا الفضل الّذی لاتعاده الكنوز نور القلوب
بانوار بیانی و العیون بضیاء وجهی و النفوس بما اشرق و لاح من افق الله ربّک مالک الوجود اذا شربت ریحیق البیان من ید عطاء
ربّک الرحمن قل الهی الهی الحمد بما ذکرنی و اظهرت لی من خزائن قلمک الأعلى لغالی الحکمة و البیان اسئلک بآیاتک الکبری
الّتی انجذبت افئده الملاء الأعلى و بکلماتک

*** ص ۲۲۳ ***

الّتی بما سبقت رحمتک من فی الأرض و السماء بان تجعلنی فی کلّ الأحوال ناطقاً بشنائک و حافظاً امرک و ناصرأ دینک و
متوکلاً علیک و مفوضاً اموری الیک کیف اشکر یا الهی مواهبک الّتی احاطتني من کلّ الجهات و آثار قلمک الّتی اجتذبتني من
کلّ الاشطار ایّرب ترانی ناظراً الی افق رضائک و مریداً ما ینسکنی فی جوارک ایّرب قلبی لایسکن الا فی قباب عظمتک و روحی
لا یستریح الا بطّواف فی حولک اسئلک یا من بامرک ظهرت الکائنات و خضعت له امکانات بان توفقنی علی ما ترفع به
کلمتک العلیا و ظهوراتک فی ناسوت الأنشاء انت الّذی لا تضعفک سطوة الا قویاً و لا تمنعک شوکة الأمراء تفعل بقدرتک ما
تشاء انک انت المقتدر المهیمن العلیم الحکیم یا ابن اسمی علیک بهائی لازل مذکور بوده و هستی لحاظ عنایت بتو متوجّه و امواج
بحر بیان الهی بصور حروفات ارسال شده و میشود و همچنین

*** ص ۲۲۴ ***

لغالی حکمت که از اصدا ف بحر علم ربّانی ظاهر رسیده و میرسد از حق جلّ جلاله مسئلت نما ابصار را قوت بخشد تا قابل
مشاهده گردد و آنچه ظاهر شده ببیند آنجناب و اهل مدائن صدق و راستی گواه بوده و هستند که اینمظلوم از اول امر بقوت

غالبه و قدرت محیطه امام وجوه عباد قیام نمود و کشف غطا فرمود و لکن عباد جاهل غافل بر اعراض قیام نمودند و وارد آوردند آنچه را که اکباد عارفین محترق و افنده مقربین مضطرب بگو ایقوم تا کی در بیدای ضلالت متحیر والی م از حق و خود بیخبر و غافلی ایام عنقریب منتهی میشود و انتم ترون انفسکم فی ضلال مبین جهد نمائید شاید در ایام ظهور از کوثر باقی بیاشامید و از ریحی محتوم قسمت برید این ریحی گاهی بصورت نار ظاهر و هنگامی بهیئت نور باهر حیات ابدی بخشد و حبّ سرمدی عطا فرماید طوبی از برای نفوسیکه بر تدارک مافات قیام نمودند و از دریای بیان مقصود عالمیان قمست بردند دوستانرا تکبیر برسان و

بعنایت حق بشارت

*** ص ۲۲۵ ***

ده لعمرالله قد قدر للمستقیمین مالو یتجلی علی قدر سمّ الأبره لینصعق من فی السموات و الأرض آلا من شاءالله ربّ العالمین البهاء المشرق من افق سماء فضلی علیک و علی من یسمع قولک فی هذا التّبء الأعظم و علی الذین تمسکوا بحبل الأئحاد امرأ من لدی الله مالک الایجاد و الظّاهر فی المعاد انتهی

یا محبوب فوادی ایادی عنایت حق جلّ جلاله در ظاهر ظاهر بعطا مشهود و در باطن باطن بعنایت لایعرف مبسوط سماء فضل مرتفع و سحاب رحمت هاطل ربیعی ظاهر شده که سنگ را بشجر تبدیل نمود و از آن شجر ندای هل من فتور مرتفع حق شاهد و عالم گواه که آنی تجلیات لحاظ عنایت قطع نشده مع ذلک عباد را مشاهده میفرمائید چه مقدار غافل و چه مقدار جاهل و چه مقدار محجوب و چه مقدار ممنوع قهرالله اخذتھم سطوة الله منعتھم جزاء الاعمالھم مجازة لافعالھم امریکه نفحاتش عالم را احاطه نموده و بیناتش امام وجوه کل ظاهر گشته و آیاتش فوق کل آیا دیگر چه امری را منتظرند و چه

*** ص ۲۲۶ ***

ظهوریرا طالبند قل مؤتوا بغیظکم قد ظهر من کان بحركة اصبعه تتحرک الکائنات فی الحقیقه کلمه قبل بر کرسی خود ساکن و مستقر که میفرماید اذا فسد العالم فسد العالم جمیع فساد از آن نفوس غافله بوده وارد آوردند آنچه را که قلم از ذکرش قاصر و زبان عاجز و بر منابر سיעلم الذین قرائت می کنند اتّ لهم سبحان الله علی الأحزاب اسفل الأحزاب شد و اربح الادیان اخسرالادیان کذلک جعل علیهم اسفلهم باید باینکلمه مبارکه که از معین قلم اعلی جاری شده تمسک نمائیم قوله تبارک و تعالی اصبر انّ ربّک

هو الصبّار اینکه درباره توجّه بارض ق م مرّقم داشتند لله الحمد هر ارضی بانوار نیر اعظم فائز است و لو منحصر بفرد و واحد باشد ویل از برای نفوسیکه اراده نموده اند این سراج را خاموش کنند و این نور را اطفأ نماید یضحک علیهم ارکانهم و هم لایشعرون و بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اینکلمه علیا از افق اعلی ظاهر قوله تبارک و تعالی یا ابن اسمی علیک بهائی و عنایتی و رحمتی التی سبقت

*** ص ۲۲۷ ***

من فی السّموات و الأرضین همّت مفتاح است و در مقامی کوثر بیان آنچه در ارض ظاهر شده و یا بشود باراده حق جلّ جلاله از خدمت و همّت اولیا بوده لازال تأیید و توفیق با شما بوده و هست ولکن این ایام خدمتی لایق او باید و علمی سزاوار او شاید اگرچه در سبیل حق از اول ایام تا حین اسمی علیه بهائی و عنایتی و رحمتی و شما در سبیل مقصود عالمیان شنیدید آنچه لایق شنیدن بود و حمل نمودید آنچه که اثقل اشیای عالم بود ظلم ظالمین و سطوت معتدین منع نمود حال بقوت و قدرت حق جلّ جلاله قیام نما قیامیکه سبب و علّت استقامت عباد گردد بحر بیان در جمیع احیان موج و انوار آفتاب کرم امام وجوه عالم مشرق و لائح امّ الكتاب من غیر ستر و حجاب ناطق از یک نقطه نقطه علوم اولین و آخرین ظاهر نماید هر حرفی از آن کنزیست و در آن لغالی حکمت و بیان مقصود عالمیان مکنون و محفوظ این آفتابرا غمام ستر ننماید و این نور اظلم ظالمین و شبهات مرئیین از روشنی باز ندارد امروز ندای رحمن از ملکوت بیان مرتفع کلیم برب فُرت و خلیل برب اغفر ناطق ولکن اعمال عباد حجاییست غلیظ آذانرا منع نموده و ابصار را از بینائی بازداشته از حق میطلبم ترا تأیید فرماید تا بکحل حکمت

*** ص ۲۲۸ ***

الهی ابصار را از رمد پاک نمائی یا ابن اسمی بانقطاع تمام مفاتیح افنده و قلوب را اخذ نما و آن کلمات الله جلّ جلاله است هر بابی بآن گشوده شده و میشود و هر مدینه بآن فتح شده و میشود. اوست صاحب رایحه حمرا از قلم مالک ابداع کلمه مبارکه قذاتی الحق بر او مسطور و منقوش ذکر حمرا در اینمقام ظهور و بروز کلمه آنه هوالله است. نه حرب و سفک دماء کوثر حیوان از بمین عرش رحمن جاری ولکن طالب مفقود و غیر موجود نسئل الله ان یجعل فی بیان اولیائه اثرا لتنقلب به الأفتدة و القلوب الامر بیدالله مالک الغیب و الشّهود انتهى

غیث رحمت نه بشأنی باطل که انسان بتواند از عهده تحریر برآید مخصوص این ضعیف فانی در لیالی و ایام آیات عز صمدانی نازل
ولکن خلقی را بشأنی غفلت و زخارف عالم اخذ نموده که انسان مأیوس از آگاهی و دانائی ایشان مگر ید تربیت ربانی عنایتی
فرماید و خلق را از دریای غفلت و نادانی نجات بخشد آنه علی کلّ شیء قدیر اینکه درباره اولیای الهی در خلیج آباد و قریه
عبدالرحیم ع ب و ها و میم و مزاجرد و صالح آباد و اسد آباد و صحنه مرقوم داشتند امام حضور عرض شد و این آیات از سماء
عنایت نازل قوله تبارک و تعالی یا ابن اسمی علیک بهائی و عنایتی مُدُن و دیاریکه از آن مرور نمودی هر یک بذکر مالک

*** ص ۲۲۹ ***

قدر و منظر اکبر و بلحاظ عنایت مزین و نفوس مذکوره طراً باآثار قلم اعلی مفتخر انا نبشّرهم بعنایتی و نذکرهم بالآیات التی
لا تعادلها کتب العالم طوبی لمن فاز بها و عرف مقامها و عمل بما نزل فیها من لدن علیم حکیم طوبی لعبد ذکر لدی الوجه و لدیار
فازت بانوار بیان ربّما الغفور الکریم هذا یوم خضعت له الأیام و ظهر فیہ ما طافه الملاء الاعلی و اهل الفردوس فی البکور و الأصل
نسئل الله ان یفوّفهم علی نصره امره و یقدّرهم ما یجعلهم اقویاء بحیث لاتضعفهم سطوة الظالمین استمضی الایام و تفتی الدنیا و
تبقى العزّة و الرّفعة و الملک لاولیاءالله العزیز الحمید

بلسان پارسی ندای الهی را که از شطر سجن مرتفع است بشنو خدنا یرتفع به امری و یظهر به تقدیس ذاتی بین عبادی و تنزیه
نفسی بین بریتی کذلک یأمرک من عنده کتاب مبین جناب امین علیه بهاءالله و عنایتی از اولیای ارض خ ل و ه م و دیار اخری
مکرر ذکر نموده و از برای اسامی مذکوره آیات بدیعه منیعه نازل و ارسال شده جناب لا سیّدعلی علیه بهائی را مکرر ذکر نموده
له الحمد باسم حق معروفند و بر خدمت قائم بیت صغیر گنجایش ظهور و بروز آفتاب را نداشته و ندارد تا چه رسد بانوار اعمال
مقربین و مخلصین و منقطعین فی الحقیقه عرصه عالم تنگ است از برای

*** ص ۲۳۰ ***

ظهور اینمراتب علی ما هی علیها از حق میطلبیم از آنچه مستور است علی قدر سم ابره ظاهر فرماید اوست قادر و توانا
سوف یظهرالله مقامات اولیائه و یرفع اذکارهم بین الأمم آنه لا یضیع اجرالحسنین اولیای ارض کرمانشاه را ذکر مینمائیم لیفرحوا
بذکرالله عنایتی انّ ابراهیم ارتکب ما ناح به الفردوس الاعلی اذا رأى المشرکین قال انّی معکم و علی قدمکم و لما رای الموحّدین قال

بمثل ما قال ولكن الله غفره رحمة من عنده و فضلاً من لدنه و هو الغفور الكريم بانفسي از غافلین در اول متحد انا سترنا ذنبه و ما عمل فی الحیوة الباطله نسل الله ان يؤیّده عباده ما یحب و یرضی اولیای آن ارض را طراً ذکر مینمائیم و از حق میطلبیم هریک را مقدّس فرماید از آنچه سزاوار ایّام نبوده و نیست یا اولیائی امروز روز نصرتست و جنودیکه ناصر امرند اخلاق و اعمال طیّبه و حکمت و بیان بوده و هست تمسکوا بما منقطعین عمّا لا یحب الله کذلک یامرکم القلم الأعلى امرأ من عنده و هو التّاصح الأمين باتّحاد و اتّفاق بر نصرت حق قیام نمائید و باسم حق جلاله کوثر بیان بر عباد مبذول دارید محبة الله مربی کل بوده و هست چه بسیار از نفوس که مکتب را ندیده اند و از محبت الهی بمقامی رسیده اند

*** ص ۲۳۱ ***

که فرات حکمت از افنده و السن ایشان جاری جهد نمائید شاید موفق شوید آنچه که ذکرش باقی و در کتاب الهی محلّد ماند الهی الهی یشهد المظلوم بوحدانیتک و فردانیتک و بان لیس لک شبیهه و لا شریک ولا وزیر قد انزلت نعمتک و اظهرت کنوز بیانک اسئلک بالنقطة التي منها فصلت كتب العالم و بامرک الذی کان مهیمناً علی الأمم و بامواج بحر علمک و اشراقات انوار شمس حکمتک بان تؤید احبائک علی العمل بما امرتم به فی کتابک ثم انزل علیهم من سماء عطائک غیث رحمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم انتهى

نازل شد آنچه که رحمتش عالم را احاطه فرمود و جذبش اخذ نمود طوبی از برای اهل اینمقام حجر از مقام لؤلؤ خبری نه و بحر عذب را باغدیر شرکتی نه در لیالی و ایّام قلم اعلی جاری فضلاً علی احبائه و عباده مخصوص اولیای اسدآباد دو سنه قبل نازل شد آنچه که عرفش عالماً معطر نمود از قرار مذکور بصاحبانش نرسید در سبیل بدست سارقی افتاد و برد مقصود آنکه لازال احبای حق جلّ جلاله تلقاء عرش مذکور بوده و هستند انّ الخادم یبشّره بعنایاته و یخبرهم بعطائه و یعرفهم مواهبه و یذکر لهم سماء جوده و نیر فضله وهمچنین از برای هریک مسئلت مینمایم آنچه را که سبب ارتفاع امرالله جلّ جلاله است اگر نفسی از اولیاء

همت نماید و آنچه سبب جذب قلوبست تمسک جوید نفوس کثیره باق اعلى توجه نمایند امروز علو و سمو کلمه الله از هر مدینه ظاهر و اشراق نبر امر بازغ لذا اکثرى قابل القا کلمه مشاهده میگردد. این بسته بجمت اولیاست یسئل الخادم ربّه بان یوقّهم و یؤیّدهم و یقرّبهم و یکتب لهم خیر الآخرة و الأولى انه هو مولى الوری و ربّ العرش و الثرى در نامه و دستخط قبل آن محبوب کتابی از مخدّره منجذبه روحانی علیها بهاء الله و عنایتیه بوده که در اثبات امر اعظم و نباء عظیم مرقوم داشته رسید و تلقاء وجه بشرف اصغا فائز و بعد به اهل حرم عنایت فرمودند و فرمودند قد غرّدت حمامه بیانها و نطق لسان فؤادها طوبی لها و نعیمها لها أنّها شهدت و اعترفت و اقترت بما نطق به لسان العظمة قبل خلق الأشياء و القی الله فؤادها ما جرى منه عین الحکمة و البیان فی هذا الامر الذى ارتعدت به فرائض الأبطال نسئل الله یؤیّدها و یوقّفها فی کلّ حین علی ما ینبغى لأیامه أنّه هو المؤیّد الکریم بشرها من قبلی و ذکرها من جانبی و أنا الذاکر العلیم و نذکر امائی هناك و مبشّرهن بایاتی و نذکرهنّ بکلماتی نسئل الله تعالی

ان یکتب لكلّ واحدة منهمن بایکون معهنّ فی کلّ عالم من عوالمه أنّه علی کلّ شیء قدير و نختتم کلامی بذکر ورقة الفردوس الّتی ذکرناها فی الصّحیفه الحمراء من قلمی الأعلى و فی الواح شتی و صحافی و زبّری و کتبی مالا یحصیها الا الله المحصى العلیم انتهى

بحر آمد و قطره را برد شمس آمد و ذره را فرا گرفت فی الحقیقه هر حرفی از حروفات منور عالم و محیی عالم و مجذوب عالم و محرک عالم بوده و هست دیگر در اینصورت خادم را یارای ذکر و بیان نه ولكن چون این ورق از بستان اوست و این قطره از نهر او لذا علی قدره و مقامه دوست داشته که اولیای حقرا ذکر نماید حق شاهد و گواهست که هریک در قطب مکنون و مخزون یعنی ذکرشان و حبشان نسئل الله ربّنا ربّ الأرض و السّماء ان یؤیّدهم علی عمل یخضع له الأعمال و علی اخلاق تتزین بها الآفاق اختتم القول فی هذا الحین بالذکر و التّکبیر و البهاء و الثناء علی حضرتکم و علی من معکم و یحبّکم لوجه الله ربّنا و ربّکم ربّ العرش العظیم و ربّ الكرسي الرّفیع

م ش

حضرت محبوب فؤاد ابن اسم الله الأصدق عليهما بحاء الله الأجي

ملاحظه فرمايند

۱۵۲

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلي الأجي

شهدالله انه لا اله الا هو قد اظهر امره بين العباد و بسطان ما منعه الأعراض و الأغماض و بقوة ما اضعفه من في البلاد قد نطق امام الوجوه قذاتي الوعد و الموعد هو هذا قد ظهر بامر لايقوم معه من في السموات و الأرض و ما اراد الا حفظ خلقه و تقرّبهم الى ساحة عزّه طوبى للذين سمعوا ما ارتفع باراده ربنا ربّ العرش و الثرى و ويل لكلّ ناعقٍ اتبع النفس و الهوى لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العليم الحكيم

جواهر ذكر و ثنا كه در قمائص الفاظ و عبارات مندرج بود علّت ابتهاج حقيقى و فرح معنوى گشت از نفحاتش اهتراز ظاهر و از عرفش سرور ابدى حاصل و بعد از ظهور لطائف لئالى محبت و وداد از اصداق ذكر و بيان قصد مقام نموده امام وجه مولى الورى حاضر بعد از ظهور نير اذن تمام نامه عرض شد و بعزّ رضا و قبول فائز گشت چه كه هر كلمه اش گواهى داد بر اقبال و توجه خلوص آمحبيب

*** ص ۲۳۵ ***

فؤاد و اميد آنكه در جميع احيان بخدمت امرالمى مشغول باشند كه شايد غافلهاى عالم باگاهى رسند و معرضين امم باقبال فائز

گردند بارى بعد از اصغاء نامه اينكلمات عاليات از مشرق بيان مقصود عالميان ظاهر

قوله جلّ جلاله و عزّ بيانه

بسم المهيمن على ما كان و ما يكون

کتاب الله امام وجوه ما سواه ناطق و بکلمه مبارکه قد آتی الموعود مبشّر لعمرالله جذب ظهور برسدرة المنتهی زد حقیفش مرتفع و بر انهار زد خریش ظاهر و بر بحار زد لثالی علم و حکمت از اول ابداع الی حین مکنون و از ابصار عباد مستور چون شمس مُشرق و چون نور ساطع گشت سبحان الله بی قدری احزاب بمقامی رسیده که حق جلّ جلاله اسرار کتاب را ستر فرموده صهیون ندا مینماید اورشلیم بعیش مشغول از جهت یمین کرمل میگوید ای اصحاب کنائس ملکوت و مملوک قرنها و عصر منتظر بودند و حال محبوب امکان امام وجوه ظاهر و شما غافل ای دوستان دوست حقیقی ظاهر و نیز وجود باراده سلطان وجود مشرق و لائح چرا غافل شده اید آیا بقصور

*** ص ۲۳۶ ***

از مکلم طور محرومید یا بثروت از این نعمت کبری غافل شده اید. مطلع جلال آمده مظهر جمال آمده شعب خود را در هر دیاری ذکر مینماید و کل را بملکوت قرب و لقا دعوت میفرماید یا اوراق السدرة واثمارها مظلوم در سجن عگا بذکر شما مشغول چرا متوقفید نور اقبال از مطلع وصال مشرق چرا خود را متحیر دارید نورش بمثابه نار از اعلی علم ظاهر و ندایش فوق کل مرتفع ای عباد شما ناهلای جود منید بید عنایت غرس نمودم و از امطار سحاب فضل آب دادم آن آبی که در هر کتابی مذکور و از اقلام فضل و عطا مسطور حال وقت اظهار خدمت شماست و هنگام ظهور محبت بقدرت الهی و قوت صمدانی قصد مقصد و ذروه علیا نمائید

یا شعبی فی برلین آنکه گفت میآیم آمده و آیات عنایتش عالم را احاطه فرموده آن دوست یکتا آمده آن یار بیهمتا حجاب را شق نموده بشتابید بشتابید وقت حضور است بیائید بیائید کنز مکنون ظاهر گنج مستور باهر وعدهای کتب ظاهر شده اشارات صعب مشاهده گشته خود را محروم نمائید

و بی نصیب

*** ص ۲۳۷ ***

و بی نصیب مگردانید یابن اصدق المقدس ارض خا را از قبل مظلوم تکبیر برسان بگو یا مشهد مقامت را فراموش مکن از عنایت حق جمیع ارض خا مجدد بدم رضا مزین گشت تعالی هذا الفضل الاعلی بگو یا ارض خا یا اهل المدن و الدیار حضرت

مختار باسرار آمد آن پوشیده پنهان بانور و ضیا آمد. امروز جمیع اشیا در جذبند و بعیش مشغول و بفرح اکبر مسرور شما چرا ساکنید و پژمرده اید ماء و من الماء کلّ شیء حیّ از یمن بیان رحمن جاری اولیا را از قبل مظلوم ذکر نما ذکریکه بر سدره طور بیفزاید و عالم طراً را از غیر دوست برهاند و باو رساند و باو کشاند سبحان الله حزب الله کشته شدند و نکشتند و در آنچه واقع شد مظلوم صرف بودند و نزد آمرهم از قاتل توسّط نمودند مع ذلک بر غل و بغضای غافلین افزود و این فضل اعظم را نزدشان مقامی نه و ثمر و اثری حاصل نه نظر بمظلومیّت و عدم معین و یاور مالک سلاح باصلاح برخواست مظلومیّت صرفه اثرها دارد و ثمرها آرد حال غرور و ثروت و غفلت و ضلالت اکثریر از عدل و انصاف محروم نموده

*** ص ۲۳۸ ***

در ظاهر اظهار عدل میشود و در باطن تحریک عظیم و ظلم صرف در علیّه چند نفیر اجمع نموده اند در ظاهر بکلماتیکه عرف محبّت از آن متضوّع ناطقند و در باطن جشنهای یابسه را لاجل اشتعال ناز بغضا ترتیب میدهند و شعلهای نار نفس و هوی و کذب و افترا از طا بآمقام متّصل ولکن آن نفوس خود را آگاه و حق را غافل میدانند فبأس ما هم یظنون باری ایّام ایّام ظهور خافیه صدور و خائنه اعین است زود است جزاهای اعمالشان میرسد آنّه لمصاد لا اله الا هوالمقتدر العزیز البصّار قد حضر العبد الحاضر بکتابک و ذکره امام الوجه اجتنابک بما تضوّع منه عرف العنایة نسئل الله تبارک و تعالی ان یویدک و یؤفّک علی ما یرتفع بک امره بین عباده و ذکره فی بلاده و اسمه بین اولیائه جناب علی علیه بقاءالله را از قبل مظلوم ذکر نما قل یا علی انّ العیون ترون السّدرة و اثمارها و اوراقها و اغصانها ثم ینکرونها قل یا قوم اتّقوا الله البحر امام وجوهکم انظروا لثالیة المنورة و امواجه الظاهر و لا

*** ص ۲۳۹ ***

تکونوا من الذّین نقضوا العهد و کفروا بنعمة الله ربّ العالمین یا علی انشاءالله جواب عرایض قبل شما عنایت میشود آنّه یحِبّ اولیائه و یزینهم بطراز عنایتّه آنّه هوالفضّال الکریم انتهى تجلّیات انوار بیان الهی بشأنی احاطه نموده که فی الحقیقه کل از احصای آن عاجز و قاصرند از اوّل ایّام الی حین نازل شده آنچه که جمعش مشکل بنظر میآید. آن محبوب و منصفین گواهند بر آنچه از سماء مشیّت محبوب امکان نازل گشته فی الحقیقه ملکوت بیان ظاهر ولکن هوش و گوش مفقود حسب الامر حال آنچه لازمست اموری است که سبب الفت و علّت اتّحد است و تبلیغ بحکمت و بیان بقسمیکه فی الجملة از انظار مستور باشد چه که بعد از

آنچه واقع شده و ظاهر گشته مع آنکه از اینحزب گشته اند و اینحزب بهیچوجه تعرّض نکرده اند مع ذلک بر بعضای نفوس شریه افزوده معلوم نیست در اینفقره چه میگویند و بچه عذری متمسکند یکی از اولیا را در ارض صاد آویختند و شهیدش نمودند و بعد جسد مبارکش را سوختند و در ارض عشق عمل نمودند آنچه را که اهل فردوس بنوحه و ندبه مشغول و اولیا بهیچوجه تعرّض نمودند بمجرد آنکه امر آمدینه بر عدل قیام نمود

*** ص ۲۴۰ ***

و بانصاف احکام جاری فرمود نفوس غافله از صدق و وفا و امانت گذشتند و بتوییح و اذیت قیام نمودند حال ظلم ظالمین بمثابة آفتاب ظاهر یظلمون و یفرحون و لا یشعرون زود است که بجزای اعمالشان برسند چه که سر و کار با عادل و حکیم است آنه هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون سبحان الله این عبد متحیر که این هادی دولت آبادی دیگر چه میگوید از اول امر بهیچوجه اطلاعی نداشته او و سید محمد و امثالهم محض ریاست عمل نمودند آنچه را که سبب خسران دنیا و آخرتست سید محمد اصفهانی یکی از خدام بوده و از عراق همراه بعد از ظهور مخالفت در ارض سر طردش فرمودند بعد شنیده شد قدّوس خود را نامیده فی الحقیقه خوب قدوسی بود از برای اینحزب غافل و میزراهادی دولت آبادی مکرر از قلم اعلی ذکر بغی و غفلت و انکارش جاری و در اواخر در الواح منزله او را در اخبار فرمودند که شاید حاضر شود و نفعات وحی او را جذب نماید ولکن اثری از او ظاهر نه لعمر ربنا بمثابة ان نفوس اربعه کاذبه که مقنن قوانین جعلیه و بانی شهرهای موهومه اند حرکت مینماید حال در غفلت این نفس شریه تفکر نمائید مکرر در افنده

*** ص ۲۴۱ ***

و قلوب القای غل و بغضا از مالک وجود و سلطان غیب و شهود کرده جزای اعمال حزب قبل را دیده مع ذلک عمل نموده آنچه را که عین یقین میگردید بر اولیای حق جلّ جلاله که مظاهر عدل و انصافند لازم و واجبست که عباد را از اوهات ما حزب قبل حفظ نمایند که مباد مجدّ مبتلا شوند از حق میطلبیم اینحزب را حفظ فرماید و تأیید نماید بشأنیکه ماسوایش را معدوم دانند و مفقود شمردند و باستقامت تمام بر اعلاء کلمه قیام کنند نفوس غافله مقدار عین نمله شعور ندارند چه که بهر کس رسیده و یا ملاقات کرده اند بیان استدلال نموده اند بر ازهاق حق و احقاق باطل مع آنکه میفرماید احدی در یوم ظهور ناظر بغیر حق نباشد از غایة تأکید که مبادا در آن روز در اعراض از او بیان تمسک نمایند میفرماید قوله جلّ ذکره و قد کتبت جوهره فی ذکره و هو آنه

لايستشار باشارتی ولا بما نزل فی البیان و حال آنکه جمیع بیان بذکر این امر مزین و مخصوص این امر نازل میفرماید آنچه ذکر خیر است در بیان مقصود او بوده در لیالی و ایام بذکر اسم اعظم مشغول تا آنکه بمقام ظهور این آیه علیا رسید که در اول

*** ص ۲۴۲ ***

ایام در قیوم اسما نازل قوله جلّ ذکره و غیر اسمه یا بقیة الله قدفدیت بکلی لک و ما تمیت الا تقتل فی محبتک و الصلّب فی سیلک باری از حق میطلبم رندهای ابصار را رفع فرماید تا کل فائز شوند بآنچه که الیوم از آن محرومند ذکر جناب لامیرزا محمد حسین علیه بهاءالله را نمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اینکلمه علیا نازل قوله جلّ جلاله الله الحمد بعنایت ایام فائز گشتند و بآنچه کل از آن غافل اقبال نمودند کل ذلک من فضل الله و رحمته انشاءالله بلوح الهی جلّ جلاله فائز خواهند شد انتهی این عبدهم خدمت ایشان تکبیر میرساند و از حق ارتقاء مقامشان را در کلّ حین سائل و آمل ان ربنا هوالمقتدر الفضال المحیب ذکر اولیاء را مرقوم داشتند لله الحمد نفحات وحی کل را اخذ نمود بعد از عرض در ساحت امنع اقدس الواح مقدسه منیره مبارکه از سماء عطا نازل انشاءالله بآن فائز شوند و از بحور مکنونه در کلمات عالیات قسمت برند و نضیب دارند ان ربنا هو المعطى الکریم و نفوس مذکوره که در نامه‌های

*** ص ۲۴۳ ***

آتمحسوب فؤاد از قبل و قبل قبل مرقوم کل باصغاء مولی الوری فائز و امید آنکه از برای کل نازلشود آنچه که عالم را قسمت بخشد و بر اقبال تأیید نماید. از حق جلّ جلاله سائل و آمل که توفیق عطا فرماید یعنی حق اصغا چه که فی الحقیقه هر نفسی بآن فائز شد اقبال نمود و بما ینبغی بذکر و ثنا و توجه مشغول هنیئاً للسامعین و هنیئاً للشاریین ذکر مخدّره ورقه ضیاء الحاجیه علیها بهاءالله را نمودند چند شهر قبل و لوح امنع اقدس مخصوص آنورقه و ورقه مخدّره آقا شاهزاده علیهما بهاءالله ارسال شد انشاءالله بآن فائز شوند و حال هم فرمودند انشاءالله ضیاء الحاجیه مرّة اخری لوح ابھی که سبب و علّت حیات عوالم لانهایه است عنایت میشود کاغذ ترمه که ارسال داشتند رسید و الحمدالله بآیات بعدیعه منیعه الهیّه فائز گشت چه که کلمات مکنونه عربی و فارسی و همچنین بعض الواح اخری بر آن نوشته شد فی الحقیقه این کاغذ فائز شد بآنچه کاغذهای عالم از برای آن محقق شده و ظاهر گشته

سبحان الله علمای ایران

الی حین بیک ذره ادراک و عرفان فائز نشده اند و کاغذ بآن فائز گشت از قراریکه تازه ملاحظه و تخمین شد حال قریب صد جلد از اسماء فضل و عطا بر اهل ارض و سما نازل شده مع ذلک علمای آنجهات الی حین بر بستر غرور آرمیده اند بل خابیده اند بل مرده اند یسئل الخادم ربه ان یبعث من یرفع روسهم فی ایامه انه هو الفضال الغفور الرحیم

ذکر جناب ابن شهید علیهما بماءالله را فرمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اینکلمات عالیات از مشرق اراده ظاهر قوله جلّ جلاله ابن شهید لازال مذکور بوده و هست هر هنگام اولیای خا را ذکر نمودیم ذکر او هم از سما عنایت نازل این ایام هم لوشاءالله و اراد لوح امنع اقدس انور عنایت میشود فضلاً من عنده و هو الفضال الکریم انتهی ذکر محبوب روحانی جناب بجستانی علیه بماءالله الأبهی را نمودند بعد از عرض امام کرسی فضل یک لوح ارفع اعز اعلی مخصوص ایشان نازل و همچنین مخصوص حبیب روحانی

جناب ابن شهید علیه و علی اییه بماءالله عزیز الحمید لوح مقدّس ابھی نازل مخصوص هر اسمی لوحی از سما مشیت الهی نازل و ارسال شد امید آنکه کل از آیات منزله حق جلّ جلاله بحیوة جدیده باقیه قائر گردند انّ ربّنا هو المؤید الکریم و المشفق الرحیم ذکر منتسبین را فرمودند مخصوص هر یک از سما و عطاء مولی الوری یک لوح امنع اقدس نازل و ارسال شد انه یعطی و یمنع المقتدر المختار خدمت اولیای آن ارض و اطراف سلام و تکبیر میرسانم حق شاهد و گواه لازال در ساحت امنع اقدس ابھی از برای هر یک رحتیق مختوم طلبیده و میطلبم تا کل از این باده باقیه و نعمت ابدیه مست شوند مستی که بر شعور و ادراک بیفزاید اگر انسان باثر این رحتیق فائز شود غیرالله را مفقود شمرد دیگر از برای ناعقین و ملحدین مجالی و شأنی نماند اولیای حق این ایام باید با یادی صدق و صفا و محبت و وفا بنوشند و بنوشانند انّ ربّنا هوالمقتدر القدیر و هو الفضال العلیم الخبیر

البهاء و الذکر و الثناء علی حضرتکم و علی من معکم و یحبکم و علی کلّ موقن ثابت مستقیم الحمدلله العلیم الحکیم مقابله شد

ط محبوب فؤاد جناب ابن اسم الله الأصدق عليهما من كلّه بماء اجماء

ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الاقدس الأعظم العلی الأجبی

لک الحمد یا الهی بما اظهرت امرک و انزلت آیاتک و ابرزت بیناتک و ایدت لاعلاء کلمتک ایادی امرک و وفقهم علی تبلیغ ما اردته بچودک و عنایتک و سقیتهم رحیق المختوم و هدیتهم الی صراطک الممدود و الّفت بین قلوبهم باسمک المحبوب اسئلك یا مالک الملک و الملکوت و سلطان العظمة و الجبروت باسمک الّذی به سخرت افئدة عبادک و زّیتها بنور معرفتک ان تزیتهم بطراز اسمک المهیمن علی من فی ارضک و سمائک ليقوموا بقوّتک علی خدمتک و یفتحوا ابواب قلوب عبادک بمفاتیح اسمائک الحسنی و صفاتک العلیا لا اله الا انت الفرد و الواحد المقنن العزیز الفضّال

*** ص ۲۴۷ ***

دستخط آنمحبوب فؤاد بمثابه ورد حدیقه معانی ساحت قلب را معطر نمود چه که جمیع حروفات و کلماتش ناطق بود بشنا و ذکر مالک اسما و ظاهر و باطن را فرح جدید بخشید لله الحمد بعد از نعمت کبری و مائده عظمی که ذکر و ثنای مولی الوری حامل فرح دیگر هم بود و آن بشارت سخت و سلامتی آنمحبوب بوده و بعد از مشاهده و قرائت و آگاهی قصد باب ابدی نموده امام کرسی مقصود عالمیان بعد از اذن و اجازه تمام آن عرض شد اذا ابتسم ثغر مالک القدر و نطق بماماج البحر و هاج العرف و ظهر ما کان مستورا عن العیون و نزل ما کان محفوضاً عن الأدراک و العقول الی ان انتهى البیان بما لا اقدر ان اذکره لخضرتک یا محبوب فؤادی عند تلاطم امواج بحر بیان ربنا الرحمن احدی قادر بر ضبط و ذکر آن نه الاعلی قدر مقدور بحوله و قوته قال عزیزبانه و جلّ برهانه و عظم عطائه بسمی المغرد علی لاغصان بنون الالحان یا ایهاالتاظر الی وجهه و اللناطق بالتناء اسمع ندائی من سجن عکّا انه یدکرک بما یعطیک اجنحة من الیاقوته الرطبه الحمراء لیطیر بهائی هذا الهواء الّذی یسمع من هزیز اریاحه ما سمع ابن عمران فی طور عرفان انّ ربک اقبل الیک فی سید الأحیان

و یذکرک بما تبقى نفحاته بدوام ملکوته العزیز البدیع قد اظهرنا من اصدف عمّان العرفان لثالی الحکمة و البیان و من خزائن قلمی جواهرالعلم و الأیقان طوبی لک بما حضرت امام وجهی و وجدت حلاوة بیانی و رایت التّور السّاطع اللائح من افق سماء ظهوری و فزت بما کان مسطوراً فی کتب الله ربّ العالمین. کن ناطقاً بین عبادی بانقطاع تنجذب به قلوبهم و تطمئن به نفوسهم انّ ربّک هوالمعلّم الحکیم والمّلهم المقتدر القدير قد حضر کتابک و عرضه العبد الحاضر أمام الوجه انزلنا لک ما یقرّبک الی الله ربّ هذا المقام الرّفیع انا انزلنا الآیات فی الیالی و الاّیام بحیث احاطت الکائنات و بلغت شرق الأرض و غربها انّ ربّک هوالمقتدر علی ما یشاء یقوله المهیمن علی من فی السّموات و الأرضین لا یعزب عن علم من شیء و لا یعجزه ظلم الظّلمین یا ابن اسمی الأصدق علیک بهائی و عنایتی انا ذکرنا اولیائنا فی ایام احاطتنا فیها البلیا و الرّزایا یشهد بذلك ما جرى من قلمی و ظهر من لسانی انّ ربّک هو الذّاکر الأمر الحکیم قم علی خدمة الامر باستقامة لا تمنعها الجنود و لا ترهّها ضوضاء الغافلین قل یا قوم انّ اتی لحياتکم و ما اراد الاّ تهذیب نفوسکم و تالیف قلوبکم یشهد بذلك منزل فی الرّیزر و الصّحف و کتابه المبین قد رفعنا حکم الجهاد فضلا من عندنا

و امرنا الكل مالاتفاق و الأتحاد رحمة من لدنا و انا الغفورالرّحیم قل یا اولیائی فی الخاء یذکرکم مولی الوری كما ذکرکم قبل فی الواح شتّى اتقوا الله انصروا ربّکم یجنود البیان امرا من لدنه انّ یحفظکم و یحرسکم و هو الحافظ المقتدر العزیز الحکیم انا نوصیکم بالصّبر والأصطبار فی کلّ الأحوال انّ اختار لکم ما اختار لنفسه البشرى بهذاالبیان الّذی تضوّع منه عرف عنایة ربّکم الرّحمن الرّحیم یا حزب الله آذان را از مقالات غافلین و ظالمین مقدّس نمائید تا منور گردد بنور بیان مقصود عالمیان هر نفسی بان فائز شد ظلم اهل عالم و تعدّیات امم او را از مالک قدم منع ننماید مقام شما عندالله عظیم است اگر در یک آن بمثابة آن فائز شوید بجان و روان قصد آتمقام نمائید قدر ایام و مواهب و الطالף الهی را بدانید جهد نمائید تا فائز شوید بعملیکه بعزّ رضا فائز گردد جمیع عالم از برای یوم الله خلق شده اند ولکن کل غافل و شما فائز اشکروا ربّکم فی الیالی و الاّیام تمّ احمدوه بالعشی و الأشرارک البهائم الظّاهر الباهر و التّور السّاطع اللّامع علیک و علی من معک و یسمع قولک فی امرالله العزیز العظیم انتهى

له الحمد و الثناء و له الشکر و البهاء چه که در مقامات حزن و فرح اولیائشرا ذکر نموده بشأنیکه از هر کلمه آن عرف عنایت متضوّع و رایحه جود و عطا منتشر هیچ امری از امور و هیچ شئی از اشیا بحر اعظم را از امواج عنایت منع نمینماید.

*** ص ۲۵۰ ***

وقتی از اوقات این کلمه علیا از لسان مولی الوری استماع شد قوله تعالی یا عبد حاضر ضوضای عباد و ظلم ظالمین و اجترحات جباره ارض و فراعنه آن آفتاب را از انوار و بحر را از امواج منع نموده و مینماید انتهی لله الحمد بحر بشأنی مّواج که فی الحقیقه اگر اراده فرماید کل را بخود میکشد و نزدیک مینماید ولکن ترکهم لیظهر منهم ما کان مودعا فیهم یسئل الخادم ربّه ان یؤیّد الّذین جعلهم ایادی امره فی کتابه علی ذکره و ثنائه بالروح و الریحان أنّه هو المقتدر العزیز المّنان ذکر حبیب روحانی جناب محمودعلیه بماءالله و وقّفه علی ما یحبّ و یرضاه را نمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس فرات بیان از لسان عظمت جاری و عریضه از اخوی ایشان بساحت اقدس فائز جواب از بعد از سال میشود و هذا ما نزل لهم فی هذا الحین من سماء العظمته و الأقتدار قوله تبارک و تعالی یا ابن اسمی ذکرهم بآیاتی و بشرهم بعنایتی و نورهم بنور معرفتی لازال مذکور بوده و هستند نسئل الله تبارک و تعالی ان یمدّهم بجنود البیان أنّه هو المقتدر علی ما یشاء بقوله العزیز البدیع انتهی ذکر جناب فائز علیه بماءالله و عنایته را نمودند و همچنین دستخط ایشان را ارسال داشتند و در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد قوله تبارک و تعالی لله الحمد در یومیکه اکثر اهل اعراض نمودند و باقبال فائز از تجلیات انوار آفتاب حقیقت فیض اعظم اخذ نمود اینمقام

*** ص ۲۵۱ ***

عظیم است. نسئل الله ان یؤیّده علی حفظ ما اعطاه و اکرمه مکرّر بآثار فائز گشته اند و بنور بیان منور انتهی و لوح امنع اقدس از بعد مخصوص ایشان ارسال میشود این عبد از حق جلّ جلاله سائل و آمل ان یفتح بحضرته ابواب القلوب و یکتب لجنابه کلّ خیر انزله فی کتابه المبین درباره اراده که نموده اند حسب الأمر از قبل و بعد این امور بمحبوب فؤاد حضرت امین علیه بماءالله و عنایته راجع آنچه آنمحبوب از آثار الله بارض خا ارسال نموده اند فی الحقیقه نعمت عظیمی بود از برای اولیای آن ارض هنیئاً لهم و مریناً لهم در این حین این بیان از فهم مشیّت مالک امکان نازل قول الرّب تعالی و تقدّس یا ابن اسمی علیک بهائی و عنایتی از حق بطلب اولیا را تأیید فرماید بر عمل بآنچه در کتاب در یوم مآب از قلم مالک الرقاب نازل گشته چه اگر بعمل فائز گردند عنقریب جمیع اهل ایران بافق ظهور مقصود عالمیان توجّه نمایند کل را بحکمت امر نمودیم و حکمت اعمال و اخلاقی است که ناس

را ببحر اعظم نزدیک نماید و سبب تشویق کل گردد از حق میطلبیم عباد را مؤید فرماید بر ادراک حلاوت بیانش چه اگر حلاوت
بیانرا بیابند کل از ما عندهم بماعنده تمسک نمایند مکرر در الواح الهی کلرا باعمال طیبه و اخلاق مرضیه امر نمودیم لعمری جنود
منصوره اعمال طیبه بوده و هست یا ابن اسمی

*** ص ۲۵۲ ***

اخلاق مرضیه اعلام منصوره اند در عالم طوبی از برای نفسیکه حبّ دو یوم او را از حیات ابدی و نعمت سرمدی منع نماید
کل را وصیت مینمائیم که بجنود اعمال و اخلاق امرالله را نصرت نمایند از هر نفسی لوجه الله علی ظاهر شود که سبب هدایت
خلق گردد آنعمل لایق اثباتست و بشهادت اینمنظوم محو آنرا اخذ نمایند و تغییر بآن راه نیابد نسل الله ان یوقّهم ما یرتفع به امره
بین العباد انه هو مالک الأیجاد و الحام فی المبدء و المعاد انتهى ذکر صعود جناب مسعود علیه بقاءالله و رحمته را نمودند بعد از
عرض امام وجه اینکلمات عالیات مخصوص ایشان نازل قوله تبارک و تعالی هو الغفور الرحیم

طوبی لک یا مسعود بما توجهت الی الرفیق الأعلى فی ایام ربّک و ربّ آبائک و فزت بآثاره فی حیاتک و بعد مماتک انّا
نذکرک فی هذا الحین بما یشهد به المقربون بعنايه الله و فضله و رحمته الّتی سبقت من فی السموات و الأرضین التور الساطع الالاسح
من افق سماء عنایتی و العنايه المشرقة من ملکوت بیانی علیک یا ایّها الطائر فی هواء حبّی و المتوجّه الی انوار وجهی انت الّذی
اعترفت بظهورالله و سلطانه و عظمته و اقتداره و اقبلت الیه اذ اعرض عنه عباده

*** ص ۲۵۳ ***

طوبی لک یا مسعود فی الحین الّذی اردنا ذکرک ماج بحر الغفران امراً من لدن ربّک الرحمن و هاج عرف القمیص فضلا من عنده
و هو المشفق الکریم نسئله تعالی ان یجعلک معاشرا مع اصفیائه فی الفردوس الأعلى و ینزل علیک فی کلّ الأحيان نعمة من عنده و
رحمته من لدنه انه هو العزیز الفضّال انتهى نحمده و نشکره علی بدايع فضله و اشراقات شمس عطائه انزل لاولیائه فی الیالی و الايام
ما یرقی بدوام ملکة و ملکوته انه هو العزیز الفیاض ذکر مخدّره ام علیها بقاءالله و عنایته را نمودند هذا ما نزل لها من سماء عطاء ربّنا
الغفور الرحیم

قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه هو الظاهر التاطق من افقه الأعلى

یا ورقتی و یا امتی علیک بهائی و عنایتی انا ذکرناک من قبل بذکر انجذبت به افئدة الأشیا و انزلنا لک ما قرت به عیون الملا
الأعلى و نادیناک من شاطئ بحر البیان بنداء جرت به الأنهار و نطقت به الأشجار الملك لله الواحد المختار افرحی بما نزل ثم
اشکری ربک العزیز الوهاب منتسبین اسمی اصدق علیه بهائی و عنایتی و رحمتی را از قبل مظلوم تکبیر برسان و تجلیات انوار نیر
فضل رحمانی بشارت ده آنه هو المبشر المقندر علی فی الأرضین و السموات انتهى

*** ص ۲۵۴ ***

آن مخدّره علیها بهاء الله الاهی لازال مذکور بوده و هست من یقدر ان یحصی عنایات الله و الطافه و فضله و عطائه فی الحقیقه
عرض مینمائیم اگر صد هزار سال طیران نمائیم بمنبع این فیض عظیم که در هر حین بحری از ان جاری و بانمشرق نیر کرم که در هر
ان شمس لاتحصی از آن مشرق نرسیم بحر عنایت را کرانی نه و شمس فضل را در اعطاء نور بوفقی نه انّ الخادم یستله فی کلّ
الأحیان لنفسه و للأولیاء التأيید و التوافق منه آنه هو المشفق الکریم اینکه ذکر اول یوم رضوان و ذکر ایادی امر و اجتماع اولیا را در
بیت انمحبوب نمودند بعد از عرض در افق علی اما کرسی تا مالک ملکوت اسما این آیات کبری از سماء مشیت مولی الوری نازل
قول الربّ تعالی و تقدّس یا ابن اسمی علیک بهائی

طوبی لایادی امری الذین فازوا بذکری و ثنائی و خدمة امری و نعیماً لاولیائی الذین شربوا ریحق الوحی من ید عطائی و طاروا
فی هوائی و نبذوا ماسوائی انا ذکرناهم فی کلّ عالم من عوالمی بذکر شهد باثباته لسان عظمتی باسمائهم جرت انهار الحکمة و البیان
امام وجوه الأدیان تعالی الرحمن الذی انزل الأیادی امره و اولیائه ما تقرّبت به الأفلاک لاصغائه و حقایق الأشیاء لاستماعه كذلك
*** ص ۲۵۵ ***

نطق لسان القدم اذکان مولی الأمم فی هذا المقام الأعلى الذی سمی بكلّ الأسماء فی کتابه العظیم طوبی لبیت ارتفع فی ذکری و
ثنائی و لاورق تشبّث بسدره عنایتی و لاماء تمسکن بجبل فضلی انا نبشرونّ بذکری و ثنائی و عنایتی و رحمتی الّتی سبقت الوجود
من الغیب و الشّهود کبر من قبلی علیهم و علیهن و بشرهم بما اشرق و لاح من افق اراده الله المهیمن القیوم انتهى یا محبوب فوادی
مع آنکه وقت کمیاب و عرایض از هر جهت بیشمار و یوم یوم ارسال الواح مع ذلک نازلشد آنچه که عالم را بنور عنایت منور
فرمود هنیئاً لفوارس هذا المضممار و مریئاً للآما المجتمعات فی البیت من لدى الله ربنا ربّ العرش العظیم دربارہ جناب میرزا سید ع
ب و ابن ایشان علیهما بهاء الله و عنایته مرقوم داشتید جناب ایشان الحمد لله از قبل و بعد باآثار الله فائز گشته اند و حال هم یک

لوح اقدس مخصوص ابن ایشان جناب لامیرزا سید محمد علیہ بھاء اللہ نازل و ارسال شد امید آنکہ از بجز کلمات مقصود عالمیان بیاشامند آنچه را کہ سبب حیات ابدیست از حق جلّ جلالہ میطلبیم این نھاہای بستان را در ہر حین ازماء بیان سقاہ فرماید اَنّہ هو المقتدر القدير

*** ص ۲۵۶ ***

دربارہ جناب س آنچه ذکر فرمودہ اند صحیح ولکن نظر باظہاریکہ مینماید مدارا لازم و اما معاشرت با او جائز نہ چہ کہ ضررّ واضح و مبرهن است مگر لاجل حکمت مستوراً عن العباد واقع شود. مناجات آخر نامہ آنمحبوب تلقاء وجہ عرض شد و بشرف اصغا فائز گشت اللہ یحیی ما جری من فم عنایتہ و اشرق من افق سماء فضلہ و ماج بہ بحر عطائہ نازل شد آنچه کہ اقلام عالم از احصاء آن عاجز و قاصر امید اینفانی آنکہ توجّہ آنمحبوب بشطر خا سبب ترویج امراللہ و انتشار آثار او گردد اَنّہ هو المؤید الحکیم ذکر حبیب روحانی جناب عین و طا علیہ بھاء اللہ الأبی را نمودند مکرّر انسان عظمت اینکلمہ علیا استماع شد قول جلّ جلالہ اَنّ العین و الطاء فاز فی اول الأیام انا ذکرناه و اباه فی الواح تشهد لهما فی کلّ عالم من عوالم ربّما و ذکرنا الذین کانوا فی ذاک البیت بذکر انتشار عرفہ فی الآفاق یشہد بذلك لسان عظمتی فیہذا الحین الذی یمشی جمال القدم و یدعو اولیائہ الذین اعترفوا بهذا النبأ العظيم انتهى

*** ص ۲۵۷ ***

اینبعدہم خدمت ایادی امر و اولیا طراً ذکوراً و اثناً صغیراً و کبیراً تکبیر میرسانم و از برای ہریک عنایات لانہایات الہی را میطلبم اَنّہ هو الکریم ذوالفضل العظیم اغصان سدرہ مبارکہ روحی و ذاتی لرتاب قدمہم الفدا اظہار عنایت فرمودند و ہریک ذکر آنمحبوب فؤاد را بملاحت تمام نمودند و همچنین اهل سرادق عصمت و عظمت ہم اظہار مرحمت فرمودند و کل از برای آنمحبوب تأیید طلب نمودند لاجل انتشار آثار اللہ فیما سواہ انتشاراللہ این سفر باید مقدّم کلّ اسفار گردد و عموم عباد آن اشطار را بشطر احدیہ کشاند اَنّ ربّنا هو المؤید العظیم الخیر البہاء و الذکر و الثناء علیکم و علی من معکم و یسمع قولکم و ذکرکم و بیانکم فی امراللہ ربّنا و ربّکم و ربّ من فی السموات و الأرضین خ ادم فی ۲۷ شوال سنہ ۱۳۰۷ مقابله شد

محبوب قلب و فؤاد

جناب ابن اسم الله الأصدق عليهما من كلّ بقاء اجماع ملاحظه فرمایند

۱۵۲ هوالله تعالی شأنه العظمة الأقتدار

اشکوبشی و حزنی الی الله مالک الأنام قد انقلبت الأمور

*** ص ۲۵۸ ***

و اضطربت البلدان و ضعف بقاء الأسلام قد احاطه الأعداء و هو محاط ینبغی لذلك الحزب ان یدعوالله فی الصّباح و المساء و یستلوه بان یؤیدالمسلمین کافه علی ما یحبّ و یرضی و یرفعهم بامرہ و سلطانه و یعرفهم ما یعلو به مقاماتهم و ان یتدلّ و لهم بالعزّ و فقرهم بالغنّاء و خرابهم بالعمار و اضطرابهم بالاطمینان و خوفهم بالامن و الأمان انّه هو الرّحمن لا اله الاّ هوالمشفق الکریم یا محبوب فؤادی عالم را نار غفلت احاطه نموده و آنچه حق جلّ جلاله در کتب و زبر از قبل اخبار فرموده کل ظاهر و مشهود بلایا و قضایای ارض مثل غذاهای عادی شده هر یوم میرسد از یک طرف بلایا از یکطرف حربهای غیر عادلّه و مدافع ظالمه و بنادق باغیّه طاغیّه عالم و اهل آن را احاطه نموده و احدی سبب و عدت آنرا نیافته باری دین الهی بمثابه طیر روحانی تحت محالب فراعنه مشاهده میشود و یا تحت برائن سباع اسکندرّیه که جمیع زینتهای عالم مزین شده بود در ساعات معدوده برهنه و عریان مشاهده شد بلکه خراب و ویران لاجول و لا قوه الاّ بالله جزاهای اعمال مجسم شده و باشکال مختلفه درآمده یفرون و لا مهرب یتغیثون و لا حین استغائنه یهبون ولات حین مناص

*** ص ۲۵۹ ***

حق جلّ جلاله توفیق عنایت فرماید که انسان اقلّاً بدانند و آگاه شود که این اسباب از چه سببی تولید نموده و از چه عملی ظاهر شده هیهات هیهات انّ الأعمال سدت باب العرفان اعمال شنیعه سبیل دانائی را سد نموده و انسانرا از آگاهی منع کرده امید هست که این زلزال از پی از سکون درآید و این اضطراب را اطمینان اخذ کند این ایام اینکلمه علیا از لسان مالک اسما اصغا شد قوله تعالی یا عبد حاضر این ایام زمین و زمان و آسمان هر یک بدو لسان اخبار خود را عرض مینمایند انتھی از برای اهل اطراف آسایش و راحت مفقود است امر بمقامی رسیده که ارسال پوسته و مکتوبات صعب شده بل صعب مستصعب و حال اراده است که این مکتوب را در حیفا بیزید و برسانند دیگر حق عالم است که چه قسم برسد و کی برسد چون جواب نامه آنمحبوب

روحانی لازم بود لذا مختصر این عبد عرض مینماید و امید هست که برسد نامه آن محبوب که تاریخ پست و ششم شهر جمادی الثانی بود از قبل رسید گویا حماسه مدینه وفا بود که با نامهای محبت و مودت و شوق و اشتیاق وارد گشت نغمه اش بهجت آورد و هدیرش بر شوق افزود امید هست حق جلّ جلاله آوارگان

*** ص ۲۶۰ ***

کشور توحید را در ضلّ قباب عنایت جمع فرماید آنّه هوالمقتدر اینکه درباره ارسال جناب لا سید صادق و اخوی ایشان علیهما بماء الله و عنایته مرقوم داشتید بسیار بسیار مقبول و پسندیده امروز روز عمل خالص و خدمت امر است که شاید انوار اخلاق عالم را احاطه نماید و جنود اعمال طیبه قلوب غافله را اخذ فرماید و بشرط آگاهی کشاند آنچه در اینخصوصات مرقوم داشتید عرض شد فرمودند الحمد لله موفق شدند بر خدمت و تربیت عباد انشاء الله جمیع فائز شوند آنچه مقصود است و آن اینکه لوجه الله حرکت نمایند و مذهب الهی را سبب و علت ضعیفه و بغضا نمایند با کل کمال رفق و مدارا و محبت ملاقات کنند و کلمه را القا نمایند اگر قبول شد و از وجهه اش نضره رحمن مشاهده گشت حق متعال را شاکر شوند و الا او را باو واگذارند بدون آنکه ادراک عدم محبت نماید نفوس زکیّه مطمئنّه راضیه مرضیه را لاجل صفات پسندیده و اخلاق روحانیّه هر نفسی اظهار محبت مینماید و دوست میدارد و لکن نفوس غافله را باید لوجه الله محبت نمود که شاید مبدء رحمت و فضل را سبب و علت و عناد ندانند و ارض فی الجملة مستریح شود نشهد

ان لا اله

*** ص ۲۶۱ ***

ان لا اله الا هو اعترافاً بما نطق به القلم الاعلی فی اول الایام و نشهد انک اقبلت و رأیت و سمعت و فزت و قمت علی خدمة اهل العالم امراً من لدی الله مالک القدم طوبی لک و لاهلک و لمن معک و نسلّم و نکبّر علی احبّاء الله فیهناک و فی الأقطار و نبشرهم بذکر الله و رحمته و نوصیهم بالاستقامه و الامانة و الصدق و الوفاء و بما انزله الله فی الکتاب انتهى اینکه ذکر جناب لا غلامعلی علیه بماء الله و اخلاق پسندیده اش نموده بودند فی الحقیقه چنین است که آنمحبوب مرقوم داشته اند چه که مکرر ذکرش از ملکوت بیان شنیده شد انشاء الله مؤید باشند و باکسیر خلوص نحاس وجود را بمذهب ابریز تقلیب نمایند و هیاکل تریبّه را از

امطار عرفان مالک ایام خلعت جدید بخشند لیس هذا على الله العزيز و اینکه در ذکر ضیافت و هجرت بعضی لوجه الله مرقوم داشتید تلقاء وجه عرض شد فرمودند الحمدالله از عنایت حق جلّ جلاله نفوسی در ارض خا ظاهر شده اند که لایقند از برای ذکر الهی و تہذیب نفوس جناب معلّم لازال نزد مظلوم مذکور بوده و هست لوح مفصّلی مخصوص ایشان نازلشده ولکن تا حال در ارسالش توقف رفته لوشاءالله یرسله انّہ لہوا المؤید الحکیم و السّلام علیہ

*** ص ۲۶۲ ***

یوم سمع و اعترف و یوم نطق بین العباد و یوم یرجع الی الله ربّ العالمین انتهى و اینکه درباره صعود ورقه علیہا بھاءالله و رحمته و فضله مرقوم داشتید مع وصایای آنمخدره تلقاء وجه عرض شد فرمودند یا ایہاالمشتعل بنار حبّی علیک بھائی ان استمع ندائی انّہ ذکرک فی هذا اللیل مرة بعد مرة و هذه تارة اخرى لتشکرالله رب العالمین و ما ذکرک فی الورقة الّتی رجعت الی سدرۃ المنتھی ربّھا البھائی نشهد انھا سمعت و فازت و اعترفت و شربت رحيق الوصال و صعّدت الی الغنّی المتعال کذلک شہد لها قلمی و لسانی فی هذا المقام اشهد انھا آمنت برّبھا اذ کفر به اکثر العباد و اقبلت الی الأفق الأعلى اذ اعرض عندالوری طوبی لها و لمن یذکرھا بماذکرھا لسان الله العلیم الحکیم یا ورقتی انّ المظلوم یحبّ ان یذکر اباک الّذی اذا سمع بشارة الحضور نبذ العالم عن ورائه مقبلا الی البیت الأعظم بوجه کرّمہ الله عین التّوجه الی غیره و ذکرناه فی الواح شتی و فی الصّحیفۃ الحمراء الّتی ما اطّلع بها الّا الفرد الخبیر هو الّذی بقیامہ علی خدمة الأمر ظهرت الاستقامة فی البلاد و بتوجّه الی شطر السّجن توجّهت افئدة البالغین النور السّاطع من افق الجبین علیہ و علیک و علی الّذین شهدوا بما شهدالله قبل خلق السّموات و الارض انّہ لا اله الاّ هو المشفق الکریم انتهى

*** ص ۲۶۳ ***

و وصایای ایشانم بطراز قبول فائز شد و بامضا مفتخر گشت فرمودند همان قسم که ورقه اراده نموده عمل نمائید وصایای او شہادت میدهند بر مقام او عندالله آنچه درآن ارض باید عمل شود و عمل نمائید و آنچه بر حق است البتہ عمل خواهد شد انتهى این خادم فانی از حق جلّ جلاله مسئلت مینماید کہ جمیع اماء را تأیید فرماید تا بآنچه از انورقه دبدہ و شنیدہ اند متذکّر شوند جهد نمایند تا بما یحبّه الله و یرضی فائز گردند اینست اصل کلّ خیر و مبدئہ

حسب الامر باجناب زوج اگر مدارا شود اقرب و احسن است اگر خود ایشان بصرافت طبع بوصیّت عمل نمایند لدی الله محبوب است انّه یأمر عباده بما ینفعهم فی کلّ عالم من عوامله اینکه درباره استقرار بازماندگان در ارض خا و طا مرقوم داشتید عرض شد هذا ما نزل فی الجواب یا ایّها القائم علی خدمتی و التّاصر الی وجهی خود آنجناب گاهی ساکن و گاهی سایر باشند هذا ما اختار لک المختار و انا بازماندگان نفوسیکه سالها در ارض خا بوده اند حالهم ب همان قسم در اینمحل ساکن باشند احسنت و اگر وقتی از اوقات حکمت مقتضی حرکت شود

*** ص ۲۶۴ ***

لاباس و این اراضی حال فی حرکت و ولج و اطراف بسیار منقلب نسل الله بان یحفظها من شرّ المدافع و البنادق و من الّذین عزّهم الدّنیّا بغرور عجزت عن ذکره الاقلام انتهى و اینکه درباره ارسال عرایض احبّا مرقوم داشتید حسب الامر اگر عرایض را بکمال اختصار عرض نمایند ارسال آن جایز چه که هم بفیض فائز میشوند و هم از آنجناب مسرور میگردند در جمیع امور حسب الامر باید حکمت امام وجه ملاحظه شود باید جمیع دوستان باو تمسک نمایند امر تبلیغ که از اعظم امور است در کتاب الهی انراهم معلّق و منوط بحکمت فرموده اند میفرماید بالحکمة و البیان اول حکمت و بعد بیان تعالی الّذی اراد لنا فی کلّ الامور خیر امن عنده و علّمنا ما یرتفع به الامر من دون ان یرتفع ضوضاء کلّ غافل مریب وقتی از اوقات اینکلمه مبارکه علیا از لسان عظمت اسمتاع شد فرمودند انسان میتواند افسردگانرا بماء عنایت تازه نماید و مردگان را بکوثر حیوان زنده کند من دون این ینطق بما کان منکرّاً فی عرف العباد و فرمودند طوبی از برای نفسیکه ناس را از دریای بیان رحمت بنوشاند من دون آنکه بکلمه

*** ص ۲۶۵ ***

تکلم نماید که سبب اعراض و اعتراض شود انتهى فی الحقیقه مدارا بسار محبوبست هر نفسیکه فی الجملة اقبال نمود بعد خود او اکثر مطالب را ادراک مینماید ولکن اگر در اول کلمه که فوق طاقت اوست اظهار شود تحمل نکند و بر اعراض قیام نماید و اینکه مرقوم داشتند اگر خطی غیر الواح الهیه و همچنین اغصان الله روحی و ذاتی لترات قدومهم الفدا و این عبد یکی از دوستان بخواهد خطی بآنجهات ارسال دارد ملاحظه شود و بعد ارسال گردد فی الحقیقه اینفقره بسیار محبوبست چه که حال در این ارض بقدر دویست نفس از احبّای الهی موجودند و همچنین قسم که در اخلاق و اطوار متفاوتند البته در بیانهم همین قسمند ولکن این مطلبی است که نمیتوان بکل اظهار نمود که شاید بعضی مکدّر شوند لذا باید دوستان الهی در هر دیار که هستند اگر مکتوب و یا

نامه بایشان برسد مشاهده نمایند که هرگاه مغایر است با احکام الهی و بیانات ربّانی بر حسب ظاهر نپذیرند و از مبدء سؤال نمایند اگر بشرف امضا فائز شد مقبول و الاّ مردود مقصود آنکه در هیچ امری اختلاف واقع نشود درباره جناب م س علیه مرقوم داشته بودند از قبل حسب الاستدعای آنمحبوب از سماء عنایت الهی لوح امنع اقدس ابداع مخصوص ایشان نازل و ارسال شد و چون خواهش نموده

*** ص ۲۶۶ ***

بودند که مؤیّد شوند بر امریکه سبب و علت ذکر ابدی و دائمی شود امر فرمودند وکیلی معین نمایند در بنای هیئت رفیع عالی و این فقره امریست که بدوام اسماء حسنی باقی و پاینده است و آثارش از صد هزار اولاد اعظم و اکبر و احسن و لکن بعد از نامه ثانی آنجناب که مرقوم داشته اند خود ایشان اراده حقوق الهی دارند بعد از عرض اینمطلب فرمودند اگر حقوق ادا شود و از آن این بنا مرتفع گردد لدی الله اقرب و احسن و بطراز قبول فائز در اینصورت حرّیت مطلقه حاصل است انّه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هوّ الامر العامل المختار فی الحقیقه این فضلی است عظیم درباره ایشان باید در لیالی و ایّام بحمد و شکر الهی مشغول شوند و بکمال روح و ریحان و تسلیم و رضا بآنچه امر شد عمل نمایند هنیئاً له و اینکه درباره مخدّره ام و بنت اسم الله علیهما بماء الله مرقوم داشتید تلقاء وجه عرض شد هذا ما نزل لها من ملکوت عنایته ربّنا المشفق الکریم قوله جلّ اجلاله هو العالم الخبیر یا ورقتی و المنتسبه الی اسمی ان استمعی نداء المظلوم الّذی افتی علیه علماء الارض کما افتوا علی اسمی من قبل الّذی جاهد فی سبیلی الی ان استشهد فی ارض الطف شوقاً للقاء العزیز البدیع انا نعزّیک و امائی فیما ورد علیک فی ایّام الله العزیز الحمید انا ذکرناها بذکر لایعاده شیء

*** ص ۲۶۷ ***

فی الأرض ان اشکری ربّک الغفور الرّحیم انا ذکرناک من قبل فضلاً من لدنا و فی هذا الحین فی سجنی العظیم لا تحزنی من شیء سوف یفنی ما اشتغل به القوم و یبقی ما نزل لک من قلمه المحکم المتین یا ورقتی و بنت اسمی الّذی طاف عرشی بنور مبین انا نکون معکم فی کلّ الأحوال و نری من فی البیت و نسمع ما یتکلمون به و انا السّامع البصیر البهاء و السّلام علی رجالکم و نسئلکم و اولکم الّذی شهد باقباله الملاء الاعلی فی یوم فیه اقصرت جلود العلماء من خشية الامر کذلک شهد قلمی الاعلی فی هذا المقام الرّفیع انتهى از برای اهل هر دم هم الواح بدیعه منیعه نازل و ارسال شد انشاءالله تا حال رسید و الواحیکه بجهت ش ه استدعا

نمودید بعنایتہ تعالی ارسال میشود و این عبد فانی خدمت جمیع از آنچه اسامی ایشان ذکر شده و از آنچه مستور است تکبیر و سلام میرساند و امیدوار است که کل مابینغی الأیام عامل شوند و در جمیع احوال بما نزل فی الکتاب متمسک گردند تا از اشجار آثار بدیعه منیعہ و اثمار جنیہ لطیفہ در انجمن عالم ظاهر شود بطراوت و لطافتیکہ کل را بارادہ و من غیر ارادہ جذب نماید اینکہ ذکر جناب میرزا حبیب الله و جناب لامیرزا حیدرعلی و بناب شیخ محمد و جناب عزیزالله علیہم بھاءالله فرمودند در پیشگاہ حضور بشرف اصغا فائز گشتند اگر چه این ایام نظر بحکمت

*** ص ۲۶۸ ***

در این اراضی صمت اولی از نطق و سکون احبّ از حرکت است مع ذلک لسان عنایت باینکلمات عالیات ناطق قوله تعالی یا حبیب انشاءالله بعنایت حق فائز باشی از قبل وبعد تلقاء وجه مذکوری و این از اعظم نعمتہای الهی بوده و هست جهد نما تا در کلّ احیان و اوان بافق اعلی ناظر باشی و بذکر حق جلّ جلالہ ناطق اگر مقومہای عالم بخواهند آنی از این ایام را بقیمت در آورند خود را عاجز مشاهده نمایند لعمراہ ائہ عالی القدر و عالی المقام بوده و هست نذکر من سمی بجیدر قبل علی و نبشّره برحمتی و عنایتی و فضلی و انا المشفق الکریم انا ذکرنہ بما لایعادلہ شیء و انا الصادق الامین و نذکر من سمی بمحمد الّذی کان مذکوراً لدى الله العلی العظیم قل الهی اسئلک بنفحاتک الّتی تزوّعت فی الحجاز و بانوار وجهک الّذی تنوّرت به البطحاء بان تحفظ دینک عن الأشیقاء الّذین احاطوا مدنک و دیارک یا مالک الأسماء و فاطر السّماء ثمّ ارزقنی ریحیق الاستقامۃ علی هذا الامر الّذی زلّت به الأقدام لا اله الا انت العزیز العلام یا عزیز علیک بھائی چندی قبل یک لوح اقدس مخصوص تو نازل و ارسال شد الحمدلله برحیق عنایت فائز شدی و از کوثر اقبال نوشیدی و بتسنیم فضل مرزوق گشتی و بمائده جاودانی رسیدی جهد نما تا اینمقامات

*** ص ۲۶۹ ***

عالیہ متعالیہ محفوظ ماند البھاء من لدناّ علیک و علی احبّائی فیہناک الّذین طہرهم الله عن دنس الأوهام و قرّبهم الیہ و عزّفهم

صراط المستقیم الحمد لله العزیز العلیم انتهى

و دستخط ثانی آنمحبوب که بتاريخ ۲۲ شهر رجب مرقوم بود گویا دهنی بود از برای سراج قلب و یا ضوئی بود که بضوئی متصل شد مختصر آنکه جمیع اعضا را از نور بهجت روشن نمود چندی قبل از این دو نامه که خبری برحسب ظاهر از آنمحبوب نرسید این فقره سبب حزن شد گاهی این خادم فانی بکلمه ای گمشده در کجات جویم در سیرسیر متزّم ولکن از آنچه از لسان بیان حضرت رحمن اصغا میشد سبب سکون و اطمینان بود لله الحمد که از بعد بشارت بعد بشارت رسید یعنی دو دستخط وارد در هرحال از مقتدر قدیر این عاجز فقیر سائل و آمل که آنمحبوبرا از تأییدات مخصوصه خود مؤید فرماید و بجنود و غیبت و شهاده از شرّ دشمنان حفظ نماید انّ ربّنا الرحمن لهو الحافظ المقتدر العزيز الحكيم و بعد از قرائت و اطلاع قصد مقصد اعلى نموده تلقاء وجه عرض شد فرمودند یا عبد حاضر

*** ص ۲۷۰ ***

الحمدالله ابن اسمی علیه بهائی مؤید شده و فائز میشود بآنچه از قلم اعلى مخصوص و نازل گشته و فرمودند در ایامیکه الباب قائم و سامع ولدی الوجه حاضر و ناظر و بکوتر وصال فائز بودند زیارت مختصری از برای ورقة الحمرا از اسماء وجود مالک وجود طلب نمودند و باین فیض اعظم وعده دادیم لذا در اینحین از سماء مشیّت نازل میشود آنچه که هر حرف آن شاهد و گواهد است از برای عنایت و شفقت و مرحمت حق جلّ جلاله یا ایتهها الورقة الحمراء و الایة الأبهی و اشهد بک اشتعلت نار المحبّة و الوداد فی قلوب العباد انت الذی کنت مترنمة فی الیالی و الأیام بذکرالله مالک الأنام انت الذی سمعت النداء فی اول الأیام و اخذک جذب بیان الرحمن علی شأن ذاب به کبدک و اشتعلت ارکانک بک ظهر حفیف السدره و برزت رنّه الملكوت بین البریه اشهد انک حرقت الأحجاب باسم ربّک مالک المآب و سرعت بقلبک الی الأفق الأعلى و توجّهت الی الوجه علی شأن ما منعتک ظنون العلما و لا اوهام العرفاء و لاسطوة الأمراء اشهد

*** ص ۲۷۱ ***

انک نحت فی الفراق کنوح التکلی و ترکت ما فی العالم متمسکه بالعروة الوثقی البهاء المشرق من افق سماء عنایة ربّک مالک الأسماء علیک و علی اولک و آخرک و علی من احبک و ذکر ایامک و ماورد علیک فی سبیل ربّک طوبی لامة تقرّبت الیک و آنست معک فی ایامک و ویل لمن ظلمک و نطق فی ربّک ما ناح به الملاء الأعلى و سکّان الفردوس فی العشی و الاشرار سبحانک یا الهی اسئلک بهذه النقرة الجبروتية والزنة المکوتیه والایة الأحدیّه بان تغفر لمن توجّه الیها خالصاً لوجهک و کفر عنه

خطیاته الكبرى و سیئاته العظمی ثم اغفر اباه و امه و کلّ قاصد قصدها و زار قبرها انک انت المقتدر الذی لا یعجزک شیء و لا یمنعک امر تفعل ما تشاء و تحکم ما ترید انک انت المشفق العزیز الحکیم

یا ابن اسمی هر نفسی اراده کند حضرت أخت و ورقة الحمراء و آل الله من اهل البیت اللائی قرن برضاء الله را زیارت نماید له ان یزور بما نزل من یراعة الاحدیه من لدی الله مالک

*** ص ۲۷۲ ***

البریه هذه موهبة اخرى من لدنا علیک ان اشکرو کن من الحامدین انتهى اینفقره مبارکه بغتة از سماء مشیت نازل در حین غرض نامه ثانی آنجناب فرمودند یابن اسمی علیه بهائی وعده دادیم که زیارتی مختصر از برای ورقة الحمرا نازل و ارسال شود چه که آنچه از قبل از قلم اعلی نازلشد قرائتش از برای عموم قدری مشکل است حال اراده نموده ایم بوعده وفا نمائیم و آنچه طلب نموده عطا کنیم انّه هو القریب المجیب انتهى و هذا فضل من لدنه لجنابکم امید هست که فضل و رحمت عنایتش در کمال ظهور و بروز متتابعاً آمحسوب را اخذ نماید انّه ولیّ من والاه و مونس من دعاه فی منقلبه و متواه و اینکه در نامه اخرى ذکر اشتعال و اتحاد و استقامت اهل دیار را که فرموده بودند سبب و علت کبری است از برای طلوع نور بحجت و سرور فی الحقیقه اسّ اساس عالم است راحت و سکون و برکت و عمار عالم بانفقره منوط است قوله تبارک و تعالی

*** ص ۲۷۳ ***

بنور اتحاد عالم روشن و بحرارت اتفاق آفاق مشتعل انتهى انشاءالله هیاکل اهل بقاء در هیچ حال از احوال از این طراز که از طراز اول محبوبست محروم نماند اینکه مرقوم داشتند که از ارض طا بتوسط جناب ثمره علیها بقاءالله از برای امّ ضلع آمحسوب علیها اذن توجه بشطر اقدس حاصل شده اینفقره را اینعبد اطّلاع ندارد و اصغاهم ننموده اگرچه حق جلّ جلاله لازال لحاظ عنایتش نسبت باسمه الأصدق و آنجناب و منتسبین او بوده و خواهد بود چنانچه الواح الهیه بر اینفقره ناطق شاهد و گواهست ولکن این اطراف کل منقلب و مضطرب جهازات ناریه و مدافع کبیره اطرافرا احاطه نموده اسکندریه در ده ساعت عالیها سافلها شده و خلق بیچاره باطراف متفرّق جغدهای ویرانه های عالم بر بازهای سفید ستم مینمایند و دیوهای روزگار بر مراصد مترصد فرشته های دیار معانی بوده و هستند اعدنالله و ایاکم من شرّالظالمین جمعی از احبّا و دوستان الهی که در آن ارض مشغول بودند

آنچه داشتند از مال و اموال گذاشتند و مقدّس از زخارف فانیه بشطر احدیّه توجّه نمودند و حال طائفند در اینصورت معلومست که حرکت جایز نه و در هر یوم هم

*** ص ۲۷۴ ***

خبر این ارض هست که حزبی بر حزبی قیام نمایند از بعضی جهات اخبار رسیده که بعضی از نفوس که سنین قبل اذن داشته اند در این سنه اراده توجّه نموده اند گویا بر امورات این اطراف و آنچه واقع شده واقف نشده اند در هر حال این عبد فانی از حق جلّ جلاله میطلبد که از لحاظ عنایتش را از اهل عالم منع نفرماید

سالمست که ارض منقلب مشاهده میشود در هر روز بلائی ظاهر و در هر حین ضوضائی مرتفع و آنچه هم شده و بشود ناس متنبّه نشده و نخواهند شد الا بامر مهیمین محیط نافذ مؤثر من لدی الله ربّ العالمین و اینکه ذکر جناب لا میرزا حیدر علی علیه و اهل مدینه خضرا نمودید ذکر ایشان از قبل و بعد الحمدلله در ساحت اقدس بوده و هست و الواحیکه از برای مازندران خواسته بودند بعضی نازل و لکن ارسال آن در این ایام بسیار مشکل شده چه که اکثر امور در این ارض و اطراف آن منقلب است نظر بقیام اهل اروپا بر اسلام فقیر بیچاره وقت دعاست دعا از ما اجابت از خدا آنّه علی ما یشاء قدیر و همچنین مکتوبی از جناب لاعبدالحسین از مدینه خضرا رسید و ذکر جناب لا محمد کاظم و منتسبین ایشان و سایر دوستان علیهم بقاءالله در آن مذکور

*** ص ۲۷۵ ***

و از برای هریک نازل شد آنچه که باو معادله نمایند عالم و مایه و ارسال گشت انشاءالله بآن فائز گردند و همچنین این دو یوم مکتوبی هم از جناب لا محمد کاظم علیه بقاءالله رسید آنهم شامل اسامی نفوس مقبله بوده و لکن چون چند یوم قبل از برای اکثری ایالت بدیعه منیعه از سماء عنایت نازل شده دیگر مجدد فرمودند لازم نیست حسب الامر آنمحبوب تفصیل را بجناب لا محمد کاظم علیه بقاءالله مرقوم دارند و ایشان دوستان آن ارض را بعنایت محیطه و رحمت سابقه و فضل بدیعه بشارت دهند تا در چنین کل از خاتم بیان نقش الملک الرحمن منطبق شود و از وجوهشان نضرة الیها ظاهر و هویدا گردد الحمدلله بخدمت امر و ذکر حق جلّ جلاله ناطق و قائم و مشغولند قد فضل الله بعضهم علی بعض و اید الکل علی الأقبال لیه آنّه لهو الفرد الخبیر زود است که آثار و

اثار سَدَرَات مغروسه بایادی قدرت در عالم ظاهر شود و عدهای الهی البته در عالم ملک بظهور آید البهاء علیهم من لدی الله
المشفق الکریم

اینکه مرقوم داشته اند که اراده توجّه ببعض جهات نموده اند انشاءالله مبارکست و البته حق جلّ جلاله ثمراترا ظاهر فرماید آنّه

*** ص ۲۷۶ ***

یؤتدک فضلاً من عنده آنّه هو الفضل الکریم و اینکه در آخر دستخط ذکر زیارت نموده بودند در یوم پنجشنبه سیم شهر شوال
که آخر ایام عید رمضان المبارکست بعد از تحریر آیات در حضور بیّنات آمحیوب عمل آمد آنچه که مقصود عالمیانست باید حال
بجمیع السن کائنات هنیئاً و مرئياً گفت از حق جلّ جلاله میطلبم که لازال اینعبد آمحیوب را مؤتد فرماید بر آنچه رضای او در
اوست و سزاوار ایام اوست نعیماً لحضرتک و هنیئاً للذین تمسکوا بکتاب الله و عملوا بما امروا به من لدن آمر علیهم البهاء المشرق
من افق القلم الاعلی عل حضرتکم و علی الذین نبذوا العالم مقبلین الی الله مالک القدم الّذی اذا اظهر ناطقت الأشياء الملک الله
العزیز الحکیم الحمدالله المتقدر القدیر خ ادم ۳ شهر شوال المکرّم سنه ۹۹

جواب زوج ورقه اخت

علیهما^{۹۹} و جناب طیب

از بعد ارسال میشود مقابله شد

*** ص ۲۷۷ ***

محبوب روحانی جناب ابن اسم^{۹۹} الأصدق المقدس علیهما من کلّ

بهاء اجماع ملاحظه فرماید

له الحمد آذان طلب متتابعاً بمدير حمامه محبّت و وداد فائز و ابصار بملاحظه خطه آثار روشن حق شاهد و گواهد است که از ورود نامه آنمحبوب در هر کژه فرح بی اندازه حاصل چه که جمیع مطرز بذکر محبوب و ثنای محبوب و خدمه محبوب و ذکر اصحاب محبوب بوده فی الحقیقه این نعمت نعمتی است که طعم آن تغیر ننماید و لذت آن در جان باقی بماند از بادع اکوان و صانع امکان بکمال عجز و ابتغال میطلبم که این نعمت را منع نفرماید و آنمحبوب را بناری مشتعل نماید که آثار آن از جمیع جهات ظاهر و هویدا گردد

يا الهی و اله من فی العالم تسمع زفراتی فی فراق اولیائک و تری عبراتی حبّاً لهم فی ایامک اسئلك بالاسم الأعظم الذی اذا تجلّی علی مرآت الوجود انطبع فیها کلمة الله لا اله الا هو بان تؤیّد

*** ص ۲۷۸ ***

المقرّبین من خلقک و الموحّدين من عبادک و المخلصین من بریئتک علی القیام علی خدمة امرک علی شأن لا تمنعهم جنود العالم و شبهات الأمم ای ربّ تراهم یدورون فی دیارک آملین نفوذ کلماتک فی افئده اهل مملکتک ای رب وفقهم بقدرتک و قوّتک و سلطانتک و عرف عبادک ما قدرته لهم من قلمک الأعلى انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم

ای محبوب عالم و مالک قدم از تو سؤال مینمایم بآفتاب کرم تو و دریای جود تو که بعنایت این نفوس مستقیمه فرات رحمت را بر کل برسانی تا کل بهمت آن نفوس مجرّده از آن بیاشامند و محروم نمانند امروز روزیست که در جمیع کتب و صحف و زبر و الواح بآنزال آیات و اظهار بیّنات وعده فرمودی ای عالم دانا بر اراضی قلوب از سحاب عنایت امطار رحمت بیار و عباد غافل را مؤیّد فرما تا خود را از رحمت ربیع رحمانی محروم ننمایند و از اولیا و اصفیای تو اخذ نمایند آنچه سبب نجات کلّ است ایرب ارحم عبادک و خلقک ثمّ ارزقهم ما نزل

*** ص ۲۷۹ ***

من سماء فضلک انک انت المقتدر الذی لا یمنعک منع کلّ عالم و لا یخوّفک ظلم کلّ ظالم قد شهدت الدّرات بقدرتک و قوّتک و الکائنات بعظمتک و اقتدراک لا اله الا انت المقتدر القدير يا الهی و سیّدی هذا یوم فیه ظهر ما قضی من قبل من مبرم قضائک علی احد من احبّائک و احضرت اهله تلقاء وجهک و نطقت بما نبت فی ریاض القلوب سنبلات علمک و حکمتک

اَرب اسئلک باغصانک و ایادی الأمر بین عبادک و بان تزینته بقمیص فضلک و تغمّه بحر غفرانک انت الذی لم تنزل کنت مقتدرأ
بارادتک و مهیمنا علی من فی ارضک و سمائک لاله الا انت الغفور الرحیم

یا محبوب فوادی بعد از اطلاع فانی بدستخط آن حبیب روحانی بساحت امنع اقدس اعلی توجه نموده و جمیع تلقاء وجه عرض شد
هذا ماجری سلسبیل عنایتہ مولی الوری قوله عز کبریائه قلم اعلی مخلصین و مقرّبین را ذکر نموده طوبی لابن اسمی الذی فاز بلقائی و
اهتز من نسائم عنایتی و شرب من رحیق فضلی وقام تلقاء عرشی

*** ص ۲۸۰ ***

و طاف سجنی و سمع ندائی و قام علی نصره امری العظیم انشاءالله عنایات الهیّه شامل بوده و هست در هنگام حضور لسان
عظمت وعده تأیید باو داده در جمیع احوال در ظل لحاظ مکرمت بوده و خواهند بود قد شرب ما ترشح من اناء الکرّم باید
محتجبین و غافلین را باین ماء حقیقی روحانی آگاه نمود اکثر عباد بهوی مشغول و از مالک عرش و ثری غافل و ممنوع یا علی قسم
علی خدمة الأمر علی شأن یشهد بقیامک من علی الأرض انا شهدنا بذلك و انا الشاهد العلیم ثم انطق بالذکر و الثناء بین ملاء
الأنشاء لیجذبهم الی الافق الأعلى و یقرّبهم الی الفرد الخبیر قد انزلنا من سماء انفضل ما عجزت عن ثنائیه السن الخلق یشهد بذلك
من نطق فی کلّ شیء أنّه لا اله الا انا الناطق البصیر ان انظرثم اذکر فی کل الأحوال اذ کنت لدی الباب و سمعت ما نطق به لسان
العظمة فی هذا المقام المنیر جمیع دوستان آن ارض و دیار اخری را از قبل مظلوم تکبیر برسان انشاءالله کل از کوثر بیان رحمن
بیاشامند چه اگر بان فائز شوند و نفسی الحق اگر جمیع من علی الأرض بنعیب و نعیق ظاهر گردند کل را معدوم و مفقود مشاهده
نمایند یا محمد علیک بهائی ان استمع ندائی أنّه یذکرک اذ یمشی فی السّجن

*** ص ۲۸۱ ***

ان ربّک لهو الذکر السّمیع قومیکه قابل ذکر نبوده و نیستند و از امر الهی غافل و بیخبر بتکذیب امریکه شبه آن در ابداع
ظاهر نشده مشغول گشته اند یعبدون اصنام الظّنون ولا یشعرون قل یا ملاء الغافلین فأتوا بما عندکم و نأتی بما عندنا ثم انصفوا
خالصین لوجه الله المهیمن القیوم هل ینبغی للانسان ان یتبع النعیق و یدع عن ورائه صریر القلم الاعلی اتقوا الله و لاتکونوا من
الظّالمین قل ان انصفوا یا ملاءالأرض فی امرالله ربّ العالمین لا تنقضوا میثاق الله ربّ العالمین لا تنقضوا میثاق الله و عهده و لاتبتّعوا

الأوهام ان انتم من السّامعين قد طوبى بساط الظّنون من ايدى قدرة ربّكم القوى القدير قل ضعوا ما عندكم و خذوا ما امرتهم به من لدى الله العزيز الحميد انا نكبّر من هذا المقام عليك و على من معك و على الذين فازوا بانوار الايقان اذ اشرق نير العلم من افق هذا المقام الكرم انتهى

چند يوم قبل اينكلمه محكمه مبارکه از لسان حق جلّ جلاله استماع شد قول عز كبريائه يا عبد حاضر بنويس باين اسم الله عليه بمائى با جناب على قبل اكبر عليه بهاءالله و همچنين جناب اسد عليه بهاءالله مشورت نمايند و از برای هر محلی نفسی تعيين كنند تا موافق اصول و قانون الهی بتبليغ امر مشغول گردد و اين امر اهم از كلّ امور است انتهى

*** ص ۲۸۲ ***

فى الحقيقه اين فقره بسيار عظيمست بايد نفوسيكه از برای اين امر مناسبند بمُدن و قرى توجه نمايند در اطراف ارض تا اگر يك دو نفر كه تركى بدانند و از اهل حكمت باشند بآنجهات توجه نمايند بسيار خوبست مع آنكه مبلغى در انسمتها نيست در اين سنه جمع كثرى توجه نموده اند اين امور بسته بهمت و عزم محكم آن محبوبان و ساير دوستانست و اينكه درباره جناب حرف م عليه ^{۹۹} مرقوم فرموده بوديد حق جلّ جلاله مرّة بعد مرّة ايشانرا نجات داده و بذراعى قدرت و قوت خود محفوظ فرموده و در اين كره آخر مخصوص ايشان حسب الأمر اين عبد دائره عظيمه منيعه را نوشته ارسال داشت سلام و تكبير اينفانى را خدمت ايشان برسانيد و مذكور داريد مقام شما عظيم است حفظش نماييد چه كه در سجن عظيم الواح متعدده مخصوص شما از سماء مشييت مقصود عالميان نازل قسم بافتاب آسمان توحيد كه معادله نينمايد بيكى از الواح آنچه مكنون و مشهود است امروز روز عمل است و روز فيض اعظم است بحر حيوان موج و حضرت قياض موجود بسيار حيف است مثل آن جناب در مثل چنين ايامى بما ينبغى فائز

*** ص ۲۸۳ ***

نشوند ايام در مرور است و آنچه در او موجود بفنا راجع خواهد شد بايد بما ييقى توجه فرمود باري ذكر ايشان در ساحت

اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان فى الجواب قوله عزه ذكره

باید مثل ایشان بما نزل فی الكتاب عمل نماید آنچه در دنیا در تحصیل ثروت و اسم و عزّت کوشیده و یا بکوشند ثمری نداشته و نخواهد داشت چنانچه از برای غیر ایشان ثمر نداشته آنچه در این یوم الهی از ایشان ظاهر شود اوست باقی و دائم امروز روزیست هر نفسی آنچه را اراده نماید میتواند مالک شود چه که آفتاب گرم مشرقست و بحر جود ظاهر و مشهود تحت لحاظ عنایت حق بوده و خواهند بود و له ان يعمل ینبغی لایام الله رب العالمین انشاءالله بر حفظ مقام خود مؤید شوند و بما یحبّ و یرضی موفق انتهى اینخادم فانی راجی و آمل که از فضل بیمنتهای حق جلّ جلاله بما اراده الله فائز شوند چندی قبل اینکلمه علیا از لسان مالک اسما استماع شد قوله عزّ کبریاء یا بن اسمی علیهما بهائی بنویس بجناب م س باید حقوق الهی را برساند و بظالمین نسپارد اینکلمه محکمه مبارکه که بکمال شفقت و عنایت

*** ص ۲۸۴ ***

از افق اراده ظاهر انشاءالله بر عمل بآن فائز شود و از عاملین در کتاب مبین از قلم اعلی مثبت گردد سیفنی العالم و ما ینفعه فی الآخرة و الأولى هذه الكلمة العلیا انّ ربک لها لتناصح المشفق العلیم الخیر انتهى اینخادم فانی از حق جلّ جلاله مسئلت مینماید که ایشانرا مؤید فرماید بر قرائت الواحیکه از سماء مشیّت رحمن مخصوص ایشان نازل شده چه که قرائت آن مفتوح میشود بر وجه ایشان ابواب رحمت الهی و ادراک مینمایند از آنچه که الیوم از ایشان مستورانیست و اینکه درباره حقوق الهی که از ارض خضرا ارسال شد مرقوم داشتند لدی الوجه عرض شد هذا ما صدر من مصدر الأمر خیر اینفره باصغا فائز و امر نمودیم دوپست تومان آنرا بجناب میرزا ع ب ن و علیه بقاءالله برسانند و او حسب الحواله برساند و ما بقی را ارسال دارند هذا من فضلی و انا الفضال الکریم انا نحبّ مرسله و وجدنا منه عرف محبّتی فیکل الأحيان اّنه فاز بشهادة قلمی الأعلی من قبل و فی هذا الحین الحمد لله رب العالمین انتهى و اینکه ذکر مخدّره حضرت ثمره علیها بقاءالله و رحمته و عنایته مرقوم

داشتید

*** ص ۲۸۵ ***

داشتید در سراق عصمت و عظمت عرض شد بسیار اظهار عنایت فرمودند و فرمودند انشاءالله آنجناب همیشه تفصیل ایشانرا بنویسند از حق جلّ جلاله میطلبم آنورقه مبارکه را صبر عنایت فرماید و بطراز اصطبار مزین نماید بلایای ایشان و حضرت ورقة

الحمراء التي بها اشرفت نير الحب من افق سماء الوفاء عظيم بوده حضرت ورقة الحمراء تا بودند در بلايا و رزايا بودند ولكن جميع آن در محبت محبوب عالميان در مذاقشان احلى از جلو عالم بوده و خود ایشان بحضرت ثمره مبارکه مرقوم ميفرمايند آنچه سبب تسلى است وانيكه دربارہ جناب لاميرزا ايوب عليه^٤ و عزلت و سكوت ایشان مرقوم داشتيد بساحت اقدس عرض شد قوله تبارك و تعالى يا ايوب ليس هذا يوم الا نزوا ان اطلع من افق الايقان بما يستنير به كل ظلمة و يقوم به كل قاعد و يسرع به كل متوقف و يسمع كل ابلکم و ينطق صامت و يفرح كل محزون و يقرب كل غافل بعيد اياک ان تحزنک شعونات العالم الفرح الاكبريا ينادیک من شطر السجّن بما كان احلى من الكوثر و السلسبيل

*** ص ۲۸۶ ***

قسم باسم فالق الأصباح و خذ قدح الفلاح تم اشرب منه باسمى العزيز البديع بايد از شما آنچه لايق است ظاهر شود و بثمره شجره انسانی هويدا گردد ايام ايام زرع است ان ازرع فى الأراضى الطيبة ما ينبت به كلاء الحكمة و البيان فى ايام ربك الرحمن كذلك امرت من قبل و فى هذا الحين وقت گفتار است صمت محبوب نه ايام مكاشفه و شهود است پس جايز نه ان اشكر ربك بما عرفك و علمك و امرک فى هذا اللوح ما ينبغى لك انه هو المهيمن الحكيم انتهى اينكه در باره مخدّره فاطمه جهان عليها بھاءالله مرقوم داشتيد وجه ضيافت بساحت اقدس دارد و بطراز قبول فائز نه و بانچه مقصود بود عمل شد آنمحبوب بانورقه بشارت دهند لتقر عينها و يطمئن قلبها و يشكر ربها الغفور الكريم انشاءالله در جميع احيان بذكر محبوب امكان مشغول باشند اينكه در تأخير جواب دستخطها مرقوم داشتيد حق شاهد و گواه است كه آنچه را از آنمحبوب رسيد واحداً بعد واحد قرائت شد و جواب ارسال گشت در اياميكه از ساحت اقدس حسب الأمر

*** ص ۲۸۷ ***

متوجه ديار شدند چندی يعنى چند شهرى بر حسب ظاهر دستخط آنمحبوب نرسيد بعد معلوم شد در حد با جمع شده و نظر بعدم اسباب و يا اغتشاش سيل و يا امور ديگر در ارسال آن تعويق رفت و بعد حضرت زين المقرين عليه بھاءالله رب العالمين متتابعاً ارسال داشتند چنانچه تفصيل از قبل عرض شد و همچنين الواح منيعه متعدده از سماء مشيت الهى مخصوص آنمحبوب نازل و ارسال شد انشاءالله اين عبد مؤيد است بر جواب دستخطهاى مبارکه آفايان و محبوبان تا حال اهمال نشده و انشاءالله از بعد هم نخواهد شد مخصوص آنمحبوب كه از اول امر ربط باطنى و محبت قلبى محكم و مستحکم بوده بلى كاهلى تأخير ميشود و سبب آن

نزد آنمحبوب و جمیع آفایان معلومست احتیاج بعرض جدید نیست عرض دیگر آنکه عریضه جناب لاعبدالحسین علیه ^۹ در ساحت اقدس عرض شد هذا مناطق به لسان القدم طوبی لاسمک یا عبدالحسین قد حضر کتابک و فاز بالاصغاء فی مدینة عکا الّتی بنیت الاسمی اینست آمدینه که در کتب قبل بمدینة الله و مدینه

*** ص ۲۸۸ ***

محبوبه ذکر شده و از قلم اعلی در این ظهور بسجن اعظم مذکور و مسطور طوبی لمن فاز بالعرفان و ویل للغافلین دوستان آن ارض را تکبیر برسان و بگو لعمری انّ الأعر عظیم عظیم اهل ظنون و اوهام در آن ارض موجود و در جمیع احوال در اضلال نفوس مقدّسه ساعی و جاهدند یعبدون العجل و لا یشعرون یسرعون الی التّار و هم لا یعرفون یهرعون الی الطّاغوت و لا یفقهون انشاءالله دوستان الهی بطراز استقامت مزین باشند و بانوار یقین منیر یا عبدالحسین انا ذکرناک من قبل و فی هذا الحین انّ ربّک هو الشّاهد العلیم البهاء علیک و علی الدّین نبذوا مشارق الأوهام عن ورائهم و تمسّکوا بحبل الله العلی العظیم انتهى یک لوح امنع اقدس هم مخصوص ایشان نازل صورت اینکلمات محکّمات را مع لوح امنع بایشان برسانید و اینکه ذکر نفوس مقبله نموده بودند تلقا وجه عرض شد هذا من نطق به امّ الكتاب فی الجواب یابن اسمی علیکما بهائی نفوس مذکوره در مکتوب جمیع بعنایت حق فائز

*** ص ۲۸۹ ***

گشتند چندی قبل ذکرشان از قلم اعلی جاری انشاءالله در تبلیغ امر سعی نمایند که شاید اهل آفاق بمقصود آگاه شوند و سبب علت خلقرا بیابند افضل اعمال تبلیغ امر ربّهم الغنی المتعال در این ایّام بارض خا و مدینه خضرا آیات و الواح ارسال شد کل را از قبل حق تکبیر برسانید و بفضل و عنایت بشارت دهید انشاءالله کل بطراز ما یحبّ الله فائز شوند بشأنیکه الوان عالم و زخارف و اشیای آن ایشان را مشغول ننماید و از جمال قدم باز ندارد قد انزلناک مرّة بعد مرّة ما ینطق بافصح البیان فی الامکان بعنایتی و شفقتی و فضلی ایّاک ان اشکر ربّک الغفور الرحیم انتهى و اینکه ذکر مخدّره جناب ام علیها بقاءالله را نمودید در ساحت اقدس عرض شد فرمودند نعم ما نطقت به انا ذکرنا بان قبل و نذکرها فی الحین و نزلنا لها لوحا و ارسلنا الیها لتکون من الفائزات فی کتابی المبین و انزلنا لامتی الّتی سمیت بفاطمه و لاختیک الاخری ما قرّت به عیونهما انّ ربّک هو المنزل الکریم انتهى مخصوص هریک لوح امنع اقدس ارسال شد انشاءالله

بنفحات بیانات مالک اسماء صفات فائز شوند و از بحر محبتش در کلحین بیاشامند آنّه لهُ المعطی الکریم. و اینکه درباره
اخت حضرت سلطان الشّهداء و اماءالله علیها و علیهنّ بهاءالله ذکر نمودید تلقاء عرش عرض شد نسبت بهریک شمس عنایت
مشرق هذا ما نطق به لسان المحبوب قوله جلّ کبریا یا ابن اسمی جمع تحت لحاظ عنایت حق بوده و همیشه ذکرشان در ساحت
اقدس مذکور و شمس فضل نسبت بهریک مشرق انشاء الرحمن در کلّ احیان از رحیق استقامت بیاشامند و بذکر دوست مشغول
طوبی لامه انقطعت عن سوائی و نطقت بثنائی الجمیل انتهى یا محبوب فؤادی این ایام امر تبلیغ از جمیع امور اهم و اعظم است
باید نفوس زکیّه ناطقه بیلاذ توجه نمایند و بحکمت و بردباری ناس غافل را بکوثر الهی هدایت کنند باید اراضی قلوب را مستعد نمود
و القای کلمه فرمود و باید کل بدانند و بیقین کامل عارف شوند که مقصود از این ظهور اعظم اصلاح عالم بوده و هست حکم
نزاع و جدال و فوق آن و دون آن مرتفع شده انشاءالله کل ما یحبّ و یرضی عامل شوند طوبی لمن یأمر بالمعروف خالصاً لوجه الله
ربّ العالمین

عرض دیگر محبوب روحانی جناب لامیرزا حیدر علی علیه بهاءالله دستخطی از قبل باین عبد فانی مرقوم داشته بودند و اسامی

نفوس

متعدده از ارض ک و اطراف آن در دستخط مذکور بود و از بحر جود و الطاف الواح مقدسه ممتنع مخصوص آن نفوس
طلب نمودند ولکن آن دستخط بعد از هفت هشت شهر باینفانی رسید لذا آنچه طلب نموده بودند در عهد تعویق ماند تا در این
ایام بعض الواح از سماء رحمت نازل انشاءالله ارسال میشود تا ایشان بفرمانند که مصلحت باشد برسانند خودایشان مذکور داشتند که
اگر غیر ایشان نفسی بآن اطراف یعنی دیاریکه ایشان رفته اند برود بسیار محبوبست چه که رجای کلی آنست که جمیع بطراز
استقامت مزین شوند لذا هر نفسی را مصلحت دانند بعد از مشورت بآنجهات ارسال فرمایند و اگر جناب محبوب جان حضرت علی
قبل اکبر علیه بهاءالله مالک القدر توجه فرمایند چنانچه اراده فرموده بودند بسیار محبوبست انشاءالله در هیاکل منقره عالم از نفس
ایشان روح حیوان دمیده شود و بکمال استقامت قیام نمایند و بخدمت امر مشغول گردند لیس هذا علی الله بعزیز عرض دیگر

دوستان آن مدینه و دیار اخری را که از کوثر بقا آشامیده اند و بافق اعلی ناظرند عرض تکبیر مقدّس از شعونات عَرَضِيّه اینخادم فانی میرساند و عرض مینماید انشاءالله مشتعل شوید بناریک میاه عالم از اخمد آن عاجز باشد و بنوری منور

*** ص ۲۹۲ ***

گردید که حجبات امم او را منع ننماید و باستقامتی ظاهر شوید که کینونت استقامت از عظمت استقامت شما بتکبیر و تحلیل ناطق گردد اینست مقام اهل بها که بر سفینه حمرا راکنند اینمقامرا جز قلب پاک ادراک ننماید طوبی لمن عرف و دونه للغافلین الحمد لله ربّ العالمین اَما البهاء الظّاهر من هذا الافق لمنیر مقام ربّنا المقتدر المتعالی العلیم الخبیر علی حضرتکم و علی من معکم و علی الدّین فازوا بامرالله ربّ العرش العظیم خ ادم ۹ ذی الحجّه سنه ۹۸

درباره مواصلت مرقوم داشته بودید تلقاء وجه عرض شد فرمودند انّه تبارک علیهما و یوقّهما علی ذکره و ثنائه و یؤیّدهما علی ما اراده الله ربّ العالمین. یا ابن اسمی کبر من عندنا علی وجه بنت خاله و بشرّها بفضلی و رحمتی و عنایتی بشروط مذکوره اینفقره لدی العرش مقبول انشاءالله بکمال روح و ریحان بما امر به الرّحمن عامل باشند و حق را شاکر مقابله شد

*** ص ۲۹۳ ***

جناب شهید ابن اسم الله الأصدق

محبوب مکرم حضرت نبیل بعد علی علیه من کلّ بهاء ابهاه ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربّنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

حمد مقدّس از لم یزل و لا یزال ساحت قرب اقدس حضرت محبوب بیزوالی را لایق و سزاست که افق سماء انسان را بنیر عرفان منور فرمود زهی حسرت و افسوس که معشر کروبین و مقرّبین در تغنی و جوریات غرفات فردوس در ترمّ و ساقی الهی قائم و بر دستش رحیق باقی ولکن نه گوشیکه از اول قسمت برد و نه لبیکه بثنانی فائز گردد جلّ من اظهر للموحّدين من عباده و ستر عن المشرکین من بریته

اوست ذات مقدّسیکه السن عالم از ثنایش عاجز و افنده امم از عرفانش قاصر بقدرت کامله از آب آتش هویدا نموده و از نار نور ظاهر فرموده دست قدرتش زمام عالم را اخذ نموده ولكن ابصار از او غافل و سلطان اراده اش کل را احاطه فرموده ولكن ادراک عباد قاصر طوبی از برای نفوسیکه بصر حدید فائز شدند و بأذن واعیه تازه مزین گشتند ایشان از بحر دانائی نوشیده اند و از اثمار

*** ص ۲۹۴ ***

سدره بینائی چشیده اند امثال این سمع و بصر مُطهر و مُقَلَّب و مُنَوَّر بوده و هست طوبی از برای نفوسیکه منظر آن بصر واقع شدند و محلّ اصغا لله الامر من قبل و من بعد سُبْحانک یا من فی فراقک ارتفعت ضجیح المقرّین و المخلصین و فی هجرک صعدت زفرات الوحّیدین و الفائزین و نزلت عبرات المشتاقین اسئلک بنار سدرک و انوار وجهک و لغالی بحر بیانک و اسرار ملکوتک و جبروتک بأن تؤیّد اصفیائک علی القيام علی خدمتک و التّوجه الی دیارک ای ربّ تری الّذین انقطعوا عن دونک و قاموا علی خدمة امرک و اختار و امکاره العز به فی حبّک و رضائک و شدائد البریّه رجاء ما عندک اسئلک بیحر جودک و سماء فضلک بان تحفظهم عن الّذین سعوا فی اطفاء نورک و نقضوا عهدک میثاقک انت الّذی یا الهی خضعت کینونة القدرة عند ظهورات قدرتک و سجد هیکل القوّه لدی شعونات قوتک ای ربّ فانزل علی من قام علی خدمتک ما یجعله ناطقاً علی شأنٍ لا یعتزیه اتصمت بما اکتسبت ایادی الأشرار فی مملکتک اسئلک یا محبوب القلوب و مقصود الوجود بان تکتب

*** ص ۲۹۵ ***

له من قلمک الأعلى ما یظهره باسمک بین عبادک و یرفعه بعنایتک بین خلقک لا اله الا انت المهیمن الغفور الکریم اصلی و اسلم یا الهی علیه و علی الّذین طافوا لارتفاع کلماتک و اظهار امرک ای ربّ فاجعلهم سرّج هدایتک و اعلام نصرتک انک انت الّذی لا تمنع شیء عن ارادتک لم تزل کنت مقتدرّاً علی ما تشاء و لا تزال تكون لا یمثل ما قد کنت فی ازل الازال لا اله الا انت

الغنی المتعال

و بعد یا محبوب فؤادی قد کنت راقداً ایقظتني نسائم حبّکم الّتی سرت من آثار قلمکم و اسرت من عالم المحبّة ما عجز عن ذکره قلمی و لسانی فلما عرفت و اطلعت قصدت الارتقاء الی مقامٍ استقرّ فيه کرسی مالک الأسماء حضرت و عرضیت اذاً نطق لسان المقصود بما انجذب به حقایق الأشياء قال و قوله الأحلی هو الحافظ الناظر العلیم الخبیر یا ایها الطائر فی هوائی و المقبل الی ملکوتی

و النَّاطِرِ إِلَىٰ أَفْقَىٰ وَ النَّاطِقِ بِنَهَائِي فِي أَيَّامِي وَ الْقَائِمِ عَلَىٰ خِدْمَةِ أَمْرِي قَدْ حَضَرَ الْعَبْدَ الْحَاضِرَ بَكْتَابِكِ وَ عَرَضَهُ لَدَىٰ الْمَظْلُومِ إِذْ كَانَ
بِمَشْيِ فِي مَقَامِ جَعَلَهُ اللَّهُ الْمَنْظَرَ الْأَكْبَرَ أَنَّ رَيْكَ لَهُو الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ سَمِعْنَا نِدَائَكَ اجْبِنَاكَ وَ وَجَدْنَا

*** ص ۲۹۶ ***

عرف خلوصک ارسلنا الیک ما تَضَوَّعَ مِنْهُ رَائِحَةُ قَمِيصِي الْمُنِيرِ طُوبَىٰ لِعَبْدِ هَزَّتْهُ جَذَبَاتُ بَيَانِكَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ رَيْتَكَ وَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
قَدْ كُنَّا مَعَكَ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ وَ انْزِلْنَاكَ مِنْ قَلَمِي الْأَعْلَىٰ مَا يَكُونُ بَاقِيًا بِبِقَاءِ اسْمِي الْحَسَنِيِّ إِنْ أَفْرَحَ بِهَذَا الْفَضْلِ الْمُبِينِ انْشَاءً لِلَّهِ فِي
جَمِيعِ أَحْوَالِ مُؤَيَّدِي وَ لِحَاطِ عَنَائِتِ بِأَشْمَا بُوْدَةٌ وَ خَوَاهِدُ بُوْدِ احْتِبَائِي إِلَهِي رَا مِنْ قَبْلِ مَظْلُومِ تَكْبِيرِ بَرَسَانِ وَ جَمِيعِ رَا بِفَضْلِ وَ عَنَائِتِ
حَقِّ جَلِّ جَلَالِهِ بَشَارَتِ دِهْ انْشَاءً لِلَّهِ مُوَفَّقِ شُونَْدِ بَرِ أَنْجَحِ لَائِقِ إِيْنِ يَوْمِ عَزِيْزِ عَظِيْمِ اسْتِ طُوبَىٰ مِنْ بَرَايِ نَفْسِيْكَهْ الْيَوْمِ بِخِدْمَتِ أَمْرِ
قِيَامِ نَمُوْدِ نَفُوسِيْكَهْ صَاحِبِ بَيَانِنْدِ بَايْدِ بِتَبْلِيْغِ مَشْغُوْلِ شُونَْدِ إِيْنِسْتِ أَمْرِ مَبْرَمِ إِلَهِي كِهْ دَرِ كَتَبِ وَ صَحْفِ مِنْ قَلَمِ أَعْلَىٰ جَارِي وَ نَاذِلِ
كُشْتِهْ إِيْنْفَقْرَهْ بَسِيَارِ بَزْرْكَسْتِ مِنْ حَقِّ جَلِّ جَلَالِهِ بِخَوَاهِدِ تَا كَلِّ رَا مِنْ إِيْنْمَقَامِ بَلَنْدِ مَحْرُومِ نَفْرَمَايْدِ أَكْرَ مِنْ أَوَّلِ أَمْرِ نَفُوسِ مَشْتَعَلِهْ مَطْمَئِنَّةً
بِتَبْلِيْغِ مَتَمَسِّكِ مِيْشِدِنْدِ هَرِ آيْنِهْ عَالَمِ مِنْ نَبْرِ اعْظَمِ مَنْوَرِ وَ رُوشِنِ مَشَاهِدِهْ مِيْكَسْتِ أَمِيْدِ هَسْتِ كِهْ أَوْلِيَايِ حَقِّ طَرًّا بَرِ تَبْلِيْغِ أَمْرِ قِيَامِ
نَمَايْنْدِ قِيَامِيْكَهْ سَبَبِ قِيَامِ أَهْلِ عَالَمِ شُوْدِ بَيَانِيْكَهْ سَبَبِ نَطْقِ وَ بَيَانِ أَمِّمْ كَرْدِدِ دَرِ سَحْرْكَاهَانِ هَزِيْزِ نَسَايْمِ عَنَائِتِ رَحْمَنِ بَرِ كَلِّ مَرُورِ
مِيْنَمَايْدِ وَ اسْرَارِ وَصْلِ وَ لِقَا بَرِ هَرِ شَيْئِ

*** ص ۲۹۷ ***

الْقَا مِيْفْرَمَايْدِ بَرِخِي بَا صَعَا فَائِزِ وَ بَعْضِي مَحْرُومِ كَلِّ يَعْْمَلُ عَالِي شَاكَلْتِهْ قَسْمِ بَأَقْتَابِ بَيَانِ كِهْ هَرِ نَفْسِي مِنْ عَظْمَتِ إِيْنِ يَوْمِ آكَاهِ
شُوْدِ عَالَمِ زَخَارْفِ وَ عَالَمِ أَشْيَا وَ عَالَمِ كَتَبِ أَوْ رَا مَنَعِ نَمَايْدِ وَ مَحْرُومِ نَسَاذِ جَمِيعِ رَا بَرِ اتِّحَادِ أَمْرِ نَمُوْدِيْمِ انْشَاءً لِلَّهِ كَلِّ
بِهَمَّتِ أَوْلِيَا بَايْنَمَقَامِ فَائِزِ شُونَْدِ يَا عَلِي قَلِّ لَأَنْسَانَ إِلَّا بِالنِّصَافِ وَ لَأَقُوَّةَ إِلَّا بِالْإِتِّحَادِ وَ لَأَخِيْرَ وَ لَأَسْلَامَةَ إِلَّا بِالْمَشُورَةِ يَا مُحَمَّدَ قَلَمِ
أَعْلَىٰ دَرِ كَلِّ حِيْنِ مَشْغُوْلَسْتِ مِنْ حَقِّ بِخَوَاهِ تَا تَشَنِّكَانِ بَادِيَهْ عَشْقِ مِنْ فِرَاتِ جَارِي مَحْرُومِ نَمَايْنْدِ وَ مَمْنُوعِ نَشُونَْدِ دَرِ اطْرَافِ عَالَمِ
إِيْنِ ذِكْرِ مَنْتَظَرِ وَ انْوَارِ ظَاهِرِ وَ لَائِحِ مَعَ ذَلِكِ أَهْلِ أَرْضِ مَحْجُوبِ وَ غَافِلِنْدِ هَرِ طَائِفَهْ مِنْ طَوَائِفِ أُمَّتِ عَظِيْمِهْ دَرِ مُدُنِ كَبِيْرَهْ بَا مَرِي
مِنْ أَمْرِ تَمَسِّكِ مِيْنَمَايْنْدِ وَ دَرِ اِعْلَاءِ أَنْ جِهْدِ بَلِيْغِ مَبْدُوْلِ مِيْدَارِنْدِ بِشَأْنِيْكَهْ مِنْ بَدَلِ جَانِ وَ مَالِ دَرِيْغِ نَدَارِنْدِ وَ أَهْلِ إِيْرَانِ مِنْ إِيْنِ أَمْرِ
أَعْظَمِ كِهْ بِمَثَابِهْ أَفْتَابِ دَرِ قَطْبِ زَوَالِ رُوشِنِ وَ مَنِيْرِ اسْتِ غَافِلِ وَ مَتَعَجِّبِنْدِ دَرْهَمِ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ انْشَاءً لِلَّهِ نَفُوسِيْكَهْ الْيَوْمِ بِحَقِّ

منسوبند و باسمش مذکور مقامات خود را بشناسند و حفظ نمایند شأن ایشان عندالله عظیم است از حق بطلبید کل را مؤید فرماید
بر حفظ بقمامات خود بشأنیکه هیچ امری از امور و هیچ شیء از اشیا ایشان را سد ننماید و غافل نسازد انتهى

یا محبوبی اهل ارض از این فضل اعظم و عطیة کبری غافلند بایادی خود صنم

*** ص ۲۹۸ ***

میتراشند و بکمال جد و جهد او را تقویت مینمایند و بعد از ظلمش نوحه می کنند مقصود از صنم که ذکر شده و میشود
جاهلی است که باسم علم معروف در هر عهد و عصر سبب و علت منع عباد از فیوضات مالک و ایجاد در مبداء و معاد بوده و
هستند اگر صاحب بصری تفکر نماید و در کتب الهی از قبل و بعد تفرس کند بآنچه ذکر شد گواهی دهد اینکه مرقوم داشته بودند
باتفاق جناب محبوبی حاجی میرزا حیدرعلی علیه^۹ بارض ه م تشریف برده اند لاجل اعلاء کلمه الهی اینفقره تلقاء وجه عرض
شد هذا مانطق به لسان الوحی فی هذاالمقام قوله تعالی انشاءالله نهالهای بستان الهی از آب بیان اولیائش بخلع تازه فائز شوند و از
حرارت محبتشان بمنتهی نمو و اثمار مزین گردند انه هو المؤید الحکیم و الموفق العظیم انتهى البته از توجه بجهات لاجل اظهار امر و
اعلاء کلمه خالصا لوجه الله ثمرهای کلیه ظاهر شده و میشود بیان فی سبیل الرحمن مؤثر بوده و هست اینکه مرقوم داشتند نظر
بحکم قبل اراده توجه بارض ص و اطراف آن نموده اند این فقره بسیار محبوبست امر تبلیغ الیوم بر مثل آنمحبوب لازمست حسب
الامر انکه هر نفسی را مصلحت بدانند یعنی دارای بیان و قلب فارغ باشد بمُدن و دیار الهی از برای تطهیر نفوس از کوثر جاری
از قلم اعلی بفرستند

*** ص ۲۹۹ ***

لدى الوجه محبوب و مقبولست انتهى جميع نفوس از برای این یوم خلق شده اند انشاءالله باید آنمحبوب در اینفقره سعی بلیغ
مبدول دارند و اگر نفوسی هم بقبائل توجه نمایند مثلاً بسمت کرمانشاه و همچنین محال بختیاری از اطراف فارس و غیره محبوبست
بلکه لازم ولکن در صورتیکه ان نفوس بطراز حکمت منزله مزین باشند در هر محل که وارد شوند سبب تزکیه نفوس و اصلاح
اهالی و اعمال طیبه و اخلاق حسنه گردند امید هست که از نار سدره انجمنی در عالم از این قلیل یافت شوند و بنور حکمت
علام را منور دارند ان ربنا الرحمن هو الغفور الرحیم و هو المقتدر القدير امروز روزیست که اشعیای بنی از آن خیر داده اخبار این یوم

بمثابه نیر اعظم از آفاق صحف الهی مشرق جمیع انبیا اهل عالم را باین یوم اعظم بشارت داده اند و جمیع کتب الهی شاهد و گواهد است و لکن جهل حایل شده و ناس را از دریای علم محروم ساخته بقسمیکه نمیدانند چه نافع است و چه مضر عالم را بلا و ظلمت احاطه نموده مع ذلک احدی ملتفت نه صدق ربنا العلی الأبهی اگر نفسی در سور و الواحیکه از قبل نازل شده بیصر انصاف ملاحظه نمایند و تفکر کند شهادت میدهد بآنچه ظاهر شد حرف بحرف از ملکوت علم الهی بکامل تصریح

*** ص ۳۰۰ ***

نازل گشته خلق را گمان آنکه اهل انصاف و علم و حکمت و زهد و تقوی علمای ارضند غافل از اینکه نزد حق از جهلا مذکور و محسوب این نفوس غافله سبب غفلت و منع عباد از افق اعلی بوده و هستند میفرماید انّ العالم من هدی الناس الی صراطی و عملهم سیلی المستقیم عالمیکه باینمقام فائز شود او بمنزله بصر است از برای هیکل عالم قوله عزّ اجلاله حکیم دانا و عالم بینا دو بصرند از برای هیکل عالم انشاءالله ارض از این دو عطیه کبری محروم نماند و ممنوع نشود انتهی اینکه در ذکر اوراق نارینه و انتشار آن مرقوم داشتند حق شاهد و گواهد است که همان میرزا هادی که حال در ارض طا باضلال نفوس مشغول است ابداً از امر نفسیکه خود را باو نسبت میدهد مطلع نبوده و نیست ایکاش خرق حجاب میشد و لله در دقائق معدوده باصغا فائز میگشت یعنی باصغاء کلماتیکه اگر بر صخره صمّا القا شود مثل ماء جاری گردد معشر معشر غافلین است قسم بآفتاب بیان که بمثابه آنست که کوری کور دیگر را راه نمائی نماید و یا غافلی بغافل دیگر متمسک شود یتکلمون باهوائهم و لایشعرون ای کاش موقّ می شدند اقلّاً باثار رجوع مینمودند اینخادم فانی متحیر و مبهور آیا بچه متمسکند و چه میگویند عالم را آیات احاطه نموده علی شأن

*** ص ۳۰۱ ***

ملئت الآفاق منها و والله الذی لا اله الا هو این عبد و امثال او از احصای آن عاجز و جمیع نفوس مقبله براین شهادت میدهند مع ذلک رئیس المفرتین نوشته دو کلمه از اینجا دو کلمه از آنجا اخذ مینمایند و باطراف میفروشند ملاحظه نمائید چه مقدار از غفلت و عدم درایت و بی بصر تبعه خود مطمئن است اگر مطمئن نبود باین هدیانات که کذبش بمثل آفتاب روشنست تکلم مینمود اگر کسی لله فی الجملة تفکر نماید در شعونات ظاهره از افق اعلی بر اول امر و اصل آن مطلع میشود که چه قسم بوده از حق میطلبم غافلین را بطراز آگاهی مزین فرماید و با کلیل انصاف سرفراز نماید آنه هو المقتدر القدیر

و اینکه درباره محمد نقی مرقوم داشتید از او سؤال شود که در حین مرخصی باوچه فرمودند اصل یتدگر او یخشی بزخرف فاینه از مطلع نور احدیه گذشت و یوسف الهی را بدرهم فاینه تبدیل نمود در پست فطرتی او همین کافیسست که حسین سوخته او را از حق منع نموده و بجزیره معروفه برده العجب کلّ العجب و آنشخصه که در طهران باو جبّه داده قسم بکمال حق که او هم مثل او ابداً از اصل این امر اطلاع نداشته او و دو اخوی او از اول خارج بودند و از امر نقطه اولی

*** ص ۳۰۲ ***

روح ما سواه فداه بیخبر بلکه تبری می نمودند بیت آن نفوس در محله و بیت مقصود در محله اخری و نظر باعراض سالها مابین فصل بود و اکثری براین فقره گواه بوده و هستند اینکه ذکر جناب حاجی میرزا^{۶۰۸} علیه بهاءالله و اراده جناب وزیر را نمودید اینمراتب تلقاء وجه عرض شد فرمودند آنچه الیوم لازمست تمسک بامر تبلیغ است اگر فی الجمله علو امرالله ظاهر شود و جمیع وزرا باعانت قیام نمایند و آنچه هم الیوم سبب وعلت آسایش و حریت شود محبوبست انتهی عرض اینفانی آنکه در جمیع امور مشورت لازم باید آتمحسوب در اینفقره بسیار تأکید فرمایند تا امر مشورت مابین کل جاری شود آنچه در اینفقره از قلم اعلی جاری شده و میشود مقصود آنکه امر مشورت مابین دوستان محقق گردد چه که او سبب و علت آگاهی و هوشیاری و خیر و سلامتی بوده و خواهد بود اینکه درباره دوستان الهی در هر محل هر قوم داشتید انشاءالله در جمیع اوان باصلاح خود و عالم مشغول باشند و بانوار وجه منور و فائز فی الحقیقه نفوسیکه الیوم بناموس اکبر تمسک جسته اند و بافق اعلی ناظرند بمنزله سرچند در عالم انشاءالله درصدد آن باشند که در ایام الهی ظاهر شود از ایشان آنچه که بدوام ملک و ملکوت ذکرش از دفتر عالم محو نشود اگر بر مقامات خود آگاه شوند لعمر المحبوب

*** ص ۳۰۳ ***

بفرح اکبر فائز گردند در سبیل الهی حمل نمودند آنچه را از احدی از قبل حمل نمود از حق میطلبم اولیاء را مؤید فرماید بر حفظ مقامات خود آنه علی کل شیء قدیر اینکه از ارض خ و ک و ق و ه م تعریف فرمودند لله درهم و طوبی لهم انشاءالله بکمال همت براین امر اعظم ثابت و راسخ و مستقیم باشند ذکرشان در ساحت اقدس عرض شد آفتاب عنایت نسبت بهریک مشرق از حق میطلبم بر نار محبت و نور معرفتشان در هر حین بیفزاید بشأنیکه شئونات جباره ایشان را از ماهم علیه منع ننماید جباره و فراغنه و امثال آن که از قبل وبعد ذکر شده و در رتبه اولیه جهلائی هستند که بعلما معروفند ما بین همج ر عاج لعمرالله ایشانند

قاطعان طریق الهی و ایشانند حُجُب مانعه و کتب کاذبه و فی الحقیقه علمای ایران بسیار غافلند آنچه در دست آن فئه ضالّه مضلّه بوده اکثر مفتریات خود ان نفوست که از قبل وبعد گفته اند و در کتب نوشته اند ایشانند صحف اوهامیه و دفاتر ظنونیه و توایع ناحیه کذب که بمقدسه نامیده اند وقتی از اوقات اینفانی قصد مقصد اعلی و ذروه علیا نموده بعد از حضور در ساحت امنع اقدس فرمودند ای عبد حاضر بگو بینم آن رصاصیکه حضرت اعلی و مبشّر جمال کبریا را شهید نمود از چه معدن

*** ص ۳۰۴ ***

و حقیقت آن چه بوده و آن سیوفیکه اجساد اولیا را قطعه قطعه نمود از چه فلز و از کدام معدن بیرون آمده یا عبد حاضر لدی الوجه در بیانات مظلوم آفاق تفکر نما که شاید از تفکر تو در اهل ارض این قوه ظاهر شود و کل بصیرت تمام در آنچه واقع شده تفکر نمایند در انخین اشعه انوار بیان رحمن این فانی را بشأنی اخذ نمود که قادر بر ذکر آن نشده و نخواهد شد مدتی این عبد قائم و جمال قدم صامت و ساکت بالاخره فرمودند یا عبد آن حدید و رصاصیکه نوحه مقربین و ضجیح مخلصین شد آنکلمات نفوس غافله بوده که سالها در معادن جهل و کذب تربیت یافته و بالاخره از فم علما ظاهر شد و آن جوهر وجود اولیائش را شهید نمود یا عبد درست تفکر نما اگر ذکر جابلقا و جابلسا و ناحیه مقدسه و وجود قائم باوصاف مذکوره نبود وارد نمی شد آنچه وارد شد و دیده نمیشد آنچه که قلم و لسان از ذکر آن مضطرب است فرمودند یا عبد حاضر اگر نفسی بانصاف نظر نماید همانکلمه که از معدن کذب ظاهر شد که گفته آنحضرت

*** ص ۳۰۵ ***

موجود است و قائل بر تولّد او از کفّار محسوب رصاصی بود که بر بدن آن سیّد عالم وارد شد و حال معرضین بیان بھمان طریق مشی مینمایند و در تربیت همان موهوماتند انتھی اعاذنالله و معشرالأنسان من مکرمهم و افترائهم و ما یخرج من افواهم انه لھو الحافظ المقتدر القدير آیا یک گوش یافت نمیشود آیا حکم بصر محو شده آیا انصاف بکدام عالم سفر نموده و یا صدق وفات کرده این کلیل نادان نمیداند چه عرض نماید اینمقامات از ذکر و بیان خارج است زفرات مرتفع و عبرات نازل و الأمر بیدالله ربّ الدّاکر و القائل و اینکه درباره یکی از اماءالله مرقوم داشتید که از حق جلّ جلاله طلب عنایت از برای زوجش نموده این مراتب در پیشگاه حضور مالک قدم عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی الجواب قوله عزّ اجلاله یا علی یا ایّهاالقائم علی خدمتی یا محمد یا

إيها الناظر الى افقى و المتوجّه الى وجهى ان استمع ندائى و بشرها من قبلى لها ان تقرء ما نزل من قلمى الأعلى فى هذا المقام
الكريم سبحانه يا من باسمك ماج بحر الكرم و هاج عرّف الفضيل بين الأمم اسئلك بنداىك الاحلى و حفيف سدره

*** ص ۳۰۶ ***

المنتهى بان تقدّرلى من قلمك الأعلى ما ينفعنى فى الآخرة و الأولى ثم اكتب لعبدك ما يقّر به اليك و يعرفه ظهورك و بروزك
و سلطانك و يعلمه ما كان غافلاً فى ابائك اى ربّ فضلک سبق و رحمتك سبقت كلّ الأشياء اسئلك بسلطان الأسماء بان لا
تحيّيتى و اياه عن بحر جودك و سماء فضلک و شمس عطائك اى ربّ انا لانعلم ما ينفعنا انت اعلم بنا ممّا لا اله الا انت الغفور
الكريم انتهى ملاحظه عنايت حق جلّ جلاله را نمائيد بمقامى رسیده که هر منصفى اقرار و اعتراف نموده بان لامثل لها و لا نظير لها
انشاءالله جميع من على الأرض مؤيد شونند و بباب فضل توجه نمايند و البته خائب نشونند آنچه در اينمقام نازل شد بامه الله عليها
بهاءالله برساند و اينکه ذکر منتسبين مرحوم مرفوع حضرت اسم الله الأصدق عليها من كلّ بهاء ابهاه را نموده بودند در ساحت امنع
اقدس عرض شد فرمودند نظر عنايت بايشان بوده و لحاظ فضل قطع نشده و نخواهد شد جميعاً از قبل حق تكبير برسانيد از قبل و
بعد ذکر ايشان در كتب الهى نازل و الواح مقدّسه هم از قبل ارسال شد جميعاً را از قبل حق باذکار بديعه منيعه که سبب و
علّت فرح و ابتهاج است

*** ص ۳۰۷ ***

متذکر دار انا معهم نسمع و نرى انشاءالله ظاهر ميشود آنچه که از برای ايشان مقلّد شد انه يبسط امرأ من عنده و هو
المقتدر البازل الكريم انتهى اينکه درباره سرور مکرم جناب حاجى منشى حقيقى عليه بهاءالله وعزه مرقوم داشتيد فى الحقيقه همان
قسم است که آنمحبوب مرقوم داشته اند از حق منيع اينخدام فانى مسئلت مينمايد که در هر حين بر شوق و شغف و محبت ايشان
بيفزاید ذکرشان در ساحت اقدس بوده وهست و اينفانيهم مکتوبى در جواب دستخطشان عرض و ارسال ميدارد و اينکه مجدّد در
دستخط ديگر ذکر جناب وزير نموده ايد ايشان و حزیشان در رفاهيت و حرّيت کليله ساعى بوده و هستند هنگامیکه اشعه انوار
ظهور از افق زوراء ظاهر و لائح بوده قنصلى که در عراق بودند بکمال محبت بحضور آمدند و هر امرى بايشان ذکر ميشد همان
حين بر اجراى آن قيام مينمودند و جمال مبارک هم یک روز بمنزل ايشان تشرف بردند و کان يومئذ يوماً مشهوداً و بحرارتى استقبال

و مشایعت نمودند که سبب حیرت بعضی شده و در هنگام هجرت ازان ارض جناب میرزامهدی حضور را که منشی سفارت بود فرستادند و بعد از حضور در ساحت اقدس معروض

*** ص ۳۰۸ ***

داشت که جناب صاحب سلام میرساند و میگوید اگر بسمت ما توجه فرمایند جهاز حاضر است و اگر هم مطلبی باشد مرقوم فرمایند بجهالت ملکه ارسال میدارم و جواب آنرا بزودی میرسانم فرمودند فی الحقیقه کمال مسرت از محبت جناب صاحب و دولت ایشان حاصل و لکن حال نظر باستدعای والی و وزرای دولت علیّه بانسمت توجه میشود الأمر بیدالله یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العلیم الخبیر از قول ما خدمت صاحب سلام برسان و بگو کمال ممنونیت از مهربانیهای شما داریم و از حق جلّ جلاله میطلبم مکافات اینعمل مبرور را بدولت بیه عطا فرماید انتهی و اینعمل ایشان از جمیع اعمالیکه از اول ظهور و بروز دولت بیه تا حال ظاهر شده مقدم بوده و خواهد بود چه که ذکر اینفقره بدوام ملک و ملکوت باقیست انشاءالله امروز موفق شوند بر امریکه سبب علوّ و سموّ و رفعت ذکر ایشان بدوام اسما و صفات الهی گردد و همچنین ذکر جناب لامیرزا ابراهیم علیه بقاءالله نموده بود تلقاء وجه عرض شد هذا ما نطق به ملکوت البیان

*** ص ۳۰۹ ***

قوله عزّ کبریائه یا ابراهیم یوم عظیم است و امر بزرگ هر نفسی الیوم از بحر ایقان آشامید و بافق اعلی راه یافت او از سید نفوس لدی الله مذکور طوبی از برای بصریکه بانوار وجه فائز شد و از برای سمیکه ندای مظلوم را اصغا نمود امروز بعد از عرفان مشرق امر و مطلع وحی الهی استقامت از اعظم اعمال است هر نفسی بآن فائز شد او بذروه علیا فائز انشاءالله باینمقام اعظم بعنایت حق برسی و باسم حق حفظش نمائی طوبی لمن سقاک و عزّفک ما احتجب عنه العباد الأ من شاء الله ربّ العالمین انتهی مخصوص نفوسیکه ذکرشان از قلم آنمحبوب جاری عنایات لانهایت یا حق جلّ جلاله و لائح انشاءالله کل از کاس عنایت بنوشند و بفضل و رحمتش شاکر و حامد و مبسوط و مسرور باشند انّ الخادم یدعوا لهم فی کلّ الأحوال و ربّنا الرّحمن هو السّامع مع المحب دستخط دیگر آنحضرت که بتاريخ ۲۰ صفر ارسال نمودید نفعه جان از او متضوع بود چه که مزین بطراز محبت محبوب عالمیان مشاهده شد الحمدلله بشارت بشیر معنوی پی در پی می رسد

له الحمد و الشکر و الثناء فی کل صباح و مساء و چون خادم فانی از حرارت محبت گرم شد و از کاس ذکر و بیان سرمت گشت قصد ذروه علیا و غایه قصوی نمود و مراتب را تلقاء وجه معروض داشت هذا ما نطق به لسان مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الأرض قوله جلّ جلاله یا ذاکری و ناظری و الطائف حول امری لعمری اگر نسیم گلشن بیان رحمن بر عظم رمیم مرور نماید هر آینه از هزیز آن بمقام فکسوناً لحماً فتبارک الله احسن الخالقین فائز گردد و بر نفوس غافله مرور نمود و اثری ازان ظاهر نه چه که از ثدی ظنون آشامیده اند و از بحر یقین محروم و ممنوعند از خود بهیچوجه صاحب بصر و سمع نبوده و نیستند جاهلی چند زمان آن نفوسرا اخذ نموده و بهر سمت اراده نمایند میبزند تحرکهم اهوائهم الا انهم فی خسران مبین ولکن عنقریب ثمرات اعمال خود را مشاهده نمایند و بیا لیتنا کنا تراباً ناطق شوند دوستان الهی را که از صهبای توحید آشامیده اند و بنار حب مشتعلند از قبل مظلوم تکبیر برسان که شاید از نفعه تکبیر بحیوة جدید فائز شوند و بکمال اتحاد بر امر مالک ایجاد راسخ و ثابت

و مستقیم شاهد گردند البهاء علیک و علی الذین نسبهم الله الی اسمی الأصدق علیه بهائی و عنایتی و رحمتی و شفقتی بگو از شئونات دنیا و مکاره آن محزون مباشید انشاءالله ظاهر میشود آنچه که سبب و علت فرح و نشاط مقرّبین و موحدین و مخلصین است انتهی اشراقات آفتاب فضل بشانیست که صدهزا مثل این عبد از تحریر آن عاجز است خود آنجناب مشرف بوده اند و امواج بحر اعظم را مشاهده نموده اند دیگر محتاج بذکر اینفانی نبوده و نیست و اینکه درباره مخدّره امّ و اخت علیهما بهاءالله که در طا ساکنند مرقوم داشتید اظهار عنایت نسبت بایشان شده و میشود و اینفانی بر اینفقره شاهد و گوا هست مع ذلک تفصیل عرض شد و بشرف اصغاء محبوب عالمیان فائز گشت قوله جلّ کبریائه یا امة الله ذکرت در احیان متعدده از قلم احدیه جاری و نازل آنچه شما بان فائز شدید ملکه های ارض بان فائز نشدند بگوششت از لسان حق جلّ جلاله کلمه یا امتی می شنوی فوالذی سخّر السموات و الأرض بکلمة من عنده لئالی و جواهر ثمینه ارض باینکلمه معادله نمینماید ان افرحی بذکری

و اطمئنی بعنایتی اماء متوقنه ثابتة راسخه از اوراق سدره محسوبند و باماء در کتاب مذکور و بحق منسوب کدام مقام اعظم از انیست انشاءالله بما یحبّه الله متمسک باشید و بشرط سجن ناظر جمیع اماء آن ارض را تکبیر میسرانیم و بعنایت و شفقت و

مكرمت حق بشارت ميدهيم البهاء عليك و على بنتك و عليهنّ انتهى اينك ذكر جناب لاميرزا محمد كاتب عليه نمودند هذا ما نزل من سماء مشيته ربنا الغفور الكريم قوله عزّ كبريائه هو الشاهد السامع العليم الخبير ان يا قلم الأبهى ان اذكر من اقبل الى افقى الأعلى و سمع النداء اذا ارتفع بين الأرض و السماء و اجاب مالک الأسماء الذى اتى بسطان احاط من فى السموات و الأرض و بامر خضعت له الأعناق يا محمد هل تعرف من يذكرك فى السجن لعمر يذكرك مكلّم الطور و اقبل اليك مالک الوجود الذى به نفخ فى الصور و نصب صراط الله ربّ الأرباب لو تطّلع بعنايتي و تجد

*** ص ۳۱۳ ***

عرف قميصى لتقوم على ذكرى و ثنائى على شأن لا تمتنع شئونات الأرض و الواخا ان ربك لهوالعزيز العالم طوبى لبصر رأى آياتى الكبرى و يسمع سمع ندائى الاحلى و لوجه توجه الى افقى الأعلى وليد اشتغلت بتحرير ما نزل من سماء عنايته ربنا العزيز الوهاب انا سمعنا ندائك اجبناك و راينا اقبالك ذكرناك بهذا اللوح الذى يكون باقياً بقاء اسمائى فيملكوتى ان ربك لهالمقتدر على ما يشاء يعطى و يمنع و هو العزيز الفضال انا دخلنا السجن و دعونا الكل الى البحر الأعظم من الناس من نقض ميثاق الله وعهده و منهم من قال ليبيك لببيك يا منزل الآيات انا ذكرنا كل من اقبل الى لوجه يشهد بذلك قلمى و لسانى و عن ورائهما علمى الذى احاط الآفاق انك اذا فزت باللوح و سمعت ما نزل من سماء مشيته ربك ول وجهك شطرى و قل اشهد ان بك نزلت الآيات و ظهرت العلامات و ما كان مكنوناً مخزوناً مستوراً فى ازل الأزال اسئلك ان لا تحيبنى عن بدايع فضلک يا من فى قبضتك زمام الكائنات كذلك ارسلنا اليك من فرات رحمتى ما جعله الله علّة الحيوّة لمن فى الارضين و السموات انا غفرنا التى اردت غفرانها ان ربك لهوالعزيز الغفار البهاء عليك و عليها و على الذين نبذوا العالم و اقبلوا الى الاسم الأعظم الذى ينطق فيكل شأن انه لا اله الا انا المقتدر المختار انتهى

*** ص ۳۱۴ ***

انشاءالله از اشراقات انوار آفتاب كلمه الهى منور باشند و از بحور موعود در آن باسم دوست يكتا بياشامند هنيئاً له و مريئاً له و همچنين عرايضيكه در بين پاكتم محبوب بود جواب آن از سماء عنايت نازل و ارسال شد انشاءالله برسد و از بيانات منزله از سماء مشيت حق جل جلاله قسمت و نصيب بردارند و فائز شوند بانچه اليوم لايق و سزاوار است و اينكه از حرکت سجن اعظم كه در الواح از قلم اعلى جارى شده سؤال فرمودند عرض شد فرمودند انه يظهر و يرى الامر بيدالله مالک الورى انتهى و اينكه در

شهادت فی سبیل الله مرقوم داشتید عرض شد قال جلّ کبریائه انا کتبنا له هذا المقام الأعلى و هذا الذکر الأجلّی طویبی له بما فاز به قبل ظهوره و قبلنا منه ما اراد فی الله الواحد الفرد العلیم الخبیر انتهى و اینکه درباره جناب ملاّ محمد قاضی مرقوم داشتید یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان از سماء مشیت نازل و ارسال شد انشاءالله بآن فائز شوند و از بحر معانی بیاشامند و همچنین عدد اسم اعظم^۹ الواح منیعہ من غیر اسم ارسال شد بنفوس مذکوره در ورقه اسامی برسانند اسماء ایشان حکماً للامر نوشته نشد الواح مقدّسه بی اسم از اینقرار باید داده شود آمحجوب اول بذکر الهی بعد اسم اعظم مشغول شوند و بعد

*** ص ۳۱۵ ***

بوضو شروع نمایند و بعد از وضو مرّۀ اخری بذکر اول مشغول گردند الواح را در محل مرتفعی بگذارند و بمندیل لطیفی روی آن را مستور دارند و بعد با اسم هرکه اراده نمایند دست برده یک لوح بیرون آورند و آن اسم را بنویسند و بدهند انشاءالله از بعدهم الواح مقدّسه بهمین نحو ارسال میشود یکمرتبه ارسال آن جایز نه از حق جلّ جلاله این خادم فانی میطلبد که از نفس آمحجوب هیاکل افتاده بیشعور بشعور آیند و بخدمۀ الله قیام نمایند ذکر توجّه بارض خا بودند جمیع دوستان آن ارض را حسب الامر تکبیر برسانید این ایّام مخصوص نفوسیکه عرایضشان بساحت اقدس رسید و همچنین بعضی مراسلات که بحضرت مرفوع اهل قائن علیه منگل بهاء ابهه ارسال داشته بودند جواب بعضی نازل و ارسال شد لتقر عیونهم و تستنیر وجوههم وتطمئن افئدة الدین سرعوا الی صراط الله ربّ العالمین امریکه در این ایّام در سجن اعظم بظهور رسیده ارتقای حضرت نبیل قبل علی از اهل قائن من کلّ بهاء ابهه و من کلّ نور انوره بوده ایشان در اول فجر چهارشنبه بیستم^{۲۰} شهر ربیع الاول برفیق اعلی صعود فرمودند و حسب الامر حضرت غصن الله الاکبر روحی وذاتی لتراب قدومه الفداء و همچنین غصن انورین روحی لهما الفداء که در قصر حضور داشتند بتشییع مأمور شدند

*** ص ۳۱۶ ***

و پیاده تشریف بردند و حضرت غصن الله الأعظم روحی و ذاتی و کنیوتنی لتراب قدومه الفداء در ارض سجن تشریف داشتند و در آن لیل و صبح یوم عند من صعد الی الله حضور داشتند و این عبد هم طلب اذن نمود لاجل تشییع توجّه نماید فرمودند توجّه تو جایز نه چه که هوا سرد است و آثار ضعف در تو مشاهده میشود بعد اینفانی مع اوراق و قلم و مداد در ساحت اقدس امام وجه حاضر و قائم در همان یوم از اسماء فضل مخصوص آمرحوم مرفوع نازل شد آنچه که عرف ان بدوام ملک و ملکوت باقی و ذکرش از السن اهل عالم جاری فضل و عنایت و شفقت و رحمت حق بمقامی است که جمیع عالم از اردراک آن

علی ما ینبغی عاجز و قاصرند از قبل این فانی دوستان الهی را تکبیر برسانید انشاءالله فائز شوند آنچه که لدى الله محبوب و در کتاب مسطور است

البهاء علی حضرتکم و علیهم و علی الذین شربوا کوثراً لعرفان من ایادی عطاء ربهم الکریم

الحمد لله العلی العظیم

خ ادم فی ۲۹ جمادی الأولى سنه ۹۹ مقابله شد

*** ص ۳۱۷ ***

محبوبی ابن اسم الله ا ص جناب نبیل قبل علی علیه بقاء الله الأبهی ملاحظه فرمایند

۱۵۲

هو الله تعالی شأنه العظمة و الاقتدار

الحمد لله الذی کان فی علو الرفعة و العظمة و الجلال و یكون بمثل ما قد کان فی ازال الآزال انه لا یوصف بالمقال و لا ینعت بما عند الرجال و هو الغنی المتعال یا محبوب فؤادی قد ورد علی دین الله ما ناح به سگان الفردوس الأعلى و اهل الجنة العلیا قد احاطت الأعداء من کل الجهات و ارادوا اطفاء النور الذی اشرق من افق البطحاء ان الخادم یسئل ربه بان یحفظ اولیائه و اصفیائه و یشرفهم بلقائه فی يوم فيه اسودت الوجوه و شاخصت الأبصار بلسان پارسی عرض میشود اسکندریه که فی الحقیقه تاج مدن اسلامیّه بود و بمثابه عروس بود مابین ممالک و دیار از سوطت مدافع انکلیس از اثواب امنیّت و اطمینان و طراز عزّت و عمار عادی مشاهد شد در ده ساعت عالیها سافلها بظهور رسید اهل وطن در کمال ضعف و اجنبیّه بغایت قوی و غالب القدرة و الغلبة الفرد الخبیر اینست بقیّه ظهورات ما انزله الله فی الكتاب طوبی للعارفین الفائزین در این ایام

*** ص ۳۱۸ ***

نامه مفصلی در جواب دستخط آتمحسوب روحانی نوشته شد و لکن چون امورات پوسته منقلب است لذا ارسال آن در عهده تعویق ماند و این ورقه بکمال اختصار عرض شد و امید هست آتم بعد ارسال شود چون دول اجنبیّه بر سر مصر هجوم نموده اند

لذا این دیار هم خالی از اغتشاش نیست احبای الهی که در اسکندریه بودند جمیع باین ارض راجع شدند و آنچه داشتند مع اموال ناس کل بغارت رفت البلیه اذا عمت طابت اسکندریه و ما فیه خراب و سوخته و مهوب و لکن عنیات حق دوستانرا حفظ نمود بحمدہ فیکل الأحوال از قبل هم نامه مفصلی ارسال شد و تاحین خبر آن نرسیده انشاءالله تا حال حضور و مشاهده را ادراک نموده و اینکه درباره جناب م س علیه بهاءالله مرقوم داشتید از قبل لوح اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد و در مکتوب مفصلیکه اینبعد بآمحبوب نوشته تفصیلی ذکر نموده و حال مجدداً آن تفصیل عرض میشود باری در جمیع احوال از حق جلّ جلاله سائل و آمل که آمحبوب را حفظ فرماید و جناب م س علیه بهاءالله را بر آنچه سبب و علت بقاء دائمی است مؤید نماید

*** ص ۳۱۹ ***

آنّه علی کلّ شیء قدیر و بالاجابة جدیر ذکر ایشان مکرر در ساحت اقدس شده و چون خواهش نموده بودند که مؤید شوند بر امریکه سبب و علت ذکر ابدی دائمی شود امر فرمودند وکیلی معین نمایند در بنای هیئت رفیع عالی و اینفقره امریست که بدام اسماء حسنی باقی و پاینده است و آثارش از صد هزار اولاد اعظم و اکبر و احسن است و لکن بعد از نامه ثانی آمحبوب که مرقوم داشته بودند ایشان اراده حقوق الهی دارند بعد از عرض این مطلب فرمودند اگر حقوق ادا شود و از آن این بنا مرتفع گردد لدی الله اقرب و احسن است و بطراز قبول فائز در اینصورت حریت مطلقه حاصل است آنّه علی یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو الامر العامل المختار انتهى فی الحقیقه این فضلی است عظیم درباره ایشان باید در لیالی و ایام بحمد و شکر الهی مشغول شوند و بکمال روح و ریحان و تسلیم و رضا بآنچه امر شد عمل نمایند هنیئاً له جوابهای دو دستخط آمحبوب تماماً در مکتوب مفصل نوشته شده و همچنین جواب دستخط قبل آمحبوب که حاوی مطالب متعدده بوده نوشته ارسال شد انشاءالله آن رسیده و اینهم

*** ص ۳۲۰ ***

از بعد برسد کلّ عسرّ تزیّن برداء الیسر اذا شاء و اراد و ذکر منتسبین آن محبوب هم بتفصیل شده استدعا آنکه جمیع منتسبین و اولیا و اصفیا را از جانب اینخادم فانی تکبیر برسانید. امید هست که کل فائز شوند بعنایت و رحمت و شفقت حق جلّ جلاله البهاء علی حضرتکم و علی من معکم و علی الدین فازوا بعرفان الله ربّ العالمین

خ ادم فی ۱۹ شوال المکرم سنه ۹۹ مقابله شد

حضرت محبوب فؤاد جناب ابن اسم الله الأصدق عليهما من كلّ بهاء ابهه ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الا قدس الأعظم الا قدم العلی الأبهی

حمد مقدّس از لفظ و معنی ساحت امنع اقدس مالک وری را

*** ص ۳۲۱ ***

لایق و سزاست که در ایامیکه ظلمت ظلم عالم را فرا گرفته کل را بنور عدل بصراط مستقیم و نباء عظیم راه نماید و هدایت فرماید اوست مقتدریکه از صفوف شرک بر وحدانیتش نقصی راه نیابد و جنود و امم او را از امرش باز ندارد قادر است از ظلمت ظلم نور عدل اشراق فرماید و از قطره فساد بحر اصلاح ظاهر نماید. من یقدر ان یقوم معه من یقدر ان یدعی عرفانه او یتقرّب الیه سبحانه سبحانه انا کلّ عاجزون سبحانک یا من فی قبضتک زمام الظلم و العدل و فی یمینک ازمه الأخذ و الفضل اسئلک بهبوب اریاح عنایتک و خریر فرات رحمتک بان تنصر احبّتک بچودک و فضلک و خلصهم من سجن الذین انکروا حقک و جادلوا بآیاتک ای ربّ تری و تعلم بانّ الخادم ارادن یذکر الذی قام علی خدمه امرک و دار لانتشار احکامک فی بلادک اسئلک یا مولی العالم و الظاهر بالأسم الأعظم بان تؤیّده حقّ التائید و تنصره بجنود امرک ثمّ اجعله یا الهی معززا بعزک و مشتعلّاً بنار حبّک علی شأن لا تخمدّه زماجیر القوم فی یومک ولا ضوضاء العباد عمّا اردته بقدرتک و قوتک لا اله الا انت المهمیمن العلیم الحکیم یا محبوب فؤادی قد طال توقفی و تجاوز عن الاعتدال صبری و سکونی فی مقام لا ینبغی فیهِ البصر و السکون

*** ص ۳۲۲ ***

آلا بامرالله الظاهر الباهر المهمیمن المکنون کمال تأسّف حاصل چه که مدّتها اینفانی موفق نشد بر جواب دستخهای آنمحبوب فؤاد سبب و علت آن اشتعال نارظلم و فساد وعدم استعداد عباد فی الحقیقه اگر انسان قدری تفکر نماید کمال حیرت حاصل چه که هر نفسی صاحب عطایای کثیره بوده و هست و عنایات لاتحصی شامل او مثل سمع و بصر و فؤاد و ادراک و حواس ظاهر و باطنیه مع ذلک بمثابه مرده مشاهده میشوند العجب العجب کلّ العجب انسان تغییرات و اختلافات علام را مشاهده مینماید مع ذلک بشیئیکه محقق است فنای او متمسک و از نعمت باقیه دائمه غافل و محروم اطمینان بزندگی ساعتی نداشته و ندارد ولکن در

تدراک معیشت قرون و اعصار است از حق میطلبم بصر را بینائی حقیقی بخشد چه که این دیدن‌ها ثمری نداشته و ندارد ای بسا
ضرر که شنید و اقبال نمود و بانوار وجه بعد فناء اشیاء فائز گشت و ای بسا بصیر که با چشم از مشاهده ممنوع و محروم سبحانه
سبحانه انّ الأمر بیده و التوفیق فی قبضة و التأیید فی یمینه انّه لا اله الا هو الفرد الواحد المقدر العظیم الحکیم بعد از ملاحظه و
اطلاع بر دستخط آخر آنمحبوب روحانی که بتاريخ بیست و نهم^{۲۹} جمادی الثانی مزین بود قصد سماء معانی نموده تلقاء وجه عرض
شد هذا ما نطق به لسان العظمة

*** ص ۳۲۳ ***

قوله عزّ بیانه و کبر کبریاؤه بسمی المهیمن علی من فی الارض و السماء آنچه در کتب قبل و بعد مذکور و مسطور و ظاهر و
وعدهای الهی بمثابه نور مشرق و لائح انّه وفی بما وعد فی کتبه و صحفه و الواحه و آنچه را هم که قلم اعلی در ارض زورا و این
سر و سجن اعظم اخبار فرمود مشهود نعیق از ارض کاف و را مرتفع و ضوضای مشرکین بمثابه طنین ذباب از خلف حجاب
مسموع سبحان الله مع آنکه بنصّ صریح نقطه اولی میفرماید باشاره من و ما نزل فی البیان محدود و معروف نه جمیع بیان ورقی
است از اوراق جنّت او و میفرماید من از اوّل عابدینم مع ذلك بکلمات بیان بر نفس حق اعتراض کرده اند بمثل اهل فرقان اینقدر
شاعر نیستند که علم بیان الیوم نزد حق است باید از او سؤال نمود ویلّ لهم و لمن سمع زخرف القول فی هذا الیوم الذی فام الله علی
امره الحکیم المتین امّ الکتاب را گذاشته اند و بهوهای خود بکتاب سجّین تمسک جسته اند امروز امّ الکتاب امام وجوه عباد ندا
میفرماید ای نائمین برخیزید و ای غافلین آگاه شوید امروز از نسایم فجر ظهور عالم معطر گشته و از انوار وجه منور مطالع اوهام را
بگذارید و اصنام ظنون را بعضد

*** ص ۳۲۴ ***

ایقان بشکنید و با قلب طاهر و صدر مقدّس و بصر حدید و وجه منیر بشاطی بحر عرفان توجه نمائید بعضی از اهل بیان
بکلماتی ناطقند که هیچ جاهلی شبه آن تنکّم نموده بگو ای مظاهر ظنون و اوهام باینکلمه علیا که بمثابه روح معانی است از
برای عالم عرفان ناظر باشید لعمرالله انّما نکفیکم لو انتم تعرفون ان اجعلوا اجرکم و سکونکم وصمتکم و نطقکم بارادة ربکم الامر
الحکیم بگو ای اهل باین باین کلمه مبارکه ناظر باشید و باو عامل امروز یوم الله است ذکر دوشن جایز نه اگر آیات طالبید اوست
ملکوت آیات و اگر بیّنات طالبید اوست مشرق آن لعمر الله امّ الکتاب و امّ البیان از او ظاهر و از او ناطق و حول او طائف

امروز جمیع اذکار و اعمال بقبول و رضای او معلّق و منوط یا ایّهاالمشرق من افق الأیقان غافلین را آگاه نما و بآنچه از قلم اعلی جاری شده متذکّر دار شاید بطراز استقامت کبری مزین شوند و از مکر ماکرین و خادعین محفوظ مانند بعضی از معرضین بلباس دوستی ظاهر و در بیان رقیق لطیف سم غلیظ پنهان نموده اند بکمال مکر و خدعه ظاهرند از نفحات ایّامی الهی محرومند از اصغاء کلامش ممنوع فی الحقیقه کلمه از کلماتش را ادراک ننموده اند و بیحر معانیش پی نبرده اند در یوم الله سؤال

*** ص ۳۲۵ ***

از نبوّت عامّه و خاصّه نموده و مینماید اینکلمه بر پستی و غفلت آن نفوس گواهی است ناطق و شاهدیست گویا اولیای الهی را که باسم قیوم از ریحی محتوم اشامیده اند از قبل مظلوم تکبیر برسان بگو امروز روز ظهور جوهر انسانیتست جهد نمائید تا فائز شوید بعلمیکه سزاوار ایّام حق است یا بقولیکه لایق اوست لازال تحت لحاظ عنایت بوده و هستید قدر اینمقام اعلی را بدانید و بکمال روح و ریحان بذکر مقصود عالمیان ناطق باشید نطقیکه از برای معرضین اهل نما ناراست سوزنده و از برای اهل بها نوری است تابنده.البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی من معک و علی الذین هدیناهم الی صراطی المستقیم انتهی عالم را دخان ظلم و اعتاف احاطه نموده مشاهده میشود دنیا در هر یوم شری از او متولّد خیر بمثل عنقا و از همه کمیابتر وفا بوده و خواهد بود یا محبوب فؤادی نقش های مختلفه متغایره دیده میشود نفسیکه پنجاه سنه او اقلّ او ازید بکمال دوستی و محبّت ظاهر بغتته من دون جهت و سبب بر اعراض قیام مینماید بشأنیکه هیچ عدوی و هیچ ظالمی انقسم عداوت از او ظاهر نه نفسی سالها در ظلّ عنایت بوده و مکرّر اذن رجوع باو عنایت شد که بوطن خود راجع شود اطاعت نمود و همچو اظهار مینمود که این از غایت محبّت است و بر حسب ظاهر ظاهر صاحب اموال و دارای

*** ص ۳۲۶ ***

عزّت و راحتی مع ذلک بسّمی ظهر و بعنادی مشهود که قلم از ذکرش عاجز از حق جلّ جلاله میطلبم عالم را بنور انصاف منور فرماید و از اشراقات انوار آفتاب وفا محروم نسازد و فی الحقیقه باید همین قسم باشد هم اهل علیین طائف و هم اهل سجین قائم الامر بیدالله مقصودنا و مقصود من فی السّموات و الأرضین و اینکه درباره محبوب فؤاد حضرت حا قبل یا علیه منگل بهاء ابهام مرقوم داشتید سبب فرح عظیم شد لله الحمد مقناطیس عنایت سبب جمع گشت در مقام صدق و امن و مقرّ مبروک نشستید و گفتید و شنیدید لله و فی الله و خالصا لوجه چندی قبل دستخطّ ایشان رسید و مخصوص لوح مفصلّ مبسوطی از سماء عنایت

نازل و ارسال شد انشاءالله بآن فائز شوند و از اشراقات انوار آفتاب بیان منور اینکه مرقوم داشتید توجه ایشان بارض طا و م و خصرا منع شده حق لاریب فیه چه که در آن ایام نار بغضا در آن اطراف مشتعل ولکن اگر ورود و دخول بحکمت واقع شود باسی نبوده و نیست چنانچه در لوح قبل هم اینفقره از قلم اعلی نازل حسب الامر آمحجوب هم باید در هر حال حکمت را مقدم دارند

*** ص ۳۲۷ ***

و باو ناظر باشند لئلا یرتفع ضوضاء الدین کفروا بالله المهیمن القیوم اینکه درباره تبلیغ و توجه بعضی بیعضی از اطراف مرقوم داشتید اینفقره صوابست و مسئله بیجواب چه که چندی قبل مکرر از لسان عظمت اینفقره استماع شد و این عده هم حسب الامر بعضی از دوستان نوشته که نفوس مستقیمه راسخه باید بیعضی از جهات توجه نمایند اطراف فارس لازم است چه در بعضی از مدن و قری مستعدین موجودند و همچنین در ارض یا و توابع آن ولکن باید در کمال حکمت توجه نمایند چه اگر در اول معروف باین اسم شوند ناس اجتناب نمایند و مقصود حاصل نشود و همچنین اطراف کاف و را ولکن نفوس مرسله باید باخلاق روحانی و اعمال طیبه و انقطاع کامل مزین باشند باری بعد از عرض اینفقره فرمودند نعم ما نطق به من اردانی و فاز بلقائی و عنایتی و رحمتی در هر حال مشورت نمایند و عمل کنند انتهی جناب محبوبی امین علیه بهاءالله و عنایته در چند مکتوب ذکر آنحضرت را نموده اند و همچنین از دوستان ارض و اولیای ارضی اخری فی الحقیقه باخلاص و شفقت تمام نسبت باصفیای حق بوده و هستند در این حین بمقر مقصود عالمیان توجه نموده و بعد از حضور هداما نطق به لسان العظمة

*** ص ۳۲۸ ***

یا عبد حاضر بنویس بجناب ابن اسمی الأصدق علیهما عنایتی و رحمتی و رضلی بگویند بدوستان محزون نباشند از ظلم ظالمین و غفلت غافلین لعمرالله جمیع عالم تلقاء وجه قدم بمثابة کفی از تراب بوده و هست و ندای کل در جنب نداءالله بمثابة طنین ذباب امروز نار سدره مشتعل و انوار وجه ظاهر و مشرق بکمال اتحاد و اتفاق بر تربیت اهل آفاق قیام نمائید موت امریست محتوم و فنا و تغییر عالم ظاهر و مشهود باید بفنوسیکه از نسماات ایام الهی و اشراقات انوار فجر معانی بحیوة ابدی فائز گشته اند باسم حق جلّ جلاله بر احیای اهل عالم بایستند و از ریحی محتوم که از معین اسم قیوم جاری و ساریست مبدول دارند قلم اعلی شهادت میدهد از برای نفوس قائمه مستقیمه که در ایام فتنه کبری ناس را بافق اعلی دعوت نموده اند ضوضاء علما و نعیق فقها

ایشان را منع نمود و از نفحات امر محروم نداشت از حق میطلبیم بفضل و عنایت خود کل را مشتعل فرماید و بصراط مستقیم راه نماید یا ایها المقبل الی افقی و القائم علی خدمتی ان استمع ندائی من شطر سجنی لعمری قد قبلت ظلم العالم و اعتسافه و بلاایه لیرتفع به امرالله بین عباد و یتضوع عرف القمیص فی بلاده طوبی لبصیر فاز

*** ص ۳۲۹ ***

بالمشاهدة و لسمیع تشرف باصغاء نداء الله مالک البریه الّذی ینادی الرّوح امام وجه و الحیب فوق رأسه و الخلیل عن یمنیه و عن یساره قبائل الملاء الأعلى ینطقون و یشّرون بما ظهر و لاح و سطع و الاح ما کان مکنوناً فی العلم و مستوراً فی کتب الله ربّ ما یری و مالا یری و ربّ العالمین یا اولیاءالله ایاکم ان تخزنکم شئون الخلق و تمنعکم عن الحق ضعوا ما عندهم متمسکین بما نزل من لدی الله العزیز العظیم ان انصروا ربکم لجنود الحکمة و البیان هذا ما امرتم به من قبل و فی هذا المقام الرّفع البهاء المشرق من افق سماء جبروتی علیک و علیهم و علی الّذین ما اضعفتهم جنود العالم و ما خوّفتمهم ضوضاء الأمم فی هذا الامر الّذی اذ ظهر سجدت له الأشياء کلّها و نطق لسان العظمة فی الجتّة العلیا قد اتی الوعد و ظهر الموعود و ینطق متکلم الطّور الّذی کان مذکوراً فی الصّحف الله العظیم الحکیم انتهى حق جلّ جلاله شاهد و آگاه که این عبد ایام معاشرت و حضور را فراموش ننموده و نمینماید و از حق میطلبد مقدّر فرماید آنچه را که سبب انشراح صدر و روشنائی چشم و نورانیّت قلب است و آن اجتماع اولیاست

*** ص ۳۳۰ ***

در ظلّ سدره مبارکه باکریمان کارها دشوار نیست امید هست افق امل منور گردد و دعا باجابت مقرون انّ ربنا الرحمن هو المقتدر المهیمن القیوم و اینکه مرقوم داشتند بانجناب محبوب روحانی حضرت اس و علیه بهاءالله الأبهی و همچنین محبوب مکرم جناب امین علیه بهاءالله ربّ العالمین ملاقات نمایند لاجل مشورت اینفقره عرض شد و اینکلمه علیا از افق سماء اراده مشرق قوله تعالی نعم ما اراد چه که از ملاقات نفحات محبت ساطع و اشراقات انوار یکایک ظاهر و فی الاجتماع لآیات للّذین ارادوا وجه ربهم العزیز العظیم انتهى باری نتیجه بیان آنکه توجه نفوس مطمئنّه که بحکمت ناظرند بمدن و قری مقبول بوده و هست از حق میطلبم کل را تأیید فرماید بر آنچه که سبب اعلاء کلمه مطاعه بوده و هست اینکه درباره حضرت فائز علیه بهاءالله و عنایت مرقوم داشته بودند عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة قد قدرنا له خیراً عظیماً فی الكتاب و امرناه بما ینبقی به ذکر بدوام الملک و

الملکوت

دنیا را اعتباری نبوده و نیست و اهل آن را وفائی نه چه اولاد و چه غیر او چنانچه مشاهده شده و میشود الا من شاء الله عملیکه امروز باذن حق ظاهر شود و بطراز قبول فائز گردد از صد هزار آثار و اولاد نیکوتر و مقبول تر الامر بیدالله يفعل و یحکم و هو الامر الحکیم انتهى لله الحمد ایشان موقّق بوده و هستند یشهد بذلك ما نزل له فی الزّیر و الألواح حسب الأمر مختصری علیحدّه نوشته شد اگر نزد ایشان ارسال شود محبوبست چه که عرف عنایت و شفقت و الطاف الهی از او متضوّع لیفرح به قلبه فضلا من لدی الله ربّ العالمین اینکه درباره حقوق مبلغ ۴۴ تومان مرقوم داشتید که بآنمحبوب داده اند که برسانند و آنمحبوب صرف نموده اند اینفقره در ساحت امنع اقدس عرض شد و بامضا و قبول فائز گشت هنیئاً لکم و اینکه از قبل مرقوم داشتند که قریب یکصد تومان از حقوق نزد بعضی از دوستان موجود و منتظر امرند در وصول و ارسال آن اینفقره هم عرض شد حسب الأمر آنچه را آنحباب تصرف نموده اند موافق و مقبولست و ما بقی را یا در ارض خضر آنجناب ک ظ علیه بهاءالله برسانند و یا در ارض ق بجناب س م

علیه بهاءالله برسانند و اگر هم محلّ دیگر ارسال دارند مقبولست طوبی از برای نفوسیکه حقوق الهی را ادا نموده اند و بما فی الکتاب عامل شده اند. و اینکه درباره جناب آقا میرزا مسعود علیه بهاءالله و مرسله ایشان زعفران مرقوم داشتند از ارض ها نوشته بودند اینخادم فانی از حق سائل و آمل که ایشان و سایر دوستانرا توفیق عطا فرماید تا کل بر خدمت امر علی ما ینبغی له و لهم قیام نمایند ادای حقوق در کتاب الهی محکم و ثابت و در سنین معدودات اخذ انرا نمی فرمودند و بعد نظر ببعض مصالح و ترتیب بعضی از امور لازمه امر باخذ فرمودند انّه هو الامر المشفق الغفور الکریم اینکه ذکر نفوسیکه بطراز استقامت فائز نمودند اینفقره امام وجه مالک قدم عرض شد باسم هر یک یک آیه از سماء مشیّت نازل تا بعنایت مخصوصه حق جلّ جلاله فائز باشند و در بحر سرور متغمّس هذا ما انزله الله من ملکوت بیانه فضلاً لعباده انّه هو الفضّال الکریم قوله تبارک و تعالی یا علی قد شهدنا و نشهد انک اقبلت الی الأفق الأعلى و شربت الرّحیق المختوم الّذی فکّ ختمه باسمی القیوم

و سرعت الی مشارق الأذکار حباً لله الواحد المختار یا محمد یذکرک المظلوم فی هذا الشهر الذى برمضان من لدى الرحمن بذكر به ماج بحر البيان و اشرفت شمس العرفان و هدرت حمامة الأيقان على الأغصان انه لا اله الا هو العزيز الوهاب و نذكر من سمى بميرزا قبل محمد ليأخذ الفرح و الابتهاج من شطر اسمى البهّاج على شأن تطير بقوام العرفان فى هذا الذى يسمع الموحّدون من هزير ارياحه انه لا اله الا هو الواحد الفرد المهيمن على من فى الأرضين و السموات يا محمد قبل حسين قد اقبل اليك المظلوم اذ قام عليه المعرضون باسياف الظلم والأعتساف و اعرض عنه علماء الأرض و فقها الذين نقضوا ميثاق الله ربّ الارباب يا كاظم انا ذكرناك بما لا ينقطع عرفه يشهد بذلك الملاء الاعلى و اهل مدائن الأسماء و عن ورائها الأشياء كلّها و عن ورائها لسان الله فى اعلى المقام و يذكر المظلوم من سمى بمحمد يا شيخ ان استمع النداء من سدرة المنتهى عن وراء قلزم الكبرياء لعمرالله به سرع كلّ موحّد الى الله فاطر السماء و كلّ مقبل الى الافق الأعلى و كلّ ظمان الى كوثر البقاء و كلّ فقير الى مطلع الغناء و كلّ عليل الى بحر الشفا و كلّ صامت الى ملكوت بيان الله مالك الرقاب يا محمد قبل تقى قد ظهر

ما اخبرنا العباد به فى الكاف و الرّاء ينبغى لكلّ مقبل ان يقره ما انزلناه فى كتابنا المقدس الذى سمى بالأقدس بارادة الله منزل الآيات يا عزيز طوبى لك بما ايّتك الله على عرفان بحر علمه و سماء حكّمته و شمس امره و رحيقه الذى فكّ ختمه باصبع الأقتدار و نذكر عبدالحسين و نوصيه والّذين آمنوا بالاستقامة و بما امروا به من لدى الله مالك المبدء و المآب و نختم الآيات بذكرك طوبى لك ولاسمى الأصدق الذى طار بجناحين الأشتياق الى ان دخل السّجن الاعظم و زار البيت و قام لدى الباب و سمع مانطق مكلم الطور و رأى ما منع عنه أكثر العباد انا ذكرناه فى الألواح بما لاتعادله كنوز الارض يشهد بذلك من ينطق هذا الحين انه لا اله الا انا الواحد المختار انتهى در آخر دستخطّ آتمحسوب خط حضرت محبوبى جناب ميرزا حى عليه بهاءالله الأبهى ديدنه شد لله الحمد نامه بدومسك ختم يافت و بعد از قرائت و اطلاع بر مضامين آن در ساحت امنع اقدس اعلى حاضر و بعد از اذن بشرف اصغا فائز و يك لوح اعترّ ابداع از سماء مشيت نازل حسب الأمر حضرت غصن الاكبر

روحی و ذاتی و کینوتی لثراب قدومه الفدا نوشته ارسال شد انشاءالله اهل عالم عرفش را بیابند و از فیض اعظم محروم نمانند چندی قبل این فانی خدمت ایشان مکتوبی ارسال داشت انشاءالله تا حال رسیده ذکر جمعی از قانتات علیهنّ بحاءالله را مرقوم داشتند واحده بعد واحده در ساحت امنع اقدس مذکور و بعنایات حق جلّ جلاله فائز طوبی لهنّ و نعیماً لهنّ و بشری لهنّ چه که فائز شدند بآنچه که جواهر مجرّده و قلوب مقدّسه او را سائل و آمل بوده اند چندی قبل جناب اخ معظّم مکرم حضرت حکیم امی علیه بحاءالله و عنایت عازم الضوب گشتند مخصوص بعضی از قانتات مذکورات الواح بدیعه منیعه نازل و ارسال شد از حق میطلبم بآن فائز شوند و بما ینبغی بذکر و ثنای دوست یکتا مشغول گردند و اینکه درباره توجّه باین شطر مع عمال مرقوم داشتند تلقاء وجه عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة یا ایّها الناظر الی افقی و القائم علی خدمتی حادثه ارض طا فی الجملة در این ارض هم تأثیر نموده و بعضی گفتگوها بمیان آمده سبحان الله جمیع ذرات شهادت میدهند بر سکون و تمکین و عدل و انصاف اولیای حق ولکن مفسدین عکس خود را در اشیاء ملاحظه مینمایند

از بحر عنایت الهی و اشراقات انوار آفتاب حقیقی ممنوع و محرومند و از قرار معلوم اولیای دولت آن ارض باولیای مدینه کبیره در امر این مسجون نوشته اند آنچه را که از نتایج ظنون اوهام بوده انّ ربّک یعلم انّهم لا یعلمون لذا توقّف اهل اولی الأمر بیدالله مولی الوری انتهى عرض اینفانی آنکه دوستان الهی که از کوثر وفا آشامیده اند و بافق اعلی ناظرند خدمت هر یک سلام و تکبیر عرض مینایم آنحضرت بوکالت اینخادم فانی هر هنگام که ملاقات فرمایند باینکلمه علیا که از قلم مبارک نقطه اولی او روح ما سواه فدای جاری کل را متذکّر دارند قوله تبارک و تعالی و قد کتبت جوهره فی ذکره وهو انه لایستشار بشارتی و لا بما ذکر فی البیان لعمر محبوبی و محبوبکم اگر جمیع نفسی قطره از بحر معانی این بیان که از مطلع اراده رحمن ظاهر شده بیاشامند جمیع بیان و اهلس قادر بر منع او نباشند و بیقین مبین شهادت که مقصود از ندای اول بشارتی بود من عندالله تا مقربین و مخلصین آگاه شوند و راه را از خار و خاشاک مقدّس نمایند اگر اینکلمه جامعه را احتبای الهی بر مرأت قلب ضبط نمایند جمیع اهل بیان قادر بر تکلم

در محضرشان نباشند تا چه رسد بفرق آن امید هست که دوستان یستبرکون بانفاسکم و یستضیئون بنبراسن بیانکم عرض دیگر هریک از منتسبین را ذکر و اناث بوکالت اینفانی آنچه قابل دانند مذکور دارند السّلام و التّکبیر والبهاء ثمّ الروح و المجد و الثّناء علی حضرتکم و علی من یحبّکم لوجه الله ربّ العالمین و الحمد لرّبنا العلیم الخبیر خ ادم فی ۱۵ رمضان المبارک سنه ۱۳۰۱

سبحان الله بعد از ختم مشاهده شد حکم ابتدا اتمام پذیرفته از جمله الواح بدیعه منیعه که مخصوص جناب ابن فائز و بعضی از خوانین علیه و علیهم بهاء الله از سماء فضل نازل عرض شد و همچنین ذکر رجای آمحوب از برای بعضی از احبّای الهی باری مجدّد این عبد قصد ذروه علیا نموده و بعد از حضور ذکر نفوس مذکور بشرف اصغا فائز و کل بعنایت الهی فائز شدند بآنچه که عرف بقا از آن متضوّع است قوله تبارک و تعالی بسمی العزیز الکریم یا حسین امروز اینکلمه مبارکه از خفیف سدره منتهی اصغا شده قد اتی المالک و الملک لله المهیمن القیوم لله الحمد فائز شدی باصغاء ندای الهی در یومیکه منتظرین معرضین مشاهده شدند و آملین غافل و محبوب جزای اعمال قبیحه کبیره اهل عالم را از فیض اعظم منع نموده الا من شاء ربّک انک فزت فیهذا الیوم بلوح آخر و بهذه الآیات المنزلة من سماء عنایته ربّک القدیم یا قلمی الاعلی ان اذکر من سمّی بکاظم

و بشّره بذکری ایّاه فی هذا المقام الّذی سمی بسماء هذه السّماء فی لوحی العظیم و نذکر من سمّی بمهدی و نبشّره بما انزلناه فی لوح آخر من آیات ربّه و نذکره فیهذا الحین بذکر یتحرک کلّ عظیم رمیم یا رجب لله الحمد رمضان مبارک بانتهای رسید و سؤال آمد منادیاً یا قوم ان اغنتموا الفرصه فی ایّام الله و لا تكونوا من الغافلین یا اسحق یذکرک مولی الآفاق الّذی به ظهر حکم الميثاق فی یوم الطّلاق و یبشّرك بهذا الذّکر الّذی به خلق الله العالم و هدی الأمم الی صراط المستقیم یا قلم وجهک شطر من اخذه الأهتزاز اذ تحرّک افلاک البیان من نسّمات وحی ربّک الرّحمن و قل طوبی لغریب عرف وطنه و لموجود علم مطلعته ولذی روح فاز بکلمة الله ربّ العالمین یا شاهویدی یذکرک المظلوم اذ کان مستویاً علی العرش و یدع کلّ الی الله الفرد الخبیر یابن اسمی علیک بهائی و عنایتی قد ذکرنا کل اسم ذکرته بما لاتعاده اشجار العالم و لاثمارها و لا ثروة الاغنیاء و لا خزائن الملوک و السّلاطین ان اشکرالله بهذا الفضل و وصّ عبادی بالحکمة و البیان لئلا یرتفع نعاق

الَّذِينَ كَفَرُوا بِالرَّحْمَنِ إِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْمُبِين الْعَلِيمُ الْبَهَاءُ الْمَشْرِقُ مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ عِنَايَتِي عَلَيْكَ وَ عَلِيٌّ الَّذِي ذَكَرْتُمْ وَ فَارَزُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَظِيمِ أَنْتَهَى يَا مَحْبُوبُ فُؤَادِي عَرَضَ شَدِيدٌ بَدُو مَسْكَ خْتَمِ يَافِتٍ لِلَّهِ الْحَمْدُ كَمَا بِثَالِثِ هَمِّ فَائِزٍ كَشْتِ رَغْمًا لِلْإِعْدَاءِ وَعِنَايَةً لِلْأَحْبَاءِ فِي فَضْلِ وَ عِنَايَةِ حَقِّ جَلِّ جَلَالِهِ بَايَدِ تَفَكَّرٍ نَمُودُ وَ بِمَجْرَدِ حُضُورِ وَ عَرَضَ آيَاتِ بَدِيعِهِ مَنِيْعِهِ مَرَّةً أُخْرَى نَازِلٍ لِعَمْرٍ رَبَّنَا لَا يُقَدَّرُ أَحَدٌ أَنْ يَحْصِيَ الْفَضْلَ يَشْهَدُ بِذَلِكَ كُلِّ مَنْصِفٍ بِصِيرِ الْبَهَاءِ وَ الثَّنَاءِ وَ السَّلَامِ وَ الرُّوحِ وَ الرَّحْمَةِ عَلَيَّ حَضْرَتِكُمْ وَ عَلَيَّ مِنْ يَحِبُّكُمْ لَوْجَهُ اللَّهُ رَبَّنَا وَ رَبِّكُمْ وَ مَقْصُودِنَا وَ مَقْصُودِكُمْ وَ مَقْصُودُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ خِ اَدَمِ فِي ۱۸ شَهْرِ شَوَّالِ الْمَكْرَمِ سَنَةِ ۱۳۰۱

این ایام و قبل عرایضی از ارض خا رسید تا حین جواب ارسال نشد و در این ایام بعضی از الواح منیعه مقدسه در جواب عرایض شتی که بساحت اقدس رسیده و جواب بعضی از نامه‌های مرسله ارسال شد مقصود اطلاع آنحضرت است این فانی از حق میطلبد کل را از بحر بیانش بنوشاند و قسمت کامل روزی فرماید چه که هر نفسی بآن فائز شود و اعراض اهل عالم و سطوت امم ایشانرا از خلق جلّ جلاله منع نماید البهاء علی حضرتک و علیهم مقابله شد

حبيب معنوی الّذی سَمّی بجناب علی قبل محمد علیه بقاء الله و نوره ملاحظه فرمایند

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَعْظَمِ الْأَقْدَمِ الْأَقْدَسِ الْعَلِيِّ الْأَجْمِيِّ

الْحَمْدُ لِلَّهِ تَجَلَّى بِأَثَرِ قَلَمِهِ الْأَعْلَى عَلَيَّ مِنْ فِي مَلَكُوتِ الْأَنْشَاءِ إِذَا نَطَقَ كُلُّ كَلِيلٍ وَبَرِي كُلُّ عَلِيلٍ وَاسْتَعْلَمَ كُلُّ جَاهِلٍ وَ اسْتَعْنَى كُلُّ فَقِيرٍ وَ قَامَ كُلُّ مَقْعَدٍ وَ سَرَعَ كُلُّ مَتَوَقِّفٍ وَ بِهِ تَوَجَّهَتِ الْوُجُوهُ وَ اقْبَلَتِ النَّفُوسُ وَ هَدَرَتِ حَمَامَةُ الْبَيَانِ عَلَيَّ اغْصَانِ سِدْرَةِ الْبُرْهَانِ أَنَّهُ لَالَهُ الْآ هُوَ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ الْبَهَاءُ الْمَشْرِقُ مِنْ أَفْقِ مَشِيَةِ الرَّحْمَنِ عَلَيَّ مَطَالِعِ الْعُرْفَانِ وَ مَشَارِقِ الْأَيْقَانِ الَّذِي قَامُوا بِأَرْجُلِهِمْ وَ نَطَقُوا بِالسِّنِّهِمْ وَ أَوْ مَاءٍ وَ أَبَا كَمَا مَهْمُ وَ إِشَارُوا بِعِيُونِهِمْ وَ حَوَاجِبَهُمْ اللَّهُ بَارْتَهُمْ وَ خَالَقَهُمْ وَ رَازَقَهُمْ وَ مَحْيِيَهُمْ مِمَّتُمْ أَوْلَاكُمْ عِبَادَ شَهِدَ لَهُمُ الْقَلَمُ الْأَعْلَى بِأَقْبَالِهِمْ وَ خُلُوصِهِمْ وَ خُضُوعِهِمْ وَ خُشُوعِهِمْ وَ قِيَامِهِمْ عَلَيَّ هَذَا الْأَمْرُ الَّذِي بِهِ أَنْدَكْتُ الْجِبَالَ وَ اسْوَدَّتْ وَجُوهُ أَهْلِ الضَّلَالِ الَّذِي

اعرضوا عن المال و اقبلوا الى كلِّ غافل محتال سبحانك اللهم يا اله الأسماء و مالک العرش و الثرى اسئلك باسم الذى به تحرك القلم
الّوح و ظهر منه عبادک و برّيتک بان تؤيّد اصفياک على خدمة امرک على شأن لا تمنعهم اعراض العلماء و لا ظلم الأمراء يا الهى
عيونهم بانوار وجهک و نور قلوبهم

*** ص ۳۴۱ ***

بضياء معرفتک ثمّ اظهر منهم فى الملک ما يبقى بدوام ملکوتک و جبروتک اذ انت المقتدر المتعالى العليم الحكيم
و بعد يا مهجة قلبى و بهجة فؤادى قد تضرّع عرف الخلوص لله الحق اذ فتحت کتابک لعمرا المحبوب قد وجدت منه ما وجدت
الاشجار من الأمطار فلما قرئت و عرفت اردت الغيب المکنون و الكنز المخزون فلما حضرت و تشرفت اشرفت شمس الأذن
وعرضت ما فيه تلقاء الوجه اذا نطق لسان العظمة ما كان الرّوح الأبدان و التور الأبصار و کوثر الحيوان للعطشان و رحيق العرفان
لاهل الأمکان قال جلّ کبرياء . و عظم سلطانه يا ايّها الشّارب من کاس حبّى ان استمع ندائى من حول ضريحى انّه لا اله الاّ انا
المهيمن القيوم قد سمعنا ندائک و اجبناک فضلاً من عندنا و هذا أوّل کتاب منک احضره البعد الحاضر لدى العرش و قرئه امرأ من
عندنا انّ ربّک هو القادر الحكيم لله درک يا من اقبلت الى الوجه و حضرت هذا المقام الذى سمى بالأسماء الحسنی فى کتاب الأسماء
و سمعت نداء المظلوم بدوام الملک و الملکوت کن مشتعلاً بنار الأمر و مضيئاً بهذا التور الذى به انار من فى ملکوت الغيب و
الشّهود طوبى لك بما اردت خدمة

*** ص ۳۴۲ ***

مولاک و نطقت بين العباد بما سمعت و رايت فى هذا المقام المحمود ذکر النّاس بالأسقامة الكبرى و بشرهم بعنایتى و فضلى
و رحمتى الّتى سبقت الوجود انا نوصيهم بالأسقامة الكبرى على شأن لا يمنعهم کتاب السّجين و اوراق الرّقوم قل يأتیکم احد
بکتاب الفجّار و عجوه عن ورائکم ثمّ اقرؤا ما انزله الرّحمن فى لوح محفوظ جميع دوستانرا از قبل مظلوم تکبير برسان و بگو در اکثري
از الواح ذکر امر و عظمت آن و ذکر استقامت و مقام آن شده تا جميع بعنایت الهى بشأنى فائز شوند که عالم و شؤونات آن و
ظهورات آن و سطوت آن ايشارا از افق رحمن منع نماید ذکر ناعق و طيور ليل در احيان توقّف در عراق و در ارض سر و سجن
اعظم در الواح نازل و باطراف ارسال شد تا کلّ مطلع شوند و بما اراد الله عامل گردند.

بعضی از نفوس مشاهده شد بمواء سنّور از تعزذات عندلیب ظهور محروم ماند مع آنکه مدّعی رتبه بلند استقامت بودند انشاءالله باید نفحات رحمن در آن دیار بشأنی متضوّع شود که از برای احدی مجال توقّف نماند کن قائماً علی خدمة مولاک و ناطقاً بذکره و ثنائیه بین العباد کذلک یا مرک من عنده امّ الکتاب انتهی یا حبیب فؤادی عجب در اینست که بعضی از نفوس مابین رایحه و فراء و عنبرسارا فرق نگذارند ملاحظه در اهل

*** ص ۳۴۳ ***

بیان که الیوم معرضند نمائید بعینه در سبیل اهل فرقان ماشینید و خود را از اهل بیان مینامند و بکمال خدعه و مکر در اضلال نفوس مقدّسه مشغولند از جمله میرزا احمد کرمانی که از اوّل کمال اقبال و خلوص را اظهار مینمود و بعد نظر بجنون و اعمال شنیعه مردوده واگذاشته شد در بعضی از مُدُن ارض خا رفته و بما امره النَّفس و الهوی ناطق و چون اسرار باطنش ظاهر شد و خائب گشت رجوع نمود و چند عریضه بکمال ابتهال و انابه و استغفار بساحت اقدس ارسال داشت و بعد بارض ها رفته والتجا بیکی از نفوس مقدّسه نموده و ایشان عریضه بساحت اقدس ارسال داشتند و توسط نمودند بعد در مدینه کبیر رفته و نقض عهد نمود و بعضی کلمات واهیه شیطانرا باطراف فرستاد لعمرا لله انسان از چنین نفوس متحرّیر میشود حال چند عریضه این بی انصاف موجود است و بقسمی اظهار عجز نموده که هر نفسی مشاهده نماید یقین میکند بر صدق و اقبال و ایمان او و هر جا رفته خود اعمال و اقوالش مترجم باطن او شده و حال از مدینه کبیره اخراجش نمودند اعاذناله و معشر الموحّد عین من مکره و مکر امثاله نزد موافق بموافقت تمام ظاهر میشود وادّعی ایمان و ایقان مینماید و نزد منافق بکمال اتفاق ظاهر این ایام کتابی از سجّین بدست آورده بآباده شیراز فرستاده و از آنجا صورت کتاب سجّین را نزدیکی از دوستان این ارض فرستادند

*** ص ۳۴۴ ***

تفصیل بساحت اقدس عرض شد این بیان از لسان رحمن ظاهر قوله عزّ کبریائه نفوسیکه از ثمره شجره قلم اعلی مرزوفتند کتب عالم ایشانرا از مالک قدم منع ننماید تا چه رسد باین هدیانات انتهی و همچنین در لوح یکی از ابناء خلیل که در آن اراضی هستند اینکلمه محکمه مبارکه نازل قوله جلّ جلاله در سنه اولیّه از صریر قلم اعلی اینکلمه مبارکه استماع شد طوبی از برای نفوسیکه امر بدیع را عارف شدند و بصراط بدیع توجه نمودند و اینمقام بلند اعلی حاصل نمیشود مگر بمحو آنچه از قبل بوده و آذان اصغا نموده نعیماً لمن فاز بهذا المقام الآخر الابهی انتهی از حق میطلبیم جمیعاً تأیید فرماید بر اصغای کلمه الهیه فوالذی تفرّد البیان و توحد

بالکلام اگر همین دو فقره که ذکر شد نفوس عالم باصغای آن فائز شوند البته حلاوت بیان رحمن را بیابند و از حرارت محبت مالک امکان بشانی مشتعل شوند که ماسوی الله را معدوم و فانی مشاهده کنند حبّذا ذاک العرف او تَضَوُّع بین الأمم یسئل الخادم ربّه بان یؤیّد العباد علی عرفان هذا الامر الّذی به تزعزع بنیان الوجود الّا من شاء الله مالک الغیب و الشّهود

در این آیه منزله در کتاب اقدس که در اوّل رود سجن اعظم نازلشده

*** ص ۳۴۵ ***

تفکّر نمایند که میفرماید قوله عزّ اجلاله ان یا ارض الکاف و الرّاد انا نراک علی ما لا یجبه الله و نری منک مالا اطّلع به احد الّا اله العلیم الخبیر و نجد ما یر منک فی سرّ السر عندنا علم کلّ شیء فی لوح مبین انتهى صدق الله ربّنا و ربّ آبائنا و ربّ من فی السموات و الأرض انا امنا به و بعلمه الّذی سبق الکائنات و برحمته الّتی احاطت العالمین خود آنجناب میدانند وقتیکه کتاب اقدس از سماء مشیّت نازل ذکر احمدهم در ظاهر نبود از تلویحات بیانات منزل آیات باید رفیق هم در آن ارض داشته باشد و لکن بعد لسان قدم بشارت میدهد آن ارض را بقوله تعالی لا تحزنی بذلک سوف یظهر الله فیک اولی بأس شدید یدکرونی باستقامة لا تمنعهم اشارات العلماء و لا تجعلهم شبهات المرسلین اولئک ینظرون الله باعینهم و ینصرنّه بانفسهم و من الرّاسخین انتهى

طوبی لعین رأّت و لأذن سمعت ما نطق به لسان العظمة فی اللیالی و الأیام در چند سنه قبل یومی از ایام امین علیه بهاء الله در ساحت اقدس حاضر بودند وجه قدم باو متوجّه و فرمودند انا وجدنا رائحة و فرآء من ارض الکاف و الرّاء و این عبد فانی اینفره را چند سنه قبل در جواب یکی از دوستان نوشته سبحان الله چه مقدار

*** ص ۳۴۶ ***

این نفوس مریبه از صراط مستقیم بعید دیده میشوند مع آیات منزله و براهین ساطعه و بیّنات مشرقه و علامات مشهوده درتیه اوهام سائر و سالکند معنی یوم الله را ادراک ننموده اند چه اگر ادراک نموده بودند اقل من آن محتجب نمیمانند و بچشم و سر بیحر اعظم توجّه مینمودند و میشتافتند گویا از نقره کبری غافلند و از صور اعظم بیخبر یکی از حروفات حی از نقطه اولی روح ماسواه فداه سؤال از آن نیر اعظم و مولی الأمم که بمن یظهر در بیان مذکور است نمود بقسمی جواب از مصدر امر صادر که هر منصفی ادراک مینماید که اینمقام بذکر و وصف و تعریف و ثنا محتاج نه بلکه مقدّست از آنچه گفته شده و میشود چه که علم

احدی باو احاطه نموده و نخواهد نمود و ادراک نفسی باو پی نبرده و نخواهد برد این عبد متحیر است که نفوس غافله چه ادراک نموده اند و بچه متمسکند باری نقطه اولی روح ما سواه فداه در جواب سائل این کلمات عالیات تکلم فرموده قوله عزّ ذکره فقد سمعت کتابک و أنّ ما فيه جوهر لولا ما فيه ما احببتک علی ذلك القرطاس و لا حينئذ باعلی ما قدر فی الأبداع فما اعظم ذکر من قد سئلت عنه و أنّ ذلك اعلی و اعزّ و اجلّ و امنع و اقدس من ان يقدر الأفئدة بعرفانها و الأرواح بانسجودله و الانفس بثنائه

*** ص ۳۴۷ ***

و الأجساد بذکر بهائه فما عظمت مسئلتک و صغرت کینونیتک هل الشمس التي في مرآياء ظهوره في نقطة البيان يسئل عن الشمس التي تلك الشمس في يوم ظهوره سجاد لطلعتها ان كانت شمساً حقيقية و الا لا ينبغي لعلو قدسها و سمو ذکرها و لو لا كنت من الواحد الأوّل لجعلت لك من الحديث قد سئلت عن الله الذي قد خلقتک و رزقتک و اماتک و ابعتک فی هیکلک هذا بالنقطة البيان في ذلك الظهور المتفرد بالکیان فقل أولاً اذا اردت ان تخطر بعلمک ذکره سبحان الله ذوالملک و الملکوت تسعة عشر مرّة الى آخر قوله عزّ و جلّ اگر اهل بیان و یا اهل عالم بنور انصاف منور شوند و باین کلمات دریات که از مشرق سماء علم الهی اشراق نموده نظر نمایند و تفکر کنند البته جمیع بجان بیحر حیوان توجه نمایند از جمیع میان جوهری اخذ نموده اند و آنرا بابدع بیان ذکر فرموده اند فی الحقیقه اینکلمه مبارکه جوهر عدل له بوده و از کلمه لانظیر لها فی الکتاب محسوبست یکتا لؤلؤ دریای عرفانست و یکتا کلمه ملکوت بیان قوله عزّ بیانه و قد کتبت جوهره

*** ص ۳۴۸ ***

فی ذکره و هو أنّه لا یستشار باشاراتی و لا بما ذکر فی البیان بلی و عزّته تلك الكلمة عندالله أكبر عن عباده من علی الارض اذ جوهر کلّ العباده ینتهی الی ذلك فعلى ما قد عرفت الله فاعرف من یظهره الله فأنه اجلّ واعلی من ان یکون معروفا بدونه اومستشیرا باشارة خلقه و انّنی انا اوّل عبد قد آمنت به و بآياته و اخذت من ابکار حدائق جنّة عرفانه حدائق کلماته بلی و عزّته هو الحق لا الا الا هو و کلّ بامر قائمون انتهی با این بیانات واضحه و کلمات محکمه و آیات منیعه و براهین ثابتة اهل بیان از ذکر الوهیت اجتناب نموده و بر اعراض و اعتراض بشأنی قیام کرده اند که ذکر آن ممکن نه ملاحظه در علو امر و سمو آن و عزّ او و مقام او نمائید و در پستی این خلق جاهل نادان بعینه مثل اهل فرقان اراده نموده اند یک دو هزار ارسالی وصی بازی بمیان آرند

یک چند امام و همچنین نقبا و نجبائی تعیین نمایند قلم اعلی در اینظهور اعظم میفرماید هذا يوم الله انتم تعرفون و هذا اليوم الظهور ان انتم تشهدون لا يذكر فيه الا الله وحده ان انتم تشعرون انه قد اتى بالحق مقدساً عنكل شاهد و مشهود

*** ص ۳۴۹ ***

و منزّه عنكل تاجری من القلم و ظهر من الملسان ان انتم تعلمون انتهى هر حزبی از احزاب بکلمه تشبث نموده و از مالک آن و منزل آن و خالق آن اعراض کرده بعضی گفته اند که مقام الوهیت مقامیست بزرگ میتوان اینمقام را از احدی قبول نمود اولفک انکروا ما نطق به نقطة البيان و ما بشر به كتب الله المهيمن القيوم نقطه بیان روح ماسواه فداه میفرماید انه ينطق فيكلشي اننى انا الله و همچنین میفرماید لو يستقرّ على التراب تنادى ذرات التراب على ان ذلك عرش قد استوى الرحمن عليه انتهى نقطه ظهور اليوم بلسان اهل بها با اینکلمه ذکر میشود انه قد كان مقدساً عن ذكر الأسماء و فوقها و دونها و اختها انه لا يعرف بغيره و لا يوصف بدونه قد شهد كل شيء بانّه هو المقدس المنزه عن الاشارات و البيّنات و الدلالات و الأحديّات و الابدیّات و برخی اعراض نموده اند براینکه باید در مستغاث ظاهر شود و حال وقت ظهور نبوده سلطان قدمیرا که نقطه بیان در ذکرش میفرماید او مقدّست از بیان و اشاره من اینقوم بیحیا وقت از برای او معین میفرمایند این ذکر مستغاث که حضرت فرموده از برای آنست که خارج را منع نماید و اینکلمه وحدها را

*** ص ۳۵۰ ***

سبب امتحان خلق قرار فرموده نفسیکه بشهادت خود نقطه بیان بجمیع بیان معروف نمیشود چگونه بکلمه مستغاث معروف میگردد و مستغاث از بیان محبوبست و انه لا يعرف بالبيان با اینکه میفرماید اگر این حین ظاهر شود بر کل لازم است اقرار بر انشجره مبارکه در کتاب هیاکل سرّ مستغاث مشهود است طوبی للعارفين و بهمین نفس سائل که حرف حیّ است و حال هم موجود است بشارت فرموده اند که بشرف لقا فائر میشود قوله عزّ ذکره لعلک فی ثمانية سنة يوم ظهوره تدرک لقاءالله ان لم تدرک اولاً تدرک آخره ولكن ايقن بانّ الامر اعظم فوق كلّ عظیم و انّ الذکر اکبر فوق كلّ کبریا انتهى باید نفوسیکه متمسک بذکر مستغاثند در این کلمات عالیات تفکر نمایند شاید بالفاظ از بحر معانی محروم نمانند و بذکر مستغاث از سلطان او ممنوع نگردند ای و ربّی انّ الامر الأعظم فوق كلّ عظیم و انّ الذکر اکبر فوق كلّ کبیر طوبی للعارفين و نعیماً للمتفرّسين و المتفکرین اینخادم فانی

این اذکار را مکرر در نامهای دوستان ذکر نموده و لکن چون این ایام نعیق ناعق که وعده داده شده بود مرتفع گشته و کتاب سجین بمیان آمده مجدداً ذکر شد

*** ص ۳۵۱ ***

تا آنمحبوب دوستان را آگاه نماید و اهل بها خود را بمایبغی لهم مشاهده نمایند و باستقامت کبری ظاهر گردند انشاءالله باید کلّ بیانات حق را ملاحظه نمایند بلکه حفظ نمایند تا از حلاوت کوثر عرفان در کلّ احوال محفوظ باشند اینکه مرقوم داشته بودید که بعد از فائز شدن بلقاء دیدم مقام دیگر از استقرار طلعت مختار عنایت فرموده که جمیع آنجهات و شئون استقامت قبل نسبت ببعده نفس تزلزل و حقیقت اضطراب بوده و همچنین از حق منیع جلّ کبریائه و عظم اجلاله سائل شدید که آنجناب را بمقامی فائز فرماید که در سبیل حبش از جان و روان و اسم و رسم و هستی و نیستی و نام و ننگ از کلّ بگذرند اینمراتب بتمامها در ساحت اقدس امنع اعزّ ابھی جلّت عظمته عرض شد هذا ما نطق به لسان الرحمن فی الکتاب البیان انشاءالله بکمال تقدیس و تنزیه و ما ینبغی لیوم الله مشاهده شود بمقام شهادت کبری فائز گردد الیوم خدمت امر از اعظم اعمال است باید نفوس مطمئنّه بکمال حکمت تبلیغ امرالله مشغول شوند تا نفعات قمیص رحمانی در جمیع جهات متضوّع گردد این شهادت محدود بذبح و انفاق دم نبوده چه که میشود انسان با نعمت حیات از شهدا در کتاب مالک اسما ثبت شود طوبی لک بما اردت انفاق مالک و منک و عندک فی سبیلی

*** ص ۳۵۲ ***

انتهی در اینمقام اینخادم فانی بیان رحمن را که در ذکر مقام شهادت و سلطان الشّهدا ظاهر شده خدمت آنجناب ذکر مینماید تا جمیع دوستان لئالی بدیعه منیعه از دریای بیان الهی اخذ نمایند قوله عزّ کبریائه مخاطباً لعلیّ قبل اکبر علیه بهاءالله مالک القدر انشاءالله باید جمیع اصفیا بمایرتفع به امرالله قیام نمایند و عامل شوند تفکّر نمائید الیوم کدام یک از اعمال سبب عباد و ارتفاع ارتقای امر است نزاع و جدال و فساد در اکثر از الواح منع شده و اینکلمه مبارکه از اسماء اراده از قبل نازل نصرت امرالله بسیف حکمت و بیان است نه بسیف حدید و دون آن امثال این بیانات در آیات الهی بسیار است انشاءالله صاحبان ابصار دیده و دانسته اند در اینصورت باید اهل حق تفکّر نمایند که الیوم چه کشف حجابهای خلق نماید و سبب علوّ و سمو امر الهی گردد یا

علی در آنچه از قلم جاری شده تفکر نما یا زندگی خود را فدای سبیل حق کن این شهادت‌تیسست که بقلم و لسان و بیان والواح منتهی نشود اسم حا علیه منگل بماء ابهاء باین شهادت کبری فائز شد قبل از شهادت ظاهره چه که از خود

*** ص ۳۵۳ ***

بھیچوجه اراده و مشیت و خیالی نداشت جمیع اینمراتب را فدای دوست نمود و بعدهم بشهادت ظاهره فائز شد و جان را در ره محبوب حقیقی نثار نمود افسر حیات از سر برداشت و بر قدم دوست نثار نمود طوبی لمن عرف هذا المقام و طوبی لمن وجد عرف بیان الرحمن هر نفسی فی الحقیقه خود را بحق سپرد و در سبیل حق از خود فانی شد او ملاحظه شان و مقام و ننگ و نام خود را ننماید و ناظر بامرالله و ما یتبث به حکمه شود اقسام بشمس بیانی من فاز بما نطق به قلمی انّه ربح فی کلّ عالم من عوالمی ایاکم ان یمنعکم شیء عن سبیلی المستقیم کل باید بکمال جهد تحصیل کلمه رضا نمایند ناس جاهلند و هم غافل مبین لازم است و اگر آن مبین به امر حق عامل شود البتّه نور بیانش عالم را منور نماید و امم را بشطر قدم کشاند یا علی چون نصرت امر را حق جلّ جلاله و عظم کبریاء مقدس نموده از نزاع و جدال و سلّ سیف و امثال آن لذا باید بحبل اعمال طیّبه و اخلاق روحانیّه تشبّث نمود اگر نفسی لله بانچه ذکر شد عمل نماید البتّه در عالم اثر کند و خرق حجیات غلیظه نماید چه که آنچه را حق سبب و عدت نصرت و ارتفاع امر قرار فرمود نافذ و مؤثر است یشهد بذلک کلّ عالم بصیر انتهی این عبد فانی از هنگام مقدمه ارض صاد بیا لیتنی کنت

*** ص ۳۵۴ ***

معهم ذاکر است فی الحقیقه بمقامی فائز شدند که حسرت آن از برای مقرّبین و مخلصین و امثال این عبد فانی باقی خواهد بود حال از حقّ منبع استدعا آنکه آنجناب و این عبد را باین شهادت که از قلم اعلی جاری شد فائز فرماید تا در زندگی خود را نثار خدمت دوست نمائیم و بما اراده الله فائز گردیم و اینکه مرقوم داشته بودید که مشرق الأذکار در ارض طامعین شده و همچنین در بلاد اخری بعنایت حق جاری شده و میشود اینمراتب در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان القدم فی الجواب طوبی لمحلّ و لیبت و لمقام و لمدينة و لقلب و لجبل لکھف و لغار و لاودية و لبرّ و لبحر و لجزیره ولد سکره ارتفاع فیها ذکرالله و ثنائہ اینحکم محکم در کتاب اقدس نازل ولکن این امور متعلّق بحکمت است در هر حال باید بافق حکمت ناظر شد چه که

مفسدین و مغلّین در کمین بوده و هستند تا مستمسکی بیابند و بضوضا قیام نمایند از اصول احکام الهی و شریعة الله مابین اهل فرقان جز اسمی نمانده کل در بادیه‌های ظنون و اوهام سالک و بجهال ارض متمسک مع ذلک بکمال جدو جهد در اطفای

*** ص ۳۵۵ ***

نور الهی که از مشرق آسمان دانائی طلوع نموده بود و هستند افّ لهم و للذّین تمسکوا بهم قسم بانوار وجه باقی بعد فناء اشیا که اهل بیان محتجب تر و خا سرتز و پست تر مشاهده میشوند چه که بعد از خرق حجبات و حرق اشارات و سبحات باوهام قبل تمسک نموده اند قد تّخذوا لانفسهم صنماً من دون الله الا انهم من الاخرین فی کتاب مبین ارتفاع مشارق الاذکار در مدن و دیار ارض خا محبوبست چه که مطابق کتاب الله و سنن اوست و ستر ان از اعظم امور الّا از نفوس مطمئنّه مستقیمه طوبی لنفس قامت علی خدمة الامر و طوبی لعبد دارالبلاد لانتشار اثار مالک الأیجاد ولكن در ارض طا و یا و ش و غیره باید توقّف نمود و بحبل صبر تمسک جست الی ان یطلع نیر الامر من افق الأذن چه که در این اماکن ظهور این امور از مقتضیات حکمت خارج است ای کاش ناس غافل منافع ظاهره خود را ادراک مینمودند نریهم فی جهل عظیم هر نفسی خیر خود را ادراک نماید یک حرف از اوامر الهی را بجمیع عالم مبادله نماید هیئات هیئات قد جعلتهم اعمالهم محرومین عن رحمة الله و عرفانه و اوامر انتهی اما فقره محل البرکه بسیار محبوبست

*** ص ۳۵۶ ***

و حکم صریح هم از قبل از قلم اعلی نازل ولكن باید امرش در ستر باشد چه که بعضی از دوستان ضعیفند باندرک وهنی و وهمی ذکر مینمایند و نفوس ظالمه هم منتظر اگر معترض نشوند شاید مطالبه وجه موجود را بنمایند اخذ وجه قابل نبوده و نیست ولكن امثال این امور شاید سبب احزان نفوس مقدّسه گردد لذا باید کمال حکمت در امور ملاحظه شود از حق میطلبیم آن جناب را بر خدمت امر مؤید فرماید انّه هوالمقتدر علی ما یشاء و فی قبضته ملکوت ملک السموات و الأرضین ملاحظه نمائید این محلّ البرکه را حق قرار داده از برای خیر من علی الأرض مع ذلک اگر مطلع شوند بنوحه و ندبه و واشریعتا قیام نمایند و اینکه مرقوم داشته بودید که نامهای متعدده ارسال فرموده اند و جواب عرض نشده مدتها گذشت بلکه عهدها و قرنها و خبری از آنجناب نرسید تا اینکه این ایام متوالیاً متواتراً حضرت زین المقربین علیه بهاءالله الملك الحق المبین دستخطهای آنجناب را که باسم این فانی بود فرستادند و مرقوم داشته بودند که مکاتیب در عرض راه مانده و همچنین جعبه کاغذ و قلم این روزها نوشته بودند

جعبه هم رسیده و مقصود آنکه برحسب ظاهر خبر نرسید و الا در جواب اهمال نیرفت انشاءالله از حرارت محبت الهی بشأنی مشتعل شوید که سبب اشتعال نفوس افسرده گردد تا اینمقام جواب یک نامه نامی آنجناب بود که عرض شد و بعد نامه دیگر مسرت بخش خاطر غمگین گردد از نفعاتش بجهت تمام حاصل چه که مصدر بود بذکر محبوبکم و محبوبنا و محبوب من فی السموات و الأرض و بعد در ساحت اقدس عرض شد قوله عز کبریائه انشاءالله آنچه را از حق منیع مسئلت نموده اند بآن فائز شوند طوبی له بما اقبل الی الأفق الأعلى و شرب کوثر البقاء و تسنیم اللّقاء من ید عطاء مالک الأسماء و انشاءالله مقدساً عن کل شیء بذکر حق ناطق و ذاکر باشند لعل نفوس مرده از نفعات ذکر زنده شوند و بمقام انا الیه راجعون فائز گردند یوم ظاهر و این یومی است که جمیع بآن موعودند و انوار آفتاب حقیقت مشهود و لکن جهال ارض از آن معرض چه که طبیعت خفّاشی در آن نفوس غلبه نموده اینست که از اشعه شمس معنای محرومند دوستان ارض خا را از قبل مالک اسما تکبیر برسان انا نبشرهم بتکبیری و ذکری و عنایتی و نذکرهم فضلاً من عندی انّ ربک هو الغفور العطوف نفوسیکه بمعارج ارتقاء نموده اند و از سلسبیل

حیوان در ایام رحمن آشامیده اند جمیع لدی المظلوم مذکورند بگو ای اشجار حدیقه محبت الهی امطار رحمت در کلّ حین جاری و نازل است انشاءالله شئونات عالم و ظلم امم شما را از آن محروم ننماید لعمراکه دنیا فانی و ما فیها فانی جهد نمائید تا از فرات رحمت رحمن بیاشامید قسم بذات حق هر نفسی آشامی او بحیات ابدیّه و طراز باقی مزین است و یقوم علی خدمة مولاه علی شأن لا تأخذه لومة لائم و لاشماته الذین کفروا بالله ربّ العالمین ایدوستان بروح و ریحان و بکمال حکمت و بیان جمع شوید و از ریحیق اطهر انور باسم مالک قدر بیاشامید و انه الحبیّ العزیز البدیع و بیانی العزیز المنیع و ذکری المقدّس المتعالی العزیز الرّفیع از حوادث دنیا محزون مباشید تاالله بحر فرح لقای شما را آمل چه که هر خیری مخصوص شما خلقشده و باقتضای اوقات ظاهر خواهد شد کذلک یشترکم قلمی الاعلی من هذا السّجن الأعظم فضلاً من عنده و هو الفضّال الکریم انتهى اینکه ذکر شده بود توجه بارض خا نمودید و وارد ارض با شدید و توقّف آنجناب نه^۹ یوم کامل در آن ارض و ظهور نار محبت نفوس مقبله لله الحمد و له المنّه که آنجناب را مؤیّد فرمود بذکر و ثنا و خدمت امر انشاءالله روایح اختلاف از جمیع جهات مقطوع شود و نفعات

اتحاد و اتفاق ما بين احباب متضوع گردد آنچه سبب و علت اعلاى امرالله مابين عباد است اول اتحاد و اتفاق است و همچنين صفات و اخلاق انشاءالله جميع بان فائز شوند و اينکه درباره سادات شهميرزاد عليهم بقاءالله و قيام ايشان بر ذکر و ثنا و خدمات امر مرقوم داشتيد در ساحت امنع اقدس عرض شد فرمودند انشاءالله لازال باينمقام ارجمند اعلى فائز باشند انا نذکرهم كما ذکرناهم من قبل و نوصيهم بما يرتفع به امرالله فى المدن و الديار انتهى و همچنين در ذکر ممالک و بلدان آنچه مذکور داشتيد مايه فرح و مسرت شد انشاءالله در هر حين بنار محبت الهى بشعله فوق شعله اول ظاهر شوند و در صدد آن باشند که در هر يوم خود را صاحب مقامى که فوق مقام يوم قبل است در محبة الله مشاهده کنند و اينکه درباره ابناء خليل و دوستان آن ارض نوشته بوديد جميع در ساحت اقدس اعلى عرض شد قوله عزّ کبريائه يا احبائى فى الخا ان استمعوا نداءالله ربکم الأبهى انه يذکرکم بما ينبقى به اذکارکم وارد احکم فيملکوت الله ربّ العالمين ان استبقوا فى خدمة الله و امره هذا ما ينفعکم فى الدنیا و الآخرة ان ربکم الرحمن هو المخبر العليم

لا تحزنوا عمّا ترونه اليوم سيأتى فى يوم فيه تنادى السن الأمم الملك لله المقتدر الفرد الواحد الخبير كذلك نورنا افق سماء البيان بهذا النير المشرق المقدس المنير نوصيکم يا احبائى بالامانة و الصدق و العمل بما امرتم به فى کتابى الکریم البهاء عليكم و على من يحبکم من لدى الله الفرد الواحد الحكيم انتهى و اينکه مذکور داشتند بارض صاد و تشریف بردند و عنايات الهيّه را از برای بقيه آل اسم الله حا عليه منگل بقاء ابهاه ذکر نمودند اين معلوم و واضحست هر نفسى اليوم بتقيّه اظهار محبت نمايد لدى الله محبوبست الحمدلله آنجناب موفق بوده و هستند و در ساحت اقدس اعظم اين عمل مبرور مقبول افتاد نعيماً لک هنيئاً لک از جناب لا ميرزا اس م و جناب ابن شهيد عليه بقاءالله عرايض رسيد و همچنين باين عبد هم مکتوبى مرقوم داشته بودند جواب اسال شد الحمدلله بطراز محبت الهى مزينند اين ثواب موافق کلّ نفوس بوده و هست اگر اهل عالم بان مزین گردند و اينکه مرقوم داشته بوديد از جانب اينفانى نيابت نموديد اين منتهى آمال اينفانى بوده نشکرالله بذلك فى الحقیقه اين فقره از فوز اعظم است

از حق جلّ جلاله سائل و آملم که اجر عظیم عنایت فرماید اشهد انه لاله الا هو والذی زارها کمن زار مالک القدم علی العرش الأعظم و اینکلمه مبارکه را این عبد از لسان عظمت اصغا نمود و تمثال بيمثال در احسن احوال بساحت اقدس فائز و بانوار عرش منیر فرمودند هذا من افخر الهدايا فدخصر تلقاء وجه مالک الاسماء طوبی له و للذین حضرت اسمائهم لدی العرش کذلک یذکرالله عباده المقبلین انتهى اگرچه اینخادم فانی سبب زحمت آنجناب شده بقول اعجاب بسیار دراز نُفَسی نموده ولکن چون مقصود اولیه و امل حقیقی ذکر مقصود عالمیان و دوستان او بوده بأسی نبوده و نیست جواب دوستان و آقایان ان ارض بعضی عرض شده و میشود و انشاءالله بتدریج ارسال میگردد چه که ارسال پاکت ضخیم موافق حکمت نبوده و نیست و همچنین بعضی الواح منیعہ مبارکه مقدّسه از سماء مشیت در جواب عریضه جناب ال اه و ر م علیه بھاءالله و اسماء مذکوره در عریضه ایشان نازل لوشاءالله از بعد ارسال میشود عرض دیگر آنکه از طرف حدبا خبر رسید که جناب حبیب روحانی جناب لامیرزا اسد الله علیه بھاءالله مراجعت مینمایند لذا این کزہ چیزی خدمت ایشان عرض نشد اسئله تعالی بان یؤیّده فیکل الاحوال و یقدّرله خیر الأخره و الأولى عرایض ایشان در ساحت اقدس عرض شد و جواب هم نازل شد انشاءالله

ارسال میشود خدمت حبیب مکرم جناب ملا علی علیه بھاءالله و همچنین خدمت جناب ابن شهید علیها بھاءالله و جناب لا خداداد و لا عزیز الله و سایر آقایان علیهم بھاءالله عرض تکبیر و فنا و نیستی خود را معروض میدارم آنچه نزد این عبد ارسال داشتند در ساحت اقدس عرض شد و همچنین این عبد هم خدمت بعضی جواب معروض داشت از حق توفیق میطلبم موفق شوم بر ارسال آن از بعد اینکه مذکور داشتند که جناب ملا غلامرضا از شاه بآنجناب نوشته اند قلیل وجهی از مال الله نزد این ذرّه هست و چند نفر مسکین پریشان هم در این شهر هستند و علاوه براین بعضی الواح و آثارهم لازم است که نوشته شود باطراف این بلد ارسال گردد آیا جایز است که این وجه باینمصاف برسد انتهى امثال این فقره از قبل بساحت اقدس عرض شده حکم محکم اینکه در هر بلد آنچه از حقوق الله موجود است و یا بشود باید در ساحت اقدس عرض شود آنچه حکم صادر معمول گردد تا هر امری منظم باشد ولکن در این فقره مخصوص اذن فرمودند که آنچه جناب ملا غلام رضا اراده نموده عمل نماید واز بعد محبوب آنکه آنچه در کتاب اقدس نازل بآن عامل شوند تا جمیع بطراز اراده محبوب عالمیان مزین باشد

ذكر محمّده والده عليها بهاء الله و سائرین در ساحت امنع اقدس اعلى عرض شد هذا ما نطق به لسان القدرة و القوّة جميع تحت لحاظ عنایت و ظلّ سدره رحمت ساکن و مستريح باشند انا نكبرّ من هذا المقام على وجوههن و نذكرهن بآيات الله المهيمن القيوم طوبى لمنّ بما فزن بآيات الله و ذكره و عرفانه فى ايامه ان هذا الا مقام عظيم البهاء عليهنّ و على اللائى آمن بالفرد الخبير انا نذكر في هذا المقام احاك الذى حضر كتابه لدى العرش بشّره بذكرى اياه ليكون من الشّاكرين انا قرنا كتابه و اجبناه سوف نرسل اليه لو شاء الله لوح كريم ليجد منه عرف ذكرى و بيانى انّ ربك هو الذاكر العليم البهاء عليه من لدى الله ربّ العالمين انتهى عرض ميشود حضرت غصن الأعظم روحى و ذاتى و كينونتى لتراب قدمه العزيز فدا چنديست بمحليّكه دويوم مسافت باين ارض است تشريف برده اند انشاء الله بعد از مراجعت آنچه از مراتب خلوص و نيستى و فنا خدمت ايشان معروض داشته بودند عرض ميشود و اظهار عنایتشان نزد آنجناب ارسال ميگردد البهاء و الثناء عليكم و على من معكم و على الذين فازوا بهذا الامر العظيم . خ ادم فى ٢٧ محرم سنه ٩٨ مقابله شد

جناب محبوب روحانى آقاميرزا على محمد اين جناب اسم الله الأصدق عليهما^٩ ملاحظه فرمايند

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلى الابهى

يا محبوب فؤادى و المذكور فى قلبى قد سرتنى نسيمات الحبّ التى سرت من حدائق عرفانكم و هزّتنى ظهورات مودتكم التى ظهرت من قلم ارادتكم فى ذكر الله و ثنائه و حبّ الله و امره كان جنابك ارسل مع نسيم الصبّاء عرف الحدائق كلّها علم الله ان به انتعش جسمى و انشرح صدرى و انبسط روحى و اذا حمدت الله محبوب العالم و مقصود الأمم بما ايّدكم على خدمة امره و اظهار نعمته و اعلاء كلمة و اسئله تعالى ان يقدر لكم ما ينبغى لجوده و كرمه و افضاله انه هو المقتدر القدير سبحانه يا من بك انار افق العالم و اظهر ما كان مكنوناً فى افئدة الأمم اسئلك بالاسم الذى به توجه كلّ وجه و نطق كلّ كليل و بلغ كلّ غافل و ظهر كلّ

مکنون و برز کلّ مخزون بان تَوَيْدِ عبادک و خلقک علی الاقبال الیک ای ربّ ترى اصفيائک و اوليائک قاموا علی نصره امرک و دخلوا کلّ بلد باسمک وعاشروا مع احبائک بالروح و الریحان وعرفوهم سبیل رضائک و ما امرتکم به فی کتابک ای ربّ انر بانوار وجوههم ابصار قلوب عبادک ثم ارزقهم حلاوة آیاتک فی ایامک ای ربّ هذا الیوم بشرت کلک به فی الواحک ونسبته الی نفسک

*** ص ۳۶۵ ***

وجعلته سلطان الأيام بامرک و قدرتک فلما ظهر اعرض عنه العباد الذین جادلوا بآیاتک و انکروا برهانک و کفروا بنفسک و نبذوا کتابک الذی اذا نزل من سماء مشیتک و هواء ارادتک خضع له کلّ کتب و کلّ صحف و کلّ زبر ای ربّ اسئلك بالقدرة الّتی احاطت بالممکنات و بالقوة الّتی غلبت الکائنات بان تنزل من سماء جودک علی اهل مملکت ما یقرّبهم الیک و یسقبهم کوثر عطائک و یعرفهم ما نزل فی کتابک و سطر من قلم تقدیرک ای رب هم الفقراء و انت الغنی الکریم و هم الضعفاء و انت القوى القدير اسئلك یا من باسمک تحرک القلم الأعلى و نطق لسان العرفان فی ملکوت الانشاء و بان تکتب لمن قام علی ذکرک و خدمتک کلّ خیر قدرته فی کتابک تراه یا الهی ناطقاً باسمک و صالحاً فی امرک و متوجّها الی وجهک و مقبلاً الی افقک ایّده بجودک و احبائک علی تنجذب به افئدة خلقک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک ملکوت الانشاء لا اله الا انت العليم الحکیم اصلی و أسلم و اکبر علم النجم سماء عرفانک و ایدى امرک الذین طافو حول ارادتک و ما تکلموا الا باذنک و ما تشبثوا الا بذلیک اولئک عباد شهدت بخدمتهم و نصرتهم و قیامهم و ذکرهم و ثنائهم کتبک و زبرک و صحفک و الواحک و بهم نصبت اعلام توحیدک فی مُدُنک و ديارک و آیات تقدیسک فی مملکتک اولئک لم یسبقوک بالقول فی امر من امور قد كانت آذانهم مترصّدة لاصغاء اوامرک و عیونهم منتظرة لانوار وجهک

*** ص ۳۶۶ ***

اولئک عباد مکرمون اولئک عباد فائزون اولئک عباد قائمون یصلین علیهم اهل الملك و الملكوت و اهل فردوس و الجبروت و عن ورائهم لسان عظمتک لک الحمد یا الهی بما ایّدتنی علی ذکرهم و ثنائهم و علی ما هم علیه فی امرک و فی ایامک لا اله الا انت المحصى المحیط العليم و بعد عرض این فانی آنکه پس از اطلاع بر آنچه در دستخط عالی مذکور بود قصد ساحت امنع مقدس نموده و تمام آن در پیشگاه حضور معروض افتاد

هذا ما نطق به لسان المحبوب اذ كان ماشياً في منظره الاعز الاقدس المنير قوله عزّ كبريائه انا نكبر من هذا المقام عليك يا من كنت ناظراً الى افقى و قائماً على خدمة امرى و ناطقاً بثنائى و نذكر ورودك و ما فزت به من بحر الوصال و خروجك بعد الاذن و توجّهك الى الجهات لامرالله منزل الآيات ومظهر البيّنات طوبى لعمل فاز بطراز القبول للسان فاز بثناءالله و لرجل سرع الى الامصار و الاقطار لخدمة امره العزيز البديع امروز روزيست که قرون اولی بساعتی از آن معادله نمینمایند لم یزل ولا یزال این یوم امنع اقدس مخصوص بوده و در کتب الهی باو منسوب هر عملیکه خالصا لوجه الله در او ظاهر شود و از سیّد اعمال لدى الله مذکوراست طوبی از برای نفسیکه لله قیام نماید ولوجه الله ناطق گردد یا ایّها السّاکن فی السّفینة الحمراء باید باعانت حق جلّ جلاله در کل احیان بخدمت امر رحمن مشغول باشی که شاید نفوس بعیده را بکوثر

*** ص ۳۶۷ ***

قرب فائز نمائی و اجساد مرده را از رشحات بحر بیان زنده کنی ناس مربی و مدگر لازم داشته و دارند خلق بیان مع آنکه بصر ظاهر و کوشش ظاهر دیده و شنیده اند حجابی را که حزب موهوم بآن متمسک و محتجب بودند حال خود آن نفوس احجب و اضل مشاهده میشوند باید کوثر حیوان را بکمال حکمت و بیان مبذول داشت که شاید آگاه شوند و بر عظمت این امر گواهی دهند جوهر وجودی که عمرها و قرنهای وعدهها منتظر ظهورش بودند و در لیالی و ایام از حق جلّ جلاله لقائش را سائل و آمل چون فجر یوم الهی طالع شد کل محتجب و معرض مشاهده شدند الا من شاء ربک ای کاش بآن اکتفا میرفت ضغینه و بغضا بشانی ظاهر که فتوی بر قتلش دادند قسم بآفتاب افق امر که محتجبین اهل بیان از آن نفوس اشقی واطفی و اضل مشاهده میشوند لذا باید لوجه الله آنجناب و نفوس مطمئنه موقنه راضیه بر حفظ انفس ضعیفه قیام نمایند که شاید از نار نفس و هوی محفوظ مانندو بجناب مجد و سرداق فضل توجّه کنند یا ایّها المتوجه الی وجهی و المقبل الی افقى اناسمع ندائی انه یدکرک بما لاتعاده خزائن العالم و لاکنائز الامم لتشکر ربک المهیمن القیوم انا ذکرناک مرّة بعد مرّة فی هذا المقام الأعلى اذ کان الخادم قائماً تلقاء وجه ربّه الابهی ان ربک هو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو الحق علام الغیوب قد نطق اللسان فی ملکوت البیان علی شأن طاف حوله ام البیان ولكن الناس اکثرهم لا یفقهون قد اشرفت انوار الجمال من افق الاجلال وهم لا یصرون یمشی امام وجوههم الكتاب الأعظم و هم

لا يشعرون قد اخذوا اهوائهم و نبذوا ما امروا به من لدى الله مالک الوجود قد انكروا النعمة واعرضوا عن الذى اتاهم بما كان مسطورا فى كتب الله ربّ ما كان وما يكون طوبى لسميع سمع ندائى الاحلى و لبصير رأى مقامى المحمود نعيماً لبعيد قصد بحر قربى باذنى و لطالب تمسك بحبل رضائى العزيز الممنوع كبر من قبل المظلوم على وجوه عبادى الذين شربوا رحقيى المختوم بشرهم بذكرى و عنايتى و فضلى الذى احاط الغيب و الشهود قل تالله هذا يوم القيام طوبى لمن قام على نصره امر ربّه بالحكمة و البيان بين الامكان انّه من اهل البهاء فى لوح محفوظ هذا اليوم فيه ينادى الروح من جهة و الكلم من جهة والمجيب امام وجه المحبوب قل يا ملاء الارض اياكم ان تمنعوا انفسكم عن هذا المقام الاعلى اتقوا الله و لا تتبعوا كل غافل محجوب قل ان انظروا الى الأفق الأعلى الذى انار من انوار وجه ربكم مالک الأسماء اياكم ان تمنعكم شبهات المعرضين او تخوفكم اشارات الغافلين دعوا الورى عن ورائكم متوكلين على الله المهيمن القيوم كذلك تحرك القلم الاعلى واهتز ملكوت الأسماء من نسيمات الوحي اذ مرت بامرالله المقتدر العزيز الودود انتهى يا محبوب قلبى فى الحقيقة اگر انسان فى الجملة تفكر

نماید در هر کلمه از کلمات الهی بحر عنایت مشاهده مینماید طبایع محبوبه غافله منتنه هدیر عندلیب را ادراک نمایند و بگلستان معارف الهی توجه نکنند انکه بنعیق دل داده قدر رحيق نشناسند انکه از برکه ملحيه اجاجيه آشامیده و باو انس گرفته بکوتر حيوان اقبال ننماید لم یزل و لا یزال از او محروم بوده و خواهد بود مگر آنکه ید عنایت اخذش نماید و از برکت انفاس نفوس طيبه موقنه بصراط مستقیم الهی راه یابد از حق جلّ جلاله و عمّ نواله اينخادم فانی سائل و أمل است که حجبات اوهام و ظنون عباد غافل را بجرارت آفتاب یقین بسوزاند و معدوم نماید تا کل ببحر توحيد فائز شوند و در ظلّ کلمه جامعه جمع گردند صد هزار افسوس صد هزار افسوس که این ایام در مرور است و احدی قدر و مقام آنرا ادراک ننموده الا من شاءالله المهی العليم انشاءالله از همت آنجناب و نفوس کامله امید هست که غافلین از بجاگاهی بیاشامند و معرضین از انوار آفتاب اقبال روشن و منیر شوند هر امر صعبی که نزد عباد بسیار مشکل است نزد او سهل و آسان بوده و خواهد بود یسئل الخادم ربّه بان یفتح وجه العباد بید القدرة باباً لیدخلوا فيه باذنه و اسمه و ذکره و عنایته البهاء على حضرتک و على من معک و يتبع امر مولاک الذى ظهر بالحق بسلطان غلب من فى السموات والأرضين

والحمد لله رب العالمين و اینکه سؤال از الفت و ایتلاف جناب آقامیرزا اس دءء بماءالله وعزّه شده بود در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان ربنا الرحمن فى الجواب اینفقره مقبول ومحبوبست مقام محبت و الفت و اتفاق و اتحاد بعد از عرفان الهی و استقامت بر امر از اکثری از اعمال حسنه مقدم است هذا ما شهد به الله فى الزبر و الالواح هذا ما اعترف به المقصود فى المساء و الصبح انشاءالله بما نزل فى كتاب الأقدس عمل نمایند یعنی برضای طرفین و رضای آنجناب انتهى چه که آنجناب حال بجای والد محسوب میشوند ای کاش اینخادم در آن مجلس حاضر میشد و بما تفرح به القلوب از کلمات محبوب ذکر مینمود و در فرح و انبساط با اهل بساط شریک بود یا محبوب فؤادی دستخط آنجناب دوبار در ساحت اقدس عرض شد فى الحقیقه از مراتب خلوص و توجه و قیام آتمحبوب بر امرالله و انتشار آثاره کمال رضامندی از ساحت امنع اقدس مشاهده شده طوبی لحضرتک بما فزت بعنایته و رضائه و در آخر بیانات که از لسانه تعالی ظاهر باینکلمه محکمه مبارک منتهی شد قوله جلّ بیانه انشاءالله جمیع آنچه با اوست از اعضا و جوارح و ایقان و اطمینان و اقبال و روح و وجود و انفس در سبیل خدمت الهی صرف شود انا معه ومعینه انتهى اینکه درباره ارض خا و آن دیار و اقبال و استقامت و اطمینان و توجهشان ذکر نمودید اینمراتب

در ساحت امنع اقدس عرض شد قوله جلّ کبریائه هذا من فضل الله علیهم یا ایها الناطق بتنائی باید کل حق منیع را شاکر باشند چه که ایشانرا باینمقام بلند اعلی فائز نمود. لعمرالله این علویست که هر علوی نزد او خاضع است انا نعترف باقبالهم و توجههم و ذکرهم و بیانهم و حبّهم و ودادهم و استقامتہم انا نحبّ ان نریهم اعلی عمّاهم علیه انشاءالله در مقام استقامت بشأنی ظاهر شوند که اگر جمیع عالم یعنی اهل علم و دانش و عرفان او مع کتب الأولین و الآخرین اراده نمایند ایشانرا از سلسبیل رحمن و رحیق محتوم منع نمایند خود را عاجز مشاهده کنند و جمیع را مانند کف ترابی ملاحظه نمایند الحمدالله آن جناب و جناب اسد علیه بهائی و رحمتی در خدمت و تبلیغ امر منتهای جهد را نموده اند البته اثمار آن ظاهر خواهد شد بذر معرفت در اراضی طیبه البته خواهد روئید و سرسبز و خرم در عالم جلوه خواهد نمود از بعدهم باید در کلّ احوال باین امر اعظم اعظیم و مقام اکبر اکبر مشغول باشند انا نکبر من هذا المقام وجوه اهل الخاء الذین نبذوا العالم و اقبلوا الی الأسم الأعظم الذی به انارت آفاق قلوب المقربین

و المخلصين و نبشّهم و نذكرهم في هذا اليوم الذي لا تعادل بساعة منه الأعصار و القرون قد شهد لهم القلم الأعلى من قبل بما
تضوّع

*** ص ۳۷۲ ***

به عرف عنایة ربهم المهیمن القیوم فاسئل الله فیکل الأحوال بان یوفّقهم و یؤتدھم علی تبلیغ هذا الامر المحتوم قد نزل لهم من
قبل و فی هذه الأیام ما استفرحت به الأفئدة و القلوب انشاءالله در جمیع احوال بانوار صبح یوم الهی منور باشند و بر خدمت
امرش قائم و باسمش بگویند و و بحیث بنوشند و بذکرش ناطق باشند لله الحمد فائز شدند بآنچه اکثر علما و عرفا و امرا الیوم از
آن محرومند کذلک نطق لسان البیان فی ملکوت العرفان طوبی لسمیع سمع و ویل للغافلین الحمد لله رب العالمین انتهى و اینکه مرقوم
داشتید که اراده شورا دارید که اگر موافق باشد یا محبوبی میرزا علیه بهاءالله و نوره بارض خا توجّه نمائید اینفقره در ساحت جناب
امنع اقدس معروض گشت قوله عزّ کبریائه از قبل از قلم اعلی جاری که باطراف ارض طا توجّه نمایند و لکن حال آنچه از
مشورتیکه اراده نموده اید ظاهر شود مقبولست باید در جمیع احوال باموریکه سبب و علت تبلیغ امرالله و ارتفاع کلمه اوست
متمسک باشید نفوسیکه الیوم مشغول بزخارف و مغرور بعزت ظاهره اند اگر هم اقبال نمایند علی قدر معلومست و لکن بعد از
تمسک بتبلیغ و ظهور

*** ص ۳۷۳ ***

امر و ارتفاع کلمه تربیهم متوجّهین و مقبلین خاضعین خاشعین لذكرالله و امره در جمیع اعصار چنین بوده اینست که از قبل
ذکر نموده دخول جمل در سمّ ابره اسهل است از دخول غنی در ملکوت الله عزّت و ثروت دو مانع بزرگند از برای انفس غافله
ولکن عنقریب اتب من ابی لب مشاهده شوند میت لایق اصغا نبوده و نیست اگرچه حال جمعی از اطراف از این نفوس مدّعی
مقام اقبال و توجّهند و لکن انّ رتک هو العلیم الخبیر اقبال امثال این نفوس در هر حال محدود است از حق بطلبید کل را بما یحبّ
الله و یرضی موفّق فرماید انتهى فی الحقیقه امر بتبلیغ امر بزرگیست باید آمحبوب و سایر آقایان بآن ناظر باشند و در جمیع جهات
نفوس مطمئنّه ساکنه با کمال روح و ریحان و حکمت منزله تبلیغ امر الهی مشغول شوند و دیگر ذکر محبوب جان جناب لامیرزا
حیدرعلی علیه بهاءالله را فرموده بودند الحمد لله بعنایت حق فائزند چندی قبل دستخط ایشان رسید و الواحی خواسته بودند در

همان ایام نازل و ارسال شد و بعدهم دستخط دیگر از طرف حدبا رسید مخصوص ارض ک و اطراف آن الواح بدیعه منیعه خواسته بودند ولکن از تاریخ آن قریب یک سنه گذشته بود و لذا در ارسال آن الواح تأخیر شد در این ایام مجدداً در ساحت اقدس

*** ص ۳۷۴ ***

عرض شد چند لوح مخصوص ق م ص نازل امید هست که ما بقی هم نازل شود مقصود آنکه تعویق الواح بواسطه تعویق وصول دستخط ایشان بوده از قول این فانی خدمت ایشان تکبیر منیع ابلاغ دارید ذکرشان در ساحت اقدس بوده و انشاءالله همیشه خواهد بود و اینکه مرقوم داشته بودید که اسامی در ورقه علیحده ارسال میشود در پاکت آنحضرت نبود اینکه درباره توجّه بشطر امنع اقدس مرقوم داشتید عرض شد اینکلمه از لسان مبارک اصغا گشت قد نطق بالحق جناب اسدعلیه بهائی هم اذن دارند این دو بتصدیق فائز است و بقبول مزین ولکن الحمدلله بساحت اقدس توجّه فرمودند بر و بحر را طی کردند و در سبیل الهی شداید دیدند الحمدلله عاقبت بعنایت قصوی رسیدند و بمقام لقا و وصال که در جمیع کتب الهی مذکور است فائز گشتند هنیئاً لهما و مرئناً لهما حال نظر باینکه امر تبلیغ اهمّ از کل امور است لذا باین امر نموده ایم لعمرالله عظمت این امر بمقامیست که هر عظیمی بعظمت آن شهادت داده انشاءالله بآن موفق شوند و جمیع آفاق را بانوار وجه منور و بنار محبت الهی مشتعل نمایند حال هم منع نمودیم چون این فقره واقع شده بود بامر آخر که امروز اهمّ است امر نمودیم علیهما بهائی و فضلی و رحمتی و عنایتی انتهی اینکه درباره جناب م ء نوشته بودید

*** ص ۳۷۵ ***

چند فقره این عبد آگاهست که حق جلّ جلاله ایشان را حفظ فرموده و از خطرات کلیه نجات داده ولکن خود ایشان را کثرت مشاغل گاهی مشغول نموده انشاءالله فرج میرسد وقتی از اوقات اینخادم فانی اینکلمه را از لسان مبارک استماع نمود فرمودند یا عبد حاضر جناب م و سین را عنایت حق چند کژه از خطرات کلیه نجات بخشید ولکن لوح الهی که باو ارسال میشد از کثرت توجّه بدنیا بتلاوت ما نزل فیه و تفکر در آن فائز نمیکشت تا مقصود را بیابد و او را بامریکه باقی و دائمست بدارد انتهی بعد از استماع این عبد درباره ایشان دعا نمود که موقّق شوند بر آنچه رضای الهی در اوست و انشاءالله امیدوارم که آنچه عرض شد بشرف اجابت فائز شود در این کژه آخر که ایشان را بارض طا احضار نمودند حسب الامر این عبد دائره مبارکه معروفه را لاجل حفظ ایشان نوشته ارسال داشت از حق این خادم فانی در کلّ احوال سائل و آمل است که ایشانرا حفظ فرماید و بآنچه

سزاوار است مؤید نماید و هذا ما نزل لمن سَمِيَ بمحمد قبل حسين و صعد الى الله قوله عزّ كبريائه هو الغافر الكريم انا نذكر من ذكره من اقبالى نفسى و طاف حولى و طار فى هوائى و نشر آثارى و نطق بثنائى اذ اراد نصرتى وانا الشاهد العليم يا محمد قبل حسين اذك فى الرفيق الأعلى و يذكرك مالک الأسماء فى هذا السّجن العظيم قد غفرک الله فى أوّل حين توجّه اليک وجه القدم و انزل لک من القلم ما ماج به بحر الغفران وهاج عرف عناية الرحمن و أنا الغفور الرحيم

*** ص ۳۷۶ ***

لعمري فزت بما لا ينقطع عرفه عن العالم كذلك يشهد مالک القدم و أنا المخبر الخبير طوبى لنفس فازت بما فزت به فى هذا اليوم الذى فيه ينادى نقطة البيان امام وجه الرحمن المالك لله العليم الحكيم انتهى و هذا ما انزله الله لمن سَمِيَ بحاجى محمد قوله عزّ بيانه وكبر كبريائه هو الشاهد السامع العليم يا محمد استمع ما يناديك المظلوم فى هذا اليوم الذى كان مسطوراً من القلم الأعلى فى الصّحف الأولى و مذكورا فى افئدة المرسلين كن على شأن لا تحجبك حجابات الأعداء و لا تمنعك شبهات المغلّين انا انزلنا البيان وفيه بشرنا الكل بهذا الظهور الذى ظهر و اظهر صراط المستقيم قل هذا يوم الله لو انتم من العارفين قد شهد له كتب العالم لو انتم من السّامعين قل هذا يوم ظهر فيه ام الكتاب و شهد أنّه لا اله الا أنا المنزل القديم أنّه لا يحتاج فى اثبات امره بشيء من الأشياء و لا بذكر من الأذكار و لا باسم من الأسماء و لا بكتاب من الكتب الأولى كذلك نطق لسان الكبرياء اذ كان يمشى فى هذا السّجن المبين هذا يوم ما فاز به الاّ الذين نبذوا العالم عن ورائهم و اخذوا ما امروا به من لدى الله

*** ص ۳۷۷ ***

ربّ العالمين. ان افرح بهذا الوّح الذى به فاح عرف قميصى و سرت نفحات بيانى و نطق كلّ كليل أنّه لا اله الاّ هو العزيز الجميل خذ الكتاب بقوة من لدنا ثم اقرئه بروبات المقرّبين انا نوصيك و احبّائنا بالاستقامة على هذا الامر الذى به زلّ كلّ قدم الأ من شاء الله مالک هذا اليوم البديع البهاء عليك و على الذين فازوا بعناية الله و رحمته و اعترفوا بما اعترف به الله في هذا الوّح المنيع انتهى در اين ایام مکتوبى از جناب لاميرزا کاظم و جناب لاخداد عليهما بقاء الله رسيد و همچنين از جناب آقا ملاً على عليه بقاء الله و ذکر جناب لاعزیز الله و ساير دوستان عليهم بقاء الله در ان بود الحمد لله کل لدى العرش مذکور آمدند و بعناية لانهايه فائز گشتند و آن محبوب هم ذکر جناب لا اسحق و لا رجب عليهما بقاء الله را نموده بودند درباره جميع اينکلمه مبارکه از مصدر امر

ظاهر قوله عزّ كبريائه انا سمعنا نداءهم اجبناهم بالحق و رأينا اقبالهم اقبلنا اليهم من هذا المقام الأعلى ليفرحوا بعناية ربهم المهيمن القيوم و نكبّر على وجوههم من هذا المقام المنوع و نبشّرههم بعناية الله

*** ص ۳۷۸ ***

و رحمته و ندكرهم بالاستقامة الكبرى و نامرهم بما يرتفع به امرالله العزيز الودود اگر جميع دوستان الهی بكلمه از نزد او فائز شوند هر آينه كل را كافی است چه كه معادله نيمنايند بآنكلمه آنچه در ارض ظاهر و مستور است يشهد بذلك من عنده علم كل شىء فى كتاب كان محتوماً بختام الله و مستوراً عن اعين من فى السموات و الأرضين انك بشّرهم من لدى المظلوم ثم الق عليهم ما القى الله عليك فى هذا الوح العزيز المحتوم انتهى اين عبد در اين كره فرصت نمود جواب ايشان را معروض دارد انشاءالله از بعد ارسال ميشود ذكر جناب محمد رضا خان و سليمان خان عليهما بقاءالله نموده بوديد در ساحت اقدس عرض شد. هذا ما نزل لهما من سماء و مشية ربنا العزيز الوهاب هو الأقدس الأعظم يا محمد قبل رضا امروز هر نفسی كه درباره او كلمه رضا از مطلع وحى مالك اسما نازل شد او بفيوضات نامتناهيه الهی فائز است طوبى از برای نفسيكه از بحر رضا آشاميد و باستقامت تمام بر امر مالك انام قيام نمود امروز روز عمل طيبه و اخلاق مرضيه است طوبى لنفس بها نصرت امر ربه المهيمن على من فى السموات و الأرضين هر عمل نيكى اليوم سبب و علت ذكر باقى بوده و هست تعالى

*** ص ۳۷۹ ***

هذا المقام العظيم انشاءالله در جميع احيان بافق اعلى ناظر باشيد و بنار محبت الهی مشتعل هر شىء تحت مخالف فنا بوده و هست الا ما ظهر من القلم الاعلى او باقى و دائم بوده و خواهد بود ان افرح بذكر ربك ثم اشكرالله رب العالمين انه ذكر فضلا من عنده انه هو الفضل الكريم البهاء عليك و على ابنك و على الذين فازو بهذا الامر الذى ارتعدت منه فرائص كل غافل بعيد انتهى و هذا ما نزل لمن سمى بغلام قبل رضا من سماء عنايته ربنا فاطر السماء هو الناطق البصير يا غلام قبل رضا ان افرح بما يذكر المظلوم من شطر المنظر الأكبر المقام الذى جعله الله مطاف المقربين كن مشتعلاً بنار حبي و طائراً فى هوائى و ناطقاً بالحكمة و البيان بنائى الجميل خذ رحيق البيان باسم ربك الرحمن ثم اشرب منه بذكره البديع سوف يرتفع النعيق فى اكثر البلاد هذا ما اخبركم من فك باسمه الرحيق المنير لعمرالله لو تجد حلاوة البيان لياخذك الفرح على شان لا تخزنك شبهات العلماء ولا اشارات الغافلين

كذلك دلع ديك العرش اذ كان المظلوم في هذا المقام الكريم قلم اعلى جميع را وصيت مي فرمايد بر استقامت كبرى تا بشأني بر امر ثابت و راسخ و مستقيم مشاهده شوند كه نعاق من على الأرض ايشان را از ملكوت امر الهى محروم نسازد

*** ص ۳۸۰ ***

معرضين اهل بيان احجب از ملل قبل مشاهده ميشوند از يوم الله جز اسمى ادراك ننموده اند و از ما اراده الله غافل و بيخبرند دوستان آن ارض را از قبل حق تكبير برسان و آگاه نما انا نكبر من هذا المقام عليهم و نبشرهم بفضل الله و رحمته و نامرهم بالحكمة التى نزلناها فى الزبر و الالواح البهاء عليك و عليهم من لدى الله منزل الآيات انتهى و همچنين ذكر مخدمان يعنى سادات ارض س و ش و دوستان آن اراضى عليهم بقاء الله را نموده بوديد در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة بنام گوينده دانا قلم مظلوم و لسان مظلوم آنى در تبليغ امر الهى توقف ننموده الا على قدر قسم بافتاب ظهور كه از افق سجن طالع است در حينيكه احزان از جميع اطراف احاطه نموده بود و بلايا و رزايا بمثابة غيث هاطل جارى و نازل بتمام قدرت و قوت عباد ارض را بافق اعلى دعوت نموديم انشاء الله سادات آن ارض بر نصرت امر قيام نمايند قياميكه فتور آن را اخذ نمايد و قعود آنرا درك نكند امروز هر عمل طيبيكه لله ظاهر شود اثرش و ذكرش بدوام اسما باقى و دائميست بايد بكمال همت بتبليغ امر حق جل جلاله مشغول باشند امروز يوم اين آيه مباركه است كه مي فرمايد ان اخرج القوم من الظلمات الى النور و بشرهم بايام الله از حق ميطلبيم ايشان را بر حفظ

نفوس

*** ص ۳۸۱ ***

نفوس ضعيفه مؤيد فرمايد تا هريك اثبت از ثوابت و ارسخ از جبال مشاهده شوند امر بسيار عظيمست و ناس ضعيف بايد ايشان بقوت ايمان اهل آن ديار را بحكمت و بيان بر امر رحمن تأييد نمايد ان ربه القيوم هوالمقتدر على ما يشاء لا اله الا هوالمهيمن العزيز الفضال ناعقين در هر ارضى موجود واين فقره از قبل در زبر و الواح الهى نازل شده و البته آنچه از قلم اعلى جارى ظاهر خواهد شد بايد نفوس را بكلمه عليا بشانى تربيت نمود كه ارياح مختلفه ايشان را از شاطى بحر احديه دور نمايد و بشأني ثابت مشاهده شوند كه قدرت و قوت عالم معدوم و مفقود مشاهده گردد. جميع دوستان آن ارض را از قبل مظلوم تكبير

برسانند و بعنایت و شفقت و رحمت حق جلّ جلاله بشارت دهند الحمد لله کل در سجن اعظم مذکورند و امام وجه قائم البهاء علیهم و علی الذّین نبذوا العالم فی هذا الیوم الأعظم و اخذوا ما امروا به من لدن قوی قدیر انتهى و اینکه نوشته بودید یکی از اماء الله بواسطه وجع استعمال افیون مینمود و بعد از حکم حرمت ترک نمود و قریب بهلاکت رسید حکم الله انکه مریض بتجویز اطبا باید عمل نماید ولکن حکیم باید حاذق باشد در اینصورت آنچه امر کند باید بآن عمل نمود چه که حفظ انسان لدی الله از هر امری اعظم تر است حق جلّ جلاله علم ابدان را مقدّم داشته چه که در وجود و سلامتی آن اجرای احکام بر او لازم و واجب در اینصورت سلامتی مقدّم بوده و خواهد بود اینکه درباره مخدّره ضلع علیها بهاء الله داشتید در ساحت اقدس عرض شد

*** ص ۳۸۲ ***

فرمودند انشاء الله بما یحبّ الله و یرضی فائز باشند و بعنایت محبوب مسرور انا نکبر من هذا المقام علیها و نذکرها فضلاً من لدنا انّ ربّک هو السّامع المجیب انتهى انشاء الله از بعد لوح اقدس مخصوص آن مخدّره ارسال میشود اینکه در ختام نامه ذکر جناب اسم الله الاصدق المقدّس علیه منکل بهاء ابهاه و من کلّ علاء اعلاه فرموده بودید تلقاء عرش عرض شد قوله عزّ اعزازه و جلّ کبریائه انا نختّم آخر کتاب عبدنا الحاضر بذکر من سمّی بالأصدق فیملکوت الله ربّ العالمین یا قلم الأعلی ان اذکر من اقبل الی مالک الأسماء بشأن اقبل معه قبل من الماء الأعلی انّ ربّه الرّحمن هو العلیم الخبیر بتوجهة توجّهت الوجوه و بقیامة قام العباد و تلقاء وجه ربّهم المهیمن العزیز الحکیم قد اخذه سکر کوثر العرفان علی شأن طار الی الرّحمن الی ان قام امام وجه ربّه المقتدر القدر نشهد انه فاز بما هو المسطور فی کتب الله و شهد بما شهد الله انه لا اله الاّ انا الفرد القدیم قد اخذته انوار العرش علی شأن تتصاعد من الشّوق رفاته و تنزل عبراته کالغیث الهاطل فی زمن الرّیبع انا ذکرناه مرّه بعد مرّه فی لوح من سمّی بزین المقرّبین فی کتاب الله العلیّ العظیم و كذلك ذکرناه فی الواح شتی بما لاتعادلہ کنوز الأرض و السّماء یشهد بذلك من ینطق فیکل شیء انه لا اله الاّ انا العزیز الحمید طوبی لنفس تقرّبت الیه و زارته بما نطق

*** ص ۳۸۳ ***

به لسان العظمة فی مقامه الکریم البهاء من لدنا علیه و علی الذّین نسبوا الیه من کلّ اناث و ذکور من کلّ صغیر و کبیر یا ایّها النّاطق بذکری و القائم علی خدمتی بشّر من قبلی اهله قل لعمر الله انتم امام وجه ربّکم مالک هذا الیوم البدیع ایاکم ان تحزنکم شعونات الخلق دعوا الدّنیاء لاهلها و تشبّثوا بذیل رحمة ربّکم الغفور الرّحیم انتهى دیگر خدمت جمیع دوستان آن ارض اظهار خلوص

و توجه و نیستی این عبد معلق بعنایت آمحسوب است انشاءالله کل بکوثر استقامت فائز باشند بشأنیکه آثار آن ظاهر شود خدمت محبوب حقیقی جناب من سَمی لدى المنظر الأكبر بعلى قبل أكبر علیه عناية الله و عَزَه و الطافه ذکر فنا و نیستی معروض میدارم و همچنین خدمت آقایان دیگر که کل در نظرند جناب حاجی مهاجر لا عبدالرحیم و اخوی ایشان علیهما بهاء الرحمن انشاءالله تا حال رسیده اند خدمت ایشان هم تکبیر عرض مینمایم البهاء على حضرتک و على الَّذِينَ انفقوا ارواحهم و اجسادهم وما عندهم فى خدمة امرالله محبوبنا و محبوبهم و مقصودنا و مقصودهم و مقصود من فى السموات و الأرضين و الحمدلله رب العالمين

خ ادم فى ۲۹ رمضان سنه ۹۸ مقابله شد

*** ص ۳۸۴ ***

عرض دیگر این ایام اگر نفسی باطراف ارض صاد یعنی ن ج وارد و اراضی دیگر توجه نماید بسیار محبوبست ولكن باید شخص معینی باشد و همچنین قلبش بعنایت حق متصل در اینصورت مؤثر واقع میشود آنچه ذکر نماید و همچنین اراضی اخرى از مُدُن و قرى مقابله شد

محبوب روحانی جناب لامیرزا على محمد ابن اسم الله الأصدق المقدس علیهما^۹ ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَجْمِيِّ

الحمدلله الذى سرّ الخادم بنفحات بيان اولياته الذين نبذوا العالم و قاموا على خدمة الأمم امرأ من لدنه و هو الحاكم المرید یا محبوب فؤادى لله درك و لله ذكرک و لله قيامك و لله توجهك قد فاز الخادم بذكرک و ثنائكم و بيانكم و خدمتكم ما ظهر من قلمكم فى امرالله مقصودنا و مقصودكم لعمر المحبوب قد اخذنى الجذب و الشوق على شأن كل اللسان عن ذكره يشهد بذلك لسان قلبى و فؤادى و عن ورائهما من كان شاهداً ناظراً رقيباً مهيمناً على من فى السموات و الأرضين

فلما قرئت ما نطق به القلم قصدت المقام الذي استقر عليه العرش الأعظم فلما حضرت و عرضت توجهي إلى مالك القدم و نطق لسان العظمة بما انجذب به قلب العالم قال و قوله الحق

قد كنتا جالسا على العرش دخل العبد الحاضر بكتابتك و عرضه لدى الوجه اجبتاك و ارسلناك اليك لثالي العرفان من عثمان علم ربك الرحمن لتفرح و تشكر ربك التاطق الخبير طوبى لك بما نطقت بالحق و منعت مالا ينبغي اتباعاً لامر الله العليم الحكيم نعيماً للذين نبذوا ارادتهم و اخذوا ما اراد به الله رب العالمين قل بقوة اسمي الأعظم يا معشر الامم تالله قد اتى مالك القدم لاصلاح العالم اياكم ان تمنعكم بشهات علمائكم عن بحر علم ربكم المقتدر القدير انه ما نطق الا بما ينفعكم في الآخرة و الأولى يشهد بذلك مولى الورى الذي ينطق في السجج الاعظم انه لا اله الا انا السامع البصير و نذكر من سمى بالأسد القائم على خدمة امر ربه و التاطق بذكره الجميل قد انزلناه من قبل و في هذه الايام ما تفرح به افئدة المخلصين و نذكر ما اخبر كما بما اراد عبد من عبادنا الذي سمى بالكريم في لوح مبين و اقبلنا في هذا الحين

من هذا المقام الى من اراد نصره ربه المظلوم الفريد الذي كاد ان يتزعزع به بنيان السكون و تضطرب به افئدة العارفين يا ايها التاظر الى وجهي و الشارب رحيق عنايتي آنچه ذكر نمودى لدى المظلوم مذکور انشاء الله لازال بخدمت امر ذى الجلال قائم باشيد و بما يحب و يرضى عامل آنچه عمل نموديد لدى المظلوم بسيار محبوب از اينفقره فساد بزرگى ظاهر ميشد مع آنکه حق جل جلاله اصلاح عالم را خواسته از جميع جهات منافی و مخالف امر الله بوده و چون از سماء وجود از برای او طلب عنایت نموديد انشاء الله در ظل عنایت ساکن باشند و بما اراده الله عامل فى الحقیقه مقصود شان خدمت حق بوده چه که از منع الهی و ما نزل فى الالواح على ما ينبغي آگاه نبوده اند انا نکتب من هذا المقام على وجه و نبشره برحمتى و عنایتى و فضلى و مغفرتى والطفى ليشكر ربه الكرم البهاء عليه و على ابيه و اخيه و على الذين تمسكوا بجلبى المتين بايد جميع نفوس بافق رضا ناظر باشند آنچه لدى الوجه محبوبست بان تمسك نمایند جميع امور در كتاب الهى بحکمت معلق شده يشهد بذلك صحفى و كتبی و زبرى و الواحی و نفسى و قلمى المتحرک السریع انتهى از بیانات منزل

آیات معلوم و واضحست آنچه که الیوم لدی العرش محبوبست چنانچه قلم اعلی در مواضع عدیده بلکه در اکثری از الواح جمیع اهل عالم را بحکمت امر فرموده امر تبلیغ که اعظم امور است اوهم بحکمت معلق است که اگر مقامی حکمت اقتضا نماید بتبلیغ جایز نه طوبی از برای نفوسیکه بما اراده الله فائز شده اند خدمت جناب لاقاسم علیه بهاءالله اینخادم فانی تکبیر مقدس از ذکری و فکری و علمی و عرفانی میرساند و بشارت میدهد ایشان را بعنایت حق جلّ جلاله انشاءالله مؤید باشند بر آنچه سبب ارتقاء امرالله است در این ایام الحمدلله نصایح آنمحبوب را قبول نمودند و بمجرد آنکه آن عمل را مخالف اراده حق فهمیدند از او گذشتند و بما اراده الله تمسک جستند طوبی له ثم طوبی له نعمیاً ثم نعمیاً له آنچه درباره ایشان مرقوم داشتید لدی العرش بطراز قبول فائز فرمودند اگرچه استقرار این ارض معلوم نیست چنانچه در سنین قبل در الواح الهی نازل و لکن بروح و ریحان بشرالله توجه نمایند و هذا ما اشرق من افق فم ربنا العلی العظیم قوله عزّ کبریاؤه یا قاسم توجه الی القبلة اقبل الیها کلّ قبلة قدرها الله للعباد

فی اول یوم نطق باول کلمة و هی اننی انا الله الواحد الفرد الخبیر ان اقبل بانقطاع بمحو اثر ما عرفته من قبل عن قلبک ثم اقبل بوجه بیغی له ان يتوجه الی وجهه الله رب العالمین انتهى و رب السموات و الأرض جمیع عالم باین دو آیه معادله نمینماید طوبی لمن قرء و سمع و کتب و عرف و یل للمنکرین و للغافلین چندی قبل خدمت آنمحبوب و محبوبی جناب لامیرزا اسدالله الیه بهاءالله و همچنین خدمت جناب میراز حا و س علیه بهاءالله و مخصوص جناب ملا صادق علیه بهاءالله این عبد عرایض مفصله ارسال داشته که هریک حامل انوار مقدسه لائحہ منزله منیره بوده انشاءالله رسیده و چندی قبل قبل خدمت محبوب فؤاد جناب من ستمی بلسان مالک الایجاد بعلی قبل اکبر علیه بهاءالله مالک القدر عریضه مفصلی ارسال شد آنهم حامل الواح و آیات الهی بوده انشاءالله تا حال رسیده و میرسد خدمت جمیع دوستان اظهار عرض تکبیر و فنا و نیستی و عدم این وجود فانی منوط بعنایت آنمحبوبست خدمت محبوب روحانی جناب لامیرزا حیدرعلی بهاءالله تکبیر معروض میدارم امید ست که حق مؤید فرماید در این دو یوم جواب دستخط ایشان بتفصیل ارسال شود دستخط

آنحبيب كه بتاريخ بيست و نهم^{۲۹} شعبان بود در هفتم^۷ شوال رسيد و همان حين اينمكتوب كه مطرز بايات عظمت است نوشته ارسال شد انشاءالله كل از رحيقش بياشامند و بعنايتش فائز گردند البهاء على حضرتك و على من معك و على الذين عملوا بما امروا به من لدن امر حكيم خ ادم في شوال سنه ۹۸ مقابله شد

جناب ابن اصدق عليه بقاء الله الابهى

هو التاطق بالحق و الظاهر بالعدل

يا بن اصدق المقدس عليك بهائي و عنائتي انّ المظلوم في مجبوحه البلا يذكر اوليائه و اصفياؤه و عباده و نوصيهم باستقامة لاتمنعهم الاسماء عن مالکها و لا الاشياء عن سلطانها و لا الارض و كنوزها ولا السماء و نجمها و لا البحار و امواجها كذلك نطق اللسان اذ كان المظلوم في قصر تنطق ذراته الملك لله رب العالمين لعمرالله انّ البهاء ما اراد الاّ تطهير العالم من غبار النفس و الهوى يشهد بذلك ما نزل من سماء مشيئته للابرار

نامه شما رسيد و جناب امين عليه بهائي را اخبار نموديم نسل الله ان يؤيده على ما يحب و يرضى و اما فقره مذكوره

اگرچه بعضی از نفوس از قبل اراده نمودند كه امرالله را نصرت نمایند ولكن بعد قبول فائز نه و حال ملاحظه ميشود كه اينفقره بسيار لازم شده چه كه ارکان عالم حرکت نموده و در ممالک خارجه انتشار کلی یافته عنقریب ظاهر مشود آنچه كه سبب اضطراب و خجلت منكرين و معروضين است و نظر بفضلی كه متوجه بجناب مذکور است اراده او بارادة الله فائز و بطراز رضا مزین انشاءالله فائز شود بنصرتيكه سبب اعلاء اين امر است در عالم و اركانش اينست فضل اعظم كه از افق سماء عنایت حق جلّ جلاله اشراق نمود طوبی له و نعيماً ان ربك هوالمشفق الكريم جوابهای عرايض در كره اخري ميرسد البهاء و السلام عليك و على من معك و يسمع قولك في امرالله رب العالمين مقابله شد

جناب عبدالحسين ح عليه بقاء الله

هو القيوم بعد القائم

يا عبدالحسين عليك بقاء الله الملك الحق المبين اسمع النداء من سدره المنتهى المغروسته بيد مولى الأسماء فى الفردوس

*** ص ۳۹۱ ***

الأعلى الله لا اله الا هو المهيمن على من فى الأرضين و السموات انه اتى لنجاة العالم و اظهر ما اراد فضلاً من عنده و هو العزيز الفضال قد انزلنا نعمة البرهان و مائدة البيان من سماء الفضل و العطاء طوبى لمن فاز بهما و ويل لكل منكر كفار انا سمعنا ندائك اقبلنا اليك من شطر السجن و انزلنا لك ما اشرق به نير عناية ربك من افق سماء اسمه الرحمن هذا اليوم فيه ظهر ما كان مسطوراً من القلم الأعلى فى الزبر و اللواح و فيه ظهرت خائنة الاعين و خافية الصدور قل اتقوا الله يا ملاء الأرض و لا تنكروا ما نزل من سماء عطاء ربكم العزيز الوهاب بلسان پارسی ندای مظلوم را بشنو يوم يوم قيامت است و آنچه در صدور و قلوب مستور و مکنون کل ظاهر شده و میشود طوبی از برای نفسی که حجابات اسماء او را از مولی الوری منع نمود از يد فضل الهی رحیق مختوم را آشامید اوست اهل بها و اصحاب سفینه حمراء الّتی وصفها الله فى قیوم الأسماء امراً من عنده و هوالمقتدر المختار از حق میطلبیم آنجناب را مؤید فرماید بر خدمت امر و موفق دارد بر آنچه سبب ارتفاع کلمه اوست ما بین عباد اهل عالم در لیالی

*** ص ۳۹۲ ***

و ایام بذکر مقصود عالمیان مشغول و چون تجلیات انوار ظهور و ندای مکلم طور از سینای عرفان مرتفع علمای ایران طراً بر اعراض وافکار قیام نمودند و من غیر شعور بر نفس ظهور فتوی دادند آنچه را که نوحه اشیا مرتفع گشت قسم بانوار نیر حقیقت بظلمی ظاهر شدند که شبه آن در عالم ظاهر نشده و عمل نمودند آنچه را که اهل جنّت علیا و فردوس اعلى بنوحه و حنین مشغولند و عالمیان کل غافل و محبوب از حق میطلبیم ترا مؤید فرماید تا بحکمت و محبت و مدارا بر نصرت امر قیام نمائی اوست سامع و مجیب و هوالفرد الواحد المقتدر العليم الحكيم البهاء المشرق من افق سماء رحمتی عليك و على الذين آمنوا بالله مالک هذا اليوم البديع مقابله شد

جناب ابن اصدق المقدس الّذی هاجر وفاز

هو الاقدس العلى الابهى

لوح من لدنّا و كتاب من عندنا الى من اقبل الى قبلة الوجود و قطع البرّ و البحر الى ان دخل الفردوس المقام الّذى فيه نطقت
سدره

*** ص ۳۹۳ ***

المنتهى أنّه لاله الا هو العليم الحكيم يشهد أنّك دخلت السجن و حضرت و قمت لدى الباب و سمعت باذنك نداء المظلوم
الّذى به اوقد كلّ سراج و طلع كلّ شمس و لاح كل قمر و لاح كلّ افق منير طوبى لاييك الّذى انقطع عن الدّنيا و ما فيها و اقبل
بكلّه الى الله مالک الأسماء و فاطر السّماء الى ان حضر تلقاء العرش و تجلّى عليه الله بانوار الوجه أنّ ربّك هو المخبر العليم أنّا
اويناه فى ظلّ سدره رحمتى اشهرًا معدودات الى ان قضى الميقات امرناه بالرجوع و رجع بامر مولاه الى ان ورد المقام الّذى صعد فيه
الى الله ربّ العالمين

كذلك اخبرناه من قبل من قلمي الأعلى أنّ ربّك احاط علمه السّموات و الأرض ولكنّ القوم اكثرهم من الغافلين و انزلنا له
قبل ارتقائه وبعده ما يبغى به ذكره بدوام ملكوتى المنيع ان اشكرالله بذلك و أنّا نشكر فيهذا الحين بلسانه أنّ ربّك هو الغفور الكريم
انّك قد كنت فى جوار رحمة ربّك و حضرت لدى العرش مرة اخرى أنّ ربّك هو الفضّال القديم فلما جاء الواحد امرناك بالرجوع
لتذكّر النّاس نبأالله و تبشّرهم بهذا الّذى اذا ارتفع نطق البحر أنّه لا اله الا هو و البرّ انه هو الحق المقتدر العزيز الحميد بندائه نادى
الأشياء و اقبل كلّ بصيرالى الأفق الأعلى و كلّ سميع الى بيانه الاحلى و كلّ موقن الى صراط المستقيم كذلك رشح البحر الأعظم
لتفرح بعناية

*** ص ۳۹۴ ***

مولاك و تكون من الفائزين الحمدلله بعناية الهى مؤيّد شدى و بشرطش توجّه نمودى تا آنكه وارد سجن اعظم گشتى و
ندای مظلوم آفاقرا بگوش ظاهر و باطن اصغا نمودى و كوثر لقا كه امل مقربين و مخلصين بود و از يد عطا آشاميدى ينبغى لك ان
تحمد الله و تشكره بدوام الملك و الملوك انشاءالله بايد بخدمت امر مشغول شوى و آن تبليغ بوده يعنى نفوسيكه در بيدای غفلت
سائزند بمباركى اسم اعظم ببحر علم و حكمت الهى دلالت نمائى

بگو ایدوستان امروز باید کل بشأنی از حرارت محبت الهی مشتعل باشید که اثر حرارت آن از جمیع رگها و اعضا و اجزای شما ظاهر شود تا جمیع اهل عالم از این حرارت مشتعل شوند و بافق مقصود توجه نمایند و کل را وصیت مینمایم بعمل ما انزلناه فی الکتاب باید جمعی بطراز اخلاق الهیه مزین شوند و بآنچه سبب ارتفاع امرالله و اعزاز نفوس است عامل گردند طوبی از برای ارضیکه نسمة الله براو مرور نموده و عرف الله را ادراک کرده ای اهل بها قدر این ایام را بدانید و بعملی که قابل و لایق این یوم است قیام نمائید هریک از شما باید بشأنی

*** ص ۳۹۵ ***

ظاهر شود که ناس از او عرف محبة رحمن را استشمام نماید و اخلاق حق را بیابند اگر آنچه از قلم اعلی جاری شده فی الحقیقه اصغا میشد حال در ارض پژمرده و مرده مشاهده نمیشد عظمت امروز بمقامیست که روح بکلمه مبارکه لک الحمد یا الهی بما جعلتنی فائزاً بلقائک ناطق و الکلیم بلک الشکر یا الهی بما اریتنی جمالک و تجلیت علی بانوار وجهک متکلم لعمراه ان الحییب یصیح و بنادی لک الحمد بما سقیتنی کأس وصالک و اریتنی افق ظهورک و عرفتنی حق معرفتک و المحبوب ینطق و یقول لک الحمد یا مقصود البیان بما اظهرت وجهک و عرفت العباد نفسک و لک الثناء بما خرقت الأحجاب فی التسع و اظهرت نفسک فی الثمانین و لو کره البیانین ای اهل بها قسم ببحر معانی که از هر کلمه بحر حیوان جاری آیا مینوشید و محمود مشاهده میشوید و یا ملتفت نیستید امروز جمیع ذرات بندای قد اتی المالک ناطقند و جمیع ملا اعلی اهل انشا را بجاء ربک و الملک یؤمنذ بشارت میدهند آیا آذان از اصغای این نفحات روحانیه محرومست و یا باسباب ظاهره از آن ممنوع بشنوید ندای

*** ص ۳۹۶ ***

مظلوم را و وقت را از دست مدهید کمال جهد را مبذول دارید که از فیوضات یوم الله محروم نمائید و جمیع را باستقامت کبری دعوت کن که شاید این عطیه عظمی را از دست ندهند و باسم حق حفظش نمایند مشاهده نمودی مع آنکه در اکثری از الواح دوستان را باینمقام بلند اعلی که مقام استقامت است وصیت نمودیم نفسی بزخارفی چند از بحر فضل محروم و از سماء کرم ممنوع شد اف له و للذین اتبعوه امروز نفوسیکه از این بحر آشامیده اند باید خود را در مقامی مشاهده کنند که جمیع من علی الأرض قادر نباشند بر تکلم نزد ایشان چه جای آنکه سبب گمراهی شوند عباراتی که از نقطه اولی در حضور اصغا نمودی در مجالس ذکر کن لعل یعرفون المقام الذی غفل عنه اکثر العباد ان ربک هو المعلم الخبیر البهاء علیک و علی ابیک و امک و اخیک و الذین آمنوا

بالفرد العليم قل سبحانك يا اله الجبروت و مالک الملکوت و المهيمن على من فى السموات و الأرض اشهد انک ايدتنى و وفقتنى الى ان حضرت تلقاء باب فضلک و سمعت ندائك الأحدى و رأيت تجليات انوار عرشک الأعلى الذى به اشرفت الأرض و السماء و عزتک يا مالک الملوك لو اذکرک بدوام اسمائک و صفاتک

*** ص ٣٩٧ ***

لا يلىق لحضرتک و لا يعادل ما اعطيتنى بجودک و عنايتک اسئلك يا فالق الأصباح و مسخر الأرياح بان تؤيدنى على خدمة امرک على شأن اذکرک بين عبادک بما علمتنى فى زبرک و الواحک اى رب لا تمنعنى عن بحر فضلک و شمس جودک و سماء کرمتک فاذکرنى بعنايتک فى الملاء الاعلى كما ذکرک عبادک اللذين نبذوا مادونک و اقبلوا الى وجهک المنير فىا الهى اسئلك بان تؤيدنى على ما تحب و ترضى انک انت فعال لما تشاء لا اله الا انت العزيز الحكيم مقابله شد

*** ص ٣٩٨ ***

ق جناب م ح عليه تكبير الله العلى العظيم ان يكون من المخلصين

بسم الله العلى الاعلى

هذا کتاب من لدى المسبحون الى الذى آمن بالله ربّه العلى العظيم و فاز بلقاء الغلام و سمع منه ما لاسمع من احد دونه لو يكون من المنصفين و استشرقت عليه انوار الوجه و اهتزته نسيمات الرحمن و استجذبتة نعمات الله المقتدر العلى العليم اسمع قول من يناديك ثم ضع ما عندک عن ورائک خذ ما عند ربک الرحمن الرحيم اياک ان تحجب بما نزل فى البيان من الذى بارادة منه ظهرت الأديان فى زمن الأولين اياک ان تحتجب بحر وفاته و مرآياته و ما خلق فيه عن الذى بكلمة من عنده ينطق كل شىء بأنه لا اله الا أنا العزيز الحكيم و هذا ما امرناک به فى ظاهر الأمر كما نزل فى البيان كلمة الا و تجد منها رائحة ذكرى العزيز البديع و بكل كلمة اخذالله عهد نفسى قبل عهد نفسه لو انت من العارفين قل ان نقطة البيان ما تحرك الا باسمى و ما تنفس الا فى ذكرى و ما تكلم الا بثنائى و يشهد بذلك ما نزل من عنده و كان نفسه على ما اقول شهيدا و انه حينئذ يكون حيا فى هذا الأفق المنيع و يقول يا محمد اسمع قول من يدعوك الى الله

ربك و رب العالمين و لا ترتكب ما تضيع به حرمة الأمر بين الناس و لاتكن من الذينهم احتجبوا عن الله فى يوم الذى شقت فيه السحاب و أتى المحبوب باسمه العلى العظيم اولئك قاموا على الأعراض و الاعتراض و منهم من كفره و منهم من حارب به و منهم من استدل بآيات القبل و بهاء اعترض نفسه المظلوم الفريد ان يا محمد اما تسمع نغمات الله فى هذه النغمة العزيز المنيع أما تجد رائحة الله من هذا المقيص الدرى المنير اما تشهد قدرة الله فى هذه القدرة التى احاطت العالمين اما رايت سلطنته الله و اما سمعت قيامه بين ملاء الاعداء تالله كلاً ظهرمنه لتكون حجته و برهاناً ثم دليلاً على كل من فى السموات و الأرضين قل ان هذا لسبيل الله فاسلكوا فيه و لا تكونن من الصابرين و ان هذه لنغمة الله قد ارتفعت عن شطر العرش ان استمعوها يا قوم و لا تكونن من المريين و ان هذا الوجهه قد اشرق عن افق مشية نفسه الرحمن فى هذا الرضوان الأبدع البديع ان يا محمد هذا لبناء الذى كان مسطوراً فى كل اللواح و هذا الأمر الذى منه فرع كل من فى السموات و الأرض الآ من عصمه الله بفضل من عنده و قدرة من لدنه و اشربه كوثر البقاء من انامل ارادة ربك العلى

الأبهى و جعله من المستقرين ان ستر هذا لوجه باى وجه تريدون و تكونن من المتوجهن ان يا محمد تالله ان هذا البديع السموات و الأرض لو انت من الموقنين و هذا البديع الذى ما ظهر شبه فى الأماكن اذا تفكر لتشهد بما شهد الله فى ذالبيان ثم فى الحين ان يا محمد لو يأتى احد و يستدل بكلمة نزل فى ازل الأزال لا ينفعه على قدر نقر الآ بان يعترف بهذا الظهور الذى اشرق من هذا الفجر المبين قل ان الحق يتحرك معه لو انتم من العارفين ثم اعلم بان كل شجرة غرست فى البيان ما غرست الآ لهذا الظهور الأعظم العظيم اسمع قولى ثم خلص نفسك لله محبوبك و محبوب العارفين ثم توجه بأذن الفطرة الى تغردات طيور الاحزان فى رضوان البيان فى ذكرى و ثنائى لعل تنقطع عن دونى و تتوجه الى وجه ربك الغفور الرحيم ما رقم فى البيان من حرف و لامن كلمة ولا من كلام الآ و قد نزل فى امرى و يشهد بذلك كل شىء لو انت من المنصفين اتحب ان تكون من الذين توقفوا فى امرالله فى يوم الذى جائهم مظهر نفسه بسطان مبین تمسكوا بكلمات قبله ثم اعترضوا بها على نفسه المقتدر العزيز القدير انك ان تخاف من إيمانك

فاحفظ هذا اللوح و اذا اعتراض عليك احد باى حجة آمنت بالله فاخرج اللوح و قل بهذا الكتاب المقدس العزيز المنير فوالله ما اردت فى تلك الكلمات الا تبليغ امر ربك و كان الله على ذلك شهيد و عليم و اتى ما اردت نفسى بل بما اراد الله لعباده المقربين ما كان مشيئى الا مشيئته و ما اراد الله كان مرادى لو انت من العارفين ما اتكلم الا بعد اذنه و ما تحركت الا بامر الميرم المحكم المتين اسمع قولى ثم ضع ما عندك و قم على امرالله ربك و انه لينصرك بالحق و ان نصره بالملخصين قريب ان اخرج عن خلف الاشارات ثم وجهك الى ملاء الفرقان و قل قدجائكم الامتحان من شطر ربكم الرحمن اتقوا الله و لا تكونن من المتفوقين قل ان هذا القلام قد جائكم بحجة الله و برهانه و دليله و آياته و عظمته و سلطانه و لا يمنع شىء عن امره و لا تقوم معه السموات و الارضين اذاً بمشى ملكوت الله قد امه ثم عن ورائه جنود الوحي و الالهام عن يمينه من الملائكة قبل ثم التفت الى ملاء الانجيل و قل قد جائكم بناء الأعظم العظيم تالله ان الذى صعد الى السماء قد نزل بالحق و قام تلقاء الوجه اتقوا الله و لا تكونن من الغافلين و قد جاء ليحي العالم و يتحد اهل العالم و هذا

خير لانفسكم ان انتم من العالمين و انفق روحه لمن فى السموات و الأرض مرة اخرى حبا لله المقتدر العزيز المنيع و خاطب القيس قل اياك ان تدق النواقيس تالله الحق قد ظهر ناقوس الأعظم و تدقه انامل مشية ربك الرحمن فى عرش الرضوان و استجذبت منه حقايق الاكوان الذين طهروا النظر عن سدودات البشر و توجهوا الى هذا المنظر الأكبر مقرأ الله المقتدر العزيز العظيم اياك ان تخاف من احدٍ قم بقدرتى و سلطانى ثم بلغ رسالاتى و لاتكن من الصابرين ثم ارتد البصر الى ملاء التورية قل قد جائكم سلطان الأسماء و الصفات الذى فى قبضة قدرته ملكوت الآيات و قام عن يمينه ما وعدتم به من آل داود و انه هو الموعود عندكم و اذا يناديكم عن يمين عرش ربكم الودود ان يا ملاء اليهود الى متى تكونن راقدا على مهاد الجهل و الغفلة ان ارفعوا رؤسكم فان الشمس قد اشرفت عن افق الجلال و بلغت الى قطب الزوال ان استضيئوا منها و لا تكونن من المحتجبين ثم قل بسم الله و بالله و توجه الى ملاء البيان قل يا قوم اما بشرتم فى الواح ربكم الرحمن بهذا الظهور الذى جائكم برهان الله المقتدر العزيز العليم ان تكفورا به فباى امر يثبت ايمانكم بالله ربكم فأتوا به ولا تكونن من الصابرين هذا نفس على بينكم و مظهر محمد فيكم

و روح الرّوح بين السّموات و الأرضين و ما اراد لنفسه من شىء و يدعوكم منم كلّ حين الى الله ربّكم ان ارحموا ياقوم و لا تقتلوه باسياف البغضاء و لاتكونن من الظّالمين فانصفوا فى انفسكم هل رأيتم فى البيان مالا يكون دليلاً على ذكرى و ثنائى لا فونفسه المنزل القديم ان تستنشقوا اوراق البيان لتجدوا من كل ورقة منها رايحة قميصى المقدّس العزيز المنير اياكم يا قوم ان تشبكوه بسهام الظّنون و الهوى و تكونن من الخاسرين انى ما اردت ان اظهر نفسى بينكم ولكن الله اظهرتى بالحق و انطقى بأياته و ارسلتى على العالمين انّ هذا الذى اشتعله محبوبكم و محبوب العارفين و هذه نار اوقدها مشيئة ربّكم الرّحمن فى قطب الاكوان لو يتوجّه احد الى زفير كلّ جذوة من جذواتها ليسمع بان هذا المحبوب الله قد ظهر بينكم و ان هذا المعبود العالمين لا املك لنفسى شياً و انه يتكلّم بلسانى كيف يشاء لو كان هذا جرمى ما انا اول المجرمين تفكّروا فى رسل الله و سفرائه كلّهم تكلموا بما تكلم هذا الرّوح بينكم و يشهد بذلك حقائق الأشياء و حوائل عرش عظيم و انتم ان لم تنصروا هذا المظلوم لا تتعرضوا عليه خافوا عن الله الذى انزل البيان ثم كتب الأوّلين فوّ

نفس المحبوب ما اردت ان اكون رئيساً لمن على الأرض بل القى عليهم ما امرت به لدن عزيز جميل لينقطعهم عن شعونات الأرض و يصعدهم الى مقرالذى انقطعت عنه عرفان المشركين ثم ادراك المعرضين و انت تعلم بانى ما وجدت فى ايامى موطن امن كنت فى كل الأحيان بين يدى الظّالمين و ورد على ما لاورد على احد من قبل و انت تصدقنى لو تكون من المنصفين قمت على ذكرالله بين خلقه بما استطعت و ما قصّرت فى تبليغ امره بين السّموات و الأرضين هذه الايام ما شهدت عين الأبداع شبيها و فى مثلها ما ظهر احد من سفراءالله الا هذا الظهور الأبدع البديع و بهذا الظهور يظهر حكم البدع لو انتم من الموقنين و بهذا الظهور ثبت قدرة الله بين عباده و ظهر سلطانه على كلّ ذى بصر عليهم ان يا محمّد انا اجبتاك من قبل و حضرت بين يدينا و سمعت منّا مالا سمعه اكثرنا الناس و اطّلت بسجيتى و ذكرى بين هؤلاء الغافلين اياك ان يمنع نفسك منم هذا البحر الأعظم العظيم انّ الذى اتّخذة الناس لا نفسهم ربّاً انه كان ان يحضر تلقاء الوجه بخضوع مبين فلما ارفعنا ذكره اراد سفك و فى بما اتّبع نفسه و هويه و كذلك ورد

علينا فى هذا السجن البعيد قل يا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا الذينهم لا يعرفوا الشمال عن اليمين كذلك قصصنا لك ما ورد على الغلام و القيناك ما يقربك الى الله ربك ليكون من الفائزين فانقطع عن نفسك ثم عن الدنيا و قم على امر ربك بقدرة مبین ان اجتمع الناس على هذا البحر الذى يتموج فى ذاته لذاته و ينطق كل موج من امواجه بانّه لا اله الا هو العزيز الكريم اياك ان يمنعك الا سماء عن موجدها و الملك عن مالك طهر نفسك عن كل شىء ثم لسانك عن ذكر العالمين اذ لو تذكر عنه الناس ذكر اسم ربك العزيز العليم ليؤثر قولك فيهم الى الذينهم اخذ روح الحيوان عنهم اولئك رماد الارض لا يحيون ابداً لو ينفخ فيهم الروح بدوام الله الملك العزيز القدير انا ارسلنا اليك من قبل الواح عز منيع يكفى كلمه كل الخلايق اجمعين ان استمع ما امرناك به حبا لنفسك و لاتكن من المتجاوزين هذابنغى و يجعلك غنيا عما عرفت و علمت وعمّا خلق بين السموات و الارضين و الروح و التكبير عليك و على الذينهم آمنوا بالله و كانوا من الموقنين مقابله شد.

بسم الله الاحدى بلا شريك

نسمع النداء من كل الأشياء كأنها اهتزت فى نفسها من شوقها الى ما ظهور اشرق من افق القدم بسطان مبین تقرنا ديارنا التى مرت نفحات قميصنا باسمائنا الحسنى الذين جعلناهم مهابط وحيننا بين العالمين لذا اضئت المدينة و من حولها من قدوم ربها العزيز الكريم ان السدرة تنادى قد اجد رايحة قميصك يا اله العالمين و الطور قد انار من الظهور و ينطق قد اتى محبوب السموات و الارضين و كعبة الأنام وجدت نسمات ربها العزيز العلام نادت و صاحت قد اتى المقصود بجلال عظيم و بيت الابن استضاء من انوار الجمال و يقول قد اتى الأب بملكوته و سلطانه طوبى للمقبلين حصاة البرية ربها بهذا الذكر الحكيم لسان العظمة فوق كل الأشياء و ينادى الملك لله الفرد الواحد المقدر العلى العظيم نسمع فى كل حين من كل شىء ذكر ربهم ان هذا الشىء بديع فى العشى نسمع تسبيح الأشياء فى ذكر ربها و فى الأشرار نسمع منها كلمات اخرى لعمرى روح الأمر ينطق فيها فى كل حين بكلمات لو يسمعها او لو الاذان ليخزون بوجوههم سجداً لربهم الرحمن كذلك فضلنا فى اللوح تفصيلاً من لدن عليم خبير طوبى لمن قام عن بينى الاموات و اقبل الى الله منزل الآيات الذى ظهر بالحق من افق الأمر بما لتجذب به قلوب العارفين اليوم يوم الأصغاء ان

نداء ربكم من شطر السجن انه لا اله الا هو له الخلق و الامر و فى قبضته ملكوت ملك السموات و الارضين من سمع نداءه و اجاب انه من اهل الفردوس فى هذا المنظر الكريم طوبى لمن قام على امرى و نبذ ماسوائى انه من اهل ممالك قديمى يدخلون عليهم ملائكتى بانوار عظمتى الا انهم سرح الهداية يستضيئ منهم اهل ملاء الاعلى كذلك قضى الامر من قلم البهاء الله على ما اقول شهيد دع الموتى و تمسك بالله خالق الاسماء انه قد اتى فى هذا القميص المنير قل يا قوم لا تركيبوا البغى و الفحشاء لا تتبعوا كل مشرك مريب اياكم ان يعنّب بعضكم بعضا قد حرم ذلك فى الالواح اتقوا الرحمن و لاتكونن من المفسدين لا تدخلوا بيتاً الا بعد الاذن و لاتخانونا فى اموال الناس و لاتركنوا الى الذين ظلموا ان هذا لخطا كبير ان انصرونى فى احبائى ان الذين يحبونهم لنفسى اولئك اهل قباب مكرمتى سوف يرون انفسهم فى مقام رفيع اياكم ان يجادل بعضكم بعضاً ان اتخذوا فى دين الله و امره لثلا يحدث بينكم مالم يرد ربكم العزيز الحميد قل هذا سببى ان اسلكوا فيه باذنى و لاتكونن الممترين هذا صراطى الحق انه بصراط المستقيم قد بينا فى الكتاب تفصيل كل شىء لعل الناس يتبعون ما هو غير لهم ان هو الا ناصح امين الذين يتبعون الهوى اولئك ليسوا من اهل الهدى يشهد بذلك ربكم العلى الابهى لو انتم من الموقنين قل يا قوم اتحضرون المساجد لذكرى و تعترضون على نفسى مالكم يا ملاء الغافلين ذكر الناس فى ايام ربك ثم اخرجهم من الظلمات و بلغهم الى الافق الذى منه اشرفت شمس جمال ربك العزيز الجميل اياك ان يمنعك ما فى الدنيا عن ربك مالک الاسماء ان اشرب سلسبيل البقا من بيان

ربك العزيز الحكيم ان الذين غفلوا فى تلك الايام اولئك حُمُر ليس لهم الى الحق سبيل انهم يفرحون و غضب الله عن ورائهم الا انهم من اصحاب السعير الذين اقبلوا الى الوجه سوف يرون انفسهم فى ظل رحمة ربهم الا انهم من المقربين كذلك القيناك و علمناك التفرح فى ايام ربك و تكون من الشاكرين مقابله شد جناب على قبل نبيل عليه بهاء الله ملاحظه فرمايند

الله الحمد بما وصلتكم شاطی بحرالوصال و بلغتكم ما هو اصل الامال فی المبدء و المال الحمد لله لیه از وطن خارج شدید و فی سبیل الله توجه نمودید و حبّ الله مشقّات سفر را حمل نمودید و حال بفضل و مته در قرب مدینه قرب وارد و در جوار کعبه دوست نازل و بلقای دوست حقیقی الّذی اصطفاه الله لخدمته و امره و حبه و ذکره بین عباد و سماء بهذا الاسم فی ملکوت اسمائه مأنوس کلّ ذلك من فضل الله و رحمته وجودالله و عنایته این عبد بصد هزار لسان محبوب حقیقی را شکر مینماید که آنجناب باذن بارض سجن توجه و هذا فضل آخر و اکبر لدى منظر الاکبر طوبی لحضرتکم و کلّ البهاء و الطوبی لحضرة المقدّس اسم الله الأصدق علیه ثناءالله و ثناء من فی العالمین و بعد عرض میشود خبر آنجناب از تلغراف رسید و ذکر مختصر اخبار شد حال مفصّل عرض میشود بعض از اوقات کاروان از بیروت

*** ص ۴۰۹ ***

باین ارض میآید چون طریق بر امنیت ندارد لذا آنجناب ملاحظه فرماید اگر کاروان معتبری عازم باشد باتّفاق او توجه نمایند و الا صبر فرمایند و از طریق بحر با واپور عازم شوند البته در اینفقره کمال ملاحظه لازم چه که بهیچوجه بدون کاروان معتبر صحیح درست جایز نیست از این طریق همراهان را از قبل این فانی تکبیر منبع برسانید بشرهم و ی ثم بشری لهم تالله ان الحقیقة البشری تفتخر ببشریهم ولكن البشر فی غفلة عن هذا الفضل الاکبر خدمت سرور معظم مکرم جناب محمد مصطفی علیه منکل بهاء ابهام عرض خلوص محض و تکبیر اقدس اعلى معروض میدارم و همچنین خدمت سایر دوستان آن ارض تکبیر میرسانم البهاء علیکم و علیهم و علی اهل البهاء فی المبدء و المنتهی خ ادم مقابله شد

مظهر صدق الله فی الحق و الخلق جناب ملا محمد صادق ملاحظه فرمایند

هو الله تعالی جلّ بهائه

اگر چه مدتها است که هبوب عنایتی از شطر آنجناب بر قلب این مسکین نوزیده و قلم محبت با اسم فانی رقم زده و لکن این عبد بمقتضای اینکه المومنون نفس واحده و روح احد و احد واحد لذا مراتب حبّ و اتّحاد که در نفس خود و آنجناب مشاهده مینمودم کذلک آنجناب را هم بهمین قسم حمل نموده تا آنکه در این ایام جناب شیخ روح الله روحه بشطر محبوب توجه نموده در تلقاء عرش

بین یدی مقصود حاضر شد مع دو نفس دیگر جناب لا علی اکبر و جناب لا سید اشرف و چون میقات وقوف در جوار رحمت سلطان رؤف با تمام رسید و اذن رجوع از سماء مشیت نازل لذا این عبد بر خود لازم شمرده که در محضر آنجناب خود را بوسیله مراسله مذکور دارم تا مراتب حبّ مستوره در دل در عالم ظاهر جلوه نماید و باطن بقمبص ظاهر و ظاهر بطراز باطن ظاهر و هویدا گردد چه که لازال محبوب ذوالجلال دوست داشته که جمیع اعمال عاملین که خود را منسوب بحق دانسته اند بتمام عمل ظاهر شوند یعنی آنچه از ایشان صادر میشود قابل امورات ظاهریه و شغونات باطنیه هر دو باشد لیدل ظاهرهم علی باطنهم علی ظاهرهم و بعد آنکه اگر این عبد بخواید از قضایای وارده و بلائی نازل که در این ارض بر جمال احدیه وارد شده ذکر نماید البته خود را قاصر مشاهده نماید و بر حزن آن جناب هم بیفزاید لذا این عبد با این اذکار نپرداخته و بعهدہ راجعین گذارده که بقدر وسع خود آنچه ادراک نموده اند البته معروض خواهند داشت ولکن خدمت آنجناب معروض میدارم که انقدر معلوم آنحضرت بوده که این ایام را شبهی و نظیری و مانند نبوده و نخواهد بود و بر هر نفسی لازم که بقدر وسع در اثبات امر الهی و تبلیغ ظهور عز صمدانی تقصیر نماید و بجمیع ارکان در نصر امر که تبلیغ محض است بکوشند و دیگر چه عرض نمایم از

احتجاب بعضی با اینکه شمس عزّ اقبال از افق قدس اجلال بشأنی اشراق فرموده که جمیع عالم را احاطه نموده و بکمال قدرت و سلطنت ظاهر شده و مع ذلک بعضی باوهم تشبّث جسته و از عرفان جمال ملیک عالم دور مانده اند زهی حسرت بر چنین نفوس باوصیای شافیه و مواظپ بالغه که از مصدر عزّ احدیه در صحف منزله نازل شده مع ذلک ابعد از ملل قبل و اغفل از کلّ من علی الأرض ملاحظه میشوند باید در کل حین پناه بخدا برده که شاید از بدایع عنایت محیطه و رحمت منبسطه خود این عباد را از شاطی عزّ قدمیه محروم نفرماید و بر صراط امریه که الیوم جمیع عالما احاطه نموده مستقیم و مستقر دارد در این حین از بمین عرش نازل که بنویس ببقیه آل الله فی الارض که ای مظهر صدقهم اگر بر فراش آرمیده سر بردار و اگر نشسته بقوه اسم برخیز و اگر ایستاده بشوق جمال طیر و اگر در طیرانی بسططان قدرتم عزّ و اگر در عروجی بملیک امرم قف علی مقرّک فی هواء الروح ثمّ افتح شفتاک باسمی الفتاح ثمّ حرّک لسانک باسمی المحرّک ثمّ انطق علی لحنی قل یا ملاء الأرض و السماء تالله الحق قد ظهر ملیک

البقاء اشرق عن افق البدا بسلطان العلى الأعلى ثم بدّل قميص اسمه و ظهر باسمه الأبهى فوق منظر الأعلى مقرّالذى يطوفن فى حوله ملكوت الصّفات و الأسماء ان يا قوم ان تريدنّ ان تشهدنّ قدرة الله فاشهدنّ قدرته الّتى احاطت كلّ شىء و ان تريدنّ

*** ص ٤١٢ ***

ان تنظرنّ سلطنة الله فانظرنّ سلطنة الّتى غلبت كلّ شىء و ان تقصدنّ ان تلاحظنّ رحمة الله فانظر انّ الى رحمته الّتى سبقت كلّ شىء و ان تريدنّ ان تنظرنّ الى عظمة الله و هيمنته حولنّ البصر غالى عظمتها الّتى قامت على كلّ شىء و ان تريدنّ ان تسمعنّ نعماته فلتسمعنّ كلمته الّتى خلقت بامرهم و ارتفعت على كلّ شىء و ان تريدنّ ان تشرفنّ ببقائه تالله هذا جماله قد ظهر على كلّ شىء لذلك نطق لسان القدم حينئذٍ ان استمع لما اوحى اليك ثمّ بلغه الى العباد لعل تطهرنّ انفسهم عن دنس الأوهام و يبلغنّ الى مقام الّذى قدر لهم و كذلك امرك قلم الأمر حينئذٍ من لدى الله المقتدر المهيمن العزيز القيوم

پس اى مظهر صدقهم جهد نما که مطابق باين اسم در ارض ظاهر شوى و صدقيکه عندالله محبوب بوده آنست که ببناء نفسش قيام نمائى و بذکر امرش مشغول شوى چه که هيچ صدقى با کلمه که لله بآن تکلم میشود برابرى ننموده و نخواهد نمود پس خوشا حل آن نفوسیکه باين رتبه بلند اعلى فائز شوند واز برای صدق مراتب لانتحصى عندالله مقرّرات که ذکر آن در اين ورقه نگنجد و از جمله ان مراتب صدقى است که در ميانه ناس معروفست و باين رتبه که انشاءالله فائز شده پس سزاوار آنکه جهد منيع مبذول دارى که بصدق اعظم که طائف حول نظر اکبر است فائز شويد و مرزوق گرديد فهنيئاً للواصلين انتهت کلمات الله

*** ص ٤١٣ ***

و اين عبد در آخر عريضه معروض ميدارد که انشاءالله لازال آنجناب بذکر محبوب مشغول بوده بشأنيکه اثرش در تمام عالم ظاهر شود و ما من كلمة الا و لها اثر عند ربّك و كذلك قدر من لدن عزيز قدير و از خدا ميطلبم که بلقا مرزوق شوم تا از اسرار خفيّه و رموزات مستوره بى لسان و بيان معروض و مذکور دارم جناب ابن که منظور نظر حق جلّ اعزاز بوده از لسان اين عبد ببدايع ذکر منيع اظهار خلوص فرمائيد و مراتب حبّ اين بنده در آنحضرتست اظهار از آنست که بذکر ظاهر شود و يا بيان ثابت گردد و کان الله عالماً بما فى قلبى و انه هو العليم الخبير و ديگر احباب آن ارض يعنى آنانکه از کأس تجريد نوشيده اند و از جام تجريد

مرزوق گشته اند بذكر لانهايه از جانب ابن عبد متذکر فرمايد و الروح و العز و البهاء عليك وعلى الذينهم كانوا معك ثم عليهم جميعاً عبدالله و خادم احبائه آقا جان مقابله شد

۱۵۲

بسم الله الأرفع الأعز الأقدس الابهي

قد بلغ الى الخادم كتابك الشريف الذي تَضَوَّعَ منه عَرَفَ حَبِّكَ محبوب الله العزيز المنيع و شهدت منه ما قَرَّتْ به عيني و فرحت به نفسي و تَرَوَّحَ روحي و انجذب فؤادي و تنوَّرَ بصري و اهتَزَّتْ اركانِي و تحَرَّكَ كلَّ عضو من اعضائي و اخذ لاشتياق عظمي و لحمي و دمي و كل اشعاري بما وجدت حروفاته و كلماته و معانيه كلَّها مدللات على مراتب العبودية و الخلوص لله ربنا العزيز المعبود و حاكيات عن ظهورات

*** ص ٤١٤ ***

استقامتك على هذا الامر الذي به تزلزلت افقده العباد و اركان البلاد نسئله تعالى بان بشيرنا قدح عرفان هذا الظهور كما ينبغي و يستقيمنا عليه كما ينبغي ثم يؤيدنا على خدمته كما يليق و ينبغي انه هو المؤيد المقتدر العليم الحكيم بعد از زيارت نامه آنجناب و قرائت آن مع عريضه كه بساحت امنع اقدس عرض شده بود تلقاء وجه قدم حاضر و هردو معروض افتاد اذا تموج بحر عطاء ربنا المعطى الفيض الكريم و ارتفعت سماء بيان ربنا الرحمن بالآيات التي بها انجذبت حقايق من فى الأمكان و الاكوان و ارسل اليك فضلاً من عنده عليك وجوداً و رحمة ثم نوراً و ضياً للعالمين انشاء الله بشموس مشرقه الطاف نامتناهيه الهيه كه از آفاق آن لوح منيع مشرق و لائحتست فائز ميشوند و بما قدر فيه من النعم الباقيه الا بديه الا لهيته مرزوق ميگردند و اين عبد از اين حين و حين الذي توفز به و بعده اقول هنيئاً لك و مريئاً لك ثم اقول الحمد لله رب العالمين اميد از تأييدات بديعه منيعه مالك احديته چنان بارواحيكه از قلم قدم در آن لوح امنع اقدس بنفس قدرت و نفحه عظمت دمیده شده بشأني بخدمت و نصرت و تبليغ امر مبرم قيام فرمائيد كه جميع آن جهات را بنور عرفان طلعة رحمن منور فرمائيد و كل باكليل هدى و رداء تقديس ار ما سوى الله فائز گردند انه يؤيدك بالحق و ينزل

علیک من سماء الأمر ما یطمئن به افئدة المستضعفین اِنَّه هو اقدر الأقدیرین جمیع آقایان و مخادیم و دوستان را تکبیر مقدّس از عالم انشا از جانب اینفانی برسانید الواحیکه مخصوص نفوس مذکوره خواسته بودند ارسال شد و همچنین از قبل الواح معدوده مخصوص اسامی مذکوره لازال این عبد را بشارات سلامتی احوال مستبشر و مسرور خواهند فرمود البهاء علیک و علی احباء الله فیهناک عبد الفانی خادم^{۴۴} مقابله شد

م ش جناب علی قبل نبیل علیه بهاء الله الملك العزیز الجلیل ملاحظه فرمایند

بسم الله الأقدس الأبهی

ورقه نورانیّه که بطراز محبّت رحمانیّه مزین گشته بود و از کلمات علیّه عالیّه آن عرف خلوص آنجناب لله رب الارباب استنشاق میشد بیهجت بعدیعه و فرح لاحدیّه باین خادم مالک بریّه وارد لله الحمد آیتی محکم ودلیلی اتم و اقوم ملاحظه شد بر مراتب حب و فنا و نیستی و استقامت آنجناب بر امر مالک قدم بذات امنع اقدس قسم که مقامی اعظم از آن نه کل بفنای محض و عبودیت صرفه ظاهر شوند و بتمام همت بخدمت امر قیام نمایند له الحمد و المّنه که آنجناب باین موهبت کبری و عنایت عظمی من لدی الله مؤید و موقّق بوده و هستند آنچه لازال عندالله

مرضی و مرقاة عباد الی ملکوت السّداد و صعودهم الی جبروت عنایة مالک الأیجاد آن بوده که در هیچ شأن از شعون ظاهرا و باطناً عباد مخلصین بخود ناظر نباشند بلکه فی الحقیقه در جمیع مراتب خود را لاشیء محض و فنای صرف مشاهده نمایند تا جمیع نفوس بتزیت آن نفس مقدّسه از شمال هواهای نفسانیّه و مشتیهیات عالم بشریّه بیمن تقی و شطراهی توجّه نمایند اگر این نفوس که از رحیق اصفی نوشیده اند و اوّل خلق لدی الحق مذکورند اقلّ عمّا یحصی بخود ناظر باشند البته از عنایات مکنونه الهیّه محروم مانند و از ثمرات لانهایّه که در عوالم امریّه از برای ایشان مقدّر شده ممنوع گردند باید این نفوس بشأنی ما بین ناس حرکت نمایند که احدی گمان حیوة در ایشان ننماید تا چه رسد بمقامات دیگر نسل الله بان یؤفق الكلّ علی الورد فی هذا المقام علی شأن نقطع بکلی عن انفسنا و ننطق بکلّ لسان و کلّ بیان و کلّ لحن بذکره العزیز المنیع و دیگر عریضه که بساحت عرش معروض داشته

بودند تلقاء وجه قدم عرض شد کمال عنایت از مشرق فضل ظاهر انشاءالله از بعد علی ما اراد سلطان مشیة جواب نازل و ارسال میشود اغصان سدره الهیة روحی لتراب مقدمهم الفدا بذکر بدیع منیع آنجناب را ذاکرند و بتکبیر رفیع مبلغ و هم چنین طائفین

*** ص ۴۱۷ ***

حول عرش مبین کل تکبیر میرسانند لازال تفصیلات امور را مرقوم فرمایند اگرچه لدی العرش مشهود است ولکن هر وقت طالب آن هستیم که تفصیل احوال خود را برحسب ظاهر مرقوم فرمائید تا سبب بهجت قلب این فانی گردد و دیگر خدمت حضرت والد علیه بهاءالله الأبهی عرض خلوص لایحیی و تکبیر ابداع ارفع اعلی از جانب این عبد فانی معروض دارید و همچنین جمیع احبای الهی که از کأس استقامت و استقلال بر امر ملیک عظمت و اجلال نوشیده اند و در جمیع احوال بمالک مبدء و مآل ناظرند باذکار نامتناهیة الهیة ذاکر شوید اتمًا البهاء علیک و علیهم

خادم الله مقابله شد

هر م جناب روبین علیه بهاءالله

هو المهیمن علی الأسماء

یا روبین حق متین میفرماید امروز ربیع رحمن ظاهر و نهالهای جدیده که از ید تربیت الهیة و رضوان احدیة غرس شده بود باثمار جنیة و اوراق لطیفه ظاهر و مشهود ولکن ظالمان عصر یعنی علمای جاهل در قطع آن جهدها نموده و مینمایند بگو ای فراعنه ارض اگر فرعون قادر بر اطفاء نور الهی شد شما هم میشوید ولکن هیئات هیئات اراده مهیمن است بر ارادهای

*** ص ۴۱۸ ***

اهل عالم و قدرتش نافذ و علمش محیط بوده و خواهد بود دوستان آن ارض را از ابناء خلیل و وراثت کلیم از ذکور و اناث و صغیر و کبیر تکبیر میرسانیم از حق میطلبیم کل را موید فرماید برآنچه سبب حیاة باقیه است اوست بر هر شیء قادر و توانا البهاء الظاهر من افق سماء رحمتی علیک و علی الذین اعترفوا بما نطق به لسان العظمة انه لا اله الا انا الفرد الواحد المقتدر الحکیم

مقابله شد

هو المنادی فی طور العرفان

یا روبین اسمع نداء الله الملك الحق المبين انه معك و رای علمک فی سبيله و ندائك فی ذكره انه لا يعزب عن علمه من شيء
طوبی لک بما تمسک بجلی و تشبث بذیلی المقدس المنیر از حق بطلب اذیال عباد را از غبار دل و هوی مقدس فرماید نفوذ کلمه
منوط بتقدیس قلب بوده و هست قل الھی الھی نور قلب عبادک بنور تقدیسک و معرفتک ثم ایدهم علی عمل يتضوع منه عرف
رضائک ارب انا عبدک و ابن عبدک اقبلت الی بحر عطائک و شمس فضلک استلک باللتالی المخزونة فی خزائن قلمک الأعلى و
الأنوار المشرقة من آفاق کلماتک العلیا بان تؤیدنی علی ما ینبغی لایامک ثم انزل لی من سماء

کرمک

*** ص ۴۱۹ ***

کرمک ما ینبغی لعزک و جلالک انک انت المقتدر العزیز الفضال مقابله شد

جناب ابن اسم الله الأصدق علیهما بھاء الله الاهی

هو المنادی أمام وجوه الاحزاب

یا ایها الناظر الی وجهه و القائم لدى الباب اسمع ما ارتفع من حفيف سدره المنتهى فی سجن عکاء انه یجذبک و یقرّبک الی الله
المهیمن القیوم قد ظهرت الأسرار و الناس اکثرهم لا یفقهون و نزلت الآیات و هم لا یسمعون انا اظهرنا ما کان مستوراً ان ربک هو
المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون

یا بن اسمی علیک بھائی و عنایتی لازال لدى الوجه مذکور بوده از حق میطلبیم ترا مؤید فرماید بر اعمالیکه سبب تقدیس و
علت تنزیه است ابن مریم میفرماید باصحاب خود باید از هر ارضی لوجه الله برای اعلاء کلمه الھی هجرت مینمائید از آن ارض با
شما چیزی نباشد حتی تراب آن ارض را با خود نبرید مقصود آنکه لباس و اعضا بتراب هم آلوده نباشد لله الحمد بعنایت مخصوصه

فائز بوده و لحاظ عنایت در جمیع احیان بتو متوجه قل الهی الهی اید عبدک هذا علی ما یرتفع بین عبادک و ینتشر به آثارک فی دیارک ارب ترانی متمسکابک و منقطعاً عن دونک اسئلک باحتراق

*** ص ۴۲۰ ***

افئدة عاشقیک فی فراقک و بحبل مشتاقیک فی هجرک ان تؤیدنی علی ما تنجذب به افئدة خلقک و یرتفع به مقامات اولیائک ارب انت الکریم ذوالفضل العظیم قدرلی ما یقرّبنی الیک فی کلّ الاحوال انک انت الغنی المتعال سبحان الله مع آنکه خرق حجبات ظنون و اوهام باصبع اراده الهی شده و در لیالی و ایام قلم مالک اعظم از قبل ناس را منع نموده هادی دولت آبادی مع آنکه بر منبر رفته و مکرّر بما ذابت به اکباد المقرّبین نطق نموده حال مجدد بتربیت حزب شیعه مشغول در یک آن خالصاً لوجه الله در آثار الهی توجه نموده مکرّر او را ذکر نمودیم و بنصایح و مواعظ مشفقانه بصراط مستقیم الهی دعوت کردیم ولکن اثری ظاهر نه بر آن جناب و سایر اولیا لازم بل واجب عباد ضعیفرا از برائن بغضای او حفظ نماید شاید بمثابة حزب مبتلا نشوند مع آنکه ایام ایام حق جلّ جلاله است و باید آذان در جمیع احیان بافق اعلی متوجه باشد الیسمع ما یظهر من ملکوت بیان الله ربّ العالمین بعضی باسمى از اسماء و یا بکلمه از کلمات ناعقین از حق محروم

و بموهوم

*** ص ۴۲۱ ***

و بموهوم متمسک مشاهده میشوند قل الهی الهی احفظ خلیک الذی ذکرته بآیات لا یعادلها ذکر العالم من همزات من اعرض عنک انک انت المقتدر العزیز المختار نامه جناب فائز علیه بهاء الله و عنایت و رحمته را که ارسال نمودی بساحت اقدس فائز و جواب از سماء عنایت نازل و ارسال شد لیفرح و یکون من الشاکرین قل لا تحزن من شیء سوف یفتح علی وجهک باب الفرح و السرور من لدی الله مالک هذا الیوم البدیع یابن اسمی عنایت عظمی درباره ایشان ظاهر باو امر نمودیم آنچه را که سبب بقاء ابدی و دولت سرمدی است قل الهی الهی اید علی ما ینبغی لایامک ثم انصره بجنود الغیب و الشّهادة ثمّ افتح علی وجهه ابواب المواهب و الألطاف انک انت المقتدر علی ما تشاء الا اله الا انت العزیز العظیم اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان البهاء من لدنا علیک و علی من یسمع قولک فی هذا النباء العظیم مقابله شد

جناب ابن اسم الله أصدق عليهما بهاء الله الأبهى

هو المهيمن على من فى الأرض و السماء

يا ابن اسمى اصدق عليكما بهائى و عنايتى چندى قبل بآثار قلم اعلى فائز شدى جناب ع ط امام وجه مظلوم حاضر لله الحمد

ايادى حفظ الهى حفظ

*** ص ٤٢٢ ***

نمود و بروج و ريحان وارد ارض سبحن شد ندا را بسمع خود شنيد و بمشاهده افق ظهور فائز گشت قد فاز بما كان مسطوراً فى كتب الله رب العالمين و ذكر شما و منتسبين را نمود و هريك فائز گشت بآنچه كه سبب حيات ابدى و علّت بقاء سرمدى است يا ابن اصدق از حق جلّ جلاله ميطلبم ترا تأييد فرمايد بر آنچه سزاوار اين امر اعظم و مقام اكرم است در اسفار بايد باسبابى حركت نمائى كه سبب اعلاء كلمه و ظهور تقوى و علّت انقطاع است ايام بمثابة برق رفته و ميرود جهد نما شايد فائز شوى بآنچه كه سبب فرح و سرور و تقرب عباد است حزب الله را از قبل مظلوم تكبير برسان انا نوصيهم بما يرتفع به ذكرالله و امره بين عباد و خلقه قل الهى الهى ايدنى على القيام على خدمتك و اظهر منى ما يسرع به الموحدون الى صراطك ايرب قو ظاهرى و باطنى بجنود الحكمة و البيان انك انت المقتدر العزيز المتان اسئلك يا اله الوجود بان تنزل على اوليائك امطار رحمتك و كرمك ثم اكتب لهم خيرا الاخرة و الاولى بمشيئتك و ارادتك انك انت المقتدر على ما تشاء لاله الا انت العزيز العظيم مقابله شد

*** ص ٤٢٣ ***

خط مبارك حضرت بهاء الله

هو الله

ذكرالله من سدرة القدس قد كان عن يمين العرش مشهودا فطوبى لمن استقرب اليها و رزق من اثمارها و اتخذ لنفسه فى ظلها مقاماً كان على الحق امينا ان يا امة الله ان اشكرى ربك و لا تنس فضله و ان فضله كان عليك كبيرا و البهاء عليك وعلى كل ورقة كانت بانوار الله مضيئاً مقابله شد

هوالمحبوب قد كان بحسن الجمال في عرش الجمال بروح الجذب مشهودا

خط مبارک حضرت عبدالبهاء

يا ورقة الفردوس

قمی و بلسان الجذب غنی و بمنجر الروح ربی و قولی ها انا یا محبوب اتوجه الی میادین رحمتک و ها انا یا مقصود عینای
كانت مفتوحة للمنظر الی بدایع جمال محبوبیتک و ها انا یا معبود قلبی كانت محرّقا من نار فراقک و ها انا یا محبوب صدری كانت
مشتعلة من نيران اشتیاقک و ها انا یا مطلوب کبدی قد كانت مضمحلة من سطوة بُعدک و هجرانک الی متی یا الهی اذوب من
نار الفراق و احترق من لهبات نيران الأشتیاق حینئذ انادیک بلسان الّذی یدعوک عبادک المشتاقین الی حرم لقائک و المستقیمین
لدى كعبة وصالک بان تصعدنی الی معارج قدس احدیتک و ترفعنی الی ملکوت جذب هویتک لأطیر بجناحین الانقطاع الی سدرة
الارتفاع فی قضاء فردوس عنایتک واصّف و اذف بأخودیین القدس فی هواء قدس مرحمتک لاکون

*** ص ۴۲۴ ***

بذلک فی دیار قرب طلعتک و مملکت وصلک و لقائک لمن السایرین و الحمد لمحبوب العاشقین

پس باید بقدم روح در این فضای دلفزای جان چون اطیار جنان پرواز نمود تا در ظلّ حضرت دوست وارد گشت و دل از جمیع
شغونات آب و گل پاک و منزّه نمود و بسلطان احدیّه پیوست و چشم را از ملاحظه غیر او پوشید و بر رخ او گشود. مقابله شد

جناب ابراهیم علیه بهاءالله

هو القریب السّامع البصیر

یا ابراهیم عریضه ات رسید. عبد حاضر تلقاء وجه عرض نمود بسیار مختصر و بلسان پارسی مرقوم حقّ شهادت میدهد که این
دو کلمه مختصر پارسی نزد او اعزّ از نامه منبسطه کبیره عربی بعضی بوده چه که مقدّس بود از آمال و ظنون و جمیع امور بحق
راجع شده بود و برضایش معلّق و منوط طوبی لنفس فازت بما فزت به انشاءالله در جمیع احوال بذکر و ثنای مقصود عالمیان
مشغول باشی و بافکش ناظر و بحبّش متمسّک و بخدمتش قائم. مقابله شد

البهاء عليك وعلى من يشهد بما شهد الله أنه لا اله الا هو العليم الحكيم

*** ص ٤٢٥ ***

جناب آقا سید علی علیه بهاء الله

هوالله تعالی شأنه الحکمة و البیان

أُنظِرْ ما انزله الرَّحْمَنُ فی الفرقان ما یأتیهم من رسول الّا کانوا به یستهزئون و همچنین میفرماید فلّما جاتتهم آیاتنا مبصرة قالوا هذا سحر مبین ابوالبشر آمد تکذیبش نمودند نوبت بکلیم رسید فراغه قبول نمودند ابن مریم آمد علماء اصنام و یهود اعتراض نمودند و آن فضل اکبر را انکار کردند بشأنیکه اگر ذکر شود زفات عالم مرتفع گردد و چون عرف رحمن از شطر حجاز متضوّع و نیز ظهور یعنی خاتم انبیاء از افق بطحا مُشرق علماء یهود و نصاری و اصنام بر اعراض قیام نمودند و بر سفک دم اطهرش فتوی دادند در هر قرن و عصر که آفتاب حقیقت از افق سماء مشیّت الهی ظاهر کل بر اطفاء نور ساعی و جاهد الّا ما شاء الله و بعد حضرت مبعث آمد و جمیع را بملکوت الهی بشارت داد و چون میقات رسید و سرّ مکنون مخزون که در جمیع کتب الهی از قلم اعلی مذکور و مسطور از سماء امر با رایت آیات و اعلام بیّنات نازل جمیع انکار نمودند و علماء ایران یعنی حزب شیعه عمل کردند آنچه را که هیچ حزبی از احزاب عمل نکرد و ارتکاب نمودند آنچه را که

*** ص ٤٢٦ ***

سحاب صیحه زد و سماء نوحه نمود از اوّل ایام تا حین در دست اعدا مبتلا گاهی در حبس ارض تحت سلاسل و اغلال و هنگامی در دیار اخری تحت محالب اشقیاء و بالاخره بمثابه أسراء دیار بیدار بروند تا در این سجن اعظم و حصن احکم محل معین نمودند قسم بیبحر بیان رحمن در جمیع احوال شاکر بوده و هستیم حبّ الهی زحمت را راحت نماید و شدّت را رخا بلا در سبیلش مقبول و نزد عشاق و اهل اشتیاق محبوب مخلصین و مقرّین جان را رایگان در سبیل محبوب عالمیان انفاق کرده و مینماید در جناب شهید الدی سمی بعلی فی ملکوت الأسماء تفکر نمائید لعمرالله بشوق و اشتیاق بمحلّ فدا توجّه نمود که اهل ملاء اعلی و جنّت علیا کل بھنیماً لک یا علی ناطق اهل فردوس استقبال نمودند و طلعات غرفات بیرون آمدند و کل بادخل ادخل یا علی ذاکر اگر این مقام کشف شود کل از دنیا و ماعندهم بگذرند و بما عندالله توجّه نمایند یا سید علی علیک بهائی سمت لدی المظلوم

مذکور و این لوح مبین از افق عنایت ربّ العالمین مخصوص تو اشراق نمود حمد کن مقصود عالم را باین فضل بزرگ و دوستان الهی را سلام و تکبیر برسان و بگو یا حزب الله امروز ندای سدره منتهی و صریر

*** ص ۴۲۷ ***

قلم اعلی مرتفع و بحر بیان امام وجوه انام موج و آفتاب علم از افق اراده مشرق بحق تمسک نمائید و از دوش فارغ و آزاد معرضین و ناعقین قصد اضلال عباد نموده اند خود را باسم حق حفظ نمائید بسا میشود از این ارض هم ناعقی پیدا شود از حق میطلبیم اولیاء آن ارض را بنار سدره مشتعل فرماید و بنور امر منور تا کل باستقامت کبری فائز شوند و از ما سوی الله چون برق بگذرند یا حزب الله شیعہ خود را افقه واعلم و افضل اهل عالم میسمرند و در یوم جزا اخسرامم مشاهده شدند و این خسارت از علماء ظاهر چه که در قرون و اعصار عباد را باوہام تربیت نمودند و الی حین منتظرند کہ از جابلقای موهوم موهومی ظاهر شود و اینست شأن غلمای قبل یا سید علی اذا فزت بلوحي و وجدت عرف بیانی قل الهی الهی و مقصودی و محبوبی و معبودی و آملی و بغیتی و رجائی اسئلک بامرک الّدی به ماج بحرالعرفان فی الامکان و انار الافق البیان بنیر البرهان بان تؤیّدنی علی ذکرک و ثنائک و خدمۃ اولیائک ای ربّ ترانی مقبلاً الی افقک الاعلی و معترفاً بوحدائیّک و فردائیّک یا مولی الأسماء فاطر السّماء اشهد أنّ بظهورک ظهر حکم النشور و قامت القيامة و اتت السّاعة و مرّت الجبال و نفخ فی الصّور و انصعق من فی السّموات

*** ص ۴۲۸ ***

و الأرض الّا من انقذته بحدک و حفظته فی ظلّ قباب فضلک ای ربّ اماتنی هجرک و ذاب کبدی فی بعدی عن ساحة قریک اسئلک بالقدرة الّتی بها بدلت البعد بالقرب و الظلمة بالتور بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما کتبه لاصفیائک و امنائک ثمّ اجعلنی یا الهی مشتعلاً بنار حبّک لیشتعل بها عبادک ای ربّ تری عینی ناظرة الی افق عطائک و ایادی ظاهری و باطنی مرتفعة الی سماء رحمتک و قلبی مقبلاً الی شطرك اسئلک باسمک الّدی به غلب الخلیل علی النمرود و الکلیم علی الفرعون و الحیب علی ابوجهل بان توفقنی علی ما ینبغی لایامک و یلیق لامرک ثمّ اغفر یا الهی اولیائک الّذین اضطربت قلوبهم فی البأساء و اخذهم الخوف فی الضراء ثمّ زینهم بطراز عفوک و کرمک ثمّ اکتب لهم اجرما عملوا فی سبیلک و ما ینبغی لسموات الطافک و شمس مواهبک انک انت المقندر علی ما تشاء لا اله الا انت القوی الغالب العلیم الحکیم در آخر کتاب وصیت مینمائیم دوستان آن ارض

را بمحبت منتسبين شهيد عليه و عليهم بهاء الله و نوره و بهاء من فى السموات و الأرض طوبى لمن عمل بما أمر به فى كتاب الله رب العالمين
مقابله شد.

*** ص ٤٢٩ ***

جناب حاجى ميرزا عبدالله عليه بهاء الله

هو المنادى بين الأرض و السماء

يا اهل ناسوت الأنشاء اسمعوا نداء مالك ملكوت الأسماء انه يجذبكم و يقربكم الى اعلى المقام قد فاز المقرّبون بفيضان هذا البحر الأعظم الذى يسمع من امواجه قد اتى التور و تنور به الطور و ارتفع نداء السدرة اتنى أنا الله لا اله أنا العزيز العلام قد انزلنا الآيات و اظهرنا البيّنات و القوم فى ريب عجاب اتقوالله يا ملاء البيان و لا تتبعوا مظاهر الظنون و الأوهام قد ظهر التور و به اشرفت سماء البيان طوبى لمن شهد و رأى و ويل لكل غافل انكر حجة الله و برهانه و ارتكب ما ناح به استجاب طوبى لك بما اقبل اليك جمال القدم عن شطر سجنه الأعظم و ذكرك بما يبقى به ذكرك فى كتاب الله مالك الرقاب. مقابله شد

ط جناب بديع عليه بهاء الله

هو المشفق الكرم

يا بديع ندايت مكرّر باصفا فائز ما من نداء الآ و يسمعه و ما من عمل الآ و يراه انه مع الذين يحبونه و يذكرونه جواب بعضى بر حسب ظاهر نازل و ارسال ميشود و جواب بعضى در كتاب الهى مذكور و از قلم عنايت مثبت

*** ص ٤٣٠ ***

ميگردد در هر حال اوست سامع و اوست مجيب يا بديع حمد كن مقصود عالم را كه ترا فائز فرمود و بأنچه عندالله اعظم است از كل شىء و آن لوح الهيست كه در اينحين باسم تو مرقوم گشت و نزد تو ارسال شد قل لك الحمد يا مولى الورى بما ذكرتنى من قلمك الاعلى اسئلك ببحر عطائك و شمس جودك بان تؤيدنى على الاستقامة على حبك و امرك و قدرلى ما يقربنى اليك فيكل الأحوال انك انت الغنى المتعال مقابله شد

بدیع ابن جناب محمد قلی الذی هاجرو فاز

بنام مقصود عالم

یا بدیع بالغین باثر قلم اعلیٰ فائز نشدند و تو فائز شدی فضل و عنایت در قبضه قدرت اوست عطا میفرماید بھر که اراده نماید لله الحمد پدر در منظر اکبر وارد و شنید آنچه را که آذان عالم از برای آن خلقشد و مشاهده نمود آنچه را که ابصار مخصوص او از عدم بوجود آمد ما از قیل تو و دوستان خالص حمد مینمائیم و شکر میگوئیم و از حق میطلبیم توفیق عطا فرماید اوست بخشنده و مهربان البهاء علیک

*** ص ۴۳۱ ***

و علی ائک و ابیک و من آمن بالله الفرد الخبیر

مقابله شد

اش ت نوروز علی

بسمه الباقي بعد فناء الأشياء

جمال الأمر قد كان من افق العدل بالفضل مشهودا طوبى لمن نبذ الهوى و اخذ الهدى فى هذه الأيام التى كان كتاب الفجر من افق العزّ مرثياً قل يا قوم لا تتبعوا هوائكم ان اتبعوا من ينطق بالحقّ انه كان بكلّ شىء عليما ايّاكم ان تصدّكم اشارات القوم تالله أنّهم هيماء الضلال و لا يجدون لانفسهم سبيلا قد سرت نسمة الوحي و فاحت نفحة الرحمن فى الأماكن طوبى لمن اتّخذ لنفسه معيناً ان افرحوا بفرح اسمى الأعظم اذ ظهر بامرکان على العالمين محيطاً كذلك اوقدنا سراج البيان فى مشكوة الحكمة و البيان لتشكر ربّك و تكون على الأمر مستقيماً مقابله شد

اش ت يوسف علی

بسم الله الأمتع الأقدس

ذکر من لدنّ لعبد من العباد ليأخذنه جذب نداء مالک الأيجاد على شأن لا تكدره عجاج الأوهام و لاغبرة الذين تمسّكوا بجبل النكرّاء و منعوا العباد عن التوجّه الى الأفق الأعلى آلا انهم من عبدة الأصنام لدى الله الملك

العلیم الخبیر دع ماسوائی متمسکاً بجبل عنایتی و متشبثاً بذیل رحمتی و ناطقاً بذکری و متوجّهاً الی وجهی المنیر قل یا قوم لا تتبعوا الذین جعلوا الأقوال مرعاة الآمال اترکوهم ورائکم مقبلین الی الأفق الذی منه اشرقت شمس عنایة ربکم العزیز الحمید ایاکم ان تحببکم الأشارات او کلمات الذین لا يعرفون الیسار عن الیمین قم باسم ربک علی حبه و رضاه هذا خیر لک ملکوت ملک السموات والأرضین انا ننصحک لوجه الله یشهد بذلك کل عارف بصیر

مقابله شد

اش ت همّت علی

بنام محبوب امکان

نصایح الهیه مائده معنویه است که از سماء مشیت رحمانیه نازل شده باید احباً قدر این نعمت باقیه را بدانند و بظنونان انفس فانیه این فضل اعظم و فیض اقوم را از دست ندهند لحاظ عنایت از افق سجن بکل متوجه و هر نفسی را بما هی علیه مشاهده میفرماید طوبی از برای نفوسیکه از وجوهشان نضره رحمانی و انوار کلمه سبحانی لائحست جهد نمائید که شاید باین مقام فائز شوید و از دونش مقدّس و منزّه و میری گردید

مقابله شد

عزّة الله

بسمه المهیمن علی الأسماء

ذکر من لدنا لمن فاز بانوار الوجه اذ اشرق من افق مشیة الله الملك المقدر العليم الحكيم طوبی لمن تشبّث بذیل الكرم و تمسک بجبل الله المتین انه من اعلى الخلق لدى الحق و لو يكون احقر العباد ان ربک هو الغفور الکریم ان اثبت علی امر مولک هذا الاصل الامر ان انت من العارفين کم من عبد آمن ثم اعرض بما اتبع الغافلین و کم من عبد قام باستقامة تحیرت عنها افئدة المقبلین كذلك یذکرک مالک القدم اذکان فی السجن الأعظم ان اشکر و قل لک الحمد یا محبوب العالمین

مقابله شد

اش ت محمّد

بنام دوست یکتا

ای بنده خدا یکتا محبوب بیهمتا ترا ندا مینماید و میفرماید ندای رحمن امام وجوه ناس مرتفع و نعاق غولان از پی مبارک نفسیکه نعیق غولان او را از رحیق حیوان منع نمود و باستقامت تمام بر امر مالک انام قیام نمود لغالی محبت رحمانی را بتمام جهد حفظ نمائید که چه سارقین در کمین بوده و خواهند بود

*** ص ۴۳۴ ***

و مترصدند که فرصت یابند و بیغما برند اینست وصیت محبوب امکان احبای خود را البهء علیکم مقابله شد

بنام دوست یکتا

ای عزت الله انشاءالله لم یزل و لا یزال بشرط دوست یگانه ناظر باشی و از بیگانه فارغ و مقدس عزت کل الیوم بعزالله بوده و آن عرفان حق است و عرفان تمام نمیشود مگر باقرار بوحدانیت او و اعتراف بفردانیت او بشأنی که از برای او شبیه و نظیر و مثل و ندیده نشود چه اگر شبیه از برای ذات قدم و مطلع اسم اعظم مشاهده شود چنین حق مثل خلق بوده و خواهد بود بشنو ندای ناصح امین را و جهد نما تا بموهبت کبری که رضای دوست یکتاست فائز شوی و از غیرش بی نیاز و آزاد گردی اینست نصیح الهی احبای خود را تمسک به جناب ملاً حسن هوالله العلی الاعلی مقابله شد

هذا کتاب من الذی اخذ عهد نفسه نقطة البیان قبل اخذ عهده عن کل من فی السموات

*** ص ۴۳۵ ***

والأرضین و کان ناطقاً بثنائه فی ایامه و بحبه ظهر بین الخلائق اجمعین و مانام الآ بحبه و ما قام الآ بذكره و ما تحزک الآ بمشیتة روحی لنفسه الفدا انه ما قصر فی امری و ذکرى و ثنائى و بشر الناس فیکل الالواح بهذا الذکر البدیع فلما ظهر بالحق مقصوده و مقصود العارفين و استوى على العرش بسطان لائح مبین اذا کفر به اکثر ملاء البیان و اعترضوا علیه فی الحین و قبل حین و بعد حین و منهم من اراد سفک دمه و منهم من افترى علیه و منهم من استهز بآیات الله العزیز المقندر القدیر فوالله ارتکبوا مالا ارتکبه ارادل الأرض و قالوا ما لاقاله الغافلون من الأولین و انک یا عبد طهر نفسک عن اشارات الذینهم کفروا ثم انقطع عن المشرکین ثم

اذكرنى فى ايامك و هذا ما امرت به فى الواح الله الملك العزيز الحكيم قل لا يعادل اليوم بذكرى عبادة الثقلين لان العبادة لاتنفع احداً الا بعد ذكرالله و حبه كذلك رقم من قلم الأعلى ان انت من العارفين ان اشكرالله بما ايدك على امره و جعلك من الموحدين و الروح عليك و على عبادالله المقبلين الذينهم آمنوا بالله بارئهم و ما منعهم الدنيا عن التوجه الى الله العزيز الحميد اولئك يصلين عليهم اهل ممالك الذكر لو انتم من العارفين مقابله شد

*** ص ٤٣٦ ***

جناب آقا رضا قلى عليه بهاءالله

هو الشاهد من افق العالم

ان سراج ينادى بين الأمم و يقول تالله قد ظهر ماكان مخزوناً فى علم الله و مسطوراً فى كتابه المبين الذى ستمى بام الكتاب من لدى الله رب العالمين يا ايها الناظر الى افق الظهور ان استمع ما ينطق به مكلّم الطور الذى كان موعودا فى كتاب الله و مذكورا بالسن المرسلين انه اتى بالحق و به تزلزلت اركان الشرك و تززع بنيان الكفر و ابيضت وجوه المقرّبين انك اذا وجدت عرف بيانى ان اشكرالله بهذا الفضل الأعظم و قل لك الحمد يا مقصود العارفين كذلك اسمعناك ندائى الأحدى و عرفانك سببلى المستقيم البهاء الألائح من افق قلمى الأعلى على اهل البهاء الذين نبذوا كتب العلماء متمسكين بهذا الكتاب العظيم مقابله شد

جناب لاعلى أكبر ائده الله

هو السامع مع و هو المجيب

يا عبد نامه ات رسيد و مشاهده شد اينمظلوم بوكالت تو استغفار مينمايد از آنچه ذكر نمودى چه كه طلبیده آنچه را نضربن حارث و جمعى از مشركين از رسول الله روح ماسوئه فداه طلبيدند يكى بيتى از ذهب طلب نمود و ديگرى بستانى از فواكه در ارض جدبا

و نفسی دیگر قنای جاری مسئلت نمود و حق جلّ جلاله جمعیرا رد فرمود حال تو طلبیده آنچه را که غافلین عالم در آن ایام طلب نمودند بشنو ندای مظلومرا از اوهام بگذر قصد مشرق نور یقین نما امروز حجّت عالمرا احاطه نموده و برهان بر هیکل ملکی مابین آسمان و زمین بقدا اتی الحقّ ناطق و مبشّر ندای اینمظلوم را بشنو اعرض عما عندک و ما عند القوم ثمّ اقبل بوجهک و قلبک الی الأفق الأعلى و قل یا الهی اشهد انّی کفرت بک اذ نادیتنی بالایمان و انکرت حجّتک اذ امرتنی بالاقرار اسئلك ان تغفر لی برحمتک ثمّ الحقنی بعبادک المقربین مقابله شد

امّة الله

بسمی التّاطق العلیم الحکیم

عالم و امم باوهام متمسکند و بظنون متشبّث چه که در ظلّ متوهمین تربیت یافته اند در لیالی و ایام ظهور مالک انام را راجی و آمل بوده اند بشأنیکه بنوحه و ندبه از مالک احدیه لقائش را می طلبیدند و چون بساحت جلال باصبع قدرت خرق شد و نسایم فجر ظهور مرور کرد کل معرض و غافل الا من شاء ربّک قولی لک الحمد یا الهی بما هدیتنی و سقیتنی

و عرفتنی و اریتنی ما کان مذکوراً فی کتّبک و زبرک و صحفک و الواحک اشکرک یا الهی و احمّدک یا مقصودی بما انزلت لی مائدة العرفان من سماء عطائک و ذکرتنی بما یبقی بدوام ملکوتک اسئلك باسمک الأعظم بان تقدّر لامائک ما قدرته للأماء اللائی طفن عرشک فی العشیّ و الأشراق و فی البکور و الأصبیل ای ربّ انا امتک و ابنة امتک قد اقبلت الیک راجیة بدائع جودک و کرمک لا اله الا انت الفضّال المقتدر المهیمن القیوم اسئلك بان تغفر جریراتی و خطیئاتی انک انت ارحم الراحمین و اکرم الأکرمین لا اله الا انت العزیز العظیم مقابله شد

جناب میرزا عبدالعلی علیه بماء الله

هو المغرّد علی الأغصان

يا اولياء الله في الباء و الهاء و يا احبائي في الحاء و السنين اسمعوا ندائي لدى نفخ في الصور و قام من في القبور و نطقت
الأشياء الملك لله المهمين القيوم لازال له المظلوم مذکور بوده وهستيد شما در بيوت ولكن مظلوم در سجن محکم محدود شما را ذکر
مينمايد و بافق اعلى دعوت ميفرمايد امروز باب فضل مفتوح و بحر عطا مشهود و آفتاب حقيقت از افق

*** ص ۴۳۹ ***

سما اراده الهى مشرق و لائح بل ناطق طوبى ازبرای بصريکه بمشاهده فائز شد و از برای سمعيکه باصفا مؤيد گشت امروز
بايد اوليا بما انزله الرحمن فى الفرقان ناظر باشند قل الله ثم ذرهم فى حوضهم يلعبون هر مقبلى باينمقام فائز شد او باستقامت كبرى
فائزاست ديگر زماجير اعدا و وضواى احزاب او را از توجه بمالك الرقاب منع ننمايد امروز توكل لازم و توجه محبوب كه شايد از
اوليا ظاهر شود آنچه كه در كتاب الهى ذكرش محلد مانند انه هو المؤيد الكريم از حق ميطلبم حزيش را حفظ نمايد و از شبهات
ناعقين و اشارات معرضين مقدس دارد طوبى از برای نفسيكه بطراز انقطاع فائز شد و بنور تقوى منور گشت اوست فارس مضمار
معانى و بيان طوبى للمتبرين و للسامعين الأمر و الارادة و الحفظ من الله رب العالمين يا عبدالعلى قد حضر اسمك لدى المظلوم
وذكرك بما انجذبت به افئدة الموحدين نسئل الله ان يؤيدك على استقامة لاتنحرف صفوف العالم و لا جنود الظالمين الحمد لله رب
العالمين مقابله شد.

*** ص ۴۴۰ ***

ملاً مُجَّد في الخونسار

خط مبارک حضرت بهاءالله

هو البهى الأبهى

ذكر رحمة ربك عبده محمد الذى هاجر الى الله و دخل فى المدينة حين الذى خرج عنها جمال القدم بسطان عظيم الذى احاط
الممكنات بسلطانه و كان ذلك على المشركين عسير فاشهدنى نفسك ثم بشرنى ذاتك و بانّ الله قبل عنك و طاعتك و رفع
اسمك بالحق بين العالمين و قدر لك فى القرب مقاماً لا يوصله الا المقربين ان لن تزل قدمك على هذا الصراط الذى اعرض عنه كل
فاجر لعين و انك فاشتعل بهذا النار ثم... اهل الديار و لا تكن من الخائفين ان اخرج عن قميص السكوت ثم
(عوضه محض پارگی کاغذ)
كن صائحاً بين السموات والأرضين دع الدنيا عن ورائك ثم ادعوا لتاس الى رضوان الاكبر فى هذا الجنان الأظھر الأظھر و لا تكن من

الصّامتين لأن الصّمت محبوب الّا فى ذكرى العزيز المنيع و الصبر ممدوح الّا فى حبّى و هذا تنزيل من لدن عزيز جميل قم بين النّاس
باستقامة ربّك ثمّ ذكّرهم بهذا النّبأ العظيم فاجعل درعك ذكرى ثمّ حصنك حبّى ثمّ عندك التّوكّل على نفسى الرّحمن الرّحيم ان يا
محمّد تالله الحقّ أنّك لو تستقيم على حبّى و يخاصمك كلّ من فى السّموات و الأرض ليقلبك الله عليهم بسطاني القادر المقدر
القدير و لو ينازعك كلّ العلماء من كلّ الأديان لتلرفهم باسمى العالم العليم لأنّك حين الّذى تخصّمهم الله مع اعدائه تنصرک جنود
الغيب و لو نطق مع النّفوس فى امر ربّك يؤيّدك روح القدس من لدن مقتدر حكيم و أنا الّذى انطق فى كلّ

*** ص ٤٤١ ***

شياء باقى انا الله لا اله الا انا المهيمن العزيز الكريم ثمّ اعلم يا محمّد بانّ ملاء البيان اعرضوا عن هذا الجمال و رجعوا الى مقرّمهم
فى اسفل الجحيم الّا من شاء ربّك و كذلك يخبرك العليم لتكون من المطّلعين قل يا قوم هذا جمال الاولى قد ظهر فى هيكل
الأخرى قبلك آياته قد نزلت بالحقّ من ملكوت عزّ قديم قل يا قوم خافوا عن الله و لاتدحضوا الحقّ بافواهكم و لاتكونن من
الخاسرين و أنّك فاستنشق هذا القميص لتجد منه رائحة الرّحمن و تكون من الرّاسخين ثمّ اعلى بان النّصر لم يكن فى السّيف و
امثاله بل النّصر فى اللّسان و ما يظهر منه من البيان لامرالله ربّك و ربّ العالمين قل يا قوم ذكر النّاس بذكرالله بلسان الحكمة و
النّصح اياكم ان لا تفسدوا فى الأرض و لا تكونن من المفسدين فاقصد يا عبد مصر الرّحمن فى هذا الرضوان و ان شهدت الشّيطان
على ما به و يمنعك عن الدّخول فى حرم الرّحمن فاستعد بالله من شرّه ثمّ ادخل فيه و كن من الامنين كذلك عزّفناك و علّمناك و
اذكرناك لتفتخر به بين السّموات و الأرضين ثمّ ذكّر من لدنا احبّاءالله الّذينهم حضروا فى مقابلة العرش و سمعوا نعمات ربّهم و كانوا
من الفائزين قل فطوبى لكم بما ادرتكم لقاءالله حين الّذى ما عرفه انتم و لا احد من الخلائق اجمعين ثمّ ذكّر الّذين ثم كانوا فى ارضك و
فى اراضى اخرى بما امطرت على حقايقهم سحاب القدس امطار طهر تطهرهم عن غبار الممكنات و تقدّسهم عمّا... العزيز
القدير.

سه كلمه در اصل لوح محو شده مقابله شد ١٥٢

*** ص ٤٤٢ ***

خط مبارک حضرت عبدالبهاء

بسم الله الأقدس الأبهى

هذا لوح نزل بالحق من لدن عزيز حكيم و يذكر فيه ما تنجذب عنه قول الموحدين هل اليوم يوم السكون لا و رب العالمين هل اليوم يوم الصمت لا و نفسى الحق لو انتم من العارفين قد اهتز كل شىء من نفحات الوحي انتم تسكنون فى مقاعدكم و انتم من المخلصين دع الورى عن وراك ثم استقم على امر ربك العزيز الحكيم اذا اخذتك نفحات الآيات و ايقظتك من النوم قم و قل يا قوم تالله انه المحبوب السموات و الأرضين حبس فى السجن بعد الذى فدى نفسه لا نفسنا اين غيرتكم و اين وفائكم يا ملأ المقبلين انه فى شدة ما رأت عين الأبدع شبهها بعد الذى دعا الناس الى الله العزيز الحميد انك لا تحزن فيما ورد علينا و اصبر انه على كل شىء قدير ثم اعلم قد ذكر بين يدينا ذكرك و نزلنا عليك الآيات و ارسلناها اليك لتقرّبها عينك انّ هذا لفضل مبين ثم ذكر ملأ البيان فى هتاك قل اكفرتم بربكم الرحمن بعد الذى اتى على ظلل التبيان برهان عظيم قل خافوا عن الله و لا تدعوا الحق عن ورائكم خذوا ما اوتيتم من لدن عليم حكيم قل وجدتم فى البيان لا و نفسى الحق لو انتم من العارفين لو لا ذكرى ما نزل البيان و باسمى زينت سماء الأمرها هى شمسها قد اشرقت من افقها فتبارك الله الذى ظهر بالحق بسطان مبين قل يا قوموا عن رقد الهوى و توجهوا الى مشرق الامر مطلع آيات ربكم العلى الأعلى و كذلك ينصحكم من افق الأبهى ان استمعوا بما ناديتهم به عن جهة العرش و لا تكونن من المتوقفين قل اياكم

*** ص ٤٤٣ ***

ان تعقبوا الذى اعرض عن الحق و تمسك بالذين كفروا بالله فى ازل الأزال الا انهم من قوم سوء اخسرين ان احى العباد باسمى ثم اشرهم فى ايامى ماجرى عن يمين العرش لعل يتفقون فى الأمر و لا يكونن من المرسلين قل يا قوم فانصفوا هل وجدتم من ينطق بين السموات و الأرض و لا يمنعه ظلم الذين اعتدوا و لا سطوة السلاطين ان الذين يحفظون انفسهم خلف الأحجاب يدعون الناس بان يكفروا برّب الأرباب الا انهم فى ضلال مبين قل ان ارحموا على انفسكم و على الذى فزت به عين نقطة الأولى فى الرفيق الأعلى هذا هو الذى اخذ عهد نفسه قبل خلق السموات و الأرضين قل اما سمعتم الصيحة التى ارتفعت فى هواء ارادة ربكم الرحمن و اما سمعتم ما اتى به من ملكوت الله العزيز الجميل قل انا ما اردنا لفسنا من شىء بل لانفسكم لو انتم من المنصفين انا قبلنا سيوف الأعدا لحيوتكم و يشهد بذلك كل منصف خبير اعرضنا عمّن على الأرض كلّها لاقبالكم الى شطر رحمة ربكم الرحمن الرحيم قل اقتلون بسيف البغضا من فدا نفسه لحيوتكم فويل لكم يا ملاء الغافلين ان تكفروا بالرحمن باى حديث تطمئن به انفسكم اتقوا الله و

لا تعقبوا كلَّ مشركٍ مريبٍ انك توكل على الله و بلغ ما امرت به اياك ان يخوفك سطوة الذين ظلموا الله مع الذين يذكرونه و يؤيد من نطق بثنائه انه موقى اجور الذاكرين ان اطمئن بفضل مولاك قل اى رب اقبلت بنفسى الى مطلع آيات احديتك و اعرضيت عن الذين اعترضوا على مشرق امرك فاحفظنى يا الهى فى ظل رحمتك الكبرى ثم اجعلنى من الذين استقاموا على امرك و وفوا بميثاقك و نبذوا عن ورائهم من فى الملك اجمعين و قدرلى يا الهى نصره امرك و ذكرك بين عبادك و لا تخيننى عمّا قدرته لخيرة خلقك انك انت المقتدر العليم الحكيم مقابله شد

*** ص ٤٤٤ ***

خ و جناب نبيل عليه بقاء الله

الأقدس الأعظم

من الناس من سئل عن النبء الموعود قل اتى و رب البيت المعمور منهم من قال ان اتت الساعه اين شرابطها قل قضت و رب ما كان و ما يكون قال قائل اين الزلازل قل قد اخذت القبائل و انتم راقدون اذا ظهرت رايات الآيات بالبينات اضطربت الأرض و اندكت الجبال و انتم غافلون هل ترون للشمس نورا عند انوار الوجه لا لعمرى انما اظلمت و سقطت النجوم قل ما سمعتم اذ نفخ فى الصور و انصعق كل مشرك مردود قد اتى الرحمن و اخذ الدخان من فى الاكوان و هم لا يبصرون الا من شاء ربك العزيز الودود قل هل ترون لانفسكم من مفر او مناص لا و رب الغيب و الشهود ان اخرجوا الاحجاب بسطان ربكم العزيز الوهاب اياكم ان تمنعكم طنين الدباب عن التوجه الى الله المهيمن القيوم ان اذكر اذ حضر فى العراق من اراد ان يمتحن الله فلما اظهرنا له نقض الميثاق و انقلب الى اهله كما انقلب القوم فى القرون من الناس من حضر منظر الاكبر و تجلينا عليه من انوار الوجه اذ انصعق فلما افاق امن بالله العزيز المحبوب و منهم من مررنا عليه فى السق و سمع آية من آيات ربه اذ اخذه الشوق و اقبل الى المقصود قل يا قوم لو تنظرون بعين الأطهر لترون

*** ص ٤٤٥ ***

فى كل ما ظهر فى هذا الظهور سلطنة الله و قدرته المهيمنة على كل شاهد و مشهود انك يا ايها المقبل الى الوجه قد ذكر اسمك لدى العرش و نزل لك ما يطير المخلصون ان اغتتم ايام الله ثم انصره بما ينتبه به التائمون ان التصر الحضر بالبيان فى هذا

الظهور الذي تجلّى في الرحمن على من في الاكوان كذلك امرنا الناس و الألواح ولكن اكثرهم لا يفقهون و البهاء على من استقام
على هذا الأمر الذي به قرّت العيون مقابله شد

بسم الله الأقدس الأبهى

هذا كتاب من لدنّا الى الذي اهتز من نداء ربّه و وجد عرف القميص بعد الذي منع عنه اكثر العباد طوبى لك بما فزت بعرفان
ربّك و نبذت ما عندك و اخذت ما اتاك من لدن مالك الأيجاد و قد ذكر اسمك تلقاء العرش و نزلت عليك آيات بينات من
لدن ربّك العزيز الوهاب ان انقطع عن الدنيا و ما فيها ثمّ اقبل بتمامك الى الله مالك الأيجاد قل يا قوم الى متى ترفدون قد انشئت
السماء و اتى مالك يوم الثناء الى متى تهربون الى اليمين و الشمال اما ترون أنّ الجبال تمرمر السحاب قل يا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا
كلّ مشرك مرتاب قوموا عن رقد الغفلة و الهوى ثمّ انظروا شطر ربّكم الأبهى انّه يدعوكم الى الله ربّكم الرحمن ايّاكم

*** ص ٤٤٦ ***

ان تتبعوا الأحزاب الذين اتّحدوا في الظلم و كفروا ببرهان الرحمن لعمرى أنّ هذا لشئ عجاب ان اقرء آيات ربّك ثمّ احفظها و
تجنّب من الذين كفروا ربّ الأرباب لا يحزنك عمل الذين ظلموا سوف يأخذهم الله بقهر من عنده انّه لشديد المحال و البهاء عليك
و على من نبذ الدنيا عن ورائه و آمن بالله العزيز المتعال

ط جناب ميرزا حبيب الله عليه بهاء الله مقابله شد

بسمي الشاهد السميع

يا ابن ذبيح انتم تحت لحاظ عناية ربّكم العليم الخبير ان اعرفوا مقام هذا المقام العزيز المنيع يا حبيب در ذبيح عليه بهائي و آنچه
از او ظاهر شده تفكّر نما بعد از اصغای ندا اقلّ من آن توقّف نمود و بشرط احدّيه متوجّه و اين در ايامی واقع كه اهل بيان از
اصل امر غافل و محبوب چه كه حكمت الهی اقتضای ستر نمود انشاءالله بكمال تقدیس و تنزيه بذكر حقّ جلّ جلاله مشغول
باشيد و بافق اراده اش ناظر جناب ذبيح و منتسبين او را در صحيفه مكنونه مخزونه كه در مقامی بصحيفه حمرا مذكور ذكر نموديم
در اوّل امر حقّ جلّ جلاله ناظر باقبال وحده بوده چه كه قبل از نزول اوامر و احكام اظهار نمود

و القای كلمه فرمود هر نفسی من غیر توقّف قبول نمود او بکلّ خیر فائز و بعد از ارتفاع سماء حکم الهی و اشراق شمس امر بر کل لازم و واجب که بآن تمسک نمایند و بآن عامل شوند الامر بیده يفعل و یحکم کیف یشاء و کیف یرید و هو الامر المالك العزیز الحمید البهاء علیک و علی الذی فاز باللقاء فی السّجن الأعظم و علی الذین شهدوا بما شهد الله أنّه لا اله الاّ انا العلیم الخبیر مقابله شد

یغما جناب اح م د یعنی بابا

خط حضرت بجاه الله

هو الله العزیز السّبح المتعالی العزیز المنیع

ذکر کتاب من العبد الی الذی امن بالهدی و کان من المهتدین فی لوح المقدّس مسطورا و اقبل الی الله بعد الذی کلّ اعرضوا عن مظهر ذاته كذلك انجاه الله من نار البعد و اسکنه فی شاطی البقا قرب الفردوس لیشاهد شمس الجود عن افق هذا السّماء مطلوعا و لیشکرالله ربّه فی غداة الهویّه و فی عشی الأمر و یكون علی بحر النّار فی فلک الجبّار مسکونا و كذلك قلبناک عن شمال الفضل الی یمین العشق و جعلناک فی هو الرّوح علی جناحین التّور مطیورا اذا طیر فی سماء العظمة خلف سرادق القدس فی فاران انجذب لتکون من ثمر البقا علی شجر الفردوس فی طور العزّ مرزوقا ان یا حبیب انّ المشرکین یقولون انّ هذا لعبد یرکب الکلمات من عند نفسه قل فاتوا بمثل تلك الکلمات مفریات ان انتم برشح من البحر الصّدق مشروبا و منهم قالوا هذه الآیات

من اساطیر الّتی كانت فی الكتاب مذکورا و منهم قالوا لم یکن فی هذه الکلمات من روح قل ویلّ لکم و بما تحرّکت السنکم فانّ الرّوح من هذا المدینة قد كانت علی العالمین مبدولا اولئک الذین زادوا فی شئوهم و غلبت علیهم شقوتهم و کفروا بالله و جعلوا امرالله فی انفسهم محدودا كذلك قالوا من اقبل و استکبروا علی الله و کانوا علی جبل النّار خلف حجبات الظّلمة فی تابوت نفس محشورا قل یا قوم اتّقوا الله هذه ناقة الله تاکل فی ارض الفردوس و یسقیکم من بحر الحیّ الحیوان خافوا عن الله و لا تمسّوها بنار غلکم و لا تعقروها بسیوف هویکم فیاخذکم عذابا کان من النفس المشرکین موقودا قل انّ روح القدس عزّت راسها و تطوف حول الوجه الذی کان من صبح هذا الفجر مشهودا قل انا ما ارادنا فی الملک الاّ العبودیّة الصّرفه و لم اکن الاّ کاحد منکم و لا تشیروا الینا

بغير ذلك و من ارتكب بغير ما القيناك فقد افترى على الله و كان من النفس المشركه فى تيه الهوى فى نار البعد مسبحونا كذلك القيناك قول الحق و ايدناك بروح الأمر لتكون من نار الحب فى سدره العرفان على جودى الهوىه باذن الله منطوقا قل يا اهل الأرض فافتحوا ابصاركم ثم اكشفوا الحجابات عن قلوبكم لتجدوا نسيمات القدس عن هذا المدينة و لتوقنوا بان هذا لطين من ماء فطرة الله قد كان بالحق عجبنا و النور عليك وعلى من معك

*** ص ٤٤٩ ***

فى صراط الله و كان من شمس الحب لميعاً المنزول من الها بعد ما مقابله شد

هو خط حضرت بجاء الله

معلومست اين عبد همیشه از شما خجلت داشته و هرگز چیز قابلى موجود نشد كه اظهار حب باطنى را بظهورات ظاهرى اظهار و جلوه دهيم اليوم عبائى موجود شد بمزار هزار ندم ارسال شد بعد خدا چه خواهد انشاء الله بيكر عالى را باين رواء ظلمانى زينت بخشيد آب حيوان اگر در ظلمت باشد محبوب تر است چنانچه بوده و هست تا كه همسايه نداند و هم كاسه نفهمد و حسود آسوده باشد و محسود مستور ماند باقى

جناب ميرزا محمد هادى نورالله وجهه را بايد كمال تراغب را بفرمائيد كه از صفات و لسان اهل انولا محفوظ ماند يعنى لسانشان محفوظ از لحن پيك و غيره ماند و در خط و علمهم الله اهتمام بفرمايند مقابله شد

هو الروح قد كان فى قطب البقا مشهودا خط حضرت بجاء الله

يا حرف القرب فاسمع نغمات الورقاء من سدره المنتهى و تلقى على الأرواح من آيات ربّه الأعلى التى رفعها الله فوق رفرف العرفان فى مقام لا يُشهد و لا يُرى و اظهرها من وراء الحجابات فى جبروت الأسنى و اشرفت الشمس من نورها فى وسط الصّحى و يقبل اليها كل من آمن بالروح

ثمّ هدى و يعرض عنها كلّ متكبر كفر و شقى و ينادى كلّ من فى السموات الى تحت الثرى بمنادى الروح فى وسط الاجوا فيما امروا وحى قل هذه ارض البقا فاسمعوا من آيات ربنا الأعلى من هذالقلم الاحلى فى هذا المنظر الكبرى و خذوا نصيبكم فيما ينزل و يعلى و هذا من رزق الذى قدر لمن فى رضوان الخلد ثمّ علا و وصل الى مقام قرب فوق قوسه الادنى اذاً قل فسبحان ربى الأعلى هذا ما نزل من قلم الأعلى لمن يتذكر و يخشى و تجذب من نغمات الفردوس عند شجر القصى ثم نزلت روح الأمر نزله اخرى لتلقى على العباد مالايلقى من حكمة البقا عمّا ستروا خفى كذلك ينزل الآيات على من يشاء والله ما من اله الا هو و له الامر فى الآخرة و الاولى و يعلم العباد من اسراره البهى الأبقى ليسرعوا التأس الى كوثر الوصل فى مكان التقى و يرجعوا الى وطن الذى لا يموت فيه و لا يحيى و الروح على الذينهم انقطعوا الى الله فى معارج الهدى و التار على من اعرض و تولّى ١٥٢ مقابله شد

ابن اخى

بنام دوست يكتنا

اى پسر برادر كتابت بمنظر اكبر دارد و بلحاظ مالک قدر مشرف و فائز گشت حمد محبوب عالميان را كه ترا مؤيد در عرفان نفسش و اقبال بشرطش قدر اين نعمت عظمى و موهبت كبرى را بدان

و باموراتيكه سبب ظهور مقام انسانيست مشغول باش كمال نزد غنى متعال محبوب بوده و خواهد بود و در تحصيل آن سعى بليغ نما انشاءالله نظر رحمت رحمانى بتو بوده و خواهد بود انما البهاء عليك و على امك و على اخيك و اخيتك من لدى الله المهيمن القيوم مقابله شد

ابن اخى

الأعظم الأبهى

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي اسئلك باسمك الَّذِي بِهِ ظَهَرَتِ السَّاعَةُ وَ قَامَتِ الْقِيَامَةُ وَ فَرَعَ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ بَانَ تَنْزِيلُ مِنْ
سَمَاءِ رَحْمَتِكَ وَ سَحَابِ رِافَتِكَ مَا تَفَرَّحُ بِهِ قُلُوبُ عِبَادِكَ الَّذِينَ أَقْبَلُوا إِلَيْكَ وَ نَصَرُوا أَمْرَكَ يَا رَبِّ أَنْ أَحْفَظَ عِبَادَكَ وَ أَمَائِكَ مِنْ
رَمَى الظَّنُونِ وَ الْأَوْهَامِ ثُمَّ اشْرِبْهُمْ سَلْسَبِيلَ عِرْفَانِكَ بَايَادِي فَضْلِكَ أَنْتَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالَى الْغَفُورُ الْكَرِيمُ مُقَابِلُهُ شَدَّ

ابن اخی

الأقدس الأبهی

هذا كتاب من لدننا إلى من نسبته الله إلى نفسه المهيمنة على العالمين لتقر عينه بذكر الله العزيز الحكيم ان يا صغير السن كن كبير البيان
في ذكر ربك مالك القدر بما انزل لك من شطر منظر الأكبر ما يقر به البصر ان ربك

*** ص ٤٥٢ ***

هو الغفور الرحيم نسئل الله بان يحفظكم من سهام اشارات المربين و يقدر لكم ما هو خير لكم انه ولي المقبلين مقابه شد

سکینه

الأعظم الأبهی

يا امتي طوبى لك بما اقبلت بقلبك الى قبلة الآفاق اياك ان يمنعك شيء عن الله فالق الأصباح ان اذكرى ربك الروح و
الريحان كذلك امرت من لدن ربك العزيز العلام كم من عالم منع عن المعلوم و كم من جاهل اقبل الى العزيز الوهاب كم من رجال
احتجوا بالأوهام و كم من نساء خرقت الأحجاب ان الفضل بيد الله يعطيه من يشاء انه هو المقتدر المختار مقابه شد

سکینه

بنام خداوند بيمانند

ای سکینه مکتوب بساحت احدیه وارد و طرف عنایت بآن متوجه لله الحمد که از فیوضات سحاب رحمت سبحانی محروم
نگشتی و از نفعات ایام الهی دور نماندی از بحر حبش آشامیدی و از کاس عرفانش قسمت بردی از خدا بخواه که ترا براینمقام که

اشرف

مقاماتست مستقیم دارد طوبی لک بما ذکرت لدی الوجه و نزل لک هذا الوح المنیع چه بسیار از اماءالله که شب و روز بتضرع و ناله از حق منبع ایام ظهور را راجی و آمل بودند و چون از افق امر نیر وصال طالع شد کلّ بحجبات اهل ضلال محتجب ماندند
الآن من شاء ربّک و تو لدی العرش از فائزات محبوبی ان احمدی و قولی لک الحمد یا محبوب العالمین مقابله شد

أمّ آقا حسن علیه بهاءالله

بنام خداوند یگانه

ای کنیز خدا انشاءالله بعنایت مطلع اسما بفیوضات مقدّره در ایام الهیّه فائز شوی و از نفحات قمیص عنایتش قسمت و نصیب بری اکثری از اماء از این عطیّه لائحی ممنوع شدند چه که بحجبات اوهام قبلیه محتجب بودند و برخی کشف حجاب نموده بشرط ربّ الأرباب توجّه نمودند این اماء عندالله از رجال محسوبند حمد کن محبوب عالم را که بشرف عرفان مطلع آیاتش فائز شدی و از تو ظاهر فرمود نفسی را که بافق اعلی توجّه نمود و ببحر لقا و وصال فائز گشت مقابله شد

عمله الّذی صعّد الی الله

خط حضرت عبدالبهاء

بنام آفریننده یکتا

چه مقدار از عباد و اماء که در شب و روز بتلاوت کتب الهیّه و صحف

ربّانیّه مشغول بودند و چون منزل آن ظاهر از او محبوب ماندند و باوهم خود عاکف و متمسک بکتاب از منزل آن محروم ماندند و از امّ الکتاب محبوب گشتند از بحر شیرین گذشتند و بنهر توهمات خود اقبال نمودند طوبی از برای نفسیکه بسدره الهیّه متمسک شد و از دوش فارغ و آزاد گشت ای امة الله انشاءالله بر حبّش مستقیم مانی و از ماسوی فارغ و آزاد باشی البهاء
علیک مقابله شد

باسم دوست یکتا

خط حضرت عبدالبهاء

الیوم یومیست که جمیع اشیا از نفحات بیان مالک اسما محظوظ و مبرورند و کلّ آفرینش از این نفعه روحانیه در جذب و شوقند نیکوست حال نفسیکه بانوار این یوم امنع اقدس منور شد و بفیوضات منزله از سماء کرم فائز گشت جهد نما جهد بلیغ که شاید عرف قمیص رحمانی را در این ایام بیابی و بمدینه ابدیه راه یابی و نباشی از نفوسیکه بذکر مقصود مشغولند و از او محجوب بسی از عباد و اماء که در لیالی و ایام بذکر دوست ذاکر بودند و لقایش را آمل و چون کشف حجاب شد از او محتجب ماندند و بغیرش توجه نمودند از حق میطلبیم که آن امه را از بحر وجودش محروم نفرماید از آمائیکه بوجه رحمانی در ایام ظهور توجه نموده اند محسوب فرماید. انّه لهو الغفور الکریم الحمد لله ربّ العالمین مقابله شد

*** ص ۴۵۵ ***

محمود ابن میرزا خداوردی

خط حضرت عبدالبهاء

باسم دوست یکتا

ای محمود انشاءالله از سحاب رحمت مالک وجود و سلطان غیب و شهود دور نمائی و از کوثر قرب و اطمینان بیاشامی سعی نما که حبل نسبت را محکم نمائی و استحکام آن منوط باستقامت در امر مالک امکانست هرکه باین مقام فائز شد از برای او خطری نبوده و نخواهد بود و بخیر دنیا و آخرت فائز خواهد شد هر نفسی الیوم بنیر افق معانی اقبال نمود و از اهل حیات لدی الوجه مذکوراست و هرکه محروم ماند از میتین محسوب حمد کن حقّ مطلق را که ترا تأیید فرمود و بعرفانش فائز نمود مقابله شد.

امة الله امّ مهاجر

الأقدس الأبهی

هذا کتاب من لدنا الی امة من آمائی لتجذبها نغماتی الی سماء عرفانی و ينقطعها عن سوائی و ينطقها بذکری و ثنائی بین آمائی ان یا امّتی ان اذکری سجنی و بلائی ثم هجرتی و غربتی و ابتلائی ایاک ان يمنعک اعراض اهل الهوی عن السدرة المنتهی

خَلَّصِي نَفْسَكَ مِنْ شَعُونَاتِ الدُّنْيَا ثُمَّ اقْبَلِي بِقَلْبِكَ إِلَى اللَّهِ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ تَالِهَةً لِأَعَاصِمِ الْيَوْمِ لِأَنَّكَ مِنْ تَمَسَّكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَ
أَتَاهَا ظَهَرَتْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْأَبْهَى بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ تَعَالَى الْقَدِيمِ الَّذِي ظَهَرَ بِهَذَا الْفَضْلِ الْعَظِيمِ إِنْ يَا أُمَّتِي فَاعْلَمِي أَنَّ الْيَوْمَ لَا يَنْفَعُ
نَفْسًا إِيمَانُهَا وَ لَوْ يَأْتِي بِعَمَلِ الْخَالِيقِ أَجْمَعِينَ إِلَّا بَانَ يَتَمَسَّكَ

*** ٤٥٦ ***

بِهَذَا الْحَبْلِ الْمَتِينِ كَذَلِكَ نَطَقَ لِسَانُ الْعِظْمَةِ فِي جَبْرُوتِ الْقُدْرَةِ فَضْلًا مِنْ عِنْدِهِ عَلَيْكَ لِتَكُونِي مِنَ الشَّاكِرَاتِ فِي لَوْحِ عَزِّ مَبِينٍ مُقَابِلِهِ
شَد

و الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

الْأَقْدَسُ الْأَبْهَى

سُبْحَانَكَ يَا هَلِي وَفَّقْ عِبَادَكَ عَلَى التَّوَجُّهِ إِلَى مَطْلَعِ وَحْيِكَ وَ الْهَامِكِ ثُمَّ آمَانِكَ إِلَى أَفْقِ أَمْرِكَ وَ فَجَّرْ هُدَايَتِكَ فِيهَا هَلِي أَنْتَ
تَعْلَمُ أَنَّ نِدَائِي مَا ارْتَفَعَ إِلَّا لِنَصْرَةِ أَمْرِكَ وَ نَجَاةِ بَرِيَّتِكَ فَاجْتَذِبْهُمْ بِهِ يَا مَحْبُوبِي إِلَى سَمَاءِ فَضْلِكَ وَ هَوَاءِ رَحْمَتِكَ وَ شَطْرِ عِنَايَتِكَ أَيْ
رَبِّ أَهْمِ رِقُودَ لَا يَعْرِفُونَ شَيْئًا سَلَكَ بِحَامِلِ أَمْرِكَ بَانَ تَجْعَلُهُمْ مِنَ الَّذِينَ انْقَطَعُوا عَمَّا سِوَاكَ وَ سَرَعُوا إِلَى شَرِيعَةِ عَفْرَانِكَ ثُمَّ زَيْنِ يَا هَلِي
السَّنَهْمِ بِذِكْرِكَ وَ ثَنَائِكَ وَ قُلُوبَهُمْ بِحِجَّتِكَ وَ الْأَسْتِقَامَةَ عَلَى أَمْرِكَ وَ صُدُورَهُمْ بِأَنْوَارِ مَعْرِفَتِكَ أَنْتَ أَنْتَ الْحُكَّامُ عَلَى مَا تَشَاءُ الْمُقْتَدِرُ
عَلَى مَا تَرِيدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ مُقَابِلَهُ شَد

الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ

هَذَا لَوْحٌ قَدْ نَزَّلْنَا لَامَةً مِنْ أَمَاءِ اللَّهِ لِيَنْقَعُهَا عَمَّا سِوَاهُ وَ يَقْرَبَهَا إِلَى مَطْلَعِ الْفَضْلِ إِنَّ هَذَا لِفَضْلٍ عَظِيمٍ إِنْ يَا أُمَّتِي وَ عَلَى الْأَذْكَارِ وَ
تَمَسَّكِي بِذِكْرِ اسْمِي الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ إِنْ أَطْلَعِي عَنْ أَفْقِ الْبَيْتِ بِقُدْرَتِي وَ سُلْطَانِي ثُمَّ خَذِي بِيَدِ الْأَطْمِينَانِ كَأْسِ الْعُرْفَانِ ثُمَّ اشْرَبِي مِنْهَا
بِأَذْنِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْمُنِيعِ أَيَّاكَ إِنْ يَخَوْفُكَ

سطوة الذين ظلموا ضعى الدنيا عن ورائك و خذى ما امرت به من لدن ربك المقتدر القدير ان يا امتى انت سكنت فى البيت و رب البيت فى ايدى الظالمين و انت تشربين الماء و انه من دمه الاطهر المنير فاعلمى ان البهاء قد قبل البلا ياكلها فى سبيل الله مالک الأسماء تالله بما ازداد شوقى الى الله العزيز الجميل ائضر امر ربى فى كل الأحوال و لا يمنعنى جنود من فى السموات و الأرضين طوبى لمن يقتدى بمولاه و يكون فى سبيله منقطعاً عن العالمين مقابله شد

حميده

بسمك العلى الأبهى

سبحانك اللهم يا الهى هذه ورقة من ورقات سدره فردوسك التى حرّكتها نفحات روح محبتك و شغفها جذبات عشقك و شوقك و توجهت الى شطر عزّ فردانيتك راحية من جليل مراحمك و عظيم عواطفك ان تدخلها فى حديقة تقديسك و رياض قدس توحيدك اذا يا الهى وفقها على مناها بجودك و احسانك انك انت الرؤف الرحيم مقابله شد

جناب حاجى آقا عليه بهاء الله

هو الأقدس الاعظم الأبهى

انّ النور ينادى و النار تنادى طوبى لاذن سمعت و فازت بما اراده الله فى يومه العزيز البديع انه اتى ليحوة العالم و الأمم ارادوا قتله فويل لهم انّ ربك هو الشاهد الخبير قل تالله انّ الطور يطوف حولى و الأنوار سجدت لهذا النور الملبع من الناس من نطق بالهوى و منهم من قام على الافتراء و منهم من تمسك بالذين نقضوا ميثاق الله و عهده كذلك قضى الأمر و انا من الشاهدين يا ملأ الأرض دعوا ما عندكم رجاء ما عند الله كذلك يامرکم من ينطق بالحقّ انه لا اله الا هو المقتدر القدير طوبى لك بما ذكرت لدى المظلوم و نزل لك من عنده ما يغنيك فيكلّ عالم من عوالم ربك ان انت من الرسخين تمسك بكتاب الله و ما نزل من عنده انّ ربك هو المؤيد الغفور الرحيم قد شهدت الكتب الكتابى و هو هذا الهيكل الذى استوى على العرش زعماً لكلّ عالم بعيد كذلك نطق

قلمى الأعلى فضلاً من عندى ان افرح بهذا الفضل العظيم البهاء المشرق من افق ملكوتى على الذين نبذوا سوائى و تمسكوا بجبل
عنايتى و تشبثوا بذيلى المنير مقابله شد

*** ص ٤٥٩ ***

بهاء الله ١٢٩٢

هو الظاهر فوق عباده

شهدالله انه لا اله الا هو و الذى من افق الأقتدار انه هو السرالمكنون و الكتاب المخزون به ظهرت الأسرار و نادى الأبرار الملك لله
المقتدر المهيمن القيوم من اقر به به قد اقر بوحدانية الله و فردانية و من اعرض عنه انه من الغافلين فى كتاب الله هذا اليوم الموعود يا
محمدعليك بهائى اسمع ندائى انه ذكرك و يذكرك فى هذا الحين بما انجذب به الملاء الأعلى و الجنة العليا ثم الذين طافوا عرش الله
المقتدر العزيز الودود نشهد انك حضرت امام الوجه و سمعت نداء المظلوم و شربت كوثر اللقاء من يد عطاء ربك مالک الوجود
نوصيك بما اوصى الله عباده من قبل و من بعد و هوالحق علام الغيوب كن ناطقاً بثنائه و مستقيماً على امره و متمسكاً بجبله و
قائماً على خدمة امره العزيز المحتوم اشهد انك شربت رحيق الوصال مرة بعد مرة و فزت بالحضور مرة بعد مرة نعل الله تعالى ان
يؤيدك و يحفظيك و ينصرک بجنود الغيب و الشهود كبر من قبلى على امك و اخيك و اخواتك و ذكرهم بآيات الله و بشرهم
بعنايته و نور

*** ص ٤٦٠ ***

قلوبهم بمعرفته كذلك وصاك القلم الأعلى فى هذا المقام المرفوع البهاء المشرق من افق سماء رحمتى عليك و على الذين اخذوا
كأس الفلاح باسم فالق الأصباح و شربوا منه فضلاً من لدى الله رب الملك و الملكوت مقابله شد

هوالله تعالى شأنه العظمة و الأقتدار

سُبْحَانَكَ يَا مَالِكَ الوجود و سلطان الغيب و الشَّهود اسئلك بلئالى بحر علمك و تجليات انوار شمس عنايتك بان تُوَيْدِنِي عَلَى
ذَكَرِكَ و ثَنَائِكَ و التَّوَجُّهَ إِلَى انوار مشرق فضلك اى رَبِّ اَنَا اَمْتُكَ و ابنته اَمْتُكَ اَمْنَتُ بِكَ و بآيَاتِكَ و اَكُونُ مَعْتَرِفَةً بِوَحْدَانِيَّتِكَ
و فِرْدَانِيَّتِكَ اسئلك ان لا تُخَيِّنِي عَمَّا عِنْدَكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ لا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ مَقَابِلَهُ شَد

هُوَ النَّاطِقُ مِنْ افق السَّجْنِ

سُبْحَانَكَ يَا مَالِكَ الوجود و مَرَّبِّي الغيب و الشَّهود هَذِهِ وَرَقَةٌ مِنْ اوراقِ سِدْرَةِ اَمْرِكَ قَدْ اجابْتَ اِذْ اَرْتَفَعْتَ نَدَائِكَ و اَقْبَلْتَ اِذْ

اشرق نور

*** ص ٤٦١ ***

ظَهَرَكَ اسئلك بِالْكَلِمَةِ الَّتِي بِهَا سَرَعَ الْمُخْلِصُونَ إِلَى مَقَرِّ الْفِدَاءِ فِي اَيَّامِكَ و باسرار كتابك و لئالى بحر علمك بان تُوَيْدِيهَا
عَلَى ذَكَرِكَ و ثَنَائِكَ و الِاسْتِقَامَةَ عَلَى اَمْرِكَ ثُمَّ قَدَرَلَهَا مَا قَدَرْتَهُ لَامَائِكَ اللَّائِي طَفَنَ عَرْشُ عَظَمَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ
لا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْمُهَيْمِنُ الْقَيُّومُ مَقَابِلَهُ شَد

خاله

هُوَ الْاَقْدَسُ الْاَجْبَى

سُبْحَانَكَ يَا اِلَهِي لَكَ الْعِزَّةُ و الْجَلالُ و الْعِظْمَةُ و الْاَجْلالُ و السُّطُوَّةُ و الْاَسْتِجْلالُ و الرَّفْعَةُ و الْاَفْضالُ و الْمُهَيْمِنَةُ و الْاَسْتِقلالُ
تَقَرَّبَ مِنْ تَشَاءِ إِلَى الْبَحْرِ الْاَعْظَمِ و تَشَرَّفَهُ بِالْاَقْبالِ إِلَى اسْمِكَ الْاَقْدَمِ لَنْ يَمْنَعَكَ عَنْ سُلْطَانِكَ مِنْ فِي سَمَائِكَ و اَرْضِكَ لَمْ تَزَلْ
غَلِبْتَ قَدْرَتِكَ الْمُمْكِناتِ و احاطت مشييتك الكائنات و لا تزال تكون مقتدراً على الموجودات لا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالَى الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ اى رَبِّ نُوْرٌ وَجُوْهُ عِبَادِكَ لِلتَّوَجُّهِ إِلَى وَجْهِكَ و طَهَّرَ قُلُوْبَهُمْ لِلْاَقْبالِ إِلَى شَطْرِ مَوَاهِبِكَ و عَرَفانَ مَظْهَرِ نَفْسِكَ و مَطْلَعِ
كَيْتُوْتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ مَوْلَى الْعالَمِيْنَ مَقَابِلَهُ شَد

*** ص ٤٦٢ ***

ن ج ي

خط حضرت بهاء الله

هو المنجى

جناب نجى را مخلص و ذاكرم لله الحمد كه محبتان در حب و احتباب مشغولد و در رضای

لوح مبارک بطوريكه در متن مرقوم گردیده كامل و تمام است

يعنى؟؟؟؟ بوده است

جناب محمد ابن ابوتراب

الذی استشهد فی سبیل الله

هو السامع المجيب

يا محمد طوبى لايك انه كان معى فى اكثر الآيام و شهد بما شهد الله انه لا اله الا هو العزيز العلام قد فاز بلقائى فى ارض
الطاء وفى ارض الطف و فى الزوراء التى اشرق من افقها نير عنايته ربك العزيز الوهاب و نزل من قلمى الأعلى ما لا ينفذ بدوام الله
رب الأرباب قد حضر كتابك سمعنا ندائك نسئل الله ان يؤيدك على ما يحب و يرضى انه هو المقتدر المختار قل الهى الهى لك
الحمد بما ذكرتنى فى سجنك اسئلك باسمك الغفار بان تغفرلى ولاهلى ثم اكتب يا الهى لى ولها ما يقربنا اليك و ينطقنا بثنائك
انك انت الله لا اله الا انت العزيز الفضال مقابله شد

ط محمد اسمعيل الأقدس الأمتع الأعظم

شهدالله الله انه لا اله الا هو والذى ظهر بالحق انه لسلطان الآيات و مطلعها و لايعادل بكلمة منه ما نزل من قبل و ينزل من
بعد و كل حرف نزل من عنده انه لبحر الحيوان لمن فى الأمكان و طراز القدم لمن فى العالم و آية الهدى لمن فى السموات و
الأرضين من فاز به قد فاز بكل الخير و من اعرض عنه انه لاينفعه و لو يأتى بعمل العالمين كذلك نطقت الوراق و غن عندليب الثنا
على دوحه البقاء طوبى لمن سمع و قال لك الحمد يا محبوب العارفين مقابله شد

ط امة الله كليمه بنام محبوب امكان

ای امة الله انشاءالله بعنايت الهی و فیوضات ربّانی در کلّ احوال از رحيق اطهر ذکر و عرفان بیاشامی و با کمال شوق و انجذاب
بشای محبوب آفاق ناطق باشی ایّام مثل برق در مرور است بر هر نفسی لازم در این ایّام معدوده کسب مقامات عالیّه باقی نماید
حق جلّ کبریائه محض فضل و کرم خود را ظاهر فرموده و راه رستگاری را تعلیم نموده طوبی از برای نفسیکه

*** ص ۴۶۴ ***

بکمال ایقان و اطمینان بعرفانش فائز شد و باوامرش متمسک گشت البهاء علیک و علی الأمام اللائی فن بهذا الرحيق المختوم

مقابله شد

بسمه الأقدس الأمنع

کتاب من لدنّا للتی خضعت لربّها اذ ظهر بهذا الاسم الّذی به ذلّت الرّقاب لتجذبها آیات الله و تؤیّدها علی ماهی علیه من
حبّ الله ربّها العزیز الوهاب ان یا امتی ان افرحی بهذا الذکر ثم اسجدی لله ربّ الارباب ایّاک ان تمنعک حجبات اهل السّبحات او
تحزنک اشارات الفجار ثمّ اعلی انا قبلنا ما ارسلته من قبل انّه یقبل ما یشاء عن یشاء یکتب لمن اراد انّه هوا العزیر الفضّال کلذک
دلح دیک الحزن علی ایک السّجن طوبی لمن فاز و ویلّ منکر غفّال مقابله شد.

الأقدس الأعظم الأقدم

شهدالله انّه لا اله الا هو و الّذی ظهر بالحق انّه لمخزن قدرتی و مکمن اقتداری و مظهر غیبی لعبادی و بحر علمی لبریتی و سماء
مشیتی المهیمنة علی العالمین من فاز به فاز بكلّ الخیر والذی اعرض انّه لیس منی و غفل و عنی و کفر بایاتی الّتی نزلت من افق
امری المبرم العزیز المنیر طوبی لمن فاز الیوم بانوار وجهی و استظلّ فی ظلّ عنایتی و سكن فی جوار رحمتی و سمع ندائی الأبدع الأمنع
العزیز المنیع مقابله شد

ط امة الله خدیجه علیها بهاءالله

*** ص ۴۶۵ ***

هو المنادی بین الأرض و السماء

يا امتي مرّة بعد مرّة بذكر الهی فائز شدی قسم بآفتاب معانی هر نفسی الیوم بیقین مبین و اطمینان کامل بعملی در سبیل الهی فائز شد و بكلّ خیر فائز است امروز منکرین و مشرکین بصد هزار مکر و حيله در صید نفوس مقدّسه مشغول از حق میطلبم عباد و اماء خود را از مجالست و موانست مشرکین و مشرکات حفظ فرماید امروز روح القدس امام وجوه حاضر و روح الأعظم فوق امم ظاهر و ناطق و حورّیات جنّت علیا بترنّمات بدیعه ملیحه اماء ارض را بشارت میدهند بافق علی ذروه علیا و غایة قصوی هر نفسی اصغاً نمود از دون الله فارغ و آزاد گشت بشأنیکه ثروت ظاهره و نعماء مشهوده و آلاء متعدّده در او تصرف نمایند منقطعاً عن الكل بحقّ جلّ جلاله متوجّه و بمجل امرش متمسک و بذیل فضلش متشبّث از حق میطلبم ترا مزین فرماید بطرازیکه مابین ارض بمثابة لؤلؤ ظاهر و باهر باشد و بدونش مشتبه نگردد چون عرف لوح را یافتی جهد نما که شاید بآنچه ذکر شده فائز گردی انّ ربّک هو الشّاهد الخبیر و هو السّميع البصیر البهاء المشرق من الق البقاء علی کلّ امّة فازت و استقامت علی امر مولیها منقطعاً عمّا سواها مقابله شد

جناب میرزا مؤمن

الأقدس الأعظم الأجمی

شهدالله انه لا اله الا هو والذى ظهر بالأسم الأعظم انه لمظهر القدم و مرّی الأمم

*** ص ٤٦٦ ***

من فاز بكلّ الخیر و الذى منع الله من اهل الضلال كن جاهداً فى ایام الله لیظهر بك ما یتبّت به ذكرک فى الألواح تمسک بالمعروف معرفياً عن المنکر هدا ما یأمرک به مالک القدر انه یحبّ من اقبل الیه و یأمره بما ینفعه فى الآخرة و الأولى انّ ربّک هو العزیز النّصاح ان یا مؤمن ان اشکرالله بما ایدک علی الأیمان و عرفک هذا الأمر الذى به انصعقت النفوس الا من شاء ربّک المقتدر المختار کبر من قبلی علی وجه ضلعک انّما فازت باللقاء اذ كان نیر الافاق مشرقاً من شطر العراق نسئل الله بان یوفّقک و ایاها بما یحبّ و یرضی انه هو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو العزیز الغفّار مقابله شد

العفّار

هو الله المشفق الکریم

یا اتمی و یا ورقتی ندایت را مکرّر شنیدیم و مع بلائی محیطه و رزایای عظیمه جواب نازل لحاظ فضل و رحمتش متوجّه دوستان بوده و هست نشهد اّتك فزت باللقاء و عرفت تقدیس ذاتی و تنزیه کینونتی عمّا عندالنّاس ذکر جناب مؤمن علیه بهائی در ساحت اقدس بوده و هست اناّ طهّرنا اولیائنا و نورناهم بنور الاقبال و زیناهم بطراز المحبّة و اشعلناهم بنار تجلّت فی طور العرفان علی ابن عمران یا مؤمن اشکر ربّ

*** ص ۴۶۷ ***

و یا ورقتی اشکری مولیک اّنه ذکرکما اذکان فی السّجن فی الواح شتیّ نسئل الله ان یؤیّدکما علی ما یبقی به ذکرکما فی کتابی المبین جناب امین علیه بهاءالله ربّ العالمین باراده شما عمل نمود و نور ضیافت از افق بستان طالع و ساطع هنیئاً له بما عمل و مریئاً لکما بما قبل باری حکم ظاهر و نعمت حاضر و مائده نازل ینبغی لکلّ نفس ان تشکر ربّها بهذا الفضل المبین حضرت مبشّر روح ماسواه فداه میفرماید قوله عزّ ذکره ان یشربن کأس ما عندکم اعظم من ان یشربن کلّ نفس ماء وجوده بل کلّ شیء ان یا عبادى تدركون لله الحمد فائز شدی بآنچه که عباد و ارض از ان محرومند الاّ من شاء الله ربّ العرش العظیم البهاء من لدناّ علیکما و علی اولیائی هناک و علی اوراقتی الّلائی تمسکن بالسّدرة الّتی تنطق فی الّلیالی و الّایام یا ملاء الأرض قرّت ابصارکم قد اتی الموعود و ظهر المکنون بسلطان مبین مقابله شد

هو المشفق الذّاکر العلیم

یا امتی مهاجر ذکرّت را نمود و خدماتت را فی سبیل الله در ساحت امنع اقدس معروض داشت طوبی لک بما فزت بخدمة فی ایام فیها سجن حزب الله بما اکتسبت ایدی الغافلین اصل فساد و مبدء آن و مشرق آن علمای ارضند باعراض

*** ص ۴۶۸ ***

آن نفوس غافله ناس بیچاره از عرفان حق ممنوع و از بحر اعظم محروم مانده اند محزون مباش از بُعد نشهد اّتك فزت باللقاء فی ایام کان التّور مشرقاً من افق العراق از حق میطلبیم ترا در جمیع احوال تأیید نماید و بماینبغی لایامه موفق فرماید اوست بر هر شیء قادر و توانا وصیّت مینمائیم ترا بعصمت کبری و استقامت عظمی ثمّ الّلائی آمن بالله ربّ العالمین البهاء علیک و علیهنّ و علی کلّ ثابت مستقیم مقابله شد

بسمه الباقي بعد فناء الأشياء

هذا يوم كشفت الاحجاب و نزلت الآيات و فصل كل امر محتوم و فيه نطق لسان العظمة بين الأرض و السماء انه لا اله الا انا المهيمن القيوم ان الذي انجذبت من اصغاء بيان ربه الرحمن انه من اهل البهاء في لوح محفوظ و الذي اعرض ليس له ذكر عند ربه كذلك فضى الأمر من لدى الله العزيز المحبوب قل يا قوم قد اوقدنا بيد الفضل مصباح الهدى لمن في الانشاء اياكم ان تحمدوه محبوب ارياح الأعراض ان اغتموا اليوم و لا تتبعوا كل مشرك مردود توجهوا بقلوب نورا الى شطر ربكم مالک الأسماء هذا اصل الخير ان انتم تعرفون ان الذي يمنعكم اليوم عن صراط الله انه هو الشيطان كذلك يعلمكم من كان في قبضته زمام العلوم اذ ارتفع ضوضاء الأشرار و نعاق الفجار لاتلتفتوا و تمسكوا الى الله ربكم العزيز الودود ان في تموجات البحر الاعظم في السجن الأكبر و هبوب ارياح

*** ص ٤٦٩ ***

القميص بين اهل الأنشاء لآيات من لدى الله ولكن الناس اكثرهم يعرفون كذلك نطق الذي انطق كل شيء بذكره و ثنائه انه هو المقتدر على ما يشاء لا اله الا هو الحق علام الغيوب مقابله شد

جناب اسدالله عليه بقاءالله

هو المؤيد العليم

ط يا الهى واله الوجود من الغيب و الشهود اسئلك بالكلمة التي اخرجتها من معدن بيانك و بالاسم الذي اذا كشفت عنه الغطاء انجذبت خلقك و اهل مملكتك بان تقدر من قلمك الأعلى لمن دخل السجن باسمك و حمل الشدائد في سبيلك اجر من استشهد في رضائك ثم اكتب له ماكتبته لاصفيائك الذين نبذا العالم في حبك اى رب اولئك عبادك و برئتك و اقبلوا الى مشرق امرك اذ اخذ الفرع الأكبر اهل بلادك و ديارك اى رب اسئلك بسجن مطلع آياتك و غربته و حزنه و بلائه بان ترزق كل من ابتلى باسمك بيد عطائك ما يجعله مستقيماً على امرك و باقياً ببقاء ملكوتك و جبروتك انك انت المقتدر القيوم مقابله شد

ط جناب ميرزا مؤمن

هو المهيمن على الأسماء

ذكر من لدنا لمن و في بعهدالله اذ اتى الموعود و تم الميقات ليفرح بعناية ربه و يذكره

*** ص ٤٧٠ ***

في العشي و الأشرق قد تنادى سدرتى المنتهى ولكن القوم و هم عجاب طوبى لاذن فازت باصغاء ندائى الاحلى و ويل لمن
منعته الأحجاب قل لا تبدلوا آيات الله بالتخارف و لا تتبعوا كل مشرك مرتاب قد نبذوا كوثر الله عن ورائهم مرعين الى انتن الماء فى
الجهات قل هذا يوم فيه تمت الحجة و ظهرت الكلمه و لاح البرهان اذك اذا زينت رأسك بهذا الوح الذى بعله الله اكليل البيان قل
لك الحمد يا من عرفتنى مشرق آياتك اذ كان القوم فى قريه و شقاق و استاد قدير اخ من هاجر مع الله مقابله شد

الأقدس الأعظم

ان يا قدير طوبى لك بما نبذت الغدير و اقبلت الى البحر الأعظم الذى ظهر بهذا الأسم الذى به سخرالله من فى الأماكن ان
استقم على الأمر على شأن لا تمنعك اشارات الذين كفروا بالله رب الأرباب تمسك بحبل الفضل و تشبث باذيال رحمة ربك مالك
الأنام انه يذكرك فضلاً من عنده يأمرك بالعدل و التقوى انه هو الأمر التاصح المقتدر العزيز المختار كن فى امر ربك على شأن
ينبغى لهذه الأيام التى ينادى الملك و الملكوت الملك لله مالك الأديان ضلع جناب مؤمن عليهما بهاءالله مقابله شد

بسمى المهيمن على الأسماء

يا امة الله حمد كن مقصود عالم را كه دراين يوم اعظم ترا مؤيد فرمود و بخدمت

*** ص ٤٧١ ***

اولياى خود فائز نمود آنچه لله و فى سبيله از تو ظاهر تلقاء وجه ظاهر و مشهود لله الحمد از كأس لقا نوشيدى و در شاطى
بجر وصال بعنايت سلطان بيژوال وارد شدى ديدى آنچه را كه ابصار عالم منتظرش بود و شنيدى آنچه را كه آذان مقرئين مترصد
اصغايش اماء آن ارض را تكبير برسان يعنى آهائيكه از كأس استقامت نوشيده اند و صاحب يك وجهند طوبى براى امائيكه

ضوضاء مشركين آنها را از سدره منتهى منع نمود و ظلم ظالمين از محبت الله باز ندانست البهاء عليك و عليهن و على كل امة
تمسك بجبلى المتين مقابله شد

ط امة الله اقايبكم عليها بقاء الله التي حضرت و فازت

هو الشاهد السميع

كتاب نُزل بالحق لامةٍ من آمائه التي آمنت بالفرد الخبير يا امة الله يذكرك مولى الأسماء من هذا المقام البعيد ان افرحى بهذا
الفضل الذي به قرّت عيون امائي اللائي اقبلن بقلوبهنّ الى الأفق الأعلى و نطقن بثنائي الجميل انا نذكر في هذا المقام امائي في
هناك اللائي سمعن ندائي و توجهن الى وجهي و خضعن اذ ظهر امرى المبرم الحكيم ان يا قلم الأعلى كبر على وجوههنّ من قبل
ربك و بشرهن بفضلي و عنايتي و رحمتي التي سبقت العالمين كذلك نطق القلم امراً من لدن مالك القدم انه هو الأمر العزيز مقابله
شد

*** ص ٤٧٢ ***

ط امة الله فاطمه بنت سيدعلى نقي عليهما بقاء الله

بسمى المشرق من افق العالم

يا امة الله ان استمعي نداء المظلوم انه سمع ندائك و اجابك من شطر سجنه الاعظم فضلاً من لدى الله رب العالمين قد حضر
العبد الحاضر لدى المظلوم و قرء ما ارسلته اليه سمعناه و اجبتناك بهذا الوح المبين ان احمدى ربك بما ايدك على عرفان من غفل عنه
اكثر العالم الا من انقذته يدالقتدار ان ربك هو المقتدر القدير ان ابشرى ثم افرحى ثم اذكرى ربك بما ذكرك بذكره العزيز الحميد و
نذكر بنت عمك و نبشرها بفضل الله العلى العظيم و نوصيها و امائي بما ينبغي لهنّ فى ايام الله رب العرش العظيم مقابله شد

ط جناب سيد فتح الله عليه بقاء الله

هو المهيمن على الأسماء

يا ايها المقبل ان استمع نداء مالک القدم من شطر سجنه الاعظم انه لا اله الا هو الحق علام الغيوب قد دخل العبد الحاضر مقرّ العرش و عرض كتابك لدى الوجه انّ ربّك هو السّامع العليم طوبى لمن اقبل الى الله و سمع صرير قلمه الأعلى فى يوم اعرض كلّ عالم بعيد طوبى لامبى اقبل و فاز ويلٌ لكلّ عالم افتى على مشرق الوحى بظلم متين انك اذا فزت باثرى

*** ص ٤٧٣ ***

ان افرح قل لك الحمد يا من فى قبضتك زمام من فى السّموات و الأرضين الحمد لك اذ انت اله العالمين و مقصود العارفين

مقابله شد

مؤمن

بسم الله الأقدس العلى الأبهى

قد حضر كتابك بين يدينا و اطلعنا بما فيه نسئل الله بان يكشف لك ما اراده و انه على كلّ شىء قدير قل سبحانك اللهم يا الهى اسئلك بآياتك الّتى احاطت الممكنات و بنور وجهك الّذى منه اشرفت الأرضين و السّموات و برحمتك الّتى سبقت الموجودات و فضلک الّذى احاط الكائنات بان تحرق لى حجبات المنع لاسرع الى منبع عز الهاملك و مطلع وحيك و افضالك و اتغمس فى بحر قريک و رضائك اى ربّ لا تحرمنى عن عرفانک فى ايامک و لا تجعلنى عرّيا عن خلع هدايتک فاشربنى كوثر الحيوان الّذى جرى عن رضوان الّذى فيه استقر عرش اسمک الرحمن لتفتح به عينى و يستضىئى وجهى ويطمئن به قلبى و يستنير به صدرى و يستقم به رجلى انك انت الّذى لم تزل كنت مقتدرا بمشييتک و مریداً بارادتک لا يمنعک عن امرک من فى ارضک و سمائك اى ربّ فارحمنى بچودک و کرمک ثمّ اسمعنى نعمات طيور الّتى يغردن ببناء نفسک على افنان سدره فردائيتک و انک انت المعطى الغفور الرّحيم مقابله شد

*** ص ٤٧٤ ***

بنام دوست

آقابکم

نامه ات بین یدی الوجه الحاضر و آنچه در او مسطور مشاهده شد حمد کن محبوب علمیان را که بعرفان نفسش فائز شدی و از کوثر الستش نوشیدی انشاءالله باید در کلّ احیان بذکر رحمن ذاکر باشی و از دونش منقطع و فارغ بحجّ اکبر فائز شدی و بمنظر اکبر وارد شدی و نعمه رحمانی از یمن عرش اصغا نمودی انشاءالله باید بسجایای حق رفتار کنی تا کلّ روایح تقدیس و تنزیّه از تو بیابند چه که تو به بیت وارد شدی و بتقدیس و تنزیه صاحب بیت بقدر خود مطّلع گشتی انشاءالله بعنایت رحمن در کلّ احیان از کوثر محبّت بیاشامی و از اثمار سدره رضوان مرزوق شوی و البهاء علیک مقابله شد

جناب آقا سیّد محمد بماءالله ب ر

هو المشرق من افق البیان

ذکر من لدی المظلوم لمن فاز برحیق الوحی اذ فکّ ختمه باصبع ارادته و ربه المقتدر القدیر لتجذبه آیات ربه الی مقام یسمع فیه من کلّ الأشياء انه لا اله الا هو الفرد الخبیر قد حضر کتابک لدی الوجه و قرئه العبد الحاضر امام العرش اجنباک بما طارت به الأجساد و قرّت بماء اعین المقربین قد وجدنا من کتابک عرف خلوصک لله و توجهک الی وجهه بعد فناء الأشياء ان ربّک هو السّمیع البصیر و وجدناه مقدّساً عن ذکر غیره كذلك

ص ۴۷۵

ینبغی لمن اقبل الیوم الذی بشرّ به الفرقان یوم یقوم التّاس لرّب العالمین طوبی لک و لمن ارشدک و هداک الی صراط المستقیم کم من عالم سمع لندائه اذ ارتفع بین الأرض و السّماء و ما فاز بکلمة بلی الا انه من الآخرین فی کتاب مبین و اّتک اقبلت و توجهت و سمعت و اجبت مولاک القدیم ان اشکرالله بهذا الفضل الاعظم انه یؤید من یشاء امرأ من عنده و هوالمقتدر العزیز الحکیم و صّ العباد من قبلی بالبرّ و التّقوی وبالامانة و ما یرتفع به کلمة الله بین التّاس ان ربّک هو النّاصح المشفق الکریم قل یا قوم دعوا ما عندکم من الظنون قد ظهر الأمّ المکنون و ینطق باعلی التّداء من الأفق الأعلى و یدعو من فی ناسوت الأنشاء الی الله العزیز الحمید ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن البحر الأعظم خافوا الله و لا تكونوا من الغافلین ان افتحوا الابصار انّ الشمس فی قطب الزّوال ان تمسکوا بها و لا تكونوا من الظّالمین سوف یفنی ما عندکم و عند علمائکم و امرائکم و یقی الأمر لله ربّ العالمین كذلك دارت افلاک البیان

باصبع الرّحمن و جرى فرات الرّحمة بهذه الأسم الأعظم العظيم نعيماً لمن فاز و رأى و عشب و ويلٌ للمعرضين البهاء المشرق من افق ملكوتى عليك و على الذين توجّهوا بوجوه بيضاء و اقبلوا بقلوب نورا الى افق اشرق منه نبر امرى العزيز البديع مقابله شد

جناب آقا سيّد محمّد عليه بهاء الله

هو السّامع الجيب

ذكر من لدنا لمن آمن بالله الفرد الخبير قد منعت العيون عن مشاهدة افقى و الاسن عن ذكرى و الآذان من اصغى ندائى الأحدى

كذلك سوّلت لهم انفسهم بما اتبعوا

*** ص ٤٧٦ ***

كلّ ظالم بعيد انّ الذين يدعون العلم من دون بينه من لدنا اولئك اصحاب الجحيم قل يا ملاء البيان اتقوا الرّحمن و لاتكونوا من الذين كفروا بمحمّد رسول الله اذ اتى بالحقّ و اعرضوا عن الرّوح اذ ظهر من لدن مقتدر قدير انصفوا بالله ثم انظروا هذا افقه الذى اشرق منه نبر جمال ربكم النطاق العليم لا يغنيكم اليوم كتب القوم الا بهذا الكتاب الذى نزل من لدى الله رب العالمين كذلك اظهر القلم كوثر الحيوان هنيئاً لاهل البهاء الذين شربوا منه باسمى العزيز البديع اولئك لا تمنعهم الأسماء عن فاطر السّماء و لا ضوضاء القوم عن الله المهيمن القيوم الحمد لله ربّ ما كان و مايكون بلّغ امر ربك بالحكمة و البيان ثم احفظ العباد من سهام الذين كفروا بالله مالک الوجود كن خادماً لامر ربك و حارساً لمدينة البيان لئلا يدخلها كلّ فاجر اعرض عن الله العزيز الودود اذا فزت بكتابى و وجدت عرف بيانى قم و قل لك الحمد يا مالک الغيب و الشّهود اشهد اّك قد جئت من مشرق الامر برايات الآيات و اعلام الحكمة و البيان طوبى لبصير رأى و ويل لكلّ غافل مريب مقابله شد

هو الظاهر من الأفق الأبهى

الهمى الهمى اشهد هذا اليوم يومك الذى كان مذكوراً فى كتبك

و صحفك و زبرك و الواحك و اظهرت فيه ما كان مكنونا في علمك و مخزوناً في كنائز عصمتك اسئلك يا مولى العالم باسمك الأعظم الذى ارتعدت فرائض الأمم بان تؤيد عبادك و امائك على الأستقامة على امر و القيام على خدمتك انك انت القدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام الأشياء تحفظ من تشاء بقدرتك و سلطانك انك انت القوى الغالب القدير مقابله شد

هو المشفق الكرم

اشهد يا الهى و سيدى و سدى و غاية املى و رجائى بوحدانيتك و فردانيتك ليس لك شبيهه و لا نظير و لا وزير قد خلقت الحلق اظهاراً لفضلك و ابراراً لجودك و عطائك و علمتهم سبيل رضائك و عرفتهم دليلك و هديتهم الى صراطك المستقيم و نباك العظيم اسئلك بانبيائك و اوليائك الذين نصروا امرك باموالهم و انفسهم و بحر علمك و سماء عظمتك بان تقدر لامتك بعمل بما انزلته فى كتابك ثم نور قلبها يا الهى بنور معرفتك ثم اكتب لها ما كتبه لطلعات فردوسك الأعلى انك انت مولى الورى و ربّ العرش و الثرى لا اله الا انت الغفور الرحيم مقابله شد

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلى الأبهى

سبحانك اللهم يا من اظهرت فى ايامك خافية صدور الخائنين من عبادك

و المقرين من خلقك قد نطقك بكلمة و فصّلت بها بين اصحاب اليمين و الشمال اشهد انك انت المقتدر الغنى المتعال اسئلك يا من من جذب آياتك سرع المخلصون الى مشهد الفداء و المقرين الى نصره امرك اذ ارتفع الضوضاء اسئلك باسمك الأعظم الذى به اضطربت فرائض الأمم ان تؤيد اوليائك على الأستقامة على امرك و حبك ثم انزل يا الهى على من توجه الى انواره وجهك و اتبع سنتك التى خلت من قبل من سماء كرمك امطار فضلك و جودك انك انت مالک الوجود و سلطان الغيب و الشهود لا اله الا انت المقتدر المتعالى العزيز الودود مقابله شد

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَجْبَى

شهد الخادم على ما شهد الله أنه لا اله الا هو لم يزل كان مقدساً عن الذكر والثناء و منزهاً عمّا عند اهل الأنشاء قد خلق الخلق
اظهاراً لجوده و قدرته و ابرازاً لفضله و عنايته و ارسل الرّسل و جعلهم هداة خلقه و سرج العرفان بين بريته طوبى لعبد ما منعه ما
عنده عمّا عند الله قام و اقبل و قال لك الحمد يا مولى الأسماء و فاطر السّماء بما هديتني الى صراطك المستقيم و غرفتني نبأك
العظيم و اسمتني ندائك الأحلى و اريتني افقك الأعلى اى ربّ اسئلك بملكوت

*** ص ٤٧٩ ***

آياتك و جبروت امرك و اقتدراك بان تؤيّد احبائك على ذكرك و ثنائك و زيتهم يا الهى بطراز الأعمال اّك انت الغنى
المتعال و الحاكم فى المبدء و المآل مقابله شد

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَجْبَى

سبحانك يا اله الأسماء و فاطر السّماء اسئلك باوراق سدره المنتهى و اثمارها و اغصانها و افنانها و حفيفها بان تبدّل نار هجر
اوليائك بنور وصالك و بعدهم بقربك اّك انت القديم ذوالفضل العظيم لا اله الا انت العزيز الكريم مقابله شد

١٥٢

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَجْبَى

سُبحانك يا ربّ الكائنات اشهد بلسان ظاهرى و باطنى بظهورك و بروزك و انزال آياتك و اظهار بيّناتك و باستغنائك عن
دونك و تقديسك عمّا سواك اسئلك بعزّ امرك و اقتدار كلمتك ان تؤيّد الذى اراد ان يؤيّدنى ما امرته به فى كتابك و يعمل ما
يتضوّع به عرف قبولك اّك انت المقتدر الفيّاض الغفور الكريم مقابله شد

بِسْمِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

ان يا امة الله قد حضر كتابك تلقاء الوجه و اطلعنا بما فيه نسل الله

بان يوقّفك على التّوجه اليه فى كلّ الأحيان و يؤيّد على حبّه و رضائه أنّه وليّ المحسنات و مولى العالمين و قد قدّر لك مقام عزّ
عند ربّك ان احفظيه لئلا يمنحك عنه اشارات المعرضين أنّ ربّك سمع ندائك و قدّر لك فى لوح الأمر ما اراد ان اجعلى ما اراد
مرادك تالله أنّه خير لك عن ملك السّموات و الأرضين ان اجعلى مشييتك فانية فى مشيئته و لا تخزنى عمّا ورد عليك فسوف يبذل
الله العسر باليسر و يقضى عليك ما يشاء أنّه على كلّ شىء قدير الّا تياسى من روح الله و رحمته و استبشرى بذكره ايّاك ثمّ اذكره
فى كلّ الأحوال أنّه مع الدّاكرين لا تجزعى فى ايام الله افرحى بما ايّدك على عرفان نفسه ان اثبتى ثمّ استألتى بثناء نفسه العزيز العليم
ان اذكرى سُبْحانك اللهم يا الهى اسئلك بقدرتك الّتى بما سخّرت الأرياح و نزّلت الآيات و اشرفت شمس جمالك عن افق مشييتك
و استضائت من اشراقها وجوه اصفيائك بان تنزل على من سماء فضلك رحمة من عندك و من سحاب رحمتك نعمة من لدنك ثمّ
اصلح يا الهى امورى كلّها و أنّك انت ربّ العظمة و الكبرياء و قدّر لى خير الآخرة و الأولى و أنّك انت المقتدر على ما تشاء لا
اله الا انت العزيز المهيمن القيوم

جناب نصر را تكبير برسان و ذكر نما اگر بعضى از ناس متوهّمند شما

كه يحيى را دیده ايد و انقدر دانسته ايد كه هرگز مقابل آن نبوده كه تلقاء وجه تكلم نمايد حال هم بھمان قسم مشاهده
نمائيد و اينكه اسم او را ذكر مينموديم مقصود آن بود كه جنود ظالمين از مقر امر محتجب مانند لئلا بمسّه من ضرّ قبل ابلاغ امر
ربّك بر شما لازم است خرق حجابات ناس نمائيد چه كه اكثرى مطلع نيستند حتى اخوان نسئل الله بان يوقّفك على امره و يثبتك
فى حبّه و يبلغك الى مقام الّذى قدّر لك و ان هذا لفضل عظيم ان الحمد لله رب العالمين

كبر من قبلى على وجه اختك و بشريها بذكرنا و اياها رحمة من لدنّا عليها و على امائنا القانات مقابله شد

هو الله تعالى شأنه العظمة و الأقتدار

يا مقبل اقبل اليك المظلوم و نكبّر عليك من هذا المقام الرفيع و بعد مراسلاتيكه باسم آنجناب بود در ساحت اقدس عرض شد
و جواب نازل جناب اسم الله م ه عليه بهائى ذكر استاد آقا جان سلمانى را نموده اند انا ذكرناه من قبل و نذكره فى هذا الحين ليفرح

بذكرى العزيز البديع انا ذكرنا كل عبد اقبل و كل امة اقبلت و انا الشاهد الخبير نكبر من هذا المقام عليه و على ضلعه التي آمنت
بالله رب العالمين طوبى لك يا امتى بما اقبلت الى الأفق الأعلى

*** ص ٤٨٢ ***

اذ عرض عنه اكثر العباد ان اشكرى ربك بهذا الفضل العظيم قولى لك الحمد يا الهى بما علمتني و ذكرتني فى سجنك العظيم
و هديتني الى صراطك المستقيم و نورتي قلبى بنور معرفتك و القيت على بكلمتك العليا التي بها ظهر كل امر حكيم عباد مقبلين
و اماء مقبلات كل بذكر الهى فائز بعضى برحسب ظاهر بان رسیده اند و از برای بعضی در حجاب عصمت مستور و مكنون
انشاء الله بايد كل با يحبه الله عمل نمایند و بافق رضایش ناظر باشند الأمر بيده و هو الأمر الحكيم و همچنين ذكر جناب ميرزا مؤمن
را نموده اند مكرراً الواح بديعه منيعه از سماء مشيت مخصوص او نازل انا نكبر من هذا المقام عليه و نبشره بفضل الله المهيم القيوم
انه فاز بالذكر له ان يحفظ ما اعطاه الله كراماً من عنده و فضلاً من لدنه انه هو الفضل العزيز الودود و نذكر ضلعه كما ذكرناها من
قبل انها اقبلت و هاجرت الى ان فازت فى الزورا تلقاء من بشرته كتب الله رب ما كان و ما يكون يا امتى اسمى عليه بهائى ذكرت را
نموده و خدمات ترا بساحت اقدس معروض داشته الحمد لله بخدمت دوستان الهى موفق شدى و اين خدمت بطراز قبول مزين و فائز
ان احمدى ربك بهذا الفضل الأعظم انه ولى كل امة اقبلت الى الله و ناصر كل عبد فاز برحيقى المختوم و همچنين جميع نفوس
مذكوره

*** ص ٤٨٣ ***

بذكر حق جل جلاله فائز شدند انشاء الله كل مؤيد شونند بر آنچه لايق و سزاوار يوم الهى است البهاء عليم من لدى المعلوم

الغريب الفريد مقابله شد

هو المحبوب

قد تجلّى الرحمن على طور الاكوان و تنطق سدرة السبحان فطوبى لمن سمع نعماتها قد هبت نسيمات الرحمن عن جهة الرضوان و
اهتزت النفوس من اهتزازها و قد تموجت قلزم الحمراء و جرت عليه سفينة الكبرياء و استقرت عليها اهل البها فبشرى لمن يلحق
اصحابها قل قد اشرقت عن افق القميص شمس التقديس و بطوفن فى حولها شمس مشرقات ان يا ملاء القدس فاستنوروا باسراقها قد

ظهرت نفس الرحمن على عرش اسمه السبحان تلك نفس المئان قد ارتفعت من لحناتها ان يا نسيم الصبا اذهب بقميص البهاء الى
شطر البقا لعل اهل العما يجدن من ارياحها قد ظهرت جنود القضا بسيوف البغضا تلك حنجر البها مقطوعة باسيافها ان ادخل يا
عبد تحت لحاظ ربك تالله به فتحت ابواب جنت الرحمن التي ما فتحت في ازل الازال و خلق الله بظل ورقة من اشجارها كل الجنان
و ما قدر من الايها قد امطرت سحاب البلاد م الحمراء تلك قميص البهاء قد احمر من رشحاتها مقابله شد

*** ص ٤٨٤ ***

بنام دوست يكتنا

خط حضرت بهاء الله

يا امة الله جهد نما تا تو خوشنود باشي و حق از تو راضي. اگر بكلمه رضا موفق شوي لمعري داراي كل خواهي بود چه كه
اوست كبريت احمر و اوست اكسير اعظم و اوست آن در ثمينيكه جميع صرافان و مقومان از تحديد قيمت آن عاجز و قاصرند.
طوبى لابنك انه طار و سعد ان احمدى ربك فى كل لأحوال انه هو الحاكم البصير محزون مباح دنيا فانيسست عنقريب جميع دوستان
از بحر وصال مياشامند و بلقاي دوستان خود كه صعود نموده اند فائز ميشوند الحمد لله حق موجود است و البته او اقرب و ارحم
بوده و خواهد بود انه ولي الصابرات و الصابرين و الشاكرات و الشاكرين مقابله شد.

جناب عين و با عليه بهاء الله بانجهت توجه نمود اكرم مثواه

*** ص ٤٨٥ ***

خط حضرت بهاء الله

هوالله

ذكر حضرت مبلغ و جناب افنان عليهم بهاء الله و رحمته در ساحت امنع اقدس عرض شد فرمودند انه قدر لهم ما ينبغي لفضله
انه جواد كريم (مقابله شد)

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَجْبِيِّ

یا محبوب فؤادی علیک بهاء مولائی و سلطانی و مالکی در هر حین از جمیع جهات آثار ظهور منزل آیات ظاهر و لائح بحر بیان بامواجش ظاهر خورشید عنایت باشراقش باهر سدرهای بستان حقیقی باثمار بدیعه مشهود معلوم نیست عباد را چه منع نموده و چه از اقبال بافق ظهور محروم داشته لله الحمد بصر عطا فرموده و سمع بخشیده چنانچه مشاهده میشود هر نفسی باین دو بخشش بزرگ ممتاز عیب کار آنکه در محلش صرف نمیشود یا محبوب فؤادی اشتغال عباد بمشتهیات نفس و هوی و زخارف دنیا سبب غفلت و غفلت چون قوت یابد بضالالت

*** ص ۴۸۶ ***

مبدل گردد و عند صاحبان بصر مبدئیکه سبب و علت این امور غیر مرضیه است جزای اعمال و الا امرالله اظهر از شمس است آیاتش در کلّ حین بشأنی نازل که اقلام از تحریر و السن از تقریر عاجز و بیّنات در کتب الهی بمثابه بحر ظاهر و موج و ظهورات قدرت و قوت بشأنیکه هیچ منصفی انکار ننمایند و کل میدانند مع عدوات اهل ارض احزاب امام وجوه قائم و فرمودند آنچه را که اصنام اوهام را در هم شکست و علم توحید را در حصن متین برافراخت جلّت عظمته و جلّ سلطانه نامه آتمحسوب رقم ۷ تاریخ ۲۶ شهر صفر و همچنین رقم ۱۴۸ ربیع الثانی از یا و کاف رسید و حال نظر بعدم فرصت مختصری عرض میشود چه که مجال آنکه هر یک مفصلاً عرض شود نبوده و نیست امید عفو است از خدا میطلبم وقت را وسعت عطا فرماید انّه علی کلّ شیء قدیر باری بعد از قرائت نامها کل در پیشگاه امام وجه مقصود عالمیان عرض شد و بشرف اصغا فائز گشت هذا ما نطق به لسان الرحمن و ملکوت البیان قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه وعظم شانہ بسمی الظاهر ایام الوجود کتاب انزله مالک الغیب و الشهود و لیجذب الأفئدة و القلوب الی الله المهیمن القیوم انّه ینادی بین الأحزاب تالله قد اتی الوهاب راکباً علی السحاب و خضعت له اعناق الذین کفروا

بالله مالک الوجود اَنَّهُ هو فرات الحکمة بین البریة و رایة الأقتدار لحزب الله ربّ ما کان و ما یكون و رقم علیها من القلم الأبهی الملک لله الفرد الواحد العزیز الودود یا امین اسمع نداءالله الملک الحق المبین اَنَّهُ ذکرک من شطرسنجن آیات خضعت لها الآیات و بیان نطق البیان قد اتی الحق علاّم الغیوب به ظهر الأقتدار بین الأبرار و الأشرار طوبی لمن اقرّ و اعترف و ویلّ لكلّ غافل محجوب ما منعه اصحاب المنابر و لا اهل العمائم الّذین نقضوا العهد و الميثاق و انکروا حجّة الله بعد ظهورها و نعمته بعد انزالها الا اَنَّهُم لا یشعرون یتبعون الأوهام و لا یعرفون یشربون الصدید و لا یفقهون قل خافوا الله یا ملاء الأرض و لا تدحضوا الحقّ بما عندکم اَنَّهُ اتی لنجاتکم ان انتم تعرفون ضعوا ما عندالقوم ان القیوم ینادی فی هذا الیوم الّذی فیهِ فكّ الرّحیق المختوم باصبع الأقتدار فی مقامی المحمود یا امین کبّر من قبلی اولیائی و ذکرهم بآیاتی و نورهم بانوار بیانی العزیز المحبوب قد ذکر کلّ اسم من لسان المظلوم فضلاً من لدی الله مالک الیوم الموعود بلسان پاریسی بشنو نفوس مذکوره بعنایات حق جلّ جلاله فائز گشتند و حال مجال آنکه

هریک مخصوص ذکر شود نه یا امین حمد کن مقصود عالم را که واسطه فیض شده ذکر اولیا را مینمائی و از سحاب رحمت الهی از برای هریک میطلبی آنچه را که ذکرش از کتاب محو نشود و عرفش از عالم قطع نگردد. امروز نیز عنایت از افق سماء فضل مشرق و لائح لازال بحر بیان موج و آیات محیط طوبی از برای نفسیکه بعدل و انصاف تمسک نمایند و بصدق تکلم کنند در هر مدینه و دیار ابرار را از قبل مظلوم تکبیر برسان و باآثار قلم اعلی فائز نما البهاء من لدنا علیک وعلی من یسمع قولک و یجیبک لوجه الله ربّ العالمین انتهی فضل الهی لا یحصی بوده و هست و کرشم حد قبول نفرموده و نمیفرماید آنمحبوب فؤاد فائزند بآنچه علی ما هو حقّه قلم از ذکرش عاجز هر هنگام نامه شما میرسد دریای عنایت بوج ظاهر می شود و از برای هر نفسی لثالی حکمت و بیان عنایت میگردد و اینست فضل فضّال از حق جلّ جلاله میطلبم آنمحبوب را مؤید فرماید بر آنچه که سبب ارتفاع کلمه اوست الحمدلله فائز بوده و هستند آنچه ارسال شده رسید یعنی آنچه در نامه آن محبوب مسطور بود این سنه مقبلین بحمدالله با اذن و بعضی هم بی اذن از هر قبیل می رسند از حق میطلبم از برای هریک مقدر فرماید آنچه را که آسمان بآن محتاج است تا چه رسد باهل ارض. سه ورقه وصول حسب الخواش آنمحبوب ارسال شد نامه آنمحبوب که ذکر ابناء خلیل و وزات کلیم علیهم بقاءالله بود دیده شد انشاءالله در جواب از بحر عنایت و ملکوت بیان جاری و نازل

میشود و ارسال می گردد و لکن آنمحبوب ذکر سایرین از اولیا علیهم بھاءالله را ننموده بودید مخصوص ذکر محبوب فؤاد جناب نبیل قبل با علیه بھاءالله در ہرحال این خادم فانی از بحر بخشش الھی از برای اولیا طلب مینماید آنچه را کہ سبب حفظ و علّت ارتفاع است اَنَّهُ هُوَ السَّمْعُ الْحَبِيبُ الْبَهَاءِ وَ الذِّكْرُ وَ التَّنَاءُ عَلٰی حَضْرَتِكَ وَ عَلٰی مَنْ مَعَكَ وَ یَحْبِبُكَ لَوْجَهَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِیدِ خ ادم فی اوّل شهر رجب سنه ۱۳۰۵ مقابلہ شد

محبوب مکرم جناب امین علیہ بھاءالله و عنایتہ ملاحظہ فرمایند

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَهْبِيِّ

حمد و ثنا اولیای مالک اسما را سزاست کہ ظلم ظالمین و منع مانعین ایشان را از ذکر و ثنا خدمت و اقبال و طاعت باز نداشت جناب امین را باسم مبینش تأیید فرمود و مرجع امورات لائقہ نمود توفیق با او عنایت با او بوده و هست از حق جلّ جلالہ سائل در هر ان بر خلوص و تأیید و توفیق و خدمتش بیفزاید اَنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَسْمَعُ وَ يَجِيبُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ بعد یا محبوب فؤادی متکوبی ارسال شد هنگامیکہ در مدینہ کبیرہ تشریف داشتند و همچنین مکتوبی بعد آن و این مکتوب ثالث است انشاءالله رسیده و میرسد لله الحمد مذکورید کانّ جنابک حاضرّاً لدی الوجہ در اینچنین اینکلمات عالیات از سلطان اسماء و صفات ظاهر

قوله تبارک و تعالی یا امین علیک بھائی و عنایتی انا کنا راضیاً عنک اینست انکلمہ کہ امل مقرّین و مخلصین بوده طوبی از برای اذنیکہ از قلم اعلی فائز شد قدر و مقامش را بدان یا امین اسمع ندائی باید نزد اولیای حق بکمال خضوع و خشوع ظاهر باشی ہریک را از قبل مظلوم تکبیربرسان در الواح الھی ذکر کلّ از قلم اعلی جاری بگو یا حزب الله قدر ایّام را بدانید و بر اصلاح عالم قیام نمائید الحمدلله فائز شدید بآنچه کہ از قلم اعلی در زیر و الواح مذکور و مسطوراست جناب امین ذکر ہریک را در ساحت اقدس نموده و از برای ہریک خواسته آنچه کہ باوصاف و اذکار محدود نشود یا حزب الله ندای مظلوم را بشنوید و بافق اینکلمہ کہ از اعلی افق در سماء قلم اعلی اشراق نموده ناظر باشید قال و قوله الحق يفعل ما يشاء و يحکم یا يُرید هر نفسی موفق

شود بر اقرار باینکلمه مبارکه عالیه او خود را مطمئن و فارغ و آزاد مشاهده کند و آنچه از قلم اعلی جاری شود تصدیق نماید لو
یحکم علی التور حکم الظلمة او فوق ذلک او دون ذلک او عالم و محیط است احدی بما عنده آگاه نه ولکن او بما عند الناس عالم
و محیط اینست آن طرازیکه کهنه نشود و فانی نگردد ابن مریم میگوید تعلم ما عندی و لا اعلم ما عندک آنچه از مشرق وحی
ظاهر شود حق لاریب فیه اگر موافق ظاهر واقع ادراک میشود

*** ص ۴۹۱ ***

و اگر بنظر و خیال عباد مطابق واقع نشود البته حکمت بالغه در او مستور یا حزب الله لازال قلم اعلی بذکر شما متحرک از
حق بطلبید لیظهر منکم ما ینبغی لایامه امروز احدی اسیاف عالم از برای نصرت امر تقوی الله بوده یا اولیائی انصروا ربکم الرحمن
بالاعمال و الأخلاق طوبی از برای نفسیکه شب در فراش وارد شود و قلبش مطهر باشد از ضغینه و بغضا و از برای من فی العالم
از حق خیر طلب نماید اوست اهل بها و اصحاب سفینه حمرا جمیع ذرات عالم شاهد و گواهند که اینمظلوم ظهور اینمقام را
خواسته ولکن ناس غافل باوهامات خود وارد آوردند آنچه را که فجر تاریک شد و عصر نوحه نمود اگر عباد بیچاره از اوهام
علمای جاهل فارغ می کنند عرف بیان رحمن را ادراک مینمودند و حول کلمه مبارکه طواف میکردند یا امین از حق بطلب عباد
خود را تأیید فرماید تا بر کل واضح و معلوم شود که اهل بها جز اصلاح عالم را نخواسته و نخواهند خواست ذکر اولیای مدن و دیار
را نمودی کل بعنایت الهی فائز گشتند و بآثار قلم اعلی مزین اهل تا را تکبیر برسان ان رأیت الورقا علیه بهائی و عنایتی قل علیک
بهاء ربک العلی الأبهی و بشره بفضلی و رحمتی انّا ذکرناه بما تنجذب به القلوب و سایر اولیا را طرّاً از قبل مظلوم سلام برسان و
تکبیر بگو طوبی از برای نفسیکه بر خدمت امر قیام نمود و واردین را لوجه الله گرامی داشت هنیئاً له

*** ص ۴۹۲ ***

و مرئیاً در لوح ق ذکر نفوس مذکور شده و همچنین ذکر ضیافتهای متعدده در آن ارض لوجه الله کل باشراقات انوار نیز بیان
رحمن منور دار آنه مع احبائه یشهد و یری و هو السّمیع البصیر طوبی لنفس قام علی خدمة اولیائی ذکر دوستان ارض کاف را که
تلقاء وجه نمودی کل بآنچه سزاوار است فائز گشتند لله الحمد اشراقات انوار آفتاب حقیقت کل را اخذ نموده از حق میطلبیم جمیعرا
تأیید فرماید بر حفظ آنچه عنایت شده یا احبائی هناک انّ الامین حضر تلقاء الوجه ذکرکم ذکرناکم بلوح مبین و انزلنا لکم ما
تقرّبکم الی الله ربّ العالمین. طوبی لسمع سمع آیاتی و للسان نطق بثنائی ولید اخذت کتابی البدیع

اولیای الهی را در هر قریه و مدینه که موجودند تکبیر برسان لعمرالله هر قلبی بافق اعلی اقبال نمود او لدی العرش مذکور بوده و هست یا اهل المدن و الدیار اشکروا ربکم بهذا الفضل الاعظم اِنَّه خلقکم و ایدکم علی الأقبال فی یوم فیہ اعرض کلّ غافل بعید و کلّ عالم مریب انتهى آثار شما الحمدلله در این ارض ظاهر و مشهود ذهاب شما علی الصّباح الی البستان و ایاب شما در عشا کل ذکر شما را مینمایند و خبر میدهند در لیالی و ایام و عشی و اشراق و اصیل و اسحر بزحمت مشغول بودید این زحمتها را عنایت حق برحمت تبدیل

*** ص ۴۹۳ ***

نموده مقصود آنکه این آثارها شما را فراموش ننموده و نینمایند بلکه در هر آن اقبال و خلوص و استقامت آنحسب را ذکر مینمایند اینها وراثی هستند که بر جمیع وراثها سبقت گرفته اند امروز هر نفسی بیک کلمه از کلمات حق جلّ جلاله فائز شد او صاحب وارث حقیقی است این وارث لازال حَلَف صالح طیب بوده و هست بدوام ملک و ملکوت بذکر آب ناطق حبّدا هذا المقام العالی و هذا الفضل المتعالی ای کاش عباد بطراز عدل و انصاف مزین می گشتند و خود را از این رحمت مسوقه و نعمت دائمه باقیه محروم نمی ساختند فقره تل اعظم که ذکرش ما بین این عبد و شما بوده ذکر مینمائید الی ان یأتی الوقت او عسی الله ان یحدث امرآ آخر اِنَّه هو المقتدر القدیر مطلب دیگر آنکه حسب الأمر یکتوب عبای بسیار خوب مرغوب ممتاز یا از عباهای اعلای نائین و یا احسا تحصیل نمائید و بمعلم اطفال جناب سمندر علیه بهاءالله الأبهی باسم حق بدهید چه که مدتی قبل خطوط اطفال را که نزدش تکمیل مینمودند بساحت اقدس ارسال داشته و باو وعده خلعت داده شد مکرر فرمودند باید عبا ممتاز باشد بعضی از الواح و اوراق وصول از قبل ارسال شد این کرّه هم ارسال میشود انشاءالله برسد و برسانند در این حین تلقاء وجه حاضر اینکلمه علیا از لسان

*** ص ۴۹۴ ***

مولی الوری نازل قوله جلّ جلاله یا عبد حاضر بنویس مابین در جمیع احوال باید باعزاز امرالله باشی و باراده اش متحرک و همچنین فرمودند بجناب افنان یعنی حاجی میرزا آقا علیه بهائی و عنایتی در هیچ امری از امور ذکری مینمائید و اظهار امری مکنید او خود بصرافت طبع هرچه بگوید و عمل نماید پذیرید و الا فلا یا امین امر عظیم است عظیم مقامش را بدانید و حرمتش را در جمیع احوال منظور دارید زخارف دنیا و ما عند القوم فانی بوده و هست از حق بطلب بعباد خود عطا فرماید آنچه را که لایق ایام

او و قابل امر اوست افنان لازال مذکور بوده و هستند نسئل الله ان يؤتدهم و يؤققهم على ما يحب و يرضى انتهى اين خادم فانی لازال از حق میطلبد که کل را موفق فرماید بر آنچه از قلم امرش جاری شده ذکر امروز غیر اذکار است و عمل امروز غیر اعمال ان ربنا هو الامر الخیر و المؤید الحکیم البهاء و الذکر و الثناء علیکم و علی من معکم و یسمع قولکم فی امر ربنا و ربکم و رب من فی السموات و الأرضین و الحمد لله رب العالمین

خ ادم فی ۲۶ ربیع الأول سنه ۱۳۰۴ مقابله شد

عرض دیگر ناعقی از کاظمین شیخ محمد نام در کرمانشاه ساکن آن بدبخت بگفته بعضی از نفوس که از امر غافل و بیخبر بوده اند

*** ص ۴۹۵ ***

و رئیس مظاهر اوهام را هم ندیده از صراط مستقیم منحرف و در اضلال خلق بیچاره ساعی محمد ابراهیم قزوینی مع آنکه سالها ادعای استقامت مینمود مابین او و ابنش نار ضعیفه و بغضا مشتعل و مرحوم لامیرزا حبیب الله علیه بهاءالله و رحمته از ابن حمایت نمود و این حمایت سبب اعراض گشته و حال بخدعه و فریب و مکر و حيله مشغول حال باید شخصی با اطلاع و تمکین و وقار بان ارض توجه نماید و در ابتدای امر با بعضی از وجوه بلد اگر معاشر شود محبوبست تا بتدریج بر حقیقت امر آگاه شود یعنی مومن موقن و منافق را بشناسد و بعد بحکمت و بیان ناس را بشریعه رحمن دعوت نماید باید بسیار بحکمت رفتار کند که از او چیزی بدست نیاید یعنی مکتوبی و یا نوشته آنچه با اوست باید در محل محکم امنی حفظ نماید لازم نیست مقبلین کل مطلع باشند بر مقرّ امانت یکنفر امین کافیسست چه که حفظ لسان بسیار مشکل است همینکه نفوس متعدده آگاهی یافتند لابد شهرت مینماید و حسب الامر باید ماهی پنج تومان باو برسد مادام که در آن ارض ساکن حضرت اسم "ح م علیه منگل بهاء ابهه

*** ص ۴۹۶ ***

و حضرت محبوب فؤاد جناب ملا علی اکبر علیه بهاءالله الأبهی آنحجوب در ارض ط مشورت نمایند هر نفسیکه معین شد ارسال دارند البهاء و الذکر و الثناء مرّه اخری علیکم و علی من معکم مقابله شد

محبوب فؤاد حضرت امین علیه بهاءالله الأبهی ملاحظه فرمایند

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَجْبَى

شهد مقصودنا و محبوبنا و معبودنا انه لا اله الا هو و الذي ظهر انه هو ظهوره و نفسه و ظاهره و سلطانه و امره و اقتداره و هو السر المكنون و الغيب المخزون به اقترن الكاف بركنه التون البهاء المشرق من افق سماء بيانه على اوليائه و اصحابه الذين ما نقضوا عهده و ميثاقه و ما منعتهم شبهات المرسلين و لا اشارات الغافلين و ما خوفتهم جنود الأمراء و وضوء من في ناسوت الانشاء اقبلوا بقلوب نورا و وجوه بيضاء في يوم فيه اعرض عنه العباد الا من شاء الله ربنا و رب الأرض و السماء و بعد يا محبوب فؤادي نامها و دستخط بمثابه امطار هاطل لله الحمد بلسان ذا كريد و بگوش سامع و بچشم شاهد و بوجه متوجه و بقلب مقبل و بيد آخذ و بقلم محرر سبحان الذي ايدكم و وفقكم و عرفكم و اقامكم

*** ص ۴۹۷ ***

و اعطاكم ملكاً كبيراً في ذكره و خدمة امره اگر بعد ظاهر نظر بحکمتهاى بالغه الهى فصل نموده ولكن تحرير نامها وصل کرده و صليکه فصل آنرا اخذ ننمايد و تغيير و تبديل راه نيابد جلّ جلاله و عمّ نواله و عظم فضله و کبر عطائه جواب دستخطهاى آنمحبوب بتفصيل نوشته شد ولكن در ارسال آن اين کژه تأخير رفت و اين مختصر عالى العجالة عرض شد چه که بسى واضح و معلومست که هيچ بشارت و هيچ فرح و سرورى اعظم از مرسله از ساحت اقدس نبوده و نيست خبرش جانرا تازه مينمايد و اثرش عظم رميم را حيات ميبخشد لذا چگونه ميشود تعطيل رود مع اشتعال طلب شما و خلوص خادم فانى نامه حبيب مکرم جناب عباس ق ل خ ا عليه بهاء الله که حبيب روحانى جناب لا على حيدر عليه بهاء الله و عنايته ارسال داشتند بعد از عرض در ساحت اقدس جواب سؤال ايشان از سماء مشيت نازل حسب الأمر اين عبد نوشته نزد جناب لا على حيدر ارسال شد که برسانند فى الحقيقه اين فضل عظيمى بود درباره ايشان چه که از قبل سؤال نهي شده در جواب عريضه يکى از ملأ روح نازل قوله تبارک و تعالى ليس اليوم يوم السؤال ينبغى لكل نفس اذ اسمع النداء من الأفق الأعلى يقوم و يقول لبيك يا مالک الأسماء و فاطر السماء الى آخر قوله عزّ و جل

مع ذلک جواب سئوال ایشان عنایت شد و ارسال گشت هنیئاً له از حق میطلبیم ایشانرا تأیید فرماید برآنچه سزاوار امرالله و ایام اوست عرض دیگر مبلغ ده تومان از قبل بمخدره حاجیه من ک ر م علیها بھاءالله داده شد مقصود اخذ آن نبود ولکن مخدره حین حرکت و رجوع مذکور نمود این وجه را در آنجا بکه رد نماید معلوم شد نزد خود وجه را بدین گرفته اند و اراده ادای آنرا دارند لذا قرار شد در آنجا بمحبوب مکرم جناب ابن ابھر علیها بھاءالله و عنایاتہ بدهند بعد حکم صادر که قابل اخذ نیست جناب امین از قبل حق باو واگذار و از قبل مظلوم تکبیر و سلام برساند و اظهار عنایت بنماید فراموش نشده مذکور بوده و هست انتھی و همچنین فرمودند باو بگو ملا احمد و خان بساحت اقدس نیامدند مع آنکه شما ذکر نمودید گفته اند انجا هم میرویم باری دانسته باشند که صدق و عدل و انصاف در عالم نایابست و اگر هم باشد بمثابه اکسیر احمر کمیاب ملا احمد مقصودش معلوم اما خان بیچاره خیر ندارد و از سبب و علّت آن آگاه نه آنورقه علیها بھائی عنایتی از حق مسئلت نماید تا حجبات ظلم و اعتساف را

خرق فرماید و عباد خود را از اشراقات انوار نیر عدل و انصاف محروم نسازد اوست قادر و توانا انتھی دربارہ حبیب فؤاد جناب بیگ علیہ بھاءالله و الطافہ لله الحمد بعد از مسئلت ایشان و آنمحبوب در کتّه اخری بشرف اجابت مقرون و ورقی علیحدہ در این فقرہ نوشته ارسال شد بنظر میرسد و اینکه مرقوم داشتند بارض ها و میم تشریف میزنند بسیار خوبست چه که یکنفر از اصحاب در آن ارض امری مرتکب شده که عبرات مخلصین جاری و از فرات مقرّبین متصاعد لذا قلوب بعضی مکدر فرمودند یا امین لازال امثال این نفوس سبب ذلّت امر مابین عبادند از حق بطلب عامل را توفیق رجوع عطا فرماید تا بمثابه نصوح توبه نماید و از خطیئات و جریرات بحق جلّ جلالہ پناه برد انتھی و همچنین این کلمه علیا از لسان عظمت جاری یا امین علیک بھائی اگر اهل فرقان بشریعت رسول الله عامل میشدند و بلاد اسلام را که بگمان خود اهل توحیدند اهل شرک احاطه نمی نمود هر یوم عضوی از آن و جزوی از آنرا میربایند و میبردند و تا حین ادراک ننموده اند که سبب چیست و علّت چه یا امین مع ذلک ماستر نمودیم چه که حق جلّ جلالہ ستارست

و هم صَبَّارَ أَمْرَ الْكُلِّ بِالسَّتْرِ وَ الصَّبْرَ الْجَمِيلَ طُوبَى لِلْفَائِزِينَ أَوْلِيَاءِ إِنْ أَرْضَ هَمِّ أَكْرَمَ سَتْرَ نَمَائِنِدْ أَسَاتِرِينَ لَدَى اللَّهِ مَذْكُورَ
میشوند انتهی و همچنین در کردستان هم از قراریکه نوشته بودند شخصی در آنجا عمل نموده آنچه را که قلم از ذکرش حیا مینماید
ولکن العلم عند ربنا اگر در آنجا هم تشریف میبردید و دوستان را از قبیل حق تکبیر و سلام می‌رساندید و اظهار عنایت و الطاف
مینمودید لدی الله مقبول بعضی از ناعقین که حق را غافل و خود را عالم دانسته اند بآن اطراف عبور نموده اند و در اضلال خلق
ساعی و جاهدند باری آنمحبوب و هر منصفی و از ورای آن حق جلّ جلاله شاهد و گواه که ناعقین از اصل امر آگاه نبوده و
نیستند آنچه میگویند از کذابهای عالم شنیده اند بمثابه حزب شیعه که مفتیاتی چند از بعضی از جهلا شنیدند و آن سبب شد که
در یوم ظهور از آن نفوس بر حق وارد شد آنچه که قلم گریست و لوح نوحه نمود امید هست که قلوب و افئده بنفحات بیان
آنمحبوب تازه شود باری در این فقره جهدی بلیغ مبذول دارند اولیای ها و میم و همچنین کردستان جمیعرا بشارت دهند تا شاید از
نفحات وحی

فائز شوند بآنچه که تغییر نپذیرد بعضی امور در آن ارض واقع شده که از لسان عظمت این عبد استماع نمود باری حق جلّ
جلاله ناعقین را انصاف عطا کند و اولیای خود را از کوثر استقامت کبری مرزوق دارد اوست مقتدر و توانا
عرض دیگر این ایام در امر بیت اراده هست گفتگو شود برکه هم هنوز تمام نشده اگر آنمحبوب تشریف میداشتند زود تمام شده
بود این عبد نظر بکلمه مبارکه که در کتب مرسلین از قبل از سماء مشیت مالک اسما نازل که میفرماید اوسعی ذیلک یا اورشلیم لذا
بعض اوقات مشغول بیستان و برکه و امثال آن شده فقره دیگر شخص حکاکمی مدّتی در حدبا بوده در ظاهر موافق در باطن
منافق سبحان الله اهل موهوم چه مقدار با حيله و نفاقند بعضی از جهات در آن اطراف رفته دیگر در توجه آنمحبوب معلوم
میشود حال هم در کربلا و نجف و آنسمتها ساکن تا حین اولیای عراق و ارض طف از نفاقش آگاه نیستند معلوم نیست امثال
آن خراطین بچه متمسکند و از چه امری آگاه باری کل جاهل و بیخبر بعینه مثل حزب شیعه که چه قدر خود را اعلی العالم
میشمردند

حال همان حرفهای بیهوده که سبب شهادت سید عالم شد بمیان آمده حق انصاف عطا کند الی حین فقره این شخص ستر شد و ذکر نشد و کمال عنایت هم درباره او شده در ایامیکه در موصل متوقف بود و همچنین از بعد آفتاب نور عطا میفرماید بر گلشن و گلخن تا که اخذ نماید و که رد کند ظلمة اوهام بنفس خود راجع و نور ایقان بمشرق خود طوبی للفائزین خدمت اولیا طراً تکبیر میرسانم و از برای هریک میطلبم آنچه را که بلا نظیر و بلامثیل است

البهاء و الذکر و الثناء علی حضرتکم و علی من معکم و یحبکم خ ادم فی ۲۷ شهر شوال سنه ۱۳۰۴ مقابله شد

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

حمد حضرت قیومی را لایق و سزا که بعد از قائم بر امر قیام نمود قیامیکه کل را از قیام منع نمود چه که از سطوت کلمه الهی پای علوم متزلزل و مضطرب چون خود را قادر بر قیام ندید نشست نشستیکه الی حین برخواست چنانچه صاحبان بصر علما و فقها را مشاهده نمودند چون آفتاب حقیقت اشراق نمود

و امواج بحر علم هویدا گشت زلزله آن نفوس را اخذ نمود و اضطراب احاطه کرد بشأنیکه رشته عقلشان گسیخت و طیر ایمانشان طیران نمود نار بغضا بشأنی احاطه کرد که اعمالهای فاسده را سوخت چه خوش ناری بود و چه خوش کاری آفرین بردست و بر بازوش باد سبحانک یا اله الوجود و المستوی علی العرش الشهود تسمع زفرات المخلصین و تری عبرات المقربین بمآورد علیک من اهل البیان الذین اعرضوا عن حجّتک و برهانک و عن آیاتک الّتی یدعون الأیمان بمظهر امرک من قبل مع انّ اهل البصر بیرون خضوع کتب العالم عند کلمة خرجت من فم ارادتک فی هذا الظهور الّذی به تزیتت مدائن عرفانک و حدائق امرک اسئلک یا فاطر السّماء و مظهر الأسماء بملکوتک و جبروتک و الأسرار المکنونة فی علمک بان تحفظ احبک من نعاق النّاعقین و اعراض المعرضین ثم انزل یا الهی علی اولیائک برکة من عندک و قدرّهم فی کلّ عالم من عوالمک خیراً ینتفع به عبادک لا اله الا انت العلیم الحکیم و بعد نامه آنجیب مکرم رسید جان را تازه نمود و روانرا روح تازه بخشود اگر بگویم راح مصنفی بود راست و صحیح چه که

بساط گسترد و نشاط آورد و اگر بگویم کوثر معنی بود اصح از قبل چه که مزین بود بذکر محبوب عالمیان هرچه بود شیء عجیب بود رمزهای نشنیده

*** ص ۵۰۴ ***

دارد امور ندیده اظهار نماید این کارها همه کار محبت است سبحان الله چه چیز است این کل متحیرند از عرفانش امرش نافذ و حکمش جاری جمیع عشاق عالم تحت این علم از حق میطلبم در هر آن بر شوکتش بیفزاید اوست بر هر شیء قادر و توانا بعد از مشاهده و ملاحظه و اطلاع بمقام اعلی توجّه نموده تمام تلقاء وجه مالک ظهور عرض شد

هذا ما نطق به لسان العظمة في الملكوت البيان قوله جلّ جلاله يا امين يا ابالحسن عليك بقاء الله مولى السر و العلن نامه ات عرض شد ندایت باصغا فائز امروز در هر شیء لسانی ظاهر و کل بکلمه مبارکه فانصرنا يا اله العالمين على القوم الظالمين ناطق يا امين امروز آیات الهی بر کل القا میشود و بر جمیع مرور مینماید ولکن کل غافل الا من شاء الله از حق بطلب عباد را از رحيق عنایتش محروم نفرماید بلسان گفتیم و باصبع خرق حجبات نمودیم و باراده اسرار کتب الهی را ظاهر فرمودیم مع ذلك صمّ بکم عمی و هم لا یعقلون و لا یعلمون و لا یشرعون اینکه درباره حضور نوشتی مدّتهاست رفته لو ترجع الی مبدئک هو خیر لک عربی تعالی تعال عجمی بیا بیا لتری من خلقت العیون لمشاهدته تعال تعال لتسمع ماذوتت

*** ص ۵۰۵ ***

الأذان لاصغائه امروز نار سدره مشتعل و نور وجه ظاهر و باهر طوبی از برای نفسیکه بجرارت آن مشتعل شد و بانوار آن منور گشت قوم قدر یوم را ندانسته و نمیدانند عنقریب بکلمه یا حسرة علینا ناطق گردند باوهم و ظنون خود بر حق اعتراض نموده اند انیست شأن غافلین و تارکین این نفوس از آن نفوسی هستند که هزار و دویست سال یا مولى و یا وصی و یا علی و یا شیخ گفتند بالاخره نفسی را که اینمدت منتظر لقایش بودند و از کلمه آن اسامی مذکوره خلق شده بر منابر بسب و لعنش مشغول و بعد جمیع علمای ایران فتوی بر سفک دمش دادند و تبعه معلوم که چه گفتند و چه کردند تالله عین عظمت میکرید و نقطه وجود نوحه مینماید بگو ای عباد قدری در اعمال آن نفوس و حاصل و ثمر آن تفکر نمائید لعمرا لله اّهم فی ضلال مبین و من الأخرین

فی کتاب عظیم. یا ایها الناظر الی الوجه قلم اعلی این فقرات را مکرر ذکر نموده تا سیئات حزب قبل بر کل واضح و معلوم شود چه مشاهده میشود ناعقین و غافلین باوهامات قبل ناس را منع مینمایند و از صراط الله محروم

*** ص ۵۰۶ ***

میسازند ای کاش بصر و سمع یافت میشد تا حجاب بکلی برداشته و حقیقت امر بر علمیان ظاهر و هویدا میگشت ناس ضعیفند و رحمت حق جلّ جلاله سبقت گرفته لذا باندازه گفته میشود الحمد لله ربّ ماکان و ما یکون انا لله و انا الیه راجعون انتھی لله الحمد انوار آفتاب حقیقت عالم قلوب اولیا را منور نموده در جمیع احیان فرات رحمت جاری و آیات نازل و بیّنات ظاهر آنجیب روحانی و اینخادم باید از دریای کرم الهی جلّ شأنه مسئلت نمائیم خلق غافل را آگاه فرماید و بینائی بخشد اوست مهیمن و مقتدر و اوست دانا و توانا بشارت فوق بشارت احضار آنجیب روحانی در محضر قدس ربّانی از حق سائل و آمل بزودی لقا را روزی فرماید و هم از او مسئلت مینمایم که حضرت محبوب جان یعنی حضرت افنان جناب الف و حا علیه بقاء الله الأبعی را فائز فرماید و از بحر لقا و کوثر وصال عطا نماید آنّه علی کلّ شیء قدیر حق شاهد و گواه که مدّتها است بلسان ظاهر و باطن این مسئلت را نموده و مینمایم چه که این نعمت را شبیه نه و این عمل را نظیر نه الامر بیده یفعل و یحکم لایستل عمّا

*** ص ۵۰۷ ***

یفعل و هو بکلّ شیء علیم عرض دیگر اوراقیکه خواستید ارسال شد و همچنین از قبل حال برحسب ظاهر خیری نیست جز چندی قبل حضرت نورین نیرین یعنی غصنین اکرمین حضرت آقا لامیرزا ضیاء الله و حضرت آقا لامیرزا بدیع الله روحی لقدومهما الفداء و اهل سرادق عصمت و عقّت و عظمت بیروت تشریف برده اند فی الحقیقه این سنه جای آن حبیب روحانی خالی بود ایکاش حاضر بودند و اشراقات انوار آفتاب فضل الهی را ببصر ظاهر مشاهده مینمودند اگرچه بظاهر حاضر نبودند ولکن در ساحت امنع اقدس مذکور بوده و هستند اولیای مدن دو یار را از جانب اینخادم فانی تکبیر و سلام برسانید از حق جلّ جلاله میطلبیم ایشانرا بشأنی موفق دارد که ما سوی الله را معدوم و مفقود شمردند و بانوار توحید حقیقی فائز گردند این یوم مثل ایام قبل نه این بحر را آب دیگر و این سما را آفتاب دیگر است مکرر اینکلمه علیا از لسان مالک اسما استماع شد قوله تبارک و تعالی یا حزب الله تا از خلیج اسما نگذردید بیحر معانی فائز نشوید اگر نفسی مؤیّد شود باصغاء این یک کلمه از برای او خطری نبوده و نیست جمیع ذرات شهادت دهند بر ایمان و ایقان و استقامت اوفی سبیل الله ربّ العالمین صد هزار هنیئاً از برای نفسیکه از این کأس

نوشید و از این قدح آشامید البهاء و الثناء و التكبير على جنابكم و على من معكم يسمع قولكم فى امرالله العزيز العظيم و الحمدلله

العليم الحكيم خ ادم فى ٢٨ شهر ذى الحجه الحرام سنه ١٣٠٢ مقابله شد

*** ص ٥٠٨ ***

محبوب فؤاد جناب امين عليه بهاءالله و عناياته ملاحظه فرمايند

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلى الأبهى

حمد مالک ملکوت و سلطان جبروت را لایق و سزاست که بمفتاح اسم اعظم بیان را گشود و کل را بصراط مستقیم و نباء عظیم و امر محکم مبین هدایت فرمود اوست قادر و توانا لا اله الا هو العلى الأبهى و بعد یا محبوب فؤادى دو یوم قبل نامه مخصوص آنجناب نوشته شد ولکن در ارسال آن تأخیر رفت و این نوشته باو ملحق گشت تأییدات حق جلّ جلاله متواتر میرسد و آنمحبوب هم الحمدلله بتمامه بر خدمتش قائم و همچنین مقامات فضل و عنایت را میدانند هنیئاً لکم و مریناً لکم نامه های آنمحبوب لله الحمد کل بذکر اولیا بدء مى شود و بذکر ایشان ختم و همچنین ذکر مُدُنیکه مقرر اولیاست الحمدلله از همت آنمحبوب ذکر مدنیکه در ان وارد شده اند هریک مع اولیائش در نامه مذکور و در ساحت اقدس معروض

قال وقوله الحقّ يا امين عليك بهاءالله مالک يوم الدين توفيق رفیقت بوده و هست چه که بخدمت قائمی و بعدل و انصاف مزین ذکر اولیای اردستان را مکرر نمودی چندی قبل ذکر هر یک از قلم اعلى جاری را وفا و میم و حا مذکور بوده و هستند میرزا حسن

*** ص ٥٠٩ ***

و أم او را از قیل مظلوم تکبیر برسان بگو یا حسن انشاءالله مؤید باشی بر خدمت اولیائش نعمت و صحت و عافیت از برای نفسیکه بیقین مبین در ظلّ سدره مبارکه وارد گشته اند لعمری اھم من الامنین فى کتاب الله رب العالمین یا امین انا ذکرنا کلّ نفس ذکرهما فى کتابک لتشکر ربک الغفور الکریم و ذکرنا اولیائنا فى المدن و القرى امرأ من لدنا و انا الفضال العزيز الحمید انتهى ذکر احبای پشت مشهد را نمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلى این آیات از سماء مشیت مخصوص ایشان نازل قوله تبارک وتعالى يا احبائى هناک اسمعوا نداءالله الملك المهیمن القیوم انه ینادیکم من شطر السجّن و یشترکم بما قدرلکم من عنده انه هو العزيز الغفور قد نادى المناد من کلّ الجهات الملك لله ربّ مان کان و ما یكون انّ الامین ذکرکم مرّة بعد مرّة ذکرناکم کتره بعد کتره فضلاً

من لدى الله مالک الوجود خذوا كأس الفلاح باسم فالق الأصباح و قولوا لك الحمد يا مرسل الأرياح بما اظهرت لنا امرک المحتوم و
رحيقک المختوم نسئلك بانوار عرشک و الأراضى التى اشرفت بقدمک بان تؤيدنا على ذکرک و ثنائک و خدمة امرک انک انت
المقتدر على ما تشاء و فى قبضتک زمام من فى السموات و الأرضين انتهى و همچنين مخصوص اولیای دروازه اصفهان اين آیات از
ملکوت بيان مقصود عالميان نازل قوله تبارک و تعالى يا امين عليك بهائى و عنایتى اردنا ان نذکرا حباتى هناک ان ريتک

*** ص ۵۱۰ ***

هو الفضال الکريم انا ذکرنا الذين ذکرتم فى کتابک رحمة من لدنا عليك و عليهم ذکرهم آیات ربهم و بشرهم بهذا الفضل
الذى احاط من فى السموات و الأرضين قل اياکم ان تمنعکم شبهات العلماء و ما عندهم عن الله ريتکم رب العرش العظيم قل ضعوا
ما عندالناس و خذوا ما نزل لکم من لدن مقتدر قدیر البهاء المشرق من افق ارادتى عليكم و على کلّ ثابت مستقيم قد ذکر
القمصر و الذين شربوا رحيق البيان من ايتادى عطاء ربهم العزيز المنان يا امين انا ذکرنا الخليل من قبل و انزلنا ما قررت به ابصار البيان
فى حديقة حکمة الله مالک الرقاب انه ممن فاز بايات الله و ذکره و شهد له القلم الأعلى و انا الشاهد العزيز العالم يا خليل خذ
باسمى الجليل زمام العباد و قرّبهم الى اعلى المقام قل لعمرالله قد خلقتم لهذا اليوم اتقوا الله و لا تكونوا من الذين كفروا بالمبدء و المآب
البهاء من لدنا عليك و على من يجتک و يسمع قولک فى هذا الأمر الذى به تزلزلت الأرض و نسقت الجبال و نذکر فيهذا المقام
الکريم من سئى بعد الرحيم و نبشره بعناية الله رب الأرباب يا رحيم يدکرک مالک القدر من شطر منظره الاکبر و يعزّیک فيما ورد

*** ص ۵۱۱ ***

عليک من قضاء الله المقتدر المختار لا تحزن عمّا ورد عليك قد ورد علينا ما ناح به القلم الأعلى فى العشى و الأشرار انا نامرک
بالصبر الجميل و انا العزيز البصّار و نذکر ابنک فى هذا الآن بما يكون ذخراً و شرفاً له من لدى الله مالک الأديان يا ايها المذكور
لدى العرش اشهد انک اقبلت الى افقى و سمعت ندائى و تمسکت بجبلى و تشبث باذيال رداء رحمة ريتک منزل الآيات انت الذى
فزت بالاقبال اذاً اعرض عن الله علماء الأرض و فقهاؤها يشهد بذلك امّ الكتاب من لدى الله مالک الأيجاد نسئل الله ان ينزل
عليک فى کلّ يوم رحمة من عنده و نعمته من لدنه و يسقيک رحيق البيان فى الغدوّ و الأصال كذلك انزلنا الآيات و صرفناها بالحق
و ارسلناها اليک يا رحيم لتشکر ريتک العزيز الوهاب قد حضر کتابک لدى المظلوم و ذکرناک بما لاتعادلہ الأذکار قل لك الحمد يا
الهی بما سقيتني کوثر عرفانک و ايدتني على الأقبال اذ اعرض عنک أكثر العباد اسئلك يا مالک الوجود و المهيمن على الغيب و

الشُّهُودِ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ ثَبِتَ تَوْحِيدُ ذَاتِكَ عَنِ الْأَشْبَاهِ وَالْأَمْثَالِ بَانَ تَكْتَبُ لِي مِنْ قَلَمِكَ الْأَعْلَى مَا يَقْرَبُنِي إِلَيْكَ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ
الْبِهَاءِ مِنْ لَدُنَّا عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَائِي هُنَاكَ الَّذِينَ مَا أَصْغَفْتَهُمْ قُوَّةَ الْعَالَمِ وَمَا خَوْفَتَهُمْ شَوْكَةَ الْأَمَمِ قَامُوا وَقَالُوا الْمَلِكُ

*** ص ۵۱۲ ***

لِلَّهِ الْمُقْتَدِرِ الْعَزِيزِ الْمَتَّانِ أَنْتَهَى إِلَيْكَ دَرَبَهُ وَرَقَهُ فَائِزٌ بِضَلَعِ مَرْحُومِ لَا مُحَمَّدَ جَعْفَرَ وَ أَوْرَاقِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ بِهَاءِ اللَّهِ مَرْقُومٌ دَاشْتِيدٌ
بَعْدَ إِذْ عَرَضَ إِيْنْفَقَرَهُ إِمَامٌ وَجْهَ إِيْنكَلِمَاتِ عَالِيَاتٍ إِزْ أَفَقِ بِيَانِ مَقْصُودِ عِلْمِيَانِ نَازِلِ قَوْلِهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى مَخْدَرَهُ فَائِزَهُ وَ أَوْرَاقِ لَازَالِ دَرِ
سَاحَتِ أَقْدَسِ مَذْكَورِ بُوْدَهُ وَ هَسْتَنْدِ بَشْرَمَنْ قِبَلِي وَ ذَكَرَ مِنْ بَآيَاتِي نَسْتَلُ اللَّهُ إِنْ الْقَدِيرَ لَهَنَّ خَيْرَ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ يَكْتَبُ لَهَنَّ إِجُورِ
الْإِلَآئِي طَفْنِ الْعَرْشِ فِي الْعَشَى وَ الْأَشْرَاقِ إِيْنمَظْلُومِ لَازَالِ بِذَكَرِ دُوسْتَانِ حَقِّ نَاطِقِ وَ ذَاكِرِ يَا أَمِيْنِ عَلَيْكَ بِهَائِي لِحَاطِظِ اللَّهِ دَرِ إِيْنِ أَيَّامِ
مَتَوَجَّهٍ اسْتِ بِلْغَالِي مَحَبَّتِيكَهَ دَرِ إِفْتَدِهِ وَ قُلُوبِ قَانْتِيْنِ وَ قَانْتَاتِ مَسْتُورِ وَ مَكْنُونَسْتِ يَا أَمِيْنِ إِيْنَسْتِ مَقَامِ فَضْلِ وَ مَقَامِ رَحْمَتِيكَهَ سَبَقْتِ
كَرْفَتِهِ دَرِ إِيْنجَنِيْنِ هَرِيْكَ بِفِيُوضَاتِ فَيَاضِ حَقِيْقِي فَائِزِ كَشْتِ هَنِيئاً لَهَنَّ وَ مَرِيئاً لَهَنَّ يَا أَمِيْنِ نَفُوسِيْرَا كِهَ ذَكَرَ نَمُودِيْ إِزْ ذُكُورِ وَ إِنْآثِ
كُلِّ بِأَمُوجِ بَحْرِ مِيَانِ مَقْصُودِ عِلْمِيَانِ فَائِزَنْدِ لِعَمْرَاللَّهِ هَرِيْكَ رَا ذَكَرَ نَمُودِيْمَ بِذَكَرِيْكَهَ بِهَ قَرَّتْ عِيُونِ أَهْلِ مَدَائِنِ الْعَدْلِ وَ الْأَنْصَافِ أَنْتَهَى وَ
هَمِجَنِيْنِ ذَكَرَ جَنَابِ لِأَحْسِيْنِ كِيُوهَ كَشْ عَلَيْهِ بِهَاءِ اللَّهِ رَا نَمُودَهُ بُوْدَنْدِ بَعْدَ إِذْ عَرَضَ دَرِ ذُرُوهِ عَلِيَا يَكُ لُوحِ أَمْنَعِ أَقْدَسِ إِزْ مَطْلَعِ فَضْلِ وَ
عَطَا نَازِلِ لِيْشَكْرِ اللَّهِ رَبَّنَا وَ رَبِّكُمْ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ آيَاتِ نَازِلِ أَمْطَارِ هَاطِلِ بَحْرِ مَوَاجِ فَضْلِ مَحِيْطِ إِيْنِ عَبْدِ إِزْ بَرَايِ أَوْلِيَا مِيْطْلَبِدِ

*** ص ۵۱۳ ***

آنچه را که سبب هدایت عباد است این ایام تجلیات نیر فضل نه بشأنی اشراق نموده که این عبد قادر بر احصاء و یا ذکر آن
علی ماینبعی باشد باری بایشان و سایر دوستان سلام و تکبیر میرسانم و بلسان سیر و سیرسیر عرض مینمایم الهی الهی دوستان را از
بحر کرمات محروم منما و بملائکه مقربین کل را مدد فرما تا بااستقامت تمام این دو یوم را در خدمت صرف نمایند تویی قادر و توانا
در نامه‌های قبل مکرر ذکر جناب حاجی ملا ابراهیم علیه بهاءالله را نموده اند عریضه ایشان فائز مکرر ذکرشان از لسان عظمت
جاری بعد از عرض عریضه امام وجه یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل لیشرب کوثر البیان من بیان ربنا الرحمن و ينطق بين
العباد باطمینان تطمئن به افئدة و النفوس و همچنین آنمحبوب فواد اسدآباد و دوستان آن ارض را ذکر نموده اند دولوح امنع اقدس
مخصوص جناب لامیرزا محمد و جناب حاجی شاه محمد علیهما^{۶۹} از سماء فضل و عطا نازل و ارسال شد برسانند لیجدا من بحر
آياته لئالی حبه العزيز المحبوب این عبد خدمت جمیع دوستان تکبیر و سلام میرساندو از برای هریک میطلبد آنچه را که سبب نجات

ابدیست در این حین اینکلمه علیا از لسان مولی الوری نازل قوله تبارک و تعالی یا عبد حاضر بنویس بامین اگر حق جلّ جلاله بعد ناظر شود نفوسیکه لایق ذکر قلم اعلی باشند کم مشاهده گردد و لکن چون بر عرش اسم رحمن مستوی بلحاظ فضل ناظر و متوجه الامر بیده ینطق کیف یشاء و هو الامر القدیم انتهى و همچنین مخصوص اولیای ارض هم

*** ص ۵۱۴ ***

و کرمانشاه الواح مبارکه نازل بعضی این کتره ارسال میشود و بعضی کتره اخری آنمحبوب کل را بعنایت حق بشارت دهند چه که کل مذکورند و بعنایت فائز در این یوم حبیب روحانی جناب لا رسول و برادر مکرم جناب حاجی محمدحسن مشهور بمصری و جناب لامحمد صادق علیهم بهاءالله را مع دستخط آنمحبوب که از ارض ق ارسال داشته اند رسید و لکن فرصت جواب نشد انشاءالله از بعد ارسال میشود یسئل الخادم ربّه بان یوقّهم و یؤیّدهم علی نصره امره بالحکمة و البیان انه هوالعزیز المّان یک لوح امنع اقدس این کتره مخصوص جناب بیک علیه بهاءالله و عنایته نازل نزد جناب لاعلی حیدر علیه بهاءالله و فضله و الطافه ارسال شد که برسانند فی الحقیقه جناب علی قبل حیدر بخدمت مشغولند ولدی الحق مذکور هنیئاًله و طوبی له و یک صحیفه کبری مخصوص محبوب فؤاد جناب حاجی میرزا ح ی علیه بهاءالله الأهمی نازل و ارسال شد انشاءالله بان فائز شوند در این حین در ساحت امنع اقدس حاضر باینکلمه علیا لسان کبریا نطق فرمود قوله جلّ جلاله یا امین جناب اسم جمال علیه بهائی و عنایتی را از قبل مظلوم سلام و تکبیر برسان انشاءالله بهمت تمام بر امر مالک انام بحکمت و بیان مشغول باشند طوبی لمن اقبل الیه و سمع ذکره فی هذا الذکر المبین یا امین اولیای ارض طا را طراً از قبل مظلوم ذکر نما از حق میطلبیم ایشان را مشتعل فرماید بنار سدره

*** ص ۵۱۵ ***

مبارکه و منور دارد بانوار ظهور تا آفاق عالم روشن و منور گردد بگو یا اولیاءالله از حق میطلبیم قوت عطا نماید و همت بخشد تا ایام فانیه شما را از ملکوت باقی محروم نسازد و از نعمت دائمه منع نکند انه هوالشفیق الکریم انتهى ذکر جوهرین مجردین جنابان اخوان ندّافان علیهما بهاءالرحمن را نموده بوند ایشان از نفوسی هستند که در ملاء اعلی و عوالم حق مذکورند چه که در حق ایشان نازل شده آنچه که باعلی النداء شهادت میدهد بر اقبال و توجه و خلوص و استقامت ایشان علیهما و علی من معهما بهاءالله و عنایت بهاء و الذکر و التکبیر و الثناء علی حضرتکم و علی من معکم و یسمع قولکم فی امرالله ربّنا و ربکم و ربّ الملک و الملکوت

محبوب فؤاد حضرت امین علیه سلام الله و عنایتہ و فضلہ ملاحظہ فرمائند

۱۵۲

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

قد شهدت الكتب و الزبر و الصحف و الالواح بوحدانية الله و فردانية و بتقدیس ذاته و تنزیه کینونته عما سواه و اعترف الخادم بما انزله الله من قبل و من بعد و بما نزل في كتاب المبين و اقر بما نطق به السن المرسلين و اوليائه المقرين و الصلوة و السلام على حبيبه و صفيه الذي به اظهر قدرته و سلطانه و انزل آياته و برز بيانته و على آله و اصحابه الذين بهم سخر العالم و اجتذبت افئدة الامم صلوة ائمة التي بها تزوع عرف

*** ص ۵۱۶ ***

بیانه بین عبادہ و راتحة عطائه فی بلاده دستخط آمحوب فؤاد رسید قلب حزین را بمژده صحت و سلامتی و استقامت حضرت آقای مکرم جناب افنان علیه سلام الرحمن و آن وجود مبارک مسرور نمود خدای واحد شاهد که ذکر اولیا و دوستان سبب انبساط و نشاط است و بعد از اطلاع قصد مقام نموده اما وجه عرض شد فرمودند بر هر منصف بصیری و عالم خیبری ظاهر و واضح و لائح و معلوم است که جز اصلاح و محبت و داد و شفقت و اتحاد افئیده و قلوب مقصودی نبوده و نیست لزال کل را بامانت و دیانت و صدق و صفا وصیت نمودیم بعضی پذیرفتند و برخی نار حرص و هوی و طمع و طغی ایشان را از کلمه حق منع نمود لله الحمد اعمال هر نفسی شاهد و گواه اوست اسرار صدور و خافیه اش و همچنین خائنه اعین کل ظاهر و مشهود اینمظلوم از حق جلّ جلاله میطلبد آنچه را که سبب نجاح و فلاح است البته آنچه ظاهر شده و میشود از مقتضیات حکمت بالغه بوده و هست اما النصر و الظفر فی کل الاحوال لعباده الموقنین الذين لاخوف عليهم و لاهم یحزنون جنا افنان علیه عنایة الله و فضلہ امام وجه موجود و مذکور نسئل الله ان یؤیدہ و یؤفقه و ینصره و یحفظه و یقدر له ما ینفعه انه هو اعلم به منه و هو الفضل

الکریم ائک یا امین لا تحزن من شیء و مافات من الزخارف الحمد لله صدق و امانت و راستی شما بر کل واضح و معلوم است و نفوسیکه بکذب و افترا و خیانت تمسک نموده اند حال آنها هم ظاهر و مشهود هر منصفی آگاه و هر عالمی گواه بلکه خود آن نفوس هم برحالت یکدیگر مطلعند و لکن نار طمع و حرص حائل شده و از امانت و صدق محروم داشته آنچه ذکر نمودی بسمع قبول اصغا شد انشاء الله ذکر نفوس مذکوره از قلم جاری و ارسال خواهد شد نسئل الله فی کل الأحوال یؤیدکم و لایمنع عنکم فضله و رحمته و جوده و عطائه انّه هوالمقتدر العلیم الحکیم انتهى سبحان الله نفوسیکه باین واضحی در مال عباد خیانت نموده اند و بمقریات متکلمند ادعای صدق و صفا و حقیقت هم مینمایند مرشد آنقوم شیخ محمد است که اخبث از او در دنیا موجود نه سبب این امور و اتحاد آن نفوس اکل اموال ناس بیاطل بوده و هست نسئل الله تبارک و تعالی ان ینکم بالعدل و هو الامر الحکیم و اینکه درباره اردکان مرقوم داشتند مشاهده شد و حسب الخواش آنمحبوب عمل میشود ذکر جناب لامحمد علیه سلام الله را فرمودند که در آن ارض وارد شده اند ایشان چندی با او بوده اند لله الحمد بر بعضی امورات آن غافل مطلعند یسئل الخادم ربّه بان یویده و یمده لیعرف الناس مفتریات الغافل البعید و اعماله و شئوناته انّه علی کلّ شیء قدیر این عبد خدمت ایشان

سلام میرساند و از حق میطلبد ایشانرا موقّق دارد بر آنچه سبب علوّ وجود است اینکه نامه برادر مکرم جناب استاد علی اکبر علیه سلام الله را ارسال داشتند و دیده شد جواب ایشان نوشته میشود و ارسال میگردد آنچه آنمحبوب مرقوم داشتند در نظر است انشاء الله علی ما یحبّ و یرضی موقّق میشوند از حق جلّ جلاله از برای کل میطلبم که موقّق شوند بر اعمال طیّبه و اخلاق مرضیه لتبقى اسمائهم بالخیر الی الابد و اذن هم از برای نفس مذکور عنایت شد بنویسید و اخبار بدهید و لکن تفصیل خیانتهای خائنین هم باید ذکر شود تا نفسیکه اراده توجه نموده آگاه باشد

الها مقصودا معبودا

اغنامت را از شرّ ذیاب ارض حفظ نما و اخلاق مرضیه را بهترین طرازی مزین دار تا کل مقامش را بیابند و بثمراتش آگاه شوند
چه اگر آگاهی عطا فرمائی خیانت بامانت و کذب بصدق و اعتساف بانصاف تبدیل شود ای کریم رحمت سبقت گرفته و کرم
احاطه نموده لاتسلط مطالع الظلم علی مشارق العدل انک انت الفضل القوی

*** ص ۵۱۹ ***

القدير لا اله الا انت الفرد الواحد العزيز الحميد اوليا طراً سلام میرسانند و همچنین سائرین فی الحقیقه بکمال محبت و مؤدّت
ذکر مینمایند نسئل الله ان يجعل اثرأ فی اذکار اصفیائه و اولیائه انه هو قاضی حوائج السائلین و الحمد لله اذ هو رب العالمین السّلام و
الذکر و الثناء علیکم و علی من معکم و یحبّکم و علی عبادالله الصّالحین مقابله شد

خ ام فی ۲۰ محرم سنه ۱۳۰۷

*** ص ۵۲۰ ***

این کتاب مستطاب که از سماء وحی الهی نازل برحسب امر محفل مقدّس روحانی مرکزی طهران بر تحریر آن موقّق و مؤید شد
اقل الفای میرزا عبدالرحمن رحیقی شیرازی الّذی آمن بالله و یرجوا الهدایته لاهل العالم کلّها نسئل الله ان یغفر له ذنوبه بالفضل و
الموهبة و الأکرام

در تاریخ یازدهم اردیبهشت ۱۳۱۲ و ششم محرم الحرام ۱۳۵۲ و مطابق اول مه ۱۹۳۳ در چهارم شهر الجمال سنه ۹ من ظهور
حضرت نقطه الاولی روح ما سواه فداه خاتمه پذیرفت.

- ۱- بدون عنوان بافتخار جناب امین هطول نیشان جود و فیض مظهر فیاض حقیقی در حق مشارالیه لا میرزا محمد علی و لاخلیل و جناب لامیرزا حاجی و جناب ملا حاجی و لا محمد علی مامقانی و جناب لا سید محمد و احبّا سیسان و حضرت افنان جناب الف و حا و قرب تشرف افنان کبیر و فائز بودن لا سید محسن افغان بفیض حضور
- ۱۳- بدون عنوان با افتخار جناب ابالحسن ظهور فضل فیاض علی الاطلاق در حق مشارالیه و جناب ملا حسین و اخوان و جناب حاجی بابا و اجازه تاسیس محل البرکة
- ۱۹- بدون عنوان بافتخار ابالحسن اشراق شمس کلمات فضلیه از مطلع منزل آیات در حق مشارالیه و محمد قبل حسن و جناب ملا محمد ابراهیم
- ۲۷- بدون عنوان ذکر قلم اعلی در حق جناب افنان اح و جناب لامیرزا علی رضا و جناب ورقا و جناب حاجی محمد علی و جناب محمد اسمعیلی حاجی ملک و جناب آخوند ملاحسین و کنیز حق و جناب لامحمد مصطفی و لاعبد الغفار
- ۳۲- بدون عنوان بافتخار امین ظهور مکرمات و عنایت در حق مشارالیه و ذکر غلام قبل حا خ ا و عدم امکان اخذ ارض در حیفا و اجازه شرف ورقه با علی قبلی اکبر
- ۳۶- بدون عنوان بافتخار امین ظهور عنایت کبری در حق مشارالیه و بشارت نزول الواح مقدسه در حق جناب حاجی حسن م ص و جناب لا محمد صادق و ابن و ضلع و خال لا علی حیدر و ذکر افتادن الواح مبارکه بدست ظالمه مگاره و تسلیم بمیرزاهادی و اشاعه آن بنام یحیی
- ۴۰- بدون عنوان بشارت بافتتاح باب وصال و ظهور ملکوت در حق حضرت افنان و جناب لامحمد مصطفی و جناب حاجی عباس
- ۴۲- بافتخار جناب لاعبدالحسین ذکر حضرت مذکور در حق مشارالیه و اسمنا الجمال و اسم جود و حضرت سمندر

- ۴۷- بافتخار جناب لاعبدالحسین توجه طرف عنایت مظهر احدیت بمشارالیه و امة الله و امة جدیده و انزال آیات فضیلة در حقّ لاسیدعلی و نھی از فروش اشیاء و بشارت بنزول لوح مخصوص بافتخار جناب خان میزبان
- ۵۳- بافتخار جناب عبدالحسین تموّج بحر غفران حضرت مّتان و عفو خطایای گذشته مشارالیه و پدر و امة الله
- ۵۴- بافتخار جناب عبدالحسین بیان نفس رحمن از تحمل مصائب و بلایا لاجل آسایش احبّاء و اخبار از نزول الواح در حق احبّاء و عدم ارسال آن بواسطه نفوذ شیطان بر امرالله
- ۵۶- با افتخار جناب عبدالحسین بشارت باستقرار عرش ربّ در قصر تبدیل سجن بفردوس اعلی
- ۵۷- با افتخار جناب عبدالحسین بیان مظلوم عالمیان در اینکه در سجن و غیر سجن کل بافق اعلی دعوت فرموده ولکن اهل ارض غافل
- ۵۸- ق با افتخار جناب عبدالحسین نزول مناجات قلم اعلی در حقّ مشارالیه و طلب تأیید
- ۵۹- بافتخار جناب عبدالحسین تقدیر قلم قدم از مشارالیه لاجل اخبار نورین محبوسین و ذکر منتسبین اسم جود
- صفحه فهرست
- ۶۰- ق با افتخار جناب عبدالحسین نزول مناجات طلب تأیید در حق مشارالیه
- ۶۰- ق با افتخار جناب عبدالحسین نزول مناجات طلب خیرات در حق مشارالیه و اصفیای الهی
- ۶۱- ق بافتخار عبدالحسین نصیحت قلم اعلی احبّا خود را باستقامت کبری
- ۶۱- بافتخار جناب عبدالحسین امر بتبلیغ ناس و عدم خوف از نفوس
- ۶۲- ق بافتخار عبدالحسین ابن ز ظهور عنایت در حقّ مشارالیه و نزول رحمت از سماء مکرمت در حقّ پدر
- ۶۳- بافتخار جناب لاسید موسی ندای امّ الکتاب امام اهل عالم و دعوت آنها بخداوند متعالی و ظهور رحمت و مغفرت

در حق پدر و برادر

- ۶۵- ق بافتخار بنت کلبعلی و ابنها ظهور عنایت کبری در حق مشارالیها
- ۶۶- ط بافتخارجناب لامیرزا محمد علی ظهور لثالی فضلیّه مکنونه در اصداف عمان محبوب امکان در حق مشارالیه و ورقه موفنه و عزیز
- ۷۱- ط بافتخار جناب میرزا محمد علی اشراق شمس عطا در حق مشارالیه و نیر فضل و غفران در حق امة متصاعده الی الله
- ۷۱- ط بافتخار جناب میرزا محمد علی ظهور فضل وجود سلطان وجود در حق مشارالیه و همچنین در حق ضلع
- ۷۴- بافتخار جناب محمدعلی قبلی علی لسان عظمته باین بیان امنع اقدس ناطق قوله عظم سلطانه
- صفحه فهرست
- «... انّ الذی شرب ریحق الحیوان فی بیان الرحمن انه یقوم علی نصره الأمر علی شأن لا تخوفه جنودالسموات و الأرضین...»
- ۷۴- ط بافتخار جناب لام محمد قبلی علی ت ف و نزول آیات فضلیّه در حق مشارالیه
- ۷۵- بافتخار ورقه شاه جهان تسلیت قلم اعلی بورقه مشارالیها و ذکر فناء دنیا و ظهور عنایت درباره اخت ورقه مذکوره
- ۷۵- بافتخار شاه جهان ظهور عنایت کری در حق مشارالیها و اب و ام و در ذیل لوح اقدس نزول مناجات و طلب تأیید
- ۷۸- بدون عنوان قلم اعلی باین ترانه جان افزا مترّم قوله عز بیان»... نفوسیکه الیوم بر سریر عزت متمسکنند و نفوسیکه بر ارض ذلت ساکن کل بتراب راجع شوند نیکوست حال نفوسیکه برای ملا اعلی روایح حب الهی از ایشان استشمام نمایند....»

- ۷۹- با افتخار ورقه بنت ح س بیان نیر آفاق در اینکه حق وفا را دوست داشته و امر باستقامت
- ۷۹- بافتخار ح س ن مظهر کبریا باین کلمه علیما ناطق قوله عظم تبیانہ... تمسک بالحبل الاعظم و تشبث بذیل عنایة ربک العزیز المحبوب...»
- ۸۰- بدون عنوان بیان قبله آفاق در بشارت نبیین و مرسلین بنباء عظیم خسران ملا دنیا و فناء ما فیها
- ۸۱- بدون عنوان امر مالک انام در اغتنام ایام و نصرت امر پروردگار علام
- صفحه فهرست
- ۸۲- بافتخار حسین نھی قلم اعلی از تبعث معرض ائیم و اجتناب از قهر الهی
- ۸۳- بدون عنوان بیان محبوب عالمیان در در بدء درج اذکار بمیکل ظهور و منتهی شدن ظهورات بطور اعظم
- ۸۴- بدون عنوان مناجات قلم اعلی در طلب استقامت در حق یکی از آماء الرحمن
- ۸۵- بدون عنوان بیان اقدس امنع در نزول آیات بر سبیل فطرت و اینکه صاحبان بصر حق را قبل از ظهور شناسند
- ۸۶- بدون عنوان خطاب به «یا احمد» ذکر قلم قدم در ثمرات اعمال حزب شیعه و بیان اینکه بعد از خاتم انبیا انفس بطراز آگاهی مزین مرحوم شیخ و سید و اینان نفوس را بعرفان سید بشر تأیید نمودند و همچنین بشارت نزول صلوة
- ۹۸- بافتخار حضرت علی قبل نبیل ابن حضرت اسم الأصدق نزول آیات فضلیه در حق مشارالیه را؟ فروغ و احباء حصار و میر قبلی حسن و محمود و جهانگیر و اسمعیل و اولیاء ناطق و ابالقاسم بچستان و اولیاء فاران و حسین و عبدالعلی و جناب استاد علی اکبر و کربلائی حسن و جناب میراحمد بیگ و جناب میرغلام رضا و جناب محمد هاشم و اولیاء ارض باوشین و اولیاء خیر القری و ملا محمد قبل رفیع و ملا محمد قبل تقی و متصاعد الی الله محمد قبلی علی و بنت و اخت صا و سین و ورقة الفردوس و روحانی و غلام قبل رضا و محمد قبل علی و حاجی میرزا حسین و ام مهاجری و اولیاء سرایان و محمد قبل طاهر و مسعود اولیاء کاخک و جناباد و محمد اسمعیل و استاد

محمد قبل باقر و اولیاء جیم و نون و اولیاء خیرآباد و اولیاء زاده و جناب شیخ شمس حضرة المقصود و رجب قبل علی و محمد قبلی حسین و جناب ملاحسین و اولیاء ارض خا و جناب عین و لام و جناب حاجی محمد ملاً محمد و جناب لامیرزا المحمود و منتسبین ارض طاوئهی از معاشرت با حاجی س ی و عنایت در حق کاظم...

۱۴۷- م ش بافتخار جناب ابن حضرت اسم الله الاصدق ذکر قلم ابھی از مفتريات یحیی و شیخ محمد در مدینه کبیره و ملاقات ظالم دولت آبادی با خلیل در سبزوار و نھی خلیل مذکور از تطهیر ذی خود از همزات او و نسبت نزول کتاب مستطاب بیحیی بواسطه هادی دولت آبادی در نزول آیه غفران در حق جناب فائز و؟ فضلیه در حق جناب رفیع و میرزا هدایت و میرزا محمد حسین م س و محمد قبل الحاء و الستین و جناب شیخ اسمعیل و جناب حاجی محمدعلی و جناب لامیرزا احمد ن ه ا و جناب لا احمد و اب مرفوع و مهدی و اب مرفوع

۱۷۹- بافتخار جناب ابن اسم الله الاصدق سطوع انوار فضل و عطا از سماء اراده مالک اسماء در حق مشارالیه و جناب لا محمد و لا حیدر علی و اولیاء دره جز و فوز زیارت لاحمد فارانی بطراز قبول و ذکر ناعقین اهل بیان

۱۹۸- بافتخار جناب ابن اصدق جریان کوثر عطا از یراعه محیطه سلطان بقا در حق لاجل احتفال در اول رضوان

۲۰۰- بافتخار حضرت ابن اسم الله الاصدق بیان مولای عالمیان درباره مظالم وارده

در ارض یا و امر برفتن ایشان و حاجی محمدکاظم بخضرا برای ملاقات حاکم بلد و عدم قبول حقوق در ساحت اقدس و فساد جمال الدین افغانی در ایران و انتشار ورقه ابی در پاریس باسم عروة الوثقی و ذکر حاکم عادل و عالم عامل و ظهور مکرمت کبری در حق جناب لامیرزا حبیب الله

۲۱۹- با افتخار ابن حضرت اسم الله الاصدق ذکر قلم اعلی در بسط عنایت حق و مجازات محتجبین بقهر و غضب الهی و ظهور فضل درباره اولیاء خلیج آباد و قریه ع ب و ها و میم و مزاجرد و صالح آباد و اسد آباد و صحنه و ورقه

- ۲۲۴- م ش بافتخار حضرت ابن اسم الله الاصدق نزول آیات باهرات از سماء مشیت ربّ البیتات و ذکر شهید ارض خا و شهید ارض صاد و شهید ارض عشق و ظهور عنایت درحق علی و جناب لامیرزا محمد حسین و ورقه ضیاء الحاجیه و جناب ابن الشهید و جناب بچستانی و ذکر اعمال سوء هادی دولت آبادی و سید محمد
- ۲۴۶- ط بافتخار جناب ابن اسم الله الاصدق فیضان بحر جود مالک امکان در حق اولیاء ارض خا و جناب محمود و جناب فائز و جناب مسعود و مخدره امّ و جناب میرزا سید ع ب و ابن ایشان و جناب س و جناب ع و طا
- ۲۵۷- بافتخار جناب ابن اسم الله الاصدق ذکر قلم اعلی در حق جناب لا سید صادق و اخوی ایشان و جناب لا غلام علی و ورقه متصاعده و بازماندگان ارض خا و

صفحه فهرست

ط و جناب م س و مخدره ام و بنت اسم الله و احبّاء هم و احبّائش هم و جناب میرزا حبیب الله و جناب لامیرزا حیدرعلی و جناب شیخ محمد و جناب عزیز الله و زیارت حضرت ورقه الحمراء و حضرت اخت و همچنین ذکر جناب لامحمد کاظم

۲۷۷- بافتخار جناب ابن اسم "الأصدق المقدّس جریان سلسبیل عنایت مظهر رحمن در حق مشارالیه و جناب حرف م و جناب م س و تسلیم دویست تومان بمیرزا ع ب ن و در ارض خضرا و ظهور عنایت در حق مخدره حضرت ثمره و ایوب و مخدره فاطمه جهان و عبدالحسین و جناب ام و بفاطمه و اخت اخری و اخت حضرت سلطان الشهداء و اماء الله و جناب لامیرزا حیدرعلی و امر برفتن حضرت علی قبل اکبر بارض ص ک

۲۹۳- بافتخار جناب شهید ابن اسم الله الاصدق امر مظهر الوهیّت بقیام بتبلیغ و تمسک بمشورت و ظهور عنایت درباره جناب حاجی میرزا حیدرعلی و ذکر علماء جهلا غافلین از حقّ و علماء هادیان بصراط الهی و میرزاهادی مضی نفوس در ارض طا و محمد نقی که حسین سوخته او را بجزیره برده و آن شخصه را باو جبّه داده و ذکر جناب حاجی میرزا ۶۰۸ و جناب وزیر و احبّاء ارض خ و ک و ق و ه م و تکون رصاص قتل حضرت ربّ اعلی و

حدید قاطع اجساد اولیاء از معدن نفوس غافله و خروجش از فم علماء جهلاء و مناجات طلب تأیید در حقّ امة

و بروز مرکمت

صفحه فهرست

در حق صاحب و دولت بیه و در حق ابراهیم و در حق مخدّره ام و اخت و جناب لامیرزا محمد کاتب و جناب ملا محمد قاضی و نزول الواح منیعه بعدد اسم اعظم و امر به نوشتن اسامی بر آن و تسلیم بصاحبانش و خبر صعود حضرت نبیل قبل علی در سجن اعظم.

۳۱۷- بافتخار ابن اسم الله اص جناب نبیل قبل علی ذکر قلم اعلی از خرابی اسکندریّه بواسطه مدافع دول اجنبیه و امر

بجناب م س در بنای بت عالی رفیع

۳۲۰- بافتخار جناب ابن اسم الله الأصدق بیان امّ البیان در خصوص ظهور وعده های الهیّه و ارتفاع نعیق از ارض کاف

و را و اجازه دخول و خروج حضرت حا قبل یا بارض ط و م و خضرا و امر بتوجه نفوس منقطعه باطراف فارس و یا اطراف کاف و را و ظهور عنایت در حق دوستان ارض خا و امر بمشورت با حضرت اس د و جناب امین و تسلیم بحضرت فائز در فقدان اولاد و امر تسلیم وجه بجناب ک ظ در ارض خضرا و جناب س م در ارض ق و ظهور مکرمت کبری در حق جناب لامیرزا مسعود و علی و محمد و میرزا قبلی محمد و محمد قبلی حسین و کاظم و محمد و محمد قبلی تقی و عزیز و عبدالحسین و جناب میرزا ح ی و جمعی از قانتات و اخ حضرت حکیم ای و حسین و کاظم و رجب و اسحق و شاهویری

۳۴۰- بافتخار جناب علی قبل محمد ذکر مالک ملکوت اسماء در خصوص مکر و خدعه اهل بیان و طرد میرزا احمد

کرمانی بواسطه اعمال شنیعه و استشهاد به بیان حضرت ربّ اعلی

صفحه فهرست

در عظمت ظهور و ذکر حضرت سلطان الشهداء و درک مقام شهادت قبل از شهادت ظاهره و اجازه ارتفاع مشارق الاذکار در ارض خا و نھی از آن در ارض طا و یا وش و امر بتأسیس محل البرکه و ظهور عنایت نسبت

باحبّاء ارض خا و ابناء خليل درآن ارض و ذكر جناب اس م و جناب ابن شهيد و ذكر جناب آل ا ه و رم و لا
ميرزا اسدالله و جناب ملاً علي و جناب لآخدآداد و لا عزيزالله و اجازه بجناب ملاً غلام رضا بأخذ حقوق الله و
مخدره والده و برادر جناب ابن اصدق

۳۶۴- بافتخار لاميرزا علي محمد ابن جناب اسم الله الأصدق ارتفاع هدير ورقا بقا و ظهور در حق جناب لا ميرزا اس و
ء و احبّاء ارض خا و جناب م و نزول آيه غفران در حق معارج الي الله محمد قبل حسين و عنایت در حق حاجي
محمد جناب لاميرزا كاظم و جناب لآخدآداد و جناب لا ملاً علي و جناب لآعزيزالله و جناب لا اسحق و لارجب
و جناب محمد رضا خان و سليمانخان و غلامرضا و سادات ارض س و ش و اجازه استعمال افیون بتصويب حكيم
حاذق و بروز مكرمت در حق مخدره ضلع و جناب اسم الله الأصدق و جناب حاجي مهاجر و لا عبد الرحيم و
امر بارسال شخص بتبين باطراف ارض صا لغير ن ج

۳۸۴- بافتخار جناب لاميرزا علي ابن اسم الله الاصدق توجه طرف عنایت حضرت محبوب بمشاراليه و جناب كريم و جناب
لاقاسم و جناب لاميرزا اسدالله و جناب لاميرزا حا و س و جناب ملاً صادق و علي قبلي اكبر و جناب لاميرزا
حيدرعلي

۳۸۹- بافتخار جناب ابن اصدق افاضه فيض فياض حقيقي و فائز شدن اراده جناب مذکور بطراز قبول

۳۹۰- بافتخار جناب عبدالحسين ح ظهور عنایت از يراعه مولى الأسماء در حق مشاراليه

۳۹۲- بافتخار جناب ابن اصدق المقدس قلم اقدس اعلى باين كلمه علينا ناطق قوله عزّ كبرياء «...عظمت امر بمقاميست
كه روح بكلمه مباركه لك الحمد يا الهى بما جعلتنى فائزاً بلقائك ناطق و الكليم ملك الشكر يا الهى بما اريتنى
جمالک و تجلّيت علي بانوار وحيك متكلم

۳۹۸- ق بافتخار جناب م ح بيان حضرت منان در بدعيّت ظهور اعظم و نزول كتاب بيان در ذكر و ثنای او و نصيحت
بعدم احتجاب اهل بيان از منزل آن

۴۰۶ - بدون عنوان مالک قدم باین کلمه اتم ناطق قوله جلّ ذکره... انّ السّدره تنادی قد اجد رایحه قمیصک یا اله العالمین... قل یا قوم لا ترجعوا البغی و الفحشاء و لاتتبعوا کلّ شرک مریب ایّاکم ان نعیب بعضکم بعضاً قد حرّم ذلك فی الألواح اتّقوا الرّحمن و لاتکوّنن من المفدسین لا تدخلوا بیئاً الاّ بعد الاذن و لاتتخانوا فی اموال النّاس و لا ترکنوا الی الذّین ظلموا ان هذا لخطا کبیر....

۴۰۸ - بافتخار جناب علی قبل نبیل امر محبوب عالم بتوجّه بارض سجن باکاروان معتبر بواسطه عدم امنیّت

۴۰۹ - بافتخار جناب ملاّ محمد صادق(اسم الله الاّصدق) اخبار قلم اعلی از ورود جناب شیخ و جناب آقا علی اکبر و جناب لاسید اشرف بارض اقدس و امر بهدایت نفوس بشریعه حضرت قیّوم

صفحه فهرست

۴۱۳ - بدون عنوان بشارت بنزول آیات از سماء بیان ربّ البینات و امر بتبلیغ کلمه الله

۴۱۵ - م ش بافتخار علی قبل نبیل مالک ملکوت بقا باین لطیفه روحا ناطق قوله جلّ بیانه...«اگر این نفوس که از ریحق اصغا نوشیده اند و اوّل خلق لدی الحق مذکورند اقلّ عمّا یحصی بحفظ ناظر باشند البته از عنایات مکنونه الهیه محروم مانند...»

۴۱۷ - ه م بافتخار روین بیان مظهر رحمن در عجز فراعنه ارض یعنی علماء جهان باطفاء نور الهی

۴۱۸ - ه م بافتخار جناب روین نزول مناجات طلب تایید از مخزن قلم الهی در حق مشارالیه

۴۱۹ - بافتخار ابن اسم الاصدق امر مالک ایجاد در حفظ عباد از بغضای هادی دولت آبادی و ظهور عنایت در حق جناب فائز

۴۲۱ - بافتخار جناب ابن اسم الله الاصدق قلم اعلی باین بیان احلی ناطق قوله سلطانه...«دراسفار باید باسبابی حرکت نمائی که سبب اعلاء کلمه و ظهور تقوی و علّت انقطاع است....»

- ۴۲۳ - بدون عنوان ظهور فضل و عطا در حق یکی از اماءالله
- ۴۲۳ - بعنوان یا ورقة الفردوس نزول مناجات از بحر بیان محبوب امکان در حق مشارالیها
- ۴۲۴ - بافتخار جناب ابراهیم ظهور مکرمت کبری در حق مشارالیه
- ۴۲۵ - هزار ج بافتخار جاب لاسید علی ذکر قلم جمال قدم در تکذیب قوم و علما اصنام انبیاء مرسلین را و شهادت علی و مقامات سامیه ایشان و وصیت در ابراز محبت بمنتسبین شهید
- ۴۲۹ - بافتخار جناب میرزا عبدالله توجه طرف عنایت متکلم طور بمشارالیه
- ۴۲۹ - ط بافتخار جناب بدیع ظهور عنایت کبری در حق مشارالیه
- صفحه فهرست
- ۴۳۰ - بافتخار بدیع ابن جناب محمد قلی ظهور اعطاف حضرت بدیع الألطاف در حق مشارالیه
- ۴۳۱ - اش ت بافتخار نوروز علی فیضان جود مظهر واجب الوجود در حق مشارالیه
- ۴۳۱ - اش ت بافتخار یوسف علی نصیحت قلم اعلی بتشبث بذیل عنایت و دفع حجابات
- ۴۳۲ - اش ت بافتخار همت علی لسان مظهر سبحان باین بیان اعلی ناطق قوله جلّ ثنائه " نصایح الهیه مائده معنویّه است که از سماء مشیت رحمانیه نازل باید احبّاء قدر این نعمت باقیه را بدانند....
- ۴۳۳ - بافتخار عزة الله بیان مولای عالمیان در اینکه متمسکین بجبل متین اعلی الخلق نزد حق هستند
- ۴۳۳ - اش ت بافتخار محمد نصیحت مالک انام در حفظ رحیق حیوان از نعیق غولان
- ۴۳۴ - بعنوان (ای عزت الله) قلم جمال قدم باین بیان اتم ذاکر قوله جلّ ثنائه «... عزّت کلی الیوم بعزالله بوده و آن عرفان حق است و عرفان تمام نمیشود مگر باقرار بوحدانیت او...»

۴۳۴ - بافتخار جناب ملاحسن بیان مظهر رحمن در اینکه نقطه بیان عهد نفس جمال سبحان را قبل از عهد خود گرفته و حال اکثر ملاً بیان اعتراض نموده و فتوی بسفک دم او داده اند

۴۳۶ - بافتخار جناب لارضا قلی ندای متکلم طور ازافق ظهور باین ترانه جانبخش مترنم «...تالله قد ظهر ما کان محزوناً فی علم الله و مسطوراً فی کتابه المبین...»

۴۳۶ - بافتخار جناب لاعلی اکبر مالک ملکوت جلال باین خطاب بی همال ناطق قوله تعالی

صفحه فهرست

«... این مظلوم بوکالت تو استغفار مینماید از آنچه ذکر نمودی چه که طلبیده آنچه را نضرین حارث و جمعی از مشرکین از رسول روح ماسویه فداه طلبیدند...»

۴۳۷ - بعنوان امة الله بیان مالک انام در تشبث عالم وامم بظنون و اوهام

۴۳۸ - بعنوان جناب میرزا عبدالعلی بافتخار اولیاءالله در با و ها و حا و سین و مشرق وحی الهی باین بیان احلی ناطق قوله عزّ برهانه «... امروز باید اولیاء بما انزله الرحمن فی الفرقان ناظر باشند قل الله ثم ذرهم فی خوضهم یلعبون...»

۴۴۰ - بافتخار ملاً محمد فی الخونسار جمال کبریاء باین ترانه روح افزا ترنم قوله تعالی ذکره «...ان یا محمد تالله الحق انک لو تستقیم علی حبّی و یخاصمک کل من فی السموات و الأرض لیقلبک الله علیهم بسلطانی القادر المقتدر القدير...»

۴۴۲ - بدون عنوان بیان مطلع حضرت احدیت در فدای نفس خود برای حیوة اهل عالم

۴۴۳ - خ و بافتخار جناب نبیل بیان محبوب آفاق در ظهور آیات معجزات و ظهور سلطنت و قدرت از مظهر امرالهی

۴۴۵ - بدون عنوان تقدیر قلم اعلی از فور بعرفان حق جلّ جلاله

۴۴۶ - ط بافتخار جناب میرزاحبیب الله توجه لحاظ عنایت بابن ذبیح و ذکر جناب ذبیح و اقبالش در اول امر

۴۴۷- نعمتا بافتخار جناب ا ح م د یعنی بابا بیان مظهر رحمن درخصوص اقوال و مفتریات مشرکین نسبت بمشرق وحی

الهی ودر ذیل لوح مبارک عنایت یکطافه عبا مشارالیه

صفحه فهرست

۴۴۹- بعنوان (یا حرف القرب) بیان محبوب ابھی در ارتراق از منزلات الهیّه و وصول بمقام قرب

۴۵۰- بافتخار ابن اخی امر سلطان بقا بادای شکرانه از فوز بعرفان واشتغال باموریکه سبب ظهور مقام انسانیت گردد

۴۵۱- بافتخار ابن اخی نزول مناجات طلب تأیید از قلم اعلی در حق مشارالیه

۴۵۱- بافتخار ابن اخی ظهور عنایت کبری در حق مشارالیه

۴۵۲- بافتخار سکینه ظهور الطاف مظهر احدیّه در حق مشارالیه بجهت فوز بایمان

۴۵۲- بافتخار سکینه توجه طرف عنایت محبوب بشمارالیه فیها و امر باستقامت

۴۵۳- بافتخار امّ آقا حسن بیان مطلع صمدانیه در اینکه اماء مومنه عندالله از رجال محسوبند

۴۵۳- بعنوان (عمّ الذی سعد الی الله) بیان سدره الهیّه در تمسک نفوس بکتاب و محبوبیت از ام الكتاب

۴۵۴- ت بافتخار امة الله زهرا ضلع اخ ذکر مالک ملکوت بیان در عظمت یوم الله و استغاثه فیوضات الهیّه درحق

مشارالیها

۴۵۵- بافتخار محمود ابن خداوردی نصیحت مالک وجود باستحکام حبل نسبت و امر باستقامت

۴۵۵- بافتخار امة الله هاجرظهور مکرمت کبری در حق مشارالیها و بیان اینکه الیوم

صفحه فهرست

عاصمی برای احدی نیست مگر بعروة الوثقیای الهی

- ۴۵۶- بدون عنوان ذکر قلم اعلیٰ یکی از اماء خود را
- ۴۵۷- بدون عنوان نزول مکرمت از سماء عطوفت در حق یکی از اماء الرحمن
- ۴۵۷- بافتخار جناب حاجی آقا محبوب ابھی اهل امکان را باین رتبه ملکوتی بشارت میفرماید قوله عظم سلطانه «...طوبی لاذن سمعت و فزت و فزت بما اراده الله فی یومه العزیز البدیع انّه اتی لحيوة العالم و الامم....»
- ۴۵۹- بدون عنوان خطاب بمحمد نزول مکرمت از سماء رحمت مشرق احدیت در حق مشارالیه و ام و اخ و اخوات ایشان
- ۴۶۰- بدون عنوان نزول مناجات از مطلع وحی الهی در حق یکی از اماء الرحمن
- ۴۶۰- بدون عنوان نزول مناجات از مشرق انوار در حق یکی از اوراق سدره امرالهی
- ۴۶۱- بافتخار خاله نزول مناجات از مخزن قلم الهی در حق مشارالیه
- ۴۶۲- بافتخار ن ج ی ظهور فضل و عطا در حق ایشان
- ۴۶۲- بافتخار جناب محمدابن ابوتراب توجه طرف عنایت مظهر ظهور بمشارالیه و اب ایشان
- ۴۶۳- ط بافتخار محمد اسمعیل قلم مالک امم باین کلمه اتم ناطق قوله عزّ اعزازه «...» و کلی حرف نزل من عنده انّه

البحر الحیوان لمن فی الامکان و آیه الهدی لمن

صفحه فهرست

فی السّموات و الأرضین...

- ۴۶۳- ط بافتخار امة الله کلیمه ناصح مشفق ایمن باین نصح الهی امه خود را نصیحت میفرماید قوله جلّ و عزّ «...ایام بمثل برق در مرور است برهنرفسی لازم در این ایام معدوده کسب مقامات عالیه باقیه نماید...»
- ۴۶۴- بدون عنوان ظهور عنایت درحق یکی از اماء الرحمن

- ۴۶۴ - بدون عنوان بیان مطلع آیات الهیه در اینکه فائزین بمظهر امر فائزین لکلّ خیر و معرضین از غافلین و کافرین
- ۴۶۴ - ط بافتخار امة الله خدیجه نصیحت قلم اعلیٰ بمشارالیها در اجتناب از مجالست مشرکین و انقطاع از ما سوی الله
- ۴۶۵ - بافتخار جناب میرزا مؤمن نصیحت اب حنون متمسک بمعروف واعراض از منکر
- ۴۶۶ - بعنوان (یا امتی و یا ورقتی) بشارت قلم اعلیٰ بمشارالیها در انعقاد ضیافت در بستان از طرف جناب امین بنیابت ایشان و جناب مؤمن
- ۴۶۷ - بعنوان (یا امتی) تقدیم قلم اعلیٰ از خدمات مشارالیها و ذکر اینکه علمای ارض منشأ و مبداء فساد هستند
- ۴۶۸ - بدون عنوان بیان مظهر امر الهی در عظمت یوم الله و توجّج بحر اعظم در سجن اکبر
- ۴۶۹ - ط بافتخار جناب اسدالله نزول مناجات از یراعه محیطه مولی البریه در حق مشارالیه
- صفحه فهرست
- ۴۶۹ - ط بافتخار جناب میرزا مؤمن ظهور عنایت مالک ظهور در حق مشارالیه
- ۴۷۰ - بافتخار استاد اخ من هاجر مع الله ظهور فیض حضرت فیاض در حق مشارالیه
- ۴۷۰ - بافتخار ضلع جناب مؤمن ظهور عنایت سلطان احدیت درحق مشارالیها
- ۴۷۱ - ط بافتخار امة الله آقا بیگم ظهور عنایت کبری از یراعه واهب العطا در حق مشارالیها
- ۴۷۲ - ط بافتخار جناب سید فتح الله توجّه طرف عنایت میک بقا بمشارالیه
- ۴۷۲ - ط بافتخار امة الله فاطمه ظهور فضل و عنایت مظلوم عالم در حق مشارالیها و بنت عمّ ایشان
- ۴۷۳ - بدون عنوان نزول مناجات از بحر جود ملیک وجود و طلب تأیید در حق مشارالیه
- ۴۷۴ - بافتخار آقا بیگم امر امر حقیقی بادای شکرانه از فوز بلقاء سلطان بقا و سلوک در سجایای آلهیه

- ۴۷۴- بافتخار جناب لاسید محمد ظهور عنایت مولی العالم در حق مشارالیه و امر بتقوی و امانت و دیانت
- ۴۷۵- بافتخار جناب لا سید محمد بیان حضرت مّان در عدم تبعیت اهل بیان و تبلیغ امر بحکمت و بیان
- ۴۷۶- مناجات قلم مالک قدم و طلب تأییدات الهیه در حق عباد و آماء خود

صفحه فهرست

باستقامت در امرالله

- ۴۷۷- بدون عنوان مناجات حضرت قاضی الحاجات در حق یکی از اماء و امر بسلوک در سیل رضا
- ۴۷۷- بدون عنوان نزول مناجات از بحر جودمالک ایجاد در حق یکی از احبّا
- ۴۷۸- بدون عنوان مناجات محبوب الهی و طلب تأیید در حق احبّاء بمطرز شدن بطراز اعمال
- ۴۷۹- بدون عنوان مناجات جمال احدیه و رجاء تبدیل نار هجر اولیا بنور وصال
- ۴۷۹- بدون عنوان مناجات درتوصیف قلم اعلی از عبدی را موفق بادای مامور گردیده است.
- ۴۷۹- بعنوان (ان یا امة الله) ظهور فضل و عطا از سماء مشیت منزل آیات در حق مشارالیه بیان اینکه ذکر یحیی از قلم برای عدم اطلاع جنود ظالمین از مقرر امر بود قبل از ابلاغ امر پروردگار ضرری باو وارد نیاید
- ۴۸۱- بعنوان (یا مقبل) ذکر عطا و رقاء احدیه در حق استاد آقا جان سلمانی و ضلع مشارالیه و همچنین جناب میرزا مؤمن و ضلع مشارالیه
- ۴۸۳- بدون عنوان هدیر حماسه بقا باین نغمه اصلی مترنّم قوله العزیز «...ان ادخل یا عبد تحت لحاظه تالله به فتحت ابواب جنة الرحمن الّتی ما فتحت فی ازل الآزال....»
- ۴۸۴- بعنوان (یا امة الله) نصیحت دوست یکتا بمشارالیها در راضی بودن برضای الهی و شکیبائی نور صعود ابن و در

ذیل آن اخبار از توجّه عین و با بجهت اخیری و نیز در ذیل آن ذکر حضرت مبلغ و جناب افنان

۴۸۵ - بافتخار حضرت امین بیان محبوب امکان در اشتغال عباد بمشتهیات نفسانی و نتیجه اش غفلت و ضلالت و سبب

عمده اش جزای اعمال

صفحه فهرست

۴۸۹ - بافتخار جناب امین ظهور عنایت کبری در حق مشارالیه و اهل تا و جناب ورقا و احباء کاف و اعطاء عبا بمعلم

اطفال جناب سمندر و ذکر جناب حاجی میرزا آقا افنان و در ذیل لوح مبارک ذکر اعراض شیخ محمد نام و محمد

ابراهیم قزوینی و امر بارسال شخص مطلعی بکرمانشاه برای شناسایی موقن از منافق

۴۹۶ - بافتخار جناب امین ذکر قلم اعلی در حق مشارالیه و جناب عباس ق ل ح ا و عدم اخذ وجه از مخدّره حاجیه و

غرض و جهالت ملا احمد دخان و عنایت نسبت به بیک و امر بجناب امین برفتن بارض ها و میم و کردستان و

ظهور امری منکر از یکی از احباء ها و میم و یکی از احباء کردستان و شخص حگاک منافقی در حدبا

۵۰۲ - بدون عنوان بافتخار جناب امین بان مالک ظهور در ضلالت حزب شیعه و سفک دم مطهر حضرت ربّ اعلی و

تأسی ناعقین و غافلین از اهل بیان بحزب قبل و اجاره تشرف و فوز بلقا بشمارالیه و انتظار تشرف حضرت افنان

جناب الف و حا

۵۰۸ - بافتخار جناب امین ذکر عنایت از قلم اعلی در حق اردستان و را و فا و میم و میرزا حسن و احباء پشت مشهد و

دروازه اصفهان و قمصر و خلیل و رحیم و ورقه فائزه و اوراق مشارالیهها و جناب لاحسین گیوه کش و جناب

حاجی ملا ابراهیم و جناب لامیرزا محمد و جناب شاه محمد و احباء ه م و احباء کرمانشاه و جناب بیک و

جناب حاجی میرزا ح ی و جناب اسم جمال و اولیای ارض طا و اخوان ندافان

۵۱۵ - بافتخار حضرت امین ظهور فضل و عطا در حق مشارالیه و حضرت افنان و ذکر نفس خائن و مرشدش شیخ محمد

و عنایت در حق لامحمد اسمعیل و استاد علی اکبر و در ذیل لوح مبارک نزول مناجات و رجاء بمعبود حقیقی در

تأیید احبّاء باخلاق مرضیه و منع از تسلّط مطالع ظلم بشمارق عدل و نزول مناجات در آخر لوح

آثار قلم اعلی جلد ۵